

7156

Bibl. Jag.

III

kapitałki

" 1/2 tarta?

1/2 t. waga

Cesarska Biblioteka Publiczna w Petersburgu. 1
Rękopisy łacińskie.

Teologiczne.

waga

Lat. a wie
Lat.

1. — Lat. F. I. vel. 32. —

Rękopis

Rękopis pergaminowy, 505 na 365 mm., jedna ręka w jowialku XV wieku pisany, we dwie kolumny, kart liżbowanych 182. Oprawy w deski powleczone różnol., wyćiskaną, orłobnie siwiską skórą. Oprawa pochodzi z XVI w. na środku okładki wyćisnięty sucho herb kardynała Andrzeja Batorego, biskupa warmińskiego. Pergamin gruby, miejscami mroński.

Zawiera: fragment Starego Testamentu, a mianowicie Genesę, bez jowialku. Karty są popretniane, zapewne przez su-traligatora XVI w. Nowy ms na 4 Reg. 17, 16. Główna wartość tego pięknego kodeksu polega na rozpraszających, wielkich kompozycjach ornamentowych, których kolba zawiera, oraz na lirowych orłobach i inicjałach. W rysunku i restawierunku barw znać, pewien stopień wpływu wschodnio-europejskiego. Zielone, niebieskie i czerwone wstęgi przewyżają ms wśród konturów rysunku i nawet zabielonego i znabowione wykonanego. Ornamenty liter są bardzo piękne, przeważnie wykonane w kolorze. Choć w rękopisie samym niema żadnych w tym kierunku danych, można przypuszczać, że kodeks ten powstał w Polsce, może gdzieśkolwiek na pograniczu z cywilizacją wschodnią. Wykazywanie jednak rysunku przewyżnia podane przez Witk. Stasowa w jego pominiętym dziele „L'ornement slave”.

Hist: W XVII w. należał do kardynała Batorego; w XVIII w. do biblioteki kolegium jezuitów w Sandomierzu; po kasacie zakonu przeszedł zapewne do w posiadanie Tarnowskich z Dziadowa, w 1809 r., 29 listopada „Jan Felix hr. Tarnowski wniosł tę biblię do zbioru rządkiego w Puławach” jak to sam zapisał na okładce. Należał tedy ten rękopis do

biblioteki Crartoryjskiej w Putawach przed owym znakom-
tem jej pomnożeniem zbiorami poręchimi Crackiego.
Biblioteka putawska liczyła wówczas, według świadectwa
delewele, 430 rękopisów.¹ Po przybyciu zbiorów Crackiego
rękopis ten został oznaczony cyfrą 1776. Z Putaw
przeszedł w 1831 r. do Biblioteki Petersburskiej, z której
został wydzwolony do biblioteki Emmitarju, pozem znów
zwrócony CBP.

może sądzić, ~~nie~~ ^{wraz}
z innymi rękopisami
putawskimi, do Biblio-
teki Głównego Litwa
(?), następnie do CBP.

Kat. oznacz. i mylnie 2., i stał się ten bodek do XIII w.

¹ delewel, Bibliograficznych książek swoje, II, 162.

2. — Lat. F.I. vel. 47. — Ręk. pergaminowy, 318 na 205 mm,
pisany ^{dużą ręką} ~~jedną~~ ręką w końcu XIV i na początku XV wieku, stron-
lic. ręk. Lukana Gotsbrowskiego licy 897 (str. 310 podwojnie licy-
na); oprawy w grubej desce obciągnięte skórą,
jasnozieloną.

Zawiera: brewiarz, poprzedzony, jak mierzajnie, ka-
lendarzem bez historycznych zapisków. Na str. 138–142
znajdują się listy do worysów świętych; wśród innych
wymienieni są niektórzy patronowie Czech i polski. Znajdu-
jemy tu mianowicie ^{często w obrotach, ani używane} imiona (śś. Wincentego, Wita, Geor-
gowa, Wacława, Stanisława, Wojciecha, Zygmunta, Krzysztofa, Erazma,
Baroty, Elżbiety, Ludmily, Jadwigi, Krystyny, Fides (Wiara,
Wier), Spes (Nadzieja, Nadzieja), Karitas (Lubow), Anstary,
Konstanty, Józef i t.d. W inicjałach są niebierne miniatury,
tak np. Matka Boża w litere B, na str. 15 w Beatus vir
qui non abiit in consilio impiorum, str. 33 w O(mnibus illu-
minatio mea i.t.d.); str. 44 w O(mnibus custodiam vias meas);

str. 54, 64, 78, 90, 105, 179 itd. Miniatury te robił, wraz z tym typem czerstwego i brewiarz zapewne pisany był w Czechach.

Hist. Z porychnej biblioteki Czechskiego z Nrem. 1208 przeszła ten kodeks do Putawskiej Crartorysch. Jest opisany w repopiniensum katalogu Gotschewskiego. Z CBP. oddany do biblioteki Emistara, powrócił do CBP.

Kat. podaje daty repopini 1389 — 1450.

3. — Lat. F.I. vel. 51. — Rękop. pergaminowy, 342 na 255 mm, pisany w ogóle jedną ręką XIV w. (opis na k. 136-138, gdzie Bielowski 18 ręk. (odróżnił) pisane i kaligraficznie, we słowach kolumny, na kłb. 180. Oprawny w deski czerwone, ujęty skórą, polanyte.

Zawiera głównie legendy o świętych, kazania i rozgłoszanie miechowski, a mianowicie:

a. k. 1. ręk. świętych, o których wpisano w kodeksie legendy.

b. k. 1-134. Legendy o świętych. Brak porządku. Między innymi, k. 23^b kol. 2 — k. 24^b kol. 2. legenda o św. Wojciechu, incip. „De sancto Adalberto. Beatus Adalbertus ex pijs et religiosissimis parentibus oriundus” Następnie k. 130^b kol. 2 — 134^b kol. 2 znajduje się „passio sancti Adalberti episcopi.” incip. „In partibus Germanie locus est opibus locuples, prepotens armis ferocibusque viris qui slawonia nuncupatur” Zakończenie mówi o granicach państwa Bolesława Chrobrego, o jego następstwie, o Bolesławie Smiałym „bellicosus sed secleratissimus, qui ...” i powstanie zaborstwa św. Stanisława... „in quo defecit regnum et usque ad presens tempus deinceps rex in Polonia non surrexit.” Jest to ^{zawiera w napisach} ~~opis~~ pancerzka i drzewa św. Canapariusa o św. Wojciechu, skrócona do części apologetycznej, lecz uzupełniona późniejszymi przydatkami. Należałoby zbadać

blizy ten pomysł i określić, ~~sygnalizując~~ ^{stoj} ~~on w jakim~~ ^{stoj} ~~stanu do~~ ^{innych dykt} ~~zapisania~~ ^{przez} ~~galla~~ ^(ks. Traraz. 6) ~~o~~ ^o ~~negocjowaniu~~ ^o ~~sw. Wojciecha~~ ^o ~~na które~~ ^o ~~as~~ ^o ~~haculaw~~ ^o ~~z powodu~~ ^o ~~przejścia cesarza Ottona~~ ^o ~~pośrodku~~ ^o

c. h. 136 - 138^b. Rozwinięcie Miechowicki. (por. literatura).

d. h. 139 - 180^b. Karawia o świętych, bez wtajemniczonego powrotu. incip. „Vestigia illius secutus est....” „Mogdrg innemi, na h. 155. „De sancto Odaalberto sermo.” incip. „Vidi angelum descen[den]tem de celo....” Na h. 159. „De sancto Stanislawo.” incip. „Talis decebat ut esset nobis pontifex...” Na h. 172. „De sancto uenceslao.” incip. „Ecce vox sanguinis fratris tui...”

Hist. Rozwinięcie ten powrót w Polsce; nasi na robie bryne raprki, ~~które~~ ^{które} ~~wcale~~ ^{wcale} ~~interesujące~~ ^{interesujące}, które przez historyę objaśniają. podaje, że w porządku chronologicznym. Księga rozpoczyna na h. 180^b kol. 2. raprka: „Explicit Liber sermonum de sanctis, nomine peregrinus, comparatus per fratrem Michaellem prepositum de Wyszegradu finitus per clericum Dobeslaum de pedimino dyocesis cuganiensis XV kal. Augusti quasi hora tertia sub anno domini M^o CCC^o LIX.” Na h. 1. rozp. XV w. „Liber sancti Sepulcri de ecclesia mechowickiensi.” Na tejże barce z boku „In hoc libro continetur chronica conventus miechowickensis in medio quapropter diligenter servetur nec lacerrari permittatur.” Na h. 136 „gory, rozp. XVI w. „Hic continetur variae chronicae praesertim tamen conventus Miechowickensis vide et lege praesertim tu qui es zelator conventus.” Na h. 70, „Idem: „Ego Thomas Gzowski conventus generalis Miechowickensis uicecustos bibliothecarius et archivista (hunc librum inveni inter manuscriptos libros in bibliotheca.... quare statim retuli ad archivum anno 1776 propter posteritatem.” Przedtępo jednak na nowem miejscu pozostawia ten kodeks w Miechowie.

Rarem z całą uwechowską biblioteką i tuncem blazysta-
nemi dostał się w 1819 r. do Biblioteki publicznej Warszaw-
skiej, skąd w 1833 przeszedł do CBp.

Liter. Monum. Pol. Histor. II pag. 880 sqq. — Monum. Germ.
Histor. Script. [XIX. fol.] pag. 666 sqq. — Bielowski, rkp. str. 141.

¹ X. Kętnyński w Mon. Pol. Hist. IV, 206 nie zgadza się z autorstwem Kanapariusza.

² Por. F. M. Kaindl, Bemerkungen zur „Passio s. Adalberti martiris“ w Gwid-
lego Deutsche Zeitschrift für Geschichtswissenschaft. IX, 103-111. Nr 19. i Monum.
Pol. Histor. IV. 904.

4. — Lat. F. I. vel. 52. — Rkp. pergaminowy, 376 na 270 mm.,
pisany dwoma rękami XIV wieku, na kłb. 207. Pismo jest nadwy-
czaj orzobne, kaligraficzne, umiastwo bogatych inicjałów or-
namentowych, wykonanych złotem i kolorami; brzegi złoczone.
Oprawa ~~złota~~ ^{XV} wieku, który może polskiego pochodzenia.
Nawiera: ewangelie i kacy na ucielele i święta, bez
porówna i końca.

Hist. na k. 1. dopisek: „Ex libris Stanislas Straszak
praebendarii et mansionarii Andreovientis in anno 1800 compa-
ratum.“ U dołu tejże karty dopisek dedykacyjny, z którym 28 paź-
dziernika 1816 r. ten sam Straszak, już wtedy proboszcz w Ry-
dlowcu i szef poboju powiatu rydlowickiego postat ten rękopis
Stanisławowi Staszicowi. Od tego rękopisu przeszedł do biblioteki
Towarzystwa Przyjaciół Nauk, a stamtąd w 1833 do CBp.

5. — Lat. F. I. vel. 58. — Rkp. pergaminowy, 458 na 342 mm.,
orzobne pisany jedną ręką, w XIV wieku, na kłb. 2-171, ^{złotymi po 5 kart,} we
dwie kolumny. Oprawy w deski pokryte brunatną skórą, z
sucho wysuszeniem i wycinaniem orzobami; na okładce nalepis-
no kartka z napisem ręką duk. Gęsbrowskiego: „Kommentarz
driet S. Jana przez S. Augustyna na pergaminie.“ Na wewnętrz-
nej stronie okładki znajduje się druga (375 na 295 mm.) karta per-

gęsinową nalepioną, z następującym napisem wielkimi literami: „Augustinus super Johannem | Liber Johannis dlu-
gosch unius | Canonici cracoviensis donatus | testamen-
taliter Monasterio fratrum | heremitarum sancti pauli
primi | Heremite Sanctorum Michaelis | et Stanisłai in
Rupella in opido | Casimiriensi sito Anno domini |
Millesimo Quadringentesimo | Septuagesimo secundo. die |
decima octava mensis Junij.” U boku tej inskrypcji
znajduje się sygnatura tej księgi w bibliotece na ścianie,
oznakująca zapewne rękę, półkę i numer księgi: „II. A. 4.”
(znaki są pisane jeden pod drugim). Następuje ^{duża} kartka
papierowa ulb. wprawiona w porychu, na ^{pierwszej} ~~naszej~~ u góry
w prawym rogu ręką Golsbrowskiego: „B.P. N. | O. 1221.”;
na drugiej recto: „Tresci rękopismu Biblioteki J.W. Tadeu-
sa Crackiego.”; verso znadpisanym szóstą, trzecią pąto-
roną powyżej Tatarskiej inskrypcji i podpis zwykły:
„Tresci wyszagał Łukasz Golsbrowski.”¹

Zawiera: komicie św. Augustyna według ewangelij św.
Jana, bez porównania wtajemniczenia i bez końca; incip. „et per-
uor noster in lingua sit. Nolite tacere.....” z komicie czwartej
lub piątej. por. Migne, patrologia latina, ^{vol. 35.} Opp. S. Augustini t. II. 2....

Jest to w ogóle niewykonany jeden rękopis; w wielu
miejscach brak inicjałów czerwonych lub niebieskich,
barwa malowanych i brak tej niejednokrotnie ty-
tułów osobnych komiciej. Tytuły te są najczystszy tak
mimoż pisane ap. „Explicit omelia xxj incipit xxjj de
eo quod dicit” ^(calbo nabo eo quod scriptum est) „procrem następują słowa św. Jana.

Nader często tam, gdzie kopista zaniedbał napisać ten
tytuł, jest on wpisany drobnym piśmem ręką XV wieku
(ręka długowa?). Rękopis jest nieporządkowy, dużo kart po-
prerucanych, wielu ~~brak~~ brak, a innych na dole zanurzonych

do 2 b

¶

4
Izręgólnego zważenia nabiera ten rękopis zważenia dla
tego, że ~~inaczej~~ dale drobny lecz znamienity słowod ~~ta-~~
^{pański} ~~inaczej~~ Długosza o jego fundacye. W końcu czerwca 1472
roku przystała wtasno do składu, (staraniem jego), zamieszana
korzysta parafialnego na kształt w korost blasztoru
dla swego sprowadzonych paulinów, tj. zgromadzenia za-
konnego reguty św. Augustyna; w połowie lipca już
uposażył Długosza ręk ~~in~~ bibliotekę, w próbkę rękopis dykta
zastąpiła ręk reguty.

2

patn: Bobrowski i Smolka, Jan Długosza, jego życie i stanowisko
w prawniczym; Kraków 1893. str. 294, Regesta Nr. 349 (317)

pergamini eberisty. ~~malomiej historyka Jana~~
Hist: dar ten (Długonia dla rodziny z jego fundacji, ~~składowy~~
~~na rękę~~ zapisał w rękost. i bibliotech. Paulow na Stale.
do biblioteki poryckiej. Crackiego; a następnie z całym
zbiorem poryckim do biblioteki Putawskiej. Crartoryskiej,
w obu tych bibliotekach nosił numer 1221, i pod tym numerem jest zawieszony w katalogu
rękopisownym Golsbrowskiego. W 1831 r. przy nabyciu
Putaw zebrań, został f. 50. C.B.P.

W bibliotece poryckiej i putawskiej wszystkie rękopisy
numerace do zagubionej zbioru bibliotecznego były opatrzone
znakami Bp. N. O. (numer). tj. Bibliotheca porycensis. Num-
erus Ordinatorius Wszystkie też posiadają swą "trójkę"
^{na lewej} na porządku tomów wlepioną lub wrytą, napisaną w całości
ręką lub też podpisaną przez) Łukana Golsbrowskiego, jed-
go z najsumienniejszych i najpracowniej bibliotekarzy,
których dzieła nanych zbiorów mogą wykazać. Wspominam
o tem dlatego, bo w Bibliotece publicznej Petersburskiej
napisane błędnie o tem państwa wyobrażenia. Biblioteka białost-
ka i Crartoryska w Krakowie posiadająca w swym dziale
Archiwum główny do dzieł klasycznych i rękopisów
poryckich i putawskich, co do tego klasycznie dowody.

6. — Lat. F. I. vol. 74. — Ręk. pergaminowy, 320 na 222 mm,
dwadzieścia rękami XIV wieku pisany na 94 liś. złożonych składkami po 6
kart.

- Tęż zawiera: pierwsza to ogólna i historyczna, nie polskiego pochodzenia:
- a. — l. 1-8°. "Testimonia omnium prophetarum super singula
opera christi per singulos articulos fidei christiane."
 - b. — l. 1-11° kol. I. "Incipiunt nomina omnium prophetarum et
patrum veteris testamenti et de origine christi et de

- [illegible]

8. — Lit. F.I.v. l. 85. — Skrz. pergaminowy, 340 mm x 4 mm.
 16. — lit. F.I.v. l. 85. — Skrz. pergaminowy, 340 mm x 4 mm.
 16. — lit. F.I.v. l. 85. — Skrz. pergaminowy, 340 mm x 4 mm.

temie a: mszał dyceeryi krakowskiej z czasów kardynała Fryderyka.

a. — h. 1ª rękopiśmienna, XVII w. (konica) od góry: „Ex libris Ecclesie parochialis Dnawicensis Connotat. Anno 1677.”; poniżej: „Dopisek rękopiśmienny, XVII w. „Hoc Missale iam non potest seruire ad usum iuxta constitutione (!) Pii V. quae est posita in Missali Romano ex Decreto Concilii Tridentini sess. XXV de Reform. et sess. 14 c. 7.” Rękopiśmienny z początku XVII w. rękopiśmienny: „Martinus Truolsensis praepositus Dnawicensis.”

b. — h. 1^b. Genealogiczna tablica z herbami rodu Ciołków na Dnawicy, rękopiśmienny z początku XVII w. lub z końca XV w. pierwsza. Por. MPH. III. 270-271.¹

c. — h. 2-219. Mszał dyceeryi krakowskiej, z czasów kardynała Fryderyka. — Rękopiśmienny z końca XV wieku bogaty i pięknie ozdabiany, zawiera ten mszał mianowicie inicjałów typu cresko-polskiego, ~~rysunków~~ ^{rysunków} ~~liniowych~~ ^{rysunków} ~~wykonanych~~ ^{wykonanych} ręką, ~~wykonanych~~ ^{wykonanych} w złocie i w kolorach niebieskim, błękitnym i zielonym. Głównym tematem rysunkowym w inicjatach jest biskup aksamitu lub winny; od większych inicjałów, które nie, dostają się na marginesy ozdoby kwiatowe, jako przedłużenia. Najbardziej i najobficiej wygląda strona pierwsza (h. 2) mszału: w bogatym inicjale A biskup portaj biskupa w czerwonej sukni, w tyłce (o trzech biskupach) na głowie, ze złotymi rękami; na obrotach całego marginesu idą ozdoby kwiatowe rozmaite, a

dotu dwa anioły trzymające tarczę herbowa, Ciotka
w niebieskiem polu. Na h. 107 raryzma w. hano-
ltera T w „Te igitur” malowana w ten sposób,
że belki frontopadła tworzy postać Chrystusa
w czerwonej koronie, obwieszony, wychodzą-
cego z grobu, z nimkiem, od białego rządu ozdoby
horyzontalne stanowią poprzeczną belkę białą.
W raryzmie jest drugie złocenie: łach up. „Hoc est
enim corpus meum” i „Hoc est enim calix”
aż do „remissionem peccatorum” jest malowane
wielkimi złotymi literami. — Dodatki: na h.
105^b — 106^b niedbata ryma XVI w. dodata „pater
noster in sollemni festo.” na h. 216 — 219^b ozdoba
ryma XVI w. dodata ^{benedykcyjny} ~~malowany~~ i officia ruc-
głue, z których pierwsze zaczyna się „In die
tribulationis mittat tibi auxilium de sancto
...” następuje: „Ordo contra aereas tempestates”
— „Benedictio gemmarum” „sorbilium” — Forma copule
i na koniec „V. G. Latio sepulcri in die resurrectio-
nis domini.”

Raryzm jest pisany wysoko z ostentacyjną goty-
kiem, h. frakturą, z zwykłych skrótach, na perga-
minie ładnym, białym, średniej grubości.

Na h. 2 u góry znajdujemy notatkę rym. J. A.
Zatuskiego „Mssale Invenense Mattheae Bre-
wicii primatis.” Do takiego oznaczenia przywiódł
Zatuskiego niewątpliwie wgląd na pomieszczone
na h. 1ª genealogiczną tablicę Brewickich
oraz herb Ciolek u datu pierwszej strony
mszatu. Błogę wygnanie w lekturę mszatu nie
pozwoliło nam jednak przychylić się do tego zdania

każdego ^{głównie} ~~biblioteka~~. Nie bowiem nie wskazuje na to,
aby to musiał być murek gnieźnieński. Powstał on nie-
wzajemnie za czasów panowania króla Jana Olbrachta,
(patrz niżej modlitwa „pro rege”)
(krakowski murek), za panowania Macieja Długosza po katedrze
przemyskiej, następnie krakowskiej powstał w 1531 r. przy
biskupem, gnieźnieńskim. Nie mamy zresztą żadnych wsha-
zówek na to, że musiał tu być przeznaczony dla Ma-
cieja Długosza, chociaż być może, że później do
niego należał; niewątpliwie zaś należał od prawnego
inwencji XVI wieku do kościoła parafialnego w Dłu-
gowie, położonej w dycezyi poznańskiej. Wątpliwe
natomiast wewnętrzne dane obciążają nas do przy-
puszczenia, że jest to murek dycezyi krakowskiej.
Kwestia bowiem ^{i modlitw} wzmianek znajdujemy o patronach
krakowskich; o św. Wacławie i św. Stanisławie. Tak
np. h. 135: „Oremus. Deus qui corpori beati Stan-
slai martiris tui” i t. d. cała modlitwa o św. Stanis-
ławie; h. 152: modlitwa „in translatione sancti
Stanislai”; następuje modlitwa o św. Wacławie i w
ogóle są zapisane całe misze na uroczystości tych
patronów, niema zaś mowy na święto św. Wojciecha
jest on zresztą raz tylko wspomniany i to na
czwartym miejscu, na h. 181: „De omnibus sanctis
oratio. Propiciare nobis, quesumus domine, famulus
tuus per sancte dei genitricis virginis marie et
beatorum apostolorum petri et pauli, sanctorum-

martyrum Wenceslai, Stanislai, Floriani, Adalberti.
 necnon et omnium sanctorum" *ist.* Święty Wacław
 jest, jak wiadomo, patronem katedry brachowskiej,
 św. Stanisław spoczywa w niej, a św. Florian jest
 patronem Kłepana brachowskiego. Na h. 188^b znów
 „de omnibus sanctis oratio” i znów „cum sanctis
 apostolis tuis petro et paulo et beatis martyr-
 bus tuis Wenceslas, Stanislas pontifices glorioso
 et omnibus sanctis” h. 200^b *ist.* hymn o św. Sta-
 nisławie incip. „Jesu Christe, rex superne, | deo
 patri coeternae | Tibi laus et gloria. | Cuius ope mar-
 tyr clemens | Stanislaus, hostem premens | Trium-
 phat victoria” *ist.*; tu kończy: „Ut res gesta
 protestatur | Verax nomen eloquatur | A polo
 polonia | Poli civis fit Polonus | Presul prus
 et patronus | Hinc pater patriae” *ist.* Na h. 207
 hymn o św. Wacławie: „Christe tui preclari |
 militis Wenceslai | Calentes sollempnia” *ist.*

Na h. 182^b majestatyczny modlitwy „pro rege”. Łatyna brzmi
 „Quaecumque ut famulus tuus rex noster J[ohannes] qui
 tua miseratione suscepit regni gubernacula” *ist.*

Hist. W XVI, XVII i zapewne w XVIII w. należał ten rękopis do
 księstwa parafialnego w Bzewieży, w połowie XVIII w. do bibli-
 teki Jaturskich, nie wspomina go jednak Janowski w swoim
 Specimen. W 1796 r. przeszedł do Petersburga, wydzielony został
 później do Biblioteki Ermitażu, gdzie nosi nr 144. Opis w CBP.

Liter. MPH. III, 270. — Bielowski ~~roczn.~~ 176-182.

¹ ^{na ty} Bielawski zupełnie błędnie wywodzi, że ródzód Dniewskich ~~jest~~ wypisem z kragu konwenta parafialnego w Dniewie, o ile tego, że w tym rękopisie jest notatka „Ex libro ecclesiae parochialis Dnieuensis. Constatum Anno 1677”. Zapiszba ta, jak każdy rozumie, odnosi się do rękopisu a nie do genealogii.

9. — Lat. F. i. vol. 99. — ^{4/5} Rękop. pergaminowy, 3/3 na 257 mm.; pisany jedną ręką XV wieku, prostą, obrotową, italicą, z grubą ^{incurvata} brzozy berużni (nieprzebieżnie wybowanymi w złocie i w kolorach czerwonym, błękitnym i zielonym). Kart (wybowany) niedawno utworzonym, jak wspomnieliśmy w Petersburskiej bibliotece. Oprawiony na początku XIX w., około 1820, w czerwony dektus. Tekst pisany w jednej kolumnie, szerokości 130 mm, wysokości 130 mm, po 32 wiersze. Na marginesach znajdują się gęsto napisane uwagi, niekiedy pisane i wskazywając na inne rękopisy i kopia XV w. w bibliotece. Górny prawy róg karty jest odcięty i trochę nadobiegły, karta karta jest oznaczona małym stemplem CBP. — Pergamin włoski, prosty, średniej grubości, brzozy; brzozy, wódek których karta pisany, są wcinane rylcem.

Pismo rękopisu, jak wspomnieliśmy wyżej, jest prostą, równą, obrotową italicą, napotykaną często w rękopisach pochodzących z Florencji lub Rzymu z połowy XV wieku. Tytuły są nieustannie, były rozdzielone i pierwsze wiersze każdego artykułu są pisane majuskami, minuskami lub rzadziej złotem. Inizjatywy w ramkach i w ordobach z kwiatami malowanymi na złotym tle.

Rękopis zawiera dzieła św. Jana Chryzostoma, a mianowicie.

- a. — h. 1-197^b. Homilia sive. Jana Chrysostoma. incip.
 „Ioannis Chrysostomi in epistolam ad Corinthios omelia
 prima incipit. Corinthios nobis prima grecie multis
 antiquitus secularibus prerogativis. ...” ibid. Nie każda
 homilia ma swój tytuł, tak np. druga; inne mają
 tytuł skrócony; najprościej jednak jest tytuł zupełny,
 dług, np. „Ioannis Chrysostomi super epistolam primam
 ad Corinthios homilia sexta.” Homilie, razem jest
 dwadzieścia dyskursów, z tych I-XX mają tytuły i numer
 wiersze pisane majuskułą, inne XXI-XXIX minuskułą.
- b. — h. 197^b - 212^b. Nowa sw. Jana Złotoustego o wychowaniu
 synów. — h. 197^b „Ad Reuerendissimum patrem domini
 Archidiaconum valentinum et sanctissimum domini
 nostri datarium in chrysostomi de filiorum edu-
 catione orationem prefatus Francisci mariotti de
 Aretho qui infra scripta traduxit ex greco in latinum.”
 incip. „Incredibilis tua erga me humanitas, reueren-
 tissime pater, adeo.” — h. h. 198 zawiera się same
 dzieło Złotoustego: „Ioannis Chrysostomi de filiorum
 [!] educatione oratio.” incip. „Hortor nos et oro, di-
 lectissimi; ut plurimum in communibus filiis di-
 ligentię adhibeamus”
- c. — h. 212^b - 221. „Ad reuerendissimum patrem D. Cosmam
 archidiaconum terraconensem sanctissimum domini
 nostri datarium in Ioannis chrysostomi de peccato
 et confessione orationem ex sermone de perfecta di-

(do 4c)

104 433

- lectione prefatiuncula." incip. " Venit quispiam nostram
unquam ex palestina, dilectissimi? Ego sane arbitror...."
d. — h. 221-229. " Ioannis chrysostomi de morte et interpretatione
... mi et discenda nobis sunt et animo complectenda...."
e. — h. 230-234? " Ioannis chrysostomi item quod sequitur?
incip. " Fertur beatus constantinus cum suum aliquando
simulacrum lapidebus.... " — fest to algeto sw. Jana Złoto-
ustego " de futuro iudicio " ~~psa.~~
f. — h. 234² - 243. " Ioannis chrysostomi de virtute et malitia
oratio "[!]. incip. " Sunt nonnulli hoc in loco qui vir-
tutis ardore secessus verbis eluentes...."
g. — h. 243-315. Nowy sw. Jana Złotoustego piew. who zydo-
fest ich nesci. incip. " To Ioannis chrysostomi beatissimi
contra iudeos ac iudicantes christianos sermo
primus incipit. " Zakonczona tego dzieła i rękopisu: ~~hau:~~
" Explevit sermo sextus ^{et} ~~et~~ ultimus To Ioannis Chri-
stostomi adversus iudeos ser. " (~~magis latine~~).
h. — ha h. 316-317. reha, a kowca XVI w.; pochyła kurywa,
snażduje się wystrzemić monarchów polskich od Lecha
do brata Stefana i wygnać ich od Attylli. fest
to wstawione dedykacja tego rękopisu od nieznanego
ofiarodawcy dla brata Stefana, bez podpisu, oznaczone
niepoczątkiem i datą.

Nie zatuszowywałbyśmy nie tak długo nad tym rękopisem,
który bezpośrednio dla nas nie przedstawia interesu.

wartości ^{ten nurek} ~~to~~ je był w pulsee i zapewne należał
do króla i Stefana, gdyż nie to, że jest to pedu-
2 niekiedy kodexu rękopiśmianym, pochodzą-
cyh ^(Tawrej) z biblioteki króla węgierskiego. Maciej Kor-
wina, które znalazły pątkach w naszych biblio-
tebach; oprow. opisywanego bowiem rękopisu, znany jedyn-
jennie kodex N. 1... Museum XX. Cratystów w Kwa-
lowie, opatrzoney również znakami króla Macieja Korwina.

Karta tytułowa rękopisu petroburzskiego, niekrybowana,
przedstawia nam tak, że jej strona pierwsza, a) jest brata,
a właściwy tytuł znajduje się na 2 stronie drugiej b).
Na stronie a) u góry 3 i w środku 3 wiersze jakiegosi
Tawrejskiego tekstu, zapewne jest to motto; zapewne te
wiersze ręk. XVI w. są jego wytwórni i niewytwórne. Na
stronie b) też ręk. XVI wieku u góry zapisane: „Hic liber
Matthiae primi Regis Ungarie olim per inhumanissi-
mam cladem Thurecarum Bude raptata et ultro-
citroque deportata tota Bibliotheca”. Poniżej, prawie
pośrodku całej strony znajduje się kóło, o bieżni: po-
wierzchni, otoczone złotym brzegiem; średnica tego koła
wynosi 107 mm. Znajduje się ona w środku współśrodkowem
koła o średnicy 174 mm. Na powstałej powierzchni widać
go koła, czyli na parcie (średnica 67 mm) rozmieszczonych
~~to~~ ^{jest} w równych odstępach pięć kołeczek o białych powier-
chniach. Reszta para jest wypełniona prostym
bogato ozdobionym ornamentem malowanym w

do 5a,

50 2

wzrostu kap. 16. 16.

miejscu kap. 16. 16.

C. 110.

23. 23.

roznoobarwne krawaty. i ta błękitny. powrochna: iwoło
 nego kota rłotek: literami napis: „IN HOC VO||LVMIINE
HAF C OPE||RA SÄCTI IOANNIS CRY-||SOSTOMI CONTINEN-
TVR|| [ome li] F. XXVIII. IN EPISTOLAM || AD CORINTHIOS || ~~ITEM~~
 ITEM || CONTRA IVDEOS SR || MCNES SEX.” Wzdłuż dolnej
 połowy obwodu tegor kota są lotery złoże w tym ponażka
 D, Q, M, R, H, I i flores jako powrochna. lotery te mają
 oznaczone, nieznanego mi miniatora; możeby można je wyta-
 D..... E..... (Matthiae) R (ogor) Hungariae) Illuminator).
 Trzeci, między literami R i H odryślat duban
 gotobrowni niewyparzone i wyblakłym piwnem napisany
 wyraz „Roma”, i wnoszące stąd, że napis ten był pi-
 szany i iluminowany w Rzymie. Na pięciu małych
 kółkach, w których powyżej wspomnianem, są na bra-
 ty powrochni pergaminu ^{napisane} ~~napisany~~ nachczerwieniami lite-
 ram i tytuły innych dzieł św. Jana Złotoustego, jako
 dupace one w tym kadełku, niezawodnie u góry: ~~de~~
~~de~~ „de filiorum educatione”; z prawego boku: „de pecca-
 to et confessione”; z prawego dołu: „de virtute et
 malitia”; z lewego dołu: „de morte [!] et in episto-
 lam ad thesalonicenses”; z lewego boku: „de futuro
 iudicio.”

Karta pierwsza napisu jest bardzo bogato ozdobiona.
 Cała kolumna ma wymiary: szerokości 217 mm na 322 mm
 wysokości; kolumna pisana ^{w górze} (szerokości 193 mm na 210 mm wy-
 sokości i brzozy 29 mm). Margines malowany i brzozy

węgi boku (29 mm na 322 mm). wypełniony przelaniem ar-
abeskim; w dol. białych znachy, na. w górn. : portret,
anotek w arabeski, sowa w boku, portret, znach
arabeski z anotekiem i studium w boku, wewnątrz znach
portret. Belka górna (ozdoba nad leżeniem) ma wy-
miar 52 mm na 144 mm i dłużej, na. w dol. cz. cz. cz.
dłuższe przelone; w górnej znachy, na. w dol. ara-
beski sfera armillarna, w dolnej na. białym
tle złośli literami: tytuł prawej kolumny: „IOAN-
NIS CHRYSOSTOMI IN || EPISTOLAM AD CORINTHIOS ||
OMELIA PRIMA INCIPIT.” Margines malowany z górn-
wego boku, cały wypełniony ^{roznie barwnym} arabeskami, szeroki na
47 mm, wysoki na 322 mm, zawierający na. tle arabeski
ad górn. (cz. cz. w boku, białym leżącym, portret,
klepsydra w boku, i znach portret. Belka dolna,
tj. ozdoba poniżej prawej kolumny, szer. 68 mm,
długości 144 mm, przedstawia ^{nadaj} w bogatej ozdobie
starożytny czterema anotkami herb koka ma-
cepa rzymskiego; podzielony paski zwykle na cztery
^{poła} z fałszywą, tarczą, herbami w środku. W
^{cz. cz.} poła pierwszej, herb Węgier: cztery srebrne kielis-
ki w czerwonym polu; w cz. cz. drugiej: apostołski podwójny
krzyż srebrny na zielonym pagórku w czerwonym polu;
w cz. cz. trzeciej: lew darty szary w czerwonym
polu (herb Czech); w cz. cz. czwartej: trzy złote
głowy panter skronowane w srebrnym polu;

na nadhowej taracy weneckiej herb Korony Węgry¹⁴⁴
Niguanu nam jest ani pisan ani iluminator bodach,
nie możemy roduć; wskazać daty debelacji powstania
włoskiego ani innego; bo i ten węgier „Roma” lub
„Rome” wrytany przez Gotsbrowskiego jest rzeczy
współny. Odebrały pierwszy karty, owe portrety, a któ-
rych może niezgodyśmy znaleźć w bibliotece Koronowej
mogłyby się dopatrzeć ~~for~~ wyobrażenia królewskiego
królowej Beatrix Aragońskiej a zółta pata, która
w jednej ramie owej będzie i kole i klepsydra i kole;
mogłyby wskazać do przypisania, że iluminator
petersburskiego rękopisu jest tym samym, który
iluminował przepisy kodeksu Koronawskiego „Phi-
lostratusa” znajdujący się dziś w Wiedeńskiej Nadwo-
rej Bibliotece. Te same ozdoby znajdujemy też tam na
drugiej stronie tytułowej przedstawiającej ^{z wyobrażeniem} ~~wzrost~~ króla
Matteja do zdobytego Wiednia. Bliznie badania nad
petersburskim kodeksem oraz nad innymi wopisami.
Tym rękopisami Corvinusowi pozwoliłby zapewne
przejść do dalszych rzeczy wskazów; ^{da} ~~wskazywały~~ by może
fakt, wskazując, co do urobienia nieznanego artysty,
o którym przypuszcza ^{bodach Corvinus} ~~przypuszcza~~ p. Gouton, że wy-
nósł ze szkoły znanego malana ^{florentyjskiego} ~~Atavanti~~ i dego
Atavanti.

Not. Z biblioteki ^{bodach} ~~Matteja~~ ^{węgierskiego} ~~Koronawskiego~~ ^{zapisane} ~~Notat~~ ^{danem od} ~~niektórych~~
rękopis ^{niektórego} ~~niektórego~~ ^{opracowania} do ręk. króla Stefana.

hastymu pozo kolego naczynia. Okolo 1817 r. zapadlym
 i Biblioteka Uniwersyteckiej Warszawskiej } 15 lutego 1831 r. opisał go Julian Goltzowski i tym samym
 przeniesiony do CBP.

Liter. Schenck, Bibliographisches Lexikon, II, 346.

por. Crontosi Joh. Bildnisse des Königs Mathias
 Corvins und der Königin Beatrix in den Corvin. Co.
 desen. odbitka z "ungarische Renne". Budapest 1890.
 str. 25-29.

10. Lat. F. I. 1. Rękopis papirowy i pergaminowy
 303 mm na 220 mm, dwuciemna skóra, pisany w XIV;
 XV. wieku, w jednej kolumnie, na 118. Ograwny
 w deski skóra, obciążone; pochodzi z biblioteki
 klantonu w Kopnywicy. Zawiera:

a. k. 1-118. Wzrosty kazań, homilij św. Augustyna
 i św. Bernarda.

b. k. 119-124. "Incipit dissolutiones difficulta-
 tum sacre scripture." incip. "Queritur quod
 in celi terreque nomine significetur..."

c. k. 124-128^b. "Incipit excerpta de libro
 beati Augustini yponensis episcopi.... a se
 ipso ad se ipsa." W formie pytań i odpowiedzi;
 brak końca.

Hist. Z biblioteki klantonu Kopnywskiej
 dostał się ten rękopis do w 1819 r. do Biblioteki
 Uniwersyteckiej Warszawskiej, z której w 1833 r. do CBP.

11. Lat. F. I. 3. Rękopis papierowy i pergaminowy, 294 mm na 200 mm, jedna kłb., XIV w. w jednej kolumnie pisany, na 422 kłb., złożony w składkach po 6 arkuszy, z tych 1 zewnętrzny pergaminowy a 5 wewnętrzny papierowych, do zrywania użyto rzysów z dwóch dokumentów notaryalnych, z tych jeden wystawiony w Masejowie w 1384 r. przez Mikołaja kustosza gudeznowskiego i oficera Ta Terychskiego, drugi z (XV wieku. Papier twarży, grubo i gruboziarnisty; oprawa z XV wieku. ~~Kawera~~:

Kawera: „Rationale divinorum officiorum” incip. „Quocumque in ecclesia stiteris officios, rebus ac ornamentis” jest to dzieło Wilhelma Durantis dominikańskiego z XIII wieku.

Hist. Ręk. należał do znanej biblioteki klasztoru Bożogrobców w Mielchowie; w 1819 r. dostał się do biblioteki Uniwersytetu Waryńskiego, przewieziony stamtąd w 1833 do CBP.

liter. Klamentowski, 45.

12. Lat. F. I. 4. Rękopis papierowy, 296 mm na 205 mm, pisany jedna ^{tworzą XIV lub początek XV} kłb., do wieku na 161 kłb. w dwóch kolumnach, oprawny w deski pokryte na zewnątrz zieloną skórą, na wewnętrznej zaś karta pergaminowa, zawierająca w sobie fragment kazania Tawroskiego czy egregery na temat z ewangelii; z datą 1305 r. Kawera:

a. ... h. 1-65^b. Jana de dignano gloria super Clemen-
tinas. Na h. 65^b fol. 2: „datus tibi est christe ||
quoniam liber explicit iste || To. de ^{li} dignano.”

~~Na~~ Krak prawniej karty. — K. 66-69² brate.

b. ... h. 70-142. Decryze Roty nymuskiej bez tytułu
wtarownego. U samej gory: „Inscript conclusiones
rote.” incip. „In nomine domini Amen. Anno na-
tivitatis eiusdem M^o CCC^o LXXVI° die mer-
curij XXX mensis Januarij pontificatus domini
gregorij pape XI anno sexto de mandato
et voluntate et unanimi consensu omnium
dominorum coauditorum sacri palatii apo-
stolici protunc in rota existentium videlicet
a. b. c. d. e. f. ego Wilhelmus herborch¹
decretorum doctor ... certas conclusiones
quorundam ^{ubi} ~~dominorum~~ continue occurren-
cium...” ^{Nr. 28. b. orar.)} Por. (Fegit autora Decryze Roty w r. 13.
kopisach bibl. Jagiellońskiej Nk 333, 391, 407, 408. —

~~Na~~ h. 142-145 brate.

c. ... h. 146-159². „Repetitio domini ubertini.” incip.
„In nomine individue trinitatis, eius matris,
sancte katherine scolarium patrone necnon
tocius celestis curie amen. licet in tua dyo-
cesi...”

d. ... h. 160-161. Notatki bez wartosci, przy tytule,
rubryki i prawa kanonowego.

Na okładce z numerowanej strony znajduje się napis: „Liber Nicolai Adolphi;” napisana w końcu XIV w. a może i pisana później.
Hist.: Rępis. ten powstał zapewne na uniwersytecie prazubim, gdzie w 1385 r. wyjechał Ubertus (Ubertinus) de dampagnano (por. Blumenstok 121). Jest to uniwersytecki rękopis ze szkolnych wykładów, por. cytowany inwokacja do św. Katarzyny, patronki scholarów. Rępis. należał następnie do biblioteki klaustralnej Cystercon w Kopnywicy, po czym od 1819 r. do uniwersyteckiej Warszawskiej, skąd w 1833 r. przeniesiony do Bp. Liter. Blumenstok, 103, 121, 136, 193.

1. p. Blumenstok zalicza Wilhelma Horborch (Horborg, Horbork, a w naszym ręk. Herboldh.) do autorów polskiego przekładu i powoływa na wspomniany Dra J. Krszakiem (w referacie na II Zjeździe historyków polskich w Łowiczu 1890 r. 3 pt. „inawenie rękopisów i uniwersyteckich” str. 5) o dostaniu dzieł Wilhelma Horborch. Wskazuje on to twierdzenie do nieusprawiedliwionej i pogożdy z datami z życia Horborcha. Nazywa on „Almanicus” w mss. Bibl. Jagi. 391 f. w 1372 r. oraz funkcję i potem zwany jest „decanus Hamburgeris” lub przez „ordinarius lector studii pragensis” ręk. (por. Blumenstok 139 i liczne cytaty u V. Schulte, Gesch. d. Quellen d. canon. Rechts, II, 69 z innych rękopisów); od 1376 do 1381 jako audytor Roty pisze jej decisiones lub conclusiones (por. V. Schulte l.c. 1. i nr 12 ręk.). Jest organizatorem i dołtorem dzieł. Wzmiankowany przez Krszakiem Wilhelmu Horborch „doctor doctorum” i „praepositus Cracoviensis” oraz „auditor causarum sacri palatii” jest ten sam organizator, ale ani w Krakowie nie był ani jest polskiego pochodzenia; nowi tylko tytuł krakowski przyznał mu i wytrzymał, o ile mu wiadomo, raz tylko w naszych dokumentach i to z Rzymu w 1379 r. patu Niekowskiego, Cod. dipl. min. pol. III, 331. Co do repetycji Horborcha por. V. Schulte, l.c. prop. 4.

† w mss. Królewskim CXXV

† Steffenhagen, Catal. cod. mss. bibl. Regimont. fasc. I, 57;

13. Lat. F. I. 14. — Rękopis papierowy, 290 mm na 110 mm, prany, jedna ręk. XIV wieku, na dwóch kolumnach na 290 kłb., oprawy w deski obwinięte warun, skóra. Oprawa podurumona, bo dolnej okładki w trzech czwartych już niema. Na okładce wierzchołkowej znajduje się kartka a na niej zapiszka z pozwolenia

XV wieku: „*Milicinus abortivus plebani de unyew loco cuius habet Jacobum (!) de Woragine de tempore per tres sermones*”. Karteczka taka, trwale przyklejona do wierzchniej okładki rękopisu, zapisana prawie zawsze tym samym prostym, wyrobionym piśmem, ozdobiona kadełką z nasobnej niegdyś biblioteki klantorniej Bożogrobców w Miechowie.

Rękopis zawiera: kazania Jana Milicza (*Milicinus*) archidyakona prącheńskiego, sławnego swego czasu kaznodźcy w Pradze, w drugiej połowie XIV w. Zważając przez archybiskupa ^{z Pardubic} Struśta, był Milicz jednym z poprzedników nauli Husa. Por. o nim: Jirěček, *Rukovět*, II, 30-33.

h. 1-184^b kazania. Tęczy. „*Enith domine sapientiam de sede magnitudinis tue...*” *Explic.* „*quam nobis concedat qui vivit et regnat in secula seculorum Amen.*” *Explicunt sermones domini Milicii?* reportati Anno domini M^o CCC^o LXXXII° ante festum Mathei.” Pomyślej dwa prawie równobrzdzące dopiski: „*Iste liber est domini plebani de Unyew procuratoris generalis*.” oraz „*Iste liber dictus Milicinus est domini plebani de Unyew procuratoris generalis*.” — hh. 185-290 h. 185.

Hist. W 1382 r. przywrócił ten rękopis z pragi pleban tutejszego koscioła (wtedy parafialna w obwodzie miechowskim, należąca do apostasia Bożogrobców miechowskich); był nim, zdaje się, Mikulaj, który jako rektor tegoż koscioła i proboszcz występuje w 1380 r. (por. Pichowski, *Cod. dipl. min. pol.* III, 331). Droga, zamiany na kazania Jakoba de Woragine

dotyczy ten rękopis do Biblioteki Kłanoruz; w Moskowie,
zł. i w 1819 r. przeszedł do Uniwersyteckiej, Warszawskiej, gda-
nowskiej Nr. 399, a skąd do CBP. w 1833 r.

14. Lat. F. I. 27. — Rękopis papierowy, 305 mm na 205 mm,
jedna, usha, XIV wieku prany nie słone holmany na 286 kłb.;
oprawny w deski obwinięte skórą; na okładce kartka
z zapisem ręk. XV w. „Postilla magistri Conradi.”
l. 2-286. Postylla. Inscrp. „Postillam studencium
studii pragensis universalis ut supra evangelia domini-
calia” Exph. „Anno domini M^o C^o C^o LXXXV°” itd.
: toż powtórzenie powieć. Tote liber vocatur postilla
Conradij quam composuit idem dominus Conradus prae-
dicator Egregius in praga hunc librum dominus Mi-
chel prepositus Mechniensis comparavit prage
existens in studio pro duabus sexagenis professorum
latorum.”)

Hist. Z Biblioteki Mieczkowskiej Bożogrobców prze-
szedł ten rękopis 1819 r. do Uniwersyteckiej, Warszawskiej,
a w 1833 r. do CBP.

Liter. Dudík, 4.

Postylla ta i dzieła znakomitego profesora teologii uni-
wersyteckiej w Pradze, Konrada Soltow, były bardzo w Polsce roz-
powiadane. Por. zbiory Bibl. Jagiell. 457, 757, 1280-1283, 1338, 1588, 1939,
2392. ^{por. V. PH. V, 940.} Autor, zwany cześc Konradus Pragensis, pochodził z Linzburga, na
uniwersytecie praskim wykładał między 1378 a 1387 rokiem, powołany na-
stępnie do Heidelberga, umarł jako biskup w Werden w 1407 r. Por. o nim
Tomch, Gesch. der Prager Universität str. 39, 45, 48 sq.

15. — Lat. F. I. 38. — Reposers papierowy, 290 mm na 220 mm,
 pisany jedną ręką w końcu XIV wieku na 368 kłb., oprawny
 w deski obciążone brzołą skórą; na okładce kartka z napisem
 współczesnym: „Incipit postilla euangeliorum domini
 stanisłai decretorum doctoris prepositi Mechouicensis ab
 aduentu domini usque ad ascensionem domini.” Wewnątrz
 strony okładek są obłożone dwoma skórami, z tych
 pierwszy, przy wierzchniej, jest przyklejony tekstem do deski.
 (Jest to pabryś własny dokument; od brzozy znajduje się
 wzruszanki o księżu Ziemowierze, o Bytomiu, brzoza pro-
 bnie słw.). Drugi, przy dolnej okładce, jest kopia listu węgierskiego
 Władysława Jagiełły do papieża, o obciążeniu prepozytury
 wsielskiej. ~~Wzruszanki ten podaje się poniżej.~~

Kodeks zawiera ^{Tacowskie} ~~harania~~ na inedyce; głos polskich nie
 ustronżtem. Jest to tom pierwszy tego zbioru.

Na k. 1. reba: XVII w. zapisano ręcznie z pabryśi współ-
 cesnej rąpiśi lub z katalogu: „primus tomus Venerabilis
 Domini Stanisłai decretorum doctoris, prepositi olim Mie-
 chouicensis a Venceslao clerico de Sedrechia conscriptus
 anno domini 1390.”

Wzruszanki listu Władysława Jagiełły ^{jest} przyklejony na okładce;
 (brzoza lewy jest obciążony, stąd są doświ znawci luki). Krot po
~~Sanctitati Vestre innotescat quod prepositura Ecclesie
 collegiate sancte Marie Wybierzansis Pracoventis dyocesis
 eius ecclesie ego heres et patronus [....] que Archidia-
 cos in Regno meo habere consueuerant in cartis di-~~

8
sinierci proboszcz Berstawa de preswod munguna Stolcy
Apostolskiej (niezwa go Wierzbowski; Synopsi legatorum etc.
Romae 1880), mianował proboszczem kolegiaty VMP. w W
stolicy Zbigniewa syna Zbigniewa z Oleisoy, kleryka bra-
nowskiej diecezji, i zezwolił, aby iapuz Bonifacy IX potwier-
dził jego mianowanie na to beneficjum, należące do stolicy
Stolcy Apostolskiej. Data listu past z Krakowa, w 11(3)93 r.;
data dnia obersta. Berstawa proboszcz Wierzbowski; jest wymie-
niony w kalendarz w dokumentach masydy 1376 a 1383 r.
(patrz proboszcz, (od. dypl. eul. cathedr. Cracov. II, 62, 73, 74,
76, 85, 94); następnie przez Zbigniewa znalazłszy raz tylko
w dokumencie arcybiskupa Wojciecha z 1426 r. wydanym
przez Ketrzyńskiego; MPH. IV, 766.

Hist. z biblioteki kantonowej Wierzbowskiej, przesłany w 1819 r.
ten rękopis do Uniwersyteckiej Warszawskiej, a stał się w
1833 r. do Ckp.

16. — Lat. F. I. 43. — Rękopis papierowy, 295 mm na 115 mm;
pisany tużem rękami XV wieku nie daleko od połowy na 250 kłb.;
oprawny w deski obciążone skórą. Lasciera:

a. — l. 1° Rysunek piórem, przedstawia Chrystusa ubrany w
złoty płaszcz i trzymającego w ręku różdżkę.

b. — l. 2-5. „Incipit rubrica missarum secundum consuetu-
dinem Ecclesie Olomuccensis et Cracoviensis. In prima
dominica adventus domini incipit ad processionem Regis.

h. 14-13. Krywek, zdaje się, ~~z~~ książki: "Acta Pilati". Praca porażka, gdzie niegdzie polskie wyrazy i glosy.

h. 24-27, kol. I. Rozmarte "casus" i "quaestiones" i prawa kanoniczne i w ogóle kwestye boswickie; utrojone w polsce i pnie polaka. incip. [Q]uare datur denarius sancti petri? Responso. Quod Polonie non erat rex sed unus monachus tunc fuit factus per secretum Apostolicum Rex poloniarum et constituit dare tale denarium "Bez wartosci; por. rlp. Bibl. Jagiell. 3452.

h. 27. Rozmyślania na temat "Probet autem se ipsum homo."

h. 28-117. "Apparatus" mierzanego autera do summy Henryka z Merseburga, bez tytułu. Laryna wz: "[F]est Deus eius magna luminaria" por. Steffenhagen, Catal. cod. mss. bibl. Regimontanae fasc. I, pag. 42. tudziej v. Schulte l.c. II, 244. Tenże sam "aparatus" znalazł w dwóch kodeksach Petersburskich Blumenstok (por. jego "Wiadomości" NN. 60, 61).

h. 118-249. Kazania i legendy o świętych. Są glosy polskie. Hist. 2 biblioteki Uniwersyteckiej Warszawskiej przedst. ten zbiorek w 1833 roku Ck p.

Liter. Dudik, str. (odnosi do końca XIV wieku).

1. Wzmianki o ^{magyjskie} Iskerre Janne, doctorem profesorem teologii w Kungöwskim, słabala nie non liber promotorum, str. 1 (liber facultatis artium a. 1402); Wyszniowski, Rist. liter. IV, 209; V, 55.

2. ^{o mni} por. v. Schulte, Gesch. d. Quellen der canon. Rechts, II, 441. Stralinger, Gesch. d. popul. liter. 531, 543., Quetif i Richard, St. ord. praed. I, 792. Dyeta jego, Manuale confessorum, wstępy nie mogą być glosami w Krakowie.

17. — Lat. F. I. 49. — Rekopis papierowy, 295 mm X 220 mm,
pisaną tuncia rękami w końcu XIV wieku, we dwóch kolumnach i na całej
stronie, na 146 kłb., oprawny w deski polasyte zółta skóra. ^{Obecnie} ~~złoty~~
okładki są z wewnątrz obklejone papierem, ~~a~~ a na nim zapisano
rozmaite notatki i modlitwy polskie z XV-go wieku.¹

Rekopis zawiera:

a. — h. 1 — 95^b kłb. I. Fragment dzieła Jana Sylwana polaka
pt. „Linea salutis seu sermones de tempore.” Zapewne
^(Lefebvre'a) ^(lub za jego i stała zapiska) katalogiem męstobawskim, powtórzył Jędrzejowski na nielozony
kartce tytuł tego dzieła: „Ioannis Sylvani poloni linea salutis
seu sermones de tempore.” Brak parafy, zachowane brzo:
„Scripser laudetur, editor huius opusculi veneretur; hunc
librum edidit, nomen eiusdem linea salutis posuit.”

b. — h. 95^b — 105, 152 — 164, 215 — 226. Kazania, traktaty broche
ascetyczne, najwyżsi piensienygarza i kłb. Wśród ^{na końcu brochu} innych „sermo
de s. Stanislawo,” kazanie grane (por. V. 3^d) incip. „Talies
decebat esse...”

c. — h. 105^b — 151^b. ^{Cogliunna Sedulinsza dyktę pt. „Opus paschale”. Fakturye zanotował d. Jędrzejowski.)}
„Anonymi exposito in carmen paschale sive
de Christi miraculis.” ~~jak pisał d. Jędrzejowski: jest to~~
~~opracowanie pisanego w języku niemieckim przez Coglinę Sedulins-~~
~~za pt. „Mirabilia de christo. una apud paschalis, librum pas-~~
~~che.”~~ Janina m. s. „Honorum honorabilium licet quilibet scien-
tiam noticiam...” (por. rekopis Bibl. Jagiell. 1571, 1607).

d. — h. 165 — 200. Brak tytułu. incip. „De virtute Augustinus in epi-
stola...” ^{h. ta rozmaite} „auctoritates patrum.” Brak końca.

e. — h. 201 — 215. Expositio missae sollemnis (brak tytułu). ^{na końcu} ~~koniec~~
^{zaczyna} 145.

Christus existeret pontifex futurorum bonarum... Na koncu:
 Expluit exponere massæ solempnis et est finita die domi-
 nica Resurre. Anno domini M^o C. C. C. C.:

Głos polski do nas już wszedł, uprzedzając nas, przynajmniej
 nadzieją i zapewniając na obłądki.

Hist. Rękopis należał do biblioteki: Heischowskiej
 Kenedyktynów, z której przeszedł do Uniwersyteckiej Warszaw-
 skiej; zapewne w 1819 r., a następnie w 1833 r. do Ck. p.

¹ Wydane przez delewela w Bibliograficznych kryptach, I, 39.
 por. Nehring, Allpoln. Sprach Denkmäler, 42.

18. Lat. F. I. 51. — Rękopis papierowy, 195^{mm} na 215^{mm},
 prany jedna, niekiedy kawałki XIV wieku na dwie kolumny na 234 kłb.;
 oprawy w deski i skóra. Na okładce kartka z tytułem kodeksu.
^{h. 3-129²}
 Zawiera ^{h. 3-129²} Postilla super Epistolas dominicales Magistri de
 Regensz. Złana ta postylla Marcja z Regensz, profesora i
 dziekana fakultetu artystycznego w uniwersytecie praskim w 1398,
 a następnie prof. w tym uniwersytecie w 1400 i 1401. Była bardzo rozpowszechniona w Polsce. Por. rękopisy Bibl. ju-
 giell. ~~1562~~, 1562, 1564, 1622, 1632, ~~1632~~ i innych ms.: „Videte quoniam non
 michi soli laboramus...” który ms. i... princeps misericorditer me-
 do et fine liberaliter in secula seculorum tunc... Nicolaus Wen-
 ceslaus de Szadek. Expluit postilla collecta per Reverendum
 magistrum doctoremque sacre theologie de Regensz super epi-
 stolas dominicales per circulum anni.... Et est finita in cra-
 stino decem milia virginum per Nicolaum Wenceslaum de
 Szadek studentem studij pragensis Anno domini Millesimo

Quadragesimo." O autone. of. Tomek, Genb. d. prager Universit. 15.

Następie karty zapamięte "Credo" i inne drobne modlitwy do-
sielne.

Hist. Z biblioteki Bożogrobowej Michowskiej povera tu-
kadeks w 1819 r. do bibl. Uniwersyteckiej Warszawskiej; gdzie ja-
widany pod Nrem. 604. W 1833 r. przewieziony do CBP.

19. — Lat. F. I. 27. — Rękopis papierowy, 302^{mm} na 105^{mm};
pisany jedną ręką z parafian XX wieku (1405 r.) na dwóch kolumnach, na
240 kłb. — ~~Lat.~~

Laurera postylla Wilhelma Cancellaria universytetu paryz-
go. Rozkład kodeksu jest następujący: k. 1-14^a indeks dzieła. —
k. 14^b notatki odnoszące się do tego dzieła. — k. 15-289^b tekst
postylli. k. 15^a w górze: "Incipit postilla dominicalium Ewangelio-
rum Magistri Wilhelmi Cancellarii Parisiensis comparata
per Stanislaum Probstai de Milacow. Orate pro eo fratres
carissimi..." — k. 289^b: "Et sic est finis omnium dominicalium
et. Parisiensis per circulum anni. Sub anno domini. Mil-
lesimo CCCC^o in Autumno ~~in~~ in die sancti Stanislaⁱ
in Mechovia. Flegeton hunc urat, opus hoc qui tollere
curat." — Podane na k. 289^b-290: "In conversione sancti
Pauli sermo beati Augustini."

Wskazywa obu kolumna drugo koncentrowany, uwaga i notat-
ki teologiczne. Glas polski nie ma. Carty rękopisu pi-
sany przez owego Stanisława syna przybystaw z Milaczowa.

Do to, pastylla Wilhelmi Parrisiensis, byto nader roz-
powiadane u nas. Świadczy o tem ilosc rękopisów: Bibl.
tehi: Jagiellońskiej (N. 1444, 1445, 1637, 1671, 1769); Bibl. Kapitulny
krakowski; N. 160.

Hist. Rękopis miechowski Bożogrobów, w 1819 r. przenest
do biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego a 1833 r. do CBP.

¹ To jest in die translationis S. Stanisłai, 27 września.

20. Lat. F. T. 80. — Rękopis papirowy, 24 sm. na 31/2 mm.,
pisaný ^{dwoma} ~~jedną~~ ręką w XV w. (1405 r.) we dwu kolumnach, na 20.5
klb. rękota, gesta kurywa, rękota na Silesku. Oprawy w
deski i skóra wyszła. Ławica Na wewnętrznej stronie wewnętrznej
okładki napisany w gotyckim rękota na pułprowej kancie spis węgry
mądrzany na w tym kodeksie. ~~Do~~ Do tego wstępu tytuł puc.
wazne męstwo, podaje wice tytuły według spisu.

Rękopis zawiera:

a. — h. 1-23^b. „Questiones in materiam quarti libri sententia-
rum a distinctione prima usque ad XXVII^{am}.” Incipit: „Que-
ritur utrum sacramentum bene diffinitur per hanc diffini-
tionem...” Jeden z kurych komentaryj gita protra lombarda.

b. — h. 24-37. Innocentius III papiera „de vilitate humane con-
ditionis.” Incip. „Domino et patri karissimo divina dignacione
P. Portuensi episcopo Rotharino indignus dyaconus...”

c. — h. 37^b - 97. „Augustinus de concordancijs evangelistarum
koierij...” Explicet liber Aurelij Augustini episcopi de con-
cordancijs evangeliorum. Hec male finivi, quod scribere non
bene scivi, penna fuit vobis, et scriptor puerilis. finem

- cognosco et finales mihi pario. finitus est liber ferva
 quarta proxima post festum epiphaniae domini hora
 quasi tercia noctis anno domini 1405° etc." *Reptor*
 ten i blazulq pnytaura delemel, Bibliogr. vizg Dvora, II, 57.
 d. h. 98-156^b "Tabula seu repertorium autoritatum biblie
 alphabetice utriusque hancordane.
 e. h. 157-172. "Exposicio cantus beate Marie videlicet Magni
 ficat cum annotatione plurimorum dubiorum et solu
 tionibus eorum." *Incipit* "Deus cantu^{can}~~can~~ novum can
 tabo tibi in psalterio...."
 f. h. 173-176^b "Exposicio epistole Mulierem fortem quis in
 veniet." *Incipit* "Mulierem fortem quis inveniet procul
 et de ultimis finibus... Et sic scribitur..."
 g. h. 182-192^b "Statuta neumasensis episcopi in quibus
 multa utilia de sacramentis ecclesie inserta sunt." *Incipit*
 "Quoniam in sacramentorum collationibus et animarum
 regimine. cautela... et diligencia debet necessario adhi
 beri, Idcirco nos R. misericordie divina episcopus neu
 masensis considerantes non sine cordis dolore...."
 (— o ile wicem — mernane)
 h. h. statuta Rajmunda Bequin 2 Tulury, domini launa,
 administratrix dyecryi Neapolis (Nemasia lub Neolemnensis)
 na Cyprze¹, 1324-1328. O nim p. Quélib i Echard, H.O. praed. I, 561.
 h. h. 193-195^b Traktat jabsi o Matie Koziej, opinnony w
 spisie. *Incipit* "Veniens evangelizavit pacem..."
 i. h. 195^b-199^b fol. I. "Tractatus Johannis Caldarini de obser
 vatione interdicti." *Incipit* sic: "Explicit tractatus domini

Johannis Calvani doctoris decretorum eximij per manus
B. de H. patu Blumenthal, Wladimiri, N. 82.

k. ... h. 149² fol. 1 105'. Constitutiones episcopi Vratislaviensis.
Incipit. In nomine domini Amen. Nos Wenceslaus designatus
Episcopus Vratislaviensis ut auctoritas nobis commissa
lucrifacere Bez daty. Sz. to ustawy synodalne biskupa
wrocławskiego Wacława I (1382-1417) księcia legnickiego
z r. 1410² por. H. de Montbach, Statuta synodalia dioecesis
s. ecclesiae Vratislaviensis, W. 1855, str. 16-38. i Heyne, Blumenthal
Geschichte d. Bisthums Breslau, II, 224 sqq. (Blumenthal 245).

l. ... h. 205' fol. II. porządek 128 uwarunków tylko konstytucyj syno-
dalnych Konrada biskupa wrocławskiego. Kartępa
Wacława I, Konrad książę Oleśnicki, biskup wrocławski
odprawiał synod dycezalny w 1446 roku. por. Heyne l.c. III, 462-476, 703-710.
raz tylko według Heyne go Blumenthal i Geschichte
por. de Montbach l.c. 53 sqq.
~~bez Bisthums Breslau III, 462-476, 703-710, odprawiał~~
~~synod w 1446 r. porządek zachowany w naszym kodeksie~~
~~jest taki sam jak w konstytucjach biskupa Wacława z 1410 r. w na l. 149~~
~~zapisany do uchwał tego synodu i został~~
~~wpisany~~
pożyczenia, rękopis, w drugiej połowie zapisane XV wieku.

Hist. Rękopis ten należał do biblioteki klau-
ru w Koprywnicy (na h. 1 ~~na~~ u góry, uisnęły zapiski:
„liber monasterii sancte Marie in Coprovincia”);
w 1819 r. zabrany został do Wernerszyteckiej
Wernawskiej biblioteki, a w 1833 r. do CBP.

¹ Gams, Series, t. V. 438. - Raymond Bequin bywa często błędnie zwany
biskupem w Nîmes (episcopus Nemausensis lub fatimuric (np. Werdensbach, Calendarsum)
Nemausensis), ~~patu~~ gdzie nasz mropeca niema. por. Gams l.c. pod Nîmes i Quelfi;
Richard l.c.

² Drugi synod wrocławski za czasów Wacława był w 1415 r. - Na
porządku ustaw z 1410 r. znajduje się modlitwa pańska, pozdrowienie Anielskie i
skład Apostołów po polsku. Nehring, Altpoln. Sprachdenkm. 43, błędnie daje rok 1412.

21. — cat. F. I. 82. — Rękopis papierowy, 300 mm. na 220 mm., folia ręk. XV wieku. pisany na łac. białym na 353 kłb. sprawny. w deski forelegone goty. szora, zamiera :
~~„~~ „Sermoines postillarum Venerabilis magistri Vigandi decani premissiensis :“

a. — k. 1-227^b. Tęczył : „Reverendo in christo patri et domi-
 no domini Mathie dei redisque apostolice providentie
 premissiensis episcopo domini sibi patris gracio.“

Datum et iteratis vicibus vestra benigna venerandaque
 paternitas me Nicolaum Vigandi tunc culone predicto
 premissiensis decanum presibus vasis pulsare cura-
 vit. Quatenus sermones per modum postille vulgari-
 ter ad fidelem christi populum per me prolatos ve-
 stre gracie curare, in unum volumen redigere eodem-
 que vestre paternali reverencie pro communi fidelium
 utilitate habere congruo aliquando impertiri.....“

Koniec s. : „... Explicunt reportata postille Reverendi
 magistri Vicalaj Vigandi.“ — ^{magister} (Mikolaj syn Wiganida, ^{z domu Niemiec,}

premyśla, doktor dekretów, ~~profesor~~ wykładat na parafku
 XV wieku na wydziale „artium“ w krakowskim univer-
 sytecie (Muzkowski, Statuta nec non libri promotionum, 1.).

Wśród rękopisów Biblioteki Jagiellońskiej znajduje się dużo
 jego darów : dykt, a między innymi rękopisy) ^(Mik.) 1488-1491
 rękopisy postille i kazania. Por. Wyszniowski, Hist. liter. V, 55.

b. — k. 230-353. Kazania Tarnobrzkie, ^{moje} ~~zapisane~~ tegoż autora.

Klauzula : „Explicunt subcapa per manus Alberti de Gro-“

11
23
ton sub anno domini. M^o C^o C^o C^o C^o quinto. Finito libro
ut laus et gloria deest. Amen."

Na h. 117^e drobnem prsmem dopisy jest list do
Wincentego Kota archiepiskopa gnieznskogo do Jana ~~prabonira~~
2 l. 1 Maja 1438 r. z Gniezna; (w rękopisie datywa data 1418 r.).
Miechowski, ~~datywa data 1418 r. z Gniezna~~ 1418 r.

, Vincencius dei gracia Sancte Ecclesie Gniezensis (!) Ar-
chiepiscopus et primas. Venerabilis ac religiosus frater no-
ster dilecte. Scriptis vestris nos aurastis ad noti-
ciam vobis dedecentes (!) quomodo quandam vil-
lam in districtu Mychoviensi sitam ad mensam
nostram Archiepiscopalem spectantem a Reveren-
dissimo in Christo patre olim domino Nicolao
predecessore nostro in possessione tenuissetis et ha-
bueritis. De qua villa quam primum dante domino
Cracovie constituemur et vobiscum propria in
persona cernemur aurcabiliter ac indulti (!)
caritate tractantes vobiscum de eadem compone-
mur. Datum Gnezne feria quinta ipso die festivitatis
Apostolorum Philippi et Jacobi. Anno domini
M^o CCCC X^{mo} octavo (!).

Venerabili ac religioso viris (!) domino Johanni
preposito Mychoviensi fratri nostro dilecto."

Hist. Rękopis rękopis Miechowski; po 1819 r. był w
Uniwersyteckiej Warszawskiej Bibliotece (delewał, Bi-
bliograf. kraj. dwójce, II, 344); w 1833 r. przeniósł
do CBP.

22. — Lat. F. I. 127. — Rękopis papierowy, 296^{mm} na 210^{mm},
 pisany jedną ręką z początku XV w. (1412 r.) nie dwie kolumny na 362 lłb.
 Oprawny w deski powlekane starą ciemną skórą. Zawiera:
 ... Mikolaja Tuhana z Wielkiego Kozmina. Tawroski kazania.
~~ibid~~ ^{zbr.} ~~1412~~ dedykował autor notor parochialis eulogie in
 Banskowa militali: Wojewodowi Jastrubcowi biskupowi
 w. wówczas poznawstwu, następnie bratowstwu, wreszcie
 archybiskupowi gnieźnieńskiemu, d. 28 czerwca 1412 r. (Czeka-
 wa, że w nich miał dedykację wydał Kętnyński; MPH. V,
 999-1002, 21 rękopis biblioteki kapitulnej kieleckiej. Ten sam
 kazania Mikolaja Tuhana Kozminczyka znajduje się w rękopi-
 sie petersburskim Lat. F. I. 128, w rękopie 2008 katedry Ossoli-
 Ńskich, tudzież w rękopisach biblioteki kapitulnej w Przemyślu, z. xxv,
 według Mehringa, Altpoln. Sprachdenkmäler, 71. O autorze por.
 jeszcze zapiski w rękopisach Bibl. Jagiell. 1501, 1722, 1743, 2210.

23. — Lat. F. I. 128. — Rękopis papierowy 309^{mm} na
 210^{mm}, dwukolumnowa rękopis XV w. pisany nie dwie i jedną kolumną, na 195
 lłb. oprawny w deski z gładką skórą obiciem. Zawiera
 Mikolaja Tuhana z Wielkiego Kozmina Tawroski kazania,
 poprzedzone tą samą, lecz nieco skróconą dedykacją do Wojewody
 Jastrubca, której wspomnienie pod. Nrem poprzedzającym.
 Wstawiona postylla Kozminczyka (z dedykacją do Konica (?), nie ma
 kłauzuli; zbr. z rękopisu) zaczyna od l. 9 do l. 181^b kol. I. Jest praca
 pisana jedną ręką, starą, nie dwie kolumny. — Druga ręką, węgierską
 i węgierską zamykającą, pisana na lłb. 1-8^b, na dolnych brzegach

historego, aby wyprawiali modlitwy i nabożeństwa na cielecym,
wyprawiana korowata „ex adversitatibus”. (J. Blumenstoh, 268.
d. — h. 215-217. „Nota quod auctoritate ecclesiastica pro-
hibetur illis omnibus communio” wyłożone 24ch przy
podkości ~~całkowicie~~ Blumenstoh, 268.

e. — h. 218-268. Kazania Tacovskie; widok w nich, na fol. 237
zwałaję p. Blumenstoh „Sermon de S. Trinitate magistri
Stenclai de Scarbrowia.”

Hist. z biblioteki Uniwersyteckiej Wernawskiej datat na
ten koniec w 1833 r. z Odp.

Litor. Blumenstoh, M.N. 176, 268 i „Zostawione” w opisie.

26. — Lat. F. I. 187. — Rękopis papierowy, 296 mm. na 210
mm., jedna karta w/pełni (pierwiny) XV wieku (1415, 1428) pisany na 314
alb. — Zawiera forma teologiczną i kanoniczną, widok w nich
a. — h. 2° sqq. „Expositio in summam casuum penitentialium Ray-
mundi de Pennaforti.”
b. — h. 76 sqq. fragment dyktanda Wilhelma Duranta „Rationalis de
vinorum officiorum.” Następnie palus traktat „de horis canonicis.”
c. — h. 106-110. penitencyarz anawrua. (J. Dudik II, Blumenstoh 268.
d. — h. 111. porządek statutow synodalnych protra Wyszka z 1396 r.
e. — h. 111 sqq. penitencyarz Jana Tneri de Deo (Gotsbrowski
pnie Joannis Tneri Hispani) zawierający m. od stów „de con-
fessionibus infirmorum” por. Blumenstoh, 145. Jest to
ten sam penitencyarz, którym wspomnianem pier pod N. 16.

i, co nieśladawa, popuszczony również porażbom tyłu statutoru
Wyna. Wskazuje to albo na wyjątki, porażbom^{ekspozycji}, albo na istnie-
nie jakiegoś odrębnego moza frakcji, jeżeli bliżej badać obłąki
zwyczajnie i stobły masy. Wyższymi statutorami a. ten moza
nowe bliżej frakcją powiadają. Co do ~~z~~ autora ^{206.} p. także
przypuszczam pod N. 16.

Rekopis jest prany przez Klemensa z Słupna masy, 1415 a. 1428 rokiem, wcale ozdobić, z wyższymi rękopisami.
O nim ^{206.} p. wzmianka, Bibliogr. kraj. dwoje, II, 88.

Hist. W XV wieku rękopis należał do biblioteki Benedyktynów
w Ściechowie, w 1819 r. przeszedł do Uniwersyteckiej
Warszawskiej, jako N. 136., złączony w 1833 r. do Cb.p.

Liter. Dudzik II., Biuletyn 46, 125, 166.

27. — Lat. F. I. 209. — Rękopis papierowy, 300 mm. na
217 mm., prany tępem rękami XV w. we dwie kolumny na 217 kłb.
oprawny w deski i skóra. Zawiera:
a. — k. 1-193^b „Expositiones evangeliorum seu postilla” bez
porządku.
b. — k. 193^b kol. II — 195. Tytuł krotki r. w. Katany z Siemy, na
prany wrotu po kanonizacji.
c. — k. 195^b — 216. Język wazyk aktów, dokumentów, prany,
mstaw i kol. odwołanych się do udziatu polski w sobone
Bazylijskim. Nie wątpliwe dużo tu rzeczy zapadłe na
masyżanych dotychczas. Metody wynagrodzić Biuletyn 46,

K. L.
26

(N. 148, 183, 344), potulka pedna k podaci tej zbior bliznemu
hadawcu.

Not. z biblioteki Bogogrobov w Michoasie - przesłani
tej rękopisy, może 1819 r. do Uniwersyteckiej Warszawskiej,
a z kamień 1833 r. do C. B. p.

18. — Lat. F. I. 321. — Rękopis papierowy z foliowy
XV wieku, folio.

Rękopis ten ~~jest~~ ma pierwotne znaczenie dla dzieł so-
boru w Konstancji i ułożeniu w nim polaków. Przechowywany jest i wazy
kadeś należał zapewne do kłopoty i ułożenia polskiej delega-
cji lub powstał w najbliższej jego okolicy. Księstwo mia-
ło być dołączane do zbioru, długo ugniotłwał się D. Blumensohl
w swej „Wiedomości” pod N. 37, 38, 138, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

a. — h. 1-154^b jest to zbior aktów i dokumentów, mow, uchwa-
stów odnoszących się do soboru w Konstancji.

b. — h. 155 sqq. Decyzje Rady Włochów. Horborek (por.
N. 123). Następny ten dyktanda kanonowe, obec.

c. — h. 358 sqq. Ustawy synodalne krakowskie Tomasa Stremyńskiego,
z 1459 r. (por. wyd. Heyzmann. Starod. prawa polskiego pomieszc-
t. w. str. 103-114). Rękopis dobry, lecz z różnicami.

d. — h. 364-451. Ustawy synodu prowincjonalnego 1420 r. wrocław-
skiego, Miłota Trzby, arcybiskupa. Brak w końcu V
księgi kilku ustaw, zatem rękopis dobry.

p. *Blumenstock* *iniquissima* *elzeta* *holbi* *antio* *hanowistow* *znajdujące się w tym kodeksie, mianowicie* *Francoysa de Jaba* *rella i Fryderyka de Senis* (por. *Blumenstock*; 37, 38), a co do aktów soboru mamy *Andrzeja desharpsa* biskupa poznańskiego, *Jana Falbenberga*, *consilia* *Jesdaryka de Myem* (*dictum* v. *Nickem*) i innych. Rękopis ten również już poprzedający, należy do bliźniaczy zbadania i opisu; sądzić je niejednako nowe pomyślenie także pracy dla sprawy upadku polski w obu wielkich soborach XV wieku.

Uw. *Kobels* należał - o ile się zdaje - do biblioteki *kurst.* *hug.* na *tyrejskiej*, następnie do *kurst.* *hug.* *Wienaw.* *sh.*; od 1833 r. do *CBP*.

liter. *Ind.* 20. *Blumenstock* 37, 38, 138, 200, 235, 284, 301.

29. — Lat. F. I. 362. — Rękopis papierowy, 308 mm. na 205 mm., jedna ręk. XV wieku prasy, brzy kłb. 640, oprowy w *derli* i *sh.* *Gawiera* *pneumonia* *Tauris* *hazaura* (h. 1-464^a, 466-560) oraz *traktaty* *teologyczne* (h. 562-629), których bliżej nie roztrząsałem. Na h. 464 znajduje data 1480 roku, na h. 560 i 614 data 1481 roku, jako chwila powstania kodeksu. Karty 465, 561, 636-640 są braki.

Główny interes rękopisu polega na dwóch traktatach, znajdujących się na h. 629-635² a odnoszących się do sporów polsko-hugaryjskich. Znajdujemy mianowicie

a. — h. 629-631. *dyktando* *pawła Włodkowica*, *Conclusiones datae* *per magistrum paulum de Cracovia contra Ordinem Theutonico-* *SMV. in sacro Constantiens. concilio* "wydane przez Bobyni-
skiego w Starod. prawa pol. pomn. V, 186-194. Mało jednak

puławy (Opusio Hostiensis est...) i koblitzę samej państwa
państwa: „Servientibus olim praeceps tunc infidelibus contra
plenas (!) christianos uelut hantur in poloniam...”. Zako-
nieniu ławni: „Datum Constantie in generali concilio anno
domini M^o CCCC^o XII (sic). Que conclusiones cum suo tractatu
... per primores valentissimos ~~et~~ tam divini quam huma-
ni iuris diversorum studiorum doctores in predicto concilio
congregatos sunt vigilantissime examinate et etiam
gratissime approbate. Quia in nullo a via iusticie
declinantes etc.” Jest to dowód niezbity, odpr. i patencyj
pożmiejnego zapewne i niezawodnego oryginalnego rękopisu (ko-
piata wytała np. „cayphas” zamiast „resas” lub „reysas”;
data 1412 zamiast 1415 itd. itd.), który wykazuje jednak
pewne różnice (rozbieżności) od tekstu drukowanego.

2. — k. 631 fol. I — 635^d fol. I. Odpowiedź i refutacja na obelżywą
traktat Jana Falckenberga przez niewymienionego autora,
zapewne zakonnicę, który na rozkaz ławnych puławskich replik odpowiadał.
Widzę, że to tylko fragment; autor odpowiada na capi-
tula 1-6 pierwsza Falckenbergowego. Inscr. „Invocato nomi-
ne sancte et individue trinitatis, patris et filii et spiri-
tus sancti. Assumpsi meum propositum in quo... deplan-
get persecutionem filiorum... deplangendo persecutio-
nem christifidelium ~~in personam ecclesie~~, quam christi-
fideles patiuntur iam ab anno domini 1417 minus era-
deliter ab induratis et miserabilibus hussitis usque
ad presens, cum hussite in sua indurata apostasia
pertinaciter persistentes multis... itd. Inny ustep: „Co-

- lugdunensi fundatae primas abbas...
- b. h. 7^b - 115. „Incipit capitula super usum: Felst, popue-
dony sprem, zanyra sz, ad ecclesiastica officia; hery
121 artykulow i 80 dedakhowych, krotkych, wyrostych glosow
i carta caritatis.
- c. h. 115 - 142. „Explicit liber usum, Incipit capitula in usus
conversorum.” wstępnym dwadzieścia rozdziałów.
- d. h. 122 - 127^b. „Explicit usus conversorum; Incipit carta
charitatis quod nullus comodi corporalis exactionem
mater ecclesia a filio requirat.” Rozdział pierwszy.
Na koniec: „finita est haec carta caritatis prescripta
(sic!) post multorum curricula annorum et constructio-
nem per designatam plurimarum abbaciarum assensu
et consilio abbatum omnium.”
- e. h. 129 - 154. „Statuta reformationum ordinis Cisterciensis.
rium.” incipit. „Cum omnes monastice nostrae reli-
gionis professores...” Następnie polonica:
- f. h. 152 159. „De numero religiozorum fratrum et monialium
Spir. claustrorum, byzka zakonników, o optatach, taxa con-
tributionum itd. hory sz na rozprawy, de convocacoe
abbatum.”
- g. h. 156 - 162. „Ordinatio capituli generalis A.D. 1618 die 14 Maii
...w Citeaux. — Na h. 163 tyko jeden wzrost „descriptio
Statu monasterij Vanchoensis Ord. Cisterciensis.” zrenta
h. 162^b - 166^b brate.
- h. h. 167 - 171. „Vanchocho. Tentum monasterium ordinis

- Cisterciensis in diocesi Cracoviensi.* O założeniu przez
Jedrona biskupa krakowskiego. ruczp. „Jedron Cracoviensis
episcopus qui et Jotka vocatus, de familia et nobili-
tate Griffonum...” odrysano to w 1608 r. z list beneficjorów
Stugorza, por. Stugorz, Opp. omnia, ed. pręczycki, IV/IX, 400.
i. — k. 168–171. „Antiquum memoriale monasterii eiusdem
Vanchoeciensis Abbatis a tempore fundationis praefati
monasterii usque ad nostra tempora laudabiliter de hac
vita decedentium a fratribus domus eiusdem pro tem-
pore abbatibus cuiusque existentibus in charta pergamentea
conscriptum et prae annosa eius vetustate codici huc
insertum A. D. 1609.” jest to spis opatów od 1212–1737.
zarysua s. 1, I. Venerabilis frater. Heymo e regno Gallie
de monasterio Morimundensi monachus....” k. 171–175¹ brzo.
k. — k. 176. „Descriptio status monasterii Vanchoeciensis... A. D. 1765...”
l. — k. 179–182. odrysany trzech dokumentów, zdaje się spłatgowanych,
Bolesława Wstydliwego z 1260 i 1275 i Władysława Łokietka
z 1318 r.
m. — k. 183–187. ręk. z początku XVII w. odrys arendy kępczkiej ko-
zienskiej dożywotnie danej Janowi Szwytostawskiemu
podkomorzemu przemyskiemu za 2300 marek oraz spis
„powinności” Janu z dóbr wygłuch najege skarbu.”
Hist. z biblioteki klantoru Węchockiego (na k. 15
stempel) przeszedł ten rękopis do biblioteki Uniwersy-
tetnej Warszawskiej, następnie 1833 r. do CBP.

31. — Lat. F. I. 574. — Rękopis papierowy, t. z. dubla, 195 mm. na 87 mm., pierwsza rękami XVII w. pisana na 184 kłb., oprawa w skórę, skóra. Zawiera:

„liber suffragorum” prowincji litewskiej, Towarzystwa Jezusowego od 1655 r. do 1689 r. Zawiera m. in.: „Animabus fidelium defunctorum requiem aeternam dona Domine ...”

32. — Lat. F. I. 617. — Rękopis papierowy, 320 mm. na 195 mm., pierwszy ostateczny rękami w XVII i XVIII w. na 66 kłb., oprawa w skórę. Zawiera:

Miscellanea historyczne odnoszące się do klasztoru Koprywnickiego a. — k. 1-4^b. „Catalogus Reverendissimorum Dominorum Abbatum monasterij Coprivnicensis ... Et promissum benefactorum eiusdem memoriae.” 1183 — 1766. Zawiera m. in.: „Fundatum est monasterium istud...” — k. 67. również spis opatów.

b. — k. 7-36. „Breve monasterii Coprivnicensis compendium.” Kilkanaście dokumentów koprywnickich (podobno z oryginalnych), spis opatów, spisy pomników, nagrobków, liber mortuorum, spis kowców i klasztoru z mapą tegoż. c. — k. 37-48. „Inventarium librorum bibliothecae Coprivnicensis.”

d. — k. 49-66. odpisy dokumentów koprywnickich: 2 (falsyfikowane) Bolesława Wstydliwego 1262 i 1277; denha Garnezo 1283; Władysława Łokietka 1308; Jadwigi 1388; Władysława Jagiełły 1407; konfirmacje, transsumpty itd. Dużo, zdaje się, wśród tego falsyfikatorów.

Hist. i bibliotek. Kopywuskiej ręk. przechodzi do
Uniwersyteckiej Warszawskiej 1819 r. a 1833 r. zabrany do (Bp).

33. — Lat. F. I. 624. — Rękopis papierowy, 340 mm.
na 238 mm., pianny przed, reba ^{w ręk.} XVIII w. pagina fracta, na 2 kartach
tylko dwie: po i stronie zapisane. Zawiera odpis z następnego Nr.
nieznanego opisu sam urwany, bez paragrafów i końca, bliższy Bu
kowinśkiej Jana Olbrachta. Katalog: Eulensteinia polonica 1497. (???)

34. — Lat. F. I. 625. — Rękopis papierowy, 345 mm.
na 206 mm., pianny przed, reba w końcu XVIII w. pagina fracta na 89 kł.
oprawny świeżo w potłoczek. Katalog: Eulensteinia polonica 1497. (???)

Zawiera fragment niezanego mi dzieła historycznego, ~~nie~~
~~niezanego zaprawa~~, o panowaniu Jana Olbrachta, Alexandra
i Zygmunta I. przypuszczam, że brach tu własnego paragrafu,
bo bez żadnego wstępu zaczyna się, dykt: „Joannes Albertus
Rex. Vulgata per Lituaniam Casimirus Rex, morte tuquam
signo sublati frequenter ad comitia Vilnam convolarent
Litwani procures....” itd., następnie co, gdzie się opowiadanie
przekazyw. Tętniśskim przykroć aż do roku 1539, i używa na
stowach: „Ipsum magna regitur rei publicae impudenti” —.
Autor zna i cytuje zbiór Stanisława Górskiego, Acta Tomiciana, jego
listy do Janickiego i inne źródła. Niepodobna mi było oznaczyć
bliżej wartości tego dyktu, czas powstania, i nazwisko autora,
stwierdzić tylko należy, że w cytowanym paragrafie jest to

skrzeto w jakimsi stosunku z książętami historya Litwana,
gdyż powstaje książę VI części drugiej (de rebus lituanorum sub Ale-
xandro II principe) brzmie ^{prawie} ~~podobnie~~ tak samo, jak w naszym rękopisie.

Hist. NN. 33, 34 puenty z królestwa litewskiego (?) w 1746 r. do (15 p.

Kat.: „Ecclesiastica Polonica“ (!!).

35. — Lat. Q. I. vol. 105. — Rękopis pergaminowy, 250 mm.
na 180 mm., prany tucemą szklaną w foliowe XIV wieku na 128 kłb., o-
prawny w drewnianą, i glazowaną, 10 kłb. okładek. Zawiera:

a. — k. 1-8. Statuta synodalia ^{z 1320 r.} Nankiera, biskupa krakowskiego.

Explicit: „Ecce sunt hee constitutiones et publicate per vene-
rabilem patrem dominum Nankierum episcopum Cracovie
anno domini M^o CCC^o XX° V^o Nonis Octobris.“ Różnec, dosyć
ornatne, zachodzące między tym rękopisem a tekstem ogło-
szonym przez Meyrmanna (Starod. pr. pol. pomn. IV, 3-31) wy-
kazat Blumenstok, 231.

2. — k. 9. Urzecz wierna z nutami na cześć Matki Bożej.

c. — k. 10-85^b. Kazania o świętych pańskich dominikańska peregrina-

na („peregrinatio de sanctis“) z figurami, pucora klanton bła-

gowskiego. O nim Heyne, Dokum. Gesch. d. Bisth. Breslau, II, 135 i

Guelf i Richard, Sirip. Ord. Prad. I, 55 k. por. rękop. Bibl. Jagiell.

1617, 1734. Kapituły brach. 164. (Wyszyński Hist. liter. II, 280. —
Hain, 12580-12586.)

na kłb. 11-13 jest kilka wstawek na skrawkach pergaminowych

zapisanych ręką XV w.; k. 52 u góry i u dołu na brzegach naj-

duższe ^{niemieckie} niemieckie glosy z XV wieku, np. „que est rota que

ascendit quam (?) aurora est.“ — „Wei sit dy dy do of crewt

dy lüchtit recht ram der morgen rot.“

Na l. 85^b w pierwszej kolumnie I rzytany: „Explicit peregrinus de sanctis et ewangelia dominicalia scripta per manus petri de rytania.” por. Dudik, 27.

d. l. 86-128. „Summa penitencie sive confessionis,” fragmenty, wierszowany penitencjaryz, itd. odrębne drobne kategorie teologiczne.

Na okładce są cztery polskie nazwiska, z tych trzech: „Johannes de preczslawka” a czwarte „Anna de szczygole?” może należeć pabnego duchownego?

Hist. W XVIII wieku należał ten kodeks do uni. nazwanego w harem wileńskiego („Ex libris. Dp. Vicari. Vilnensis”) potem do biblioteki Towarzystwa Przyjaciół Nauk, a od 1833 r. do CBP.

Liter. Dudik, 27. — Blumenstok, 171, 231.

36. — Lat. Q. I. vol. 149. — Rękopis pergaminowy, 240 mm. na 195 mm., pisany czterema rękami ~~pisany~~ na pergaminie XV wieku, we dwie kolumny na 364 kłb. Oprawy w skórę obwinięta ozdobną skórą.

Zawiera brewiarz, pojedynczy kalendarzem. Na końcu: „Explicit liber [pauli de pacosth] anno domini millesimo cccc° xvii per manus pauli Johannis de Labyschino sub anno domini N° —.” Ręka, zapewne języcowska na drugą kolumnę jest obcięta. Nazwisko pawła z ~~pawła~~ ^{kości} odrzytał go. Tębowski może za użyciem chemicznych środków, dół już są

tego uic magna doctas.

ha b. 1. u gory notalb. historiqua, wozny pierwszy w potamie
obrzyty: „Anna domini. M^o CCCC. X in Regem
Bohemie . qui ibidem susceptus est cum magno [gaudio] quod
a seculo non est auditum. Item eodem anno civitas || Wylbriem
et pfunctus est consumpta per voraginem ignis fere
secundu post Bartholomei hora tertia noct[is]. || Item
eodem anno in die pfrancesci Secutigentus Karimirus
filius eiusdem Regis est acceptus per Ungaros || in domum
et regem. — ha b. 2. Anno domini 1479 Magister de prussia
sabbato ante festum sancti Mathei ^{hic} [venit] ad ecclesiam ||
Wylbriensem et descendit cum sua cunctore de nova civitate
a regia maiestate. — ha b. 15. memorie vicariorum condam huius
ecclesie anno domini MCCCCXXVII^o. por. MPH. III. 125-126.

Hist. z biblioteki Uniwersyteckiej Warszawskiej w 1833 puenet
tem kodelski do. Cksp.

Liter. Bielanski. MS. 136-137.

¹ Przy wydaniu swych „Spisimek kreslechich” MPH. III, 124-126. nie podo-
je Bielanski ani sygnatury rshapisu ani dokladnego opisu kodelski. Po porowna-

37. — dat. F. I. vol. 163 — ^{nie} wydania z jego notatami z
petersburga (Bielanski. MS. 136-137)
pymetiem do puchowania, ze ^{musi} listatunich zaprosch pucholzi i, mincey nego sz.
kapsu.

37. — dat. F. I. vol. 163. — Rshopis pergaminowy, 225 mm. na 155 mm,
pisaný ozdobnem pismem konca XIV wieku, we dwu kolumnach na 136. kłb.
oprawny w deski powlezione skórą. Zawiera:

a. . . b. 1-76. „Incipit tractatus septem sigillorum.” Incipit quare tez
pui tytutami: aliter septem sigillorum, albo: aliter vite christus Jesus clausus.

septem sigillis...

b. h. 78-136. Quaestiones (bez tytułu), teologiczne kompendyum
 atozone w pytanach i odpowiedziach. Incipit: „Queritur quod
 sit sacramentum...” Na końcu: „Explicit quaestiones”
 pozm pozm blisko 5 kolumna dodatkowych kwestyj.

Hist. na ostatniej dolnej zapiska „Anno etc. XLVII° [4: 1497]
 sabbato infra octavas Agnetis, Symon carnifex de San-
 decz reliquit hunc librum apud me magistrum Michae-
 lem [patn nizej] cum biblia curtata, ut pro meo velle
 convertertam illos.” — Na h. 1 nbb. znajdujemy wiadomości
 o dalszych losach księgi: „Liber monasterii Sancte Cru-
 cis montiscalvi devolutus per ingressum eiusdem ma-
 gistri Michaelis archidiaconi premonstratensis Anno do-
 mini ~~cccc~~ mcccc.” W bibliotece świętoburskiej
 pozostał aż do 1819 r., pozm przeniesiony do Uniwersyteckiej
 Warszawskiej, a ztamtąd 1833 r. do CBP.

38. — Lat. Q. I. vel. 168. — Rekopis pergaminowy
 (w części papierowy), 238 mm. na 175 mm., w której części prany
 tuma rękami końca XIV w. aż do połowy XV w. na 116 lbb.
 Oprawny w skórę w XVIII wieku, na grzbiecie: „Liber Antiquitatum.”
 Zawiera:

a. h. 1-19^l. kalendarz (martyrologium). — Na h. 11 u góry wstępu
 „Conferat hic clerus omnes populus quoque veras
 Virgineus sexus felix con...bus nexus

pauper cum vidua largiatori era minuta

Censur fragmentum meritorieis praemia centum. h. h.

14^b u data zapiska o stawianiu opacie lubińskiego.

b. ... l. 20-80^b. Regula sw. Benedykta. in. p. „Ausculta fili in
praecepta magistri...” h. A in. regat priortura opata i
kleskiego puer uen. unicka. ~~h. h. h.~~ ^{na l. 100} „Anne cloum. M^o
CCCCXL.”

c. ... l. 81 115^b. Nekrolog (liber mortuorum) klesztora lubińskiego, wydany puer Kstnyńskiego MPH. V. 585-599. Jest to wstanie ow „oryginal” o którym wspomina opat Kieszkowski „antiqua matricula pergamenea”; oryginalnem podac spis ten nie jest, lecz odpisem, zapewne z pierwotnego nekrologu, zrobionym w XV w. Znajdujemy pewne dopiski dworak ręk XV w., kilka XVI i jednej XVII w. Karty od 18 liczone do 20 grubszą zastępną barbkami. formatu małego 4° papierowem i zapędzono pręciami XVII w. por. o tem dziele doskonałą przedmowę Kstnyńskiego l. c.

Na l. 1 u data ręk, zapewne opata Knywskiego, „liber Antiquitatum N^o V.” na początku zapiska Jotabrowskiego. Opro rękopisu puer Kieszkowskiego MPH. V. 585.

Hist. z biblioteki klantora benedyktynskiego w Lublinie puenot ten kodeks w 1819 r. Do bibl. Uniwersyteckiej Warszawskiej, a w 1833 r. Do CBP.

Liter. MPH. V. 585 199. - Monumenta 348.

39. — Lat. Q. I. vel. 208. — Rękopis pergaminowy,
240 mm. na 198 mm., pisany jedną ręką w końcu XVII w. na 74 strb.
w ołtarzu z drzewa obierającegoj skórę brązową, gładką, z dwiema
małymi przesłoniętymi sprzączkami. Zawiera:

- a. — *Str. 1-52. Regula Szpitalników „de Saxia”dana przez
Hefana tyt. S. Mariae trans Tyberim księga — kardynata
i Rajnera tyt. S. Mariae in Cosmedin kardynata — dyakona.
obowiązuje dom szpitalników św. Anny w Krakowie.
Str. 1. Księga ozdobna, ale niedbale i grubo, choć ręką
prawą wykonana. por. Smacovś, Славян. и восточный
орнаментъ ^{tabl} CXIX. — Na końcu: „Finit huius regule per
me felicem a lanczuth professum sancti spiritus
anno domini 1576. 10 Aprilis.” O nim p. Tomkowicz,
Szpital św. Anny, 15 przyp. 3. Tytuły rozdziału pisane młotkiem.
b. — str. 52-71. „Sermones in generali capitulo penthesco-
sten primi dici.” *Str. 72-74. Kati.

Hist. Rękopis był własnością domu krakowskiego
szpitalników u św. Anny. W końcu XVIII w. należał
do biblioteki porucznika Tadeusza Czajnego, ^(jako Nr. 1238) od 1818 r.
należał z tym samym Nrem. do biblioteki Pałacu
księża Czartoryskich; w 1831 r. wzięty i oddany do Cbpr.

Liter. Smacovś, l.c. str. 50 i tabl. CXIX. — Tomko-
wicz, l.c. str. 15.

40. — Lat. Q. I. 40. — Rękopis papierowy, 210 mm. na 150 mm.,
pióro i tusz czarny, XV wiek, na 181 kłb., oprawy w deski i skór.
szk. skóra: Zaronera:

a. — k. 1-179. Tytuł nazwane na górnym rękopisie: „Expositio in
canticum canticorum”. Na końcu: „Explicit liber cantica can-
ticorum forme scriptus in Rochna anno domini 1428 post
natiuitatem beate Marie virginis gloriose.” Tytuł tego zapy-
ta na, ona rękopis w bibl. Jagiell. IV. 1327 i 1328, a w ogóle do
mentar: karta 179a do pierwsza r. na nader bogata w ty-
blistice.

b. — k. 179^b - 181. — „Quando licet transire de monasterio in aliud”
incip. „Discipulus magistrum interrogat” oras „de trans-
itu de una religione in aliam et specialiter excerpta de
secundo secunde q. 189.” i inne kanonistyczne sorty r. ca.

Wst. k. biblioteki plantar w Siciachowskiej (k. 1. „Sic-
cichouensis Catalogi pag. 155. N. 47”) p. 1833 r. do (Bp.

¹ O bibliotece Siciachowskiej (p. 1833 r.) zob. Gacki, Kniężyński
plantar w Siciachowie, Radom 1872. str. 164 nast.

41. — Lat. Q. I. 50. — Rękopis papierowy, 210 mm. na
145 mm., pióro i tusz czarny, XV wiek, na 295 kłb., oprawy w
deski i skór. szk. skóra: Zawiera:

a. — k. 2-125^b. Traktat o wierze. Zairypia na bez tytułu, ordo bym
insygnat: „Firmiter credimus et simpliciter confitemur
fidem orthodoxam id est catholicam” Na końcu:
„Finite sunt iste Questiones et scripte in Roborisce

per Petrum de Coskec. presbiterum Gnesnensis dyocesis
 feria quarta infra octavas omnium sanctorum Anno
 domini Millesimo quadringentesimo tricesimo quarto quo
 etiam anno domini Wladislaus in regem Polonia
 fuit coronatus." por. rkp. bibl. Jagiell. No. 1674.

b. h. 126-132. fragment traktatu „de cena christi."

c. h. 134-147. traktat teologiczny. incip. „Hec est uia salutis..."

d. h. 148-161. „Contra hereticos questiones." primo quiescens
 Hussytom. na hoveu: „Hec scripta sunt ut credatis et
 ut credentes vitam eternam habeatis. Anno Domini Mil.
 lesimo Quadringentesimo XXX." ^{por. Blumenstok, 271.} ~~h. 161. „Hec"~~

e. h. 162-185¹. Ustawy synodalne Wojciecha Jastrzebca biskupa
 krakowskiego, z 1423 r. wydane w Starod. prawa pol. pam.

IV, 63-86. Skopis wopit dobry, data jasnawa na hoi.

cu: „Exphunt Constitutiones Reuerendi in Christo patris
 et domini domini Alberti dei graua episcopi Cracouien
 sis. Sub anno Natiuitatis domini Millesimo Quadringen.
 tesimo vicesimo sacrosancta synodo Cracouie edita etc."

Następną dwa wiersze i poprostawianemu literam: nice
 oryfelne, zapewne zabłżcie, i: „Amen." por. Blumenstok, 236.

f. h. 186-196¹. Ustomki ustaw synodalnych krakowskich, a
 mianowicie: α) h. 186-191² re statutor Wojciecha Jastrzebca
 1423 r. rozdziały: XVII (od ... „officijis et ecclesiarum sacramen.

tis.") XVIII - XXI, XXIII - XXV i. XXII. - β) h. 191²-193. fragmenty
 jęzicki kazani, ory exegez. - γ) h. 193-195. re statutor protra
 Wypsa 1396 r. rozdziały VI - VIII. „Affectuose cognicionem -

non debeant se immiscere. — 8) l. 195^b - 196. re. statutor
 Naukiera „de sacramento baptismi.“ od „Baptismus est
 primum“ do „recipite in paternos.“ — Co do statutor
 synoda luth. w ogóle w tym kodeksie zawartych, uwaga,
 że rożnice z tekstem wydawnym są niemałe, teksty są
 dobre i bliższe niż do rękopisu Bibl. Jagiell. 2658,
 kwartego przez wydawcę Heyzmannia „kod. Jag. syn.“
 9. — l. 197 - 248, Karania, uzywki królbuch traktatów teolo-
 gicznych, itp. notaty, punkta do kazań. Jest tu, głębiej niż,
 brulion wstawiela kodeksu, protra z Radomia, plebana
 w Koniuszowie (p. n.). Na l. 209^b, 211^b są głosy polskie.
 Teraz: rożnice uzywkowe notaty są na l. 280 - 281, 282 - 295^b.
 h. — l. 249^b - 250. Słowniczek polsko - łaciński.
 i. — l. 276^b - 279^b. „Medicine eorum“ z polskimi nazwami
 i słownictwem na łacinę.
 k. — l. 281^b, 292^b formulae listów prywatnych i testamentu.
Hist. W polowne XV wieku rękopis należał do protra z
 Radomia (na l. 161^b: „Iste liber est Petri de Radom plebani
 de Conusrow ora.“). Mówieny pab, nie dawał dostępu do bibl.
 lchi Uniwersyteckiej Warszawskiej, z niej w 1833 r. puenedł do Bp.
liter. Budzik, 36. — Blumenstah 286, 271.

do 166

Corusow

dragesima. (H. 9) ³/₄. Berpoireduo poteri następują: — d) h. 29^a. „De his qui in iugerant curibus episcopales” rozdają
 upusty ze statutu synodalnego. Naudera z 1323 r. (cf. Blumena
 stoh 238) i zaborzenie: „Edite sunt hec constitutiones
 et publicate per Reverendissimum patrem et dominum
 Nauderum episcopum Cracoviensem confirmate et per
 dominum Johannem Grothours Anno domini M^o CCC^o XXVIII°
 nonas Octobris.” [!]. — e) h. 29^b. articuli episcopales oras
 papales tudriez. „Sequuntur casus Thome des gracia
 episcopi Cracoviensis.” — f) h. 29^b - 40. Statuta synodalia
 Piotra Wyra, ber tytul i ber daty. Incip. „Parvus fons
 crevit in fluvium magnum...” (por. M. ...) wydane przez
 Ulanowskiego, O pracach pugetowania wch do historyi pra-
 wa kanonicznego w Polsce, 31-41. Na koniec znajduje się
^{zob. str. 35-36}
 zapiska „Compilata per Reverendissimum in Christo pa-
 trem et dominum Albertum des gracia episcopum Craco-
 viensem de anno natiuitatis domini M^o quadringentesi-
 mo quarto [!]. Scripte per Mathiam de Cleerow dictum
 Trepel monastrium tunc Ecclesie in Sedrechowere sub
 anno domini M^o quadringentesimo sexagesimo die sater-
 ni II mensis Augusti aequalorum quarto iuxta fenestram.”
 O materialu tutaj zawartym por. opisz cytowanych i
 także Ulanowski, Kłóła uwag o statutach synodów... bra-
 kowskich, Arch. kon. Hist. V, 1 sqq. Pisan, maciej z kłeczo-
 wa, ^{poś.} wspomniany u Leleucla, Bibliogr. kraj. dnoje II, 89.
 2. — h. 42 - 95^b. ~~zapis~~ Objawienie dziesięciorga przykazań.

c. h. 95^b - 122^b. Kazanka Tacitusae. usquequaque mi. auctora. & polonica: glosam.

d. h. 123 - 144. "de confessione et penitencia."

e. h. 147 - 194, ~~248~~ 283^b. Jesta Romanorum, fragmenty.

f. h. 195 - 225. Vita Alexandri Magni.

g. h. 225 - 231^b. "Iterum incipit epistola Johannis pueri per

Judic regionis." ~~h. 231~~ ^{h. 231} "per manus cuiusdam Sygathorai clerici de Hlesogryt."

h. h. 232 - 237^b. wyprawy i dykt w Frydora, w. Augustyna.

i. h. 238 - 242. "Vita Adam." incip. "Adam et Ewa cum

expulsi fuerunt de paradiso"

k. h. 242^b - 245. "Sequitur historia destructionis Jerusalem."

l. h. 246 - 247^b. "De iudicio dei," oru 2 "exemplum valde

lamentabile" civitatis Argentine, Jacobi de Viaticis.

m. h. 248 - 283^b. Visio finalis iustorum & Vitae peccatorum

n. h. 284 - 329. "Incipit historia trium regum." ha. h. 1000:

"Expleat fulcrum opus de tribus regibus scriptum per
Theophilum Janisz vicarium in Cowale et ffinitum
infra octavam ascensionis domini perna quarta
anno domini Millesimo CCC^o l^o 8 etc." (1458). Opera
in p. Lelewel, Biblioth. reg., II, 89.

Hist. 3 biblicale: swetobryskiej puenet ten
xbozys w 1819. do bibl. Uniwersyteckiej Warszawskiej,
a zlamat 1833 r. do CBP.

Liter. Dudz. 40. - Blumenstoh, 233, 238. - Brückner,
Archiv f. Slav. Philol. XVI, 605.

43. — Lat. Q. I. 99. — Rękopis papierowy, 215 mm. na 160 mm.
 pisaną dwuciemna ręką XV wieku, na 441 kłb., oprawy w tekturę. Zawiera
 a. — k. 1-13. „profrere volentes in studio iuris canonici quasdam
 condiciones et regulas.... Ostiensis.... proponit....” rld. her tytu-
 tu, komentaryj pabli do prawa koscioelnego.
 b. — k. 13^b. Notatki i propozycje o papiezach.
 c. — k. 14-71. Jakoba de Theramo (w rękopisie „(Thoramo)”) ruan-
 dyeto „Belial”. Na koncu: „Explicit Belial seu consola-
 cio peccatorum ferra II ipso die translacionis sancti ben-
 dicti abbatis Anno 1463 (Cracovie finitus per fratrem
 Mathernum de Coprovincia protunc inibi febrientem.”
 d. — k. 71^b-130. „Summarii casus” z Dekretow i Klementyn,
 pisane w 1463 r.
 e. — k. 138-258^b. Repertoryum alfabetyczne z Extravagantes.
 f. — k. 268-337. „processus ordinis iudicarij noviter editus
 per magistrum johannem Urbach utriusque iuris
 doctorem....” rurs. „Dea pacifera cunctorum...” na koncu
 zapiski o soborze lateranenskim 1214 r. i o polu z klu-
 zabonu Cysterion. (i. „Defensorum iuris” Epistola Gerarda; por.
 v. Schulte, Inst. d. Gallien. d. canon. Recht, II, 319.)
 g. — k. 338-366^b. „Observaciones terminorum.” por. Blumensohl, 260.
 h. — k. 369-382. Kopie listow, bull, brewion i dokumentow de pol-
 ski i Czech, a mianowicie: a) k. 369. Jan z Pniewa, archidyacon
 i administrator krakowski 1461 do probosza Sandomierskiego,
 przesła mu litteras conversionis piuse II dla opata i bla-
 ztona Koprywnickiego. — b) k. 369^b. Reprobatio et damnatio
 quorundam articulorum in iure magdeburgensi contentorum.

pod tym tytułem bulla Gregorza XI z Avinionu ~~z~~ Idib. Oct.
 br., pontif. anno X^o [1] ^(do cesarza Karola IV.) list Wacława biskupa wrocławskiego z 1397 r.
 do archidyacona wrocławskiego; pustyta inn bulla Gregorza XI
 z Avinionu 6 Idus Aprilis pontif. anno 4°. — 1) pisma II bulla
 „Gregorius dominici nostre custodie“ cf. Lewicki, 3553. — 2) bresce
 pisma II do administratora i kapituły krakowskiej; quinto Id.
 Novembr. pontif. anno 4°. — 3) pisma II bresce do Kazimierza
 Jagiellończyka z tejże daty 1461 Nov. 9. — 4) „Responsio
 domini p[ro]p[ri]i pape II facta oratoribus bohemis de obedientia
 sedi apostolice debita et communione taliter quam pe-
 tebant sibi indulgeri. Anno 1462.“ i do cesarza Fryd-
 ryka III. („Illi contemplatione ac precibus tue sublimi-
 tatis...“). — 5) list uniwersytetu krakowskiego do Hieronima
 arcybiskupa kretuśkiego legata z 1461 bez daty, incip. „Du-
 dum colende memorie Serenus et Illust. princeps domus
 Wladislaus antiquis christianissimus Polonie rex...“ — 6) Hieronima
 arcyb. kretuśkiego legata, bez daty, pismo (wyrok) przeciwko
 Jerzemu z Podjebrad z transsumowanym bresce pisma
 II do Hieronima 1463 Mart. 29 o Podjebradczyku. — 7)
 pisma II bresce 1460 Jul. 15 do archidyacona krakowskiego
 o dyspensacji, dobra, prawa i urzeczki przynależne kłajtorowi
 kopnyworskiemu a od tegoż odzwane.
 c. h. 383-405. „De diversis regulis iuris“ incip. „Regula
 est quod rem que est breviter enarrat...“
 k. h. 407-441. Summa super certis casibus decretalium Jana
 de Deo. por. v. Schulke^{h.} II, 97. Zarys mę: Quorum privi-

legato et excerpti... Na ławie: „Et sic finis casuum secretariorum secundum Joannem deagratiarum.”

k. 108-111, 131-137, 259-267, 367, 368, 372, 373, 406, 416-419 brzo.

Hist. z biblioteki klasztornej w Koprywnicy przedst. w
kop. w 1819 r. do Uniwersyteckiej Warszawskiej, skąd w 1833 r. do (Kp).

Liter. Blumensol, 41, 63, 107, 179, 201, 260, 272.

44. — Lat. Q. I. 113. — Rekopis papierowy, 112 mm. na 148 mm.,
pisany Jacekema astani XV w. na 168 kłb. oprawy w deski żółte, skórę
obwinięte. Zawiera:

a. k. 1-47^b. Traktat naczyniowonep autora o heretyzmu husyckim,
pisany Zbigniewowi Oleśnickiemu biskupowi krakowskiemu,
ber. daty, zapewne około 1430 r., pisany pnieisło języka
de Ecclesia. Zawiera tekst: „Reverendissimo in Christo patri domino
Zbigniewo divina providencia Episcopo Cracoviensi. Vitam beatam
et hic in presentis studii cursu more vigilantis pastoris
a vinea domini ulpeculas arcere laudandam pastoralis
officii sollicitudinem qua ad confutandum dogmata tam ^{insul-} ~~inful-~~
sum quam erroneam infirmitati. huiusmodi maxime moris
vestra paternitas mente considerans opus hoc pernecessa-
rium ac ad rem pontificis minime pertinere arbitra-
tus sum.... Ardens enim in Alexandria una scintilla
fuit, sed quoniam non statim oppressus est, totum orbem
eius flamma populata est (XXXVIII qu. III). Resecande
Bohemorum quoque genti, que nostras determinat fines,

quantum obfuerit dampnati. Huius dampnatum dogma non
tantum codicibus quantum ipsa rerum experientia senti-
mus et docemur "Jędrzejowski za tytułował to promo-
"de erroribus Arij et fratrum Bohemorum (!) ad Strygona
epm. Crac." Dziel. 105 na 9 rozdziator.

b. h. 49 - 168^b. Statuta synodalia prowincjonalna Kujawskie
Mikotaja Trąby archybiskupa gnieźnieńskiego z 1420 r. po-
sane w 1469 r. Bez wstępu, zaczyna się od bulli Marcina
V, użycia bulli Jana XXIII, krótki paragraf, tytuł paragrafu:
Rubrica de summa unitate et fide catholica. Mała
skrypta, zdaleka 105, dobry. Na końcu: „Acta sunt hec in
choro ...” w wydaniu. Ze słowami ~~regum~~ opuszenia listki;
^{tuż po} Mleues opat magnifiki i Mikotaj de Kijky archidjakon gnieź-
nieński. por. Heymann, Staroż. pr. pol. pism. IV, 258.

Hist. z biblioteki Kurucystockiej Warszawskiej ustos-
tka znaleziono w 1833 r. do CBP.

Inter. Blumenstah, ²²⁹~~226~~, 271.

45. — Lat. Q. I. 119. — Rekopis papierowy, 216 mm. na
159 mm., pisany jedną ręką XV wieku, na 130 kłb. oprawy w dekki
obezgrusze sucho wyeksponowane skórą. Zawiera:

a. h. 1-18^b. Explicatio canonis missae. Inip. „Circa canonem
quinque sunt questiones...” Bez tytułu. Od h. 13 do h. 18^b jest tekst
kanonu (Te igitur eleuatur in me pater) z polskimi interlinearnymi
tłumaczeniami. por. Maciejowski, piśmiennictwo, III. Dodatki.

str. 50. Warte drugie raz wybac.

b. - h. 19-22^b. Complexorum varietas secundum varietatem suarum causarum.... Na horeu: „Explicit libellus de complexoribus omnium hominum in mundo existentium per Johannem parisiensem compilatus Anno domini mille m^o quadringentesimo septuagesimo primo.”

c. - h. 22^b-25. „In isto tractatu presenti sequitur ordo circa philosophice secundum Aristotelem quem qui servavit....” Na horeu: „Explicit Massa medicine Johannis hyspanensis per eundem Johannem de Schydlow acium baccalaureum in studio Cracovensi.” Jago promocyana magistra u Muczbowshoce, Statuta, 177.

d. - h. 25-29^b. „Cum in studio et modo discendi plures videamus errantes ideoque presentem tractatum compilare sum compactus(?) ponendo in eo aliquas doctrinas et regulas de modo studendi. Sunt enim quidam qui omnia uno ictu studere extiment....” 13 regu^o Boecyaza itd. Na horeu: „Explicit regule studentium satis pulchre quibus debent regi Et sunt fuisse ferra VI in vigilia sancti Marci apostoli curus festum celebratur in Autumno scriptoque per manus Johannis de Schydlow Anno domini M^oCCCC^o lxx primo etc.” Por. Stralzburg. Jub. d. popul. di. 29-38

e. - h. 30. „Septem sunt species turpitudinis quas conjugales solent inter se exercere. prima species est in diebus et noctibus sacris....”

f. - h. 33^b. „Notandum est quod septem sunt capitalia seu mor.

talra pccata...."

g. h. 35. o uwa trach, rch nazwan stb.

h. h. 37-44. "Ut serant celebrantes qualiter se habere debeant circa defectus seu negligencias in missa...." Ha locica: Explorant casus quos Magister Bartholomeus tunc rector scol. Sandomiriensis format et reportavit diligenter de decretis, qui valent pro necessitate et pro negligencia et defectu presbiterorum seu sacerdotibus circa celebrationem missae sive divini officii. ... scripti pro honorabili viro domino Gregorio curatore et officiali Sandomiriensi Anno domini. M^o cccc^o xxxiii^o etc. "O magistru Bartholomeju 2 Jaska p. Nr. 46.

i. h. 44^b-58. O cuotach. "Innocencia vera est que nec tibi...."

k. h. 59-62. "Tractatus de peccatis, quibus si anima involvitur ipsa morietur, nisi per veram penitentiam...."

l. h. 62-66. Fragment 2 Gesta Romanorum. Incip. "In diebus Thiberij cesaris imperatoris, tetrarcha sub poncio pylato traditus fuit christus a Judaeis solatus Thiberio. In diebus illis erat et Thitus regulus sub Thyberio in regno Britannie in civitate libia que dicitur Burdigala...."

m. h. 67-70. formuty trach liston opator wroto luy stoch, pcedy, hredy tywy.

n. h. 71-130^b ~~De inter~~ O interdycione i sacramentach, bez wla. rymey tytulu. Incip. "Ipe permittantur tempore interditi item de prohibicione sacramentorum tempore interditi...."

zawiodła w tym rękopiśmie, gdy ten spis powstał, już było
to nieaktualne. Rejestr zawiera na samym początku:
„Primo Jus terrestris.” To statuta prawa ziemskiego były
wpisane zapewne na pierwotnych greckich kartach, które
wycięto pennen ~~z~~ zainim J. A. Zaluski stał się wstawni-
cielem rękopisu. Nie zawierał on również w formie katalogu
ksiąg w krakowskich, zapewne — jak słychać — wydawca ich
w MPH. III, 315 przypomniał — dlatego, że katalog wpisano
później.

f. — h. 102 katalog ksiąg w krakowskich, wydany jako Ka-
talog III w MPH. III, 330 — 350 przez Dra. Kętrzyńskiego.

g. — h. 104 sqq. „Item X precepta.” Objawienie katalogu.

h. — h. 114 sqq. „Item glossa super pater noster.”

i. — h. 119 sqq. „Item [de] dedicatione ecclesie quattuor sermones boni.”

k. — h. 126. de beata Maria. Krzyżek, brach początku.

l. — h. 127 sqq. „de cronica Romanorum et quid constituerunt pontifi-
ces ibidem.” W formie rozprawy, wyjęty zapewne z kroniki
Martyna Polonia. Kartę tytułową, rymu Dobrazgi her wartosi.

m. — h. 132^b — 139^a. „Item tractatus magistri Bartholomei de diversis
dubris,” tak w rejestrze. Wstawniony tytuł: „Magistri Bartholo-
mei super canonem missae.” Innp. „Ut servant celebrantes
qualiter se habere debeant circa defectus seu negligencias
in missa....” Na końcu: „Explicit tractatus magistri Bar-
tholomei de Jasele de officio missae etc.” Jest to ten sam
traktat, którymy spotkali pod Nr. 45. h. i który znajduje
się też w rękopiśmie Bibl. Jagiell. 2210. Autor, mistrz Bar-
tholomiej.

Z bręgu francuzo, na h. t^a rima, ręką XV w. spis quartyż
na raryz, braci zakonnych pabecyż klantoru, oras typh,
co należał do "fraternitas". Pny oprawianem oberżto doży
^(na cteny, do pabecyż klantoru)
duzo, porgamurum, stad pny ten jest zupelnie shaliezony:
"Tota sunt nomina fratrum conventus loc[us] [...] in monte
qui tempore pestilencie m[ortui] sunt. Et primo frater San[ctus] [...]
Abbas huius monasterij parvo tempore [...] mortuus. p[ro]fra-
ter Johannes [...]^{pater} gregorius presbiter, Item Nicola[us] [...]^{frater}
Nicolaus twerdus, frater J[ohannes] [...] lunak, frater Nicolaus
[...] frater Albertus senex, frater [Phi]lippus senex, frater
Paul[us] [...] frater Stanislaus, frater [...] frater Gregorius
presbiter [...]^{Jo}hannes presbiter [...]^{Her}manus conversus [...] Mathias conv[er]sus, frater Michael [...] et murator, fra-
ter ~~Michael~~ [...] ssus et frater S[anctus] [...] et felix mona-
rie Johannes episcopus [racovicensis(?)] qui se ipsum
nobis o[btulit] ad fraternitatem perpetuam.

b. h. 1-21^b. Traktaty moralne, her pora, bla. Ascezyz utwory, po-
wstali zepewu w pabecyż klantone huroytoru.

c. h. 22-70. Kanyonat huroytoru; fragment.

d. h. 71-73. "Hic docetur modus docendi audientes et hystoria de
sancta Edwigi" (por. 1134). Metodologyczne owo pismo tak na-
zwana: "In libris autem qui ita iribuntur quod ipsi vbi
quodammodo lectorem teneant...."

e. h. 73^b-96. Hymny 2 antany o sv. Jadwige, sv. Elzbiere, sv.
Wincenty i sv. Dorocie. Hymn o sv. Jadwige, powyszej
nazwany "hystoria de s. Edwigi" zawyza sss: "O decus treburcie,

bedużyś miater gracie ...

f. h. 97-117, oraz h. 190-204. Objawienie Sobolego, Łazareta i Św. Kłosa;
ascetyzmu, fragmenty, listy wartora, powierzenie biblioteki gło. polsk.

g. h. 117^b-137. Dictionarium, tj. gęsy ~~Łazareta~~ Taczewski obpisan
nych, polsk. urzętu w puenosur i sp. up. „Alma intelligitur virgo”
Kilka foliówk łomayen.

h. l. 137^b-189^b. „Incipit devotus tractatulus de spiritualibus
ascensionibus.” języka łac.: „Beatus vir cuius est auxilium
....” Autorem jest Gerardus Zutphariensis. Na łowca „Opti-
mus tractatus pange bore, si saltem bene perpendis qui ipsum
legis.”

Hist. Rękopis powstał między 1550 a 1555 r., należał
wówczas do 1819 r. do biblioteki klasztornej w Lissiechowie,
skąd w 1818 przeszedł do Uniwersyteckiej Warszawskiej, a 1833 r. do Akcy.

48. — Lat. Q. I. 281. — Rękopis papierowy, 212 num. na 155 num.,
pisany jedną ręką w pierwszej XV wieku, na 238 kłb. oprawny w deski i brzo-
łody. Oprawa miedziana (w 1891 r.) gruntownie poprawiona. Zawiera:

a. h. 2-207. praxaportulus iu. Hieronyma. (Jęzbrowski za notował:
„Novum testamentum praeter 4 evangelia”). na kłb. 209-229: indeks
do tego spisu. Na h. 231^b urządzenie tekstu.

b. h. 236^b-238^b. Notatki rozmaite, np. h. 237^b zapiska o homie; h.
238^b zapiska o rekoncyliacji kowota Tygodnikowego i foris
censu stłama gównego, z 1411 r.

K. 1 i 238 są pergaminowe; kłb. 208, 229^b-231, 232-236 brzo. Na

612
wewnątrz str. okładki są zapiski bez wartości, k. 226^b polska
głosy. Z tego rękopisu wyszedł D. A. Brückner skrawki perg-
minowe włożone do pierwotnej oprawy, na których znalazł
także „kazani świętoknysbrich”.

Hist. Rękopis powstał w 1819 r. z biblioteki Benedyktynów
świętoknysbrich na tyęjężne do bibl. kasimerskiej w War-
nawskiej, a w 1833 r. do Cb.p.

liter. Brückner, *Kazania świętoknysbrich*, Warszawa 1891 (ed. b.
z „prac filologicznych”). str. 9 sq.

49. — lat. Q. I. 339. — Rękopis papierowy, 205 mm. na
140 mm., pisany jedną ręką w XVI wieku, na str. 622 lb., w okładce
tekturowej, obwitej skórą. Zawiera:

„petri Illiciini Turris Vtriusque doctoris et canonici Olo-
mucensis Opuscula quaedam.” To dzieła:

a. — str. 1-248. „Ad illustres et magnificos barones et domnos
nobiles inclyti marchionatus Moraviae sermo paraene-
ticus de fidei unitate cum Episcopo tenenda et de obedi-
entia ei praestanda.”

b. — str. 251-338. „Ad illustres et magnificos domnos inclyti
poloniae regni palatinos, comites, barones aliosque proceres
et ordines equestres viros nobiles et civitatum consules
et senatores. De novis Sabellianis seu Samaritanis
et Arianis vitandis tollendisque sermo paraeneticus
petri Illiciini.....” incip. „Cum ego vivente Samuele Coar-

vicensi praesule optimo inter vos...."

c. str. 345-456. Ad illustrissimum principem et dominum
dominum Stephanum Bathori de Zamblio Transylva-
niae gubernatorem petrus Illicus.... paraenesis gratula-
toria "incip." Cum esset, vir illustris, huius in partibus au-
ditum...." fin. Vale. ex Olomuco Moraviae die 1 Febr.
1572."

d. str. 459-479. "Ad magnificos, egregios et nobiles dominos et ad
prudentes et circumspectos cives Transylvanos qui a fide
catholica ad novos Sabellianos, Samosatrenianos seu ad
Arianos et Eunomianos et Photinianos desciverint, pa-
raeneticon auctore petro Illico...." incip. "Nullus gra-
vior potest esse morbus...."

e. str. 483-608. "Ad Saxoniae ducem de falsa Wittenbergen-
si religionis paraenesis." Nagłowich ten dopisał Stanisław
Rejzka; tytuł wstawił mianem. Incip. "Illuc. Augusto
Saxoniae duci... petrus Illicus.... salutem dicit. Quam
praecelara sit res...." fin. "Vale. 7 Januarii 1575."

f. str. 609-620. "Ad universos Martini Lutheri discipulos
et eius doctrinae sectatores in schola Wittenbergensi
vel alibi constitutos professores vel concionatores vel
magistros et doctores petrus Illicus...." incip. "Aui-
sunt viginti et amplius, fratres, quando ego...."

Hist. Rejzka ten był wstawił ~~swiatym~~ Stanisław
Rejzki protowstępną apostolskiego, sekretana i dwunowiska hardy-
nata Rozguzza. Rejzka dopisał poniżej tytuł: "Sub S. Romanae

et Apotolice sedis censura et indico et non aliter. S.
Reserius." następnego wstawiła oznaczając napis: "Scriptus
catalogo domus Cracoviensis Secretatus Tom ad S. Warba-
ram." Razem z wieloma innymi rękopisami Jeruzolim bra-
łowski pocięty i ten do biblioteki Tadeusza Czackiego
w Paryżu, gdzie nosił Nr. 1244. Na cennych rękopisach
tego zbioru Czacki ^{zwraca} uwagę; na tym dał ura-
domić o autorem (profesora prawa greckiego w uniwersytecie
Jagrellonim po Jerzym Libanie z Siquier, 1548—1550)
i jego druckach drukowanych w Krasnowie. Te są ujęte. W 1818 r.
pocięty rękopis rękopis do bibl. Czartoryskich w Puła-
wach, z tym samym Nrem., wreszcie w 1831 r. został wprze-
sunięty do Cksp.

50. — Lat. Q. I. 1035. — Rękopis papierowy, 195 mm.
na 158 mm., jedna kolumna, pisany w XV wieku, piórem drobnym, które
spółka się, niezgrabny w rękopisach pisanych przez Jeruzolim, który
336 stron lb. i na końcu kart 12 nlb. poprawy w lekturze.

Wawiera nieratyfikowane spisto religijno-polemizne, ~~jest~~ w formie
dyalogów. Autorem jest papież pater Jeruzolim i opór kościoła Jana
Kazimierza. Rękopis podzielony na dziesięć ~~tytułów~~ rozdziałów: I. de evan-
gelio; — II. de ecclesia; — III. de capite ecclesiae; — IV. de fide; — V. de in-
tercerione sanctorum; — VI. de sanctorum reliquiis inuagruantque
veneratione et miraculorum veritate; — VII. de bonis operibus eorumque
mercede; — VIII. de ieiunio; — IX. de elemosyna; — X. de possibili ob-

servatione mandatorum dei. W dyalogach kwóra ujęt: w I. Horus
et Gordianus, w III: IV. Hermannus et Horus, w V Joachimus
et Horus, w VI. Christianus et Horus, w VII: VIII. Zorlus
et Horus, w IX Cilius et Horus, w X polichronius et Horus.

Katuski (a za nim p. Blumenstoh 274) pomylił się uary
wagę na str. 1 u góry autorem Horusza. Drecz jest naprawa
w XVII wieku, między 1637 a 1657 r. Na str. 70: 71 znajdujemy: "...et
rex et dominus noster Christus neque tamen propterea non erit
rex et dominus noster Joannes Casimirus Rex poloniae aut
Ferdinandus Rex Ungariae... itd.... Videt nri Hermanne nihil
de trahi Christo capiti, si subiectum illi Romanum pontificem
caput in terris agnoscimus non magis quam si caput Imperii
Romani Imperatorem et dominum nostrum Ferdinandum Tertium
esse profiteamur...." Autor wzięt pro prostu postać Horusza
zapewne kardynała Warmińskiego, chociażby to był też Horus
(Contubensis) jako filara prawowiernych puebonari i wprawa.
Jest go w pierwszej dyalogu jako obrońca, dygnator i wręcz ka
tolicyzmu.

Hist. z biblioteki Jatuskich puzest 1796 r. do (Bp.
Liber. Blumenstoh, 274.

51. — Lat. Q. I. 1168. — Rękopis papierowy, 195 mm. na 162
mm., pisany jedną ręką, XVII w., firmem drobne, na 209 kłb. oprawy w
ciemnej skórze zielonej. Zawiera:

M. K. Sarbiewskiego „De gentium, seu theologia, philosophia

tam naturalis quam ethica, politica, oeconomica ceteraque
 scientiae et artes sub fabulis theologiae ethicae a veteri-
 bus contentae. ^{z kolekcji Sierbińskiego i jego współpracowników}
 ...poemata omnia. Staravieskias 1892, pag. XLVII i XLVIII.
 Hist. Rękopis ułożony do J. S. Rostkowskiego, który na h. 1 a gory
 ujął: „Sierbiński Matthiae Casimiri opus ineditum codex au-
 tographus: Madama, jak bardzo często zafo ward żaliski wyrażen
 „autographus” i jak zbyt często nie ujął. kreszując ręk. Sier-
 bińskiego, nie mogą pomyśleć, czy to autograf czy kopra cudza.
 z biblioteki żatunskich pucet Rękopis w 1796 r. do Cksp.

52. — Lat. ^{O.} I. 68. — Rękopis papierowy, 185 mm. na
 105 mm., pianny ^{in brąz} tynia ułamki ^{z kolekcji XVI} (XV wieku, zapewne w pałacu błanton
 francuskiego).

tema kazania: traktaty ascetyczne.

Na pierwszej str. ołtarz, wace wyszczególnienie przedtem
 przedstawia Madonnę z pierścionkiem Jezus. z boku napisano: „Iste
 libellus est datus pro loco domusii.” ~~z kolekcji Sierbińskiego i jego współpracowników~~

Hist. z biblioteki Uniwersyteckiej Warszawskiej (V. 992)
 pucet w 1833 r. do Cksp.

53. — Lat. O. I. 242. — Rękopis papierowy, 100 mm. na 78 mm.,
 pianny tynia ułamki w porządku XVI w. na 129 kłb. oprawy wpiętkowa
 w polce, w skórze wyszczególnienie, zawiera:

a. — h. 3 sqq. „pro consequendis indulgentiis tempore Tulei Joannes
 Jerson docet...” fragment.

- b. h. b. pizne, z drukow zastawione daty z polskiej historyi.
c. h. 11-30. Wyguchi ze drozha pabuegoi pautoncygoza.
d. h. 34-44^b. „Tractatus de abortivis Venerabilis patris fratris
Joannis de Capistrano ordinis Minorum de observancia.”
incip. „Circa quod est sciendum....”
e. h. 45-52^b. „Alter tractatulus de abortivis: pabuego mulo
ra? incip. „Ob varios et ambiguos casus....”
f. h. 53-58. Miscellanea bez wstowia.
g. h. 58^b-77^b. „Ordo ad reconciliandum et absolvendum Ruth
nos qui schismatici et heretici censentur....”
h. h. 78-79. „Errores Armenorum.”
i. h. 80-129. Bzpyty bull papieskich, pismie z XVI w.

Hist. Rzhopis powstał prawdopodobnie w pabuegoi klastorze
bernardynskim ^(w m. Lublin?) ~~na~~ ^{na} Rusi. Należał do J. A. Zatusznego, który na h.
i zanotował: „listy Capistrana (?)”; z Biblioteki Zatuszkiej, 1796.
początek do Ciep.

prawne.

54. — Lat. F. II. 1. — Rzhopis papiesowy, 315 mm. na 210 mm,
pisaną piórem, ręką w końcu XVI lub początku XVII wieku, na 4/1 str.
lb. (str. 34 dwa razy luzowa), oprawny w pergamin wtołki. Zawiera:
„Decisiones super Concilio Tridentino”. Systematyzując
według treści sesyj i rozpraw Soboru Trydenckiego utwórze
zapiski o wotach i obradach artołkich, (congregationis interpretum
Concilii Tridentini, „od 1586 (?) do 1598. Ratuski u gdy 1. h. za-
notował: „Scripsit Adam Rosłowski suffraganeus succorensis.”

Pracę podobnie pomyślał m. J. Zatuski; rękopis bowiem ma niewątpliwie cechy oznaczonego wyżej czasu, a Adam Kostkowski, urodz. 1650 r. um. 1738 r. (J. A. Zatuski urodz. 1701 r. zapewne zwat Rostkowskiem, który był w stosunkach z jego rodziną), nie mógł pisać tyle wstawnie Bezyryj. Pomyśle także niejednokrotnie gdańska m. Zatuskiem.

447. 2 bibliolek, Zatuski rękopis p. 1796 r. do CBP.

55. — Lat. F. II. 3. — Rękopis papierowy, 340 mm. na 197 mm., pisany jedną ręką XVII w. na 447 str. lb. i 14 klb., oprawy w zwykłą brązową skórę, Ławera:

a. — str. 1-447. „Compendium sive liber novus beneficiorum ex variis documentis authenticis antiquis et modo officiose extractis collectus, modum electionis ac ipsam electionem abbatum regularium ac alia multa in conventu practicata et peracta continens, ad futuram temporum seriem et notitiam. sub felici regimine Rmi. ac perillustis domini Alexandri Pieniazick Abbatis Witouensis inceptus per Religiosum Rndam. Patrem Chrysologum Rechorynski circatorem ac procuratorem causarum sui conventus professum Anno 1739.” Karta tytułowa ozdobnie malowana. Jest to kopia rękopisu z lat 1739-1740, (wzrost, umów, ugod, wyroczni sądowych, listów itp.) odnoszących się do klasztoru premonstratensów w Witowie. Dokumenty inwendowne mają stosunkowo, erebica z 1179 r.

22

(por. Knapowski, Dr. Norbert i jego żona, Warszawa 1885, str. 181 sq.)
Z. h. t. 14. „Lustracja starostwa Piotrkowskiego w województwie
Sieradzkim”. Opis miasta i dochodów Piotrkowa z 1661 r.
Opis z oryginalnych ksiąg lustracyj wojtwa. Sieradzkiego.
~~Hist.~~

56. — Lat. F. II. 4. — Rekopis papierowy, 305 mm. na 210 mm.,
pisany jedną ręką w XVIII w. na 62 str. lb. oprawy w tekturze. ~~Laurea~~
Laurea wyrok sądu radwornego koronnego w sprawie masy
miejscowej Stawiszynem wojtwa. Kaliskiego a ~~jakiegoś~~
^{prawnika miejscowego} ~~Stawiszynem~~, wydany w Warszawie, 1 Maja 1686. Oryginał
pod pieczęcią ¹⁶⁸⁶ handlową, Michała Raszewskiego biskupa warmi-
ńskiego. Brak proennej karty. Inyp. „Stawiszynem”. Ex quo Generosus
tenentarius in iudicis Regis non comparuit.... „De Relacja
podkanclerza, akt pisar Stefana Hagmeyer, Haukewicz, pisan dekre-
tów sądu radwornego koronnego, poprzednio metrykant koronny.
~~Widz~~ ~~Hist.~~ z biblioteki Towarzystwa przyjaciół Nauk Warsza-
wskiego (?) lub z Uniwersyteckiej Warszawskiej, przesłany w 1833 r.
do Cksp.

Kat. „Relatio Michaelis Raszewskii Epi. Warmiensis etc.
Anno domini 1686.”

57. — Lat. F. II. 9. — Rekopis papierowy, 314 mm. na 210 mm.,
cięższe rękopisy w XVIII w. pisany na 206 str. lb. oprawy w tekturze
w skórze brunatnej. Na okładce herb Raszew, litery I. R. i w orłach
„Promptuarium statut. Regni”. Laureo.

a. ~~156~~¹⁵⁶: 2-96. *Prouta breueria promptuarum statutorum*, vol. cap. V do końca. (str. 83 sqq. wyótyżonego bezbowania).

por. NN.

b. ~~156~~¹⁵⁶: 99-155^b. „*Index rerum et verborum memorabilium omnium exemplarum statutorum et constitutionum Regni nec non promptuarii Serebickiani*.” Regi autoru.

c. d. 156^b - 160. Tablice „*de successione novissima ab intestato* ...” złozone przez wlasniczela rękopisu J. Raciborskiego.

d. h. 161-166 i 203-206. *Sebruty sądów sejmowych królów szlisk i sądów zadwornych.*

e. h. 167-202. „*Compendium iudiciorum króla Jego Młostwi prawem korunnem na dwie części rozdzielone przez urodzonego Jana Laurinshiego burgrabiego krakowskiego przazora ziemshiego przemyslskiego y grodzkiego krakowskiego sekretarza króla Jego Młostwi za rozkazaniem Jego królewshney Młostwi królko zebrane roku pańshiego 1594.*” *Przedmowa do króla przynależ: „Wykonuwanie zażensha z rozkazania Wancy królewshney Młostwi mego królewshnego pana pracę swą, ...” datowana z d. 28 Grudnia 1594. por. NN.*

Hist. Rękopis ten, złozoney z odrębnych części, uale. żat w XVIII w. do J. Raciborskiego herbu Rawicz z bra. kowskiej ziemi; który na ostatku zaopatował nuregity czeblawe dla swego domu. Z biblioteki Jatuskich puenedt w 1796 r. do Cb.p.

58. — Lat. F. II. 10. — Rekopis papierowy, 300 mm. na 210 mm.,
prosty dwuciem nskami w XV w. na 149 lłb. oprawy w skórkę powłoczo-
ną skórą. Zawiera:

- a. l. 1-11. Summa do statutow Kazimierza Wielkiego. Kartę pu-
rukową. Na końcu: „ffinitum Registrum ferra teresa in vigilia
annunciacionis marie Anno domini M^o CCCC XL° IX° etc.“
- b. l. 11-45. Statuta Kazimierza Wielkiego. Incip. „Non debet in-
reprehensibile (!) nec in miram (!) iudicari...“ Na końcu mury:
„per me Mathiam petersoler. de Slupca pro nunc moran-
tem in pgrino Anno domini M^o CCCC XL° IX° etc.“
- c. l. 45^b-54^b. Statuta Marcie wydane 1423 r.
- d. l. 54^b-57. Statut protchowski z 1447 r. Kazimierza Jagiello-
wycza. (Bandlke, Tus polon. 252). kartę pu, około 20. karty wydru-
kowane.
- e. l. 58-62^b. Wyrok traktatu paktu o przysługach.
- f. l. 62^b-64^b. Ładawa rycerska w Opobach 1455 r. — po tytule
 („Sequuntur statuta provenerunt tradita et confirmata per
Illustrissimum principem ducem et ducem Kazimirus
... In prassia in loco campestris qui vocatur Opoby ...) op-
wano wyprawę, zawiera też prośbę potitum „primo sta-
tutus quod domini Rex praedictus conservet
omnes regnicolas in iuribus suis antiquitus...“
- g. l. 65-83. „de leone“ i inne opisy zwierząt, ptaków i owadów.
- h. l. 84-88^b. „de eiectione ade et eve“. Jazna rednowieczna powieści
o Adama i Ewie, oparta na apokryfie „Vita Adae et Evae“. Na
koncu: „Anno domini millesimo CCCC LVIO inscripto huius“.
- i. l. 89-~~90~~^b. List in. Bernarda, de sacra velle „do Jana Castri S.“

Ambrosii. Na koncu: „Explicit epistola Bernardi Anni domini
m^o cccc lvi.”

k. l. 91-148. Rajmunda ^{parthenagae;} Summa legum, *puk w „Comme” Łaskiego.

Hist. Rękopis ten należy do J. A. Zaluskiego, który na list
u góry zapisał: „Polonice statuta.” Z Biblioteki Zaluskich
przeniesł w 1796 r. do CBP.

(Kodeks ten
zawiera post w
dotyczy ustawy
dawstwa Kazimie-
rza Wielkiego
jako list
Petr. II.)

Liter. Helcel, Staroż. prawa polskiego piąty 7, XIX-XXI.
(opis wzorowy). Rękopis ten jest opisywany i wzmacniany
w ~~fu~~ literaturze ustawa ustawa Kazimierza Wielkiego,
zostawia przez Hubego.

59. — Lat. F. II. 13. — Rękopis papierowy, 343 mm. na 193
mm., pisany jedną ręką, XVIII wieku, kart nłb. około 100, oprawy w skórkę.

zawiera: „Acta legationis Viennam et deductionis in Poloniam
Caeciliae Renatae 1637.” Zbiór aktów, odnoszących się do małżeństwa
Władysława IV z archiduchową Cecylią Renatą, poselstwo Małgor-
ziana przezbitego kancellara królewskiego i następnie królewskiego
Jana Kazimierza. Na koncu ^{zaw} zawiera inwentarz podarunków.

Hist. Rękopis ten „przeprany dla Aleksego Krabi na Siergumie
Dunina, kancellarza WKŁ. starosty (kierownika)” z manuskrypta
Biblioteki księcia Pawła Sanguszki mianownika wielkiego WKŁ.,
dostał się następnie, zapewne od Dunina, do rąk J. A. Zaluskiego, który
powyższy tytuł łaciński napisał. W Bibliotece Zaluskich w 1771 r.
miał Nr. 266. Z tej biblioteki przeniesł 1796 r. do CBP.

Liter. Janowski, Musar. Sarmatic. specim. vol. I. pag. 107, Nr. xcix.

60. — Lut. F. II. 18. — Rękopis papierowy, 247 mm. na 145 mm.,
pioseny jedna reszta, XVIII w. na 871 str. lb. oprawy w skórę, skóra.
Zawiera:

- a. str. 1-654. *Alphabetique utroque podług procedury kancel-
nej, z indeksem. Art. I „Abbatrac vacantes administrato.“*
- b. str. 661-673. *„Tituli variorum principibus ac tetrarchis spiritua-
libus et secularibus servientes et competentes.“*
- c. str. 674-869. *„liber apostolarum“: jest to kalendarium, zawiera
najwięcej opisów liturgicznych historyi: from wychodzących z kan-
celaryi królewskiej w latach 1633 i 1634.*

61. — Lut. F. II. 33. — Rękopis papierowy, 288 mm. na 208 mm.,
pioseny jedna reszta, w XV w. na 53 kłb. oprawy w telturę. Zawiera:

- a. k. 1-43. *Jakoba de Theramo „processus sathanæ cum christo:
duany utroque popularnej kancysty, literatury, „Belial“: jest tam
b. występuje jako procurator, Najwyż jest obywatel Chaytusa, wyrok
wydaje Salomon. Le pozniej, wyrok, terminu peremptorii itp. Mac
porządka. Zawiera też: „Statum regis recensens est et dicens holo-
caustum...“ na końcu: „Finis est presens libellus per se sexta
1710 de sancti Anthousi XIII de mensis Junij Anno domini
Millesimo CCC^o XXXII° per me Johannem clericum Cracovien-
sis diocesis de Opatowiez natione?“*
- b. k. 43-49². *„Ordo de observatione terminorum sacri palatii
apostolici.“*
- c. k. 45-53. *„Incipiunt leges et statuta regis Kazimiri terre*

Cracoviensis: jest to list statutu Kapituły Uniwersyteckiego, zamy-
ślony przez „Petrop. I” (Klubego: str. I).

liter. Kolec, Starość prawa polskiego pomieści, I, str. VIII, por.
Nr. 58.

62. — dat. F. II. 53. — Rykopis papierowy, 345 mm. na 220 mm.,
pisany kółkami rękami w końcu XVIII w. na kłb. 43, niedawno oprawny.
Kawera odpręży wewnątrz kółka adnotacji publicznych, kółka war-
tostki, na stenograficznym papierze.

63. — dat. F. II. 82. — Rykopis papierowy, 322 mm. na 208 mm.,
pisany słowami rękami w XVIII w. na 174 kartach, bezonnych 131–182
i 153–174. Oprawny w skórę brązową, nadzwyczajną, ozdobioną rękami
rysunkami. Na okładce u góry wyryta: Privilegia (wielkimi literami
stnata, nie osk.)
(nie), w środku kółka okładki herb Łódzi (lewa strona na doł, prawa (do góry)).
Kawera:

a. k. 131–182. Przywileje, gratiae consensus. Str. wydane przez Andrzeja
Naszkowskiego księcia płockiego, 1556–1557, tytuł on, do br kółek
opracowania, kłb. osob, dpraszawców, kanoników, kłb. instytucji, kolegiów
patriarchalnego i. j. i. kłb. — Na kłb. k. 1. nadarta: „Secundum volumem
privilegorum sub felici praesidio in ecclesia cathedrali
plocensi Rmi in [Christo] patris domini domini Andree
Naszkowski dei gratia episcopi plocensis feliciter incipit.”
Późniejszy rękopis: „Andreas Naszkowski N. $\frac{82}{II}$.” Później rękopis
masu. „Dii ceptis aspirate secundis. 1557. 63. Nomine re depts

cras me opus manuum tuarum. XXIV Apr. 1547. Kart. papier
 dwie karty alb. indeksu, pozem dopiero listy h. 131-132.
 6.-h. 153-168. „Inventarium donationum decimarum villarum
 venditionum agrorum ad mensam Episcopalem pertinentium
 et aliarum concessionum per Rodum dominum Andream
 Warbowski Episcopum plocensem de consensu capituli ecclesiae
 cathedralis plocensis praestitatum. Ab anno 1547 usque ad
 annum 1567.” jest to indeks do catezy glascowa, ktorego tu
 mamy czesc druga od 1537 do 1567. K. 164-178 brate.

Hist. Z biblioteki Jatuskich eskopis tu puenest 1796 r. do Kbp.

64. — Lat. F. II. 106. — Eskopis papierowy, 308 mm. na 205 mm,
 pisany tucma rękami XVII wieku, na 83 kłb. sprawny w czewonk, jst
 juz zblakla, shone, bogato wyukshami zlotymi ozdobionk. Na okladce
 dykt wybity „Acta Secretorum S. R. M. Consuevalem Relationum
 et Assessoralis Tuderorum [starcza herbowa brota jania Kazimierza,
 z herbami polski, litwy, szwedzimi i Warow] Anno Domini 1653.”
 po czterech bokach uwadrata z herbem napis: „Johannes Casimirus
 Poloniae et Sueciae Rex.”

Kawera ^{all.} wyproki szolow brolewskich symonich, relacyjnych i ase
 sorobach z 1653 r. Kresgu oryginalna. Karta pierwsza wyprwana,
 nieznaat jej juz jatuskich. Jazynna na: „sibi ad defendendam cau-
 sam” Jatuski ratyfkowat na bit u gory „Secreta Cancellae
 regni ab anno 1653 a Kambienor collecta.”

Na niewystany str. okladki: „Ta sziga murey potrzebna ko

2116
i est inna w Metryce inea opera et cura pressa y do Tamen-
tura wpressum z pygmatem inuys wolu delectum. Atolo sta
informaty y ta maneat. S. Hankiewicz."

Hist. z ~~biblioteki~~ ~~Zaturskich~~ Metryki Koronnej zapewne wprost
początek ten rękopis do biblioteki ~~Zaturskich~~ ^{głównie} nosi T. Nr. 194 z
1771 r., a następnie w 1796 r. do CBP.

Liter. Janowski, Musar. Sarmat. I, 39. Nr. XXVII. - Bibliografia 31'

65. — Lat. F. II. 123. — Rękopis papierowy, 309 mm. na 187 mm.,
długość rękopisu w XVIII wieku prasy, kart ~~kolka~~ ^{dyktant} alb., zbrojowany.
Jawna:

- a. — Statuty synodalne płockie biskupa Jakoba Kurwianowskiego
z 1423 r. wydane przez Kłanowskiego, O pracach przygotowawczych
do historyi prawa kanonicznego w Polsce, str. 42-84.
- b. — Dwa statuta karli na łacinie: „De missione ad sylvas conter-
minas prussis instituta anno 1650 in Quadragesima”. Bar-
do ciekawy opis zwycięstw i Kurpiów, z relacji Jeruszy Tuła-
za Zatorskiego, jak ~~zapisano~~ na rękopisie: „ex originali
R. p. Lucie Jaluksi Soc. Jesu transcriptum quod asservatur
in archivo Collegii Varsaviensis Soc. Jesu”.

Hist. Biblioteka Zatorskich założona w 1752 r. dwa exemplare
w rękopisach tych statutor synodalnych płockich, z których jeden, pod
Nrem. VIII, opisany w Janowskiego Specimen catalogi, pergaminowy
najlepiej, są ~~dyktant~~ ^{dyktant} razem z wielkimi karykami: rękopisami Za-
torskich w Muzeum XX. Gzatoryskich w Krakowie. (Archivum, MS).

sabbatino proximo ante Oculi."

b. h. 7^b fol. II - 21 fol. I. Prawo Magdeburgskie. Incip. "Caesar Otto Ruffus fundavit templum in Meydenburg et dedit civitati municipale ius..." artykulow 119, rękopis: "Explicit Iura municipalia de civitate Meydenburg."

c. h. 21 fol. I - 26 fol. II. "Hic incipiunt iura quidem (!) de Mubek optima." Artykulow 80. Kartypuże berjornedno:

d. h. 26 fol. II - 65 fol. II. Księstwo saskie, bez nagłówka, od "capitulum primum. Deus iudex iustus, fortis, potens, miles..." artykulow 395. Dopis: "Explicit iura provincialia de Meydenburg, sequuntur alia." K. 45^b brata, h. 57 w polowne oddarta.

e. h. 65 fol. II - 86^b fol. I. "Sequitur prologus iuris feudalis alias lynkyego prawa." incip. "Quoniam in prima parte hucus lo- belli..." finit. "Signus debet redemi quatuor denarios ovis VIII..." 1° artykulow razem 158. K. 72 w węgierskiej 1385° oddarta.

f. h. 85^b fol. I - 96 fol. II. ^{Ustawodawstwo Książstwa Wielkiego} "Hic incipiuntur constituta polonicae Turris castri" (Carcoviensi perpetue conservata Capitulo primivete." incip. "Non debet reprehensibile nec mirum ... "az do "obs^{et}care." Kartypuże rozdziel II (u Hubego VII). "Nemo ex parte consanguinei seu familiaris ad iudicium venire (!) II capitulo." incip. "plerumque fit quod aliqui" 1° art. do "....sententiam sive vic" | Pozerem 11 kart wyrostykh i na h. 87 raryna us od: "nandam. Si autem in tercio fuerit dominus..." Jest to ułtada tego artykul 56 a u Hubego art. IX (w. 13). Razem wysłuch artykulow jest 108 tego

quadringentesimo vicesimo tercio in vigilia Symonis et Jude
et diebus sequentibus confirmataque per Serenissimum principem
dominum dominum Wladislaum Regem polonie supremamque
principem lithuanie etc. ac approbata et primo de statu
de sede viduati. Ad abolendam dampnosam consuetudinem
~~iii~~ Rordynelore na, tedy tutaj artykuły one ^{koszowie} (z 1420, wydane
zupie jako art. 1 statutu Warchch, od wtorenych ^{ustaw} ~~ustaw~~
Warchch z 1423 r., których art. 1 bywa ~~bywa~~ wydany jako art.
z całego zbioru. por. Bandhuc l.c. Kolec l.c.

l. l. 109 kol. II - 114 kol. I. Prawo najeżowe ziemi Tęczybuj.
„Notantur Constitutiones et Tura terre lacieciensis (!) per omnes
terrigenas maiores facte et ab Antiquo observato. Dum
knecho aliquemobilem vulnerat...” artykuły nie łęchowa
nych i niezatytuowanych 72. Ł. rożnice z tekstem wydawnym
u Bandhucy, Tur polon. 194 sqq. (artykuły 68).

m. l. 114 kol. I - 118 kol. II. Prawa Marowickie. „Statuta slucane
et domusorum terrigenarum terre Marowicensis et princi-
paliter de milite vulnerato per knechorem. Sequitur de
anno domini M^o CCCC^o XXI°.” Datowane tu, podobnie jak
w statucie Tęczybuj, ustany; rozdział 38. por. Kolec, l.c.
str. 279.

l. 118 ¹¹⁹ ~~118~~ ^{Wawrzyniec Jagiello}
n. ~~118~~ ¹¹⁹ Rozporządzenie ~~Kapituły Jagiello~~ „de expedi-
tione bellica” z 1432 r. in crastino sancte scolastice in Lublin.
por. Lomicki, 1757; Kolec, staroż. pr. pol. pown. II, 369; Hube, Ouka
wodawstwo Kapituły Wawrzyniec str. 22 adnot. 2. i Bandhuc, Tur
polon. str. 238 adn. 14. — K. 118 naderwana, ze 119tej zostaje tylko str. 2.

na k. 118 kol. I. zapis: „Explorant libri legum Theutonica-
rum Terrae Magdomburgensis et ffeodalis nec non statuta zka-
simiri (!) in terra Cracoviensi et Statuta alaciciensis (!) terre
et statuta ducum et domitorum terrigenarum terre Masovien-
sis per manus pauli koshka Cuius de Woywacz finiti et finita sunt
terra quarta precise in Belawa Nativitatis Beate Marie vir-
ginis Anno domini Millesimo CCC^o sexagesimo sexto. Et sit
laus et decus deo patri filio et spiritui sancto per infinita
secula seculorum Amen.“ *pozniej* ręk. J. A. Zaluskiego: 1863.

Hist. Rękopis biblioteki J. A. Zaluskiego, który na k. l. u góry
napisał: „Ms. 276. Pauli Koshka dego.“ W Bibliotece Zaluskiej
był zapisany Aram. 179, około 1779 r. W 1796 r. przeszedł do Bp.

liter. Helcel, *Harod.* prawa polskiego pomnika I, str. XLV–XLVII.
(dokładny opis); Dudzik, 91. — Janochi, *Musar. Sarmat.* pag. 85, Nr. XI.
Hube, *histawod.* Kazimierza Wielkiego i w ogóle literatura nowa
statutów Kazimierzowych (lebsk. *Petersb.* III).

67. — Lat. F. II. 132. — Rękopis papieroowy, 186 mm. na 193 mm.,
jedna, ręka w XVII wieku pisany na 47 lłb. sprawny w wiolki pergamin
z napisanym na okładce herbem (Gryf? i go. pój starty) i literami
N. H. AB. TH. tj. Nicolaus Mieleski abbas Thinesensis. *Janochi:*
klasteru Benedyktynów w Tynie
Jest dobr, duchodow, praw i urzytkow. str. w koncu brölthi opis
opatom Tynieckich od Arona do 1477, wrencie indeks nowost:
wsi. Wypis to: „ex libris monasteriorum, beneficiorum, eccle-
siae Cathedralis et dyocesis Cracoviensis descriptum sigilloque

Venerabilis Capituli Ecclesiae eiusdem communium (l. 84^b), data
15 Iunij 1603 r. na ządanie opata. Burgolski w Tineeri
str. 109, oddaje wielkie punkwały opatowi Wiclechium za jego
starania około upomazowania dohodów, skarbu, biblioteki
iśt opactwa Tyńskiego. Sprawy te są wyrażone z libri beae
frevorum Stigoga.

68. — Lat. F. II. 137. — Rękopis papierowy, 304 mm. na
205 mm., jedna kolumna, XVIII w. pisany; kłb. 340, z tych rękopisów
tylko 124, oprawny w skórę gotową wyprisaną skórą pawlizoną.
Jawiera odpis brachującego wstawnictwa porządku tatarskiego,
Commune anality i. polonae. privilegium 1506. Janyua ruz od
„Instructio ad conservationem terminorum“ (druk fol. 1) a konicy
na l. 124, karta w kartę zgodnis manuskrypt z drukiem. Na l.
124^b: „Ex libris Illustris Cypriani Breshi m. i. h. gratulo collatis
die 4 Junij 1639 Martinus prozowienis imp.“ — Od l. 125 do l. 340
jest drukowana część odpisu, niezile zachowana, z egzemplarzem całego
zbioru tatarskiego niezupełnie zgodna; cf. odpis na l. 272^b „(R) Alexander
Rex fra in fideles suos benignitate“ iśt. por. de lewel, Bibl. king drup.
I, paragr. 38.

Hrt. Rękopis należał w XVIII w. do Cypryana Breshkiego, następnie
do Karolina prozowskiego (i prozowice), w XVIII w. do Biblioteki Ja.
Tuschni, w 1796 r. przekazanej do Petersburga.

69. — Lat. F. II. 145. — Rękopis papierowy, 305 mm. na 195 mm,
 skóra zębami prasy w XVIII w. na 146 kłb. oprawy w czarna skóra
 i lektura. [Zawiera kopie dokumentów niektórych z XV i XVI
 a zwłaszcza kopie rangi kancelaryi królewskiej, lat 1611 i 1612.
 a. l. 1-21^b. Opcyj. dokumentów z XV ~~na~~ i XVI w. a mianow.
 wice: a) l. 1. „Privilegium regis Casimiri de non statione
 faciendo ab euntibus ad expeditionem” (1457. por.) ^{deurichi, 3378.} — b) l.
 2 sq. „Incorporatio M. d. hithuanae Regni polonae sld. puy.
 wilej korodelsk. ^{1413. p.} ^{deurichi, 741.} — g) l. 5 sq. „firmos ratifi-
 catio ducatus hithuanae muros...” sld. puywilej Mielnicki
 1501. Val. leg. ed. petrop. I, 131. ^(deurichi, 5036.) — d) l. 7-10^b. Alt msi. lubel-
 skiej 1569. — e) l. 10^b. Książę Mazowiecki porwad
 za sw. zaurostie lenna od króla w Wielkiego 10 do ziem
 Wyżogrodzkiej, Ciechanowa, Nowogrodzka sld. w Kalnie, d. 27
 grudnia ~~1359~~ 1355. (ms. błędnie 1359). — f) l. 11-12^b. Książę
 Mazowiecki porwadza infundacye swych ziem od Jana Ol-
 brachta 1496 fer. IV proxima post Valeriani tj. do Kwartana (por.
 deurichi 4776 i 4786). — g) l. 12^b-13^b. Książę Mazowiecki puy-
 ka ztorze puyngga królowi Janowi Olbrachtowi. por. deurichi; 4787.
 — d) l. 13^b-16^b. „Masovia ducatus accessit ad onera Regni.
 1529 in conventu generali Varroviensi ferra quata proxima sate.
 Involavit.” msp. „Nos prelati et proceres Regni polonae
 ... conventu moderno Varroviensi quom. Regna Maserale impe-
 rante absenteque celebramus.” — e) l. 16^b-19. „Terra Raveus
 corpori regni reunita. 1462 ferra tentia in vigilia conceptio-
 nis Virginis Mariae (7 grudnia) in Rawa”. (Cf. Cod. epist. sacc.

xv, I, 2. Nr. 192. et. Lewicki, 3623). — k) h. 19-21^b. „Incorporatio
terr. prussiae.“ 1454. por. Lewicki, 2942.

b. h. 21^b — 125. Kopyarysz listow i aktow wyrytanych z kancelaryi
bielowskiej w latach 1611 i 1612.

c. h. 125 — 131^b. Verna, unow rylski, sentencye i sp. des wartow.

d. h. 132 — 146. Ciekawe zapiski rodu z domu Cielechów Zarem
bów i spobremurowych rodach. „Typus Analogiae (! zamiast
genealogiae) oriunda stirpis de stemmate sublimi haremba
per expressionem opidorum, villarum hereditariorum earum
denique nomenclaturam ac domini cognominatorem.“ Nosterys
ty genealogiczne i państwowo rodu Cielechów.

Uw. Kóporysz ten uależat w xvi w. do Jana Olbrychta
Cielechowskiego hbu. Zaremby, który to bronił rodu napisał, w xviii
w. do J. S. Zatuskiego, który na h. 1 u góry założył „Miscellanea
anni 1611 et 2.“ Z biblioteki Zatuskich przeszedł w 1796 r. do Ck. p.

liter. Bielowski, MS. str. 47.

70. — dat. F. II. 162. — Rękopis papierowy, 300 mm. na 203 mm.,
prany i pęknięty rękami w końcu XIV i na początku XV wieku, na 251 kłb.
oprawny w deski okryte skórą. Katyktowany „Formulaire de modo
iuridico“ ~~kanonika~~

Kanoniczne formularze prawne i akta z XIII i XIV wieków,
publiczne i prywatne w odpisach.

a. h. 2-11 i 17-39. Akta, listy, transumpty bull papieskich, kopie
ist. odnoszące się do spraw kancelaryjnych w Polsce 1348-1395,

wielkość dokumenty dawniejszej, jak up. Transumpt bulli Urbana IV z 1262 r. o sta. bla. intonu miedziowoskiego. Wśród tego forum ty i pnieprzy prawne up. l. 6-11. „de exceptionibus legalibus” z pnieprzydanymi odnośnikami, tak do polski.

b. l. 12-15 i 23^a. Tudekty do formularzy.

c. l. 40-121^b. Formularium curiae Romanae: „Incipit prohemium novi formularii.”

d. l. 121^b-143. „Incipit formularium super officio notariorum archiepiscoporum et episcoporum et primo prohemium.” Tu jest duży dokument, i. abkon zastosowanych do niego polski z wazów Janusza archiepiskopa i Kazimierza Włocławskiego.

e. l. 144-216. „Incipit summa magistris Johannis de Bononia facta super stilo notariatus more Romane curie.” Karty, popne mianem w całym rękopisie, miedziowoskiego w tej części. „Explicit” 14^a miedziowoskiego na l. 185. Ogródz tego l. 147. List Ludwika Włocławskiego, króla węgierskiego, do Urbana VI papieża, b. r. 18 maj, ex castro meo Sygeth.

f. l. 216-219. Dokumenty publiczne i prywatne polskie, miedziowoskiego mi. l. 216^b edykt Kazimierza Włocławskiego z 1360 r. w sprawie dypl. miedziowoskiego. (por. Cod. Diplom. Maronni polonice III, N. 1416.).

g. l. 220-251. Wtane formularia prawne z liznymi alitami polskimi, zastosowanymi.

Rękopis ten, mianem, gładem nowem wagi, powiemien by miedziowoskiego; sądzimy, że praca ta, pnieprzy na tym wydawnictwom przed miedziowoskiego miedziowoskiego nowego materiału. Ta. Wielka część kodeksu pochodzi z ręk. magistra Nicolaus Rich.

winu de Woyborz, który prawo honoru studował i notaryat.
 Tytuły jego i godności, o ile w publicznych przeglądach było ich już
 trzy, są: najwzrostniejszej „rector ecclesie in Melun”, ~~amerydy 1390 a~~
^{następnie} 1396, zaś był on: „custos hancroicaris, droacris guesnearis ex-
 eutor, canonicus plocensis”, w latach wzmianki 139⁸⁷ - 1396 był
 Mikstaj oficjalnie guesneensis. Wpisanany w Dokumenty z 1387 r.
 w Cod. diplom. Marioris polonice At. III, Nr. 1865. Na h. 12⁶ zapr-
 as¹⁰⁶⁶ swoje villae decimarum. Por. o nim Korytkowski.

Hist. W końcu XIV i początku XV w. rękopis należał do wypo-
 mianego Mikstaja z Woyborza; następnie dostał się do białego-
 ru Michowskiego. Został go Nabielski, historyk Jahonu Bago
 grobców, jego uska, notatki są na h. 2. — W 1819 r. zabrany do
 Muzeum Technicznej Warszawskiej biblioteki, a w 1833 do CBP.

Liter. Blumenstock, 264, 351. — Sadleir, 97.

71. — Lat. F. II. 165. — Rękopis papierowy, 293 mm. na 200
 mm., pisany dwuciemną ręką XVIII w. na 588 str. lb. oprawy w
 brunatnym skórze.

Kawona abecastwa stosownych formulari aktów publicznych, listów
 królewskich, patentów sądowych dokumentów i t. p. w językach la-
 cińskim i polskim.

Hist. Z biblioteki Katuskiego, który zapisał na h. 1.: „Formulare vario-
 rum instrumentorum ad usum Cancellariae polonicae cum Tabula Alpha-
 betico scriptis Augustus Loski succamerarius Varsoviensis”. Z

27
Biblioteki Józefa Jędrzejewicza w 1796 r. do Chr. p.

Liter. Blumenstock, 319.

72. — Lat. F. II. 172. — Rękopis, papierowy, 314 mm. na 200 mm.,
prany kielicha rękami XVI w. na 245 kłb. oprawy w czarna skórę z wy-
ciszaniami.

- Handwritten title:* *Miscellanea historica* ^{i prawne} *z XVI wieku, a mianowicie:*
a. — k. ~~1-93~~⁶⁻⁹³. Formularz rozmaitych aktów prawnych, donosów królewskich,
dworskich, udzielenia dostojenstw i urzędów i t. d. bez dat i nazwisk.
b. — k. 96-116. Formularz aktów i zpraw sejmowych. „Convencus gene-
ralis Regni descriptio, quem de more praecedunt particulares.”
c. — k. 117-129 i 240-241. „Articuli ktorze maie być odpowiadane
przy rozdawaniu pieniędzy Rolkunstronem...” i t. d. oraz inne
akta do zpraw wojkowych podczas wojny polsko-tyrk.
d. — k. 131-145 i 150-165. Kopytaryusz dworu rękami pisanymi listów
królewskich i aktów z kancelaryi od 1535 do 1542. porówna-
nialny ten rękopis z aktami w Turcyjanach.
e. — k. 183-192. „Federam cum Serenissimo Romanorum Rege Ferdi-
nando per Serenissimum Bohemum Regem Polonae Sigismundum
Augustum innovatio.” 1549. Znajduje się tu również kielich listów
króla Stefana do Jana Fryderyka króla pomorskiego 1577 r.
f. — k. 218-221 i 237-239. Wyjeżdż podróżny Marcina Kromera w
1549 r. do miast pruskich w celu odebrania przysięgi ho-
walnej Zygmunta Augustowi (odpis); tytuł „De feudo prussiae
Martini Cromeri explicatio” i kopyt kielich aktów do tej sprawy.

Karty 146-150, 166-182, 193-217, 222-236, 242-245 brzoś. — Ręk.

pis ten powstał niedawno i kilka odrębnych części wreszcie był doń niedbale. Brak starannie odnot. najwięcej na ciekawym zębatę wiele znaczących podrozy kromera, nieznanymi dotąd wcale.

Hist. J. A. Jaturski dat nagłówek tomu Łódzowski: „Kartus Cromeri Formularum cancellariae Regni polonae et alia miscellanea 1536-49.” Autorstwo kromera co do tych formularzy nie jest niżej w ustępie udowodnione. Z Biblioteki Jaturskich Wpłynęły Łódź w 1796 do (Bp.) — gdzie uo. w 1771 r. Nr. 188 —

liter Janowski, Musar. Sarmatic. Specimina nova, 1771, 7, 87. N. XIX. — Blumenstock, 320. — Budzik, 98.

73. — Lat. F. II. 174. — Rękopis papierowy, 300 mm. na 210 mm., pisany kaligraficznie jedną ręką w XVI w. na 208 kłb. oprawy w skórze, jedwab, ozdobiony. Zawiera:

„Statuta Magni Ducatus lituanae in Bielsceusibus constituta promulgata in Vilnensibus Anno salutis humanae M. D. LX. VI. approbata * E. Rutheno sermone in latinum conversa 1576*” (i. wi. wielka). Jest to tż. Statut Wolynski, czyli Statut litewski drugiego redakcyi, przekłony na alternatywę rosyjską (dystrybucy).

Ustęp pierwszy wierszy * w tytule jest dopisany ręką, ręk. XVI w. Rękopis ten jest bardzo piękny i ważny dla historyi Statutu litewskiego. Nie badalem go bliżej, ponieważ prof. S. St. Bicz nadstępną przygotowywał wstępną osobne spisto Statutowi polskiemu, którego bez ^{zawieszenia} Statutu Metryki litewskiej badać niepodobna. ¹

Hist. Z zbiorów Józefa Herakowskiego, radcy stanu Królestwa

połskiego, biskopie puenest następuję w porządanie Towarzystwa Przyj.
ciot Nauk, a w 1833 r. do CBP.

1 W M. Biblioteka
Uniwersyteckiej w Warszawie
znajduje się pod sygnaturą
111. 1. 3. 14. 1840 r. rękopis
zobaczmy opisy Statutu
Woj. litewskiego, biskopie pod pewnym
względem...
późniejszego p. do biskopie
rektorów. — O biskopie, głu-
te słowa p. r. 1840, głu-
żużo c. r. m. Stat. Ser. Alex.
Biskopie 12 adskij uniwersyteckiej, uni-
wersyteckiej w Warszawie
ani nad Statutem, uni-
wersyteckiej nad Litewską, Melnyk;
Statut Wołyński p. r.
ostatni w. r. 1840 r.
p. r. F. Piekowski biskopie
biskopie tyle p. r. 1840 r.
wydawniku p. r. 1840 r.
na podstawie 8 k. r. 1840 r.
(o petersburskich i litew-
skim datem w. r. 1840 r.
p. r. 1840 r. uniwersyteckiej
wydawniku) w Archiwum
Kancelaryi p. r. 1840 r. Akad.
Uniwersyteckiej t. VII.

Lib. Lunde, C. Statutu litewskiego. Warszawa 1816. str. 186 sgg. — Uniwersyteckiej
Opisano bibliograficznie dotychczasowe p. r. 1840 r. Statutu litewskiego / Uniwersyteckiej
1823. t. II, str. 17. w. — p. r. 1840 r.

74. — Lat. F. II. 184. — Rękopis papierowy, 340 mm. na 203 mm,
pisany kalibrem rękopis w XVI, XVII i XVIII w. kłb. 97. Zawiera:
Miscellanea. odnoszące się do dycezyji Warmińskiej; a głównie
niezwykłego męstwa rękopis z c. r. m. Kromera i Rudnickiego
1582 — 1614. po za tem jest kilka Nobisagów z XVIII wieku.

Wszystkie rękopisy synodalne: a) b. l. „promulgatio synodi diae-
cesanae 1582 prima Junii: c. r. m. b. 3-7. „Constitutiones synodi
Heilspergae 28 Junij die Anno domini 1582 celebratae.”
b. l. 7 sgg. Akta odnoszące się do wprowadzenia kalendarza gregorya-
ńskiego.

c. Akta aktów z c. r. m. biskupa Rudnickiego, głównie co do
kontrybucyj, także sub-sidijam charitativum z 1613 r. i w ogóle ra-
chunkowości biskupstwa.

Not. Niemałpewno z archiwum biskupiego w Heilsbergu, po śmierci
i Rudnickiego i biskupa. Zatuskiego biskupa Warmińskiego, puenest ten
rękopis do J. A. Zatuskiego, a z Biblioteką Zatuską w 1796 r. do CBP.

75. — Lat. F. II. 185. — Rękopis papierowy, 277 mm. na 190 mm,
pisany jedną ręką XVI w. na 103 kłb. zbrojowany.

Zawiera zwód praw Mazowieckich, utworzony na podstawie
zwołów prazmowski i Jorzińskiego, z pewnymi uwzględnieniami.

201
2

Nie mogąc się porównać tu nad drobniejszymi różnicami
w obec ustawodawstwa Mazowieckiego, a zwłaszcza w obec zwodu
du Goryńskiego, raz narazem tych różnic ułożyć. 2) różnice treści;
tj. braki i dodanki niektórych rozpisów, ~~o ile je spotykamy. Do~~
~~tekstu.~~ porównania portugalskim nie przedrukowa zwodu Goryńskiego
u Bandtkiego, Tus polonienum, str. 367-417. (cytuje B. i str. 3, reszta: mss. i karte.).

1. Artykuł 3 mss. de citatione et contestatione intra terminos. (Zw. Goryńskiego art. 4. B. 368) ^{protestacyony} Art. 4 mss. Citação ad presenciam
promysys. (Zw. Goryńskiego art. 3. B. 368). — 2. Artykuł „De contestatione post
mortem rei” (B. 370) niema mss. — 3. po art. „De fluvio graviora
h. consuetudo” (B. 384) ma mss. h. 32. „Consuetudo huiusmodi bona
principis ab hereditate subditorum” por. Dunin, Dawne Mazowieckie
prawo, str. 155. Artykuł ten znajduje się, jako XCIII zwodu prawn. w Kownackim lub raczej
prowinc. u Kownackiego, parnistr. Warszawski r. 1820, XVIII. str. 308.
4. Art. „De responsione negativa post visionem” (B. 392) nartę pape
w mss. h. 45 po art. „De valore membrorum nobilium et ceterorum”
(B. 391). — 5. po art. „Consuetudinum aliarum reservatio” (B. 414) nartę
pape w mss. h. 90. art. „Litterae de componendis vadibus ante sententiam”
(B. 416). — 6. po art. (B. 416) „Litterae de componendis vadibus” nartę
pape bezpośrednio w mss. h. 90^b — 93. „Consuetudo de captivandis
furebus” z 1534 r., której nie ma zwod Goryńskiego. Inypraj tu jest
wydany na „sądzie wojnowym” mazowieckim (convenio generalis iudi-
ciaria) w 1534 r. przez ^{wojewodę i namiestnika protektorów w Mazowie} ~~nieznany~~ Jana Łoskiego, wojewodę
województwa mazowieckiego zapewne po śmierci prajmowskiego Wojewody
a „pud Stanisławem Iwanowskim” którego Kresnicki (ed. Lips. VI, 2, 3) zna
jako kancelarza królewskiego w 1528 r. — i innych senatorów mazowieckich.
Inypraj tu podaje inny porządek. — 7. w mss. h. 93-99 nartę pape

~~fol. 22~~ † do 28

Lat. F. II. 185.

57

Consuetudo Linstandi bona pignoris ab hereditate subditorum.

Quando hereditas pignoris ab hereditate subditi debet transire, concurrunt per pignorem deputati simul cum subdito pignoris secundo ad locum transicionis debent primum deputare senes homines sciolos, ex utraque parte ad educendum vera et antiqua signa pignoris, loca inter predictas hereditates aut possessionem veram et antiquam dictarum hereditatum. Qui si concordēs fuerint pignores et scopuli secundum eorum transitum debent fieri et erigi absque omni iuramento. Si vero discordēs fuerint debent alias senes idoneos et fide dignos designare pro alio termino aut eodem die si poterit fieri ad idem faciendum. Qui si discordēs etiam fuerint tunc capitaneus illius loci aut possessor sive tenentarius bonorum pignoris cui ex veteri consuetudine et dignitate ducali iuriam alias powod conceditur perque loco transibit et iurabit cum testibus plenis, istuc pignores debent poni et erigi non transcendendo transitum senum suorum. Quod si capitaneus aut tenentarius iurare nollit, cum testibus, tunc subditus ille prout transibit cum testibus similiter nominatis et iurabit primum transitum senum et scolarum suorum non transgrediendo neque ampliando, pignores et scopuli fieri debent.

~~fol. 45.~~

~~De responsione negativa post visionem.~~

~~Quando aliquis citatur pro cultura agri aut pro confalcastracione~~

~~propter violentam seu pro aliquibus alius damnis et violentis injectis
in bonis aut possessionibus bonarum et citatus ad visionem Res-
sit Tandem post visionem sive etiam absque visione negat prop-
ter violentam et violentiam simpliciter, nullam sui supra dictum
agrum aut pratum vel bona alia pro quibus citatus in iudicio
demonstratur neque producendo tales ~~proventus~~ testibus ab huius-
modi violentia ~~munerat~~ et damno absoluitur nihilominus
perdit agrum predictum aut pratum vel alia bona pro quibus
citatus vertitur. Et actor obtinebit eundem agrum et omnia
in citatione huiusmodi posita iuxta consuetudinem terre.~~

do 28

~~fol. 90° - 93.~~

Consuetudo de captivandis juribus.

Convencio generalis raduvaria Warschovic celebrata feria secun-
da ipso die sancti Viti et Modesti Anno domini millesimo quatuor-
centesimo tricesimo quarto per magnificos Joannem Dorsky
palatinum et vices gerentem a Regia Majestate in toto ducatu
mazowie Andrianum Jobinski Cracoviensem Jacobum de Krwieng
Vizniensem petrum de Czystow Warschoviensem Joannem Oborsky
Bystrzadensem Florianum Parsch de Lyeccra Garowicensem,
Joannem Bierzowski Crichonoviensem Castellanos et alios quam-
plurimos eisdem ducatu dignitarios.

Ad querellam multorum nobilium contra capitaneos et
eorum oficiales de captivazione exactione et perditione
Cnethorum contra consuetudinem et iustitiam communem
non servato ordine in talibus fieri solito damnum palatinum
cum consobannis in actu presentis convencionis existentibus

concordi voto et consensu omnium consuetudinem antiquam que in
talibus observabatur tempore febris administrationis domini eorum
olim ducum harense ex statutis et constitutionibus antiquis ita
fore observandum declaravit et subscribendam libro terrestri mandavit
ut neminem lateat presertim capitaneos et eorum officiales superius
quando aliquis knektho cuiuscunque nobilis et domini sive spiritualis
sive secularis per furem qui delicta sua collo exolveret inculpatus fue-
rit et registratus semel tantum, extunc capitaneus loci ubi talis per
suspensus fuerit non debet detrinere predictum knekthonem semel
registratum sed ad dominum eiusdem knekthons registrati debet
mittere precorem ut knekthonem in iure suo statueret ad iustifi-
candum per testes homines bonos et non suspectos et si iste kne-
ktho non posset se iustificare pro huiusmodi inculpatione tu-
ture suo tenebitur solvere penam totum marcarum numeri et
monete polouecalis videlicet redditatem domini ~~et~~ suo et abiam
medietatem capitaneos predicto et si secundo idem knektho per alium
furem inculpatus et registratus fuerit, extunc similiter debet se-
cum procedere capitaneus prout prius si vero in iure domini sui
eodem modo se non iustificaverit extunc talis knektho potest
capi per loci capitaneum et puniri secundum eius demeritum quem
dominus eus defendere non debet. Et si tertio knektho ita per
alium furem fuerit inculpatus et registratus tertia vice, talis
potest capi per auctoritatem capitanei et puniri iuxta eius
merita. Cum quo tamen officiales capitaneorum non debent magis
recipere de bonis eorundem knekthons solum unum equum vel
equam, aut bovem vel vacuam alias unum tantum ex his et

non plus iuxta veterem consuetudinem. Et si officiales predicti
contra istam consuetudinem et observantiam antiquitus tantam
non servatis istis conditionibus excesserint et Cunctorem cu-
rsumque ducunt, siue reportatus fuerit semel tantum aut
his siue non fuerit reportatus captivaverint et ad tor-
menta tradiderint extunc ~~sunt~~ siue idem cuncto exustus tan-
quam innocens dimissus fuerit siue suspensus tenebuntur
predicti officiales solvere prefato cunctoni exusto et dimisso
octo sexagenas grossorum pro exustione et infamia sua prout
caput eius pensat et domino eiusdem alias octo sexagenas
grossorum in 6 grossas et similiter si idem cuncto ipso modo
suspendereatur eandem summam fuerit aut consanguineis suspens.
et domino cuius cuncto erat solvere debebant pro quibus
possunt citari ad iudicium vices gerentes et ibidem iudicari
iuxta iuris formam et consuetudinem terre hoc excepto et
specialiter expresso quando aliquis hunc cunctonem pro parti-
cino inculparet et res sibi subtractas alias lycie apud
eum prestiterit et vellet contra eum agere alias pholdrovae
salis similiter debet capi cum rebus subtractis alias 12 lyciem
et puniri iuxta eius demeritum et consuetudinem iuris absque so-
lutione supra scripta. Et istam consuetudinem antiquam domi-
nus palatinus mandavit omnibus capitaneis in ducatu isto
publicari et ad noticiam deduci per litteras suas. —

Ass. Nam. F. II. 185. —

„Privilegium hereditarium Regis Sigismundi” z 1529 r. i ustawy B. 465-469. — 8. Kartypisze w nr. 6. 99-103. dający wgląd zwodu Goryńskiego od art. „Secretum regium de hereditandis feminis nobilibus” do „publico scilicet” (B. 414-416). — 9. Ms. niemiecka artykułu „de bonis nobilibus hereditandis” (B. 417), porównaj wyżej różnicę 3. i 4.

Zwód ten niekiedy dołąd w literaturze za zwód prazimowski, błędnie, pomyłką nazwą, a to dla tego, że, jak nie przekonai można z tablicy porównawczej zwodów prazimowskiego i Goryńskiego w cytowanej, ^(p. 103) książce p. Dunina, str. 13-30, zawiera on ^{wyrostki} przepis prawny znajdujący się w zwodzie Goryńskiego (oprotz ostatniego „de bonis nobilibus hereditandis”), ~~zawierającym~~ ^{oraz dwa dodatki} niewiele tym zwodem. To, że przypisano do tego zwodu nazwę prazimowskiego, pochodzi niewątpliwie stąd, że Goryński włożył w swój spis cały zwód prazimowski, z jego nagłowkiem i wprowadzeniem układowym. **≠**

Hist. z Wrocławia, Jastrzebie, gdzie nawiązy 1771 a 1779 nr. 186, puent ten nawiązy do CBP. w 1796 r.

liter. Janowski, Musar. Jaromat. specim. nova, I, 86. Nr. XVI. — Janocia na, II, 225. — Blumenstock, 325.

76. — Lat. F. II. 189. — Rękopis papierowy, 335 mm. na 220 mm, pisany różnymi rękami w XVI i XVII w. s. 685; oprawny w brzo, wystrzaskan, skóra.

Kawiera konsultacja prawnego fakultetu w uniwersytecie frankfurckim nad Odrą, od 1584 r. jest tu zatem przedwzrostkiem sądowoty zboru prawni spornych w sprawie męskiej br.

tem Stefaniem a bratrem Julianem Brunswicko. Lüneburskim
 a dobra i mapatek po ruderach Kopci Jagiellonki macochy Julia
 zą, jony Katarzyna Miłobnego królowa na Braunschweig Wolffebitt Hol. forma
 te sporne, ekspozyce, rozprawy itd. rozprawy wycieczki. fakultetu frank
 furckiego zapewnienie, więcej niż połowę tożsamości. Spor trwały się w Frank
 furcie. Konwergencjami króla byli Marcin Skutarski prawnik i sekretarz
 królewski (Krośka dyplom IX, B. 10, 28, 35), Głogorski, Marcin Roszkowicz,
 ze współudziałem i pod przewodnictwem Wawrzynca Jasłowskiego sekretarza
 królewskiego, ~~króla królewskiego, króla królewskiego~~ (p. Krośka
 dyplom IX, B. 117). Na k. 1. f. d. Jatuski. Leprosi: Laurentius Jasłowski: tam
 praepositi Cracoviensis (post dyplomii Romanicis) scripta pro parte
 Legati Stephani in causa cum duce Brunswicensi occasione
 successione post Sophiam... ducessem Brunswicensem 1585. Con-
 sultationes in facultate iuridica universitatis Francofurtiae.
 ad Oderam et alia miscellanea iuridica.

Rekopis ualejący, między innymi, do Wawrzynca Jasłowskiego.

Hist. (Biblioteka Jatuska w 1796 r. przesłano do Cisp.

Inter. Janowski, Specimen catal. Nr C. str. 39. — Ed. Musar. Sarwat.

specimina nova I, 102 N. dxxv. (W 1771 r. rozpoznać ten temat Nr 253). — Bln.
 meusok, 352.

77. — Lat. F. II. 202. — Rekopis papierowy, znaki wodny
 głowa mała z wychodzącym ^{prawy} ~~małym~~ rogami podwojonymi (czyli od głowy
 w dół zawieszonym łolem z trzema broglami), 210 mm. na 210 mm., pr.
 rany czterema rękami w XV wieku, ^{na 338 l. b. we dwie kolumny przez cały dołek.} ~~na 338 l. b. we dwie kolumny przez cały dołek.~~ Oprawie wpożyczonej, narożniki
 okładek drewnianej i obwieszony brązową skórą ozdobną rękami
 rękami, są opatrzone ozdobnymi. miedzianymi obwieszami.

Kodeks zawiera ustawy synodalne brabawskie, ^{detalab i, 59} ~~z~~ pierwszą kanoniczną literaturę.

a. k. 1-29. Ilosz statutor synodalnych brabawskich zebrany przez
 Klegmewa Pleisnheckego i ogłoszony w 1486³ r. Zawręca męz: „In
 apud statuta sive constitutiones synodales Episcoporum
 Cracoviensium. Et primo Nankeri prologus. — d. k. 1-9⁶ kol. I.
 ustawy synodalne Nankiera (wyd. Heyzmann, Star. pr. pol. praw.
 IV, 3-31); następnie w opł. dobry, niektóre artykuły pełniejsze męz
 w wydawn. pr. „casus episcopales“ (Heyzmann l.c. 18. — 3) k. 9⁶ kol. I.
 — 13⁶ kol. II. „Sequuntur constitutiones domini Johannis Groth epi-
 scopi Cracoviensis. Quoniam ut ait Beatus Augustinus...“ (Heyz-
 mann, l.c. 35-44) z pierwszym rozdziałem dobruem (cf. Blumenstock,
 239) jak w wydawn. aż do k. 12⁶ kol. II tj. do słów „per sedem aposto-
 licam poterit liberari etc.“ na gęm męz, który leży wydany. W następ-
 następująca pierwsza bezpośrednia dawa obowiązu konstytucje, „De ex-
 communicatione majori et minori“ oraz „De excommunicatione
 et interdicto triplici et suspensione et forma absolutionis“ (po-
 gędł. ¹⁰⁶ Blumenstock, 239). Dopis na dawa: „Edita et publicata
 sunt hee...“ ^{Bl. Jagiellonica, 2658)} ~~id.~~ jak w następ- (Jag. syn. nomenclatura Heyzmann
 ...quod has constitutiones de curia domini episcopi... recipiant
 ...subsequentur... ab eisdem senioribus. — y) k. 13⁶ kol. II — 14⁶ kol. I.
 bezpośrednia następują statuty Mohrshockego. „Secuntur consti-
 tutiones domini floriani Episcopi Cracoviensis...“ Heyzmann l.c.
 47-50), brat jednak statutu „ut layci non prohibeant coram fanera
 oblationes“, nicnia też zabowogęwa („Fines statutorum editorum
 ...) lew jak w kodeksie Jag. syn. który męz „...representat peni-

1/2. 67

- tenendam recepturos: — 8) h. 14^b fol. I — 18 fol. I. Nasta puga biergo.
 medno statuty jistra Wytya, b.d. mcsy 1392 a 1396, (wyd. Ukawowite,
 o prarach przygotowywanych do historyi prawa kanon. 1887, str. 31 — 41).
 „Sequitur constitutiones domini Wyty episcopi Cracoviensis. Fons cre
 vit in fluvium magnum ...” fin. „...observare firmiter teneantur.” —
 9) h. 18 fol. I — 20 fol. I. „Sequitur constitutiones in alia synodo
 edite eisdem episcopi domini patris Wyty ...” (Heymann, l.c. 53-59).
 — 10) h. 20 fol. I — 27^b fol. I. „Secuntur constitutiones domini Alberti
” (Heymann, l.c. 63-86); statuty Wytycha fastu, b.d. — 11)
 h. 27^b fol. II — 29. „Incipiunt statuta domini Sbrignei des gracie episcopi
 Cracoviensis,” magis obzerowane od wytych (Heymann, l.c.
 89-92). — Nasta puga „cautela” o tych wyslanych statutach i taki
 dopis: „Explicit constitutiones episcoporum Cracoviensium pre
 decessorum per Reverendissimum in Christo patrem et domnum
 domini Sbrigneum des gracie cardinalem tot. s. prisce
 et episcopum Cracoviensem sinodally in ecclesia cathedra
 li confirmate ad perpetue tenendum. per manus Georgii
 filium (!) Nicolai ^{ontofficiis (?) pelleris (?)} ~~procuratorum~~ de Oppavia sub Anno domini
 MCCCCXXI.” — Por. o tym zbroze uwagi Blumenstoka 239.
 6. h. 29^b — 74^b. prota lombardi libri sententiarum.
 c. h. 75 — 157. Tractatus sacerdotalis de sacramentis Mikotaja z Blo.
 nia, znanego kanonisty polskiego. Brni tytul. zawryna na odram
 od „Medice cura te ipsum...” pishay swydat M nachodka: „Geo
 vana farta w konary. Dopis: „Explicit liber qui dicitur sacra
 mentalis editus per magistrum Nicolaum de Blouye doctorum
 decretorum Abbatem (?) praepositum (?) Cypriensem nec non cano-

nicum perszoviensem (! Varszoviensem) etc. (comparatus per⁶⁰
Stiborinum de Nassyrowo Rectorem scholarum Cairneanum) finis
die dominico infra octavas corporis Christi Anno domi-
ni millesimo CCC quinquagesimo primo. Faraz potem czer-
wona, farba: „Hic liber comparatus per Martinum de Nasky-
mannum sua cancellatus et capitulatus in Cracovia anno
domini M° CCCC° LXX° emptus pro tribus florenis.”

d. l. 154-175. *Debetatę Gnegona IX. kowag puzi. Brach tytuł. Kodes,*
ozdobno prany z brzygnu inycalami czerwona, i niebieska farba.
Dopis: „Explicunt tituli omnium librorum decretalium per manus
Stiborii de Nassyrow manrouarii capelle sancte Marce vir-
gins in ecclesia collegiate sancti Johannis Baptiste scripti
et sunt finiti feria quarta in vigilia ascensionis domini Anno
domini M° CCCC° quinquagesimo tercio etc.” *Wskazanie na rebar*
czerwona, farba: „Capitulatus ac cancellatus anno septuagesimo
Cracovie.”

e. l. 176-310⁶. „Sequuntur fundamenta questionum sententiarum
sancti Thome.” *Opisano w. Tomazja z Akwinu, prany w Kolowrot.*

f. l. 312-323. „Summa de summa Raymundi per Martinum
de Pratis. Brach tytuł. jacygnia msc: „Orsetur lumen in doctores.”
Jedna z brzygnich summal rozpoznaehunowego spila Raymunda
de Pennaforte. (Autorem jej post nie walglosne wtawienie el tego
rehabrowu ~~skoro~~ w 1470 r. Marcin z Laki (Martinus de Pratis),
posiadany wiec tutaj autograf tego driscia.

g. l. 323-338. *Tractatus o yombe odprawianiu mny, casus consue-*
trac stol. rapewne puz Marcin z Laki prany.

na l. 271 są anagrammaty w to. W 1761 r. należał do Andrzeja
Mugawskiego dra. filozofii, profesora matematyki i filozofii w
Uniwersytecie krakowskim.

79. — Lat. F. II. 219. — Księga papierowa, 190 mm x 102 mm,
prosz, twarda okładka w XV wieku na 363 kłb., oprawy w proszty, pólki
reb. Ławiera

Koncy, traktaty, akta itd. odwołane się do Soboru Bazylejskiego
r. 1433 roku, a mianowicie:

a. l. 1-81^b. α) Tenor responsionum Magistri Johannis de Ragurio
per Concilium Basiliense deputati factarum super articulo
communione utriusque speciei per Magistrum Johannem de
Rockyzani nuncius regni Boemie in eodem concilio Basiliensi
in congregationibus generalibus successive propositi et disputati
requiritur et est talis: Revmi. Revdique. pātrīs, Illmo. princeps...
post valde utilem et pernecessariam exhortationem" Na końcu:
"Finitus iste articulus de communione utriusque speciei per
quarta divisionem Apostolorum que fuit XV Julii. M^oCCCC^oXXXIII
Basiliensis tempore concilii." — Ibidem l. 81^b-83^b. β) "Septem re-
gule ad habendum (!) verum summi sacrarum scripturarum:
Konty m: "finit est propositus et responsus Magistri
Johannis de Ragurio sacre theologie professoris, Ordinis
fratrum praedicatorum fratre (!) in sacro Basiliensi concilio
ad dicta magistri Johannis de rockyzano bohemii in
articulo communione sub utraque specie Anno Domini
M^oCCCC^o 33 etc."

- b. l. 84-88. „Sermo per Magistrum Theronium de Praga alias
Mniszek in Ecclesia Basiliensi Cathedrali coram concilio in
octava pasche factus Anno Millesimo quadringentesimo tertio
tercio.“ Incip. „Hec est victoria que vincit mundum fides vestra...“
- c. ~~l. 89-147~~ ^{Invenitur} ten gnia mitego lowanyra Husa, Theronius z Pragy nali
gat do zabonu kameditoru, byt spowieduschem krola Wladystawa
Jagietty a w 1433 r. postany byt od Soboru do krola.
- c. l. 89-147. chowa bez tytułu. Incip. „Audistis Revmi. patres,
Illuc. princeps, celeberrimus... ~~Reverendissime~~ venerabilisque oratores
famosi Regni Bohemie.... veram possessionem de communionem
divinissime eucharistie...“ Dupl. „Et sic est finis per manus
Ernesti de Saxonia.“
- d. l. 147^b-149^b. „Occurro domini Weneri episcopi placens.“
Incip. „Anno domini Millesimo CCXLV^{to} domnus petrus dictus
brevis....“ por. MPH. IV, 748-754. wydał Dr. Kętnyński z rąco rękopisu.
- e. l. 151-234^b. bez tytułu, odpowiedź na trzeci artykuł prima Hussy-
tow. Incip. „patres et domini Revmi. Doctores prudentissimi,
incliti Bohemie oratores egregii ceteroque confratres mei precla-
rissimi. in medio tam magnatorum tantique...“ Na koncu:
„Et sic est finis huius materie videlicet articuli scilicet
terci etc. laus deo.“
- f. l. 235-258. „Sequuntur responsiones contra quartum artieu-
lum Boemorum per Vlem. nigrum. Joannem de Palua audi-
torem etc. nomine Basiliensis concilii factas (!). M^oCCCCXXXIII^o.“
Incip. „Deus in adiutorium meum intende....“
- g. l. 258^b-266^b. „Sequuntur responsiones eiusdem Magistri Johannis

contra replicationes factas per Boemos seu Hagstrum Petram
Anglicam proponentem." Incip. "In nomine sancte et individue
... hincque pro imploratione divini auxilii..." Haec bonum:
"Finis istius responsionis super replicatione Boemorum
completus est M^oCCCC^oXXXIII^o feria quarta ante festum
gloriosissimi episcopi et Martiris sancti Stanislai Cracovien-
sis Episcopi Basilee tempore concilii etc."

h. l. 267-269. Debet solum "truncum prime sessionis de colla-
tione gravium expectativarum..."

i. l. 269^b-270^b. "pro reformatione summiaria interrogatoria
contra Wiclephistas et Hussistas et eorum errores." Incip.
"Primum. qui est in fauentis de factoria vel perceptor fa-
uore Johannis Wicleph et Johannis Huss hereticis..."

k. l. 271-305. "Hec sunt collecta et excerpta ex summa
Benedicti Abbatis Massilie super capitulo "firmiter credi-
mus"... additis paucis aliis contra diversos errores impu-
gnaeiam fidem catholicam etc." Incip. "Capitulum primum
Huc est fidelium universalis ecclesia..." Haec bonum. "Expli-
cit tractatus excerptus ex libro fidei..." etc. per w. tytuli
per. scriptor. bibliol. Jaquell. 1674.

l. l. 306-313. "Sequuntur responsiones ad obiectiones et prelatas
Johannis huius per quas nititur reprehendere ecclesiam propter
bona temporalia." Incip. "Ex tractatuli prescripti materia
tanquam ex quodam fundamento..." fin. "Scriptus in civitate
te Basiliensi tempore concilii M^oCCCC^oXXXIII^o etc. pontifi-
catus domini Eugeni pape (quarti etc. pro Jo[h]anne) cu-

stode florenci.

- m. h. 313. „*Declaratio sedis apostolice super Wiederkow.*” Bulla papae Marci V o tż. wyderkafach. „*Regnum universale, ecclesie...*” dat. Rome apud sanctos Apostolos VI Non. Tali pontificatus anno VIII. (1427 Jul. 2). Odpowiadaj na prośbę wygłobskich stanów dyecji Wroclawskiej w sprawie censuum annuorum.
- n. h. 314. „*Bulla indulgentiarum Corporis Christi*” papae Eugeniusa IV, 2 daty VIII Kal. Iunij (26 Maja) 1433. „*Excellentissimi corporis et sanguinis*”
- o. h. 315-338^b. *Traktat Piotra Kardynała Cameratańskiego „de ecclesiastica potestate.”* bez tytułu. Incip. „*Christi nomine invocato cui data est pro terra omnis potestas in celo et in terra* (Matth. ultimo) *de ecclesiastica potestate ab eo derivata tractatum. hunc brevem aggredior.... ego Petrus sancte Romane ecclesie Cardinalis Cameratański vulgariter nuncupatus minimus sacre theologie professor...*”
- p. h. 339-348^b. „*Collatio facta per Reverendum dominum Julianum cardinalem S. Angeli [Cesarini] legatum etc. circa recuperationem Boemorum in generali congregatione apud fratres predicatorum feria sexta post octavas Epiphaniæ facta et pronunciata.*” Incip. „*Occuturus pro publica christiani utilitate opus mihi arbitror....*”
- q. h. 348^b-391^b. „*Sermo seu Amoneo in laudibus generalibus pronuncianda.*” Incip. „*Fratres, presbiteri et sacerdotes domini... Nos quidem quamvis indigni....*”
- r. h. 349^b-350^b. „*Statutum secundum de regendis villis, prestimo-*

malibus et operibus carum." Incip. "In nomine domini Amen.
 Jacobus dei et apostolice sedis providentia episcopus vocatus
 Berlaus prepositus, Andreas archidiaconus, Mathias scolasti-
 cus, Theobaldus cantor etc. prelati et canones ecclesie
 plocensis in generali capitulo Invidiam ex merito offere-
 debile cure pastoralis est Actum et datum sub Anno do-
 mini Millesimo quadringentesimo XIII Indictione septima
 die ultima mensis Septembris pontificatus sancti in
 Chr. patris et domini nostri dno. Johanne divina provi-
 dentia papa XXIII anno quinto in ecclesia cathedrali
 plocensi: por. uchuats & kapitularny Jacoba Kurda
 nowskiego biskupa plocznego z nozdratem, de redditibus
 ex villis prebendis malibus .. w jego statutach synodal-
 nych z 1423 r. wyd. Ulanowski, O pracach przygotowywanych, str. 80.
 s. 351-355. Mowa na Soborze o przewidzeniu go do Bolonii.
 Incip. "Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies sa-
 lutaris, nunc dantes ullam offensionem..."
 t. 355⁶-363⁶. ~~Incip.~~ Kaza nie (czy mowa?) na Soborze. Incip.
 "Simile est regnum celorum homini regi qui voluit... Quia
 secundum hilarium intelligentia dictorum ex causis est
 assumenda dendi..."

Rekaps ten powstał na Soborze Barylejskim w 1433.
 należał zapewne do wspomnianego (pod L) Jana Kurda
 plocznego, który zasiadał na Soborze, jeden z wieloletnich
 polaków w przerwanej epoce tego zgrupowania, przed przybyciem
 wysiedlonych adhezyj i poselstw od króla, biskupów polowych.

Wskutek tego nabiera tej i wartości dla historii łob-
na w ogóle. Bliższe badania, którychbyśmy ~~nie~~ podjąć nie mogli,
wykaże, czy nie wybacza lub kodeks zgodzi wborowych z innymi nie
znanymi.

Hist. z Biblioteki parochialnej (początkowo (na początku) manu-
skrypta „Trzeci wydział” L. Gotschewski i dat kodeksu: nadpis
„Księga w języku kościoła Bazylijskiego (!) w 1433 roku”) gęsto-
ności 1/2. 1286, pocięty ten rękopis w 1818 r. pod tym samym
Adm. do Biblioteki Państwowej XX. Göttingen, a w 1831 r. do CBP. Oprawiony w Porychu.

liter. Klaustrale, 23, 243, 279, 281, 287, 354. — Dzik, 102

80. — Lat. F. II. 239. — Rękopis papierowy, 320 mm. na-
205 mm., pisany jedną ręką w XVI wieku, na 148 kłb. oprawny w perg-
aminową kartę. Na okładce: „Regestrum Contributionis | 1580. | S. M.
P. | ^{reina} ~~Man~~ z Polzna | C. C. C.” Rękopis cały zwilgotniały, rozpa-
da się, gęstość trudno już odczytać.

Rękopis ten zawiera spis dochodów ^{id est, czyli} ze wszystkich beneficjów
duchownych diecezji brachowskiej na rzecz bractwa, w roku 1580, pod
nazwą ~~podatku~~ ^{kontrybucji} „contributio” i „honorarium”. Wykaz ten po-
bit ^{reina} ~~Man~~ z Polzna, w 1581 r. rektor uniwersytetu, kanonik katedrały
brachowskiej, i poprzedził charakterystycznym listem do księcia Kefana,
którego odpis na początku znajduje się:

Exemplum literarum ad Regem Mantatum scriptarum: Reverentissime
Rex, domine et domine Clementissime. Sollicitus quidem eram dili-

gentissime, ut quam primum voluntati Sermae. Mostolii Vestrae,
 scripto ipsius mihi declaratae, satis factum fuerit in colligendis
 contributione et honorario quam fieri ponet celerrime et
 copiosissime. At celeritatem remorantur processus, monitiones,
 excommunicationes, aggravationes, reaggravationes, superreag-
 gravationes, quaque versus per totam diocesem episcopa-
 tus Cracoviensis latissime patulem uniusque ipsius loca-
 natus, debito modo, tempore et ordine, transmissae. Copiam
 vero uberionem impediverunt plurima in hoc registro retento-
 rum, quod Sermae. Mti. Vrae. mittitur singillatim annotata.
 Ex quo apparet quanta diminutio facta sit contributionis,
 propter licentiam et contemptum censurarum ecclesiasticarum,
 eorum maxime, qui etsi videntur esse catholici, laxam tamen
 habent conscientiam, in beneficiis non resident, propter occupa-
 tionem parochiarum per apostata; exiles, sua quacuque et
 per far, atque nefas aliena occupantes, propter directas decimas
 in toto vel in parte; propter denegatos census, interceptos fundos
 et proventus beneficiorum ecclesiasticorum, propter profanatio-
 nem templorum in hac diocesi circiter 164, propter desolatio-
 nem altarium et desertionem praebendarum fere 120, propter
 non persolutionem contributionum per usurarios haereticorum
 ex bonis ecclesiae violenter usurpatis, propter decimas, per nobi-
 litatem, plerumque inopiam, ecclesias ademptas et suis pra-
 diis damnabiliter appropriatas. ibi. Cracoviae 15 Janu-
 arii. 1581. D. Martinus Pilsuensis Rector Universitatis.

Wykaz rozporozyna na os tabraizgi biskupstwa krakowskiego. Pory

każdem nazwisku beneficjum pobano nazwisko posiadacza i
sumę, którą płaci. Wydańe też wyparu, lub dodatkowa kopia wa-
towatały go od zniszczenia.

Hist. Rękopis przyniesł do CbP. zapewne z Biblioteki Zaturk.

81. — Lat. Q. II. vol. 4. — Rękopis pergaminowy, 18° mm.
na 132 mm., pisany jedną ręką w pierwszej połowie XV wieku, na 89 kłb.,
oprawa z XVII wieku, pergaminu grubego, nieprzełamany, z górnymi.

Zawiera sumę statutowi Kazimierza Wielkiego („Incipit ^{suma} ~~summa~~
regis casus iuris terrestres polonicas...”), ustawodawstwo wielkiego
Kazimierza Wielkiego, oraz statut Warchi, i porządek rozporządzenia
biskupa krakowskiego, o dycesjanach z 1359 r. Rękopis ten
znany w literaturze pod siglą SV. jest bardzo niedostatecznie dotych-
czas zbawany.

Hist. Nie wiadomo kiedy, gdzie i dla kogo ten rękopis był pisany.
Na początku XVI w. w 1503 r. należał do Sobiesztiana Rusinowskiego,
w końcu XVI w. do rodziny Wieszczyckich kłb. Grzymała. Tytuł rękopisu
taki: „Statuta regni polonie Nobili Towni Wieszczyckiej Nota
in castrensi Radomienzi per Nobilem Albertum Wieszczycki patrum
germanum donata et sumptu grossorum 18 reformata. Anno domi-
ni 1600.” W 1810 r. darowany przez Xcia. Alexandra Sapiechę biblio-
tece Towarzystwa Przyjaciół Nauk. W 1833 r. przyniesł do CbP.

Hist. Baudouin, Les polon. ^{str. (przedostatnia)} XX. — Helcel, Starod. prawa pol.
początki, I, str. VII. — Kube, Ustawodawstwo Kazimierza Wielkiego,
str. 37 (wzmianka). — ^{Str. 103.} Poturk, 321.

82. — Lat. Q. II. 105. — Rękopis papierowy, 191 mm. na 155 mm.,
pisany jedną ręką, w 1689 r. na 200 kłb., oprawiony w foliursko-jawną
drukowaną w Niemczech wydawną książkę pt. „Introductio ad pro-
xim forensensem caute instituendam.” s. a. l. 4°, przeznaczoną
bratem papieżem, na bliżym prawach lub student nauczyci-
swego uwagi i koncentracji. Na końcu komentator napisał:
Finitum d. 10 Mar 1689. Jakiś narzyna — autor czy komen-
tator? — Samuel Strickius.

Uw. Rękopis pochodzi niewątpliwie z Niemiec, w 1796 r. prze-
niósł do CBP. z Biblioteki Jędrzejowskiej.

83. — Lat. Q. II. 111. — Rękopis papierowy, 104 mm.
na 164 mm., pisany jedną ręką, w XVIII wieku, na 35 kłb. nieoprawiony.
Zawiera formularz aktów procesu ^(sędziowskiego). Jawną m. od rozdziału
o „Contumacia, — iuramentum, — Actio, — terminus contestationis, —
appellatio post curiam” s. l. v.

Uw. J. A. Jędrzejowski zatytułował: „Formularium iuridicum”.
Z Biblioteki Jędrzejowskiej przeniesł rękopis w 1796 r. do CBP.
Wskaz. Blumenstock, 322.

84. — Lat. Q. II. 119. — Rękopis papierowy, 215 mm. na
153 mm., pisany kilkoma rękami w połowie XV wieku, na 109 kłb. Opra-
wiony w skórę obłożoną. Rękopis nadpisany u datu ad wilgoes.

Zawiera ustawy synodalne, traktaty teologiczne, polskie modlitwy,
stol. miscellanea religijne.

- a. l. 1-10^b. In Augustyna „Dialogus de instructione moralis vite.“
 Inscr. „Quoniam nobis (?) dicit Seneca communiter vox est
 nature... Dupr. na końcu: „Explicit Dialogus Augustini de in-
 structione moralis et (!) vite.“
- b. l. 10^b kol. II - 13^b kol. I. Modlitwy polskie: Salve Regina (Święta
 Królowno malko miłoszycrdza „fr. „o szlochka pauno maria amen“)
 por. Małepowski, pramianictwo III, Dodatki str. 39, Bohrung, Allpoln.
 Sprachdenkmal. 173 sqq. i „Christus Jesus bog człowiek mądrość
 oczęca szęego...“ por. Kone, Latem. Hymnen d. Mittelalters, I str. 106 Nr. 82.
- c. l. 14-20^b. „Secuntur statuta episcopi poznańensis et primo
 regestrum.“ Ustawy synodalne z 1420 r. (?) Andrzej Karława
 portawce biskupa poznańskiego, por. wydanie w Starod. prawa
 pol. pomn. V, Supplem. I - XL. na l. 14 nadpisz sta. J. A. Zaluskiego
- d. l. 20^b - 28. „Secuntur statuta synodalia lauericensia et
 primo regestrum.“ I rozdział: „Item clerici non deferant vestes
 incisas, zottatas...“ Statut ten, ^{głównie} ~~zapewne~~ ^{głównie} ~~dyceratur~~ ^{głównie} ~~głównie~~
 a nie prawny, nie jest zwany. Ntęp „Casus episcopales“
 jest trochę analogiczny do podobnego rozdziału w statucie
 dycezalnym ~~Trzebiński~~ ^{głównie} ~~głównie~~ ^{głównie} ~~głównie~~ z 1456 r. (Rocznik: Tow.
 przyjaciół Nauk w Poznaniu t. IX, str. 64 sqq.), ale ~~ustawy~~ ^{ustawy} to są
 zapewne wyświecone.
- e. l. 28-34^b. „Incipiunt statuta provincialia Ecclesie Gniezensis.“
 Ustawy synodu prowincyj gnieźnieńskiej wrocławsko. kaliskie i
 kaliska Trzeby z 1420 r. Zob. wydanie w Starod. pr. pol. pomn. IV, 173
 sqq. por. t. VI. 44, 91, 101. na końcu Dupr.: „Explicit
 statuta provincialia finita per manus J. de Z. per te tena post“

10/14 = 5/20000

110399-92-7-12

α) h. 1-12. „Statuta Kazimiri magni terti, tam ea, quae in conventionibus regni generali protobovie Anno 1447 sanciverit, ut habetur in statuto magno die 20 octobris incepta 1552.” jest to prawdopodobnie wyraz ze „statutum magnum” tj. z łaskowego Cominum porcelanu 1506. — β) h. 22. Strenuousy puryweli; łonychi 1374. — γ) h. 23 199. Kstany brachowsko-warcho Władysława Jagiello 1420; 1423 r. — δ) h. 27. Strenuousy puryweli; łonychi 1422 r. — ε) h. 27^b. Strenuousy puryweli; łonychi 1420 r. — ζ) h. 29^b. Kstany o łonychi Kazimierza Wielkiego; łonychi Bogoryj. ^{1360.} *η) h. 30^b puryweli; łonychi 1359^(uss. 1369) r. o łonychi, Kazimierza Wielkiego; łonychi brachowskiego Boganty. — θ) h. 33. „Konfessus pp. confirmat Caroli nam constitutionem pro ecclesiastica libertate.” — ι) h. 34^b. „Vladislaus Jagiello ... confirmat statutum Kazimiri Magni et penam decernit contra eos, qui ad bellum eandem damna inferunt in bonis spiritualium et monasteriorum et secularium” (cf. Baudouin, Les polon. 135). — κ) h. 35. Kazimierza Jagiellovycha edict o spornych ne kase exhumich. cf. Lewicki, 3409. — λ) h. 36. Strenuousy statu Kazimierza Jagiellovycha 1474 Mart. 11 w Nowem miedzie Korczynic. Cf. Val. leg. ed. petrop. I, 194, i Lewicki, 4410. — Podany tutaj, jako puryweli sporobu, w którym to statuty strenuousy no:

„Kazimirus tercius Vladislaus Jagellonus filius in opationez sancit statuta de raptoribus et inuasoribus bonorum ecclesie que edidit in noua ciuitate. Datum in noua ciuitate Corozin feria sexta ante dominicam Oculi Anno 1474.

1] Inferens alicui spirituali damnum coram capitaneo, cui subest, est conueniendus et non secus quam pro articulo

50/

24

222

165

16

86. — Lat. Q. II. 152. — Rękopis papierowy, 191 mm. na 163 mm.,
pisany jedną ręką w XVIII wieku, na 86 str. lb. oprawny w toltus.

Zawiera: „*Informatio de iuribus terrarum prussiae et Circula-
tis Gedanensis adversus novam Teloni affectationem edita
Gedani Anno 1637 Authore Henrico Treisbero Suetico.*”

Hist. Rękopis pochodzi z biblioteki Jana Fryderyka Sapiehy
kanclerza wielkiego litewskiego (przekreślone pisane „ex libris” jeze-
brzygojskimi); w 1810 r. Aleksander ks. Sapieha opracował biblio-
tecę Towarzystwa przyjaciół Nauk, skąd w 1833 r. przeszedł do (Bp.

87. — Lat. Q. II. 180. — Rękopis papierowy, 215 mm. na 180 mm.,
pisany jedną ręką w XVI wieku, na 315 str. lb., nieoprawny. Zawiera:

a. str. 1-157. „*Statuta regni poloniae. de iudiciis et actionibus
terrestribus, positione actorum et digustatorium colloquii.*”

Dzień pisana przed 1556 r.

b. str. 158-244. „*Statuta regni poloniae. de capitanealibus et
officiis castrensis iudicis nec non de capitaneis eorumque
officiis etc. 1556.*” Resztę rękopisu zajmuje indeks do obu dzieł.
Systematyczny układ nieznanego autora, formuł zawieszona mała,
głównie przepisy prawne i ich exegese.

Hist. Rękopis pochodzi z biblioteki zakonnej Kamiedulów w Bie-
niewie pod Kazimierzem Biskupim w powiecie Koninie (Mss. „prope
Casimiriani”). Jakaś droga przeszedł do (Bp. nie wiadomo, może w 1814 r.
przy zabieraniu bibliotek klasztornych do Muzeum historycznej Warszawskiej
biblioteki; a z niej w 1833 do Petersburga.

88. — Lat. Q. II. 188. — Rękopis, papierowy, 148 mm. na 187 mm.,
pianny, jedna ręk. w XVIII wieku, 84, oprawy w skórkę, szara.

Źawiera: „Formae inscriptionum” formularz sporządzony a bła-
żanymi, do powszechnego użytku, przy rubrykach ^{do umieszczenia} ~~na~~ ~~tytułach~~ ~~złoty~~
świąt i gromad. Brak końca. Na tylnej okładce podpis: „
„Samuel Zelenski de Zelanha” wstawiać się może autor ręk.
Niesiecki (wyd. Lipsk, t. I s. h. n.) wspomina Sam. Żeleńskiego, ożen-
nego z Ożarówką, „kapitana” królewskiego w 1647 r. Rękopis powstał
za pan. króla Jana Kazimierza.

lit. Blumenstock, 316. (podobno z biblioteki Jankowskich).

89. — Lat. Q. II. 189. — Rękopis, papierowy, 205 mm. na 165 mm.,
pianny, jedna ręk. w XVIII wieku, na 47 kłb. oprawy w skórę, szara.

Źawiera: „Collegium politicum inceptum d. 16 Augusti 1704.”
Są to notaty z wykładów uniwersyteckich (w Niemczech?) prawa
publicznego. Bez wartości.

lit. z biblioteki Jankowskich.

90. — Lat. Q. II. 274. — Rękopis, papierowy, 205 mm. na 160 mm.,
temna szara, pianny w połowie XVIII wieku, na 80 kłb. w oprawie w skórę
czarną; w dekturze brązowa, szara powleczonej. Na okładce prawej kawa-
lek ^{niepomyślnie} ^{2. XV w.} ^{przynajmniej} ~~niepomyślnie~~ („elementa habentia symbolam” itp.), na
dolnej okładce kawałek komutowany z listu Cyserona („H. T. C. Theronie
salt. Si vales bene est...” itd., drugie list „cicero. Quod nos in ^{Italia} ~~Italia~~ ^{salvos}
remisse gaudet...”). Źawiera:

a. l. 1-45. Ustawy prawa Mazowieckiego i „Constitutiones terre
Mazovie” (tych ostatnia jest 23 artykułami).

Repro comparato." K. 17, 18 kłt. Rękopis ten statutowi Zastępcy
por. inne (V. 44, 80 itd.) jest jednym z najlepszych; nosi wyraźne
cechy odpisu współczesnego i powołania być użytych w przy
wydaniu statutowi diecezjalnych krakowskich. Podaje datę, wła
dzwę 1420 r. a nie 1423 jak przypuszcza Heymann i za inni.
Ks. Jan, pleban z wsi Wierprz, w powiecie Satorskim, Sługo 13.
k. b. benefic. I, 53; II, 152. Opp. cum. i. przegz. i. b. i. odpowiad. także zapewnia
natychmiast te ustawy po odbytych synodach, i to w tym samym 1420
roku; byłby raczej z pewnością zanotował datę kiedy rękopis powstał.
^{1420, 1423.}
b. i. t. (Blumenstock, 240. i podobno; Biblioteka Zastępcy).

92. — Lat. Q. II. 427. — Rękopis papierozy, 105 mm. na 185 mm.

prawy średnio wielkości w XV i XVI wieku, na 96 kłt., w okładce drewnianej, obłożonej brązem. Oprawa z XVI w., na niej u góry napis:

STATVIA, ^{Rękopis stat. synod. gotycki.} ~~Rękopis~~ zawiera statuty synodalne i ustawy kapitułarne
biskupów krakowskich, zapiski i uchwały kapitułarne itp. z XV, XVI w.

a. k. 1. Bulla super archidiaconatu Cracoviensi Sixti papae [IV] b. d.

b. k. 1^b. rozmaite notatki i zapiski bez większej wartości.

c. k. 1-36. Zbiór ustaw kapitułarnych biskupów krakowskich, od
początku czasu grota porządku. Wydane w Starożytności prawa pol.
form. IV, 147-156.

d. k. 37-47. Statuta summaria Capituli ecclesiae cathedr. Cra.
coviensis. Wydane ibid. IV, 159-169.

e. k. 47^b-48^b. "Ordo recipiendi canonice in ecclesiam" i "forma
iuramenti." Także "forma iuramenti" biskupów i podobne postanowienia.

wznowa kapituły.

f. h. 49-55. „Privilegium papale confirmationis statutorum capituli ecclesie Cracoviensis” 1403. por. Probowitzi, Cod. Dipl. eccl. cath. Crac. II, N. 477.

g. h. 55^b-61. Portenowenna Jana Konarskiego biskupa brachowskiego względem kapituły.

h. h. 62-67. Ustawy o domach kanonickich, z ciekawymi notatkami gęste hto nurekhat z 1523 r.

i. h. 68-69. Spr. i labryca wni pretymonialnych ^{z 1829 r.} ~~z 1829 r.~~ (por. bay odpis z XVI w.).

k. h. 69^b-70^b. „Statutum Joannis Konarski de domibus Canoniceorum.”

l. h. 71. „Statutes in ecclesia Cracoviensi in quibus penitentie preedicare debent.”

m. h. 71^b-76. Statut prota Tomaszego o domach; zapiski i uchwały kapituły z 1515, 1520, odpisy z Acta Actorum. k. 77-82. białe.

n. h. 83-86. Indeks tego rękopisu.

o. h. 87-96. „Registrum villarum prebendiarum Capituli Cracoviensis ecclesie majoris.” Dostadnie opisy każdej wsi:

(Bieżanów, Kąmy, Wieleżanów, Rąbnowice, Rydzanów, Witkowice, Radawa, Wągleszów, Wąsów, Rydzanów, Borek, Jędrzejów, ^{gardlice} Vola Zacharowski, Borek) zapewne są to strumienie z Długosza listy Beneficiorum (I, 157 299.) ^{opisy tych wsi} ~~z 1796 r.~~

Uwagi. } Brakowało zatwierdzenia rękopisu przed 1796 r. dr. CBP.

Liter. Audy 185. — Blumenstok, 241.

93. — Lat. Q. II. 43b. — Rękopis papierowy, 217 mm. na 155 mm, dwukoma kolumnami pisany w XV wieku, na 154 kłb., oprawiony w deski, 45
boczne powięzane skórą, skóra pozłociana. Na okładce: „Gloza Cle-
mentinarum collecta per domonum nicolaum Siculam abbatem
Moniacensem.” Ręka, XV wieku. Rękopis zaurica:

- a. h. 1-91. de libr. VI Secretarium domini pape Bonifacii VIII^{mi} Mi-
lotaja de Tudeschis.¹ Na lower dopis: „fructe sunt hec decretales
libr. VI per Johannem Andream de Florentia circa quenta post
octavas Epiphanie domini Anno crucelem. Millesimo CCC^o quinquagesimo primo. pro pauper. Nicolao Adolf nuncio procurator
Constantin. Sandomiriensis.“
- b. h. 91^b-94. Incipit ordo iudiciorum Magistri Tangueti Bononiensis.
prophet. „Assidens postulacionibus...“ fere lo hylas prophet. typ
ipula ityiney hancourtij Tancheda 2 Bolours. u XIII w.
- c. h. 94^b (cum xsa). „Sciendum est quod cessare quandoque fit in ul-
tima voluntate, quandoque inter vivos ex pacto. Si in ultima
voluntate subdistingue“ hrottha volattha, zopewue fana Adolpauer.
p, etawmela ty xhosprom. harkpue 4 harkz wyprwane.
- d. h. 95-182^b. „Incipunt glose Clementinarum cum quibusdam alijs
allegacionibus nota digne collecte per dominum Nicolaum Sice-
lum Moniacensem Abbatem nunc vero Archiepiscopum panor-
mitanum.“ Mikotaj de Tudeschis m. art 1453 r., glosa ta ^{hyla} ~~z~~
~~ta~~ waga tu fupetana. m. art 1451 r. 1453 r. (2 1352 r.)
- e. h. 183. „Privilegium super conduccionem lectionum Wydana wyfizy
Balzer, Corpus iuris polonici, hwor 1891, Nr. 45.
- f. h. 184. Prywilej Wladystawa Jagielly 1433 Jan. 31. o ^{excommunicatione} ~~excommunicatione~~

lowanych. por. Lawski, 1864; Kaustke Jas polon. 246, z niezna-
nym odwołaniem. Przywiej me post transsumo unum.

Na wezwaniu str. wenekanej, otładoj zapiska: „Anno domini
1464 Coronatio domini pauli pape secundi die XVI mensis septem-
bris. Electio eiusdem prima die mensis antedicti.“ Na tyłach
l. otładoanej ulb. czytamy:

„Roma tributa dari sibi per quinquennia iussit
Es posui, Argentum post, hinc indixit et aurum
Sic tria lustra suo sunt assignata tributo.“ przywiej:
„Si per quindenos donum dixeris annos,
Tres simul adicies, indicere ut tibi presens;
Si nihil exerescit, quindenaria indicere currat.
Cum redit october, indicere fit nova semper
Quatuor atque tribus huc est prelata diebus.“

Hist. Rękopis jest pisany dwoma rękami, pierwsza ręką Andre-
jowego z płocka dla Mikotaja Odolfa; druga zapewne tegoż
Mikotaja, który na wezwaniu str. dolnej otładoj widok innych
wskazuje podjętym: „Nicolaus Odolphus subscripsit 1460.“

2. 1486 r. przyłączonej na ulb. l. otładoanej taba zapiska, przy-
łączona XV w.: „Illuminatus. Magister Johannes Adolphi pro-
curator causarum consistorii Sandominiensis hanc eadem anno.
sterne Coppruvicensi anno domini. N° (CCC LXXXVI) legavit, pro quo
deus exoretur.“ Z biblioteki Kopnywskiej / w katalogu defebure'a
zapisany pod N° 86 f. 263) rękopis przyniesiony do biblioteki Uniwersy-
teckiej Waryżanowej, a z niej w 1833 r. do Cksp.

Liter. Blumenstok, 68, III, 120, 251.

1. Głównym (na wstępie) barba) za nieznanym benedyktynem defebure przy-
jętą ten dokument Mikotajowi de Tudenbur, p. Blumenstok N. 68) rękopis Andrejowego.

94. — Lat. O. vel. II. 5. — Rękopis pergaminowy, 170 mm.
na 120 mm., jedna kłosa XIV w. pisany na kłb. 341, w oprawie z XVIII w.
Zawiera: Gregorii IX Secretarium libri IV.
Msł. z Biblioteki Uniwersyteckiej Warszawskiej Nr. 485.

95. — Lat. O. vel. II. 6. — Rękopis pergaminowy, 135 mm. na 120 mm.,
pisany jedną kłosą XV w. na skórze, w którym pergaminie, z licznymi
wypisami, kłb. 278; otwarty w niebieskiej papier.
Zawiera: Gregorii IX Secretum, XXXVII Causae.
Msł. z Biblioteki Jezuickiej przeniósł w 1796 r. do CBP.

Historyczne.

96. — Lat. F. IV. 18. — Rękopis papierowy, 323 mm. na 100 mm.,
pisany tużemą ręką XVIII wieku, kłb. 175, oprawiony w skórę brązową.
Zawiera: Miscellanea historię, głąwnie pruskie, sła i traktat
polityczny, z końca XVI w. i początku XVII w.

a. l. 1-40. Fragment dyktanda (nieznajomy?) Stanisława Karnkowskiego:
„Ad serenissimum pryncem et dominum domum Stephanum
dei gratia Regem Poloniae de Republica Regni Poloniae
libri quinque. auctore Reu. Dno. Stanisławo Carnecovio
episcopo Wladislawensi et Pomoransiae, Regni Poloniae
Senatore.” Jest to odpis, niedbale, niewykonany zryślowo-
ny, systematyczny paleograficzny akt historyczny i prawa
polskiego. Rękopis ma 105 dyktand na 105 stron: pierwszy libel

de iure regni poloniae; — Secundus: de iure provinciarum regno poloniae adhaerentium; — Tertius: de iure masorum civitatum prussicarum; — Quartus: de feudis; — Quintus: de pactis cum externis." W rekopisze, niestety, nie ma przedstawa inayzej. po obgryzieniu przedmowy, w której Karubowski wspomina imię Fryza, przytłusznego, Wolana, Orzechowskiego i Kromera ("Kromer et, ut credimus, iam ex lucem edidit vir hac aetate doctissimus, Cromerus..." o jego polonii; wyd. dawnej 1577, w której imię Karubowskiego pisane w tytuliku roku lub 1576) — następnie księga I, odpowiadająca w całości, bardzo interesująca; liczy 38 rozdziałów systematycznie ugrupowanych. Jest to zakres historii konstytucyjnej polskiej. Dalej już idąc, jakbyś oderwane atomy: list wyprzedmowa Karubowskiego do brata Stefana ("Cum de numero eorum episcoporum sum, ad quas coronandi...") oraz "Epistola" Karubowskiego, już zapewne frymaza: "ad Masovios de tuenda dignitate Archiepiscopi et primatu Regni." porówn. na l. 37^b zawiera się księga II o prowincjach i ich prawach (cf. dyktando Karubowskiego, de iure provinciali terrarum masorumque civitatum prussiae "kraków 1574, Scharffenberg) o 11 rozdziałach. Na l. 39. zaczyna się księga III, de masovibus civitatibus prussicis" (por. wyżej) tylko w 11 wierszach wyli na pół stronę; księga IV "de feudis" liczy jedną, tylko stronę 39^b, a księga V "de pactis cum externis" również jedną, stronę i 6 wierszy na następnej. Księgi I i II zajmują na bliźnie rozpatnienie a całość na zbawienie już choćby dla nazwiska autora.

Wartowni literackiej przez ta nowa zadaj. Interesująca jest
jednak choćby wiadomości, że Karłowowski miał na myśli
napisanie dzieła tego rodzaju i tych ~~z~~ rozmiarów, jak to
widac z tytułów ksiąg. — kk. 41. 42 braki.

b. l. 43. Odpis oblaty z akt grodzkich warszawskich, protestacy Kar-
łowskiego i kruszow polskich z 24 listopada 1582 w Warszawie
w sprawie o gremiowanie.

c. l. 45 60^b. „Confederatio anno Dni. 1594. pod tym tytułem „Con-
federatio generalis Warsawiae inter dissidentes de religione
Christiana” „mimo to są ciekawym dla historyi koczow i sech
zbowi aktów itd. Odrębna, catoro stanów między innymi”. Script
na xstalt decretow albo Constitucyj oboło soboty Arrian-
skiej Tridensstaram et Anabaptistaram puer Króla Jęgo Młot-
ne społch z jany Rada, Coronaz namowiony i opisyany a
fotym de sexta iunsi paunom postom ziemstom podany
w subliwie 1566 na sejmie...” i „Odpowiedz albo zdanie paun
postow na podane scripta.” Na h. 53-55 znajduje się „Canticum
S. Adalberti vulgo Boga rodzica cum declaratione singulo-
rum per Mathaeum a Costen¹ Cracovienis ecclesiae paen-
itentiarum...” (co 4 wersze objaśnienia Tacoviane).

d. l. 63^{pp}. „Summarum perceptorum et debitorum rationis publicae
Thesauri Regni pro Comitibus a. 1609.”

e. l. 70. „Chalimachowe Rady bratowi Albrechtowi dluze sto-
rych trzynastu lat yarrow ten brat na sladiwie to jest Zyg-
munst III.” ^{por. Włotecka, Rady kalimachowe, prawnictwo, sluch. Komis. 1883} Tekst o 35 „radach” „pamflet rohozowy.”

f. l. 73-175. prusko-polskie akta, sprawa o buratels nad władzami

sam incognominatus talem in scripturis inveni "Koruy sy.
 Qui mortuus est [Leszek Zaruy] in die beati Hieronimi Anno

do 356

74 Item omnia mala orta sunt in
 † Tebity tż. kroniki Mierzwę i tż. dopolnie. oca polonorum. Cetera vide in au
 nia Mierzwę oraz tż. rocznik francuskiej ołpian fust... por. uat. — †
 ski krahowski wydał z tego kodeksu ... II. Wiedzyblywa lubuska.
 Bielowski, MPH. II, 163-190, 283-438 (passim). Bielowski, MPH. II, 820-824, III, 190-164.
 III, 46-52.

... w rezerwie i (dopieturum)

kroniki tż. Mierzwę. W jedynym waga ... po "Explicit
 — zuna libus" (zob. wyżej), następuje: "DCCCXCIX Arnolphus
 fuit ultimus Imperator quantum ad posteritatem magni
 Karoli" itd. Por. Ketyński, O Rozwiku Małopolski, w RJPN.
 X, 201-242. zob. str. 226.

d. h. 29^b - 34^b. Jena logia kronik polskich i dom. Prastowski
 Wyd. pt. "Rodowid książąt polskich" Bielowski, MPH. III, 281-284.

e. h. 35 - 244. Kronika Krysta Wincęto i prologom, ~~o~~ glosowania,
 z komentarem "legenti nich i llos illustres Camodori." Tebity
 kroniki prany dziejow literani, glosy i komentary drobne, i to
 na bardzo szerokim marginesie, oraz na marginesie drobnych wstępk
 karteczek powinywanych do kodeksu. Wyd. z tego rękop. Bielowski,
 MPH. II, 249-453. por. liter.

f. h. 245 - 294^b. Kronika wielkopolska (lż. Bogusława) od rozdziału:
 "De secundo Meschkone. mortuo itaque magno Boleslawo" do
 końca. Wyd. Bielowski, MPH. II, 484-598. Rozdziały poprowadzone.

g. h. 295 - 329^b. Następuje zbiór drobnych zapisków, genealogicznych
 etc. książek pomorskich: kujaw, przemysła, wawelska, wstawiłowa tobiek
 Kazimierza Wielkiego, lubuska i jagiello; dalej tż. "rocznik kujawski."
 (wyd. Bielowski MPH. III, 206-212) z nagłowkami rozdziałów. Inis. Anno
 domini 1266 Illustris Bo-

leslaus prudens dux Cracoviensis et Sandomiriensis.... "Hartspus
 roripatus: de morte prudis Boleslai, de Boleslai Mazoviensis
 assumptione etc. — Prologum Hartspus ~~ad hunc~~ hunc fana
 & Cracowia (do hunc) wyd. Bielowski, MPH. II, 619-756; oraz
 z 1234. t. „Spominek uderzanych” por. Bielowski, MPH. III, 228-299.
 h. — h. 329^b — 332. Wierze Tatarskie (distychy): „Egredere elegiacum pen
 thametrum magistri laurentii Corvini Novoforensis ¹editum in
 nobile fana Serenissimi Casimiri olim regis polonie...” etc.
 Tusz. „Regia Sarmatiae recessant stamina gentis
 Effera tartareo parca sepulta solo....”

ci. — h. 333. dwie zapiski z 1226. i 1234 — o ile mi się zdaje — niewydane:

„Anno domini 1226 Conradus dux Mazowie primus vocavit
 cruciferos in subsidium sibi quorum primus fuit frater
 hermannus de Halera.”

„Anno domini 1234 venerunt duces Conradus Mazowie, lesko
 albus Cracovie, Henricus cum barba Wratislavia et Swan
 topolcus pomeranie et fundaverunt castrum et civitatem
 Culmensem et post hec intraverunt Territorium Prussie
 quod Resin (?) dicitur et vastaverunt illud multos
 ex prutenis occidendo. contra quas venit exercitus pon
 tenorum et congressu facto victi sunt pruteni. Swantopol
 cus ut dux pomeranie cum suo exercitu preclavit fugam
 prutenis, propter quod occisa fuerunt prutenorum quinque
 milia.”

Rzecz o tem — niewątpliwie jeden z najważniejszych dla
 inductivej historii grafii polskiej — zastępcze przedmowa.

biem na bliższe i leższe zbadań. Narys opis, powiększony, choć
dotychczas najdobladniejszy, wystarczać nie może. Szczęśliwie, że
rycha na tem nie mało uporządkowanie naszych źródeł średnio-
wiecznych, rozprawy ^{prawa, prawa,} prz. (rozprawy) T. Wojciechowskiego, O rogu-
bach polskich. (Pam. Ak. wiffh. IV.).

~~Liś. Bielański, MS. 6-21. — Bielański, Wł. p. karykatury~~
~~Hist. nie jest ani wiadomo na)~~
Hist. ~~Wł. p. karykatury~~ Bielański: twierdzi, że rękopis ten po-
chodzi z biblioteki Benedyktynów w Lubinie ², w literaturze. na niej jest
on jawne narywany lubiński. Między 1815 r. a 1827 r. darował go
Józef Kuropatnicki bibliotece Towarzystwa Przyjaciół Nauk,
które w 1833 r. przesłał do Chp.

Liś. Bielański, MS. 6-21. — Bielański, Wł. p. karykatury,
(Tenże, Wytki badań najnowszych o miastach w. Na druku t. I, 256. Kraków 1872.)
str. 30, 130, 172. — MPH. II, 160, 207, 462, 610, 816, III, 46, 139, 204, 280, 314.

Na Bielańskim opiera się, wzmianki u Zernberga, Wojciechowskiego.

¹ O nim zob. Janociana, I, 44-46; III, 37. Krzywicki Hist. lit. III,
319 sqq. Zapytaj, że to przez najwzrostający wiek i ucieczkę (?).

² przypuszczam, że tylko na tem, iż, na str. 8 badezu... w miastach
kronice - gdzie mowa o miastach przez leszka III założonych [MPH. II, 179] nad-
stawać, że nunc lublin badeż spóźniony parła pierwszą na górę
lublin (Bielański, MS. 15). Opis rękopisu węgierski nie dostrzegamy i jest ten spóź-
niony u Bielańskiego. Opisujemy umiemy listownie Henryk Lubomirski
i Jan Słackowski.

98. — Lat. F. IV. 20. — Rękopis papierowy, 340 mm. na 215 mm.,
arterna. rękami XVI wieku pisany, kłb. 135, oprawy w ciemnobronzową
skórkę z wyrobieniem linyjnym na niej; w środkowym polu, w środku kłb.
Róża (bez tarczy), nad nią litery ZK, K.I (nieco wyżej), M; pod nią:
S. W. R. poniżej: R. 1700. ~~Wł. p. karykatury~~ Oprawa z XVIII wieku.
Zawiera: dyaryusz sejmów z 1555 r. i 1558 r. wydane przez du-

27^a - 38^b, ^{Teorya sw. iustie} ~~na lewym w ostatnim~~ do zamykania II, w którym od l. 22^a widać
3ci ("polhim thi articuli hely terone..." [wyd. 35]) aż do końca jen.
III° jest opis owych grawaumentów złączki [wyd. 35-36]. Zamyk III
konczy się trójką dalej jak w połowie strony, po czym wypastas
na znak zakończenia, następnie wolna i u dołu kustos "Na tho"
do końca rez. VI, na l. 60^a u góry, dyaryusz prasa u w cięgu,
aż do "Zegnanie uerinihi thim spasochem"; jest to osmy
układ na stronie, reszta jej (duże tucio) i następna strona
wolna [wyd. 88]; po czym zaczyna się "Zegnanie poselskie
a rozesczie regniw" w zamyk VII od samej góry. Dyaryusz
konczy się na l. 64^a [wyd. 94] słowami: "Katyne od Koła J. M.
odesli i rozjechali się z nielaską brólewską".

6. - Następne zamyki VIII - XIV również są, najprościej mówiąc, odrębne
ostatnie; prasa i inowy rejmowe. Czy one należą do dyaryusza
1555 r. czy do innych czasów - wymaga bliższego badania. Sądzę, że
wzrostu tego słowa wrażeń, że to rzeczy luźne. Co do jednej, tj. do
nowy M. Siemnickiego (?) z 1553 r. nie ma ulega wątpliwości, że
tylko przez pomysłę została załączona do inów na kopie 1555 r.
Każda nowa zaczyna się od góry karty, strony lub zamyka,
i w końcu każdego schizem zostaje niezakończony margines.
Zer. VIII, l. 67 - 70^b. "De unione lithuanie statuth nowi
uorinyon..." [wyd. 95-100]. Pierwszą ulamok palacowi prasa
politycznego ("A tak nie pnie to pize..." itd.). l. 70^b brata.
Zer. IX, l. 71 - 74^b. mowa: "Najjaśniejszy a młodszy brata
..." itd. [wyd. 100-106]. Ostatnie półstrony str. brata por. zabneuski,
powstanie i wzrost reformacji, str.

Len. X, k. 75-78^b. mowa: „^{185.} Ale już od wiele sejmów...” [wyd. 106-113]. k. 78^a; 78^b brate.

Len. XI, k. 79-82^b. mowa: „Nagłaśnie my Historię króla. i wielką żalotną...” ^{186.} [wyd. 113-117]; ostatnia str. i pot str. brate.

Len. XII, k. 83-86^b. zawieszona jedna mowa, cała (k. 83-85^b „Miłostni panowie. Długobieżego dnia dąbnowaliny...” ^{187.} [wyd. 117-122], gdzie mi, że ta mowa bowiem nie zapadła na słowach „z władzy swej senatorskiej wargie”. pozostaje u dołu str. 85^b ust. p na 3 ^{188.} ~~miłostni~~ brate) — i porządek drugiej, która nie bowiem w XIII tym go. rzucie (k. 86^a mowa: „Długobieżiny też królem Historiom, miłostni panowie...” ^{189.} i przechodzi dąbnowaliny wreszcie na temat XIII). [wyd. 122-124].

Len. XIII, k. 87: 88. (k. 87 mowy poprzedniej i pot strony brate. — 2) k. 87^b od góry, mowa: „Miłostni panowie, Mały za to...” ^{190.} [wyd. 124-126] i pot str. 88^b brate.

Len. XIV, k. 89-96^b. mowa z nagłowaniem: „Krocz którego umiał przed posty [w] dzień św. Macieja.” [wyd. 126-138]. Nad tym nagłowaniem ta sama rzecz: „1553.” Gdzie mi nie, że mowa ta została już w 1553 r. napisana, i że jej prozator (autor?) dobit pozniej; by nie umiemy, ona data 1553 r. myśla rzecz ~~na~~ ^{191.} po nad mowa; papier jak zdoby rany, twardy i i rany praktycznie wodny (strachować 3 arbuze). Ostatnia pot str. i str. brate.

c. k. 97^a — 235^b. Dyaryusz sejm 1558 r. wraz dodatk „Obyczaj sądów” ^{192.} [wyd. 134-324]. Gdzie redakcji jest ten sam, jak dyaryusza z 1555 r.; jest to brat lion robory może z luźnych uwag notowanych na prośbę na

poszczególne regiony; jakie reze te same, która nie jawi się
godnie pisata, lity, że to ważne, to mądre, pospolicie lub
z większym staraniem stawiane, ale reza pozostaje jedna.
pożmiej: był białon ten uzupełniany przez kapi tunczo, b
za, do pewnych punktów obzoru. Idęcy, czego w wydawni nie
odróżniono. Celem tych uzupełnień pierwoty pisaną zostawia
dużo większą wolność w dodaniu i na końcu języków. Pożmiej
za - a może tylko inna - reza XVI w. sygnowała u góry te
języki od XV do XXXI, trzech federal nie polowyta; post ich
tedy razem 19. Temu rachunkowi odpowiada u dołu sygnu
wana języków literami: A, B, C itd. do V. - przy nowym wyda
niu trzeba będzie dokładnie odróżnić poszczególne wstępy i do
datki, odróżnić wzmianki i pisaną. K. 1 języki A (XVI) post
nawo zbierana, kilka kart w końcu uwzględnia wlgoc.

Hist. Tylko bliższe zbadanie treści dyaryjnow i to oparte
na rękopiśmie a nie na wydawni może nam oznaczyć owoż au
tora i zarazem właściciela. Przyjmujemy, że rękopis pisał i po
niadał M. Siemicki, jedna z najznajomniejszych osobistości par
lamentaryzmu polskiego w połowie XVI wieku, ucieczka pozb
wione pewnej podstawy. W końcu XVII w. właścicielem ręk
pisu był Kazimierz Ignacy z Kurozwiek Mściński, starosta
Wieluński i Radomski (początek na repny 1683 i 1690 oraz deputat na
trybunał koronny, Niesiocki VI, 360), tak. bawem wytam cyfry
na okładce numerowane (zob. wyżej). Jaka droga rękopis przeszedł
do Chr. - nie umiem powiedzieć; może z Biblioteki Jacturki.

Liter. „Dzienniki rejnow koronnych za panowania Zygmunta Augusta
1555 i 1558 r. w protokollach głożonych” wydanie braci lubomirskich. Kraków 1864.

99. — Lat. F. IV. 22. — kępczyk papierowy, 319 mm. na 193 mm., jedna, kęba prany w końcu XVIII lub w początku XVIII w., kłb. 73, oprawy w lechus.

Lawera (wzeglany mi kęcy) opis wyprawy moskiewskiej (Władysława królowskiego) z 1617 i 1618 r. Tytuł: „Wladislawi polonice et Sueciae principi in Moschoviam expeditionis liber primus” (k. 1-42) i „liber secundus” (k. 43-73). początek kęcy I. „Wladislawi in Moschoviam expeditionem suam aetatum me. moscorum dignam patri fide ac libertate posteritati traditurus, non alienam a rerum gestarum magnitudine existimarem Moschorum originem ac potentissimi orbis terrarum dominijs statum recensere” początek kęcy II. „Attequam hyberna Wladislawi describere aggrediar”

Co do autora tego kęta rozmaite były przypuszczenia: J. A. Zaluski zapisał na k. 1. „Kobienychi seu quispian alius. Herdinstein.” Na okładce kęcy II: „Autor ignotus” a u gęcy „Wassenberg.” Porównanie ze znanymi kętanymi autorami opisywających w kęchost Władysława pod Władysławem nie doprowadziło do żadnego wyniku. Przez zastępowanie bliżej zapisać się nie, opis jest kęcy, mało pancerzowy, i nie bez literackiego zaskoczenia. †

Hist. z kębłole kę. Zaluski, w 1796 r. pęcił do Cksp.

Liter. Janasz, Musar. Sammat. pag. 107, Nr. XCVI.

100. — Lat. F. IV. 27. — kępczyk papierowy, 300 mm. na 210 mm., prany kękami w XVI wieku, na 129 kłb., oprawy w czarna, kęsk kęsk. Lawera:

75

† do 37a

W 1752 r. pomadło Jędrzecki inny rękopis tegoż dzieła, gdzie m. w ośmies; zob. Janowski; Specim. Catal. str. 129. Nr. CCCXLVIII. Wspomniana Janowski, że w archiwum Andrzeja Stanisława Jędrzeckiego biskupa krakowskiego znajdował m. rękop. „*gonima longe. splendore exaratus*” tegoż dzieła. Może niniejszy Nr. jest właśnie tym rękopisem od biskupa krakowskiego, od którego upadł rękopis, pędził do biblioteki brata; biskupa krakowskiego.

- a. h. 1-69 Odpisy normatywnych dokumentów i aktów publicznych, od
należących im do storników polsko-pruskich. Nowy, listy, prawa,
instrukcje i t. d. Wzrosty rąk: „Colnische Handfeste” z 1251;
dokument Henryka de Balga z 1249; przywileje ^{króla} Kazimierza
Jasnego; ustawy Zygmunta I z 1526; Zygmunta II
Augusta; króla Stefana z 1577; nowy pruski delegat
na sejmie 1563 i innych i t. d.
- b. h. 70-72. Odpowiadaj: Jan III król szwedzki na prośbę
domownika Almana, kucharza królewskiego, z 29 maja 1582.
- c. h. 73-129. Listy prasy, now i aktów, odnoszących się
nazwem do cesarza Ferdynanda 1587 r. a mianowicie: a)
h. 73^b „Oratio tempore interregni ad regnicolas Polonae, ne
de gente sua aliquem eligant.” — b) h. 83. list podane-
go królewskiego Wójcicha Baranowskiego do prymasa Han-
sarybrowskiego z dołączonym opisem statutuów dwi i chwał
króla Stefana, 15 grudnia 1586. — g) h. 86^b list Jana III króla
szwedzkiego do królowej Anny po śmierci króla Stefana. —
d) h. 89. „Oratio legati pontificii [Annibale de Capua] ha-
bita Varsoviae in electione novi regis 14 Augusti Anno 1587.”
e) h. 93^b. Sacri Romani Imperii Electorum nomine oratio ha-
bita a Georgio Claudio T. U. D. conventui Varsoviensibus
15 Augusti 1587. — z) h. 102^b. Wolfgangi Couacioeci can-
cellarii pro principe Transilvaniae habita oratio die 14 Au-
gusti Anno 1587. — η) h. 114. „posel prastow.” bronura polska
polityczna, zalecająca „prastu” na tron. — ϑ) h. 116. list Zy-
gmunta III do archiduków Maksymiliana z Piotrkowa, 7 Nov.

1587. — c, h. 129^b. Wzrost (her boica) listu krasna Ostrogskiego
do brata Zygmunta III.

Ust. Z Biblioteki Jędrzejowskiej rkp. pucnost 1796r. do CkP.

101. — Lat. F. IV. 28. — deboc. papierowy, 316 mm. na 191 mm.,
pisany jedną ręką w XVII wieku, k. 10 ulb i str. 622 lb. i k. 25 ulb, oprawy
w czerwony szafiur z herbem Elbląga.

Lawiera historyi pruska, Gregorza Hessa.

Na k. 7. znajduje się tytuł dzieła: „Gregorii Hessii [Hessii] (Consulti)
Rerum in prussia gestarum libri V. Quorum contenta et distribu-
tio circa finem procerum indicantur. Opus posthumum multo la-
bare et diligentia ex variorum veterum historicorum, recessuum, princi-
piorum, archivorum, documentorum collectum Et pro informatione
conservationeque veritatis historicae ab auctore eiusdemque
haeredibus posteritati consecratum. Reversum et notis ad mar-
ginem alteroque indice auctum absolutumque studio Thomae
Hessii filii, Lei publicae Elbingensis proconsulis. Anno MDCXLIX.
Książka na k. 8 i 9, dedykacja tego dzieła Karolowi Hop-
pińskowi burgrabiemu, prokonsulowi i rzymskiemu dygnitarzowi Elbląg-
skiemu, przez Tomasza Hessa, datowana „Mense Julio 1649.” Potem
na k. 10 „epigramma.” — k. 1-6 białe.

str. 1-622. Tekst dzieła. Inicj. „procerum. His, qui res in orbe
gestas literis consignavit...” Księga I inicj. „Borussi sive Prussi anti-
quibus Nemla Vistulaque fluvii...” Opowiadanie dochodzi do 1584 r.
Treść tych pierwszych ksiąg na końcu przedmowy: I. Quomodo prussia

per ordinem Theutonicum occupata exaltaque sit. — II. Quid
deinde cum vicinis pomeranis, polonis, lithuanisque actum usque
ad id tempus, quo potentia ordinis in Prussia summam quodammodo
florem obtinuit. — III. Quomodo ea inclinari paulatimque convelli
coeperit. — IV. Quomodo eversa tandem et eiec-tis e Prussia Cru-
ciferis ipsa Poloniae Regno coniuncta sit. — V. postremo qua-
lis eius sub eo regno status conditioque fuerit usque ad
Sigismundi III. Sueci tempora. — per. N. 102.

Liter. Dudrik, 145.

102. — Lat. F. IV. 29. — Rekopis papierowy, 340 mm. na 18 linij,
jedna karta, pisany w ^{miasta} XVIII wieku, na 456 str. lb.; oprawy w brązową
złoczoną skórę, z herbem (Elbląg).

Zawiera: „Rerum Prussicarum ab excessu Duci Stephani
ad excessum Duci Sigismundi III Regum Poloniae libri V. Ex
pluribus tam civitatum regni quam conventuum terrarum
Prussiae recessibus aliisque documentis, actis publicis et
scriptis in unum volumen congesti et curae cancellariae
que civitatis Elbingensis dedicati a Thoma Slesio viridem
rei publicae proconsule Anno MDC LI.” — jest to oryginal-
ny tekst Tomasa Slesia, na początku znajduje się dedykacja podpisa-
na w łamówce przez autora. W tytule czytamy: „Expositurae
rerum post obitum Duci Stephani Poloniae regis in Prussia
gestarum seriem, necessarium fore duxi...”

103. - Lat. F. IV. 30. - Rękopis papierowy, folio, gruby,
złota przeszyta XVIII wieku na I, II i 108 kłb. wprost grube, włożony
w okładkę pergaminową.

Tamara odpry 319 listów, now. ruskichy i sp. aktów publicznych, ujętów metatamanych, z lat 1625 - 1643. Brał porządku pierwszego Wn, jest to ruskichy dawa. karykatury. pierszobrońcu karte. launus: hierazhien do cesarza. Janus rus "... vero cum opus est sanguinis necessitudo ..." kartejpe "Instructio altera". i. l. Na porządku, na hlb. I i II spis zvery pl. "Eleachus contentorum hucus Thomi Miscellaneorum."

Ист. 2 Болхотел: Јатускии в 1796 г. пренео в Цар.

der Ler. Blumenstol, 359.

104. — Lat. F. IV. 31. — Rękopis papierowy, 175 mm. na 198 mm.,
opracowany w tekście, obciętym, papieru brunatnego zaprawionem. Na wewnętrznej
okładce herb króla Stanisława Augusta w pozłocistym herbie państwa,
na grzbiecie „Boguphali | Chronica | Poloniarum; na tylnej okładce:
„Stanislaus Augustus | Rex Poloniarum | saeculorum posteritati |
vindicat.” Rękopis związany na tych rękopisach Biblioteki Józefowskiej,
które królewskiemu hospitem zostały opracowane. Rękopis jest piśmienny
w dwóch większych kolumnach odgraniczonych liniami prostymi i wzorcz.
Pismo jest jednej ^{a może dwóch ręk.} ręki, z wyjątkiem połowy XV wieku ^{pierwotnej} z początku, ^(z kolumny Biblioteki Józefowskiej) pozostała
ok. 20 kart, niektóre drobniejsze, pozostaje stałe się co do tego
niejasne. Rękopis jest piśmienny nader ozdobny. Tytuły rozdziałów całe
nawiasami wypisane, inicjały duże czerwone, wśród których duże litery

mała, czerwona, odzwala. Jaka wody papiera: głowa wół, z dęgi-
mi rogami, między niemi pszc; on na piersi jest gwiazda w
krzyżu na podstawie i tucia punktami, niemożliwym odróżnić.
papier mój, do dziś dwa duże zachowane, w niewielu tylko miej-
scach na, plany od wilgoci lub papier przysiadł ad. inhauster.
Księgi's liwy kart 136, z tych 134 dawnych, a 1 dodano przy
oprawie; jest pognowany zła farbowanego od 1-267. przy
oprawie ułobowu-mieci-bneji.

Na str. 1 fullb. karty oprawionej, zła, f. b. farbowanego, w obra-
mieniu z dwóch garuch brzojęh: „Cronica Magna dechitarum | et
polonorum. | Episcopus poznański Boguslaus a Regni | polonie
incero usque ad annum .MCCIII| conscripuit. | A quo tempore
custos eundem ecclesie | Glodslaus Baseo cognouit ad
annum | MCCXXI continuavit. | proceutus deinceps est Archi-
diaconus | Gneznenis anonymus ad annum Millesimum |
CCC nonagesimum. | Extremo demum scriptor anonymus
albus | eo ibidem tempore quo Archidiaconus | Gneznenis
vixit. gesta polonorum | narra adiecit.” — Na str. 1. u. samy
gony zapiska f. A. Jatuskiego (w części obrzeta puer introductor): „Bo-
guslaus II Episc. posnan.....” i pów też zła „Boguslaus Episcopi.....”
ponizej zła, XII wieku: „Chronica Thomae Brigar de Ostiech, vi-
carij | perpetui et altaris tituli beatae mariae vir-
ginis vici | tacours, ecclesiae Cathedralis Gneznenis | quam
mutuo accepit a magnifico | Andrea de Kosciolicez.” Na
stepnie goraz dawa Jatuski: „Est nomen possessoris.” W rodka
str. zła XVII w. „Ex libris Christophori Masini.” — Na ostatniej

hanc (Hledici 268, ^{zawiesz} ~~zawiesz~~ 269) nąpis Janiscodig: „Chronicon hoc
 integrum, descriptum est in ipso saeculo XIII exith. Postea demum
 aetate a | Frederico Wilhelmo Summersbergo Equite Silesio Lin
 ter Silesiacarum rerum scriptoris | tomo II. p. 18 155, partitum
 publicatum fuit. Eque volumine Josephus Andreas Comis
 Galuscus Regni polonici tunc Referendarius Supplicum
 ea denu curavit typis excudenda: quae à | Bogophalo
 Episcopo posnawensi atque Bascone Ecclesiae eundem ca.
 stode posterorum | memoriae sunt prodita. Dilapsis exinde
 an | nis XV Galuscus ille Musis dediturum | patriusque
 monumentis exquirendis genitus | eadem hunc manu. exa.
 ratum feliciter obtinuit. Qui ab exemplaribus editis
 plurimum differt usque multo locupletior est. — To ze
 wstnego opisu nalezę jeszcze, że wóhki i znakami marginesach dawano
 w kładzie wóhki. Wpółgłosie z napisaniem raturu dodane były również tytu
 liki wóhki rozpisane, jak up w historii o Walsiegu (str. 36-38),
 oraz poznawki samego kładzie. Tura rcha XV wieku dawata up, to dopiski
 po podym lub kilka wyrazów, w XVI i XVII wieku dopisano niszczale.
 Od zatusznego podym, dopiski gładziejże nawet widet wóhki i na
 marginesach. Ktoś w XIX w. (Gładztowski czy Bielowski?) wóhki ga.
 sanis' znakami obóhkiem dla porównania z wydaniem Summersberga.
 Taryna nas rchopis na str. 2 u góry (niszczale): „Incipit Cronica
 magna | lechitarum et polonorum“. Te dwa wóhki są nadpisane
 ponad porównaniem kładzie, (podobnie na końcu rchopis, po „Expli
 cit Cronica longa polonorum“ były według wóhkiego prawdozodo
 kładstwa dalsze wyrazy, Turyo data, niszczale pisanza lub wóhki rchopis, podpisane

11

11. 11. 1910

1. 1. 1911

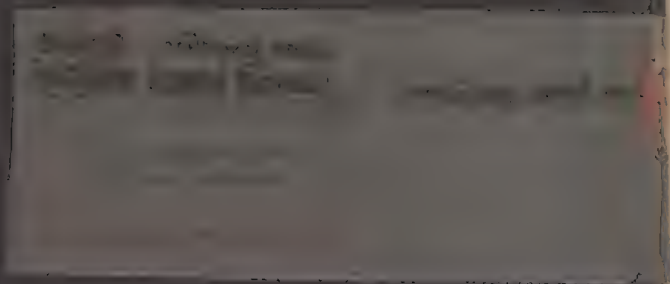
2. 2. 1911

3. 3. 1911

4. 4. 1911

5. 5. 1911

6. 6. 1911

Vindit

Et quia vult nomen glorio-
 si apud confiteri vult non
 vult. Et vult per appella-

musio vult nomen vult
 vult vult vult vult vult
 vult vult vult vult vult

vult

vult

vult

Et vult vult vult vult
 Et vult vult vult vult
 Et vult vult vult vult

Et vult vult vult vult
 Et vult vult vult vult

Et vult vult vult vult

Podobizny z rękopisu Biblii. ces. publ. Petersb. Nam. F. IV. 31.

The first of these is the fact that the
 system is not a simple one, and that
 it is not a simple one, and that
 it is not a simple one, and that

The second of these is the fact that the
 system is not a simple one, and that
 it is not a simple one, and that

The third of these is the fact that the
 system is not a simple one, and that
 it is not a simple one, and that

The fourth of these is the fact that the
 system is not a simple one, and that
 it is not a simple one, and that

pod kolumną, gdzie pisał, i zapisał za życia Janusza, pisał
kawałek ten dolny ostatni, który ucięty). — Po czym nadpisał na
stopie (inkauslem): „Tu koniec domini. Amen. Quamvis histori-
ographi lechitarum qui nunc poloni a polo” itd. Jest kró-
ki wielkopolskiej, t.j. „Bohusła” wyd. MPH. II, 467 199. W wygłosze-
niu różnice dochodzą do, w wydaniu uśrednione, opierano na us-
łowie, inne przekształcono. por. np. str. 22: MPH. II, 496; str. 31: MPH.
II, 506; str. 73: MPH. II, 550 itd. itd. — Krótki wielkopolski waga
później ciągnął aż do str. 121 „... victa malicia in civitate pro-
miserit sibi praebere auxilium.” — Bezpośrednio następujący wiersz
ztem, bez żadnego odstępu lub nagłówka, następuje, zapisany: „Ita
anno M^oCC LXXII dominus Boleslaus Strenuus et poloni in milicia
etc. ut infra patet. — Anno domini DCCCC LXV clambrowka venit
ad ducem Meschkonem. — DCCCC LXVI. Mesko baptizatur. et fides
catholica in polonia miscetur.” — itd. zapisany węgierska „krótko-
go” (MPH. II, 793 199): lecz zapisana z r. 991 jest przed zapiską, i 990;
przy zapiskach z lat 1025 i 1030 była także poprawka, po wystru-
bieniu i wygłoszeniu kopista napisał „obijt” i dodał także znacząco;
przy 1060 „monitus” poprawione na „obijt”; ~~ile~~ zapiska z 1086 jest
mniejszy zapiskami z 1088 itd. jak w wydaniu — weneckim: „M^oCCXXII
Ursula cede destruitur quinto (quarto?) Idus februarii.” — Następny
zawar wiersz ~~z~~ (murek), „de morte Rogo kazimiri” i jest „Igitar
anno domini M^oCCC LXX mensis Septembris die VIII. qui fuit
diem Nativitatis Marie” rozpoczynają krótki Jan z Gera-
łowa. Repetuje zawiera górną myśl i nagłówkach rozdziału, t.j.
roz. nieładny poprawione przez kopistę na marginesie. W storunkach

do wydania jest to samo, cośmy powyżej zauważyli; odwrócić
niezależnie podane; lebst niezjednotłiwie odwrócić; braki; w na-
muskrypcie będące, w wydawnym niezauważone itd. Kronika Gzarnbourskiego
kronikę na str. 242 kol. I, w. 8: „sed prohibere ipsum valente.“

Następujące str. 242 -- 267 zawierała, pomniejszając je o 6, i po-
mniejszając je jak disiecta membra utamby; kroniki Gzarnbow-
^(coz tak zwany)
skiego, rocznika kujawskiego, rocznika wielkopolskiego, spominek-
niczanych, gnieźnieńskich, wrocławskich i kaliszskich wrocław-
skiego (władysławskiego, jak go zwie Białowski), ^{spominek} o Götthard. W na-
stępującym zestawieniu była pierwsza arabiszka oznacza stos
rękoписu, następująca rzymska kolumna na stronie, trzecia arabiszka wstaw-
ka w kolumnie; była utambowa, np. 266, I, 17, oznacza w podanej kolumnie
wiersze od 11 do 27. Co do oznaczeń odpowiednich użyje w MPH. II lub
III używam tegoż sposobu.

a) str. 242, I, 9 — 245, II, 14. (De Boleslao filio Boleslavis et de aliis
duobus Polonie. Anno regis domini CCIX Boleslaus filius Boleslavis
— suffraganeos coronaverunt): Rocznik kujawski. MPH. III.
206, I, 7 — 211, I, 10. (bez wnosu jednak na str. 210, II, 10/13).

b) str. 245, II, 15 — 249, II, 10. (Regis itaque dyademate — sibi re-
vicendo): Kronika Jana z Gzarnbowa. MPH. II, 623 — 631, II, 5.

c) str. 249, II, 1/32 (De regis kazimiri predicti morte. Hic regitur
magnificus rex — ut se creditur ingravet ad domum): Rocz-
nik kujawski. MPH. III, 211, I, 1/24.

d) str. 249, II, 33 — 250, I, 3. Kronika Jana z Gzarnbowa. MPH. II, 631, II, 6/11.

e) str. 250, I, 4 sqq. (Anno domini — tributus): Rocznik kujawski
MPH. III, 212, I, 14 — II, 14.

- f) str. 150, I, z dołu — 151, II, fin. (de morte Wladislas...) Kronika Jana z Crankowa. MPH. II, 619—622.
- g) str. 152, I od góry — 153, I, rodz. 2. (... quinque villas ecclesie preznensiv): Spoisinki mieszane. MPH. III, 229, II, 11 — 231, II, 9.
- h) str. 153, I, rodz. 3. (de bestkone): Roznik kujawski. MPH. III, 206, I, 11.
- i) str. 153, II — 156, I, 3: Spoisinki o (otkach. MPH. III, 267—270.
- k) str. 156, I, 4 — 159, I, 7 z dołu: Kalendarz Władysławski i Spoisinki Władysławskie. MPH. II, 941—945. [bez zapiski: z wierszonymi (MPH. II, 943, II, 1/9) i dużo odmiennych uwag i korekt w wydawnictwie].
- l) str. 159, I, 6 z dołu — 160, I, 12: Spoisinki gnieźnieńskie (grupa pism i druga z pewnymi drobniejszymi różnicami). MPH. III, 42—43.
- m) — 2) ~~na~~ str. 160—167 zawiera Roznik wielkopolski, w wielu dziełach już przedtem odwołanym od wydawcy, że musi wyznaczyć osobne zapiski w formie uwagi do wydawnictwa. A mianowicie: m) str. 160, I, 13 — 160, II, 25 (episcopi ut supra) wyd. MPH. III, 13, II, 10—14, II, 2.
- n) str. 160, II, 26 — 161, I, 4. wyd. MPH. III, 16, I, 9/13. — o) str. 161, I, 5/17 wyd. MPH. III, 17, I, 15/17. — p) str. 161, I, 18/15. — q) str. 161, I, 32 — II, 24 (de electione episcopi porciensis) odwołanej już przedtem redaktorowi za pismem, jest to skrócenie całego wprowadzenia w MPH. III, 20—21, I, 21.
- r) str. 161, II, 25 — 163, I, 26 wyd. MPH. III, 26, II, 7 — 27, II, fin. — s) str. 163, I, 27 — 163, II, 4 (de imperatore villo) wyd. MPH. III, 31, II, 15—32, I, 2. — t) str. 163, II, 5/27 (Item — decessit) wyd. MPH. III, 35, II, 8/25. — u) str. 163, II, 28 — 164, I, 8 wyd. MPH. III, 40, I, 1/8. — v) str. 164, I, 9 — 166, I, 10 wyd. MPH. III, 38, I, 5 — 39, II, fin. — x) str. 166, I, 11/27 (Item — et pauli) wyd. MPH. III, 40, II, 1/2. — y) str. 166, I, 28 — 167, II, 24 (Item anno domini cum idem rex — duobus annis) wyd. MPH. III, 40, II, 13 — 42, II, 2. —

2) str. 267, II, 25/36 wyd. MPH. III, 10, T, 1/9. I na tych słowach kończy
się kodeks: „... ad quos de iure electio pertinebat. Explicit Cronica
longa polonorum.” Przypprowadzamy, jak zaznaczyliśmy, że następował
jenny dopis, który myślimy.

Strenuamy zatem zawartość rękopisu:

a. — str. 2 — 121. Kronika wielkopolska.

b. — str. 121 — 122. Rocznik krótki.

c. — str. 122 — 242, 245 — 249, 249 — 250, 250 — 251. Kronika Jana z
Czarnkowa. Ponadto układ powinno być (por. restauracja
powyżej) taki: f + b + d + str. 122 — 242.

d. — str. 242 — 245, 249, 250, 253. Rocznik kujawski (a + c + e + h).

e. — str. 252 — 253. Spisunki mieszane (g).

f. — str. 253 — 256. Spisunki o Ciotkach (i).

g. — str. 256 — 259. Kalendarz władystawski i Spisunki władystaw-
skie (k).

h. — str. 259 — 260. Spisunki gnieźnieńskie (l).

i. — str. 260 — 267. Rocznik wielkopolski (m — n).

Rękopis ten, zwany przez Biedowskiego „Stanisława Augusta”,
jest niewątpliwie przeważającego znaczenia dla naszej historyo-
grafii. Znaczenie to stało się zupełnie wyjątkowe, gdy przy
porównaniu jednego z najznakomitszych naszych historyków, p. Wojcie-
chańskiego, zostanie stwierdzonym, że rękopis Stanisława Augusta
zawiera cały materiał historyograficzny źródła Jana z
Czarnkowa.

Hist. porównawcze źródeł kodeksu musieliśmy nie raz znać; nie-
winiemy przez to, gdzie i kiedy został on napisany. Na porównanie

Księżu Fogeluedrowi z rejestrow y ~~z~~ inwentarow rzeczy nieboszczyka
krola." Są tytuły rejestrów i porządków owych rejestrów i inwentarow,
ale niema ich. — Wśród inwentarów i listów przepraszających w tym rezerwie,
których nie wyimogłusiam, pominąłem je, ponieważ nie są one i niepotrzebne
są, po innych zbiorach, z uwagą: k. 485-462. druk, zob. Wroczkowski;
bibliogr. polon. II, 1488. ^{tytułowy przedmiot gryfy,} przedpisywana wzmianka przedstawia porządek herb
państwa nakreślony przez ławę, której bracie pole przedpisanie brata
belha, na niej brzo promienia korona otwarta. Czy to herb państwowy
z czasów herbostwa? — k. 624-630. "Modus iudicii publici in coronationis
comitibus a nunciis terrarum sancitus." — k. 630^b-632. bardzo ciekawa,
"Reformatio cancellariae facta in comitibus coronationis per Re-
gram Maestatem et Senatores Regni."

Hist. Zbiór ten powstał wypożyczenie lub ma to co później po pierwszym
bezpośrednim i zapewne w domu ^{osobistym} ~~publicznym~~ wybitnej grającej rolę w owym czasie.

W 1771 r. w bibliotece Jankowskich ma nr. 364. Z niej pocięto w 1796 r. do Cksp.

Liter. Janowski, Musar. Sarmat. pag. 101 Nr. LXXI. — Blumensack, 360.

106. — Lat. F. IV. 36. — Rekopis papierowy, 310 mm. na 195 mm.,
pisany jedną ręką w XVIII wieku na 830 str. lb. (~~55~~ str. 55 podwójnie); oprawiony
w złoty marakryn, z herbem króla Stanisława Augusta i znanym napisem
na tylnej okładce (zob. N. 104).

Latwora: „ Interrogni | Poloniae | libri VIII | A | Suentislawo Orszelski |
Radecniensi capitaneo | editi | Anno salutis | M. D. LXXVI | Sub institum
imperii divi Ste | phani I poloniae Regis Magni | Lithuaniae Ducis
Russiae Prussiae Mazoviae. Pomoraniae. Samogitiae Kioviae.

Volhyniae Podlachiae Livonicae etc. etc. Domini Necron
Transylvaniae principis." Incip. "Quantopere totius paene
terrarum orbis fluctuat..." Iny rękopis Bzelskiego w CBp. jest Lat. F. IV. 94.

Hist. Janoski na kółku macedońskim (zob. listy) narysowa ten kółko
autografem; co jest zapewne błędem. Jest to pędz z karykatury odprawy
dieta Bzelskiego, znajdujących się po ułomach bibliotecznych. W XVIII w.
był wtaśniony. Właśnie Rzewuskiego wprowadził podolskiego (następnie
kolumna umieszczona w. i. kolumna kolumnowa). W 1736 lub 1737 r. ca
rował go Rzewuski. Zauważam. W Bibliotece Jankowskiej m. d. Nr. 251.
po ~~1737~~ 1774 r. kazał go król na swojej koscie oprawić. W 1796 r. przeszedł
do CBp.

listy. Janoski, Specimen extal. Nr. XCVIII. — Vol. Musar. Seriat. pag.
101 Nr. LXXIII. — Janosiana I, 202. Nr. LXXVII i Janos. III, pag. 221. — Spasowicz, dzieło
opisowie krajowi II-V. — ^{i Pisma t. I, 39.} ~~Vol. Musar~~ — Dąbik, 197.

¹ Oprocz w Specim. extal., gdzie stosunkowo najmniej byłemu autografowi
zapewny oddawano.

107. — Lat. F. IV. 42. — Rękopis papierowy, 315 mm. na 195 mm.,
proany jedną stronę, w XVII wieku na 396 kłb. sprawny w kolumnach i kolumnach
stos.

historia: Bibliotheca historica Rhodigero-Sebastiana Bibliotheca
J. A. Jankowskiego (Dopisał "Vocabularium" a "gony" Catalogus rationalis).
jest to ^{by} rozprawiany, w stylu XVIII w., katalog rękopisów i druków ^(historycznych) bibl.
Rhodigerowskiej, dzimaj: Mysłowej, we Wrocławiu.

108. — Lat. F. IV. 46. — Rękopis papierowy, 327 mm. na 205 mm.,
jedna, ręka XVIII w. pisany, kłb. 58, oprawy w umiarkowaną takturę.

Nawiera: Walentyna v. Eickstet tatarskie spusta historyczne
do dziejów Pomorza, a mianowicie:

a. — l. 1-43. „Epitome Annalium pomeraniae conscripta per Va-
lentinum ab Eickstet Cancellarium quondam ducum Pome-
raniae Wolgastanae ditionis, anno a parte virginis MDCIII.”
tytuł ten na l. 1 ulb.; języka niemiecki: „Multi permarum habent
Henetas qui Antenore duce ex Arva egressi in Illyrico....” Ręko-
pisy między innymi a rogućm. Wykazująco brzocho wogulach
zapisu, glosowu, i sponie opowiadanie fabel i puzycy.

b. — l. 44. „Catalogus principum Camineusiam usque ad
Martinam huius nominis secundum....” Dat udeu, tyko
imiona i nazwiska.

c. — l. 44^b - 45^b. „Scriptor pomeraniae”. Języka niemiecki: „Absolute
libello quo maximas quasque res gestas....” Ręko-
pisy autora.

d. — l. 46 - 58^b. „Vita philippi I duci pomeraniae”. Język niemiecki
autora. Języka niemiecki: „Cum ante decemum epitome annalium
pomeraniae....” Na koniec tatarskie epitafium Filiza.

Hist. Rękopis pochodzący może z biblioteki Zaturch. Ręko-
pisana przypisana prmo Janochow.

109. — Lat. F. IV. 50. — Rękopis papierowy, 295 mm. na 195 mm.,
pisany jedną ręką XVIII w. na 49 kłb. oprawy w takturę i skłb.

Nawiera: akta i dokumenta prasko-polskie z XVI wieku.

- a. k. 1-17^b. zwane o douchu dokumenta prusko polskie z 1540-1545.
 b. k. 17^b-43^b. „Miasta Pruskie”. Pod tym tytułem zbiór kointybi-
 cyj: α) k. 17^b-21^b. Elblaga 1568 i 1569. — β) k. 21^b-26^b. Gdańsk
 1526. — γ) k. 27-43^b. Gdańsk 1570 r.
 c. k. 44-45. „O czeszczi pomorskiej ziemie Kedy zamek Bitow
 et Lunenburg”. dokument Zygmunta I w Gdańsku 1546 maja 3. —
 d. 45^b-49 karte.

110. — hist. F. IV. 59. — rękopis papierowy, 311 mm. na 101 mm.

pisany pergam^{em} kęsa, w XII wieku, kłb. 2 i kłb. 1-61 wpisane, nowo
 zas 62-83. Znak wodny: tury korony na tarczy przybrzeż; korona; opła-
 wy wpisane w gąsiek, dół i skutek wylgaci zapisane potamian
 skone. Cały rękopis zwilgotniały, w środku brach kłbku kart. Tytuł

Ławie: Raskunki nadworne króla Zygmunta Augusta od
 1552 do 1562.

rękopis: „Ratio Perceptorum / pecuniarum in uxoros usus Sacrae Maie-
 statis Regiae per me Notum ludowicam Decium Ab initio Anni 1552
 usque ad Finem 1562.”

Cały rękopis płamisty od wilgoci, rogi puzorgane; kaligrafia prężna
 pisany. W górnym kąciej str. nagłówki grubemi literami. Karty brate: 3^b,
 5, 8, 9, 27^b, 34^b, 35^b, 36^b, 41^b, 63^b, 71^b, 73^b, 76, 78, 79, 80^b, 81^b, 82^b, 83. Karta nowego
 brzezia 72. jest udele starego brzezia 76^b. Wpisane są po dwa kłb-
 ki kłbko k. 1-61 i 76, między 61 a 76 albo um kłbki kłbowam, albo przy
 oprawie obciasto cyfry. W kartym razie jest różnica o 4 karty, może napisane.

Hist. W piwnicy; ewangel. b.w. opiewa ten rękopis biblioteki.

Tawarysta pułkownik Auch członek tryb. Jan Kourywał,
kierownik i inspektor generalny w ministerstwie pryszczodów i skarbu,
w latach 1812-1828. Kuzyn pochodzi ten rękopis z archiwum mi-
nisterstwa (pożyczył Kourywał) skarbu w Warszawie. Do CBP. dostę-
pny w 1833 z biblioteki TPW.

III. — Lat. F. IV. 60. — Rękopis papierowy, 311 mm. na 202 mm.,
pisany tułczyca rękami w XVI wieku, oprawny w czerwona, skórę. Zawiera:
a. l. 1-130°. Kopyczan listów. Nikołaja Dzierżowskiego popychacza
od końca 1551 r. do kwietnia 1556 r. Defekt, brak początku i końca.
b. l. 132-135. Formularz zwyczajny kancelaryjny o sejmickich i sejmach.
Nr. 247/
Niedł. z Biblioteki Juliuszowskiej (z dopiskami J. A. Zaleskiego) pu-
blik. w 1796 r. do CBP.

Inter. Janowski, Specimen Carol. Nr. XCIII. — Ed. Musar. Ser-
mat. pag. 100 Nr. LXVIII. — Blumenthal, 361.

III. — Lat. F. IV. 61. — Rękopis papierowy, 295 mm. na 205 mm.,
jedną stronę w XVI w. pisany, na kłb. 33. Zawiera:
„Manuscriptum itineris Pauli Knibbij Turci Utriusque Doctoris Vniuersi-
per Galiam. Anno 1574. Tytuł ten dodany późniejszą ręką. Jest to sprawo-
wanie o podróży w formie listu, może autograf autora. Język m. i. Solutem.
Frequenter adiutoristi coram et absens per literas et quae memoratu digna
viderim dum abfui Romam et Neapolim cum generosis domibus Slavata
et Waldstein profuerens....” Wyjechali z padru, gdzie byli na studiach.

list pisany, Venetus III Konar Septembris 1574 (lejl. 3), na wypisze
do Konstantynopola. podpisy: Paulus Kneibhaus, Belga J. V. D.

Hrtd. J. Kellstels. Jantersch.

Antw. Dordt, 149.

113. — Lat. J. IV. 64. — Rybopis papierowy, 315 mm. na 195 mm.,
pisany tułwą rękami w XVII wieku, str. 16. 1-366 i hlb. 402, oprawiony w
korku i skórę ciemną.

Zawiera: Sprawy sprawy do księgi Metryki Koronnej z lat 1515-1520.
a mianowicie rejestry do księgi z podaniem przynależności księgi) α) str.
1 z 1515 r. — β) str. 14 z 1516 r. — γ) str. 36 z 1517 r. — δ) str. 54 z 1518 r. (pły-
ta „Sequitur iura Armenorum”) — ε) str. 117 z księgi drugiej tegoż roku —
ζ) str. 158 z 1528 r. — η) str. 180 z lat 1523 i 1524. — θ) str. 205 z księgi
drugiej tychże lat. — ι) str. 259 z księgi Chorskiego 1533 i 1534. — κ) str.
274 z 1536 r. — λ) str. 279 z 1537 r. — kontynuację sprawy niepodległe strona
w oryginalnych księgach: μ) str. 307 z lat 1538 i 1539. — ν) str. 321 z księgi
lat 1537-1542. — ο) str. 331 z księgi drugiej tychże lat. — π) str. 343 z
1542 r. — ρ) str. 344 z lat 1542, 1543. — σ) str. 357 z księgi Sobochowskiego
1546 r. — τ) h. 183 z drugiej księgi legozi z 1546 r. — υ) h. 189 z księgi
decretorum 1546 r. — φ) h. 196 z księgi lat 1545-1547. — χ) h. 198^b z księgi
Grabii z 1547 i 1548. — ψ) h. 205^b z księgi decretorum 1547-1549. — ω) h.
209^b z 1548 r. — αα) h. 216^b z lat 1548 i 1549. — ββ) h. 226^b z lat 1552
i 1553. — γγ) h. 240^b z 1553 r. — δδ) h. 245 z księgi decretorum przereb-
skiego z lat 1552-1558. — εε) h. 264 z 1554 r. — ζζ) h. 273 z lat 1554 i 1555.
— ηη) h. 284 z lat 1553 i 1554. — θθ) h. 294 z księgi Baranowskiego

wskazywanie; okładki odpadła.

Rękopis zawiera akta i pisma do spraw kruszacko-polskich w XIV i XV wieku, tudzież akta do spraw kruszackich i inne XV w., wypisane przeważnie w listach ac res gestae etc. I, 2 sqq. III, 1-52, 66-150, 192-356. Zawiera też od wyroku sądu królewskiego na zjeździe w Byczynie, następujące dokumenty zjazdu kaliskiego 1343 r. tudzież akta ugodowe w Rawie 1404 (z datą 1403 r.) (ibid. na h. 6 (pny doł. meum rawickum) dopisek marginalny: „dittura Wladislaw moderni Regis polonie”. Rękopis ten stoi w bezpośrednim związku i kade krami Muż. KK. (Zastoryskich. IV. 232 i 233 oraz ze zwojem i wydawstwem „Listy kadekum królewskim. Przypuszczenie należy, że, jak jak owe kade. Zastor., i ten rękopis był zwojem królewskim i może przezeń używany. Bliznie zbadanie tego rękopisu (podobnie nad kod. 233 Zastor. przez) wzorowemu roztępieniu, p. lewickiego w Cod. Epist. i. XV. vol. II) może rozstrząsać to kwestię i dać więcej pewne akt używany i XV w.

Hist. z Biblioteki Zastorskich. p. 100 do CBP.

liter. Prochaska, Cod. epist. Witoldi, pag. CXV. Biblioteczka, 362.

¹ wyd. listae ac res gestae, edit. II. tom. II, pag. 434 Nr. XLVI.

116. — Lat. F. IV. 72. — Rękopis papierowy, 300 mm. u a 185 mm., pisany jedną ręką XV w. alb. 161, oprawy w brązowej skórze.

Zawiera kruszackim (szkolne, pernickie?) historyę powstania, bez wartości. Na h. 141^b - 161^b „De regno poloniarum”. Jest to spis brzozy i kłótów z kilkoma słowaniami o łazdym.

Hist. z Biblioteki Zastorskich

117. — Lat. F. IV. 74. — Rękopis papierowy, 292 mm. na 217 mm.,
jedna kłk. XV w. pisany na 116 kłb. w oprawie zielonej, abszarytą.
Zawiera: „Historia Troiana Guidonis Columnae” pęty
rękopis, pochodzenia francuskiego (?).
Hist. Ze zbiorów („Ex musaeo...”) Dubrowskiego.

118. — Lat. F. IV. 82. — Rękopis papierowy, 323 mm. na 204 mm.,
jedna kłk. XVIII wieku pisany, na str. lb. 276, zbramrowany.

Tytuł rękopisu na karcie oblatkowej kłk. J. D. Janowskiego: „Alberti
Kęzys Kęzysowicz gentis Lituanici societatisque Tęsu provinciae
Lituanicae theologi atque historici maxime inclęti, Nomenclato
ris familiarum lituanicarum autographum imperfectum, Kięwien
si et Gęrnicehovięnsi epięscopo Iosepho Andree comiti Zaluscio
e Moscica captivitate reduci a Societatis Tęsu provinciae
Lituanicae proceribus dono oblatum MDCCCLXXIII.” Spęto zawiera
mę od spęsu i zępcowysor patronor litęwskich (str. 1-8) następnę opęsmę
i obrazor cudowitych (str. 9-11), dalej spęs bęwęzęk bępcęwitych iępcęwitych
iępcęwitych dawspęwęga, palewęwęga, yępcęwęga iępcęwęga, spęs wojęwęwęga iępcęwęga
iępcęwęga, yępcęwęga iępcęwęga, spęs iępcęwęga iępcęwęga, a od str. 75
do końca herby i yępcęwęga o rocięwęga yępcęwęga litęwskich.

Hist. Autograf Kęzysowicza należyat pępcęwęga do iępcęwęga
męm prokuratoręgi prowęwęgi litęwskiej Towaręwęga jępcęwęga.
W 1773 r. dostęł mę darem od jępcęwęga Zępcęwęga. Z bępcęwęga
Zępcęwęga 1796 r. pępcęwęga do Cłp.

liter. Janowiana, II, str. 130.

92

119. — Lat. F. IV. 85. — Księgi papierowy, 300 mm. na 185 mm., jedna karta, pisany w XVIII wieku, kłb. 44, oprawy w taktas.

Zawiera: „Brevis et accurata regiminis ac status reppa-
rum Vielicenensium et Bochenensium sub anno Christi
1518 descriptio.” W Łeksne w, daty 1821 r. —. Nie jest to opis,
lecz raczej opis saln, i systematyczny wykaz ich dyktatuosh,
dochodów, praw, organizacyi itp.

Hist. Das Stan. Starzica dla Powiatowa Przystawit Naod.
w 1833 r. pueniot do Chop.

120. — Lat. F. IV. 86. — Księgi papierowy, 333 mm. na 205 mm., jedna karta w XVIII wieku pisany, kłb. 17, nieoprawny.

Zawiera: „Conferentia cum Illustrissimis Dominis de Schueren,
Serenissimae Aulae Berolinensis ablegatis.” Incip. „Die 10 de-
cembrio A. D. 1724 Illm. S. S. Deputati et comites tam ex sena-
torio quam ex equestri ordine conveniunt ad arcem regiam
....” brach łowca. — por. Komisze z dworem Berlińskim dla elikierow.
Elblega, i zastawionych kłopotów koronnych, wykupna starostwa
drahenskiego iłł. z r. 1726. Vol. Leg. ed. petrop. VI, 214 199.

Hist. 2 Biblioteki Jaturshuk.

121. — Lat. F. IV. 98. — Księgi papierowy, 300 mm. na 200 mm.,
pisany jedna karta XVIII wieku, 236 kłb., oprawy w uferwond shors.

Zawiera: „lexicon Historicum et Geographicum.” Wypiły różnych

własności z dykt drukowanych rozmaitych autorów. Istoty bez
wielkości.

Hist. „Ex Bibliotheca Johannis III Regis polonae — dojazd J. A.
Zaturski — zapewne Zaturiewskiej. Następnie w bibliotece Zaturkowskiej.

122. — lat. F. IV. 99. — Księga papierowa, 316 mm. na 192 mm,
pudła, rękopis kalendarzowy w XVIII wieku. Oprawy w gotyckim marokini,
na gładkiej „Terra Regra”; na okładkach złotem: „Ex Bibliotheca Gabr.
Joh. Junosza Podolski” w otoku medalionu, w którego środku herb Junosza.

Spis królewskich ^{zobowiązanych} (dobre statutowe królewskich w Koronie i W. Ks.
Litewskiem z 1758 roku. Tytuł: „Terra Regra propter bene meritos
cives Regni polonae magnisque ducatus lithuaniae consecrata
aliam Registrum honorum regalium, tam hybernaliū quam men-
salium Saeae Regiae Majestatis collectum. Illmo. Revm. do-
mino Joanni Gabrieli Junosza Podolski Supremo Notario Regni
praeposito Cathedrali Cracoviensi vicepraesidi commissionis
thesauri S. R. M. etc. etc. Honoris meo longe celeberrimo ob-
latum. Varaviae. A. D. 1758.” [Zat] h. 1-212. spis dobre statutowe [Zat].
w Koronie:—

b. — h. 218-248. „Taryffa hybernowa Wielkiego Księstwa Litewskiego”.

c. — h. 250-342. „Regestr dobre Ekonomickie do Stolu Króla Mści.

należących, porządkowane alfabetycznym zbrany.”

Hist. Nie wiadomo jaką drogą przeszedł ten rękopis z biblioteki
Podolskiego, późniejszego prymasa, do ręk. Karola Scipio del Campo,
który go w 1817 r. ofiarował Towarzystwu Przyjaciół Nauk. W 1833
r. razem z biblioteką TPA. przeszedł do CBP.

43
33
123. — Lat. F. IV. 102. — kszep: papierowy, 300 mm. na 15 mm,
pisany ^{trępa} ~~trępa~~ w XV wieku, kłb. 263, oprawy w pergamin.
Zawiera, ^{warzy} zbor pism, listów, aktów, i traktatów, mian. ił. do spraw
husyckich w stosunku do księstw niemieckich Czech z cz. 10 w-
jowego z podjebrada, i księstw zląskich i polskich. Zbor
powstał w 1461 i 1463 r. Zawiera m. in. ad ~~hunc~~ opuscula Janina „De
Theobertorum origine in Bohemia et quibusdam Wicleffitarum
actibus.” inep. „Wenzeslaus rex Bohemie. volens obitare praeceptis
...” Kory ¹⁴⁶ jas na k. 8^b: „Anno domini 1460 confederati sunt Bohemi et slo-
vac in mazlogonia (!) marci.” [in. Glogovia majori, cf. Stęgoz, Hist.
V, 309, 312]. — k. 9-18^b p. 1000. — k. 19-190 ~~rozprawa~~ traktat: „Utrum
salva conventu in regno Bohemie heresi et schismate infecto dari
potest obediencia regi...” 1463. — karta p. 1000, akta, wojny
i ludy ił. z cz. 10 w- jowego z podjebrada.

Hist. 2 Biblioteki Jatuschki w 1796 r. p. 1000 ten kłb. do (Mpp.

Liter. Dudík, 155 (^{Wypiski} ~~obgrom~~ i dubitacae). — Blaucaustol, 182, 363.

Patrycja Dudík wstawił na Janocha Specim. catal. str. 116
Nr. CCCXXXIV. Ten jest to ten kszep, który wzmiankuje Janoch. Kłb. bo
wtem jest folio, jest jeden, i jest tawolki; a Janocha go za wzmianka zwa-
dza m. in. dwóch voluminach jednego kłb. ił. ił. codd. Bohemicos tj. p. cz. 10
pisanych, i quarto.

124. — Lat. F. IV. 103. — kszep: papierowy, 345 mm. na 140 mm,
pisany jedna ręką z końca XVII wieku, kłb. 19; innego oprawy w podbórkach
Janina p. l. „Duodecim diplomata ad historiam Poloniam spectantia
(ex annis 1183-1205)” odpisy z Cod. diplom. Gregori, należące zapewne
niegdyś do „Tch Naruszewicza” (ze zbioru Czartoryskich? czy Wł. Łoskich?),
bo pisane ręką zupełnego kopisty Naruszewicza.

115. — Lat. F. IV. 104. — Skrypta papierowy, 335 mm. na 223 mm.,
 2 tomy z dużych arkuszy, przeszło 200 stron, ułożone w XVI w. na 60, na
 kłb. 63, a zawierający akta i pisma z XVI w. w odroczkach, ^{dotyczący głównie listu Henryka} historyczno-
 polityczne i literackie. Tytuł tomów „Miscellanea historica.”
- a. — k. 1-1^b. „Creditas Iuristica in oppido Varsoe commissa calendar Mar-
 ti Anno 1562.”
- b. — k. 3-5^b. odpis aktu notaryalnego z wyrokiem Tomasa Roznowskiego,
 kanonika: opiewa bratowskiego, w sprawie „nobilit et famati” Mikołaja
 Głuskiego co do dóbr Zielonicy 1525 r.
- c. — k. 6-9. odpis listu „ex congregatione ordinum regni Poloniae generali” 1574
 Sept. 18 do króla Henryka. Inry. „Studia et observantiam... Quae sunt
 universi regni Poloniae erga Mtem. Vram. propensio...”
- d. — k. 10. list króla Henryka z Ferrary 31 Jul. 1574 do stanów polskich.
 Inry. „Qui has litteras vobis reddet nobilis vir Żelinski poterit
 de valetudine...”
- e. — k. 11. list tegoż do tychże z Turynu 1574 Aug. 15. „Iti post eas quas nū-
 per Ferraria...”
- f. — k. 12-14. „Articuli factorum conventorum” z królem Henrykiem. rob. Vol. leg.
 ed. petrop. II, 133.
- g. — k. 15-18^b. listy sultana Selima II do królów polskich o Motławie 1574 Jul.
 19 z Konstantynopola i odpowiedź senatu z 1574 Sept. 18.
- h. — k. 19-22. dwa listy dyplomatyczne parzyste: „Parquillus de electione
 Regis polonae”, „Contra parquillum de electione”. Wypis brosz:
 Electio, Monach, nariusz, gatcha na nariusze, Reg, Gradus, Wro-
 chowscy, Gradusianie ubratany itd. dacy senatorowie itd. królowski,
 ostatni autor.

176
24
i. l. 23-24. protestacja Kobielińskiego przeciwko przymusowi: 15/5 w sobo-
tę po Tnech krolark. Jan. 8.

ii. l. 26-31. „peteri Rayps: Maurici...: birae pro polyhymnia...: inesp.
„Extractum quo vult vestram polyhymnia nomen...: i. l. 29
brothae wicorze arghwone Rajryna... l. 32-39 usana.

l. l. 40-51. „Articuli ad sacrum regiam Romanorum et Polonae
Majestatem decessorem per utroque Attum. commissarios
ex conventu Scepusiensi reiecti.”

iii. l. 54-55. „Articuli de quibus in proxima synodo deliberandum
sit Warschoniae mense Martii 1561” (Ceterum...: artykułom.

iv. l. 57-63. „Epitola seu declaratio Henrici Bourbonni horti tertii,
princeps regiae stirpis et sanguinis...: inesp.” Cum ita sit quod
veter tristissimus et calamitosus temporibus...: bez daty, lecz
przed wyponem Henryka d'Angou na krola polskiego.

126. — Hist. F. IV. 107. — Rozpisy papierowy, 334 mm. na 195 mm.,
dwieście rekami pisany w XVIII wieku, alb. 705; pięćsto 200 bratych alb. na
koscie, oprawy w brązowej skórze.

„Zawiera zbiór publiczne odwołanie się do synodu po śmierci (1702-)
(Na historyi Augusta II i Stanisława I.)
Wziny ten zbiór (zbiór) na dwie części. Pierwsza, pierwsza na całej stronie,
na l. 1-76, zawiera rzeczy od 1702 do 1704. Interim...: widać...
materiały listy z Herberga i ^{Królowa} ~~Wziny~~ do księcia Aleksandra
Salarola pisał królewskiego w Rydze. Druga część pierwsza
zawiera na l. 77-705 zbiór, pierwsza, legacje, instrukcje i t. d. z r. 1704.
Hist. / Biblioteki Zjednoczonej p. n. 1796 r. do C. B. p.

127. — Lat. F. IV. 113. — Rekopis papierowy, 312 mm. na 205 mm.,
pisany dwoma rękami XVII wieku, na 22 lłb. nieoprawny.

Źawiera: Philippus Callimachi ad Innocentium papam octa-
vum de bello Turcis inferendo oratio. Ojciec z druku. Repe-
sowane na l. 17^b: 18.

Hist. z Biblioteki Jatuskiej.

128. — Lat. F. IV. 117. — Rekopis papierowy, 303 mm. na 193 mm.,
pisany dwoma rękami w XVII wieku na 148 lłb. Oprawny w skórę,
skóra; na okładce w ośrodku herb Korab' otoczony literami J. L.

R. p. S. S.

Źawiera: „Acta publica ad Ducatum Prussiae spectantia.” Wy-
wie na słowie czeski:

a. — l. 1-80. Ojczy podrej rski; gównie z Turekianów, ty rski rski
spraw pruskich w latach 1511-1525.

b. — l. 81-148. Ojczy drugiej rski; akta pruskie (leżące, many,
respona rski.) z czasów Zygmunta II Augusta (1559) do Zygmun-
ta III (1601). Ojczy staranne.

Hist. Rekopis należy do pałucha Jatuska jak na to wskazuje
herb i litery na okładce. J. A. Jatuski zapisat na l. l. „H. Jacobi
Jatuska Supremi Secretarii Regni Poloniae post Episcopi Cracoviensis.”
cf. „Stemma in compatura.” Z Biblioteki Jatuskiej przesłano do CBP.
Liter. Druk L, 160.

130. — Lat. F. IV. 124. — Rekopis papierowy, 340 mm. na 200 mm.,

1740 die 24 Augusti Calvariae dum sibi fuit causa visitandi loca
sanata Jesu Christi domini. J. biblioteki księstwa Januza Wrszawo
wiedzącego puczył w kopy do ręk J. A. Jatuskiego. W Bibliotece Jatuskiego
nr. 268. Jatuski uważał go za autograf, chociaż to udel
wzplume. W 1796 r. puczył do Cb. p.

Liter. Janowski. Specimen catalogi. Nr. CVII. Si. Musar. Sarmat.
pag. 108. Nr. CII. — Janowska. III str. 263 sq. — Spisowny, w wstępie
do łoniągusa, Jędrzejowski brzożych, Petersburg 1855. i. „Prisna”
t. I, str. 399. — Dąbik, 164.

132. — Lat. F. IV. 130. — Rękopis papierowy, 320 mm. na 213 mm.,
pisany jedną ręką XVIII w. kłb. 3, niesprawny. Zawiera:
a. k. 1. „Instructio in pruziam post mortem Illius. in pruzia dux ad
Consiliarios seu Tutores Auro domini M^o D^o LX° VIII° in ~~felto III~~ (aprilis).
datum Crisichini forma de nuovo Aprilis 1568.
b. k. 2. „Lanae ac Lerna. Regrae M^ors. Polonae etc. oratori et secreta
rio Jnoso. Dno. Joanni Demetrio Solikowski. ~~Joan~~ Illius. Pruziae
dux, Dux. Albertus Fredericus in hanc sententiam responderi iussit.”
współczesne odzyski.

133. — Lat. F. IV. 136. — Rękopis papierowy, 370 mm. na 225 mm.,
jedną ręką pisany w XIX wieku na 22 kłb. niesprawny. Zawiera:
„Historia Orientalis Haglioni Armeni.” Turp. „Praefatio opusculi.
Hae sunt historiae partium Orientis a religioso viro fratre Haglione
domino Carchi, consanguineo regis Armeniae compilatae. Quas ego
Nicolaus Salconi ex mandato Summi pontificis domini Clementis

466

pape Quinto in civitate Pictavienensi primo scripti in Gallico idio-
mato, sicut idem frater Raylhorus mihi ore dictabat absque
nota nec ulquo exemplari et de Gallico translatus in latinum
Anno MCCCVII mense Augusto." Cf.

134. — Lat. F. IV. 137. — Rescript papierowy, 175 mm. na 145 mm,
pisany jedną ręką XVIII wieku; kłb. 12, oprawy i tekstury.

Zawiera pt. „Idea Christiani princeps in Celmessius S. R. I.
princeps Nicolao Christophoro Radziwiłł, Duce in Olyha et
Nieswież, palatino Vilnensi, Savi sepulchri equite atque
munificentissimo fundatore Collegii Nesovniensis Soc. Jesu
.... stylo singuliter adumbrata atque in vitae compendio ad
posteritatis memoriam proposita” interesujące peruscbae
dziejcho historyczne o storunku Radziwiłłow do Jerusłowa, ^{z przybliżeniem Sierotka} ^{z przybliżeniem Sierotka}
nara o noworoceciu Radziwiłłow i o Mich. Krzyż. Radziwiłł.
Późniejsza ręk. dopisana: Anno Jubilei MDC. Autor tego dykt.
ręku nieznaną, Zaturki dopisał na k. ostatkowej „forte Andr. Krzy-
żer. Soc. Jes.”

Hist. } Biblioteka Zaturki. n. 1796 v. do Chp.

135. — Lat. F. IV. 138. — Rescript papierowy, 315 mm. na 105 mm,
pisany jedną ręką, w XVIII wieku, na 8 kłb., przez jakiegoś leopolda Francuza,
nieoprawny, zawiera:

„Collectio facta per [?] M. Ambassiatorem Regis polonae
ex parte in praesentia domini Ducis Burgundiae et aliorum

principum in civitate Atrabatenis: die 11 Augusti secundum
 instructiones a sacro Concilio datas." Jest to odpis z "Codex
 Bibl. Regiae Parisiensis No 1448." Incip. "Quonquam. Serme.
 princeps a mortali bus cunctis adeo avidum sit desiderium
" Mowa ^(na soborze) ~~posta~~ polskiego w Arras d. 6 sierpnia 1435 do
 Filipa Dobrego króla burgundzkiego w sprawie pokoju z Karolem
 VII królem francuskim, mowa z polecenia Eugeniusza Wł. Soboru
 bazylijskiego. Był nim Mikołaj kasocki ^{wówczas} proboszcz krakowski, znakomity
 humanista i dyplomata, szczególnie wybitna postać duchownego Instytutu,
 jeden z uniwersalnych postaci polskiej na soborze. Por. Grasse, Stosunki polskie z
 Soborem bazylijskim, Warszawa 1885, str. 51.

136. — Lat. F. IV. 139. — Rękopis papierowy, 330 mm. na 210 mm.,
 pisany piętną ręką XVI w. na 14 ~~str.~~ str. lb.

Zawiera pt. "Acta Blandratae seditionis Italicae Ecclesiae"
 czyli: próśb polemicznych i cztę listy Kalwina pucierko Blandra
 te, domianowski i Stanbarowi z 1561 i 1562 r. ~~apianowane~~:

a. — str. 3-7. czyli: a) str. 3. incip. "Quam esumendi sint tempo.
 ra, ut quibus cordi est pietas sinceraque religio...." — b) str.

5. krytyka wyznania wiary Blandraty, ~~inop~~ purytańskiego po
 wtrosku, nieznanych pła. Oba te fragmenty zapewne pochodzą od
 Kalwina.

b. — str. 9-14. listy [Kalwina] we ^{str. 9} hipotetycznych koproach, bez wy.
 rażenia nazwiska przeciwnika: a) list do Mikołaja Radziwiłła
 wojewody wileńskiego. 1561 Oct. 9 z Genewy. zob. Corpus Reforma-
 torum XLVII. Calvinus Opera XIX. 3565. — b) str. 11. fragment listu
 [Kalwina (?)] do nieznane go. 1562 Oct. 7 z Genewy. incip. "perisse

tylko tomów I i IV); znaczny wose i tego zwodu 17 tomów w oryginalach.
 Sygnatura ich w CBp. pol: dat. F. IV. 145. (b, c, e, f, g, h, i, k, l, m, n, o, p, q, r, s, t). — 2° z jednego tomu oryginalnego, o którym powyżej (Nr. 137). Sygnatura jego: dat. F. IV. 145. a. — 3° z dwunastu tomów oryginalnych należących do tż. zwodu Karłowickiego Sygnatura ich: dat. F. IV. 146. (a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, z). — 4° z trzech tomów kopij, o których będsz mowa wyżej; ich sygnatury są: dat. F. IV. 147; dat. F. IV. 148; dat. F. IV. 154. — 5° z jednego tomu fragmentów: dat. F. IV. 149. — 6° tomach liczących, wgnitych i pod redakcją Górskiego, powiem niżej).

W celu starszego rozklasyfikowania tych tomów, okazująca stosunków ich do znanych szkodników, należy zbadać dotychczasowy stan sprawy inwentaryzacji i uporządkowania (Tomicyanów w literaturze naukowej; tem bardziej, że sprawa ta porusza zawrac pierwowzór i nagła, potrzebą, mimo wyrażane straszenie, „Tch Górskiego“ i „tendencyjność“ Tomicyanów. Włażym krokiem naprót i, jak dotąd, jedynym w tej kwestji była wspomniana już praca Kstynińskiego. Rozprawa ta, oparta na sumiennym i dokładnym rozpoznaniu całego zasobu bibliotek: Rogalińskiej, Kórnickiej, Gątkowskiej (bądź mówiącej w Paryżu i na innych uniwersytetach), krakowskiej, Jagiellońskiej, lwowskiej, Ossolińskiej i warszawskiej Kraszewskiej, stanowi dotychczas punkt wyjściowy dla dalszych badań i tej wartości nie straci. Zmierzony jesttem przypominanie założenia autora i jego wniosków. Pan Kstyniński wyraża z założenia, że Górski, zbieracz i układacz Tomicyanów był pracownikiem i sumiennym badaczem, że zatem — skoro istnieją rozmaite różnej ilości tomów zwodu z niewątpliwymi cechami jego osobistego współudziału, nieprane z pod jego kierownictwa i ręki — zwody & całościowe o mniejszej ilości tomów stanowią redakcję wesełniejszą, inne o większej

istotni tomów dają, nadawczy późniejszy. Na podstawie tego i siła tonalityz-
nego założenia, z którym podał kasydy nie zgodzę, że zna rozpoznawanie
na portalach. Tomówianów, odróżnił Kstynowski napisem „główny
główny” (tj. tonu wyzste z kancelarzy Górskiego i mające pewne wra-
żenie cery) od późniejszych kopii, a następnie przeprowadził podział na:
Redakcję pierwszą (komplet ma składać się z XVII tomów) i na Redakcję
drugą (komplet ma składać się z XXIV lub z XXVII tomów, bo tuż tonu
na dodatkowej i uzupełniającej). (Przez tego oznaczył „zbiór uwag”
do biblioteki abbatu Japiellowskiej należącej, którego nie widział,
leż do którego przybliżył przez kopię. Wskazał wyjątek pewna, i to
wskazano zawierające cenne fragmenty Tomówianów i brachy
Górskiego, których formacji nie należy. W granicach owych redakcji
formacji Kstynowski znał sobie zwody, umieszczając do redakcji pierwszej
zbiór zwid Sauerzowski i (nieznany) zwid Radziwiłłowski; do redakcji
drugiej przybliżył (nieznany) zwid Karłowickiego I, zwid Karłowickie-
go II oraz zwid Opalińskiego i kopie poprzednich tomów oraz ostatnich
zwodów. Którą pierwszą i drugą redakcją postanowił zrekonstruować
z kopii zwid Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Prace p. Kstynowskiego uzupełniam wiadomością, o rozpoznaniu petri-
buskich. Dodaje, że na podstawie poznanych przeze mnie rozpoznawania
temu miejscu podział i układ przypisy p. Kstynowskiego, co postanowi-
łem nie uzasadnić. Zapamiętam w końcu, że od czasu wydania rozprawy
„O. Stan. Górska” zmieniły niektóre rozpoznawania własne i sygnatury i
przemykwały wiadomości o nieznanych wówczas kodeksach.

Podstawa, która dla badań nad rozmiarem zwodami Górskiego
stanowią naturalnie tonu oryginalne; gdzie tych nie ma, oddaje

niejakie uwagi historyczne; informacje zaś z literatury nalerzy przyjmować ostrożnie i z zastrzeżeniami, bo przed wojną Kęstyniśbuzko były bardzo zagmatwane przezera o Tomczyanach, pomijać nie jednak nie można, gdyż mogą postawić do wykazania uświadczonych nam dotychczas tomów. Nie wchodzi tutaj w rozgrytkę, po której odbył się do rozprawy Kęstyniśbuzko; gdzie też są zebrane struktury urzędowe o nieznanych tomach; nalerzy stwarzyć co znamy dotychczas o rozpisanie i pozostawieniu Tomczyanów w oryginalach i kopjach, tj. co istnieje niewątpliwie i o jego małej dostatecznej, choćby ogólnikowej, informacji.¹

[Żw. Sen.] Żwól, z 27 tomów, dedykowany i ofiarowany Senatowi Koronnemu przez Gońskiego w 1568 r. Wiadomości o nim w przedmowie dedykacyjnej Gońskiego będącej także na czele Żw. Karn., w spisie rękopisów ^(Stan. Karłowickiego) Karłowickiego ^{wówczas biskupa kujawskiego} pt. "Perenni gestarum ... polonica Regis Sigismundi primi ... compendium," ^{stwierdzone w} Janowskiego III, 146-149. zob. niżej.

[Żw. Karn.] Żwól, z 27 tomów, od jego oryginalu poprzedniego, nalerat do Jana Tomczaka kancłarskiego ^(znowa biskupa płockiego) gnieźnieńskiego (um. 1575) i następnie do syna jego Andrzeja, z którego prawnego wielmożstwa. Od niego to zapewne kupił całą zbior ^{prywatny} Stanisław Karłowicki, po 1581 r. Znamy są dotychczas z tego zbioru tomów I-III, V-XVI, XIX, XX, XXIII-XXV, XXVII, porządowane po bibliotekach: CBP., BK., BZag., ŻMOsol., Crantor. i Jagiellońskiej hr. J. Czarnieckiego.

[Żw. X. K. F.] Żwól, z 24 tomów, wstawił biskup Karol Ferdynand, biskup płocki i wrocławski, miał być w Warszawie w połowie XVII wieku.

¹ Drugim prostym oznaczaniem zwody, istniejącym iłd. lub oryginalnie jak kopie, których istnienie stwierdzono i które w znacznej części uświadczono. Drugim prostym oznaczaniem zwody nierzadko dotychczas, o których tak wiadomości w dawniejszej literaturze.

41.
47
Wiedomości o nim są, Janociana III, 149 sq.

[Zw. Uniw. Jag.] Zwód, z 19 tomów, Biblioteka Uniwersytecka Jagiellońska. Z rozkazu króla Stanisława Augusta przestany był w porządku ~~1778~~ 1778 r. do Biblioteki Żaluckiej na polecenie H. Kotłowskiego (zob. Wiślicki, katalog rękopisów Bibl. Uniw. Jagiell. pod Nr. 4176). przestano było 17 tomów, pierwszego i czwartego już nie było, nie było. Zwód ten znajduje się dziś w CBP. pod sygnaturą in. 10. 145 (b, c, e - t) i zawiera tomy II, III, V - XIX.

[Zw. Sap.] Zwód, z 17 tomów, był własnością Kazimierza Łwa Sapiehy w połowie XVII wieku. Należał do kompleksu 17 tomów do Biblioteki Rakuskiej w Rogalinie a jest złożony o ^{urlo} ~~określenie~~ lat w Koźminie.

[Zw. Radz.] Zwód, z 17 tomów, (nieznanego, czy oryginalny, czy kopie) znajdował się w połowie XVIII wieku w bibliotece Michała Radziwiłła wojewody wileńskiego i hetmana wielkiego litewskiego. Por. Janowski, Specimen. catal. str. 36. Około roku 1768 (Janociana III, 150: „postremitus civilis initio”) był wywieziony do Kłosewa. Jest dotychczas nieznany. Укопникова, Описаніе русской географіи I, 2, 1241 zdaje się przypuszczać, że zwód ten jest w bibliotece Petersburskiej Уладимира Наума, dołączył w głównej części, jak wiadomo, puenta w 1772 r. Biblioteka Radziwiłłowa w Kłowie.

[Zw. Opal.] Zwód, tej samej redakcji co Zw. Karn., wreszcie prawdopodobnie złożony z 24 tomów, należał w drugiej połowie XVI wieku do Andrzeja Opalińskiego marszałka wielkiego koronnego. Ze zwodu oryginalnego docho-
wały się tylko niektóre tomy: II, VIII, IX, XIII, XIV, XVIII, z tych prócz należących do BK. a jeden (VIII, czy oryg?) do Czartor.

[Zw. Z. A.] Zwoń nalerisy do koła Tygmunta Augusta. zob. nr 30; Nr. 13]. Znany mi jest tylko tom I w CBP. pod sygnaturą Lat. F. IV. 145. a, błędnie przytaczony do 17 tomów Zw. Uniw. Jag.

Niektóre zwoły były w późniejszych czasach, zwłaszcza w XVIII wieku koprowane w całości. Są to:

[Kop. Jag. Czartor.] Kopia Zw. Uniw. Jag., zrobiona w końcu XVIII w. w Warszawie, zapewne w celu zastąpienia nią oryginalnego zwołu, przysiętego do Biblioteki Jędrzejowskiej. Prawdopodobnie tedy opisano 17 tomów, które biblioteka urszuleńska przystąpiła, czyli nie skopowano tomów I i IV; zaginęły zaś, lub raczej uznane są za nam, kopie tomów II, III, X i XVIII. Kopie pozostałych tomów, tj. V-IX, XI-XVII i XIX były własnością porywickiej biblioteki T. Czackiego i następnie biblioteki Czartoryjskiej w Puławach. Po 1831 r. złożono je w Kórniku i zwrócono stamtąd przed kilkunastu laty do Czartor. oprócz tomów VI (Czartor. 260) i VII (Czartor. 263), które jeszcze pozostały w BK.

[Kop. Sap.] Według Kęstynińskiego op.cit. (str. 11 odbitki) cały Zw. Sap. miał być przepisany w 1785 r. w Warszawie. Niewiadomo czy wcale nieje da kopii i gdzie.

Zwoń Karłowickiego pono uległ wcześniej rozproszaniu, stąd zapewne nie zrobiono z niego bezpośredniej kopii w całości, bo za taką nie można uważać Zw. Opal. Z licznych tomów jednakże Zw. Kar. zrejmowano odczytami z rąk, wykazuje je na ratowanej tablicy; prawie wyłącznie są opisane u Kęstynińskiego. To samo odnosi się do kopii ze Zw. Opal. jest jeszcze cały zespół kopii, o których Kęstyniński nie miał wglądu do jakiego zwołu oryginalnego (o 17 tomach) odnosi je nalerisy. Ja jego przykładem uwidoczniłem te kopie w osobnym przedziale tablicy.

procz tych agrarnych zbiorów abbatyjskich etc. które zawierałyby
 paręsetek rubli ośrodków zwody, ujętych w ręce i pod ręką jego Górskiego, który
 będzie, zawierające pewną, jakąś odległą część. Wskazanie z nich bywało do
 Tęczy do innych zwodów jako tony ujętych w ręce i ddałhows. Takimi
 są: tom XI Zw. Jag. (Epistolae commendaticiae p. Tomicki promissae
 scriptae), tom XII tegoż zwodu (Epistolae de sacerdotibus Romanis scriptae),
 tom XIII (Epistolae Thomae dantoni) — wraz, poza tom XVII Zw. Sap. (Ep.
 stolae Romanis scriptae i Epistolae commendaticiae) — wreszcie tom XXV
 Zw. Karn. (Epistolae Romanis de negotiis ecclesiasticis scriptae), tom XXVI
 tegoż zwodu (Listy o parochialu dantoni), oraz XXVIII tegoż zwodu (Statuta
 regni polonae ... emendata). Posiadamy jednak wiele, choćby innych pewnych
 kodeksów (lub wrażeń o nich), należących do tej kategorii. Wskazanie
 wymienić przy Kętych ^{op. cit.} ~~między innymi~~ dwa pierwsze. Znam następujące:

[Kod. Radziw.] Zbiór abbatyjski pruski, 1509 - 1535, opracowany Mi-
 chajłowi Radziwiłłowi marszałkowi wielkiemu litewskiemu, znajdujące
 się w B.R. Radziw.

[Kod. Crac. Corn.] Zbiór listów i pism Andrzeja Koryckiego prymasa
 i niektórych następnych. Znajduje się w B.R. Opisat dołtaduse: Mo-
 rawski, A. Crac. carmina str. XII.

[Kod. Crac. Kras.] Zbiór wierszy A. Koryckiego, opisat Morawski, A. Cr.
 carmina str. XIV.

[Kod. Crac. papr.] Zbiór listów i pism Koryckiego, opisat Ptanicki
 w artykule pt. „Pamięć Koryckiego” ^{Warszawa t. II, str. 133 sq.} Atenium, 1889. Znajduje się w Ck. p., sygn.
 wany lat. F. XVII. 1. zob. mój Nr. 227.

[Kod. Crac. Opal.] Zapewne dodatkowy tom do Zw. Opal. zawiera
 również zbiór pism Koryckiego. Opisany przez Ptanickiego l.c. Znajduje

nie w CBP. sygnowany lat. F. XVII. 63. zob. moj' Nr. 234.

[Kod. Radziw. Crantor.] Zbiór utworów skomponowanych do rozmaitych postaci węgierskich, pruskich i t. d. 1499-1525. Opublikowany Mikolajowski Radziwiłłowski wielkim marszałkiem litewskim w 1545 r. Znajduje się w Crantor. 2184.

[Kod. Callimach. Petrop.] Zob. moj' Nr. 229.

[Kod. Orich. Crantor.] Zbiór listów i listów Stanisława Orichowskiego utwór między 1563 a 1565. Znajduje się w Crantor. 2117. Zob. moje Orichoviana. Opp. ined. et epistulae Stan. Orichowski, I.

[Kod. Orich. Such.] Podobny zbiór listów i listów Orichowskiego utwór w 1556 r. Znajduje się w bibliotece hr. Braunschweig w Suckej Nr. 6. opisany przeze mnie w rozprawie O autorach żywota Piotra Kmitły i opisu wojny litewskiej, i Orichoviana etc. I.

Prawdopodobnie odrywy w późniejszych czasach ujętych z tych kodeksów. Pan ptański (l. c.) wymienia np. dwie kopie zbioru list Krzyckiego z XVIII wieku w (CBP. z tych jedna pochodzi z Biblioteki Zaluskiego (zob. moj' Nr. 228), nie zapomnia jednak, czy to są odrywy z kodeksów z wyprzedzonych rękopisów. Na podstawie z not. J. A. Zaluski zapisał notatki o słowach innych kodeksach u XX. Not. sygnany w Warszawie (cytowany także w Kod. Cric. Opal., zapewne to odryw tomu XXVII Kw. Sen. cf. Janociana III, 149) i u księcia Pawła Sanguszki marszałka wielkiego litewskiego. Tenże zbiór listów Krzyckiego ("codex eximius") mógł być w Nieświeżskiej bibliotece Radziwiłłowskiej zapisał na Kod. Cric. Opal.

Co się tyczy wreszcie listu tomów zawierających fragmenta Tomczyńskiego i brulionu Gorczyńskiego, zapamiętałem, że kłopot się jest bardzo wielki i wiadomości dotychczasowe wnikliwie nie dotyczą. Dr.

Kęstyniński opisał opr. c.d. kulhanarsie, znajdujących się w jego
waznie w Czartor. (.Mss. N.V. 255, 262, 276, 281, 282, 283, 284 i inne)
cous pisme puz BK. rękopisy Czartor. ^{288, 289}~~254, 261, 264~~ Oprócz tych są
pisane w Czartor. rękopisy 254, 261, 264, 265 i inne, w ZN Ośiol. 77, 188,
168, 172, 174 itd., w bibliotece Braunschweig w Lubece; w Bp. (dat. F.IV.
149. zob. uog. Nr. 167), w BKraz. W. i go innych zbiorach rękopisów
fragmentów i kopii; bulwarów itd. pochodzących z kancelarii Józefa
lub opartych bezpośrednio na Tumorowcach. — W końcu należy wskazać
do bliźniego zbioru meżanie m. rękopisy w moskowskim
Archiwum Ministerstwa Spraw Zagranicznych (por. Prochaska, Archi-
wum Księstwa polskiego w Moskwie, Ateneum 1888, III, 358 sqq.) od
zbiór XIV zafu I, tom 23. — Nadziej także opisaną w Księga Pocod-
skan Meżriam kens. knidze. Pużovskaro, wyd. Obalenskiy i Dautowskiy,
t. I, str. 440—447.

Wykazane powyżej tony ogólnych zbiorów („Jota Tourneau”) należy roz-
gatkować według ich granicznych cech. Prace te wykonał p. Kłtynski
w rozłożeniu do swego teoretycznego, mniej zaznaczonego, zakończenia. Ponieważ
jest je jednak jako podstawę klasyfikacji nie możemy stawić jej w ca-
łej pełni. Psychologii tedy do innych wartości, a mianowicie:

1° Redakcja najdroższa, pierwsza, słabota nie pierwszorzędowa z 13 tomów, dochodziła do roku 1535, i była wygotowana w tej formie, jak nam pa, puchował Tw. Muiw. Jag. w tomach I—XIII, pewnie za życia Tomickiego († 1535 paźdź. 19) lub bezpośrednio po jego śmierci. — Po wypanie tego zbioru, później, zapewne już za panowania króla Zygmunta Augusta dotarł do 13to tomowego zwołu „religiosorum 12to tomos“, tak że powstał zwoł o 19 tomach.

2° Do tej redakcji należał — opisan. Kw. Musw. Jag. — inny niezna-
ny dotychczas zwoń, który nazywam zwońem Zygmunta Augusta, opiero-
wany królowi (lub zamierzony pueri) w 1553 r.

3° Do redakcji drugiej ^{o 17 kłach,} należał: opisany puer Kstyniowski Kw. Sep.
i prawdopodobnie Kw. Radz. nierny.

4° Do redakcji trzeciej, o 24 (a z 3ma dodatkowymi) o 27 tomach na-
leżał nieznaany Kw. Sen., Kw. Karn., Kw. Opal., Kw. X. H. F. (nierny).

Celem użyczenia tych wierszów należy ~~z~~ zbierać bliżej
Tomisana petersburskie:

138. — lat. F. IV. 145. a. — Rykopis papierowy, 323 mm. na 200 mm.,
pisany kaligraficznie tułmą rękami w potworze XVI wieku na 741 str. lb. i 6 alb.,
oprawny w deski obwiązane skórą brązową, siedzącą. Na okładce w
wyciskach ^{rukach,} z datą 1542 r., w ramie z nich w środku portret stołec
owocinisty króla Zygmunta Augusta, profilem na prawo, do stary.
U góry po nad portretem wśród linii napis: PRIMVS TOMVS | RERV
REGNI | tu portret | POLONIAE | 1553. Kłamerki odwrócone.

Po dwóch pierwszych kartach bratych, na str. 1 tytuł minusc. wypi-
sany: „Primus Tomus Epistolaram | Legationum Responsionum | re-
giam et rerum poloniarum | sub Joanne Alberto, Ale|xandro,
Sigismundo Regibus | Poloniae et Lithuaniae Ducibus | gestarum”.
poniżej, czarnym atramentem: „per me Stanislaum Gortzi Cracouien-
sem et plocensem Canonem | Lmi. dni. petri Tomici Episcopi Re-
qui Poloniae Vicecancellarii | Notarium collectarum”.

a. Tom rozpoczyna się od dokumentu o przyłączeniu ziemi Rawskiej do Koro-
ny, z r. 1462 ^{dec. 7.} (por. Nr.) na str. 3. Następnie na str. 8 „Oratio seu

pro-fatio molior cuiusdam in disputatione suscipiendi doctoratus
inergua. Daley str. 10 " Descriptio nationum in religionem Christi differen-
tium " i str. 14 " Deplo ratio Christianae respublicae per Turcos occupatae
duprobium " Ex litteris regis Galliae sumptum et ex regestris Regis Ca-
siniensi descriptum " - hestepya

2. str. 17-51 sqq. i 93 sqq. Callimachiana: ~~fuere~~ do Berstawa i Rytarica
(wyp. F. Bostel w przewod. Kuch. i. histor. 1887.) i listy owar dwukrotnie „consilium
... circa deliberationem in Hungariam etc. znane z wydanych Acta
Toumiciana I. Appendix.

c. str. 77 sqq. aż do str. 304. Akta, słowne listy, legacje, instrukcje
iś. hospodarscyja wżepennia str. królów Jana Olbrachtta,
Alexandra, Władysława Jagiełły, i kardynała Fryderyka
(najwięcej), ^{i Zygmunta Starego króla polskiego} z lat 1493 — 1506. — Wśród tych znajduje się bardzo inte-
resujące i pierwotnego znaczenia akta jak np. oskarżenie Ma-
ga Włocławskiego, akta odnoszące się do spraw tatarskich, do królowej
Klementyny, „instructio bellicae expeditionis” iśd.

d. str. 309-334. listy Tousscliego, wówczas archidyakana krakowskiego, knychiego, do Szamtułskiego wojewody poznańskiego, do Erasma-Crotka (?), do Jana Lubrawskiego biskupa poznańskiego; *Finis p[ar]t.* „amico curiam in curia Regis Alexandri” albo „amico Romae agenti”; knychiego do Tousscliego, prosta Opalińskiego. Wśród tych gwałtowna inwektywa („Votum seu sententia”) Tousscliego przeciwko Wapowskiemu (Bernardowi ? czy Piotrowi ?). 2 lat 1505-1511.

e. str. 355 do końca, rancie piewaranie z wydawnictwa Acta Tom.
crana t. I. Są jednak barzo znaczne różnice. Maszyn ruceni:
fo str. 488 włożona barleuza Garskiego: „hic ponatur actus dicit

posuwanie do dnia S. Joannis Baptiste acte, in qua fuit tractatum de prussia per oratores Cesares et consiliarios polonos. Iste actus est apud do. Kasium Epum. — str. 559. Bulla Alexandri VI o brucyacie „Gradiente domo” 1500 XI Kal. Jun. i puyprshaw Gorshnego, Bulla hec repouit debuit inter res et negocia Regis Alberti. — pod koniec tomu, od str. 629 sqq. są wiersze Knychażo, Jana Sylwiusza Amata, Jana Dautyżka, (epitka ławia ¹⁵⁴ ~~Amata~~) i obologuanci zamilubom królowskim i Barbarą Zapolyą, oraz z powodu bitwy pod Winiowcem 1512 z opiewaniem. str.

Hist. Ryłopis ten był w posiadaniu J. A. Jatuskiego. W Bibliotece Jatuskiej nr. 227. Stwierdziła też i kopia tego tomu, jak tłumaczył Janowski, ~~z tego pisma~~ jest to mój Nr. 172 (kat. t. IV. 154). Łączy jednak, że Janowski nie pomyślał i kopii pod Nr. 172 walczy do swojej redakcji. Jak wiadomo, jaka droga dostat się niniejszy ryłopis do Jatuskiej; w 1796 r. przesłano do CBP.

Liter. Janowski, *Specimen catalogi Musar. Sarmat.* str. 94, ~~Nr.~~ XLIX. —

Edl. Janowska III, 140-141.

¹ Kłódnie puytrowy został do renty kw. Uniw. Jag. pod sygnaturą ogólną, kat. F. IV. 145.

++

138. — kat. F. IV. 145. 2. — Ryłopis papierowy, 312 mm. na 205 mm., cztwórna. rełami ^{XVI w.} pisany, tytuły minę, kłb. 511 (wydarta 348-352), oprawny w deski i wyszlach szorst. Na oprawie nadpis: SECUNDVS TO — MVS RERVVM | POLONARVM | ANNO | RVM | (i obok tych dwa wiersze): 1513 | 1514 | 1515 | 1516 | 1517. Na oprawie widzi się data 1542.

Brak tytułu. Nie występuje w tym tomie żadnych intryganych rzeczy.

do 47c

++ (przed zmianą variet.)

Podl. N.N. 138-154 podajemy przegląd siedmiastu
tomów ze Zw. Uniw. Jag., zachowanych w CB p. Mo-
welskim już wyżej; że ogólna liczba tomów tego
zводу wynosiła dwunastu, ale że tomy I i
IV nie istniały już w 1778 r. w bibliotece uniwersy-
tetu krakowskiego.

(przed zmianą variet.)

Adage niez pge z parafku sz abta penne nse wydane, up. abta sejma
1513 r. obniewanejke mi w A Tomie. II.

h. 79 sqq. Abta z 1514 roku. kuzne parye Knychczego. — k. 176 tytuł „Ch-
nica” Gprshczego czerwonu wyprisanj, lez samygo ~~de~~ ^{de} ~~textu~~ ^{textu} ~~membr.~~ — h. 209.
2 sqq. Abta z 1515 roku. — h. 296 sqq. Abta z 1516 roku. — h. 403 sqq. Abta
z 1517 roku. h. 476. wstozona karteuszka Gprshczego, hoc loco repousi debent litte-
re pro conventu terrarum prussie indicto. 1517. petantur ex Registris Can-
cellarie.”

139. — Act. F. IV. 145. c. — Regopis papyerowy, 311 mm. na 205 mm,
prany czerwonu ^{XVI w.} ~~prany~~ ^{str. 66. 936 i. 5 ulb.} ~~prany~~ ^{oprawny} ~~tab~~ ^{tab} ~~ramo~~ ^{ramo}, jak 138.
Na okladce: „TERTIVS TO|MVS RERVVM|POLONARVM|ANNO|RVM|1518|1519|
1520.”

Tytuł kodeksu na str. 1. „Tercius. Tomus legatio-|num. responsionum.|
literarum. rerumque po-|lonicarum.| Sub divo Sigismundo primo
rege polonie| per sapientissimum senatorem petrum Tomierki| Epi-
scopum Cracoviensem Regni polonie Vicecan|cellarium actarum
consultarum dictarum| scriptarum.| Per me Stanislaum Gorski
Cracoviensem| & plocensem Canonicum eius in Cancellaria| Scri-
bam recollectarum et in thomos Tre|decim digestarum| Continet
annus| 1518| 1519| 1520.”

prawie toz ramo, co do 1518 r. i Bony, jak w wyplawu, chociaz za-
pewne sz inedita. — str. 285 sqq. „Constitutiones conventus petroborsensis,
anni dni. 1519.” — str. 517 sqq. „Annus domini 1520” i toz ramo na
karteuszce rehs Gprshczego. — str. 599 karteuszka Gprshczego: „Hic

reponatur et inscribatur Consilium domini Jo. du^bbranski
Episcopi Posnaniensis de bello seu de iure Prussie pro regno. hic
etiam scribatur iustificatio seu deductio iuris in Prussiam tem-
poribus Murey imperatoris facta. — str. 402. „Secreta conven-
tus Bodogostensis in castris acti tempore belli Pruthensis 4 Xbr.
1520.“ — str. 433. Knyhnyo vnu „De exercitu ex Germania...“ 2 l.
stem (przedmowa).

Hist. Na k. tytuł. zapiska ręk. XVIII wieku: „Pro Bibliotheca-
Collegii Majoris donatus [poprzednio było napisane „Legatus“ co wy-
kreślono] 1768 [8 zrobiona 2 9]. Z formy tej zapiski widać, że potężono
ją później, więc bezpośrednio przed wystawieniem Lew. Muru. Jag. w 1778
do Biblioteki Jezuickiej.

140. — lat. F. IV. 145. e. — Księga papierowa, 317 mm. na 205 mm.,
pisany jedną ręką XVI wieku, kłb. 777, oprawy w deski skór, brązowej
powleczone, z sukienki wyrobami obrazów z Starego Testamentu (np. Scala
Jacob, promienie leges, Wieloletnia) kłb. z 1542 r. Na okładce: QVINTVS
TOMVS | RERVV POLO | NARVM | ANNOR. | 1524 | 1525.

~~Na tytule~~ Na tytule napisane były pierwsze dwa wyrazy czerwono: Sex-
tus Tomus... prawdopodobnie pisał pomyłka, gdyż to jest tom piąty. To-
też ta sama ręka przekreśliła „Sextus“ i napisała nad tem u góry
„Quintus“. Cały więc tytuł brzmiał: „Quintus Tomus lega | tionum
responsionum literarum | rerumque poloniarum | Sub diuo Sigismundo
primo Rege poloniarum | per Sapientissimum Petrum Tomiczki Epi-
scopum | Cracoviensem Regni poloniarum Vicecancellarium | con-

sultarum. actarum. doctorum. scriptarum. | Per. me. Hunszlauer
Joh. Cracoviensem et | plocensem Canonicum eius in Cancellaria
scriptorem | resollectarum ac in Thomas Tiedeman digestarum. |
Continet annos | 1524 | 1525."

Miedzy innymi: str. 6 sqq., Instructio data innotis Capituli Cracovien-
sis ad synodum provinciale laudensensem "obzerna i wagna. — do str.
11. Bartka Górskiego: hic ponantur litterae conventus ^(Hunszlauer anni) qui circa
1523 fuit institutus Piotrkowie. legatio ad palatinatus et docu-
ta Contributionum. petantur ex Regestis? — str. 61-69., Religiosis et
respublicae polone Querimonia. per Andream Corsicum Episcopum
ep. Morawski; And. Corsici carmina. Cracoviae 1888, pag. 89 sqq. —
Prenuntiandam. ~~in Brasz, Górski, i. e. s. magna, reg. Górskiego? Prodiit~~
~~Religio et respublica lectio "prose, ^{ut} ~~poter~~ ~~respublica~~ ~~illa ego fullera~~~~
~~ser, utinam privata vocaret...." Religio: "Migrandum est, mea cura sicut~~
~~qua luminis ducant... Respublica. pace, pro, mea diva, quae nec~~
~~deice mentem... "unde patet "Dialogus in respublicam" (disticha) in~~
~~cap. "Quae dea? publica res. lacera eius vultu?... "Oraz dea epistola~~
~~Respublicae. ("Quam tot non poterant...." i. "publica res inest~~
~~hic nobis exstructa duobus...")~~ str. 139-161. Obzerny i nad-
zyczaj interesny list Wojciecha Gąsztołda wojewody wileńskiego
do królowej Bony. pod nazwiskiem dopisyje Górski, "Contra duces
Constantinum de Ostrog et contra Radivilones. leges, moranda
leges". Z Murowanym Gieranon, 1525 Jun. 2. Gąsztołd wyłącza wojew.
swych podwójnych zastępcy, od pradžąd, zwraca się, głośno przeciwko
Xcin. Konstantynowi Ostrogskiemu: Radzysłowi, ale przy tym dugo
podaje negocjacje. o Górskim i jego rękach itd. — str. 317. Anus
domini 1525. — str. 489 sqq. Knychański list, de negotio pralensco 1525" z

personea distychismi Hieronyma. — str. 569. list Broderzyka do Zygmunta I
z 1525 Jul. 3. Roma. z trzema wierszami cyfrowanymi.

141. — lat. F. IV. 145. f. — Księga papierowa, 315 mm. na 205 mm.,
jedną stronę pisaną XVI w., nagłówki czerwono, alb. 534, oprawy w deski skrz.
brunatą, powłokę, ozdobną w suche wyrobki jak Nr. 140, na okładce
„~~SEXTVS~~ Sextus Tomus | Rerum Poloniarum | Annorum | 1526 | 1527 |
Tytuł tomu: „Annus domini 1526 [czerwono, 6 pismów i 5] | Sextus
thomus legationum | responsionum literarum et | rerum polonicarum |
sub dno Sigismundo primo rege polonie per Sapientissimum |
Senatorem Petrum Tomiczki Episcopum Cracoviensem Regni |
polonie Vicecancellarium actuum dictarum consularum et |
scriptarum | per me Stanislaum Gorski Cracoviensem et Ploce-
sem | Canonice eius in Cancellaria Scriptorum collectarum |
et in Thomas ~~II~~ Frederici digestarum | Continet annos | 1526 |
1527.”

Zawiera między innymi: l. 100-127¹. „Concertationes Polibrandi doctores,
luterani predicatoris Illm. dno. Alberti duci in prussia, quas fecit cum
Rudo. patre dno. petro canonico et suffraganeo Plocei pro verbo dei
et scripturarum interpretatione sincera, quam alter alteri deroga-
bat.” Krotki wstęp, proza moie Girskego, następnie inne materiały do
tej dysputy. — l. 199¹. „Salvus conductus Joanni Alantree Veneto aro.
matario Plocei, de ducibus Mazowie veneno per eum subministrato
sublati inculpato, datus. — l. 335. Annus domini 1527. — l. 352-399. i
358-399. układy epigramatyczne w wyrobki drukarskie. — l. 466² 399. Epigramata.

herb. rarum? Rotterdami de Hygymanta I, Basilee Edr. Mar. 1527. i. epi-
gramat Jara danga Glapala.

142. — Lat. F. IV. 145. g. — Reposy papierowy, 313 mm. na 203 mm.
grany jedna, kła w XCVI, nagłowi: przeważnie igrowono, str. lb. 912, ostat-
ka jak w Nr. 140.

Tytul: „Tomus Septimus legati/onum respublicarum lito/rarum
rerumque Poloniarum | Sub diuo Sigismundo primo Rege Polonie
per sapientissimum Senatorem Petrum Tomiczki Episcopum Cra-
coviensem | Regni Polonie [sic! opuszczone: Vicecancellarium] actarum
dictarum consultarum et | scriptarum | per me Stanislaum Garski
Cracoviensem et Plocensem | Censorium collectarum et in Thomas
tredecim | Digestarum. | Continet annos | 1528 | 1529.”

Do str. 636 kartańska nota Gorkanego: „Desunt. hic in initio huius
libri ponantur littere regio ad dominos consiliarios regni, ad Capita-
neos, ad Nobiles, ad Nuncios. scripte Quibus conventus terrarum par-
ticularis ac generalis in Varssevia est indictus, simul et legatio
ad eodem conventus particularis missa. Similiter littere ad incolas
ducatus Masovie scripte, ut in conventu particulari Varssoviensi
convenirent, postea in generali Varssoviensi ad ~~ad~~ unionem ac ad
ferenda onera regni accederent. hec ex Regestris domini Chojenski
Aut a domino doctore Cromero petantur.” — str. 637. „Annis domini 1529
i. g. 29. l. 637 — 650 biate. — str. 665 — 673. „Ducatus Masovie unitus
regno Polonie” doprosch Gorkanego: „Sexta februarii de unione conclusum.
littere vero date et obsignate 14 februarii 1529.” Wskazana rozmu-
*

Warszawskiego. „Nos prelati et proceres Regni Poloniae... manifestum
facimus. Quia cum in conventu moderno Warschouicani....“ do kądziego
artykułu tego aktu dopisał Górszcego.

1143. — Lat. F. IV. 145. k. — Rykopis papierowy, 315 mm. na 203 mm.,
piśmy jedne, ręk. w XV w. na str. lb. 1075, oprawy jak Nr. 140.

Tytuł: „Tomus octavus lega[torum] responsorum [literarum] regia-
rum rerumque [Polonicarum] [sub] dicto Sigismundo primo Rege Polo-
niae [per] Sapientissimum senatorem Petrum Tourazbi [Episcopum]
Cracoviensem Regni Poloniae Vicescancellarium [actarum] consul-
tarum doctarum scriptarum [per] me Stanislaum Górski eius in Can-
cellaria [scriptarum] collectarum et in tuncos Tredecim [Digesta-
rum]. Continet annos [1530] [1531] [1532].“

Miejszy numer: str. 49. „Coronatio Sigismundi Secundi Augusti.“ krotki
opis koronacji przez Górskiego (?). — str. 431. Annus domini 1531. —
str. 765. Annus domini 1532. — Nie opatrzone w tym tomie wie-
niezwykłego.

1144. — Lat. F. IV. 145. i. — Rykopis papierowy, 314 mm. na 203 mm.,
piśmy ceterum rękami XV wieku, 880 str. lb., oprawy tak jak Nr. 140, z t.
jedną różnicą, że zamiast wyszlanych obrazków z piśm. św. są medaliony
z blagoręznymi postaciami, jak Hector, Aeneas, Helena i t. z tamą datą
1542 r. Na okładce: „TOMVS NONVS [RE]RM POLONARVM [ANNORVM]
1533 [1534]“

Tytuł rekopisu: „Tomus Nonus legationum responsorum | literarum
rerumque | Polonicarum | Sub dno Sigismundo primo rege Poloniae |
per sapientissimum Senatorem Petrum Tomizki | Episcopum Cracovien-
sem Regni Poloniae Vicecancellarium | actarum dictarum scriptarum
consultarum | Per me Stanislaum Gorski Cracoviensem |
et Plocensem eius in Cancellaria scriptorem collectarium | et in To-
mus tredecim digestarum | Continet annos | 1533 | 1534.”

Dzgi kart bratych. po 20ej karcie wloziona kartejka Gorskiego:
hro porantur littere contributionum Anno 1533 institutarum. petan-
tur ex registro Cancellarie. Et ordinatio dispendiariorum pecunie
et militum prebendorum. — str. 355. Anno domini 1534. Magister
in cathedra tunc se pnowasue exarne, chucwa z pnowasue znow
que 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

145. — Lat. F. IV. 145. k. — Rekopis papierowy, 316 mm. na 205 mm.,
pisany tynia rękami XVI w. na 758 str. lb., oprawy jask 144, lew
zamkrost medalionu z obrazem z Nowego Testamentu z legendami
np. Surge et Vale, Ego sum pastor, cape crucem sequere itd. Na
oblatce: „DICIMVS TO/MVS RERV | POLONARVM | 1535.”

Tytuł rekopisu: „Tomus decimus lega|tionum Responsorum | Epistolarum
rerumque | Polonicarum | Sub dno Sigismundo primo Polonie rege |
per sapientissimum Senatorem Petrum Tomizki | Episcopum Cracovien-
sem Regni Poloniae Vicecancellarium | actarum dictarum scripta-
rum consultarum | Per me Stanislaum Gorski Cracoviensem et |
Plocensem Canoniceum eius in Cancellaria | scriptorem collecta-

rum et in tomus XIII Digestarium. Hastis per dopsch usque Gorobany:
 „hoc tomus omnes fere sunt Epistolae Touresy.“

Z ponadto duzo altych sepiowych z 1534 r. Mniy wiecej
 dnoe tunc tomu zapamga niewypisane listy Touresy, nie two-
 rzej jednak iodebnej catores. — Mazyj tuncmi str. 406 dopsch w tunc-
 mazyj Gorobany do listu Touresy do Sebastjana Opalenickiego
 kanonika krakowskiego: „Voluptatibus iste homo totus se dedide-
 rat, conviviis, coenis, meretriciis amoribus et coitis. Conue-
 tudinem habebat cum Stanislas Benigna cive Cracoviensi in
 comessationibus in hortis: cum Juliano Chelmski, cum..... Cra-
 sile, cum petro Conarski canonicis Cracoviensibus, hominibus
 Italica disciplina corruptissimis, qui in comessationes et
 scorta patrimonium suum et sacerdotum suorum opimos
 redditus abliquierant, Episcopi fuerant et omnes foede mortui sunt.
 Iste vero Opalenicki cum legationem a rege Sigismundo I rege
 Polonie apud Joannem regem Hungarie dicere ortus est, tremere
 coepit et dicendum est oblitus. Is noluit sacrificium misse fa-
 cere nisi in infula Episcopali factus episcopus. Sed deus id pas-
 sus non est et mero ac cibo ingurgitatus morte subita est
 mortuus.“ — str. 478. do listu Krakowskiego do Bouy 1535 Gerwina 31 z
 putkucha dopsch Gorobany: „O Craci, ambicio te cogit adulari
 in faciem. Sed animo cupiditate vano plerisque servis scriptis
 detestari muliebrem hoc imperium et mercatum.“ — str. 563. „pro
 visio honoris ac famae Tosti Todoci deest de male gesta officina
 monetaria accusati.“ Krakow, 1535 pazdy. 1. — str. 569. „Eritum adversus
 Anabaptistas abinde pulsos ad poloniam tendentes.“ Krakow, 1535 Wgezina 27. —

Hof's Varnish Authors.

Handwritten text, possibly a title or header, at the top of the page.

Main body of handwritten text, appearing to be a list or series of entries.

str. 580-632. *Siedmnaście listów Erasma z Rotterdamu do Hygryn-
ta I, p. Tomickiego, Seweryna Bonera krakulana Jarosławskiego i Decyana
(?) oraz od króla i Tomickiego do Erasma. 1527-1535. W ostatnim
listu Tomickiego do Erasma z Krakowa 1535 pisał, że dopiero jor-
skiego: „Epistola haec Henrici, Dni. Eppi. Cracoviensis paulo ante mor-
tem suam scripta fuit ad Erasmum, quae tamen quia propter
nimiam inbecillitatem et vim morbi subscribere eam non poterat,
non fuit missa. Et omnium epistolarum est extrema.” — str. 636-
657. „Testamentum Petri Tomicki.” — str. 673. listy Jędrzeja To-
mickiego p. Andrzejowi Krzywicki p. Jędrzejowi, rekt. Jędrzejowi. — str.
675-701. „Vita Petri Tomicki Episcopi Cracoviensis et Regni po-
loniae Vicecancellarii.” ^{zapisz} (Kosro Episcopo Varmieni Auctore. „*por. ujęt.*
w *Skrytce i Jędrzejewski, Kosro Epistolae I, pag.* — str. 703 *sqq.*
zwanego wzm. Krzywickiego, Jędrzeja, Broderyha str. na imieniu Tomickie-
go. — str. 713 *sqq.* listy Jędrzeja do Kazimierza Bonanico (Cracoviae,
p. Henr. Henr. Febr. 1536. incip. „Henrici me tibi fauces ante nosces
scribere...” i do Piotra Bembo kardynała (bez daty. incip. „Antea
pudore terrebar quominus aliquid ad te litterarum darem...” — ~~1536~~*

146. — Lat. F. IV. 145. l. — Książka papierowy, 313 mm. na 205 mm.,
pisany jedną ręką XVI w. na 394 str. lb., około 50 kart bratych na końcu,
oprawny p. Nr. pojedyn, na okładce: „TOMVS VNDE/CIMVS EPI-
STO/LARVM COMMENDA/TICIARVM.”

Na l. 1. „Tomus Undecimus.” — k. 2. „Epistole Petri Tomicki
Episcopi Cracoviensis et Regni poloniae Vicecancellarii promissae

scripte." Są też notatki w najwczesniej liście Tomaszego
z lat 1525 — 1532.

147. — lat. T. IV. 145. m. — Rękopis papierowy, 306 mm. na 212 mm.,
tętna rękami pisany w XVI wieku, 684 str. lb., oprawiony w deski obwinięte
skórą brązową, z napisami fundatorów: *Salvator, Petrus,*
Paulus, wśród nich data 1540 r. Na okładce: *TOMVS DVO|DECIMVS*
LI|TERARVM ROMAN|SCRIPTARVM.

Tytuł na l. 1. „*Tomus duodecimus.*” — na l. 2. „*Epistole Sigismun-
di|primi Regis Poloniae et Petri Tomaszki Episcopi Cracoviensis
regni po|loniae Vicecancellarii|de Sacerdotibus Roman|scriptae.*”

Nagrody summy: str. 156 i 157. do biskupa Jędrzeja I do Klementa VII
i kardynała - protektora, bez daty, o biskupstwie płockiem, biskupie
Ciołek itd. dodaje Górski: „*Stanislaus Gorczycki custos Ploceus dicta-
uit*” i „*Gorczycki dictavit.*” — str. 200 i 99. listy biskupa i Tomaszego do
Klementa VII i kardynała tyt. *Sanctorum Quattuor*, b.d. w sprawie nowa-
nowania penitencyarzem u św. Piotra „*lingue Slavonica*” (tj. „*Illyricae
et Polonicae*” jak w innych listach) ~~po summy fundacji~~ Stanisława
z Brzeżyc Dobrego praw doktora, „*qui pluribus annis in Italiam gimna-
sis versatus*” (est); arcybiskup Łaski polecał. Michała z Pacanowa
którego biskup polecał; Górski przy tych listach dopisał: „*Bernard Vapowski
dictavit*” i „*Vapowski dictavit.*” — str. 542. list Tomaszego do Arc. Stani-
sława z Brzeżyc, penitencyarza ryńskiego, w sprawie scholastergo płockiej
Stanisława Górskiego oraz z listem: „... *Advocavimus ex gymasio Pata-
vino doctorem legum, quem in studio Cracoviensi imperatores nostros fovere*

et tenere volumus, ut Institutiones Institutionum Imperatoris primum,
 deinde Reges profiteatur. Quia vero, ut scitis, pauci apud nos sunt
 scholares, qui non sint clerici et sacris initiati, rogamus vos
 impetretis, Maximalis Regie et nostro nomine, indultum Apo-
 stolice per breve, ut omnibus etiam clericis et in sacris or-
 dinibus constitutis Instituta Institutionum et Reges audire in studio
 Cracoviensi liceat. Cupimus enim ex animo, ut hoc quoque
 in regno nostro inventus nostra Polonia cum in legibus, in qui-
 bus civilis prudentia consistit, tum etiam in aliis ingenuis di-
 sciplinis erudiat, ad quod nos operam et impensam nostram
 impendere non gravabimur." 2 Kiele, 1524 Aut. 1. — str. 595. Hist
 Tarnobrzego de Kazan Bozawro, 2 Bodzeczina, 1535 Aut. 8, 2 uti per:
~~Si tunc ad nos litteras~~ "... Quod in Hassiam isthuc nostrum tam-
 fueris suaviter effusus, non solum ex litteris tuis, verum etiam
 ex sermone illius et praedicatione abunde intelleximus, fuisse quoque
 nobis id gratius, quam ut verbis consequi possimus. Probari
 tibi mores illius neque ingenium displicere valde nobis fuit
 cognitu incandum. Itaque, quanquam antea quoque fuerit
 semper nobis commendatissimus, tamen iudicio hoc de illo tuo
 commendationeque ista tua minime vulgari tantum accessit
 ad nostram in illum gratiam et benevolentiam, ut augendae
 illius nullus iam locus esse videatur; quin etiam quo est no-
 bis a te diligentius commendatus, hoc adduci minus possumus,
 ut eum in Italiam remittamus, cum praesertim ipse quoque
 ita sibi a nobis satisfieri dicat, ut facilius Italiae se, quam
 nostri desiderium ferre posse affirmet. Deinde vero negat

ille se in Italiam reducere cupere, sed te videre, te audire, te praesentem complecti desiderat. Curas res cum in patria sibi sua potestatem futuram speret, Italiae se compotem factum putabit, ubi praesentis tui potestas data illi fuerit. Nos autem, ne spes eum haec frustretur, cum opportunum esse nobis videbitur summo studio contendemus et elaborabimus."

Brak łowca w tym tomie; kilka ostatecznych kart ugrupowanych jest do łowu wazny, nie tylko ze wzgledu na mianowicie o roznych wyrostkowych osobach, lecz takze dla historii cywilizacji; stanowczo z Wroclawia i t. d. Inno Guadagnoli, tu historyk do wyroczni i spraw krzyzackich, tashch i t. d.

148. — Lat. F. IV. 145. n. — Księga papierowa, 304 mm. na 210 mm., jedna karta prazny w XVI wieku, str. 804 ulb., ograbiony jak Nr. 145. Na okładce: TOMVS TREDECIMVS EPISTOLARVM IOANNIS DANTISCI EPIS. COPI.

Tytuł ugrupowany: Tomus tredecimus | Epistolarum regis | Sigismundi primi | et Joannis Dantis | Oratoris regis | prazny | dodał | prazny | w t. m. regimine: Per me Stanislaus Gorski Canonici collectarium

Oprocz listow Dantyska: do tegoz, praznych praznych brata, ^{zysnuta I,} Tomickiego i innych, sa tu listy brolewskie i Tomickiego prazne do roznych osob w sprawach maza, stajacych z poselstwami Dantyska. — str. 13 — 22 karty wyrwane. — str. 525 sqq. „Joannis Dantis... de nostrorum temporum calamitatibus Sylva Bononae aedita...“ 1529. — Kowicz i t. m. prazny list Gorskiego do Dantyska.

51.
149. — Lat. F. IV. 145. o. — Rybopis papierowy, 318 mm. na 403 mm., pędzący
rybek pływający w XVII wieku, alba. . . . , sprawny pal Nr. 140. Na okładce: TOMVS
QVARTVS DECIMVS | LEGATIONVM | ANNI DOMINI | M^o D^o XXXVI.

Tytuł rybopisu: „Tomus quartus de- | cimus legationum re- | sponsarum li-
terarum | regiarum | sub domino Sigismundo primo rege poloniarum | post mortem
petri Tomarci episcopi cracoviensis . t | Regni poloniarum Vicecancellariis
per Joannem Cho- | ienski Episcopum prouersileensem actarium et scrip-
tam | per me Stanislaum Gorski Cracoviensem et | plocensem Canonice
in reliquos sex Tomos | annorum consequentium collectarum. | Continet
hic tomus annum domini | MDXXXVI.”

150. — Lat. F. IV. 145. p. — Rybopis papierowy, 313 mm. na 405 mm., pi-
sany kółkami rybkami XVII wieku, karty nie w porządku leżbowane, daty ni-
weryjne, jedna liry ostatura karty 654, druga 491, wstawione post episc. bark
398. Sprawny pal z deski obwieszona brązowa, wykształca szorstką. Na okładce
„TOMVS QVATVOR | DECIMVS REVM | POLONARVM | 1536 | 1537 | 1538 | 1539”. po-
wstało być jednak „quintecimus”. przypuszczam, że należy to przypisać
prostą pomyłkę introlegatora, pomyłkę konsekutnej jednak, bo odłód
aż do końca tego żywota, różni się liczba tomu podana na okładce z licz-
bą tomu w tytule.

Tytuł rybopisu: „Tomus quindeecimus | legationum responsarum | litera-
rum rerumque | Poloniarum | sub domino Sigismundo primo rege polo-
niarum | et Joanne Choienski Episcopo Cracoviensi regi | Poloniarum
Cancellario [et Samuele Maciejowski Vicecancellario” dopisał
na marginesie Gorski] actarum consularum | dictarum scriptarum.”

postula trancu. vir erat indignissimus. - Parudem naryptow, kanygna
czy aktow zawartych w tym tomie.

151. — Lat. F. IV. 145. g. — Księga papierowy, 343 mm: na 205 mm,
prany twarda szpami. XI wieka, str. 66. 831, oprawy jak Nr. 145. Na okładce:
TOMVS QVINDE|CIMVS RERV|POLONARVM|1540|1541. for. Nr. 150.

Tytuł rękopisu: „Tomus Sedecimus|Legationum responsorum literarum
et rerum poloniarum|Sub Anno Sigrismundo primo rege poloniar|Et
Samuele Mascewuski Episcopo Cracoviensi|Regni poloniar Cancell
ario actarum et scriptarum.|Per me Stanislaum Gorski Cracoviensem
et|plocensem Causorem collectarum.|Continet annos 1540|1541.”

Księga rękopis: str. 74. do listu Zygmunta I do króla Węgier
z 1540 stycznia 10.)
(dopisek autorstwa wyprawy Górskiego, charak. ręk. kopisty: „Quia
iste praepositus habuit pecuniam paratam Archiepiscopus Jam
roth, prodigus homo, gulosus, luxuriosus, stultus, volens hac pecunie
praepositum polare ex non causa fixit causam. Suggestit ac
subornavit in illam avaritiae suae architectos Vilamowski et
Górkowski versutissimos servitores suos. Hi calumniati sunt illum
et, ne citatus¹ compareret, deterruerunt et se circumventum spolia
runt. Multorum hic praepositus praeda fuit: Archiepiscopus spoliavit eum
duobus millibus florenorum. Mille vero florenos expeudit praepositus¹
in reliquos qui cum Archiepiscopo reconciliabant. Rex id nesciebat,
Regina praedae erat particeps. Mascewuski Episcopus Cancellarius
has precedentes litteras scripsit.² — str. 240. list Zygmunta I do króla

¹ reka Górskiego wyraz dodany. — ² „Rex id — scripsit” reka Górskiego.

Buzackiego biskupa płockiego z 1540 karta 4 o ^{fauc}beneficjach łaskawego.
 incip., perlatum est ad nos Joannem a Łasko, uerimus quo spiritu
 ductum, ut tua genus commutare atque ad uxorem suam adulescens..."
 Dopisek: „Joannes Łasky presbiter, lateranus, hereticus, uxorem duxit,
 beneficia sua vacant.“ — W tym tomie napisał on, dzieło a łow do
 gram waleśskich ^{przeważnie} w języku polskim.

152. — Lat. F. IV. 145. r. — Recepta papierowy, 313 mm. na 205 mm.,
 pisany tuż po zgonie: XVI. wieku, str. 115 (725. słownik, to 423-432 podwojone b.
 grom), oprawy jak Nr. 145. Na okładce: „TOMVS SEDECIMVS | RERVVM PO-
 LONARVM | 1542 | 1543.“ Por. Nr. 150.

Tytuł napisany: „Tomus decimus septimus | legationum responsorum |
 epistolarumque ac rerum polonicarum | Sub dno Sigismundo primo
 rege poloniae | actarum ac scriptarum: Samuele Maciejowski
 Episcopo et cancellario Cancellariatum | obtinente | Stanislaus
 Gorski Cracoviensis et Plocensis | Canonici recollegi et in
 hunc tomum | redelegi. | Continet annos | 1542 | 1543.“

Jawiera między innymi: str. 490-510. „Constitutiones in con-
 ventu generali Cracoviensi factae Anno domini M^o D^o XLIII° XI Apri-
 lis.“ Obcyne, po polsku. pierwszy artykuł: „O zjednoczeniu z baroną
 parstwą księstwa wielkiego litewskiego, pruskiego, Biuroccimskiego i
 Łatorskiego.“ — str. 574-577. „Articuli Narovienarii per regem etiam
 in eodem conventu approbati;“ również po polsku. pierwszy artykuł:
 „Articulus o przegietowaniu przypozwów.“ — str. 555. „Elisabete
 Reginae invitacio.“ ^{Dopisek} per Januratum. Cromerus Rosianam abbreviavit.“

str. 601-664. „Clarissimi Baronis Thomei Bittorog[us] utriusque
 Doctoris monumentum.“ ^{złoty kopieć} z doświadczeniem „pro comitiis generalibus Regni
 sub rege Casimiro pro republicae ordinatione congeritum.“ wydat
 d. Węgrer, w Księg. Towarz. pnyj. Nauk Poznań. 1, 213 sqq. Tężeż R. Pawłowski;
 Jan Bittoroga z wyw. i primo o naprawie Rzeczypospolitej; Warszawa
 1884. — str. 665-691. Stanisław Orzechowski „Respublica polona
 proceribus polonis in conventu Cracoviensi congregatis salutem...“
 zob. moje Orzechowska. Opera munda et epistulae Stanisłai Orzech.
 ski, I. pag. 1. sqq. — str. 700 sqq. materiały do sprawy reformy skarbo-
 wo-wysockiej.

153. — Kat. F. IV. 145. s. — Księga papierowa, 313 mm. na 205 mm., pi-
 saną dwiema rękami XVII w., str. lb. 663 i bilansowa kart kartek, oprawy
 jak Nr. 145. Na okładce: „TOMVS DECIMVS | SEPTIMVS RERV | POLONARVM | 1544
 1545 | 1546.“ por. Nr. 150.

Tytuł tytułowy: „Tomus decimus octavus | legationum responsionum | etc.
 Sub dno Sigismundo primo rege polonae | Samuele Masieowski Ep-
 scopo Cracoviensi Cancellarium | agente actarum scriptarum. | Per me
 Stanisław Górski Cracoviensem et plocensem | Canonici collectas |
 Continet annos | 1544 | 1545 | 1546.“

Między innymi: str. 393-415. „postulata nobilitatis totius regni polonie
 a rege in Conventu Cracoviensi 1545 celebrato.“ Dopisek: „Quorum execu-
 tio et tunc et antea in præteritis conventibus polebatur per nuntios
 equestres ordines.“ Insp. „Kaznod aby Krol J. M. wedle dawnego sz-
 czenia i unijey ziem ditekowsk, Mazowieck, prusk, Jaktorsh, Osiec-

ciniska, raryt bu. jednostajnymu namowam, bu portuzgezistwa, bu stuz:
bie wojennej..." — Akta z roku 1545 garynaga, m. od str. 397, a alla
z roku 1546 od str. 381.

154. — Lat. F. IV. 145. t. — Relapsis papkerowy, 313 mm. na 105 mm.,
pisany tucema rękami w XVI wieku (na końcu str. 514-528 są odpisy zło-
XVII wieku), str. lb. 528, oprawy jak Nr. 145. Na okładce: „TOMVS DECIMVS |
OCTAVVS RERV | POLONARVM | ANNORVM | 1547 | 1548.” por. Nr. 150.

Tytuł: „Tomus decimus nonus | legationum responsorum | literarum et
amque | regiarum | Sigismundo primis rege polonae imperante: | Samuele
Maciejowski Episcopo Cracoviensi Cancellarium gubernante actarum
dictarum scriptarum | consularum. | per me Stanislaum Jarosi Co-
coniensensem et | plocensem Canoniceum collectarum. | Continet annos |
1547 | 1548.”

Miedzy innymi: str. 146-160. „Wypisanie artykułów doległych ko-
ronnych, o które rycerstwo koronne w obec wyzytych Króla jego Mi-
strow polownie prozga, jako przed tym tak i teraz, aby was im nicod.
włoczna excecucia stala na wojnie protchowskiem roku 1548.” Gra-
wamirna te stann rycerstwego odwozga, m. do sejmku, który był zwola-
ny na św. Mikotaja w 1547 r., który pucera, gwałt m. przedmiał aż do lutego
1548 r. pierwszegożdnego gwałca dla sprawy suchu zglaszcącego te
prawamirna, domagaga, m., by brół abdykować na rzecz syna i t.d.
„multa etiam indigna contra regem, contra reginam a nuntio ex
suggestione consiliariorum per eodem nuntio dicta sunt...” — str.
337-346. „Oratio Stanislae Brechowski habita in funere Sigismundi

první" odpis z weneckiego wydania 1548 u. fenty. — str. 397-442.
 „Oratio i charta Cromeri Canonicus Cracoviensis in funere Sigismundi
 primi regis Polonie 1548: z dopiskiem: „Scripta, non dicta. In tempe-
 rantius fortasse.“ — str. 443-444. List Duchowskiego do Jakóba Myluschke-
 go, z pąchem kosa Zygmunta. zob. moje Bractwa T. str. ... 449. —
 str. 451-514. Mowa Samuela Maciejowskiego na pogrzebie Zygmunta I.
 str. 514-528. odpisy ręk. XVII wieku: z listu Jana Piotra Caraffa
 (pożn. Pawła II) do Bernard. Ochino. (z druku: Jos. Solvi Bituntini
 de clericis regularibus; pars I, fol. 213) oraz kopie listu „Ad Stan-
 slauum Rosiam S. R. E. Cardinalem apostola nuntius Canonicus Cracoviensis.
 ms. niestety fragment, bez końca. po stylu sądzię, jest to zapewne
 list Józefskiego, z posępnym obrazem stanu duchowieństwa polskiego.
 Janina ms.: „Cognita ex litteris domini Kutzborschi voluntate Vrae.
 Ruae. Olonae....“

reconstitucyjnych cechach,
 O tych ogólnych i brulionach notatek o ^{reconstitucyjnych} mednarodnie tom ~~in~~ Zw. Musio.
 Jag. — na obzeranijsze opisanie i wreszcie wyzozupare badawie nie moze
 dostatecznego czasu — dodac wrucenie kilka stron o ich cechach wspolnych.
 To przedwysylkiem nastepujace: W zggier pierwotnej Zw. Musio. Jag.,
 w zwodzie o tynwartu tomach skrocony tytul na okladce bnie w
 dzemieniu pierwotnych tomach „Res Polonie“; tny pozostale tomy sa wla-
 stownie dodatkowe i uzupetniajace osobne zbioru; jako takie noma
 osobne tytuly. We wysylkach (tomach ~~z~~ ^{prawie} mednarodnie) powlana je
 ms. to same nce kopistow. We wysylkach (tomach bywaja naglowki
 aklow pisane czerwono. Oprawa przedstawia dwa typy glowne, odna-
 rzpaz ms. obrazkami ze Starego lub z Nowego Testamentu. Wypadek

stanowią dwa tomy, z których jeden ma profile bohaterów klasycznego świata, drugi apostołów. Wygląd tomy były w XVI wieku w rękę jednego wtamencie, stały na półce brązowej, stazna, grubość do grdy. Na dolnej brzości brązowej; zwróconej do świata, ręką XVI wieku znacząca na kardym tomie jego numer porządkowy i lata, których abta zamie-
rał, a przy tomach dodatkowych XI, XII, XIII, skrócone tytuły. — Przy po-
sobieniu dodaje; niechże powstaną: tego przy ~~le~~ oporach, że prawie
kardym tom opatrzywał Ignacy O'Nacowicz: mieni uwagami w stylu
takich np. „Krecha. był Jyguant i lez ... itd. albo „Bona, wlozba,
checowaci ... itp. W tomie pod Nmem. 153 wypiszę list (na ręce stanczej stronie
tylko, okładki, gdzie wypisane swoje zapiski umieszczat) warte opre-
sally, a na ostatniej białej karze zapisał „Od roku 1833 zamieszka-
łem w Bibliotece publicznej drukarni rękopisa.“ ~~Na tomie pod~~
~~Nmem. 150, opatrzył i stanczej przedmowy~~

Przechodząc następnie do dziesięciu tomów Zw. Karn. zamierzonych
w C.B.P. na ^{tablicy} jęz. ronej do tych notatek o Tamaryanach, uwidocznił, że
nie zawierał one tomy z ogólną listą dwudziestu siedmiu tego zwo-
du.

155. — Lat. F. IV. 146. a. — Rękopis papierowy, 320 mm. na 205 mm.,
pisany dwiema rękami XVI wieku, kłb. 280, oprawy w deski obięgnięte
ciemną brązową skórą; okładka ozdobna, umieszczone na niej flocey, liście,
i rozmaite emblematyczne kształty, spec. Fides etc. Na polu środkowym, w
ramie formy równoległoboku, głosem odwrócony herb Bogorya otoczony
kółtem. Obie jejca połączone. Między ^{bohaterami} ~~stanczej~~ obłony listy S. J. C. C. [sta-
nislau gorzki Canonicus Cracoviensis]. Tylna strona okładki cała w wyświe-
sach. Na dolnej brzości napis ręką XVI w. „Primus Tomus Actuum Regiarum

33
44
Continet annos. 1507, 1508, 1509, 1510, 1511.

Titul proprius: Epistole, legationes | responsa, actiones | res gestae | Serenissimi principis Sigismundi eius nominis primum, Regis | Polonae et Magnae Ducis Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae | Domini | Sub Reuerentia. Michaelis Breuiczi Episcopo praesentanti, Petro | Thomaczi, Ioanne Chruski Samuele Maciejowski Episcopis | Cracouicenses, Cancellarius regni Polonae scriptae. | per Stanislaum Gorski Cracouicensem et Ploccensem Canonum | eundem Petri Thomaci, post Serenissime Bone Sfortiae, Reginae Polonae Secretarium collecto et in Tomos unguis septem | digestae. | Sigismundo ipso rege annis Quadragenta res polonas | ac lithuanas iusto ac moderato imperio eduxerunt. | te. | Quarum primus hic | Tomus est. | Continet anno domini 1507 | 1508 | 1509 | 1510 | 1511.

^{in b. 2.}
Jako przedmowa pisał list gorshago do senatorow, odprawiaj puez kopiste.
Stanislaus Gorski Cracouicensis et Ploccensis Canonus senatoribus regni Polonae. Collegi vobis, Senatores, it. ka domem: Datum Cracouiae die octava mensis Septembris natalis mei anno Christi nati M^o D^o LXVII° Etatis mee 78. huiusmodi legatio de Wloclaw it. potum. Commentarius. annis 1506: 1507.

ha uowinstuney strone obladki rsha kum w. "NB. Ad hoc opus spectant philippi Callimachi scripta quae ille sub Cassimiro Sigismundi patre et sub Johanne Alberto regibus apud in Polonia conscripserat apud Tironentibus. Item Joh. kaski Cancellari Regni litterae legationes responsa et aliae id genus expeditiones et scripta. Item Johannis Bautini Episcopi Warmiensis opuscula." pomzej obrachowat ktos roznice lat 1506: 1780. Jemu wzgledz waczenie rsha Janochnego: "NB. Tomus ille Cracouiae

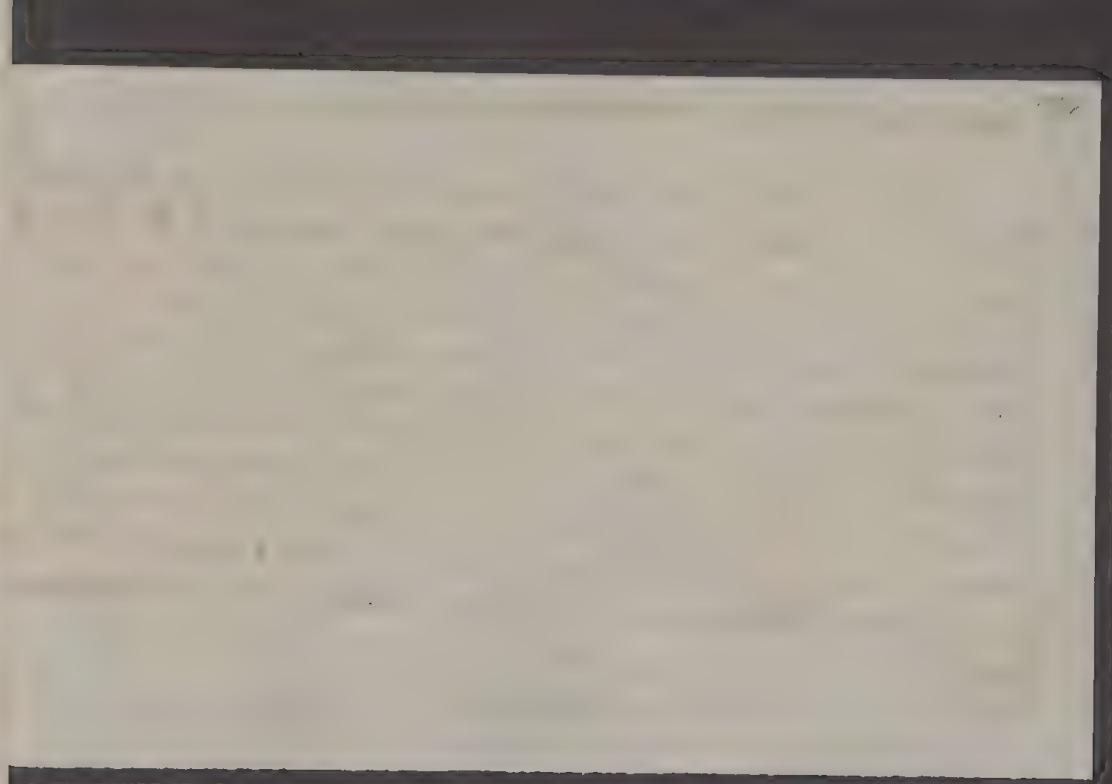
1751 ab Andrea Jaluera Episcopo Cracoviensi a vidua alicujus advocati comparatus fuit, postquam tunc aliqui compariant librorum a vidua illa venditi, cum comparaturos librorum adhiberi fuissent. Episcopus jacturac illius nunquam sine flantibus oculis recordabatur. Por. Janociana III, 146. — Na wczestnosc, stronie tytuł, obładł. notatki Cracow. era i podpis jego: „Regota legit, notavit 1837 1/9”.

†
111
112

156. — Lat. F. IV. 146. f. — Format, oprawa jak Nr. 155. Kłb. 342; duży kart powyrywanych: 119, 154-159, 287-291, 343 sqq. Na l. tytułowej odwrócić czarne stampilo Stanisława Karłowickiego (oryginalu gnieźnieńskiego) ~~Włodzisława~~.

Tytuł rękopisu: „Tomus sextus Epistolarum legationum re/sponsorum actionum et rerum gestarum Serenissimi Principis Sigismundi primi Regis polonię et Magni ducis lituanie. Continet annos 1522 1523.”

Mistrz rękopisu: cichełwa charakterystyczna Łukasz Górbi kowalewski pużnowickiego, starosty generalnego wielkopolskiego, jako puzpich Górskiego (jego ręką) do listu Tomickiego do Łukasa Górbi: „Superbus hic dominus erat in cultu, pompa ac magnificencia domestica ad ostentandum divicias suas, sed male partas. Armatura apud eum nulla, sed usura cum Judeis infinita. Melior mercator ac facerator erat, quam bellator. Ad bellum moticulosus, alicui cupidus, sui parcus ac tenax adeo, ut ne casuro regno vel uno nummo adiutor esse voluerit. Contributiones publicas ex bonis suis nunquam in publicam aerarium intulit, sed semper a rege etiam flendo impetratas in rem suam et in usuras vertit. Hostilem gladium nunquam vidiť. Regnum affectavit. In comiciis semper turbas per subornationem unnotio-

X Liter. Janochi; Musar. Sarmat. str. 95 Nr. L. — Janociana III, 146.

1 Błędne. Złoty prym Kallimacha stanowił odrębny ca-
łość i do Zw. Karn. nie należał. Znamy obecnie z trzech rękopisów
dodatkowych do Zw. Karn., t. XXV (zob. Nr. 164 niniejszego sprawozda-
nia) i t. XXVII (Czartor. 269, zob. moj Catal. codd. mss. Musar. prym.
Czartoryski sub hoc numero). Tomem XXVI ma być wyznaczony w tej
zamyśle na trzecim miejscu tam leżącej dantystyka, błędnie w Zw.
Karn. nieznany. — O tym rękopisie Kallimachianów zob. Ja-
noch; Specim. Catal. str. 31 Nr. LXXXVII. Nie jest nam znany.

2 Również błędne. Rękopis taki nie jest nam znany (prawd-
opodobnie będzie to ten sam rękopis, błędnie oznaczony podali my.
w naszym Kniżn. Poczowskiej Mezjuna Ben. Kniżk. Mjowebano,
Obojczy i Danstowicz, tamże t. I, str. 440-447).

que | gestarum | Serenissimi Principis Sigismundi primi | Regis Polonie.
et Magni Ducis Lituanie. | Continet annum 1529." powyżej stampka
Karłowskiego.

Liter. Janochi, Musar. Sarmat. str. 96 Nr. LIV.

160. — Lat. F. IV. 146. m. — Format, okładka ilł. jak N. 155.

Klb. 7-256. wyrwane 1-6. Brak karty tytułowej. Na dolnej krawędzi
str. XVI w. napisany skrócony tytuł: „Duodecimus tomus actionum
regiarum Continet annum 1530.”

Liter. Janochi, Musar. Sarmat. str. 97 Nr. LV.

161. — Lat. F. IV. 146. p. — Format, okładka ilł. jak N. 155.

Klb. 341.

Tytuł: „Tomus quindecimus epi | stolarum legationum | responsorum et re.
rum | gestarum | Serenissimi Principis Sigismundi primi | Regis Polonie et
Magni Ducis Lituanie. | Continet annum Domini 1534.” powyżej stampka
Karłowskiego. Z boku maleńka pieczęć w lakcie czerwonym odbita z
herbem Łodzia i literami T. T. Niżej podpis „Andrzej z Toure Tomicki
S. Z. W. 1st.” Pieczęć należała do Jana Tomickiego kancelarza guberskiego
skiego, ojca podpisanego Andrzeja Tomickiego sędziego ziemskiego wielan-
skiego. J. A. Żalucki dopisał nad wyrazem „Continet” wstawiając: „Cancella-
riatu petri Toureici Vicecancellarii Regni Episcopi Cracoviensis.”

Liter. Janochi, Musar. Sarmat. str. 97 Nr. LVIII.

162. — Lat. F. IV. 146. q. — Format, okładka ilł. jak N. 155.

Klb. 422 z 5 kart.

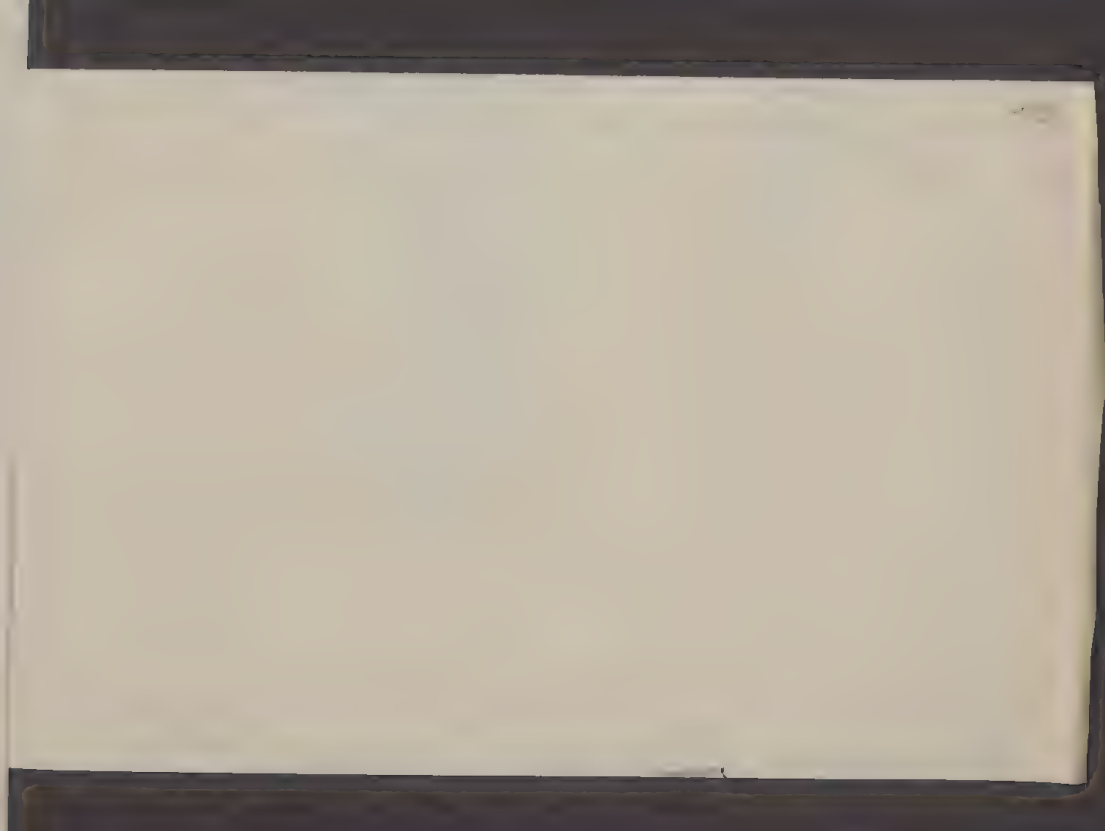
Tytul: „Tomas Sedecimus Epi|stolarum legationum|responsorum actionum
et rerum gestarum|Serenissimi Principis Sigismundi primi|Regis
polonie et Magni Ducis lituanie|. Contract annui domini 1535.“/po
nizej stampolia Karulowskiego, oraz podpis „Audny o Tomie Tomicki
S. Z. W.“ por. Nr. 155, 161.

Misdry inveni: L. 1541^b. do listu Tomickiego ^{z 1535 r.} (do Sobieskiego Opali-
skiego probosza poznańskiego, kanonika brackiego i sekretana bro-
lewskiego, dyprsat Górski: „post aliquot annos mortuus est Appo-
plexia, non factus sacerdos. Bibebat, edebat, futebat. Epicurus
vixit ut bestia, mortuus ut bestia.“ ^{por. moj. Nr. 145.} — h. 253-257. Historia prefatory
opis czwartej wojny moskiewskiej Zygmunta I. „Quarta expeditio belli
in Moscos Sigismundi primi regis polonie.“ dyprsatowi taki rękopis: „per
quam rex Starodub eversa est et Moscorum XX milia caesa. Ca-
ius rei narrationem paulo altius opere precium est ordini.“ Zaczyna
się „Anno domini MDXXXIII^o decima Junii Sigismundus... Cracovia dis-
cessit ad Lituaniam...“ Autor nie jest nazwany; nie jest nim w żadnym
razie Górski. — h. 276^b. przy liście Tomickiego do królowej Bony z Kwa-
lowa 1535 październ. 6, przyłączone do pisma pod listem preerę Tomickie-
go, prawdopodobnie w domu Jana lub Andrzeja Tomickich, u którego
mogła być preerę biskupa. — h. 319-350. „Epistolae doctiorum ho-
minum.“ głównie korespondencja Tomickiego z Erazmem z Rotterda-
mu, por. moj. Nr. 145. — h. 367-382. „Vita petri Tomicki Episcopi Cra-
coviensis Regni polonie Vicecancellarii.“ zaczyna się: „petrus Tomicki
nobilis de maiori polonia, natus in Tomice docto, ex ea familia
quae cynebae piscatoriae gerit in regno, clavis ortus natalibus...“ Jes-
to — o ile przy przypisaniu preerę wnoszowi mag — ten sam

zyciarza Tomickiego, który w przedmym zshapiscie z XVIII wieku¹ jest przypisany prostej marginalnej notce Filipowi Padniewskiemu bratowi bra-
kowskemu. Jest to w ogóle niewielkiego skrośceni obywatelskiego wyso-
ty pisma Horyusza, wydane w pierwszym tomie korespondencji
Horyusza (ed. Hylor i Zakonowski) a znajdujące się także w Tomi-
czanach (zob. ^{nr} Nr. 145) i w zshapiscach wspitizowanych i pochodzących
od Tomicyanów. Kwestya autorstwa padniewskiego, poruszona przez
Kęstynińskiego, wspiera się na bardzo wątpliwych podstawach. Może być, że
to greki wprost skrości dzieło Horyusza. Na marginesach w tym zshapiscie
za notablii zabrone zshapiscia Jana z Tomu na Baranowie Tomickiego, kęstyni-
skiego, ^{który dodał} „Dai Boze by się taki Tomicki wyszyci ro-
dzieli y jego wyszyci ciutami nasliadowali y ja sam y dżiethi moie
iost co czytać y iest sie czym cieszyć domkowi naszemu.” — 4. 383
— 411. „Ex commentariis Stanisłai Górski Cracoviensis et Plocensis Ca-
nonici Amannensis ac Notarii hactenus sui Tomicki sumptum atque
adscriptum. Janyna nr.: „habet autem clarissimus hic senator
gratiosus apud omnes ordines....” jest to ów „zyciarz” Tomickiego
przez Stanisława Górskiego, o którym wspomina Janocha; Specim. catal.
str. 36 Nr. XCII. Rzecz wcale cicha, i jak najczystej ad Górskiego, nie ba-
nalna. Autor opisuje ~~stanu~~ zupnym wobec językowi charakterystycznym
sposobem stanu Tomickiego ze wspitizowanych; mianowicie jego nieopu-
żaj z Tęczyńskimi sło., objaśnia je ustajami listów Kęstynińskiego, Tęczyń-
skich i Janochi.

Ślęder (przypiszek — obok) Janocha; Musar. Sarmat. str. 97 Nr. LIX.

¹ (przypiszek na lewej marginesie).

[illegible]

163. — dat. F. IV. 146. g. — Formiat, ośmiasta iłł. rok N. 155. — Kłb. 292

h. 3, 4, 8-11 wypisanie, h. 5-7, 12 drukiem.

Tytuł: „Tomus vigesimus quartus Epistolarum legalium postre-
morum actus vite | Serenissimi principis Sigismundi primi regis | Polonie
Magni Ducis Lithuanie Russie | Prussie Masovie etc. Conventi et
hereditis. | Contract unum domini 1548. | Muszaj stampelka Karubow
skiego. U sporu: Biblioteka Towarzystwa Krolewskiego Wyszawskiego
Przyjaciół Nauk 1818 Opus kolegi Stanisława Lotyka.”

Miszery numerus: h. 13. „proposicio in conventu petricovien-
si per Samuelem Episcopum Cracoviensem regni Polonie Cancellarium, inter con-
ventus in senatu dicta.” dopisek z boku: „coram rege consiliariis et nuntis
terrarum Polonie.” U dołu tytułu: „Qui quidem Conventus in fine anni domi-
ni 1547 ad diem XV Decembris agi ceptus est. et in diebus Januarii se-
quentis anni 1548 sine ulla rerum conclusione solutus fuit.” dopisek
Górskiego: „Hoc fecit.” — h. 18-19. „postulata legatorum equestris or-
dinis in Conventu Regni Polonie petricoviac actis anno 1548.” po polsku,
nader warne prawaniina. por. Nr. 154. Na końcu dopisat Górski: „hic
poni debet oratio quam Lupa Podlowski [sic] petricovie in conventu
nomine equestris ordinis lingua polona ad regem Sigismundum pri-
mum dixit instructus a Samuele Maciejewski Episcopo Cracovi-
ensi regni Cancellario ac a Janne de Tarnow Castellano Cracoviensi
exercituum regni Polonie capitaneo generali et a Petro Kurta de
Wissurze palatino et capitaneo Cracoviensi Marsaleo regni Polo-
nie atque a ceteris id genus machinatoribus. postulatum autem
ea oratione, cum Rex non posset per senium et egritudines indies
exercere, regnum Regi filio Sigismundo secundo dimitteret, ipse ex auto-

ratus, privatus iaceret. Id autem fiebat non studio iustitiae admi-
nistrande, sed ut sub Rege invenc hi triumviri, quae eis collabui-
sent, omnia pro libidine agerent et Regiam a distributione offi-
ciarum publicorum repellerent. Quod cum Rex senex non faceret,
abrogata ei fuit per conspirationem indicia regia exercendi po-
testas, id quod ex actu infra scripto cognosci potest." *Instytucja*
na k. 15. "Suspensio causarum iudicialium ad alium conventum
regni generalem" 2 *dozwoleń* *Górskiego*, "Chaos confusum". — k.
133 sqq. 24 *mowy pogrzebowe po śmierci* *Jędranta I puer* *Macie-*
gońskiego (2 *dozwoleń* "Kosciuszko"), *Stanisława Orzechowskiego*
(2 *wydania miesięcznego* *Żuły*), *list tegoż do* *Smutskiego* cf. *moje*
Orzechowskiego I, str., *mowa* *Kromera*, *wstęp* 2 *Epicedion*
lustanego a *Kobelsdorff* *hannoverskiego* *warmskiego*.

Hist. 2 biblioteki Tow. przyj. Nauk państw w 1833 r. do Chp.

164. — Lat. F. IV. 146. 2. — *Formet i oprawa* *pal. N. 155.* — *prawy*
podług *reży*, *klb. 378.* i *8 klb.* *Na karcie* *dołącz* *reży* *XVII w.*

Tytuł *reży* *reży* : "Tome XXV *Epistolarum* *Roman* *de* *negotior*
ecclesiasticis [re] *scrip* *ptarum* *Serenissimi* *Principis* *Leopoldi* *princeps*
Regis *Polonie* *et* *Magni* *Ducis* *Lithuanie* *et* *Reverendissimi* *Domini*
Petri *Thomaczki* *Episcopi* *et* *Regni* *Polonie* *Vicecancellarii* *Con-*
plurium *annorum.*" *Stempel* *Karłowickiego*. *Obok* *herbowa* *pre-*
cratozka *na* *czernym* *laku* *z* *złota* *Tomicznego* *i* *jego* *podpis* : "Tomiczki
Jan *i* *Tomiczki* *na* *Baranowie* *sst.*" *poniżej* *podpis* *reży* : "Andry 2
Tomiczki *Tomiczki* *L. 2. W. sst.*" *zob.* *Nr. 161.*

k. 375^b - 386^b *reży* *drugiej* *potwier* *XVII w.* "Index *matricularum* *in* *litteris*

hunc tunc contentarum."

Liter. Janochi, Musar. Sarmat. str. 98 Nr. LXI.

Przechodzący wewnątrz do trzech tomów kopij, nie stopujących w jedną
i całą stosunka, przy wzmiance, aby przedstawić cały zarobek Turekjanów zają-
dujących się w Ciep. wzmiankowany przy tutaj (reprograt dat. F. IV. 154.
tęże,

165. — dat. F. IV. 147. — Iskopis papirowy, 295 mm. na 190 mm.,
pisany jedną ręką XVIII wieku, 407 str. 16., oprawiony w skórę, tekst.

Kawiera staranna kopie tomu XX Turekjanów ze Zw. Karn., którego
oryginał znajduje się w Złobosol. Nr. 179. rob. Kętnyński; Katalog reko-
pisów Biblioteki: Zbiórka Narodowego muzeum Ossoliński. t. I, str. 383-386.

Na str. 391-397. pol. pt. "Contes de Hongrie occupata" Pługi wiersz polski;
z 1541 r., edycja mi. ms., niezgany. Karykatury ms.:

Pan Bóg Miły w oczekiwaniu
Wstąpił do wielkiego stworzenia,
Przedstawił nam swoje złośliwości
Z miłości boskiej sprawiedliwości;
Postać do nas widzę swoje,
Juzi było poselstwo dwójce;
Mętnego nas przez proroeki,
Juzi nam niechce dać odwrotu.
Słuch nam swoje wieloletni
Kaznocy, postelucha itd.

Por. co do ostatniego dwunastego satyrę Marcina Bielskiego, pt.
"Sen mój pod gajem zielonym jednego postelucha" itd. przedruk. Wstąpił;
Marcina Bielskiego Satyrę. Kwiecień 1889. w Bibliot. frs. polsk.

Hist. Z Biblioteki Złobosol, gdzie numer Nr. 238, przedruk w 1796 r. do Ciep.

Liter. Janochi, Musar. Sarmat. str. 98. Nr. LX.

166. — Sat. F. IV. 148. — Księga papierowy, 330 mm. na 200 mm.,
pisany jedną ręką w połowie XVIII w., str. lb. 310 (opiniowano w numeracji 202)
oprawny w suwą tekturę.

Zawiera staronur, kopie tomu XIII Zw. Karn., którego oryginał znajduje
się podobno w Jagiellońskim (w Wł. Kr. Poznańskim) w bibliotece
Dnia kopie tego tomu jest w Archiwum^{muzeum} XX. Gartoryskich u Książki
Nr. 267. zob. moj. Catalogus codd. manus. ss. Musei princ. Gartoryski,
I, str. 48. — Tytuł księgi: „*Thomas Tredecimus | Epistolaram de | gationum
et respon|sorum rerumque ge|starum | Sigismundi princi | is Polo
niae et Ma|gri ducis Lithva|niae. | Contract. Manum | Duxum. MDCXXI.*”
Hist. z biblioteki Jastrzebskiej, gdzie nowot Nr. 335, pocięty w 1796 r. do 13 p.
liter. Janowski, Musar. Sarmat. str. 97 Nr. XVI.

167. — Sat. F. IV. 149. — Księga papierowy, 290 mm. na 201 mm.,
pisany pięcioma rękami XVII wieku, lb. 587, oprawny w podługokształtną, skórzaną,
skórz i tekturę, krawędzie złote.

Zawiera pt. „*Sigismundi I Regis poloniae litterae legationes et ali.
scripta publica ab .A. 1513 ad 1542*” tom fragmentów z rozróżnionych
tomów, Ręka Tomaszowa pisany rękami kopistów Góralskiego i niepodobno
jego ręką. Bez chronologicznego porządku utworów rozróżnionych akta, listy
i tab., dyaryjny i literacki rzeczy nie spotykanym. Na wydawnictwa
Tomaszowa należy oczywiście zwrócić uwagę ten tom. Prawdopodobnie Góralskiego
spotyka się na daty listy. — Na końcu, h. 504-587. Mariona Kromera „*pu-
blicarum Regis polonici litterarum inventarium et breviarum. Anno
domini M. D. L. I.*” Wypisany, z XVII w., odpis inwentarya Archiwum
Koronnego^{st.} Kromera z dedykacją do Zygmunta Augusta. Wypis^{niezawieszany} z daty 1542,

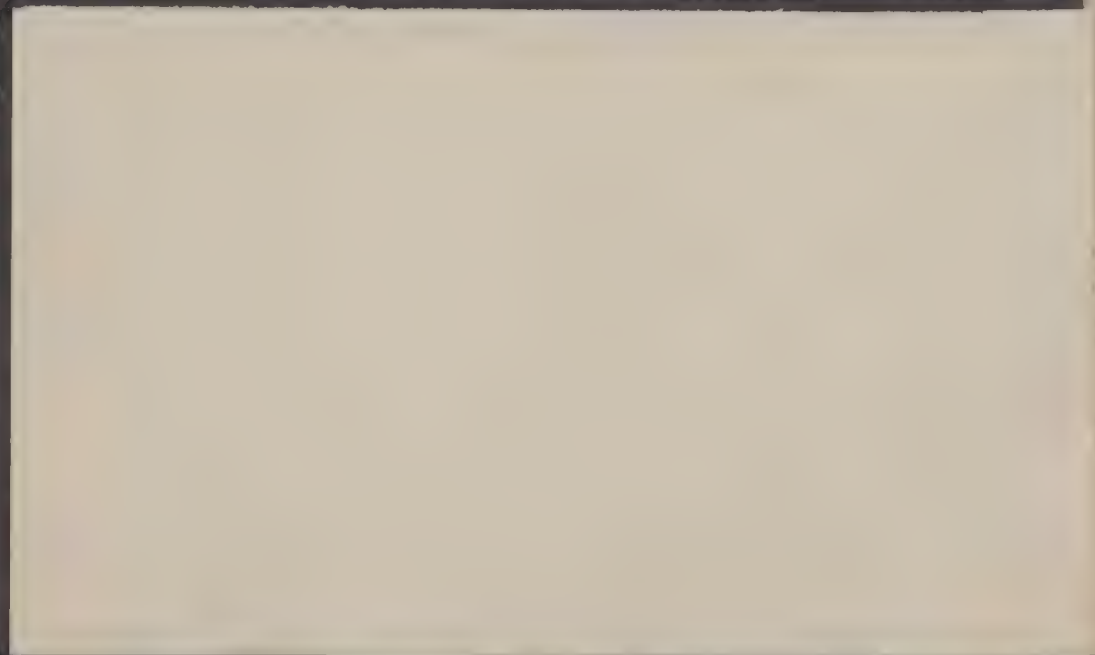
№ Wypisze powyżej opisane rękopisy Tomicjanów, opiewz. Ktu. 163 (dat. F. IV 146. g),
 dostali się do CB. p. w 1746 r. z Biblioteki Zatuskich. W 1752 r. porządek J. A. Zatuski
 w swej bibliotece nie znalazł więcej ze zbioru Tomicjanów, zapewne bowiem ony
 gwałtownie razem (Janowski; Specim. Catal. str. 36. Kt. XC II). Wśród wygnanych były też
 (Lapre) Tomicjan (Kt. Kt. n. a Zatuski miał zamiar wydać Tomicjana za poradą Janowskiego
 (1746. Kt. Zatuski J. A., Duae epistolae ... fol. 6. ¹⁷⁴⁹ (1749). m. str. V drugiego listownika). W Bp2:

rkopis dat. F. IV. 146. a. miał numer 229.

"	dat. F. IV. 146. f.	"	"	230.
"	" " " 146. h.	"	"	231
"	" " " 146. i.	"	"	232
"	" " " 146. l.	"	"	233
"	" " " 146. m.	"	"	234.

rkopis dat. F. IV. 146. p. miał numer 236.

"	" " " 146. q.	"	"	237.
"	" " " 146. 2.	"	"	239.
"	dat. F. IV. 147.	"	"	238.
"	dat. F. IV. 148.	"	"	235.

nieoddadny; dla wydania jednak nie bez wartości.

Hist. z Biblioteki Jędrzeja Jędrzejowskiego do Chr. w 1796 r.

liter. Janowski, Geom. Catal. str. 37 Nr. XCV.

168. — Kat. F. IV. 154. — rękopis papierowy, 320 mm x 193 mm, jedząca, pisany w XVIII wieku, str. lb. 500, oprawy w brązowej skórze.

Zawiera odpis tomu I Tourneyanów zapewne Zw. Sap., bo zawiera akta z lat (1462, Terra Rancarus regno polonae unita, for. M.) 1493—1512.

Str. 1 do 277 r. akta odnoszące się głównie do Jana Olbracht, Aleksandra i kardynała Fryderyka. Druga połowa tomu zawiera akta Tourneyana odpowiadające wydaniu t. I. Na końcu znajduje się indeks niepełny.

Hist. Rękopis należy do Rudneja Jędrzejowskiego, biskupa płockiego, który go sam, stamperem zaopatrył. Następnie do J. A. Jędrzejowskiego, który u góry zanotował: „post Karubowski — Tourney 1510—1512 (at 1462)”. Pod stamperem biskupa płockiego zapisano J. A. Jędrzejowski: „Manuskrypt Tourneyanowski kancelaryjnego kancelarza królewskiego. Ex arch. vo. vpr. scapali in Herberg Varwenski od Kora. Skauwstawa Grabowskiego biskupa Warmieńskiego 1748 przekazał”. Jędrzejowski zapewne nie pomylił, sądząc że to kopia tomu I Zw. Karn. Zapewne przez niego rozumieli pierwotnie, że w ~~Biblioteka~~ Archiwum biskupim w Herlsbergu przechowywana jest kopia tomu I Tourneyanów, (może Zw. Sap.) i z tej kopii — nie ręk., lecz u biskupa Grabowskiego — rękopis zrobiono niniejszy odpis w 1748 r.

¶

Przyjęcie za podstawę tej zarady; że redakcja o niniejszej słow. to. now. post. wierszowanej od tabeli o urzędach słow. tomo. w, wydane nie są

institute stuzba. Jhuaz Tomaszewski, Stanisław Józef, był anara
w kancelary, ^{prawnem} następcę sekretarzem Tomaszewskiego, i postać nara, prawdopodobna,
ze złączeniem i zapłatą abta urodzone z kuznem czam dopiero dopro-
wadził ich stori do tak wysokiego stopnia, jak to nam obawia się Kł.
Karn. Skoro tworyt i wiek rozmarł o roznie rozprawy czam chos
wolażymu znowy, postać nara, naturalna, że według pozorstatych nam
i do spisyj znanych tomów i zwołów odróżniamy „redakcyę”, we
dług wspólnych cech tychże zwołów. Przyjmujemy zatem, że zwoł,
który zachował ślady najkrótszej redakcyi, będzie należał do ~~tej~~
~~dużej~~ grupy pierwszej, najwczesniejszej. Za taki uważam Kł. Murw.
Zag. w tytule każdego tomu, którego wyżej poznali, jest mowa o
„kibore upomniowanym w tytułach tomów”. Obydwie one mato co
wiecej nad cały czas podkancelarstwa Piotra Tomaszewskiego (1813-1835).
Później, może już po śmierci Józefa I, zgromadził Józef tyle
materiału, że mógł, na wzór innych zwołów, urzędnie Kł. Murw.
Zag. aż do r. 1848, co w tytule dodatkowych zeszytów tomów (lata 1836
- 1848) widocznie wyrażeniem „et in reliquos sex tomos ...”. Wobec
tego należy redakcyę o 14 tomach, która nam przedstawia Kł. Sap., nazwać
Redakcyę drugą (u Kstynińskiego pierwszą), a najobciężniejszą i ostatnią
redakcyę o 27 tomach nazwać Redakcyę trzecią.

Postanowiłem więc dotychczas Kł. Z. A. dowodzić naz. Nr. 137.
Cechą charakterystyczną tego zwołu jest wyrażenie uprzedzenia z partycyplem słowa
Józefa Augusta, data 1833 r. na okładce, tudzież skrócony tytuł
tomu „res regni polonae” nie spotykany w innych zwołach, ^{znany} ~~napotykanym~~
bowiem nazwy „res polonae” w Kł. Murw. Zag.; „actiones polonae” w
Kł. Sap.; „actiones regiae” w Kł. Karn. Z tego zwołu znany jest mi:

wanego senatora pnie Górskiego znajduje się list dotyczący sprawy.
List taki ten w takim zwodzie powinniby być podpisany własnocią
pnie Górskiego, a podpis i autentyczność listu ważnego wzmacniać na-
dług ówczesnych wyrazów przytoczonym pierwej autora listu. W tomie
pierwszym zaś Kł. Karn. list cały od paragrafu do podpisu jest sko-
ńczony ręką kopisty. — Kł. Karn., jak nie ~~przez~~ z wielu tomów
jego puchaneż mójemu, ~~na~~ należał, jemuż został własności, Karu-
kowskiego, do Jana z Tomsia na Baranowie Tomickiego, kantelana
wie gnieźnińskiego, syna Michała również kantelana gnieźniński-
skiego i kowalskiego karownego, który był jednym z braci biskupa
Piotra Tomickiego. Około roku 1568 Jan Tomicki ~~i~~ był głową tego rodu
i protoplastą rozgłoszonego domu; umarł zaś na gnieźnińskiej kantelanii
w 1575 r. Jednym z jego synów był Andrzej, szlachcisz wielki; jemu to
dostał się w sukcesji ów zwód Tomickianów i ^(or to) na krzyżach Tomickich ~~pope-~~
~~fotoryt~~ swój podpis. Od Andrzeja Tomickiego dopiero (czy po nim może?)
— niewiadomo kiedy — dostał się cały zwód do ręki Karukowskiego, który
go wraz stamposzem i napisem w okolicy „Stanislaus Karukowski Archie-
piscopus Gnesnensis” opatnył. Prawdopodobnie tedy dopiero po 1581 r. nabył
Karukowski ów zwód od Tomickich ten zwód, który przez nazwę ^{drugi} nosi. —
Znowu ~~jest~~ też niezgodność Karukowski daktakom ^{ywny} ~~st.~~ ²⁴ tomów
różnych, które myśli dopiero w oznaczeniu ~~tęch~~ ~~statutów~~. Według „Compendium”
(zob. Janina IV, 146–149) tom XXVIII oprowadzony pnie Karukowskiego
zwodu miał zawierać dzieła Krzyckiego, tymczasem tom XXVIII Kł. Karn.
zawiera coś zupełnie innego, bo korekturę praw Taszyckiego z 1532 r.
W Kł. Karn. niema wcale miejsca na dzieła Krzyckiego, bo tom
XXV to są „Epistolae Romanae scriptae de negotiis ecclesiasticis” — tom

XXVI nieznany, wreszcie nie wchodzi w rachubę, a tom XXVII i ostatni (zpr. Crantor. 269) ma korekturę praw! Górski sam w liście dedykacyjnym podaje po Żw. Sen. korespondencję z tomami: XXV, Dziela Krzyckiego, XXVI Bogatego Dantyszka i XXVII korektura praw. Niezgodności i informacyj wprowadza zupełne zamieszanie co do tomów dodatkowych:

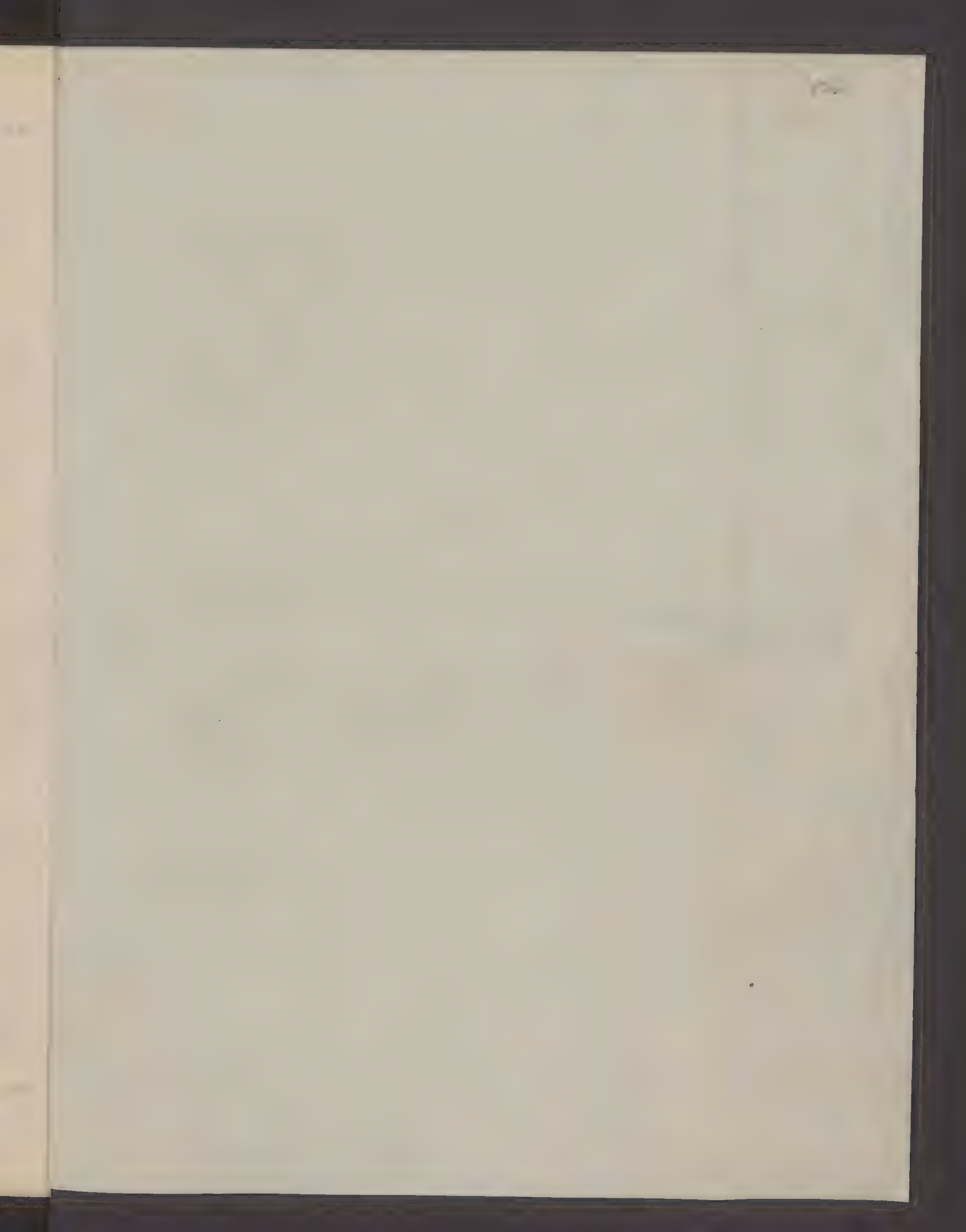
Tom	<u>Żw. Sen.</u> według listu Górskiego	<u>Żw. Sen.</u> według „Compendium” mss. przywrócony i fałszywy	<u>Żw. Karn.</u> według oryginału
XXV	Dziela Krzyckiego Cwiczenia	listy w sprawach duchowych	listy w sprawach duchowych
XXVI	poselstwo Dantyszka Dantyszka Bogatego	poselstwo Dantyszka	[nieznany]
XXVII	korektura praw z 1532 r.	Dziela Krzyckiego	korektura praw z 1532 r.

Jeżeli wreszcie uchyłimy zupełnie świadectwo Karłowskiego w „Compendium” zstaniemy że mamy je tylko za pośrednictwem fałszywego, porostem nam dwa klasyczne świadectwa, gdzie powyższe jest wprost wykluczone: list Górskiego do senatorów koronnych i oryginały Żw. Karn. Świadectwa te niezaprzeczają nic co do tomu XXV, i ten nurego wyjaśnia nam różnicę Żw. Sen. i Żw. Karn.

Stwierdza: Karłowski, biskup wrocławski, zmarł w 1573—1576 r. zwołany do senatu koronnemu przez Górskiego, i ten sprawił w „Compendium” ^{niepewna cyfra} z oryginału, cy z notatek, cy z fałszywych. Ten zwołanie tej samej redakcji, różniący się z poprzednim tylko w dodatkowych tomach, był w domu Tomickich, jako panowała chwała i zasługa Piotra Tomickiego, może opracowany przez wrocławskiego studenta Górskiego. Ten to zwołanie ^{niepewna} ~~stało się~~ na własność Karłowskiego, już ~~zwołał~~ arcybiskupa gnieźnieńskiego, ~~który~~ ~~z~~ od Andrzeja Tomickiego lub spadkobierców jego.

Zatężam tablice z zestawieniem znanych po Górski i jego Tomickich:

[The page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side. The text is organized into several paragraphs, with some lines appearing as distinct headings or section breaks. The overall structure suggests a formal document or report.]

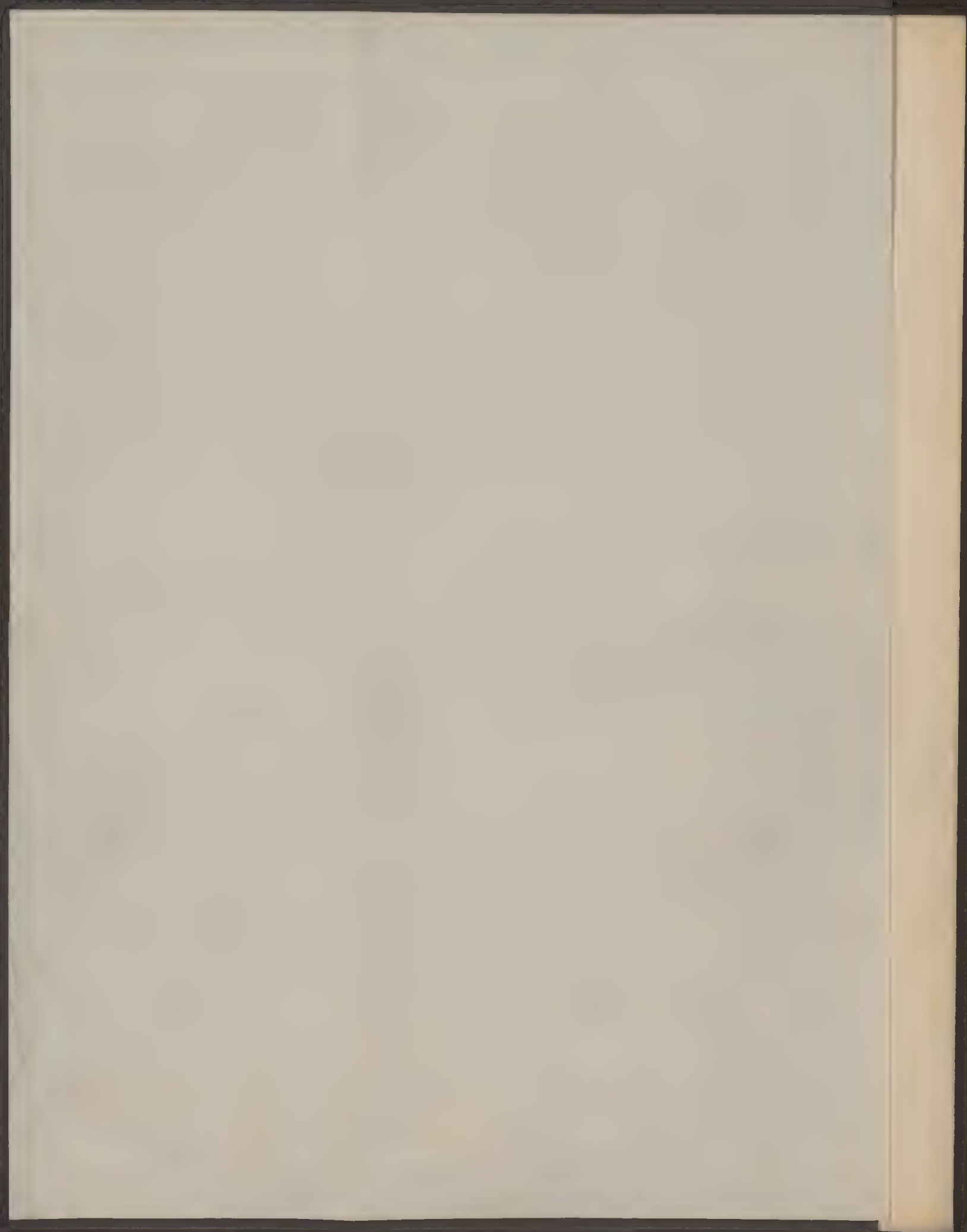
Acta Tomiciana.

Tomy	Redakcyja pierwsza				Redakcyja druga				Redakcyja trzecia							
	Data	Zwój Zygmunta Augusta	Zwój Uniw. Jagiellońskiego		Data	Zwój Sapiieżyński		Zwój Raziwillowski	Data	Zwój Senatu Koronnego	Zwój Karubowski		Zwój Opalińskiego		Zwój Xcia. Karola Ferdynanda	Kopie Redakcyi trzeciej
			Oryginaly	Kopie		Oryginaly	Kopie				Oryginaly	Kopie	Oryginaly	Kopie		
I	(1462) 1493 - 1512	CBp. d. f. IV. 145. a.			(1462) 1493 - 1512	BR Rogal.	CBp. d. f. IV. 154.		1506 - 1511		CBp. d. f. IV. 146. a.	Czartor. 250.		BK. 211. II. 85		
II	1513 - 1517		CBp. d. f. IV. 145. b.		1513 - 1516	BR Rogal.			1512, 1513		BK. 219. II. 93.		BK. 212. II. 86.			
III	1518 - 1520		" d. f. IV. 145. c.		1517 - 1519	BR Rogal.			1514, 1515		Bjag. 51.					BK. 210. II. 84.
IV	1521 - 1523				1520 - 1522	BR Rogal.			1516 - 1518							
V	1524, 1525		CBp. d. f. IV. 145. e.	Czartor. 256.	1523 - 1525	BR Rogal.			1519 - 1521		Znosol. 176.					BK. 224. II. 98.
VI	1526, 1527		" d. f. IV. 145. f.	[Czartor. 260] BK ¹	1526, 1527	BR Rogal.			1522, 1523		CBp. d. f. IV. 146. f.					
VII	1528, 1529		" d. f. IV. 145. g.	[Czartor. 263] BK ¹	1528, 1529	BR Rogal.			1524, 1525		Znosol. 177.			BK. 213. II. 87.		BT Br. k.
VIII	1530 - 1532		" d. f. IV. 145. h.	Czartor. 268.	1530, 1531	BR Rogal.			1526		CBp. d. f. IV. 146. h.		Czartor. 257.			
IX	1533, 1534		" d. f. IV. 145. i.	Czartor. 272.	1532, 1533	BR Rogal.			1527		CBp. d. f. IV. 146. i.		BK. 214. II. 88.	BK. 215. II. 89.		BR Rogal.
X	1535		" d. f. IV. 145. k.		1534	BR Rogal.			1528		BK. 220. II. 94					
XI	Ep. com. Tom.		" d. f. IV. 145. l.	Czartor. 251.	1535, 1536	BR Rogal.			1529		CBp. d. f. IV. 146. l.					
XII	Ep. sac. Rom.		" d. f. IV. 145. m.	Czartor. 273.	1536 - 1538	BR Rogal.			1530		CBp. d. f. IV. 146. m.					BK. 221. II. 90.
XIII	Ep. leg. Jo. Dant.		" d. f. IV. 145. n.	Czartor. 274.	1539, 1540	BR Rogal.			1531		Ep. Gogolewiejs ²	Czartor. 267.	BK. 216. II. 90.	BK. 227. II. 101.		Stat. B. 683. II. j. 86.
XIV	1536		" d. f. IV. 145. o.	Czartor. 258.	1541, 1542	BR Rogal.			1532, 1533		Czartor. 271.	Czartor. 270.	BK. 217. II. 91.			
XV	1536 - 1539		" d. f. IV. 145. p.	Czartor. 275.	1543 - 1545	BR Rogal.			1534		CBp. d. f. IV. 146. p.					
XVI	1540, 1541		" d. f. IV. 145. q.	Czartor. 278.	1546 - 1548	BR Rogal.			1535		CBp. d. f. IV. 146. q.					
XVII	1542, 1543		" d. f. IV. 145. r.	Czartor. 280.	Ep. Rom. comm.	BR Rogal.			1536, 1537			Znosol. 178.				
XVIII	1544 - 1546		" d. f. IV. 145. s.						1538, 1539				BK. 218. II. 92			BK. 222. II. 102.
XIX	1547, 1548		" d. f. IV. 145. t.	Czartor. 287.					1540		Czartor. 277.					BK. 223. II. 103.
XX									1541		Znosol. 179.	CBp. d. f. IV. 147.		Czartor. 279.		BK. 224. II. 104.
XXI									1542							
XXII									1543, 1544							
XXIII									1545 - 1547		Czartor. 285.	Czartor. 286.				
XXIV									1548		CBp. d. f. IV. 146. y					
XXV									Ep. Rom. ecclesi ³		CBp. d. f. IV. 146. z.					
XXVI									Ep. leg. Jo. Dant ²							
XXVII									Stat. Pol. 1532 ³		Czartor. 269.					

¹ w Kórniku.

² złożone w Kórniku

³ odnowione
tylko do
Zw. Karn.

169. — Lat. T. IV. 150. — Rekopis papierowy, 317 mm. na 404 mm.,
pisany piórem, 284. XVI wieku, str. ulb. 6, str. lb. 1231, i ulb. 3. Oprawny w skórę
z żółtą z herbem księcia Stanisława Augusta i związaną na oprawach
księgarskich nacięciem na tyłnej okładce

Kawiera koparyn listów książęcych, autor i pisarz publicznych
z lat 1527—1570. Na str. 3 ulb. tytuł łaciński: „Epistolarum Thelytorum
regum polonae, Sigismundi patris et Sigismundi Augusti filis no-
minibus, per dominum Stanislaum Rosium et Martinum Cromerum
secretarios ipsorum fere conscriptarum. Itemque aliorum ad ipsos
volumina duo.” poniżej: „Volumen primum.” Zbiór ten nie posiada drugiej
tomu drugiego, który zapewne zawierał listy pisane do królów;
nieznat go już znajduje w bibliotece Jatuskiego. Dedykowany był
(str. ulb. 5.): „Magnifico domino Joanni Kutha. de Stangenberg
castellano Golanensi, capitaneo Marienburgensi, Bersawionensi, pusca-
si, terrarum prussiae thesaurario et Martinus Cromerus coadiutor
et designatus episcopus Warmiensis S. P.” ^{i daty dedykacji 10 marca 1531.} Całkowicie zawstęga za-
pewne dowiedzieć, co nieznane wielkiego tego w tym zbiorze. Na str.
1-672 są listy i dokumenty z lat 1527—1538 w znacznej liczbie i po-
rządku; następnie idą akta z lat 1560—1563, dalej z lat 1540—1549.
Na str. 675—1190 pod nagłówkami „Sequuntur litterae variae 1562
et ceterorum annorum” są akta mniej więcej z lat 1562—1570.
Wreszcie na str. 1207—1231 znajduje się niektóre listy królewskie,
inne kromera, z datami i bez dat i bez tytułu. Str. 673-674, 1191-1206
białe. — Przy wielu nagłówkach listów reka kopisty dodawała „Mar.
Cro.” lub „Sta. Ho.” wskazując na sekretarza, który w kancelaryi książę-
cowskiej był listy owe pisał.

Przyjmuje, że jest to kopia z egzemplarza opisanego Host-
ce przez Kromera, a nie oryginalny zbror, w którym list dedykacyj-
ny byłby niewątpliwie napisany lub podpisany autograficznie przez
Kromera. Poniżej tytułu jest dopis: 1568, 200 w. „Ex libris Alexandri
Wolffia” poniżej data ~~1576~~ ¹⁵⁷⁶ „Muzo” wase w tym
roku, a tym data po opisanym guście Hostce, odpowiadają być mu-
ny.

Hist. W. XVII wieku rękopis należał do Alexandra Wolffa starsze-
go Felińskiego (o nim zob. Miroszki, wyd. drugie, IX, 397). W ~~przebiegu~~
~~potem~~ XVIII wieku dostał się do rąk J. A. Jatuskiego. W 1771 r. był oku-
pany księżem Stanisławem Augustem i (wtedy) zapewnione, jego kontem,
opracowany. W bibliotece Jatuskiego numer Nr. 244. — W 1796 r. przeszedł do Bp.

liter. Janowski, Musar. Sarmat. str. 99 Nr. LXV. — Budzik, 167. —
Blumenstok, 364.

170. ~~XX~~. — Lat. F. IV. 151. — Rękopis papierowy, 305 mm. na 185 mm.,
pisany piórem, około XVII wieku, kłb. 180, reinter (półko potwój tawny)
k. brate i alb.; oprawy w parno brązową skórę. Zawiera:

a. — k. 1-14. napisane karłowatym drukowanym guście „Universaleium I. R.
Mtr. poloniar et Suerac etc. ad discordantes ab Ecclesia Catholica
Romana” 1644. — oraz k. 23-38. druki: numerat brata Władysław
Stawa IV z 1645: „Orationes habitae Thaurum et deputatis ad
Colloquium Charitativum ...” 1645.

b. — k. 43-180. rękopiśmienny, ważny materiał do Colloquium
Charitativum w Toruniu 1645. Skrytka posiedzeń, listy bratupa
zmińskiego przez Tyszkiewicz, mowy deputatów itd.

170. — Lat. F. IV. 152. — Receptor papierowy; 30x mm. na 196 mm.
pisaną jedną ręką w XVII wieku na 326 k. lb. wystygłej, oprawę
w brązową skórę.

129
Ławiera: „Inventarium omnium et singulorum privilegiorum, lite-
rarum; diplomatum et monumentorum, quaecunque in archivo Regni acie-
Cracoviensi continentur per commissarios a Sacra Regia Maiestate
et Republica ad revolvendum et collatum omnes scripturas in
eodem archivo existentes deputatis confectum. Anno Domini M. DC. LXXXII.”
Oryginał, podpisany na k. 313^b przez komisarzy: Stanisława
Wojewódzkiego biskupa kamienieckiego, Marcina (Chomstowskiego¹) kaptela
na Żarnowskiego, Pawła Stobanowskiego kaptelana diecezji kieleckiej, Fran-
ciszka Jordana² Kazińskiego Łachorowickiego² burtorza skarbu koron-
nego, Andrzeja Jana Żydowskiego sędziego grodzkiego oświęcimskiego,
Krzysztofa Ludwika Radziwiłłowskiego² cześnika bractawskiego, Stanisła-
wa Zdanowskiego pisarza grodzkiego krakowskiego, Marcyna Mar-
cyana Ładowskiego² sekretarza brzeskiego. Por. wydanie z kopii
Biblioteki Gostoryskiej i jednego z oryginałów (z Bibl. Watykańskiej)
przez Rykaczewskiego, nakładem Biblioteki Polskiej w Paryżu 1864.

Hist. z daru Alexandra Jatuskiego wojewody Rawańskiego należał
ten kodeks do klasztoru [Bernardynów] w Radomiu. Klasztor ofiarował
go Marcinowi Jatuskiemu sekretarzowi koronnemu, który w 1747 r.
dał go J. A. Jatuskiemu, synowi Alexandra. (W 1796 r. przeszedł do Cb.p.
w Bł. Jatuskich pod Nr. 170.)
Inter. Janowski, Musar. Sarmat. str. 83 Nr. IV.

¹ Mięsa, lub błędnie, a Rykaczewskiego.

² Ta kopia tego receptu w Bibl. Jatuskich pod Nr. 171. fol.

17h. — Lat. F. IV. 153. — Receptus papierowy, 344 mm na 200 mm.,
 pisany jedną ręką w XVI wieku, kłb. 168 i 243. Oprawny w czarną skórę, w
 cerkask, z dwiema stronami. Na okładce z jednej strony: „Regestrum percepta-
 rum pecuniarum privatorum proventus S. R. Mts. tum ex vestris con-
 tributionum publicarum annuorum (!) preteritorum per Rempublicam
 S. R. Mts. donatarum | herb państwa, w nim gwiazdki | Anni 1590.” po od-
 wrotnej stronie recepty: „Regestrum distributarum pecuniarum ex
 privatis proventus S. R. Mts. ac vestris contributionum publi-
 carum S. R. Mts. a Republica donatis | herb lewart, w otoku
 napis: „Joannes Firlei de Dombrowicza Tesaur. Regni Cap. dubli.
 etc.” | Anni 1590.”

$$48d = 68r.$$

$$x = 100 \text{ r.}$$

$$1r. = \frac{48}{68} d.$$

$$\frac{12}{17} d.$$

$$\frac{1200:17}{119} = \frac{70}{10}$$

Księga dochodów i rozchodów na utrzymanie dworu królewskiego
 Zygmunta III w 1590 r. Je głowa dochodów ostature cztery karty wypra-
 ne. Na ostatniej k. 243 rozchodów podpisał ich jako komisarz
 kontrolny w 1593 r. Stanisław Miński wojewoda królewski. Piotr
 Tylicki sekretarz wielki koronny i referendarz. Na pierwszej kar-
 dochodów przetrze wymalowany herb lewart. Jest to materiał
 bardzo ciekawy i wart opracowania i wydania. Oprócz wydatków
 na dwór są zapisane wypłaty na postów obcych monarchów,
 postów sejmowych i wielu ludzi wybitnych, jak np. Skarga,
 Mikołaj Kochanowski, Andrzej Zbytkowski (Zbytkowski), Niemce-
 wicz, Grabowiecki Lechman, Dzierżok Krzysztof, Niegajewski
 Stanisław i wielu innych. (zob. np. herb grabowieckiego Rymy Duchowne
 Kraków, 1893, str. przedmowy mojej). Jako przykłady, zażytych rachunków
 grabowieckiego, zapisany w tej księdze Jana Firleja na k. 79; ten
 bardzo, je tak interesujące księgi podskarbiów z XVI wieku, do tych.

czas ogłogone i dafę obrzęb irogemej wachunbowosci.

Sebestiano Grabowiczky

-Salaris a die coronationis ad diem solutionis pro
annis 2/2 [ty. za 2 lata i 2 micesse] fl. 900.

-Eidem salaris a die 22 Novembris 1586 ultimar
solutionis Graduae post mortem Sermsi olim dvae
memoriae Regis Stephani factae ad diem corona
tionis 27 Decembris 1587 pro annis 1/0/5 codant " 394/18

Ratione absentiae, quae illi merito in solutione
annis 1585 Niepolowicis deducta erat et in manu
ali iam posita est et nulla controversia de illa
agebatur, nam modum eiusdem absentiae per
Sermm. olim dvae memoriae Regem Stephanum
eidem condonatur, verum ad instantiam eadem
condonantur deano " 180.

Totius facit fl. 1474/18.

Ad rationem horum:

Craoviae 9 Maij 1588 fl. 100.

die 6 Octobris eiusdem 30.

Ex suppis " 180.

die 11 Octobris 1588 " 150.

Warszaviae per annum. Thesaurarium Curiae ⁽¹⁵⁸⁷⁾ " 186/20

Idem circa solutionem generalem 1590 " 388/10

facit datorum ~~1035~~ " 1035.

Restant exsolvendi fl. 439/18

Hist. W końcu XVIII w. należał do Anieli przebendowskiej; zapewne po fauce Jerzego przebendowskiego, powstarcu Wielkiego Korony. W 1806 r. do Józefa hr. Kuropatnickiego, od niego darem przeszedł około 1817 r. do biblioteki Towarzystwa Przyjaciół Nauk, skąd w 1833 r. dostał się do CBP.

$$1r = \frac{17}{12} d$$

$$100 r. =$$

$$\frac{17 \cdot 100}{12}$$

$$\frac{1700 \cdot 12}{50} = 443$$

173. — Lat. F. IV. 155. — dykopis papierany, 335 mm. na 205 mm.,
^{z końca XVII lub początku XVIII w. (str. 193-845)}
 pisany jedną ręką w XVIII wieku, (oprawny w skórę brązową z wyćwieżami na grzbiecie).

$$58^6 = 2$$

$$59 \quad 4$$

$$60 \quad 4$$

$$61 \quad 40$$

$$62 \quad 40$$

$$63 \quad 40$$

$$64 \quad 16$$

$$65 \quad 2$$

$$66 \quad 58$$

Tytuł rękopisu: „Collectanea litterarum regum, principum diversorumque magnatum in rebus status, sceptum tenente in Polonia Stephano Bathori.”

Nagłówek ten jest pisany odmiennie ręką ~~XVIII~~, czy nie Andrzeja Chępczostoma Zaluskiego, biskupa płockiego, (którego stemplem jest wyćwieżona na str. 193 a pierwszy w tym kodeksie. Tę samą ręką na str. 833-845

$$193$$

$$144$$

$$48$$

$$68 \text{ str. mm.}$$

$$48 \text{ str. druk.}$$

pisany ręką „Series hoc volumine contentorum.” po nad tytułem, a gdy, zapiski ręką J. A. Zaluskiego: „Polonia. Mss. [Stephanus (pneumon)] Kamoysey Joh. Cancellarius R. p. Acta 1582=3.” i dalej „1582 et 83.” — jest to ~~to~~ dalej ciąg rękopisu dat. F. IV. 124 (zob. Nr. 130), który ma wstawkę u góry na str. 192. Copis albo z rękopisu XVI wieku „liber legationum” Kamoysego, który od 1692 był w bibliotece króla Jana III (zr. CBP. sygn. Raznojas. F. IV. 140, naz. Nr.), albo z cytowanego pod Nr. 130 rękopisu lipskiej „Stadtbibliothek”. Rozgrzał tej kopii mianem być erytą puryfikacyjną, bo niema żadnej wstawki na to racji. W wewnętrznych rękopisach akta zaczynają się od Nru. XLIV z 1582 par. 8. — Trzeci par. Nr. 130 i, są akta dyplomatyczne, stosunki z państwami otoczenia, z Cesarstwem, z Danją, z Kurją w sprawie archiepiskopstwa

$$116$$

$$91$$

$$25 \frac{1}{2}$$

$$100.-$$

$$48$$

$$68$$

$$68 r. = 48 d$$

$$100 r. = X$$

$$\frac{68}{48} = \frac{17}{12} \frac{5}{12}$$

$$1r = 1 \frac{5}{12} d. = \frac{17}{12} d.$$

J. D. Solikowskiego ręk.

Hist. Od A. C. Zatuskiego puent do ręk jego synowca J. A. Zatuskiego, w Bibliotece Zatuskich obydwa tomu stały obok siebie pod Nr. 254 i 255. W 1796 puent do Ckps.

Liter. Janicki; Musar. Sarmat. str. 102 Nr. dxxvi. — białk. 168.

174. — Lat. F. IV. 158. — Rękopis papierowy, 355 mm. na 205 mm., piśm. średnia rękami XVII w. na 14 h. alb. w. ołtarze nowej dekoracji.

Zawiera :

- a. — Rękopis transumptu Koparskiego listu biskupa brachowskiego, 1432 lut. 3, z przywileju panów litewskich uniwersum mędry polski, a listu z 1401 r. Kob. proclama, Cod. epist. Vitoldi, Nr. 234 i Appen. XXVI.
- b. — Rękopis listu aktów ^{do spraw} ~~z~~ tej części letniej wojny, z 1643 r., nie odnoszących się do Polski.

175. — Lat. F. IV. 163. — Rękopis papierowy, 314 mm. na 197 mm., piśm. holenderska rękami w XIX wieku, kłb. 424, średnio oprawny.

Zawiera regesta, bez dat, z kłb. 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

regestów 234 z kart 139 kruszy, liber septimus N° 8 sub litt. G. "z czasu kancelerstwa Jana Komiecpolskiego. 1448-1454. — 3) l. 179. regestów 464 z kart 217 kruszy, liber octavus N° 9 sub litt. H. "za czasów Jana Olbrachtę z podkanclerstwa Jerzego de Lubratz. 1492-1497. — 4) l. 213. regestów 660 z kart 143 kruszy, liber nonus sub littera I. N° 10 "za czasów Jana Olbrachtę z podkanclerstwa Vllis. Vincenti de Proramb 1497. — 5) regestów 561 z kart 265 kruszy, liber decimus N° 11 sub litt. K. Conrad; Stanisłai et Joannis ducum Masoviae 1497-1506. — 6) l. 322. regestów 808 z kart 387 kruszy, liber duodecimus sub littera M. N° 13 "za czasów Alexandra "cancellariatu Vllis. Joannis de Lascho" 1504-1506. — 7) l. 322. regestów 487 z kart 265 kruszy, liber 13 littera N. N° 14 regnante Stanisłao et Joanne duobus Masoviae Cancellariatu Joannis de Żukowo [cantoris Vladislaviensis]. 1517-1527.

Na to kopie robione przez kilku kopistów i czasów, gdy Metnyka Koronna w Petersburgu przebywała. Księdy rękopiśmi podawali mi kopie Murontzoff i Georges de Bohl. Obydwaj te są robione ze spisu (regestów) Naruszewiczowskich, już podanych mi podobno przed laty tymem Metnyki. Takich jak ten tomów ma być w CBP. jenne 12, są one zapewne pod tą samą sygnaturą. Pan Stanisław Ptanyci mówił mi, że już nie ma drugiej belki tomów wyrażanych tymi spisaniami.

176. — Lat. Q. vel. IV. 1. — Księga pergaminowa, 285 mm. na 213 mm., pisany ozdobnie jedną, rzadko ^{korallen} ~~złotą~~ XV w. na wstążce pergaminie, lecz może nie we Włoszech, albow. 124, we dwie kolumny. Oprawny w skórę szafiranową, ciemnoszafiranową ze złotymi wykończaniami.

136

Zawiera: *Isidoro de Columna, Historia Troiana.* Na łowcu:
„Factum est autem presens opus Anno domitiae Incarnationis Mil-
lesimo ducentesimo octuagesimo septimo eiusdem forma Instructioe so-
liciter [rozeta wystrubana].

Hist. z Biblioteki Zatuszanki pucnost do Cksp. Byt w ponadawni j.l.
Zatuszkiego.

177. — Lat. G. vol. IV. 2. — Rekapis pergaminowy, 184 mm. na 100 mm,
pisaną jedną ręką, XV wieku, nader ordobure i kaligraficznie, na 100 str. kiesz-
kowych ręk. Janochiego, oprawiony w ~~inty~~ jasnobrunatny sefian, z herbem króla
Stanisława Augusta i z inskrypcją na dyłacz obłade: „Patriae patri, Stansi-
slavi Augusti Cura et liberalitate regia MDCCXXXV” tj. oprawiony został w 1774
r. na kont brólewski.

Zawiera: „Matthei palmerij florentini de temporibus incipit et
primo ad petrum Medicum Cosme filium proemium.” Języka nie przed-
mowa: „Animus nostris innatum esse constat, ut prestantes ingenio viri...”
Na łowcu: „Explicit prohemium incipit prefatio libri. Querenti michi repe-
numero quibus temporibus, per quos et apud quos gentes...” Dyle-
sance języka nie „A principio mundi sive ab Adam primo hominum
...” koncy nie dytło na r. 1448. „Veneti Franciscum Sportie filium
sibi reconciliant et in amicitiam recipiunt pacisque inter se
rebus menstrua illi stipendia pollicentur. Mediolanenses laudem
receperunt.”

Hist. z Biblioteki Zatuszanki — należał do biskupa kygowskiego — puc-
nost w 1796 r. do Cksp.

178. — Lat. Q. vol. II. C. — Księgi pergaminowy, 111 mm. na 185 mm.,
 piśm. jedn. rzędy XIV wieku, gęsto we dwu kolumnach, kłb. 16, rękopis w nie-
 kwesty papier.

Janina fragment, kor. brzoza, francusko-hiszpańska. Borcharda de
 Berche opis ziem św. „Incipit liber de terra sancta quem com-
 pilavit frater Borchardus de ordine minorum dictus de Berche.
 Describere terre sancte.” języka łac.: „Quia vobis quorundam devo-
 tione affectus ea saltem aliquantulum imaginari....” Ilżyma łac.
 w ródzieli „de vineis” na słowach „....vires sufficeret....”

O jakie i autorze

Hist. z Biblioteki Jezuickiej.

179. — Lat. Q. IV. 1. — Księgi papierowy, 205 mm. na 150 mm.,
 piśm. jedn. rzędy XV w. na kłb. 95, oprawy w brązową skórę.

Janina Sebastjana de Olmeda kronika hiszpańska. Tytuł:
 „Nova Chronica ordinis predicatorum de initio videlicet et
 successu eius ipsiusque magistrorum generalibus et viris illustri-
 bus usque ad annum MDC qui est CCCXXX et ultra ab in-
 stitutorie illius.” języka łac.: „pro hectori. Quorundam quidem pauci
 sunt aut certe nulli inventi sunt....” Według dopisku na końcu
 per to kopra „ex proprio exemplari asservato in Bibliotheca in
 signis Collegii sancti Gregorii Villesolentani, sede quinta....” O tej
 kronice

Hist. z Biblioteki fil. Jezuickiej puenta w 1796 r. do Chr.
liter. Janina; specim. Catal. str. 80. Nr. CCLXXII.

180. — Lat. Q. IV. 2. — kęsopis perporowy, 416 mm. na 185 mm., piśmny
jedną ręką XV wieku, na 400 str. lb., oprawny w skórę, szafrową, z herbem i
różnymi inskrypcjami. Łoś Hainstawa Augusta („Hainstau, Augustus Rex sue-
cutorum posteritati vindicat“)

Zawiera kronikę Miśtwa Wincentego glosowaną, bez komentarza, piśm-
ną, prócz Jana z Cerehwiży w 1456 r. — Na ławie ołtarzowej recte
napisał Janowski: „Existat in Zalusiana hac Bibliotheca publica chronica
Kadlubkensis codex folii magnitudine ordine CCII. Est ille manu antiquior
alque elegantiori descriptus differtque a codice hoc minori plurimum.
Adest etiam codex alter ^[Zob. Nr. 456. kęsopis] formae minoris, ordine MDCCCCXXXIV, chara-
ctere nitido, sub opum pieci seculi XV exaratus. Conuenit codex minor
uterque cum Chronico Kadlubkensis ab Herbuto lucis publicae expo-
sito. Codici postremo apponitur est auctoris anonymi commentarius
in chronicon Kadlubkensis. Istique idem spec quem Herburtus una
cum Kadlubkone publicauit.“ Na jej stronie verso wyraża Janowski
tytuł kęsopisu i błędnie podaje datę. — Tworzący większe malowane. Poc-
honu kęsopisu: „Explet Cronica Johannis per manus Johannis
de Cyrequeira et est finita quarta feria in vigilia (!) sancti Phi-
lipi et Jacobi anno domini M^o 456.“ W wydaniu Bielowskiego, MPH. II,
codex VI. — Kęsopis ten był uważany przez J. A. Zaluskiego za autograf!

Hist. Od A. A. Wessla biskupa rufianckiego otrzymał go J. A. Za-
luski. Na dawnej jego sprawie był nadpis ręką Zaluskiego polecony, błę-
nyty Janowski w Specimen Catalogi. W Bibliotece Zaluskiej ma
Nr. 1973. W 1771 był okazany królowi, i na jego koszt oprawiony. Z
Bibl. Zaluskiej w 1796 r. przeszedł do CBP.

Liter. Janowski, Specim. Catal. str. 82 Nr. CCXXXVI. — Id. Musar. Sarwat.
str. 90 Nr. XXXIII. — Bielowski MS. str. 3. — Id. Wstępn. wstępn., str. 128-130. — Id. Wstępn.
wstępn. badań najnowszych o M. Wincentym, w „Na Dziś“, I, 253. — MPH. II. 205. (błędna sygnatura).

181. — Lat. Q. IV. 6. — Rękopis papirany, 207 mm. na 155 mm., piśmny
jedną ręką XV wieku, na 368 lłb. oprawy w deski dybowe i skóra szara.

Zawiera hołmę, listna Krucatego, głosowaną^(L. 2-233), z indeksami i ko-
mentarzem zwykłym zrobionym od piśmny na l. 242^b 368. — Poza to ko-
mentana „Legenti nunci...” na jego końcu do słów: „... in regem polonie
in Ecclesia Cracoviensi coronavit,” dopisał Jatuski: „Hucusque textus
impressus.” Dalej odpu lebił i koniec „Cuius regnum^[regimen] deus omnipotens
dilaret et prosperum faciat....” itd. Mowa tu o Władysławie Warnei-
czyku, za którego czasów ~~indeks~~ komentarz ~~zrobiony~~ piśmny. — Na
l. 1 zamontował Jatuski: „Kadlubkowski chronica in qua textus
seorsim, Commentarius itidem seorsim est expressus, continet cum
impressio et nihil amplius hic in manuscripto referre liceat.”

Hist. Jest to ten rękopis, o którym Janowski pisał (Zob. Nr. 180). W
1771 był w Krakowie obczajany. W bibliotece Jatuskich miał Nr. 1974. W 1796
przebiegł do Ciep.

Liter. Janowski: Specimen Catal. str. 82 Nr. CCXXXVII. [?]. — Pol. Murar.
Sarmat. str. 90 Nr. XXXIV. — Krolowski MS. str. 4. — Ed. Wstęp historyczny
str. 130-131. — Ed. Wstępki haban itd. str. 254. — Do MPH. nie był użyty.

182. — Lat. Q. IV. 14. — Rękopis papirany, 175 mm. na 160 mm., piśmny
jedną ręką XVII w. lłb. 215, oprawy w brązową skórę, z herbem XX. Winiowickich.

Zawiera nieznaną dzieło historyczne i formę listów. Tytuł: „Manuskrypt
alias Historja 70 Xera. Inci. Albrechta Stanisława Radziwiłła, kande-
na Wielkiego WXL. państwa trzech królów polskich Zygmunt III
Władysław IV i Jana Kazimierza.” Język ten: „... ad rusticum.
In familiari nostro colloquio cum quodam tibi proponerem, quae

tempore trium regum (quorum ego indignus fui cancellarius) ac
ciderant.... "jest to list Radziwiłła jako przedmowa ogólna, pojęcie:
„proemium” inuip. „Naturalis amor fertur in patriam....” Każde
z trzech państw ^{opisane w liście,} pojęte na rozdzielę. Przez osobne, robi
wrazem, są one były wykonane i przygotowane do druku. Jest to
niezawodnie literackie obrobienie pamiętników Radziwiłła, w ulu
bionej w XVII i XVIII w. formie listów. Wskazy. do 1652 r.

Hist. i biblioteki J. A. Jatuskiego. k. 1771 okazany brodat, w Bpł.
miał Nr. 169. W 1796 przeszedł do CBp.

liter. Jatuski, programma litter. str. 21. — Jauschi, Specim. Catal.
str. 88. Nr. CXCIX. — Tol. Musar. Sarmat. str. 109. Nr. CIII. (później, inop
format fol. f.)

183. — dat. Q. IV. 25. — Rękopis papierowy, 213 mm. na 146 mm.,
kaligraficznie jedną ręką pisany w początkach XV w. ^{alb. 194,} poprawiony w czarną
złotem wywierconą skórą.

Tytuł rękopisu: „Cronica Marturana pulchris addiccionibus orna-
ta.” inuip. „Quoniam sicre tempore summorum pontificum....” Kwi-
ty na rok 1313 i wiadomości o ubazaniu na dwóch koni. — Na
pergam. nowiej k. obładowej spisy papieżów i cesarzy z kroniki; oraz
na górze papierka „liber antiquis conventus sororum in Weesp” a
na pergam. barwie na koniu „liber confessoris sororum antiqui con-
ventus in Weesp.” J. polski: nie falkopf i w niej mały. Inne rękopisy
kroniki Marcina Opatowskiego zob. N. V. 186, ..

184. — Lat. Q. IV. 27. — Księga papierowy, 140 mm. na 180 mm.,
pięć stron, 4 kł., w końcu XVII w. kłb. 54, oprawy w brzości rękopiśm., skór.

Zawiera dyktando B. Jemurawicza o oblężeniu dworu w 1672 r. Tytuł:
„Leopolis Russar metropolis a Tureis, Tartaris, Cosacis, Molissis
duo MDC LXXII hostiliter obsessa, a deo miraculose liberata. per
Bartholomaeum Jemurawicz consulem eiusdem scripta. pro uerenga
„In tres colles stella insignitos a Sixto V Pontifice Maximo eor
tati pro stemmate datus“ następuje przedmowa do konsula lwow
skiego i dyktando zamyka się: „Obsedio. Leopolin Russar metropolim
tertuo iam hostiliter obsessam....“ podobno autograf Jemurawicza,
czego sprawdzić nie możemy, nie mamy jego ręk. Jatuśki tak to opia.
cują, i jest to dość prawdopodobne, zwrócić się ^{autograf} ~~Minasowicza~~ może być
w porównaniu ~~autogra~~ Minasowicza. Opis ten nie jest dotychczas znany.

Uw. J. A. Jatuśki zapisał na k. 47. „Mss. Jemurawicz Barth. Codex
autographus.“ Należy tytuł: „dono mihi dedit Carmus. duns. Josephus
Epiphanius Minasowicz aureus meus integerrimus 1752.“ z 13 p. 2. p. 2. p. 2.
w 1796 r. do Crp.

Liter. D. 175

185. — Lat. Q. IV. 28. — Księga papierowy, 210 mm. na 143 mm.,
jedna strona, piątą w końcu XV wieku, kłb. 124 i 2 nłb. na porządku; nieoprawa.

Zawiera dyktando ^{Marcus Sannito} wojnie między Wenecją a Ferrarą w 1472 r. oraz
wiersze włoskie, łacińskie i bilety tegoż autora.

a. — k. 1-61². „Commentarius belli Ferrariensis quod senatus Venetus cum

Heracle ut[?] Extensi gerit. Ceptum anno domini. M^o (CCC LXXXI)
calendis Maij Joanne Mozenico Duc Inuito.“ Zamyka się: „Ferraria
urbs non admodum vetus, quam forum Libien quidam fuisse....“

porażkowycy dworze h. ulb. post. plan m. Ferrary. K. 62-90^b brzo.

2. — h. 91-127^b. Opis, wiersze sonety włoskie, notatki rożniane rkp.
Marina Lauto. Na h. 128 zapiska „Est marini sancti leonardi. F.”

Na h. 2^b ulb. zapisana p. l. i. Zaleski: „Authorem crediderim vel Georgium Merulam vel Marcum Sanctum Leonardum filium, qui fuit possessor huius voluminis. Neutrum opus apparet in Burmanniano (contuli ipse cum tota collectione Burmanniana) Thesauri Italiae huncque ad hanc diem ineditum crediderim.” Ponizoj, Diffort a Spazaria commentario belli ferrariensis cuius codicem mss. habeo autographum in parvo folio.” (cf. Janoch, Specim. Catal. Nr. ccccxxxiv).

Hist. 2 BpZ. puenoś w 1796 r. do CBp.

liter. Janoch, Specim. Catal. str. 127 Nr. ccccxxxviii.

186. — Lat. Q. IV. 30. — Rękopis papierowy, 218 mm. na 155 mm., pióro, jedna ręką w XV. wieku, ozdobnie, we dwie kolumny, na h. 63, minuse i niebieskim kolorem malowany. Oprawny w telturę.

Tytuł: „Martini Poloni Chronica; XV^m saec.” Własny tytuł: „Incipit cronica fratris Martini domini pape penitenciaris et capellani eiusdem. Sequitur prologus. Quoniam nunc tempora. numerorum ro. manorum...” Dubrowskiej dopisał „Il y a deux cet Exemplaire des additions qui ne sont pas de Martin de Pologne mort en 1278. Ces additions vont depuis le pape Nicolas III jusqu'et compris Clément VIe élu en 1342.” Zab. NN. 183, ..

Hist. ze zbioru Dubrowskiego zakupiony do CBp.

187. — Lat. Q. IV. 45. — Księgi papierowy, 195 mm. na 180 mm.,
pojemny jedna część w XV wieku, alb. 31, oprawy w zółta, leżące.

Jawiera prawnik Marcina Grabieckiego, syna Juna i Kofa, kanoni-
ka regularnego Miechowskiego obojczy, urodzony 1663 Wierusa 27 od powstania rycia
(1627 r.) a następnie dopuszczony do 1680 r. Wieruskiej wstąpił.

Hist. 3 Biblioteki Jatuśskich.

188. — Lat. Q. IV. 51. — Księgi papierowy, 200 mm. na 190 mm., po-
jemny jedna część w XV wieku, alb. 48.

Jawiera ~~Traktat o Turbach i wojennych~~
~~o wojennych, o wojennych, o wojennych~~ z uwagami tureckiej uro-
wianego autora. Jawiera m. j.: „Incipit prohemium in tractatum de
moribus, conditionibus et nequicia turcorum” incip. „[7] nimirum
ma persecutionum genera non tam humana quam dyabolica....” Inci-
pit prologus. [N]unc autem mee infelicitatis historiam [!] proponere uolo
quomodo scilicet et quando captus fui a tureis et ductus in eorum
captivitatem.... Autor, urodzony w Lublinie, urodzony lat 15 czy 16
dostał m. j. do miasta „Schibsch secundum ungares in teutonice uero
muelenbag itudendi gratia”. Tytuł m. j. w 1436 r. Wotom i Turcy oblegli
to miasto i wzięli go w jasyr. Uwolniony m. j. w 1458 roku.

Książka ma 23 rozdziałów, pojęciem następuje artykuł o potęgach
prawdy i pytań i dawa modlitwy po turecku w
transyppoci i tureckiej z Monarchem tureckim. Książka o ile wiem,
nieznana.

Hist. 2 Biblioteki Jatuśskich.

189. — Lat. Q. IV. 52. — Rękopis pergaminowy, 200 mm. na 170 mm.,
pisany jedną ręką w XVIII wieku, str. lb. 520; oprawy w skórze brązowej.

Zawiera: „Compendium rerum varicarum ex historiis Polonis col-
lectum”. Druk: ms. na:

a. str. 1-381. Compendium historyi polskiej; bez wartości; z druk druk-
wany, do 1696 r. Druk: 12 k. białych, alb.

b. str. 383-434. Druk: statystyczny-polityczny polski. i str. 435-520 in-
deks. Ten opis ma pewną niewielką wartość; cała reszta reszta
jest kompilacją, jakiegosi fermyli historyi. Kilka anegdotek, historie
panowania Jana III, wystęgi me autorowi reszty, jak np. herb polski
po Janie III na historyi zawierają coś godnego uwagi.

Hist. 2. Biblioteki. Jaturskich.

190. — Lat. Q. IV. 56. — Rękopis papierowy, 183 mm. na 160 mm.,
pisany jedną ręką w XVIII wieku, str. lb. 1136, oprawy w brązowej skórze.

Zawiera: „Memoriale rerum gestarum in Polonia a morte Sigis-
mundi III inchoatum et continuatum levi calamo et raptim de-
scriptum. anno 1632 initium datum a me Alberto Stanislaso Ra-
dziewicz Cancellario Magni Ducatus Lithuaniae”. Druk: do r. 1643go
w tej reszcie. Zob. dalszy ciąg pod Nr. 195. Kopia podobna i oryginal-
nego reszku, zrobiona w 1729 r. pomyłkowo nazwie „Ex libris” Jaturskiego.

Hist. i liter. zob. Nr. 195.

191. — Lat. Q. IV. 59. a. — Rękopis papierowy, 205 mm. na 160 mm.,
pisany jedną ręką w XVI wieku, alb. 74, 217, i alb. 27. pisany w obu kierunkach,
jak zwykle kanczyki rachunkowe. Oprawy w czarna skóra, z ugięciem na

niej napisem „Percepta pecuniarum privatorum proventuum Sacre
Majestatis Regiae a die 1 Januarii ad diem ultimum Decembris
Anni 1558” i w ozdobnej obwódce wytarty górs herb porzeczny i herb
S. L. Druga strona albidki, edwrotnie jak poprzednia. Napis „Distributa
pecuniarum privatorum proventuum ... etc.”, herb także starty (u proweni-
joli zapetunie wytarty, w drugim Nowina, w trzecim Dółga, w czwartym
Jelita). Księga S. L. oznaczająca podskarbnego nadwornego koronnego ^{Jana}
~~sebastiana~~ kutnowskiego.

Rękopis zawiera oryginalne księgi dochodów i wydatków prywatnej
kuchni Zygmunta Augusta, z ~~podskarbnego kutnowskiego~~, z roku 1558.
Jest niezwykle tego rodzaju księgi i ta jest w wysokim stopniu interesu-
jąca dla historii kultury w Polsce, dla osobistości etc. zawiera w re-
gestnie wydatków. Jsb. Nr. warszawy.

192. — Lat. Q. IV. 59. 2. — Rękopis papierowy, 203 mm. na 158 mm.,
jedna (także sama co poprzedni) ręk. XVI w. pisany, kłb. 75, 227 i ulb. w
środku puentu 50, oprawa też sama.

Zawiera rachunki dochodów i wydatków oryginalne z prywatnych do-
chodów księcia Zygmunta Augusta za rok 1560.

Hist. do C.A.P. oka te rękopisy puenty zafowne z biblioteki księcia.
Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Warszawie.

Liter. Dudz, 178.

193. — Lat. Q. IV. 60. — Rękopis papierowy, 191 mm. na 151 mm.,
pisany jedna ręk. XVII wieku, kłb. 145 i 120, oprawny w skórę, ręk.

Zawiera „Armamentarium armorum seu praeseporum regni Poloniae
stemmatum quadruplici eruditione, sacra, historica, poetica et symboli-

ca instructum". języka m., "Urduum sane opus et assidu. plano laboris
provinciam egredior Gortomiani rhetores... jest to robota jezuita,
wybitna i tożsaka w koleżnym zalazonym przez Hieronima Gortomskiego
wojewode poznańskiego. bez wartosci. Zaleski autorem mieni Rutke.
Krt. z biblioteki Zaleskich.

194. — Kat. Q. IV. 69. — Rękopis papierozy, 197 mm. na 160 mm.,
pianny jedna ręką w XVIII w. ulb. 111 i ulb. 6, oprawy w foliur.
Zawiera: Alberta Krjeh Kopitownicza "Facile Rademichani. Gesta
Illust. domus Ducum Rademich compendio continetur... Vilnae... 1184.
Opis z druku.

Krt. z biblioteki Zaleskich.

195. — Kat. Q. IV. 97. — Rękopis papierozy, 192 mm. na 160 mm.,
pianny jedna ręką w XVIII wieku, str. lb. 1137-1983 i bibliograficzny na
dwu ulb., oprawy w brązową skórę.

Zawiera dalszy ciąg pamiętników Albrechta Stanisława Ra
dzewilla od 1644 do 1655. (do końca). Opisany ten pamiętnik 1719
listopada 4. — Zob. opis pierwszy pod Nr. 190.

Krt. Opis ten, wedle zapewnienia właściciela, jest zrobiony i ożywi
nauki naprowadzającego się u księcia Michała Radzewilla. hetmana w. lit.,
może dla którego i Zaleskich. Był w bibliotece J. A. Zaleskiego, ^{pożyczony} ~~Krt.~~
na dwie części, pod NN. 2021 i 2022.

Liter. Jauochi, Specimen Catal. str. 88 Nr. CCXCVIII. — Sol. Musar. Sar
mat. str. 109 Nr. CIV. — Dudz., 177 i 183.

196. — Lat. Q. IV. 105. — Księga papierowy, 246 mm. na 246 mm.,
 przeszyty peramy podług szta, w XIX w. na 277 str. ll. oprawy w gęstym, ciemnym.
 Zawiera odpis kramki Mostna Wincencego, z zbiorku Kuropat
 uroczego ofiarowanego Towarzystwu Miłośników Nauk, dzieło napisane
 me, w Ciep. pod sygnaturą Sam. O. vol. IV. 2.
liter. Bielowski, Wstęp brytyjski, str. 128.

197. — Lat. Q. IV. 129. — Księga papierowy, 245 mm. na 180 mm.,
 przeszyty kłami szkami w drugiej połowie XV w. na 196 llb., oprawy w deski
 (połowa drugiej połowy) i gęstym, ciemnym: Zawiera:
 a. l. 1-41. „Vita Alexandri Magni.“
 b. l. 41^b-46^b Historia Adam et Eve bez tytułu. Inscip. „Tactum est
 autem cum Adam et Eva expulsi fuissent de paradiso...“
 c. l. 48-179^b Gwido de Columna Historia Trojana, pisana w 1463r.
 w polsce przez polskiego Konstantyna Karskiego biskupa biskupa biskupa
 wysłanych.
 d. l. 180-191. Henryka [Eryka] z Jory Tricatulur contra Cruciferos.
 wyl. Balzer, w MPH. IV, 143-191.
 e. l. 192-196. „Marcholdh.“ zarys in „Rex Salomon quidam vice
“ zarys in „Explorant [extracaciones Marcholdi cum Rege
 Salomone. Ach domine miserere mei. Hoc opusculum scriptum
 est Anno domini M^ccccc 5to [data ^{invenit} ~~invenit~~]. Amen.“
Hist. z Biblotek. Jätersbach pocięto w 1796r. do Ciep.
liter. MPH. IV. str. 157.

132
198. — Kat. O. IV. 191. — Recepty papierowy, 210 mm. na 165 mm., pisa-
ny bolkiem rękami w XVI wieku, kłb. 2-84.

Zawiera kopiarzy dokumentów granicznych klantonu Kopywnic-
go od 1277 (w transsumpcie Jędranta I) do 1582 r. W kłku aktach
granicznych z 1570 i 1571 r. występuje „Joannes Cochranowski de Wola
Bandowska camerarius graniculis Landemiricanis et Radomie-
nsis districtum” lub także „de Bzbrowa” z tytułem „index cartularum etc.”
Józ. Władysław, Miękkie księgi o radz. Kochanowski, Warszawa 1885.
W kłku tej aktach występuje „Joannes Trzeccinski de Kozuchow et Kar-
luzowa.”

Not. Z archiwum klantonu w Kopywownicy, rękopis ten pocięty w
1819 r. do Biblioteki Uniwersytetu Wernawskiego, a składowy w 1833 r. do Czp.

199. — Kat. O. IV. 81. — Recepty papierowy, 190 mm. na 125 mm.,
pisany podług ręk. w porządku XIX w. kłb. 29, oprawy w czerwonej skórce.
Zawiera ^{odpis druku kłstachego z} ~~odpis rękopisu z autografu~~ Knobelsdorf, kanonika warszaw-
skiego, o jego wyprawach po śmierci Jana Dautyzla biskupa warszawskiego,
w sprawie nowonajdy następcy. Tytuł kopis: „Actum circa Episcopatum
Varuensis postarum capta a morte Rev. Johannis Dautieri Episcopi
anno Domini 1548 per Rev. Eustachium a Knobelsdorf Canonum Varuensis
Capituli Varuensis in hoc negotio ad ^{Legationem} Regiam Maiestatem oratorum
consensu deque eius authenticis manuscriptis in Bibliotheca Joan-
nismis Tarnobii asservatis descripta.” Kłbka przedmowa incip. „Qua-
nam inbecillitas novorum humanarum omnes res actas...” Następnie
akta kapituły, nowy do kłbka i odpowiedzi; protokoły trzech konferen-
cji z Samuelem Marcewowskim itd. Józ.

Hist. Rękopis próbny dla Towarz. Przyjaciół Nauk, przybył w 1833 r. do Bp.

Z Innych dzieł.

200. — Lat. J. VI. 16. — Rękopis fajercowy, 338 mm. na 134 mm. Dobrze
według ^{według białym, na włoskim papierze} XV w. na 251 kłb., oprawy w skórę pokrytą od grzbietu
do jednej trzeciej skórą, ugruboowaną w długie orły. Oprawa tała ugrubo-
w. na rękopisach pochodzenia niemieckiego i klasztornego.

Rękopis zawiera Pandectā Medicinalem, ^{tenora} ~~huc~~ Silvestrius (?). Wskaz
tytułu. J. A. Zatuski nazwał: „Lexicon alphabeticum peregrinorum vocabu-
lum vel a graeca vel ab arabica lingua amputatum in medicinis” Zauwa-
ża: „Quia ob nominum contraversionem litigium oritur multa peregrina
vocabula, quorum quaedam a greca quaedam vero ab arabica lingua detracta
latina cum varietate ydionum dubia demerantur, hanc ergo vobis
domino Roberto illustrissimo et serenissimo iherusalem princeps
(!) medicinarum doctate prefulgetis medicinalem pandectam per
ius corrigendam ex multis collectam aggredior per alphabetum
.... Wzrostła autem nicma. Ne hanc doctate ius, charaz podobas,
i;ta, XV wieku, blednym atramentem: „Scriptus iste liber per manus
domini Petri de Cöthkow qui erat Episcopus Plocensis et Cancell
larius Mazowie.” O rękopie protus i Chalkowa zob. Janusiana, III, str. 31.

Hist. Rękopis ten naleył w ^{1612 r.} ~~1612 r.~~ do Pawła Zembruskiego
bluezyska, prokonsula Starego Miasta w Warszawie, ~~Antyfonie~~ ~~pożnany~~ zaś
do domu ks. Myszyńskiego u r. Knyża w Warszawie. W połowie XVIII w.
do J. A. Zatuskiego: ~~Biblioteki~~ Bp2, z którą w 1796 r. dostał się do Bp.

Arter. Januski, Specimen Catal. str. 52 Nr. L. — Tol. Janusiana.
III str. 31. — Wiszniewski Hist. Liter. IV, 192.

201. — Lut. F. VI. 22. — *Receptes papaverum*, 490 mm na 410 mm., pi-
sany pióserowem rękami XV w. na 654 str. lb. uc. druk. i w jedno, volumen,
opisany w podtytułach i tekturze w XVIII wieku. Na okładce kartka nalepis-
na o tytule: *Opuscula leharum ^{ipsum} rorizum auctorum*?

Zawiera *tractatus* ^{ipsum} *theologicus i philosophicus, tractatus, antidotaria,*
recepty i listy zapiski leharum i przyrodnicze.

a. — str. 1-88. *Antidotarium Tacuiscum* z listy i *manuscriptorum i polskimi*
rozwinięciami. np. *Arthimessia, Biliqua polua; Centoncia, Hama-*
crant, Glystnyk; Amanista, Romyon; Saus muscata, Boerange nosky
vel urbanek; Spergia, ziele czso jad nym wyprawy rozręgo ...
listy polskie under listy główne w obęznie liter A i B, uatępnie
razdęze. *Spis Tacuisci* koncy na str. 97, na stronie (do 88) zaczy-
na od A spis główne *manuscripti*, puz bez polskimi glos, z cyframi
i znakami.

b. — str. 91-93. Wyprawy o *antidotum Tacuisci*. *Incipit* na „*Quodam testam-*
te in panthano(?) Quocunque interorum...”

c. — str. 103-128. *Alphabetizum utroque* *Stowick* (*bonbordunaya*) i *Stima*
od. bez nazwiska autora. *Incipit* na „*Cum iuxta sapienter asser-*
erionem bonorum laborum gloriosus sit fructus...” *Autorem* jest
zakonnik Augustyanus.

d. — str. 229. „*Queritur quid sit febris et unde dicatur et quomodo*
queriratur”

e. — str. 230-240. *Dialogus concupiscentiae et rationis*. *Incipit* „*Quousiam*
ut dicit Seneca, communis mos vere est quod omnes appeti-
mus esse beati...” *Na koncu*: „*Explicit dialogus concupiscentie*
et rationis per manus h. de p.”

- f. str. 240-245. „Incipit tabula de virtutibus anime. [M]iserum est res propter nos factas cotidie spectare....” ha postuma Boecyurza.
ha iouen: „Explicit tabula de virtutibus anime per manus h. de
p. b[accalaurei] a[r]trum [liberalium] anno sloueni 1422 in
fornace.”
- g. str. 245 sq. „loquantur proverbia ptolomei. in principio Almagesti
dicit ptolomeus. Conueniens est intelligenti pro deo....”
- h. str. 247-303. „Incipit gyrarchia magistri gyrardi de modo medendi.”
2 popuchapayem ipseu rospiation; geyrouagypu polshu glosy. za
cypa us: „[C]um omnis scientia a fine et utilitate....”
- i. str. 303-308. „Incipit tractatus de oleris conficiendis.”
- k. str. 308-316. ^{negatos obulstypu.} „Omnes audiant qui constanti cupunt audire no-
uam scientiam et habere famam et virtutem et adire
probatissimam artem oculorum a me magistro Benenecanto
p[ra]theco comparatam seu doctam antiquorum phisicorum et meam
experientiam....”
- l. str. 317. „Nota hoc de falsis.” p[re]fery. na c[ite]ry holamuy.
- m. str. 319-405. „Incipiunt quedam ordinationes receptarum confe-
rentium ⁽¹⁾ a capite usque ad pedes.... concolate per egregiam ar-
tem et medicine doctorem. N. petrum de Cusignano. In derogatio-
ne receptarum conuenientium congrue nouo Almansoris....” ha
iouen „Explicit recepte Mgr. petri de Tusignano [un marguesso
didano „alias de Tusignano alias Tussolano”] super nouo Almanso-
ris...”. Martefupa drobne notabli tressi modyoznej.
- n. str. 407-410. primo fabulabeta medyznego paryshnego (?) o zarazie.
Incip. „Scripturus amicos nostris ubi prius inventa fuit pestilencia

hoc est quibusdam *Pisavis*...."

o. str. 411-422. *Primo facultate parysthego* 1348 r. o. *zaravis*. "Incipit tractatus de causis et remediis *Epidimie* factus patri [?] *parovis*? anno domini MCCCXLVIII. Sequitur prologus in quo distinguuntur capitula huius summe." W. *primumque magis rurem*... idcirco nos omnes magistri de collegio facultatis medicorum *parovis* ad mandatum illustrissimi principis et ducis nostri *Philippi* regis *Transarum*... causas presentis *epidimie*... proponimus sub brevi compendio declarare...."

p. str. 423-434. *Traktat medycyny ogolny teoretyczny*. "Medicina est scientia operativa existens, in qua queritur conservatio sanitatis corporis humani et remotio egritudinis eiusdem..."

q. str. 435-472. "Urina hominis prout indicabilis est a medico non est quilibet pars urine..." *Traktat o moiru*.

r. str. 473-478. *Traktat o lekarstwach z prot.* "[C]irca instanti negotium nostrum versatur propositum in simplicibus..."

s. str. 479, 529-539, 569 sq. 613 sq. 632-636, 654. *luzie zapiski medycyny, recepty, uwagi, lekarstwa itd. Tercuskie, zapiski lyko praktyczne*.

t. str. 481-528. *Wyklady roznomych sentencyj filozoficznych z dyktanda Alberta Wislanczygo itd. Jazyka sxc* "[H]omo generat hominem. In qua quidem propositione quantum ad recommendationem generationis rerum naturalium..."

u. str. 573-612. *Traktat lekarstwowo-filozoficzny*. "Quoniam, ut inquit *Avicenna*, in libro de memoria et reminiscencia, illa, que secundum compendiosum ordinem et numerum delictum proponitur...."

v. str. 637-650. Z powodu zarazy w 1345 i 1365 traktat usznanego profesora o zarazie i recepty lekarstw na nią, także przepisy higieniczne. W końcu rzeczy innych recept. — Str. 89, 90, 94-103, 480, 540-568, 571, 572, 615-631, 651-653 brzoło.

Hist. Rękopis należy do biblioteki Porycchaj T. Gzochajgo. („Tresci wyrażają się gołębrówki”) gdzie numer Nr. 1502. pod tymże numerem należy do biblioteki Gzartogzich w Putawach. W 1833 r. przegosta do CBP.

202. — Lat. F. VI. 34. — Rękopis papierowy, 340 mm. na 240 mm., pisany jedną ręką XV w. na dwóch kolumnach, z licznymi rubrykami i inicjałami, na 185 kłb., oprawy w skórę obwinięte skórą.

Zawiera dwa fragmenty medycyny Jakoba Zeglar z Bochum. Mianowicie:
a. l. 2-133. Komentarz super novum Almansoris. Zaczyna się: „^{prologus} ~~prologus~~ in practicum super novum Almansoris magistri Jacobi Zeglar de Bochum doctoris medicine”. Na końcu: „Explicit opus super novum Almansoris editum per me Jacobum Zeglar de Bochum dum esset puerum collectum partem 1438 et partem 1440 et partem 1442, tamen valde contruncatum propter carentiam librorum me studere faciliorem et debentium et propter incommoditatem temporis. tamen in posterum dilatabo et destructe omnia peram adinuante maiestate divina dum habuero comoditatem et copiam librorum me studere faciliorem....” Wskazano przypiski, poprawki, notatki i późniejszych dodatków i uzupełnień tego autora, którego to jest autograf autograf. — l. 135 sq. brzoło.

b. l. 137-184. Drugi fragment tego autora zatytułowany L. Gołębrówki

z kartałoga lefebure'a, de egr. tudiniibus cognoscendis et meden-
dis." Języka rus.: Leut ab antyquis habemus auctoribus et eo-
rundem ratio...." Język rus. ze brat wścisłowego poyasła, ko po-
jueduna h. lyta wyrwana. Jawniera neczywistnie ipelo o roznomych
chorobach, ich dyagnozie i terapii. Na howcu: "Scriptum per
me, Jacobum Jeglar de Bochna, sanctum die Mercurij quater
secunda hora noctis ante resurrectionem Domini nostri salva-
toris 1438."—

Autor tych jest jest, Język rus. nieznanym dotychczas. Był on
profesorem uniwersytetu krakowskiego, jak rus. to okazuje z zapiski
na h. 185 u dotu: 1444 die 23 decembris in illa silaba mo et erat
dies mercurii seu quarta feria, et post sexta feria erat sabbatum
christi. tunc scribebatur 1445. ego Jacobus Jeglar de Bochna, vici
cracoviam et fuit hora 16 vel 17 et fuit abbas 28 annis vel
circa dum anno domini 1451° die nona mensis Januarij fuit
intitulatus ad universitatem Cracoviensem sub egregio domini
Andree de Sath, doctore iuris canonici, pro tunc existente recto-
re alme universitatis Cracoviensis etc.

Hist. Rękopis należał do Królewskiej biblioteki kłajtornej w
Kopnywicy, skąd w 1819 r. przeszedł do Biblioteki Uniwersyteckiej
Wartzenowskiej a w 1833 r. do CkP.

Liter. Lelencel, Bibliogr. X^og II, 92.

203. — Kart. Q. VI. 95. — Rękopis papierowy, 205 mm. na 160 mm, pi-
sany Anemą rękami XVI wieku, kłb. 222, oprawy w tekturę.

Zawiera rozprawę: wykłady medyczne profesorów padewskich, prof. rzy, 20000.

ortuqsauna stp. ystane jafuue puzi polcha, studenta unwersytetu w padwie
 Na h. 183—208⁶ znajduje się „Introductorium breue atque uile ad eu-
 sandas febres euindandi Domini Domini, diligencia et opere lxiuij dui.
 Stanislaw Rosati, artium et medicinae doctoris in eum ordinem redactum
 omnibus medicinae studiosis apprime necessarium.“ Na początku
 list dedykacyjny do Andrzeja Rebnydowskiego, biskupa brachowskiego,
 doiny z Krahowa b.d. — Na h. 209—222. jedna repla z końca XVI w.
 (1556—1575) rady lekarskiej Ilacusa paduana Forliuensis, dane dla
 jakiegoś młodego Polaka (Dius. Joannes), który był w Włocławku,
 do mianowanego polskiego lekarza, może właśnie Stanisława
 Różyckiego (Rosati), list drugi, z powitaniem dla znanego tego
 Walentego z Lublina. Następnie rady lekarskiej Wiktora Trincavel-
 li i cały szereg zapisków, ^{18¹⁵} ~~rozprawy~~ chorób, lekarstwa zboru
 tego rekopisu.

list. Z bpt. przesłany w 1796 r. do Crp.

204. — Lat. O. vel. VI. 1. — Recepta pergaminowa, 157 mm.
 na 120 mm., pisany jedną ręką w XIV wieku, kłb. 84, oprawy w skórę obłożo-
 nie skórą.

Zawiera fragment listu początku: korespondencja mianowanego młodego lekarza.
 Crp. „necium (?) contrahendo. quia cum humana ratio nihil perficere
 potest precipue dum ad hoc incipit....“ Następnie idą ustępy „Capit-
 lus ex fumo grosso et calido etc.“ itd. o rozmaitych chorobach. Tekst
 ulega na h. 83⁶. Na h. 84⁶ repla XIV w. „gregorius ortus romae ex vici-
 torum genere“ i nie więcej.

Herb. Rekopis należał do kłaztoru lędzkiego cystercjów, (na l. 84
1564, XV w. „Liber sancte Marie sanctique Nicolai in monasterio lędzki”
poniżej ręk. XVI w. (! raczej późniejszy) „Autor” a niżej ręk. XVI w. inna
„Fr. Nicolaus Baczewski, a douga. pisał hro ab. anno Dni. 1564 usque
ad annum 1575 tempore Rozzkowsk. abbatis Jacobi usque ad
electionem Mathaei Borzejski a ptocho abbatis designati 1575”).
Borzejskie ^{w katalogu} języczne nazwane (Borzejskiego autorem, na podstawie
tych zapisek. Ł. Golebowski za tytułował rekopis było, liber mo-
dicalis. Do Cbpf. pucet w 1833 z Bibl. Uniwersyteku Warszawskiego,
data ^{dotat mu} ~~data~~ w 1819 r.

105. — Lat. O. VI. 33. — Kształt pancerowy, 12 1/2 mm. na 7 1/2 mm.
pisany jedną ręką, w XVII^{ty} wieku, kłb. 30, uprawny w sektors.

Jawiera pl. „Kwaszycza pokazująca sporob zaiżywanu leharsta
ichsty recept łowiskie. J. B. Jatuski zapisat „gory h. l. „Pharmacopoea
Polonica.“ Koz wartom.

Hist. 2 Apr. u 1796 present to Chap.

206. — Lat. G. XIV. 9. — *Reliquis papirony*, 230 mm. na 190 mm.,
jedną stronę w XVIII w. pisany, kłb. 24, nieczysty.

Jaunara juturudony puer notaryza Ciwistawczyga adf. i druku:
 "Facl | propheta | Simonis Simonidae | 1893". S. 2 ymawowczyga.
 (por. Wryzbowski, 1869.)
 kumt. by C.R.P. ?

Hist. przewidywanie ^{przemyśle do kraj.} (2 bibliotek) Towarzystwa przyjaciół Nauk.

207. — Lat. Q. XIV. 11. — Kłopot papierowy, 210 mm. na 175 mm.,
pisany jedną ręką w XVIII wieku, lhb. 48, zbrojowany.

Zbiór wierszy Tawerskich z frontonem XVIII w. z nazwą Augusta
II. Spotyka się data 1731 r.; kłopot wierszy poet — prauyde de Piotra
I Wielkiego, moskiewskiego. Autorem na hyci (Y. G. Zaturko zupras
w gory h. 1 „plater”) Jan Ludwik Broel plater, wojewoda inflacki.

Hist. z kpr. w 1796 puenost do Chp.

208. — Lat. Q. XIV. 17. — Kłopot papierowy, 205 mm. na 175 mm.,
jedną ręką XVIII w. pisany, lhb. 49, zbrojowany.

Jawiera: „*Fabulare Francisci Philolphi poetae clarissimi.*” Za-
wiera sng: „*de tempore et senectute et puero mox senescente. Pulcher ipse
has iter per deura solus agebat....*” Oryg. z rękopisu XV wieku.

Hist. z kpr. w 1796 r. puenost do Chp.

209. — Lat. Q. XIV. 22. — Kłopot papierowy, 202 mm. na 158 mm.,
pisany jedną ręką XVIII w., lhb. 3, nieoprawny.

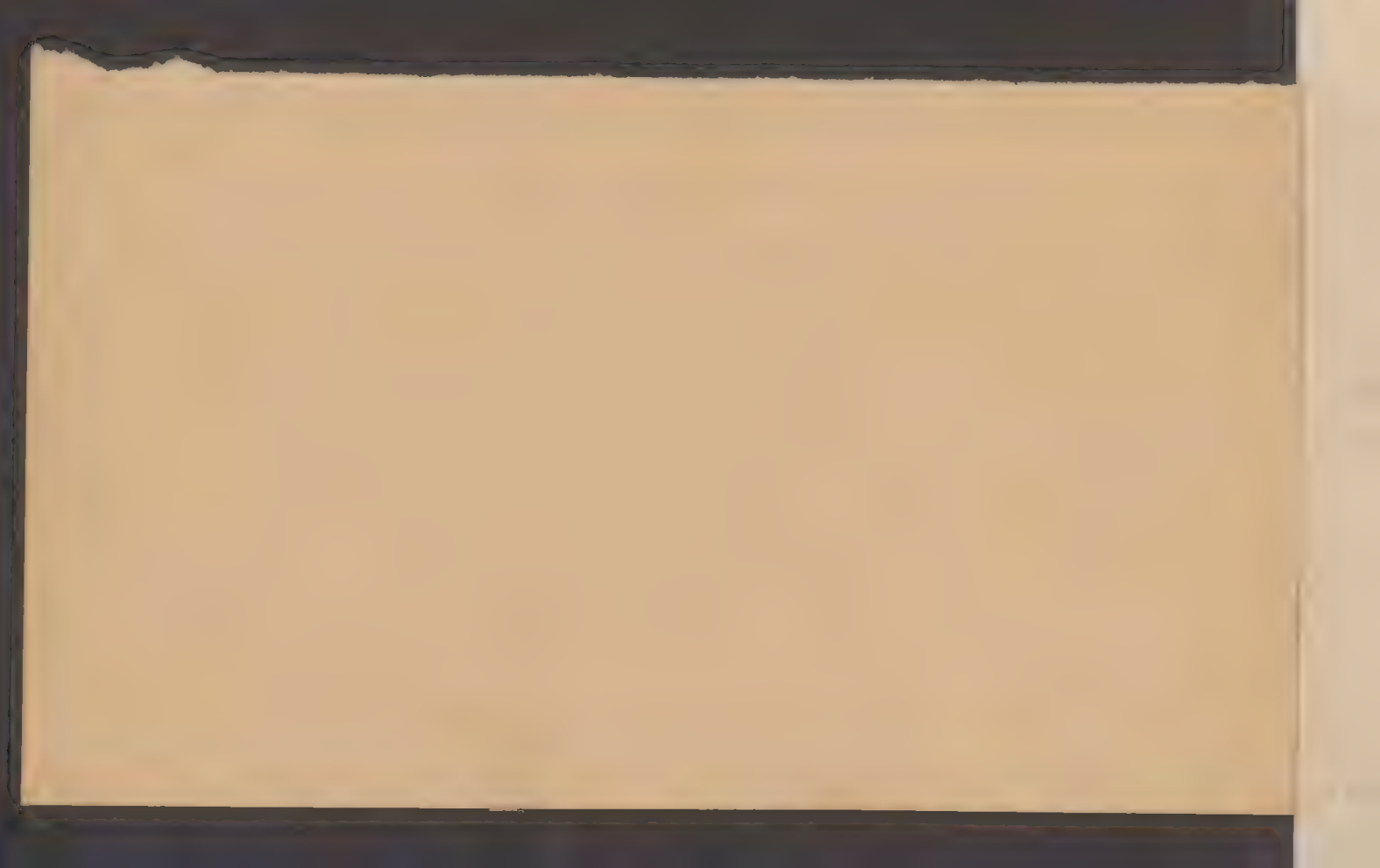
Dwa wiersze do Jana Dantygza, jeden
Jawiera ~~zawiera~~ (C. Ursyna Velunza (incip. „*Sum tu Menapris
depressum maxime fortis....*”) drugi łobana Rossa (incip. „*Quam
Dantiscę leges tibi roride venit ab Urbe....*”).

210. — Lat. Q. XIV. 96. — Kłopot papierowy, 186 mm. na 152 mm.,
pisany dwiema rękami XVIII wieku, lhb. 77, zbrojowany w niebiesko papier.

Jawiera „*Simonis Simonidae Odarum libri duo.*” kuzga I jawiera

do 64b

§ Zbiór ten dzieli się na cztery części I. Carmina (b. 1 21) II. Threni Joannis Kochanovii (b. 21^b - 35). III. Odae, (b. 35^b 41). IV. Erotopoëtica (b. 42-55). Druga jest ta część nieporównana w ^{nieporównana} (męska) łacińska poezji Książęcego z 1781 r. Zdać się zbior ten zawierał jest z nieporównań, bo w części pierwszej jest więcej "Threni Carolini a. 1789 dicatum". Tę ^{nieporównana} Kochanowskiego łacińskiego, przypisał Fr. Karpiński, który w porównaniu, który tutaj, brzmi: Thren. I. "O mae, o lacrimae lamentaque singultusque | Angeres animae molestissimaeque animi...." kładzie porównanie z cytowanymi wydaniami.

Miss. Norrington

Delinopaeae, Pindaricae idae; lingua II Horatianae idae.

Hist. z Rprz. puenest w 1796 r. do CBp.

211. — Lat. Q. XIV. 99. — Kłopot papierowy, 190 mm. na 150 mm.,
pisany jedną ręką, na porcelan bieżni: wicku, kłb. 55; gromusowiany,
Zawiera: „Carmina Francisci Dionysii Kurażin selecta.” ~~Francis~~
~~in: W puenest w 1796 r. do CBp.~~

Hist. z biblioteki Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

212. — Lat. Q. XIV. 100. — Kłopot papierowy, 200 mm. na 155 mm.,
pisany jedną ręką, XVII wieku, tytuły czerwono, kłb. 59.

Polakie: Tawuskie wiersze, kłb. 59. Distycha itp. sentencye moralne
na wierszem niezłym. Proza pana Gólszowskiego, zakonnik, abato
1615 r. pisane. Mowa o nim dla jego przypisów J. D. Jankowi do wierszy
J. D. Gólszowskiego lub jego kucmowa. Albertowi S., chociaż Gólszowski
nie kłb. 59. nie podprisywał.

Hist. z Rprz. puenest w 1796 r. do CBp.

213. — Lat. Q. XIV. 128. — Kłopot papierowy, 200 mm. na 161 mm.,
pisany jedną ręką, w XVI wieku, kłb. 20; nieoprawiony.

Zawiera wiersze Tawuskie, Michaelis Wrautis: „Almatas” z lat 1540
i 1541. Odpr. wpiłtyzesny, albo może autograf. — (X) b. 1. „In Valentinum
quendam Polydamm Historiae Vngariae scriptorem ineptissimum...”
incip. ... Non infacundo nuper comitatus amico | Mane mei stabam

- princeps ante ~~for~~ foras... — β) l. 7. „Ad Reuerend. D. Joannem Hu-
tilium avunculum suum oratum Mich. Wraatii sui commiserationem
1541." incip. „Forſitan ut primum regum nomenque nepotis... — γ)
l. 14. „Ad Reuerend. D. Joannem Ezechium Eppum. Quinque Ecce-
ſiarum... incip. „Antistes, fautor, ſtudioſum ſane bonarum... — δ)
l. 14^b „In aureum patrum fauoribus fieri Joannis Joh. Serui.
Regis Hungarie Joannis, qui natiſtur die 7 mensis Julij Anno 1540.”
— ε) l. 15^b „Gtety wicnie o jolenn Jana (Zapolyi) krola wſpiorſkiego.
— ζ) l. 16^b „In Joannis Hungarie Regis... obitum eiusem Mich.
Wraatii dachrymae." incip. „Actum eſt. Ken, ~~multi~~ nulli uis elucta
ta Joannem... — Na koncu piſtoly str. notatel ruzna, esla.
O autorze zob. Janosiana I, 304; II, 298, —

214. — Kat. Q. XIV. 124. — Rękopis papierowy, 131 mm. na 191
mm, składany, jedna część XVIII w. kłb. 19, zbrojowany w usłobkisty papier.
Zawiera adres z Drabu, słołanyonowany i potwierdzony przez
notaryusza Cwiertownicza, z działa Jzymanowicza „Pente si lea”
wyd. w Janosiana, 1618. — Zob. NN. 206, 214.

215. — Kat. Q. XIV. 315. — Rękopis papierowy, 183 mm. na 155 mm.,
jedna część piſany w koncu XVIII w. kłb. 6 ulb.

Zawiera wiadomość ~~po~~ podobną wyprawie z 1512 r Caruſon Heroicum
Juznoga Knychiego na matjzonstwo Jzymunta I z Barbarą Zapolya.

Kybl. 2 RPL. w 1796 r. puenest do CBP.

216. — Kat. Q. XIV. 316. — Rękopis papierowy, 143 mm. na 150 mm.,
kałograficznie pisany w XIX wieku, kart. od A do E III.

Zawiera odpis z druku „Carminum Joach. Bilseri Liber I.” wyd. Kralow-
ske, Siekencychowa, 1888. Zob. Kehrung, O historykach polskich XVI w. [Kraczyński, 1888].

Hist. Przewodźstwo przygotowany do fiedraku odpis, z bibl. Towarz.
Przyjaciół Nauk, lub z Uniwersyteckiej Warszawskiej, w 1833 r. puent do Cyp.

217. — Kat. O. XIV. 14. — Rękopis papierowy, 163 mm. na 116 mm.,
pisany jedną ręką w ^{połowie} XVIII wieku, 445, oprawy w pergaminowej kart.

Zawiera wierne łacińskie rozmaitej treści, głównie pobożne, epigram-
my, epitafia, inwokacje itp. pisane przez Jachoba Myrecciusza [Miręckiego]
z Łyczka w latach 1587–1606. Był on, zdaje się, perwotem w Olomoucie
(zob. h. 181). Dużo jest wierszy mających zwizek z polskimi rzeczami, np.
wiersze do świętych polskich, Remulatio Cracoviae et Gnesnae (z powodu
św. Wojciecha i Stanisława), do Królestwa Szwedzkiego, do różnych Polaków,
np. do Stanisława Karpowskiego, epicedia na śmierci króla Stefana „monce
dia ad tumulum” tegoż, itp. Wśród tego są też odpisy innych pisan, np.
„Vaticinium Joannis Regiomontani de interitu mundi Anno 1568”, dolej
(h. 99) Lucasa Gylviusza „Historia de Lucretia et Luryato ad invicem se
amantibus” oraz mowy łacińskie (h. 201) „Oratio Caesarum Romanorum
a C. Julio... usque ad nostram memoriam Carpare Ursino Velis auctore”.
Ola tego J. A. Zaturki i za nim katalog nazwali ten kodex: „Carmina Carp.
Ursini Velis et anonymi Poloni”. Wiersze Miręckiego mają pewną wartość.
Rękopis jest może autografem. — Wzmianki o wozuanyim gwentu autografu
zob. rękopis Bibl. Uniw. Jag. 33, i Muszowski, Statuta itd. str. 226.

Hist. z kpr 2. puent w 1796 r. do Cyp.

218. — Lat. O. XIV. 70. — Rękopis papierowy, 189 mm. na 117 mm.,
pisany jedną ręką w końcu XVII w. kłb. 18, nieoprawiony.

Zawiera odpisy i druki, potworzonego notaryalnego, i epistola Lyncovica
wryza „Aelinopacean”. Zob. MN. 206, 214.

219. — Lat. F. XV. 5. — Rękopis papierowy, 313 mm. na 210 mm., pisany
dwoma rękami w końcu, kłb. 303, oprawiony w deski obwieszyste skórą.

Zawiera:

1. l. 1-178 fragment *Rerum familiarium Francisci Petrarci*. Na l. 44^b
„Explicit liber quindecimus rerum familiarium per Stanislaum de Bodre-
wo filium Carpo^{ta}ntis polonitam etc. Reverendi magistri Thome de Stigel-
cre minimum exoratoreque famulum ac subiectum principalem
meum da(?)”. Na l. 178 „Explicit liber rerum familiarium francisci
petrarche laureati poete et epistole ad inferos eiusdem anno
Domini millesimo quadringentesimo quinquagesimo nono Stanislaw
Rusek. Wpominat pisanie tego kodeksu Lelonek, w Bibliogr. kraj. dwójc. II, 89.
2. l. 179-303. Listy Lucyja Sylwiusza Piccolomini pto^{wa}nsce z 1444 r.
i Kaspara Schlick kanclerza cesarskiego. Między innymi na l.
269 sqq. historia Euryala i Lukrecyi w listach.

Hist. Rękopis należał do biblioteki klasztornej w Kopnywnicy;
w 1819 r. przeszedł do bibl. Uniwersytetu w Warysawie, a 1833 r. do CBP.

220. — Lat. F. XV. 16. — Rękopis papierowy, 295 mm. na 400 mm.,
pisany dwiema rękami w XVII wieku, kłb. 20, zbroimowany. — Zawiera:

Hainstano, 142

a. h. 1 C. Brichoviana, a uenacurum x) listę 5 (Brichowskiego
 Jana Zaleskiego i)
 do Jakuba Przytuńskiego; 2 tytuł drugi, zob. moje Brichoviana, Opp.
 inedita et epistulae Stanisł. Brzechowski, I, t. 10, 15, 19, 20. list
 piąty z 1548 r. do Przytuńskiego (incip. „Vide quid agas ne tu...”) niezna-
 ny dotychczas. — β) „Contra conclusiones Stanisł. Brzechowski quas pro
 pacis et Rulhensis suscepit recitet defendens scriptum 1660 r. 20. w.
 op. „Else charissime Brzechowij...” Ta sama rzecz znajduje się w Cod. lat.
 (p. moje Brichoviana, przedmowa) i w zbiorze Garter. 3581.

b. h. 7-11¹ mss 13, 14 „Facies perturbatae et afflictae respublicae
 eiusque restaurandae ratio per visionem in patris eiusdem revoluta
 incip. „Cum in Aegeis mari navigarem...” rozpoczyna 20. ha kowa... et
 in eisdem navibus eleuanti aura in patriam appali. Finis. Facies
 Respublicae impertus die Mercurij 18 Augusti Anno domini 1575.
 V. N. B. et N. P. „Quo to blędnie przypisywano Brzechowskiemu, wy-
 dawano je było w XVII w. Data powyżej nuncunowa odnosi się nie-
 względnie do napisania pisma. historyj opierała autorów?”

c. h. 17-19. 135 ręk. „Oratio gratulatoria ad Ferdinandum Imperatorem
 per D. Stanislaum Hosium Cardinalem, I. R. Mtr. legatum et oratorem
 habita.” incip. „Serui. principes et domini nostri D. Sigismundus et
 Dna. Catharina liberi Vrae. Suae Mtr.” ha kowa: „Finis gratula-
 toriae orationis... per D. Stanislaum Hosium et D. Martinum Croue-
 rum collegam eius oratorem.”

d. h. 20. sententiae moralae, gestatione a tabulis.

hist. J. R. P. 2. p. 1796. 2. do Opp.

221. — Lat. F. XV. 38. — Księga papierowy, 296 mm. na 205 mm., jedna, zęba, w XVIII wieku prany, kłb. 77; zbrązowany w niebieski papier Jaunera:

a. l. 1-3. Księga listy; Mathias Valerianus raurum litterarum baccalarius classis iunioris adolescenti Michaeli Semilitio (!) Lithuanus s.d. datowany z Krahowskiego Kłajtoru św. Trojcy. 1534.

b. l. 3^b-9^b. Basilii Magni de gentiliū scriptorum libris evolvendis bellus sans aureus.

c. l. 9^b-11. „Laurentii Vallensis in quartum elegantiarum librum praefatio.”

d. l. 11^b-16. „praefatio in Topica Ciceronis Mathiae Valeriani praedicatoris.” Na koncu „Impressum Cracoviae apud Hieronymum Victorium Anno a Christo nato 1534.” Bibliografia narysowana w tym czasie, tego czasu autora domniemana Krahowskiego. Litrescher wzmianka (Bibliografia polska, VIII, ^{latini} pod 1534, 1536 i 1537 inne tego czasu.

Kist. 2 Kp2. puenest w 1796r. do CBP.

222. — Lat. Q. XV. 78. — Księga papierowy, 208 mm. na 175 mm., prany jedna zęba, XVIII wieku, kłb. 79; zbrązowany w niebieski papier.

Jaunera: „Illustrum virorum ad Johannem Dantiscum Episcopum Varminensem etc. Epistolae Historicae selectae...” To te listy prane w latach 1526-1539 do Dantyska przez Jana de Weze arcybiskupa Lundu, Kornel. Duplexius Sepperus, Joach. Camerarius, Jana Campensis, Eobana Kesse, Jana Valdez, Zygm. Herberstaina, Gemma Frisius, Fil. Melanctona, Jana arcybiskupa Upsali, Fabiana v. Sammeraw, Jerzego Witzel (Vitellus).

por. rękopis: Crantor: 243, zawierający oryginalny zbiór korespondencji Danty z
tyzka.

Hist. Rękopis ten jest kopią, zrobioną w 1733 r. w Głauzku. Dla J. A. Zala-
skiego, ze zbioru odpisów oryginalnej korespondencji Danty zka przekazywanych
w Uppsali. Zbiór ten, skopiowany przez Łyżka Benzela, Erasm. Joh. Ersm. Benzela
Lus) pisał w 1725 r. W. Moscow z kopią Walentynowi Schlieff do
Głauzka (... nulli eas collocari dignum posse credidi quam in biblio-
theca tua, amplissimo illo rerum Polonicarum et Prutenicarum thesauro
...), z listem dedykacyjnym i listem, brojowym Danty zka oraz odpisami
wraz z Benzela. W bibliotece J. A. Zaluskiego numer N° 146. Z listu pisma
w 1796 r. do Cłp.

223. — Lat. Q. XV. 79. — Rękopis papierowy, 177 mm na 143 mm, format
dwieście szesnastu w XVI i XVII wieku, kłb. 22, zbrojowany, w niebieski papier.
Zawiera miscellanea odnoszące się do (zbioru w Ostrogu, wiersze
a. l. 1-18. Na śmierć „Johannis Laurentii sacrorum praesulis
apud Fratres Bohemos inspectarique coetus fidelium in eccle-
sia Ostrogonia”: ^{4.1-14} „Oratio fnebris... elaborata a Johanne
Campensi verbi divini ministro.” Z dedykacją „Georgio Israeli
antistiti Fratrum primario.” jest to w formie mowy pogrzebowej
wielkiego zygorskiego Jana Wawrzyniowego; urodzony w Kijowie na
Morawii, był w Złotogórze na Śląsku w szkole Trotzenborfa,
następnie w Wittenberdze, gdzie był w przyjaźni z Melanchto-
nem. Przeniósł się do Pragi, gdzie był przyjaźni z Blahoslá-
nem, Jerzym Rokitą i Jerzym Izraelem. Umarł na zakaźną
Braci Czeskiej w Ostrogu w 1587 r. — β) list Adama Toboche

de Janua Campanensis. — 4). Reprocha in obitum ... Johannis Lauronty ordo
dozarum per Maiorem Poloniam ecclesiarum auctoritate ... ^{positi} ~~prae~~ que
Ostrogrenensis, napisat, "Johannes Verneras ludi moderator (sive
genius" (w Koźminku).

2. h. 21. "In obitum Reverendi ... Sinceras Theophili Turnovici Orthodoxo-
rum in Polonia Maiori ecclesiarum senioris et superintenden-
tis vigilantissimi inspectoreque coetus fidelium in ecclesia Ostro-
roga fidelissimus." wiersz, napisat, "Johannes Hegiersciis Polonus."
c. h. 18^b; 19^a i h. 22^a notatki ręk. XVII w. odwołuje się do miasta
i grodu w Ostrogu.

Hist. z Bp. 2. w 1796 r. puent do Cb. p.

224. — Lat. Q. XV. 95. — Kłopot papierowy, 188 mm. na 150 mm.,
jedna ręk. pisany w 1602 r., lhb. 8, zbrojowany.

Janina nader cicha, wstrząsająca, protra Myznowskiego
kancelana lubelskiego, oryginalna, z podpisem własnoręcznym kancze-
lana, data dla syna, zaimię Jana Aleksandra starosty, lipcowego,
w Lublinie, 1602 kumetura 17, na wyjazd na nauki do Krakowa i za-
granicę. Inscip. „Fili, et mea prosecta et tua progressa aetate admo-
net me, ut educationi tuae attentam meam admoveam ...” Konce:
„Vade, mi fili, deo bene volente et nomine meo et familia nostra non
indignus Tu (si quod in deo, feceris) amantissimus pater” Instrucja
ta ma dużą wartość dla historii pedagogii u nas; myśli o powołaniu i macie,
a nawet ciele, starszym towarzyszem i preceptorem młodego Myznow-
skiego jest nazwany Knuta fabry.

Нст. 2 библиоте. Я. А. Захарьина, храня на б. л. две копии записки, и Бр 2. в 1796 г. помещено в: Члп.

225. — Lat. R. xv. 114. — Książka, papierowy, 191 mm. na 154 mm.,
pisany piórem ręk. XVIII w. Kłb. Bp., z tytuł 84 zapisanych.

Janina „Vita beati Stanisłai Oporovij.” i ghemost. rozpradach, pa-
negrych bez wartorii, utopony instroyerani, podaje ryzyorny blag. Oporov
ryka (ur. 1501, um. w Karcetura 1552, uczył się w krakowskim uniwersytecie,
~~był doctorem filozofii tamże~~ uczył się tamże filozofii, w warszawie Gęsto-
chowskiem, ^{Paulinow} tamże uczył się w Janie, Gęsto tamże, piewoim blantonie w Karcetach
nach, prawnicytem Paulinow, w karcie karcetowia, w blantonie Paulinow w
Oporowie).

226. — Lat. O. xv. 17. — Księgi pograncy, 155 mm. na 100 mm.,
pisany jedna, reba XVI wieku, kłb. 218, oprawy w skór, obwiazane, to skór,
wyprane, z datą 1558 r.

zawiera: umowy, listy, dykta, wnieśnienia i notatki Macieja Piątki (Piątek) z płać profesorów uniwersytetu krakowskiego, z lat 1558-1564 i 1591. Rękopis ma dużą wartość dla biografii Macieja Piątki i historii uniwersytetu.

an. h. 1. regg. hist. de pizonio ^{Noracego} Comentowany. — h. 39. "Scholia in paradoxa
Ciceronis Anno dñi. 1559." rozpoznte, ledwo jedna karta. — h. 40^b zapiska:
"Nouina baccalaureorum. Nicolaus Habicht Glogouicensis. Barthol-
inacus Habicht Cracouicensis. Nicolaus Leopolicensis. Jacobus Wzgra-
uicens. Ioannes Drohobicensis. Albertus Squirniewicensis."

- b. h. 41 sqq. "Hic: Mathiae plocassus de ingenuis artibus oratio".
- c. h. 51^b. "Vita lucani per Mathiam plocassum carmine elegiaco descripta." paupia svs "Gesto lucani vater..."
- d. h. 53^{sq}. list. M. 2 plocia do biskupa Andr. Notkowskiego 1554 (plocia 13. ~~z~~ jako dedykacja do następnego wiersza "In natalem domini." iob. h. 142^b).
- e. h. 60 sqq. "Oratio in susceptione scholae Lovicenses. Mathiae plocassus." mowy do prymasa Gierzegońskiego i proboszcza i tów. m. Marcina Gatzegońskiego puer M. 2 plocia i powstanie prymasa ~~przez prymasa~~ Marcina z plocia dla innych uczniów Hieronima deszyon. skiego, Jana Koskiego, Andrzeja Biskupskiego, przy objawu szkoły łowickiej.
- f. h. 72^b. "Compendiosa M. T. Ciceronis vita" wierszem puer Marcina z plocia.
- g. h. 75^b. Tegor. mowa "in susceptione Bursae philosophorum" i przy rezygnacji z niej.
- h. h. 84^{sq}. Tegor. mowa "methodum discendarum bonarum artium complectens habita in promotione magistrorum inferioris de scriptorum xxviii febr. A.D. 1561." oraz h. 100 "Quaestio pro promovendis magistris. An litterae Graecae latini praestantiores sint nec ne". 1561 list. 8. Izpawu, z nazwiskami kandydatów, pytańcami, odpow. pami. — h. 137^b. pytania dla kandydatów do magisterskiego stopnia w 1561.
- i. h. 107^b. Mowa przy otwarciu katedry; — h. 113. wiersze drobne.
- h. h. 115 sqq. "Oratio in praefigendis Tuscularum quaestionum (Cicero in libro habita postrebo S. Galli A.D. 1561." oraz h. 122^b. "Oratio in libro Elenchorum Aristotelis." 1561 kwerenda 12.
- l. h. 131^b. Mowa przy otwarciu "bursae pauperum" w 1561, z której to porady zrezygnował w 1563 r. (fest mowa i na to, h. 153).
- m. h. 133-137, 146^b-150^b, 155-160, 162, 172-175, 181-191. Mowy i mowy.

przy przyjmowaniu, wstąpienia, zjeżdżania i t. d. rozmaitych dygnitarzy,
jak Filipa padewskiego biskupa krakowskiego, Jana Ocieńskiego kancлера
koronnego i innych wymieniane przez napisy Marcja z płocka, a mianowicie:
Jana Knyżanowskiego, Stanisława, Alberta i Jana Padewskiego,
Kaspra Faber, Marcja Jeromskiego, Stanisława i Jana Jarzembskiego,
i t. d. w latach 1561-1562. Niektóre nowy prasy proti Izafrances.

n. l. 150^b; 162^b. notatki gramatyczne. Toż samo k. 180^b i 192

o. l. 160^b. kopia dyplomu doktoratu filozofii Jana Jęgozja. Macer. 1562.

p. l. 169^b wiersz polski, "dament księcia Wiszniewskiego" z powodu
niezłoty tureckiej i strachu śmierci ks. Dymitra Aleksandrowicza Władcy
wreckiego. Wiersz zawiera m. in. "I kogoż mam wznosić w tej mojej prz.
godzie? Idębatu nie ucinęciem po pierwszej swobodzie"

q. l. 175^b. Edykt parowski z 7 września 1564. po polsku; zgo daj
z tekstem w Metryce Koronnej; por. Łachnewski; powstanie i wzrost
reformacji, str. 271 przyp. 42. Na końcu dodane: "Andreas Cichlin
szky manu propria scripsit Bochnae. scriptum 18 Septembris Anno
dñi. 1564." jest to brat Piotra C. Komara Trinnunusa plantowego,
pożmiejny kanonik krakowski. Zob. Cichel, potrójny z plauta Piotra
Cichlinowskiego, Kraków 1891. str. 2..

r. l. 193. francuski La Anny arcybiskupowej, żony Zygmunta III. w 1592.

s. l. 194-213. her tytułu księcia Marcja z płocka. jest to "oratio ge
neris demonstratoris continens laudem incliti regni polonae", dedy
kowane ^{Artstora} Franciszkowi Krasniewskiemu.

Hist. Rękopis należał do J. A. Zaluskiego, w 1796 r. przeszedł do Kp.

227. — Lat. F. XVII. 1. — Rękopis papierowy, 292 mm. na 195 mm., pisany
^{durum}
~~durum~~ ręką XVIII wieku, kłb. 373, oprawiony w ciemną skórę w XVIII wieku, na grzbie-
 cie: „R. P. Cricci Episcopi | de Sac. Missae | Contra | Lutheram.”

Rękopis zawiera dzieła proza i wierszem Andrzeja Kryckiego, oraz
 niektóre inne współczesnych autorów odprisy. Jest pismem pisany, ręką jednego
 z kopistów Stanisława Górskiego zbrojarsza Tomaszanów. Sam Górski
 nie podrobotał ^{odprisywał} ~~nie podrobotał~~ w tym dochoce wiersze Kryckiego, a przy literach
 pacych podawał co nie swoje przypiski. Tytuł rękopisu brzmi:
 „Idi. Petrus Andreae Cricci | Episcopi Poloni | de Sacrificio Missae |
 de afflictione ecclesiae | Concertationes contra Lutheranismum | Epistolae
 aliquot | Dialogi | Poemata.” Zawiera:

a. l. 1^b ręk. XVIII w. listy i wiersze Kryckiego.

b. l. 2-41. „De ratione et sacrificio missae Andreas Criccus Episcopus
 plocensis.” Zob. Morawski, *Andreae Cricci carmina*, Cracoviae 1888, str. IV, Nr. 13.

c. l. 43-49^b. „Thome de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti de sacrificio
 missae adversus Lutheranos iuxta Scripturam tractatus.”

d. l. 50-65. „De afflictione ecclesiae. Commentarius in psalmum XXI.
 Andreae Cricci Episcopi Plocensis.” Księga IX od wiersza Leonarda
 Coxe. Zob. Morawski, op. cit. str. IV Nr. 12.

e. l. 68-73. Ad Joannem Antonium Pulleoneum ... de negotio praelatus
 epistola; z wierszem Koryntha. Zob. Morawski, op. cit. str. IV, Nr. 11.

f. l. 74-151. Odprisy korespondencji Kryckiego, wśród nich: list Erazma
 z Rotterdamu do K. (z Barylei 1525 październik 3) i Kryckiego do Erazma
 z Krakowa 1525 w grudniu, także listy Kryckiego do Erazma, zob. Mo-
 rawski op. cit. str. 256. — g) l. 78-105^b. „Concertationes inter Poliantrum
 Alberti deus prussiae praedicatorum Lutheranismi et doctorem Petrum

de Cracovia canonicum et suffraganeum plocensem... "re wite-
pem Górskiego. Por. Nr. 141. — y) l. 108-112. "patrus de Septemburibus
crus mundi et communis veteris fidei professor ac theologus No-
bilis domini Jacobo Lachowsti" z odpowiadzą, 1528. — S) l. 110-119.
Dwa listy synodyczne między Hieronimem Lachem a. Wawyniecem
Miedzyleskim biskupem kamioneckim. Knyki dyktował odpowiadając
Miedzyleskiemu. —

g. — l. 152-171. Rara. Horyzonta "Actus... cum civibus Elbingensibus...
zamyka nas", "Cum venerem Elbingam..."

h. — l. 176-373. "Poemata Andree Cricci, laudatoria, aulica, argu-
ta, faceta, iocosa, ludicra, mordacia, auctoraria, lasciva, conu-
bralia, seculochrاليا, castrensia, senatoria, ecclesiastica, pra,
religiosa, publice rei utilia. per me Stanislaum Gorski Craco-
viensem et plocensem Canonicum ex varia dispersione conqui-
sita et in hunc ordinem digesta. Quibus intermixta sunt alie-
na quaedam Criccanis convenientia." Casy tu tytul cynobrem.

Rekopis nadzwyczaj cenny, ^{sta poezji Knyki, ego} wiele wierszy poddawał Górski na bart-
lach, i podobnie jak w Cod. Corn. Cric. Lutyński opatnył puy-
piskami i objaśnieniami. Zob. liter. Długo jest wierszy puyppra-
nych puer Górskiego Horyzontowi (zwyczajnie dopisywano "Horus fe-
cit") inne M. Kromerowi, Filijowi Gudel i innym. Rekopis
ten nie był zaryflowany puy wydawn.

Hist. Rekopis należał w XVII w. do Tomaza Paprockiego kowa-
nika ziemskiego przemyskiego. Nie udało się obywateli, szaf. pmenedł do
Czop. Złapali nas wżalże, że nie z Biblioteki Zatuskiej ^{pon. puyppiskach}
liter. ptanych; poezje Knyckiego, Ateneum, Warszawa 1859, II, 533-547.

228. — Lat. F. XVII. 13. — Rękopis papierowy, 360 mm. na 215 mm., jedna
kła, prasy XVIII w., str. lb. 286, niedawno oprawy w skórę.

Zawiera: „Andreae Corvii Epistolae et Carmina”: jest to wybór ucznia
tego mi zbiru, pochodzący jednak prawdopodobnie z pod redakcyi Górskiego;
gdzie ~~ten sam~~ zbiór ten należał do dawnego starosty Radomskiego. J. R.
Zatuski długo notował na tym rękopisie, tak up. na k. obładowej ulb. „Lin
mss. zamieścić na tablicz Xcia. Sanguszki.” poniżej: „Tablicz mss. jest tu
w Warszawie u X. X. Missyanow” a z boku do tego notatki: dodaje „Mul
tum differt et sola Carmina habet fortique Andreae Livoniae Investigatoris
Regni.” inna zapisana „Tablicz u Xcia. Sanguszki marnatka litewskiego”.
Zatuski dopisywał też swe uwagi do rozmaitych epigramów i na
grobków tego rękopisu.

Hist. Z Biblioteki Zatuskich pociągł w 1796 r. do Cksp.

Liter. Planycki, poezya knyżnego, Atenum Warszawa 1889, II. 552. 599.

229. — Lat. F. XVII. 43. — Rękopis papierowy, 310 mm. na 210 mm.,
prasy jedna kła XVI w., k. ulb. 163, oprawy w skórę zbity, ciemno-
brunatą kład, ucyśkaną orłobici, z datą bliż ^{1540 i} (1542). Na obładowej ulb.
pis: „CALLIMACHVS”

Zawiera dzieła Filipa Kalimacha; zebrane przez Stanisława Gór-
skiego, zwanego zbieracza Tomiyana, i ofiarowane bratowi Jędrzejowi Augustowi.

k. 1. * ofiarowanie zbioru: „Serenissimo principi ac domino domino
Ingrismundo Augusto Regi poloniae Magni Ducis lituaniae domino suo
subditus Stanislaus Gorski canonicus obtulit.” U góry kł. J. R. Za-
tuskiego: „Callimachi philippi Valsi Jan Geminiani praeceptoris princi-

pru regiorum Polonae Opera. "Ma dola ty b. reba wierszujacy, xxi w." "Ex
Bibliotheca Zothieriana cancellarii et supremi Jussu executionis Regis."

Zawiera: (podaję str. według Kuratowskiego, zob. listy.).

a. str. 1-21. Philippi Callimachi de Theodori Herculani Attila.

b. str. 25-170. Philippi Callimachi Hrusci Hystoria rerum gestarum
in Ungaria et contra Turcos per Wladislaum Polonae et Ungarie
regem & hunc Benedicta Broguoli (z daty 1488 r.) i puchowa,
do brata Kazimierza. wyd. Kuratowski, MPH. VI. (i w orobu, odd. 100).

c. str. 177. Wrony Kalimacha do Krystawa & Rytmu wojewody sandzkiego
d. str. 194-299. Listy Kalimacha pl. "... Ad Innocentium VIII. Pont. Max.
... de bello Turcis inferendo oratio" wulabratu Drubowane.

e. str. 267¹⁷⁹; 279¹⁷⁸ lista listy Kalimacha do Zygmunta Oleśnickiego, seko-
listy brachowskiego i podkanclerzego koronnego, kartę pisma.

f. str. 294-304. "Consilium Callimachi incirca deliberacionem in
Hungariam mittendi."

Hist. Rękopis ten powstał w kancelarii Górskiego; jest kopią
^{i to mienięcie} zapewne (podane) z kodexów listy Kalimacha ^{bedzące wstawię} ~~opracowane~~ ^{zgodnie z} Zygmuntem
Augustem ~~przez~~, mianowicie tego, który Górski krolowi opiewował. Czy ten
wzmianowany kodex należał do króla, niewiadomo; wydaje mi się to dość wą-
tpliwe. ^(w Specim. Catal. str. 31-33, Nr. LXXXVII) Jawnie ~~(zob. listy)~~ niniejszego opiewa oba rękopisy, które na-
leżały do Zygmunta Augusta; oba miały sprawę królewską, znaną nam
skądinąd; i oba zawierały tabele rzeczy, których ujemna (winnego) ko-
deksie. Według Janickiego, pisanego w 1752 r., pierwszy kodex Kalimacha
miał on "opuncula autographa" Zaluskiego) miał być napisany około
1492 r., dedykacja krolowi miała być napisana młodszą ręką (Górską
go lub jego kopistą), którą J. znał dobrze z Tomaszewów; ten rękopis

nam drugi z tej kody nawiązuje w BpZ. sygnatura Nr. 224 (cf. Janock., Kosc.
 ih. 93 Nr. XLV.) — nawiązuje nam również:
 Sarmat.]. — Drugi (kodex Kalomachianus, papierowy, pięknie napisany, i ko-
 ben krolewski (jabło ?) dobry, miał zawierać jakas autobiografię
 Kalimacha. ^{(zob. Janocki, opz. (katal. str. 33))} Okrywa, co do sygnatury, u nas i w innych, twierdzi,
 należały do biblioteki krolewskiej Jakoba w Żitowie. — Ten kodex po-
 chodzi z biblioteki Klementyna Żitowskiego bawarskiego i kłutawa wód
 luego, pozostał w Żitowie; droga, jakich biblioteka powstała w domu
 Sobieskiego, od krolewskiej Jakoba zapisem testamentowym otrzymał
 wielką ilość usłupów z tej biblioteki biskupa krakowskiego Andrzeja
 Klementyna Żitowskiego brat biskupa krakowskiego. Przewidywano
 do J. A. Żitowskiego powstał darem od brata. W bibliotece biskupa
 krakowskiego miał Nr. 96, a w BpZ. Nr. 240. Książka w 1796r powstała
 do CBP.

Inter Kuratowski, Philipp: Callomachi Repertorium Historiae rerum
 gestarum in Hungaria et contra Turcos... Leopoli 1891 (odbiłka z MPT. VI) str. 3-4.

230. — Lat. F. XVIII. 44. — Księga papierowa, 240 mm. na 165 mm.,
 pisany jedną ręką, XIV w. i zrewizowana XV w. na 165 mm. w jedną i dwie kolumny,
 oprawny na pergamin XIX w. w takturę i grzbiet pergaminowy.

Zawiera miscellanea teologiczną i prawniczą; a najważniejsza:
 a. l. 1-43 (w 2 kol.) Traktat o pokucie i spowiedzi, bez tytułu, zawiera
 też praktyczny „modus confitendi”. Zawiera też: „Tibi dabo claves regni
 celorum... Verbum hoc cuilibet dicitur confessori qui absolvendo pe-
 nitentem confitentem a peccatis et per hoc eum introducens ad regnum
 celi....” Nie znam nazwiska autora.

2. b. 44-127^b (rec 2 fol.) Traktat teologiczny, mase sw. Tomaza z Akwin.
 (tomek urwany, bez tytułu, niewypisany w spisie). Języka rus. [E]t factum
 est, cum consummasset Jesus sermones hos omnes... sermones quas
 de consummatione seculi vel de destructione gentis iudicavit....

c. b. 129-170. (rec 2 fol.) Traktat ^{o unie} eucharystyczny (brak
 tytułu). Języka rus. de sacrosancto corpore domini locatur
 sacramento....

d. b. 170^b-184^b (rec 2 fol.). Traktat ^{o unie} teologiczny, bez tytułu, z języka
 sw. Tomaza z Akwin. Języka rus.: „Credo in unum deum... profectum
 quod est necessarium christiano est fides, scilicet quia....”

e. b. 184^b-195^b. Sw. Tomaza z Akwin. Expositio super decem precepta.

f. b. 190^b-230^b. Rubryki z Clementina i z prawa rzymskiego.

g. b. 231-299. Listy cesarza Józefa II „que transmittuntur... per uni-
 versum mundum pro concilio generali celebrando.” Na b. 239-240
 przypisek: „In parte dno. Pauli Andree de Gyzki domini petro
 breventato, tum dno. Scolastico cracovien.”

h. b. 241-246^b. Formularz na tytułachy osób, dygnitarzów, arcybisk.,
 itd. przysięgi historyi etc.; formularz ten notaryalny pierwszy w 1342
 r. „in vigilia sabato s. Andree apostoli.” Nie zawiera nic nowego
 gołnic do polski odwołującego się, powstał zapewne nie w Torzym, bo jest
 jest intytlacja do „potesta” (podestà, mępobrogo.

i. b. 249-283. Wypiski exegetyczne z psalms sw. bez wartości

Hist. z biblioteki klasztornej w Kopużownicy pucni w 1819 r.
 do biblioteki Uniwersyteckiej Warszawskiej, a z niej w 1833 r. do CBP.

231. — Lat. F. XVII. 44. — Rękopis papieroowy, około 305 mm. na 225 mm.,
 prany jedzą ręką w drugiej połowie XV w., l. 276, sprawny w desk. niegdyś;
 w domu nobels pignit, tak iż: kilka dolnych wierszy przez cały rękopis
 albo nierówną albo z trudne do odczytania. Zawiera:

a. l. 1-144. Nowy, listy, alba itd. odwołuje się, do soboru bazylijskiego, którego
 w ogóle. Dochodzi do r. 1442.

b. l. 145-228. Dzielno, francuskojęzykowe ujęcie, Jana Andrejowego, zwało
 nowego kanonisty holenderskiego z XIV w., o sw. Hieronimie. Język bawarski;
 na kartce wstępującej do tekstu, jest tytuł po „Johannus Andre
 bononiensis Hieronimus seu de laudibus s. Hieronimi”, niewiadomo
 między ^{fontem dyktacji} czy (z „Explicit” które może być na wyrwanej części dolnej połowie
 ostatniej 228mej karty, czy też z rękopiśmiennego katalogu de febur’a.
 Którą sama zawiera się „Jeronimianum hoc opus per Johannem
 Andree urgente devocione compositum” Text bawarski na l. 225
 „Accipe Jeronymum non ex doctoribus ignum | Nec miris munus,
 sed lingue munere primum.” a na l. 225b-228 „Sequuntur tituli epi
 stolarum de quibus fit mentio in quarta parte.” Zawiera listy w.
 Hieronima, exegezę jego dykt i wywagi z nich. Rękopis jest prosty,
 linijki są trochę zniekształcone, na folio l. 145 widać ujęcie z insygniami i ko
 deksen malowany herb Bawarii. Po pierwsze i papieża rękopis, mogłaby
 przypuścić że rękopis powstał nie w Niemczech, lub być przez Włocha na
 włoskim papieżu prany. O niepełnym kulcie Jana Andrejowego dla
 dr. Hieronima zob. v. Schulz, Gesch. d. Quellen d. canon. Rechts, II, 212.
 c. l. 229-276. Armandi ord. frum. praedicator. tractatus de decla
 ratione dictorum et dictorum difficultatum que apud^d theologos et
 philosophos ... quam frequentius occurrunt ...” Archa bawarska, niema też

właściwego tytułu. Był to papierszy „apostola prohemialis” o zabarwieniu
fioło.

Hist. z biblioteki Kopnyńskiego klasztoru piewski zstąpił w
1819 r. do Uniwersyteckiej Warszawskiej, a w 1833 r. do CBP.

232. — Lat. F. XVII. 55. — Papierszy papierszy, 315 mm. na 113 mm.,
pisany papierszą. Tekst w. na 55 kłb., oprawy skórzanej.
Zawiera miscellanea historyczne z XVI w. a mianowicie:
a. l. 1-24^b. „Emerici Hungari monachi ordinis s. Pauli primi Eremitae in Vie-
linu Chronicon sui temporis fragmentum.” Jest to kronika polska, w polsce
pisana, od 1516 do 1530. Zaczyna się „Anno dñi 1516. Qui annus non solum
Europae tumultibus, sed etiam bello Siciaco ac Egyptiaco fuit insignis.
Eminere sultanus Egypti qui in Syria et Arabia late imperabat....
1517. Dum haec in Asia geruntur, in Sarmatia tumultuarii est coeptum.
Lithuani et Moschovitae ab intercepta Smolensko arce infestissimi
inter se odios certabant....” itp. Niezupełna ta kronika nieporówna,
o ile się zdaje według wartości historycznej. Autor jedytn historycznego
na mało, oprzy się słabe, nieważnych spraw wcale nie porusza, gerzej
opowiada wypadki i przysięgi królowej Bony, opisy wojny pruskiej i
bitwy pod Mohaczem itp. kilka nazwisk, dat, zezwolenie może szkodliwych
niezupełnych; sam jest wienicie wtenczas jej; stanowi wartość kroniki.
b. l. 25-30^b. mowa rękopisu: Opis rzeki w Hocy in. Bartholomaeus w formie listu
niezadowolonego autora do pałnisi Hongina, datowany z dondym 1572
października 1. Zaczyna się: „Ingenio suo. Intellexi ex litteris tuis, quae
mihi non ita pridem Lugduno redditae sunt, te ubi minus arbitra

ri, quam eam in Regium animam crudelitatem...." Opis jest doży
^{i strasznego przeżycia}
 sugetowy, na podstawie opowiadania tych, co się działo watawaci do Anglii.
 Longinus jest Francuzem, autor listu zapewne nie. Przy końcu frazes.
 "Mabebunt iam hunc sibi regem quicumque volent, in prelati, per
 fides, sanguine insignem, ovium custodem, ut aiunt, lupum..."
 wskazuje, powiewaj autorem wzezi glosownym ma być Henryk
 d. Sajon, że opis ten jest pamphletem politycznym, skierowanym pro
 cieleży Henryka w Polsce, zapewne przez stronnictwo austriackie.
 Rzec jest w każdym razie interesująca.

c. h. 32-39., Humilis cuiusdam privati, sed rei publicae ex animo bene
 consultum volentes, de electione regis ad eos, quorum interest,
 sincera et christiana adhortatio." primo politice, prae fuit
 latolika pueerwko heretykom, z obawy pryncy elebry, w 1572
 lub 1573 r. Janyna sss, "Hactenus nostri homines alioqui, ut ex
 eorum rebus gestis satis apparet, bene industres, quod nullam
 certam regulam de eligendo rege posteris relinquerent...." Co
 do autora, przypuszczam w XVI w. (dysyduant) laci nieznanym, "Principatissimi
 viz praeia themu tedi thak rozumiem, iz to X. Sokolowski
 primo, bo redollet phrascum eius et scribendi stylum, doctum
 obsequium, sed tamen, ut illorum mos est, contra Evangelicos
 acerbum." Stanisław Sokolowski, znany był jako dyplomata i teolog, był
 wówczas profesorem uniwersytetu jagiellońskiego.

d. h. 41-44., Ad legationem sacrae et seruae. Regiae. M. Polonae
 etc. qua fuit... Janus Benedictus Sobkowski S. R. M. secretarius
 functus est, Illi. dni. Ducis Prussiae tutores et gubernatores
 re respondent." b.d. [1568 r.] iżla tak sama, co w Arze. nrzym 132.

c. l. 45-53. pod nazwą księgi „Ad articulos synodales” (inna ręk. XVII w. dopisana „1562 vel 1563 in synodo nostro fallar warszawensi”) przesyła-
 re, niezmiernie ważne i ciekawe uwagi paterzy duchownego (może
 Stanisława Józefskiego^(?) ^{supra}); charakter forma przypominająca jego ręk. odwołuje
 się do uchwały synodu Warszawskiego w 1561 r. Interesujące są także
 autora o duchowieństwie, o bractwach i senatorach, dużo o uniwersytecie;
 autor spiewowa nie sprowadzaniu jezuitów, na sobor Trydencki i na
 postaci Michałowskiego Jakoba i Herberta Walentego.

Rękopis ten składa się z wielu listów, niektóre z nich w języku
 je soba, zawierają. Przypominam, że dopiero w C. B. p. opracowania, od
 języki, utworzono ten kodeks.

233. — Lat. F. XVII. 59. — Rękopis papierowy, 328 mm. na 215 mm.,
^{przez} ~~przez~~ ^{potwierdzone} jedną ręką w XVI w., na 266 kłb., oprawy w skórę, brąz, skóra.

Zawiera obok wielu innych z listów rękopisów i drucków, niezmiernie
 ciekawy materiał do historii cywilizacji i prawnej polski XVI w.
 jest to karykatura, który należał do ks. Stanisława Kilińskiego,
 kanonika krakowskiego i prebitera kolegiaty jędrzejowskiej między 1542 a 1550 r.
 (Job. o nim: Korytkowski; prebiter i kanonik archid. krakowskiej; II, 259.).
 Zawiera: a. l. 1. *Strenuus dyalogus de Asiana tractatus*.

b. l. 3. „Carmina que erant apponita in sepulchro pape Clementis”
 przesłane na papieża Klementa VII.

c. l. 4. „Oratio domini Stanisłai Kilińskiego Canonici Gnieźnieńskiego et Decani
 polthovicensis ad excipendum Samuelem episcopum Plossensem.”

d. l. 5-80. Języki historyczne, łaciński, suchy, w stylu rozprawy, niezmiernie

i: rokowane prawdziwopodobnie na podstawie pabazai dyala, bto znajdeme
 na napis „Ex Chourea“. Ten charakter nowa zapiski z drugiej polu
 my XV w. i porabku XVI w. Następnie napisana, wiecej osobliwych
 cech, w koncu jai rozszerzaja, na „drie“ interesujacy przywiazany
 dzianowiczek, umieszczony w formie kalendarza. Okres czasu niemi
 objety j. od r. 1430 do r. 1537 niestetyca pascizaczemba. Kalendarz
 kto jego autorem, byc moze je sam Kilowski lub jego seboctan,
 w kardym czasie pabazai duchowny. Pozniejszy zapiski niestetyca
 adnotacja na do Kilowskiego.

e. — k. 61-78. Marci Tullii Cicerois pro p. Quinto mactio. "izba
 ktora na czesto spotyka w Tomaszanach. W dolu dyprach sama izba:
 „Lecta Cracovic per dominum Primum doctorem etc. Anno domi
 ni 1535.“

f. — k. 76-97. odpisy rozmaitych formant. laski, pascizacz na czy pol.
 shoch (po Tacuie), pascizaczow itd. Kalendar bez wrych, wartosci

g. — k. 97^b - 102. „legawo pyotrichowien“ sejmowa, z 1522 r. (?).
 oraz same alta publiczne a tyjez yohi.

h. — k. 102 sq. Testament Knyckiego i wierne janczkiego na jego pascizacz:

i. — k. 104 - 266. Kopyaryuz korespondency, wascizacz i wscizacz, wascizacz 1526 a 1539,
 Stanislaw Kilowskiego. Korespondentami sa: brat jego jancz,
 Jan i Andzej Tenczynscy, Piotr Opaliński, Jan Tarnowski i Piotr
 Kmita wroclawski, Klemens jancz Kaspar Szawinski, Piotr
 Kowarski, Andzej Knycki, Rafał Tenczynski, Klemens Szawinski, Jan
 Tashi, i w ogole episkopat polski wywodzacy, kanczary itd.

znajduja na samym kopie aktow publicznych. Jest to w ogole ma
 laryta wscizacz i jancz bliźniacz zapiska na nom. Kilowski byt tż.

"kortezanem", w Ryguie król, około 1518 r. starat się o beneficjum
duchowne w Polsce za pomocą wysoch protokół up. królew. Jęz
belli. matki królowej. Dany, korespondencya pozo pada dzieło szeregów
z nieustannego życia polskiego w parastach XVI wieku <sup>zob. Czerwinski d. Kle.
now. Janowski pisał nam
croy. Kozyr. Skad. Umiej. w. p.
w. T. tom II, str. 321-32</sup>
Hist. z Biblioteki Jęzuskich poned w 1796 r. do C. B. p.

Liter. Jan B.

234. — Lat. F. XVII. 63. — Rękopis papierowy, 320 mm. na 200 mm.,
pisany orłobnie jedną ręką w połowie XVI w. na 1-264 str. lb. i 133-203
kartach. Rękopis wyszedł z kancelaryi Stanisława Górskiego, gubernatora Tomi-
yana, jak to dowiadujemy dobrze znaną ręką jednego z jego pisarzy. Opracowany
w XVI w. w garni, szorsty i herbem Łodzia, Andrzeja Opalińskiego, marszałka
wielkiego koronnego, i jego ^{imienią i} (dowódca).

Zawiera poezye Andrzeja Koryckiego z objaśnieniami Górskiego.
na k. tyt. "Poemata Andree Ciceii | Episcopi". Zauważa się od 37-tych
tu Koryckiego pisał Górskiego. Por. Morawski, A. Ciceii carmina, Cracovia.
1888, str. xxxviii-99. Nie wątpliwie autorem poematów w tym zbiorze
nie może być autor Korycki; objaśnienia Górskiego są obfite
nie w łódzkich, które służą za podstawę do wydawnictwa.
Zapiska na str. odw. oprawy: "Ciceii codices carmini habentur hic
Varavice apud R. p. Mironowicz et in Kiewu in Bibliotheca Co-
dicihana." Tę ręką (Jęzuskiego?) na odwrocie k. tyt. zapiska o Stan-
Górskim. ¹ Por. N. 227.

Hist. z Biblioteki Jęzuskich poned w 1796 r. do C. B. p.

Liter. Ptaszyński, poezye Koryckiego. Alenium 1889^{II} str. 534. — Por.
wyżej wstęp do opisu Tomińskiego i N. 227

¹ Kierze Koryckiego znajdując się także w nieopisanym przekładzie rękopisu C. B. p.
Lat. F. XVII. 71. W Biblioteki Jęzuskich były trzy rękopisy dzieł Koryckiego i opatrzone
numerami 241, 242, 243. Zob. Janosiński III, str. 72 i 73.

235. — Lat. F. XVII. 74. — Rekopis papierowy, 315 mm. na 215 mm., pisany dwiema rękami w drugiej połowie lub w końcu XV w. na 239 kłb., włożony w okładkę ze rurewskiej skóry. Zawiera:
- a. — ^{k. 1-188^b; 237^b-239} ^{około 1885} Wojciecha z Bendzowa tablice i traktaty astronomiczne i astrologiczne obramowane. Brak tytułu; na k. 104, na marginesie u góry, napis: „Dominus Albertus | braseuo. magister | Cracouensis | hunc librum de na- | turalitate hominis | operose collegit | et fideliter.”
- b. — k. 189-236. „liber florum celestis doctrine Johannis monachi de Morigenato.” (??) prawdopodobnie przekład francuskiego, modlitwy do Matki Bożej itd.

Uw. 2 Biblioteki Jezuickiej przesłano w 1796 r. do CBP.

236. — Lat. F. XVII. 76. — Rekopis papierowy (i kilka kart pergaminy), 248 mm. na 214 mm., trzema rękami w XV w. pisany na 237 kłb., oprawny w skórę dybany i jasną, złotą skórę. Zawiera:

- a. — k. 1-184. (na dwie kolumny): „Petri de Crescentis civis bononiensis liber ruralium commodorum. — k. 1. „Incipit epistola Petri de Crescenensis missa fratri A. de placencia ordinis fratrum predicatorum magistro generali. Reverendo viro etc. / v R. prebui suscipiat, w którym wymalowany herb Tarnawa. Następnie spis rozdziałów wypożyczonych kłb., po czym k. 5. „Incipit prologus in libros ruralium commodorum a Petro de Crescentis... compilatos... Tytuły kłb. i rozdziałów minę, pisane, inicjały różnokolorowe, dykta całe ordobus, pisane kursywą, gruba i obrazka. Na k. 184ª kol. 1. koniec w. tekst, po czym powtórzony herb Tarnawa i minę: „Explicit liber ruralium...”

706
454

hunc commodorum petri de Crescenj's circa Bonoucauss scriptus
per fratrem Andream de Sempelborg ad mandata Rmi. in Christo
pater et dñi. dñi. Johannes divina providentia prepositi Myecko.
vicarius pro utilitate monasterij eandem prestante domino ihesu
christo cui laus est in secula seculorum Amen. Anno domini
millesimo quadringentesimo tricesimo nono ipso die sancte
Scholastice virginis.

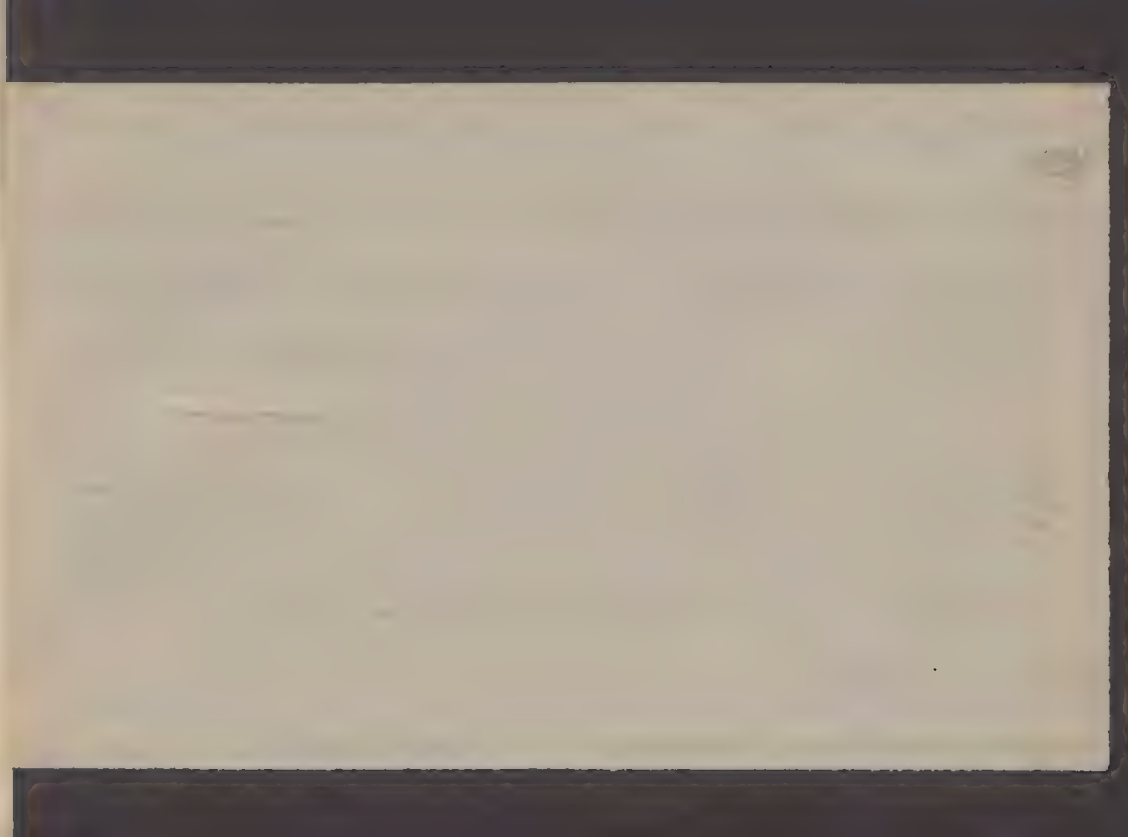
b. h. 184^b - 184^b (ne 2 columny). Traktat ^{szesnasty} o drzew, bez tytul. Incipit:
„Arbores florentes et non fructum ferentes“ ozdobne, z inicjałami
w kolorach. Fin. „Explicit tractatus brevis Godefridi de planta
cione arborum et de conservacione fructuum ipsorum et vini“.

c. h. 190^b. Dwa listy, jeden Władysława Jagiełły z 1415 Jan. 6. i
przequa do opata Miechowskiego w sprawie unyższenia klaustru
poczciwych Włochów, wystawioną Hugona patriarchy jerozolimskiego;
drugi: Władysława Warneńczyka do Jana z Czysowa
kancelana krakowskiego z 1441 Mart. 8 i obora pod Kungu
w sprawie opactwa miechowskiego.

d. h. 191 - 214 (ne 2 columny). Spr. alfabetyczny, rękopis słownik podzieleny
rozmaitych wyrazami. Język niemiecki: [a]bsalon directus proprium felici
David. Najmniejszej objętości trzeci gospodarzy.

e. h. 215 - 237. „Incipit tractatus medicine de regimine sanitatis
editus in villa nova sub anno domini MCCC^o XL nono.“ List
dedykacyjny: Rmo. in Christo et f.issimo domino suo domino Ber-
trando digna dei providentia S. R. E. hostiensi et Velletrasi episcopo
et cardinali B. Traganus episcopus“ Bartłomiej biskup w
Traù (w baluany) traktat lekarski, dedykowany kardynałowi Bertrando
de podiat biskupowi Ostii i Velletri.

cf. Halba. Blumen
kath. Kalendarium
Hilber. 1894, Nr. 646

do 70 r.

† Zarys m.: „Secuntur gesta cronicalia que in polonia
contingebant compendiose conscripta. Anno domini nona
gesimo VI dux Mieska polonie baptizatus est....”
Je i kramieniami plockiem:” (M.P.H. III, 118) ~~podobnie do~~
pilary ta ma malo wspolnego a rozniace z glownymi
tebstem rozniaka i wstehnychego sa zbyt dlugie, by
mogla je tak za zwyczajnie odnialani uwazac.

239. — Lat. Q. XVII. 26. — Receptis papierowy, 220 mm. na 160 mm.,
 pisany ~~pod ręką~~ w latach 1509–1514, w Nissie, na Śląsku, „in gymnasio
 suo d. Jacobi” pro Francyska de Praunniez. Kłb. 406 w zniszczonej
 już wydatkowej oprawie w dołbi obwagunste wyszła, szora. Zawrca:
 a. — l. 2–150. „Traktat Baptista Mantuani Martineus, libri 1, II.” pisany
 w 1514 r.

b. — l. 151–174. „Luciani philosophi Philopseudos.” Na łowcu: „Luciani
 philosophi dialogus festivissimus qui Philopseudos inscriptus est
 a Constantio Clarito de Cancellariis latine expressus eloquio
 formam accepit Nise in gymnasio magni Jacobi.... 1511.” O
 Konstantym Clarito de Cancellariis zob. Murawski H., Beiträge zur
 Geschichte des Humanismus in Polen (~~Rezeption~~ „Stützungsberichte” Wroblew-
 skiej Urabekowi tom 113.) Wieden 1889 str. 4. i jego undany list w do Volkeia
 des correspondants d'Alde Manuce. Zob. 2. „Studje do dokumentu d'istoria e
 diritto” Ryga 1858. — por. Wroblewski, Katal. receptis Bibl. Jagiell. 2194.

c. — l. 176–184. „Tabula Cebetis.” pisana 1512 r.

d. — l. 186–216. „Luci Annaei Senecae Hippolytus. tragedia III.” pisana Franc.
 de Praunniez w Nissie w 1509 r.

e. — l. 215–249. „Liber epistolarum Florantii.”

f. — l. 251–288. Cicerona „Cato maior vel de senectute.”

g. — l. 290–314. „Dionysii Thessalonicensis de septuaginta libris, = prorsano
 grammaticis interprete.” 1511.

h. — l. 315–347. Metamorfoz Ovidyusza księga I, II, III.

i. — l. 352–378. Cicerona Tusculanarum Disputationum („quaestionum”) księga
 I i II.

k. — l. 379–406. „M. T. Ciceronis eloquentiae parentis epistolae breves.”

141. — Lat. Q. XVII. 39. — Rękopis papierowy, 193 mm na 166 mm, pisany jedną ręką w XVII w. na 171 kłb., oprawa teksturalna zwanerona.

Zawiera wiersze, mowy, nagrobki, pochwały itd. odnoszące się do rodziny Jamoyskich i do abbatów w Łamais'cu, a mianowicie:

a. — k. 1. „Jana Kochanowskiego, In nuptias... Joannis de Łamais'ce... ac Jureldis Bathoreae... epithalamion. Ad lyram cecinit Christo- phorus Clavus musicus Regius.” ~~ponastępnie, In lib. a praece...~~

b. — k. 2. „Epitula sive gratulatio ad... Joannem Łamais'cium...” na tenże ślub. Bez nawiązka autora. zawiera sz.: „Quando sat illustres verae virtutis honores...”

c. — k. 8. „Epithalamion” na ślub Tomasa Łamoyjskiego i Katarzyny z Łowasz Ostrogskich. ponastępnie: „Unde nova sponsae sonuerant organa lucis...” — Na tenże ślub: k. 16. „Juno sponsa” panegyryk. — k. 25. „Ode in nuptias...” i „Emblemata”

d. — k. 31 i 32. „Memorabilia ex Plutarcho de viris illustribus.”

e. — k. 115-169. „Academica”. Mowy miewane przez profesorów Abbat. uni. Łamoyjskiej w rocznicę śmierci Jana Jamoyjskiego; formale historye itd. napisy i nagrobki itd. Materiał nie bez wartości dla historyka tej gminy, z lat 1634-1636.

Hist. z Biblioteki Jaturskich przeniesł w 1796 r. do Cz. 37.

242. — Lat. Q. XVII. 46. — Rękopis papierowy, 205 mm na 165 mm, pisany dwiema rękami w XVI w. kłb. 14, owinęty w papier. Zawiera:

a. — k. 1-5, 7-10. „Vota y zdanye panow rad Coronnych na Sejmie

na wstępie pyotr bowshym Gata prauskiego 1558 dnia trziodniowego
Juduga "Należki jedynego posła i obrad senatu; wykład p.
T. Wierzbowski w Hehauera, IV, str. 205. / Warszawa 1892).

b. l. 13-14. "Ad proceres Regni polonae Arduus Equestris querela
Prothecoris in conventionem Regni anno 1563."

243. — Lat. Q. XVII. 54. Rekopis papierowy, ztorony z odrębnych
zemyśleń różnych datatów, 40, stanowiących odrębne całości; wmytych razem.
pisanym różnymi rękami; w XVII i XVIII w., na kłb. 383. ~~Laurera~~

Laurera "Miscellanea latina opuscula ordine alphabetico eorumque
distincta. Librorum noni, tractatuum, uersum sol. puerorum per warlosi. Miedy
mucum quarepenny:) a. l. 30 sq. " (Bocki Laurera Sylva Marti Polono
sacra sive laureata Bucovina." panygryt dla kilmans Laurera
Jablonsowskiego z 1689 r.

b. l. 81 sq. "Oratio secularis in balnea Rosbcher habita 1689 a Magistro
Joanne Huswedelo Ethices professore."

c. l. 142-152. "Res gestae in convocatione Varszawensi quae tempore
interrogum per Almu. dum. Archiepiscopum Gnesnensem [Karłowicki]
ad diem secundam Februarii anni 1587 indicta fuit." ^{Laurera} Justo
(stronowem now na sepane bawsharypym mianym od 2go luty. primo
ladue dwosk rok w XVII w.

d. l. 170. "Methodus historiae legendae ex codicibus Richeliamis manu
scriptis assumpta a Jacobo Lescor."

e. — h. 180-182^b, Nowa Tawra Janu Ligelewskiego bratuzi chetunowitkiego
do Cezyli Renaty z 1637 r.

Hist.

244. — Lat. Q. XVII. 57. — Reszoki papierowy, 186 mm. na 145 mm.,
pisany czterema rękami w XVII w. na 79 kłb., oprawy w tekturę.

Lawiera Miscellanea polityczna i literacka.

a. — h. 1-4. „Oratio ... Pauli Hchauski comitis de Stujewo capitanei Bro-
hobicensis et ad Apostolicam Sedem oratoris.” 1579 karatura 11 w Rygu
na konystonu publicznym, oraz prolesłaya fošta Henrycha III prucirho
^{zastawca}
~~Stojana~~ obywateli w rucenusa brata Stefana. Tob. Wierzbowski J., Heban-
sciana V str. 45-47.

b. — h. 6 sq. „Foedus inter Sermos... Sultan Murad Han Turcarum impera-
torem et ... Stephanum de: gratia Regem polonae...” 1577^{połoj} zawarty puz
Jana Lienieuskiego, kowolana Palchatego, odnowienie traktatu ryłora
nej kapitulacji protra Zborowskiego z 1568 r.

c. — h. 10-16. „pacta inter regem Polonae et imperatorem Turcarum... Anno
magni prophetae nostri millesimo decimo sexto mense Rebbul. Ewel.”
Traktat z 1607 r. z Ahmedem I.

d. — h. 19 sq. Epistola de obitu ... Stanislas Rossi Cardinalis ... scripta Craco-
viam per ... Stanislaus Rescium ...” z Rygu 1579 Oct. 28. „Tacere non
potui ac ne debui quidem”

e. — h. 30 sq. „Oratio in obitu Illus. et Rms. Cardinalis Rossi Varuian-
sis habita in templo Orac Mariae Transyberim ubi humatus est.

per Adam. dnm. Thomam Treterum poznanensem. "incip. Quid la-
bit capiti meo. agrum...."

f. d. 36 q. "Iohannes Kochanovij ad ... Nicolaum Firley. De electione,
coronatione et fuga Galli." incip. "Non est fabula quod canem
creatum | Regem Pannovis ferunt in oris | Atque hunc sydonis
cubantem in vestro...." Kochanowskiego? nieznanego wiersz o Henryku Walim
co do bycia o psio-brota usgierolam por. Wstoch; Wielkiego satyry, Krakow 1889 str. 98.

g. d. 38. "O numeris et brachibus... Pasquius abo holi labio."
Jany wiersz Grachowskiego, powodu ~~handykalurij~~ Mandagowskiego
na biskupstwo krakowskie.

h. d. 44-73. Actio militaris. Liber primus in quo universa ha omnia
certaminum genera tractantur auctore Hieraclo Jacobo Basilico.
desyota Lami et Dorados, Nicoladum et Sporadam praecepta etc."
Ksiaz cztery.

i. d. 74. panbur na M. Lutra, trawortaya Te deum... Rex Angliae: io
Lutherum Iamnamus, te hominem confitemur....

k. d. 77^b. Dziwiewy na Andryja Wolana: "Vot bos Samaticum est, annus
est bene nota datus | Quid tibi cum bobus, quid tibi cum vetulis?"

l. d. 78. "Hyperidzeus ludu na turoch wojus obrachowan. Krota fijo
młotni. Stephana swistey pamiaci." incip. "Kagud kopywitor tuj
dziesci tystry... " "Obrachowan" jest następujące:

Kopywitor...	30000	kwartalne	go	15	itp.	razem	450000	}	480000
roturston	300	"	"	100	"	"	30000		
Arkabuszerow	15000	"	"	20	"	"	300000	}	315000
roturston	150	"	"	100	"	"	15000		
precholy uszostawski	10000	"	"	12	itwz.	"	133333	}	144432
roturston	100	"	"	100	"	"	11099		
precholy polubij	30000	"	"	9	itp.	"	270000	}	288000
roturston	600	"	"	60	"	"	18000		
Barwa na 40000 precholy	go	9	itp.	jednorazowo	"	"	360000		
na impedimenta militaria potowicz tej samy								1537432	
Summa na totum na 1/4 lata faciet								783716	
na drugie czwierć roku odgony barwy i impedimenta								2331148	
bo to już będzie gotowe, samy roturston								1237432	
Summa na pół roku								3563580.	

Wzrost, wzrosty, w rebusie gaduży błękitny dany, to obliczenie
opiera się na jakichś autentycznych brzoach ^{króla Stefana} ~~złoty~~.

Not. Z biblioteki Józefa Kuropatkińskiego rebus ten przesłano do
biblioteki Towarzystwa Przyjaciół Nauk (zapewne darem, przed 1846 r.)
a ~~stała~~ wrac z rękopisu w 1833 r. do Crsp.

245. — Lat. Q. XVII. 62. — Rebus papierowy, 205 mm. na 165 mm.,
pisany jedną ręką w końcu XVI wieku, 370, oprawy w skórę wypisana,
zapewne oprawa niemiecka.

Zawiera abecednym porządkiem ułożone wiadomości historyczne o różnych
wzrostach; jest to więc rodzaj encyklopedyi, jakich już kilka wyprzedziło
wypisów. Według założonego autora tj. kompilacji ma być Szymon
Chalicki lub Chalochi: Pilsna, w 1597 roku. Np. Abstrahere, vellem.
— Academia — Actus in oratore etc.

Not. Z Biblioteki Zamojskiej przesłano w 1796 r. do Crsp.

246. — Lat. Q. XVII. 64. — Rebus papierowy, 215 mm. na 195 mm.,
pisany czterema rękami w XV w. na 310 kłb., oprawy w deski. — Zawiera:
a. — l. 1-36. Traktat teologiczny bez nazwiska autora i tytułu. Tęp.
„Aristoteles primum Pollicorum, capitulo vicesimo, sic scribit: Omnes
vigantes intellectu sunt....”
b. — l. 37-50. Audreja de Escobar „Lumen confessorum”... per me pauperem

episcopum Andream Dygarnum maiorem facultatiarum et hagen-
rensem episcopum et pontificem zob. v. Schulte, Gesch. d. Quellen des
canonischen Rechts II str. 439 sq.

c. l. 51-96. Traktat „de confessione“ bez nazwiska autora. Tekst uzu-
pełniany na podstawie innych przekazów. Incip. „Confessio, ut ait Augu-
stinus, per quam morbus latens“ W podręcznikach humanistycznej
literatury nie znalazłem żadnej bliższej wiadomości o tym traktacie,
(more udermany?)

d. l. 99-184. Traktat o żywotach: pobudzie, ascetyczny, puetadowany cytowanymi,
bez nazwiska autora, tytułu i daty. Incip. „Abicit mundus pauperes
et honorat divites“ prawdopodobnie francuskojęzykowego pochodzenia,
interesujący niejednostronnie dla rzymskiego i protestanckiego w średnich wiekach.

e. l. 184^b 127. „Alphabetum narrationum.“ Incip. „Antiquorum exemplo
patrum didici“ Autor, imię: Virro Tundali. zob. Brückner, Archiv f. slav. philol. XIII, 200.

f. l. 228-310. „Stimulus sancti Bernardi amoris.“ Klausula: „... finis
tus ferra quarta dominica Cantate sursum domini millesimus quadringenta-
tesimo tricesimo octavo etc.“

Hist. Z Biblioteki Jezuickiej powstał w 1796 dr. Czysp.

247. — Lat. Q. XVII. 84. — Rękopis papierowy, 220 mm. na 170 mm.,
pisany tułwem rękami w końcu XVII lub na początku XVIII w., lhb. 838, oprawy
w tekturę (oprawa rozzerwana). Zawiera: Dyktę Joachima Pastorjana
ab Hirtenberg, niewydane, i jego korespondencję.

a. l. 1-231. Epistolae sacrae ad quosdam principes protestantium
certa occasione scriptae ab Joachimo Andrea ab Hirtenberg

Pastorio, protonotario Apostolico, cantore Varuensi, canonico
Chelmensi, decano et officiali Gedonensi ac per Pomeraniam
generali, ad S. Adalbertum praeposito, commissario et secre-
tario regio: W. form. listow dyklo teologiczne, i list 1670 1671.

b. - b. 234-269. „... Epistolae curiales ac familiares longarum et
necessitudinum lites” 1648-1655. pozm. wysz. ksa wroc. nos.
50 kart; listow na 269^b: „diarium legationis: dopisek ksa Janackiego.
„NB. legationis Lucerae diarium hic sequebatur, missum est iussu
Illust. mei. praesulis [J. A. Zaluskiego] ad Clarum. Bochumium
professorem Lipsiensem 14 Decembr. 1761.” - Nastepowal neoryguncze
po neorygunczkich listach: diarium legationis Jana Learyskiego
wopowiadaly Learyskiego josta do Gucyji w 1655 r. (zob. neoryg. listow.).
Ojroz lego byt tutaj „diarium pacificationis Olivensis” 1660, przy
ktorym to pertrahacyam pastorguz byt sebricazym. Oba te dy-
aryuze (Janackie) a moze takze i „Epistola Apologetica quae Iustitiam
pallavicini Caroli. de Concilio Tridentino opus contra Pauli Servati
[Sarpis p.] propugnatorum defenditur” zostaly jostane Janowi
Gablowi Bochm, ~~ktory~~ ^{do uuplowania} ~~ktory~~ przy wydaniu Acta pacis Oli-
vensis. Obydwa dyaryuze powrocily do Biblioteki Jalukskiej przed
1771 r., bo w tym roku pokazywaly je Janowi Stanislawowi Zup-
stowi (~~ktory~~ cf. Janackiego, Musarum Sermal. specimen str. 110), ale
nie zostaly przy wlozyciu do nowego indeksu. diarium pacificationis
istymat Nr. 270 w spisu historyi polski. Bibl. Jalukskiej, dyaryuz
Learyskiego mial byc wlozony napowrot do zbioru dyklo pasto-
rycznego (cf. ibidem), co nie podualo sie nie stalo.

c. - b. 270-285. „Technographia belli Polono-Suevici et sequentia

cam poms." Stuga i baubartyrnia near w stylu rustyjczy, bez wartosci.

d. - l. 287-291. "Catalogus Sacerdotum de Hortenberg Pastorum quorundam necessitudinum et commerciorum testis." Spis osób do których pastorym listy pisywał.

e. - l. 293-390. Ławowski listy Pastoryna, historycznej treści, przede do rozmiaru dygnitarzy, i r. 1672. zobacz pod g.

f. - l. 391-507. "Epitome chronici Prussiae ex Caspare Schütz procerique et Caspare Henricbergero extracta." Niez analogiczna do nowego Florus polonus Pastoryna.

g. - l. 508-587. listy pastoryna z lat 1658-1660 i 1670, pomyślnie jego reszta - o ile nie zdaje - przede, zobacz pod e.

h. - l. 588-838. Pastoryna historia roku 1666, bez tytułu. Za Turski dupikat: "Historia annorum 1665-1666 et 1667." incomp. "Morsus fuit a Christianissimis in Hispaniam Belleforestis et domus sui Dolorem super morte soceri Philippi IV in aula illa quam solennissime celebratur..."

Materiał ten portugalski na uwagę, pod względem wyglądu, co do formy, zatem ~~uwaga~~ ten rekopis za autograf Pastoryna, wieny jednak, i jako talizman biskup byzowski prawi na wyśb kodeksach lub o nich "codex autographus" co Janochi berbytyzmu powoład. Autografem pewnie rekopis ten nie jest, zdaje się raczej, że jest to siewerzi Pastoryna zebrań i jego papierni zobronym zbiorom. Co do treści, ma on niewątpliwie ^{mać} ~~uwaga~~ dla historyi naszego ifofofisa stua. Pastoryn, jeden z tych wielk zasłużonych ranyh poms polskich historykow, i xvii i xviii (zob. o nim Braun, de scriptor. polon

2 (Prussiae ... virtutibus et vitiis, str. 214 sqq.) gólcem jest bliźniego pógma
nia. Dla historyi, opusci publicque, w polsce waru sa zwłanna wyu
nowe pod e i g listy. Historya lat 1665-1667 (pod h) odwo
ni, gównu do opaw polsbu, pógma jest stylu nuenaturalnym,
napu rógym, charakterystycznym dla tej opob.

Hist. 2 Bibliotek, Zatusch /góg. nua Nr. 2026 Opera
Pastori posthuma /pucodi w 1792 do Corp.

Liter Janochi, Specimen Calal. Nr. CCCVIII str. 91. Tenzie, Musar.
Larmat. specumua nova str. 110.

248. — Lat. Q. XVII. 102. — Rskopis papierowy, 155 mm. na 210 mm.,
pisany białyma rękami w XVI i XVII w. na 12 kłb., zbionurowany.

Zawiera: „Novella Equitis Poloni ad Equitem Polonum famularum
suum rellato.” J. A. Zatusch, dat tytuł następujący: novella Equitis
Poloni contra paulum piasecki episcopum praeuissimousem per Audroam
Bobola¹ succamocorum Regni. Nunc est Samochi Nabre lobi.”

Opowz tego polemicznego dzieła znajduje się w rękopiśmie Tatusch w rękopisach
XVI wieku.

Hist. 2 Bibliotek, Zatusch /pucodi w 1796 do Corp.

² por. Ossolinski, Wiadomości krytyczne II, 146., i Niciecki, Korona, wyd.
Bobrowicza, z przypisem Krawczyńskiego, II, 178. —

249. — Lat. Q. XVII. 114. — Rskopis papierowy, 160 mm. na 205 mm.,
pisany jedną ręką, prawnicy poluwy XVI wieku na 72 kłb. opawu w
deski dębowe i skos.

Lawiera ~~na~~ a lawiera XVII i poraalku XVI wieku.

a. — h. 129. *Ornamentum Tarvithae, sive na ozet' krali Proksey i ich exegesa.*

b. — h. 5-11^b. *Oratoria ad ingenti exercitacionem epistola studentibus pernecessaria. "oraz wzory listow prywatnych; zob. niżej."*

c. — h. 12-14^b. *"Tractatus de octo principibus grammatices Nicolai Peroti pontificis Sipontini incipit feliciter."*

d. — h. 15-18^b. *"Auctoritates per planetas resumptas de regimine clericorum." Na h. 19 ukladka notariacka i pisana tej rękopis o sünders-
waga rozpisow
~~swęta~~ opisa w 1534 r. zapisana niewątpliwie wprost rękopisu.*

e. — h. 19^b — 72^b. *"Epistole misiles iuxta tenorem seu cursum modernorum diverse tamen secundum diversos status:...."*

lokalne wskazany formularz, pisany w poraalku XVI w. z albow i listow glownie z lawiera w. XV. Dat w ogole niema, tylko albow odnosi sie do Kapituły Jagiellovycha i Macieja Korwinna. Rękopis ten jarkod prawdziwodobnie od rękopis klerycha, skryby "notaryusza ltp... Co do z zob. Wstochi; katal. rękop. Bibl. Jagiell. N° 2617.

Kort. z kielbroteli Jatushush

250. — Lat. Q. XVII. 129. — Rękopis papierowy, 150 mm na 190 mm, pisany jedną ręką w końcu XVII w. na 44 lbb., oprawy w pniekita kelturk.

a. — h. 1-19. *"In librum 4um secretarium (!) de sponsalibus et matrimoniiis...."*
Stenennici systematycznyi czwartoj kuzgi sekreta lo'u, zapewne piana "Summa"
(Jana Audreyonczy w taki pozycy opisa)

b. — h. 21-43. *"Medulla artis oratoriae seu exercitia rhetorica."*

gleador illuminavit, Quem oriens destinavit, Adalbertus
christi verna, Tua astitit lucerna, Alleluia, Alleluia..... laudate
per totum capitulum suus pontifex.... następnie Doctro i historycz-
nemu wladawcomi az do Boleslawia Smialego i tuncen sw.
Kamotawa.

e. — h. 70^b - 320^b Konwarianty rękopiśmienne w drugiej połowie XV w.
w polnie notatki i zapiski z pisania sw., drobne legendy i wywody
świąteczne itp.; między innymi na h. 205^b „in die beatorum
Adalberti et Georgii martirum” — h. 312. polska pieśń:
Terus Chrystus bog głowek mandrower serera wogo itp.
zob. Brückner, Drobne zapiski przybła polskiego, str. 24 sqq.
h. 315. „Te igitur clementissime pater; kanon mny sw. z polskiemu głowek.
zob. Brückner, l.c. str. 54.

f. — h. 321 - 336. Książka pergaminowa, pisana zapewne nie w polnie,
nie dwie kolumny, w końcu XIV wieku, zawierająca zbiór (bez porządku)
opowieści moralnych, może jako materiał dla karmienia, tu-
żniej przystawiane legendy i wywody ze znanego w średnio-
wiecznej literaturze dyktu pl. „physiologus”. Część ta rozpoczyna
zarysowa niekiedy niezgodnym patetycznym opowiesci „ut eat ad episco-
pum iubens ut restituat eam suo benefico et offitio....”, po czym
następuje: „predicator quidam deo permittente est temptatus....” — „De S.
Thoma” — De quodam canonico. — „erat quidam religiosus persona que
propter sui proprii obliuiscens communem vitam agere formidabat.”
„In ordine Cantuariensi tanta olim fuit temptatio....” — „In ciuitate
tridentina erat quidam latro publicus....” — „In Thuringia quidam
plebanus....” itp. itp. — Na h. 324^b - 327. Legendy o sw. Marcinie.

„Fuit vir quidam nomine Eufemianus romae, magnus et nobilis,
dives valde et primus in palatio imperatoris....“ — l. 327-
331². *hegialhi i zartosrawania* 2 „*physiologus*“ (de natura aqvi-
le, — de unicorni, — de panthera, — de pellicano. *Physiologus dix*
..... *lat.*). — l. 332-336. „*Sermo*“ *kiccha kazari na sirista*
malki Bostrej i rane.

List. z biblioteki Kurwerytela Warszawskiego przesłany w 1833 do Bp.

Liter. Blumenthal, ~~fr~~ *Usadomosi* N.V. 191, 368. Brückner, *Brokna*
zabytki, st. 24, 54.

252. — Lat. G. xvii. 134. — Reptor, papierowy, 180 mm. na 210 mm,
prany twardo rękami w XV wieku, na kłb. 212 wzrost, we dwie kolumny, na
grubym lutowym papierze, nieoprawiony. Rozmiar:

2. 1-84^b. Klamek, her porašlu. ^{domontana} kováč, ^{domontana} škola Ton. Janyna ne od
stov: „quod ex quo diversi inveniuntur in suo dicto non dicunt solum,
et ita sunt testes ...“ (w kmele I); cate kmele III: IV; uoyua ne v kmele
V, w rozdziale de sentencie excommunicationis na slowach: „Legitur de
interdicto... interdictum et suspensionem. Nam prope excommunica[t]ionem
....].“ - por. Blumenstah, l.c., NN. 205, 214.

2. l. 85-97. "Secuntur tytuli legum. Instituta..." id. tytuli: Digestor, Ko
denn id.; ordinalia l. 97 post mala, włożona, na miej. powyż. na ten tytu-
łowi stowami. "Anno domini Millesimo CCC^o XXIX in Augusto praesens legi-
graphus est patratu per quem quilibet canonista et legista debet
esse illustratus, pro Venerabili viro dno. Gregorio de Sancto Paulo

canonico et officiali Sandowicensi per suum Johannem de C. [pau-
cia?] in thes. Cracoviens. regrossales. "Na tejże kartce rurs, reba-
półowy to v. zaprawa jakas wryga i rozclany w. Brygidy, porzem:
"Conclusio articularum regis polonie contra pruthenos." incip. "Hec
regitur in aures vestris revoluto muresci christifidelis qua-
lis sit ordo sole fratrum et per quem institutus fuerit et qua-
lis est hec regula monachorum, ut aliena bona rapiant..." it.
Zemur na tejże kartce: "Polonia est regio in partibus or. ocu-
libus posita, rebus omnibus opulenta, longis latroque provinciis
distincta, quondam et nunc princeps provinciarum et domina,
polonia communiter dicta et dicitur a polo antarctico in quo
stelle nesciunt occasum dare, ex quarum influentiis homi-
nes ibidem existentes redduntur auriaci semper et victores
quorum acres nunquam retrorsum abierunt sed tanquam
impetuoso flumine hostes insequendo prostraverunt." etc.
c. l. 98-115, 121-128. w jednej kolumnie: "Tractatus de processu
indicti." incip. "Antequam Indicti de processu dicatur..." it. Jua-
ny Ordo indictarius zob. wyzej N° 251. a. - po skowceju b;
summy (bez zadnego wstawnego kawa), puechdyz w wader
ciebawy formularz prawno. horeclny i kawa XIV wieka,
zastarowany - a ile z wielkiej liczby puytaczanyh aktow
szelov duchowayh it. wnowi mozna - do polski, mmo ze
czest' jenna aktow odnosi on, do lury arybostany w pra-
dze, i do dyecery wroclawskiej. Kowry w abtem notaryal-
nym poznanistw z 13912. Zob. Blumastok, l. c. N. N. 192
i 265, gdzie podano bliżej szczegoly o takim aktach.

d. l. 115-121. „Summa exceptionum ab Innocencio papa [IV] compo-
sita.”

e. l. 128-133. Wyprawy i uolaty z dyktu Arystotelesa, o Alexandrze
Macedońskim; Polityka, Retoryka, poetyka itd.

f. l. 134-151. „Flus decretorum” bez tytułu; incip. „Quoniam inter
cetera que uti haec fore.....” l. 151^b 153^b finale.

g. l. 154 155^b „Supra describuntur versiculi super titulis decretalium
principaliter super primo libro” oraz „Rubrica decretalium”.

h. l. 156-212^b. Memoriale decretalium, krótki zbiór, bez tytułu,
incip. „Ne prolixitas diffusio....”; kończy się: „Explicit brevis
memoriale decretalium per singulas Decretales sub brevibus
sentenciis collectum per manus Gregorij Laurencij de Opa
thow scriptum sub anno natiuitatis Domini M^o Quadringentesimo
sexto de tempore Quadragessime pro curis suis con-
summatrone. ut deus benedictus.” Na ostatniej kolumnie:
„Secuntur proverbia Seneca.”

Hist z nieznanego biblioteki klasztornej (może z tutejszej Jory) przeniesiony do
Biblioteki Manuscript. Warszawskiej, a z niej 1833 r. do CBP.

Liter. Blumenstock, Wladyslaw, NN. 66, 88, 185, 192, 205, 214, 265, 306.

253. — Lat. Q. XVII. 138. — Rekopis papierowy, 165 mm. na 195 mm.,
pisany jedną ręką w XVIII wieku, na 95 kłb., nieoprawny.

Twórca J. A. Zaluskiego „Polyanthea” tj. alfabetyczny słownik zbioru
słownictwa, zaprzecz, anegdota historycznych ryp. naprzemiennie z ryp.

- # *Jawiera nianowiesi wedle katalogu siedziobawskiego:*
- a. - h. 1-15. Benedicte Cieslausi Germani de vita et passione Christi. 2 pnyprsam. Stanisława z Mstowa.
- b. - h. 16 sq. Publii Virgilio Maronis Bucolica. - kowuicz z notami Stanisława z Mstowa.
- c. - h. 36 sq. Scensia progymnasmatata z pnyprsam. tegoż, z prologiem Sebast. Branta. Na koniec: „finis adest feliciter per me Stanisławum de Mstkovo Anno Dom. 1529.”
- d. - h. 46 sq. Joannis Fabri carmen de ludo nostro vitando.
- e. - h. 57 sq. Francisci Nigri de componendis epistolis.
- f. - h. 79 sq. Pallavicini poema in historiam generis Jesu Christi.
- g. - h. 98 sq. Venanti Fortunati carmen de gloriosa resurrectione Jesu Christi.
- h. - h. 95. Petri Mosellani paedagogia in fuerorum usum.
- i. - h. 66. Rodolphi Dubravi de Bohemia de componendis epistolis.
- k. - h. 133 sq. Antonii Codri Urcei Aulularia, plantina comedia. pisanu w. 1530 r.
- l. - h. 153 sq. Laurentii Novoforensis Carvini carmen de nativitate Christi.
na koniec wiersze nabożne, pisane w 1569 r.

ber mian; wartosci, pisany w 1719 r.

Hist. i Biblioteki Jankowskiej pismot w 1796 r. do Crsp.

254. — Lat. Q. XVII. 139. — Rekopis papierowy, 160 mm. na 110 mm.,
pisany trzema rękami w ^{XVI} wieku na 161 lłb., oprawy w pergaminu noszącej datę z XIV w.
Zawiera ~~zawiera~~ ^{zawiera} poezję klasycznych poetów, ^{łaciwską i późniejszą} obłą i inia. po łaciwską,
tudzież kilka sztuk de courtoisbendes sportchis proza i wierszy. Rekopis
pisany po raz pierwszy przez Skarbińskiego ze Mstowa (kancel. Bibliogr. węg. II,
str. 87 przyp.), który pisał na jego prośbę pod 1429). #

Hist. i Biblioteki klasztoru Leczysowskiego (katalog defektu N° 65),
Biblioteki Uniwersyt. Warszawskiej, a 1833 r. do Crsp.
(N° 199).

255. — Lat. Q. XVII. 141. — Rekopis papierowy, 153 mm. na 114 mm.,
pisany dwiema rękami w XV wieku, na 165 lłb., oprawa zamknięta, wrota, tytuł
realizacji ~~tytuł~~ ^{dwie wstępy: wyłożone dwa klucze} dolnej okładki drewnianej. (Zawiera:

a. l. 1-55. „Secantur gesta romanorum mystice designata. Et primo
de quadam milite quando ad peregrinandum profectus est
Theodurus imperator....” Na końcu: „Explicit Gesta Romanorum
per manus cuiusdam Alberti clerici de Radogyeze sub
anno nativitatibz domini carnaliter Millesimo CCCC LVI°
A thak cry bylo etc.” l. 56 biata.

b. l. 57-93. Elucidarius; prawidogodobne Berengaryusza

Langua eius: „Sequitur rogatus a coudiregulis quasdam question-
culas enodari, oportunitati eorum....” Na dno: „Explicet Elu-
cदारas et est finis sub anno nativitatibus domini car-
naliter Millesimo CCCC sexagesimo sexto in vigilia Sancti
Thome de Aquino.... per manus Alberti de Radzyce. Tho tobye
xansze Janze” — h. 94-96 brate.

c. — h. 97-100^b Powstanie broni (tj. Mierzwę) wielkopolskiej. Od „Ortuni
sive virginem polonice gentis.....” ai do „.... sine freno vestra est cla-
cio.” Zob. Mon. Pol. hist. II, 163-176 przedz. I w. 19. — podobizna powstania a tabl. 1 w kuzi. brate.

d. — h. 101-111^b Rozmowa świętochryzli. Job. MPH. III, 59-86. Jest to a Pie-
lowskiego rebojis VII „Wsihuki.”

e. — h. 112-115^b Opowiesi o gahemsi nadziwizagum zdaneim; incip. „Anno
domini millesimo XLVIII Imperante ^(tab.) (wstajmce uszcz cety ogumony z teatu
z ktrnego pnapowat bogista) et apud partinopolim id est Magdeburg
in Saxonia contigit factum terribile minus et a seculis inauditum.
Quod factum est stylo veraci refferam.....”

f. — h. 115^b-120. Tractat iv. Tomasza z Sawron „De casibus circa offitium
misse contingentibus.” Incipit: „Ut sunt celebrantes qualiter se....”

g. — h. 120^b-146. „Sequitur tractatus beati Thome de Aquino de modo
confessionis.” incip. „Quoniam ^{iam} fundamentum est ianua....” Na
h. 120^b „De purgatorio.” dopisek rebois XVI w.

h. — h. 147-149. „Adam si orasset....” drabiarzi, bez wartosi, pytausia etc.

i. — h. 150^b Zaprosza wsihuki: „Anno domini 1350. Anno domini MCCC^o
princeps Excellentissimus Kazimirus Secundus dei gratia Polonie rex
ecclesiam Sanctae Mariae Vislicionensis quadrato fabricavit lapide, de
curas benefiori memor clerus Vislicionensis et populus, deus sui oporis,

anno domini MCCCXquarto aureis inscriptis litteris etc.
h. 151-156^b bieli. na h. 156^b notatka Laurenci a Poznania, że
został wcharym w Wsilecy w 1544 roku.

k. h. 157-165. Notatki i puzery lekarzkie z XV wieku. — na fo-
zostali regule notatki stomatologiczne klesu wyrazow łacińskich
„allegorice — wykładnie, iu mistic — słuchowane ...” itd.

Hist. Recepty należał do kościoła parafial-
nego św. Maryi w Wsilecy, by iuż, że dopiero stamtąd dostał
się do biblioteki Uniwersyteckiej Warszawskiej; thąd w 1833 przeszedł
do Csp.

Liter. Bielawski Mss. — Bielowski w MPH. II, 161; III, 56.

256. — Lat. Q. XVII. 159. — Recepty papierowy, ¹⁹⁵ 160 mm. na 19 mm,
jedna, zeta pisany w XV wieku, na 164 ~~h~~ kłb. i 20 nłb., oprowy w deski obciągu,
te brunatny skora.

Naucera na h. 1-40 „peregrinatio suscepta anno reparatae salutis MDCCXXVIII
a me, Andrea de Nagłowice Rey, in Daniam, Angliam ac foederatum Bel-
gium, cum Illmum. S. R. Mss. legatum, Andream de Nagłowice Rey, patrum
meum, comitarer; descripta a Johanne Laeto meo tum ephore paritui Gm
wiezi in Anglia, (partem) Lugduni Batavorum.” — Tempus me: „Narraturus
iter nostrum e Polonia ad exteros, operae pretium aestimo.....” podrozimcy
zwiedził Danii, Norwegii, Anglii, Niderlandy; opis suchy i staly. — k. 155-159.
i h. 160-164 drobne notatki i listy w opisach odnozących się do tej podróży.
k. 41-154, 157-159 i 20 notatek kart bieli.

Hist. z Kucholaka, Jaturbach pamiot w 1786. do Chr.

257. — Lat. Q. XVII. 200. — Receptus papierowy, ²¹⁰ ~~176~~ mm. na ¹⁷⁶ ~~146~~ mm.,
pisany jedną ręką XVI w. na 92 kłb., oprawny w kartę pergaminową ze staroży-
tnego teologu, Taczewskiego; zawiera: Zaproszenie do wyznaczenia ... blizy;
miana Uniwersytetu Jagiellońskiego z 1562 r., ~~z~~ z wykładem profesora
teologii w wydziale, Jana Dobrosielskiego. Nr. na l. 18 „Argumentum
in prophetam Abaene sub Joanne Dobrosielski in sacra theologia
Cracoviae” — l. 31: „auditorium Cracoviae, tempore hyemali sub pre-
sencia M. Joannis Dobrosielski Anno domini 1562” — l. 38: „Pro-
logus in Joel prophetam ineptus est interpretari Cracoviae per egre-
gium virum Sacre Theologie Baccalaureum Joan. Dobro. prima Dominica
post Trifun Regum? in trinitatem?” Anno domini 1563.”

Hist. z Kucholaka, Jaturbach.

258. — Lat. Q. XVII. 204. — Receptus papierowy, ²¹² ~~175~~ mm. na ¹⁴⁵ ~~115~~ mm.,
pisany jedną ręką w XVI wieku, kłb. 17, niedawno w tekturę oprawiony.

Zawiera miscellanea poetyczne i gramatyczne Jana Poznaniereyka, ucznia
zapewne jakiegoś zagranicznego, niemieckiego, izosy.

a. — l. 1. Reges scholasticæ iambicus tractatus conscriptus 1542. Incip. „Vos qui
venistis huc honestis moribus, Et artibus hauris studendi gratia.”
Exp. i. „Joannes Poznaniereyk suprascripta manu propria posuit.”

z. l. c., perangelmata seu praecepta dixerulorum?

c... l. 2^b. „Introductio in adolecentulorum vanae curae de dictis auctore Sebaldio.”
inip. „Cur terris ingensum sanguis per ora tenues, Immemor ae-
tatis, cultu inventa ~~tu~~ brevis....”

d. l. 3^b-7^b. Formularz listow, list Wojciecha Walczyńskiego kustona b-
ryckiego i opisywał do arcybiskupa Bzawickiego; oraz nowa powstal-
na (miejscowe Jana i Przemysła) do paktowania listu.

e... l. 7^b-17. „Praecepta grammaticae” w pytaniami i odpowiedziami po-
tawne. Inip. „grammatica quid est? lat recte loquendi....”
Pril. Ze zbiorów Dubrowskiego (zob. Witep).

259. — Lat. Q. XVII. 209. — Rękopis papierowy, ²⁰³ ~~160~~ mm. na ¹⁶⁰ ~~203~~ mm.,
pisany jedną ręką w XVII w. na 19 lłb., zbrojowany.
Zawiera: „Introductorium Astronomiae Cracoviense elucidatus
Almanach...”. Kopia z drugiego wydania z 1507 r. pisanego przez M. Merschala
z Wrocławia, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego.
Pril. Z Biblioteki Jezuickiej.

260. — Lat. O. XVII. 14. — Rękopis papierowy, ¹⁷³ ~~100~~ mm. na ¹⁰⁰ ~~173~~ mm.,
pisany jedną ręką w XVII w. na 128 lłb., oprawny w tekturę.
Zawiera: „Loci communes ex variis scriptoribus ordine alphabeti-
co scripti.” Tytuł ten dat własnoręcznie J. A. Jatuski; rękopis
pochodzi do Chp. z Biblioteki Jezuickiej.

261. — Lat. Q. XIX. 10. — Rekopis papierowy, ²⁰⁰~~175~~ mm. na ¹⁵⁰~~146~~ mm.,

dwieście kłami XV wieku prany na 13 kłb.; oprawy w takturę.

Zawiera: „Tulio Catonis distica moralia cum translatione interlinearia Sarmatica XV saec.” — Glossy są częste, prawie każdy wyraz pod tłumaczeniem, tak że mamy tu wprawdzie przekład tego niepowtarzalnego w średnich wiekach; np. w XXVIII. dwunastym: „Cum tibi sunt nati... Instrue quo [ms: ut] possint inopem defendere vestram” — brzmienie drugie i glossatora: „kacze aby mohli chudy obranycy zywot.” — Por. „Dionysia Katona Mrawopisy...” — praga 1834. — Na końcu kłamu: „Explicit Kalho per manus Zalezlous” — glossator dodał: „Nomen meum imperissem, si melius scripsissem.”

Hist. „Ex Musaeo petri Dubrowsky” zaprosz. na obiad.

Rekopisy Polskie.

Teologiczne.

262. — Pol. F. I. 16. — Rekopis papierowy, ³²⁰~~275~~ mm. na ²¹⁵~~210~~ mm.,

jedną stronę prany w XVI w., na 252 kłb., oprawy w niegdyś jędrak, dziś już zużytą i występną oprawę, z brązowej skóry ze złotymi wyśkaki. Na ~~oprawie~~ recto wieniec obładowy złotem u góry: SPRAWA O MĘCZE. CHRISTVSO // VEY”, poniżej herb Odrowąż, u dołu data 1544. Na tylnej obładowy herb Łelwa.

Zawiera: ^{k. 1-152 (17)} a. — „Sprawa chedoga o męcie | Pana Christussowcy | spyskana przez swietego | Lucassa: czy dobrze obaczis | pylno czythacz. | Wthora czerce

bondzie | o narodzeniu Syna | Borego | Trudnos i chwalebnych dzieł | dzieł | bratna
bozego 1. 5. 4. 4.) Lau. das. Pel. — Tzup. „ Sygethy Lucas mowy w czwartym y
w dziesiątym nasze rozdzielny zwich ewangelij.... ”

b. — a. 152 — 260... Hsterya c. trzech krotach. Jacyua m. bez tytul: „ Gdys
nowygotowyganych trzech krotach y nachwalibnygysich.... ”

c. — d. 260 — 282 i 127 — 152. Ewangelia ~~Nikodem~~^{dem} ~~na~~. Tzup. „ Poth poushen
Pilatem starosta jerozolimskom.... ”

W kilku miejscach rękopisu znajdujemy oznaczenia czasu i ^{osoby} ~~na~~
przeprzycu, niedostateczne jednak, by mody i nim coś więcej powiedzieć naś
nazwisko. Na h. 152. na zachodnim b. Ewangelia ~~Nikodem~~ „.... A tyłko c. tyłki.

Amion. 1544. Lau. das. Pel. — na h. 282 zas: „... swet hardy smutny do domu
swiego Amen. Lauren. a Laska pel cor. Istale ssie dokonange w Isabellie
po swiecie Panny. Hariez Pffiarowany Laska Bozego Tyssiacz nego smez
sethnego Cztordziesthnego czwartkego. ” Przeprzycuam podobna bytarse
jakis Kawnynice z Laska; wiadomo jedna k co na oznaczeni „ Pel. ”
i „ cor. ” — O utworach zamianowanych w niniejszym rękopisie pisat obywatel A.
Brückner ~~o powstaniu z polskimi~~ ^{o powstaniu z polskimi} ~~St. XVI wie.~~ (zob. Viler.), ~~char i oceni~~
wyrażają co wartości i znaczenie tego pomnika literackiego i językowego.

Hist. Dawniejsze dzieje rękopisu nie są znane; z biblioteki J. A. Latushkiego
przecht w 1796 r. do CBP.

Liter. Moszynski, Wiadomości o rękopisach polskich oddziału teologicznego
w CBP. w Petersburgu. Rozpr. wyd. filolog. Akad. Umiej. I. 233. — Kalina²³³ (w) Archiv
f. Slav. Phil. III. 1 sq. — Brückner, „ Rękopisy w Petersburgu III. Powstanie. w
Pracach filologicznych t. V. str. 372-389.

262. — Pol. F. I. 41. — Rękopis papierowy, 360 mm. na 230 mm., kółkowa
rękami w XVIII w. pisany, kłb. 26.

Zbiór rozmaitych luźnych notatek, zapisek itp. publicznego, duchownego, wojsk.
sre. brskupa. Są też i rozmyślania ascetyczne i dewocyjne. Między innymi
nieznanego bliżej księdza Lenowina „ sposoby przywołania Moskwy

do jedności świętej z Rzymskim Kościołem." - bardzo naiwne.

Hist. z Biblioteki Zaturch.

263. — Pol. G. I. 24. — kłopoty papierowy, 195 mm. na 106 mm., jeden
reka, na 7 kłb. w końcu XVIII w. pisany, zbrojowany.

„Męczeństwo S. Jana wrocławskiego Socrańskiego który był męczony w
Bilgradzie, spisane od Gregoria Muicha przy stolewnej cerkwi. Moldo-
wstachyjskiej, tu zaś z drukowanymi dyktandami Słowenskich dyalektów pol-
skimi przewidziane na porządek duchowny. Był około Roku pruskiego 1497.”
jest i obrach fundatury ^{Novi} św. Jana ^{Stary} Jan, którego załubi pruski
nie dźwi ~~z~~ znowu w Surawie, z powrotem po wzięciu do Polski wraz z metro-
polita Doroteuszem jego skarbeni. Autor historyi „Jan III tego świętego męczeń-
stwa ciała świętego przywrócił do Polski, napisał do Stria nra sta, gdzie stał
lat 12 a potem roku 1695 do miasta swego Łódźwie.”

Hist. z Biblioteki Zaturch, dołąd dostał mę niewyglądem z ujęciem tego
przez biblioteki Sobieskich z Łódźwi. < diler. Monyński str. 278.

Lit. ¹ rob. Sokolowski M., Spadek po metropolicie Surawskim Doroteuszu i jego
losy. Kraków. 1889.

264. — Pol. O. I. 117. — kłopoty papierowy, 172 mm. na 103 mm., jeden
reka, w XVIII w. na 291 kłb. pisany, oprawy w ciemnym skórze.

„Lewiera wywagi i notaty z karami jezuitów XX. Barczona, Bro-
rowskiego, Krosnowskiego, Narumowskiego oraz zapiski i innych dykt-
owanych, zapewne jako materiały do karami. Wszelkie inne: str. 1-41.
„Historia parabolica curiosa de avibus, animalibus, piscibus, insectis,
fontibus et quibusdam aliis in quinque partes comprehendere diversa.”
Incip. „Zimorodek ptak trochę większy od wróbla, koloru błękitnego....” — str.
205 — k. 111 (str. 221). „Krotka Informacja o Schyzmie z historyi Schyzmy greckiej
.....” odpr. z druku w Ławosicim, 1698 r. druk. Akademicki. — kłopoty

bez większej wartości.

Hist. z Biblioteki Żaluskich.

Liter. Monyński, str. 328.

265. — Pol. O. I. 119. — Rękopis pergaminowy, 161 mm. na 101 mm., teczka
reklam w końcu XVIII w. na 150 kłb. piśm., oprawy w miódz skórę.

Zawiera próbie, przez mianowanego Franciszka ~~ka~~, próba legaty, żywoty
św. i innych. Między innymi: a. — k. 189. „Żywot Józefa z Barlaama.” —
b. — k. 139. „Żywot św. Prokopa od Paladynia piśm.” — c.
k. 189. „Żywot św. Józefa Patriarchy” pnieł z Philona. Żywoty
św. i innych Martyniana, Alexego i innych z Metaphrasta. Oprócz tego ascetyczna
prawa, tłumaczenie reguły św. Franciszka, „Kole duchowne”, modlitwy itd.,
dużo innych niecierpień modlitw i ustępów. Na końcu data 1666.

Hist. z Biblioteki Żaluskich.

Liter. Monyński, str. 269.

Prawne.

266. — Pol. F. II. 3. — Rękopis pergaminowy, 309 mm. na 193 mm., piśm. teczka
reklam na 44 str. kłb. w XVIII w., oprawy w czerwony papier.

Zawiera
prawa polityczne pod tytułem „Dyskurs” prawnego politycznego a w szczególności
dużych uwag o stanie politycznym państwa, o wolności narodowej, o sejmach
itd., nie posiadając jednak cech jednolitego opracowania dyktu. Rozdziały
zatytnowane (I) „Co niegospolita nas psuje i wolność ruinuje.” — (II)
„Remedium poprawienia Rzeczypospolitej dawać ktoś może.” — (III) „Ogłoszenie
na to dane bardzo złodziejskie wolnościom naszym remedium.” — (IV) „Prośba o
dyskurs o sposobie zawierania sejmów.” — (V) „Dyskurs jakoby sejmowy
słowie konkludować.” — Rozdział pierwszy zawiera się: „Najpierwsza praca
na złodzie dla której wolność nasza stać w swej całości nie może, zepszo-
wanie dobrych i staropolskich obyczajów...” — Autorem, być może,
jest niejaki Paweł Wielowiejski.

Kartuje kilka mów bez numeru i epitafrum Tawuskie napisaane
pocz. jakiegoś jezuity dla Tomasza Ujejskiego biskupa kijowskiego, następu-
jącej, zmarłego w 1689 r.

Hist. — 2 Biblioteki Zaturkisk.

267. — Pol. F. II. 4. — Księga papierowy, 296 mm. na 180 mm., pisany
jedną ręką w XVII w., na 139 str. łb., na pergaminie. 16 k. nłb. [w środku]; wszystkie; pole-
wa tona jest biała i nłb.; oprawy w jasnobrunatną wyłożoną skórą.

Zawiera: „Sądy Wojskowe w których są Decreta przez samego Xię-
cia Tego Mości pana Krzysztofa Radziwiłła Hetmana Polnego Wo-
lithe^o w dobach ferowane.” 1618, 1619 i 1621-1623. — Księga bardzo
interesująca tak dla historii wojnowości polskiej jak i dla porówna-
nia procedury karnej wojennej, wreszcie dla nazwisk. — Na k. nłb. 3-6
z początku „Registri spraw wojskowych w tej księdze sądowej spisanych
....” — Między str. 74 a 75 włożono oryginalny aut. „Inquisicja
Chorągwi Raitarskiej pana Szwarcochowej która na dyamentach
była z oryginalnymi podpisami oficerów. Znajdują się tu prócz tego
tędy listy F. Stockiego ze Stoku i jeden Jakuszcowski skaza-
ny na gardło sądem hetmańskim.

Hist. 2 Biblioteki Zaturkisk.

268. — Pol. F. II. 34. — Księga papierowy, 303 mm. na 190 mm., pisany
jedną ręką w końcu XVII w. na 34 kłb., zbrojowany. Jest to wycinek z jakiegoś
wielkiego tomu miscellaneów, bo karty są numerowane 573-606.

Zawiera znane dzieło pt. „Gratias albo dyskurs ziemianina z pleba-
nem.” — Incip. „Pomaga Bogu X. plebanie.” — P. „Dziękuję Wam mojemu
panu.” — Z. „Coż tu u was nowego słychać?” — P. „Nic dobrego, wojna
w Krakowie” — K. 13^v sqq. „Przywilej albo discurs II Ziemianina
z plebanem.” — Incip. „Najedliśmy się i napieli. Chwała Bogu” — K. 28^v sqq.

121
„Consens abo Discurs III Ziemiańska z plebanem“ incip. „Ale com słyszał, że je-
zuici mają, pozwolenie od Pańskich akademików“ Autorem jest Jan Brożek
(Brosius), Zaturch, Bibliogr. XIII. 363. (Brosius) prof. uniw. Krakowskiego.

Hist. z Biblioteki Zaturch.

1884.
Zaturch, Bibliogr. XIII. 363. — Trauko, Jan Brożek, Kraków.

269. — Pol. F. II. 35. — Rękopis papierowy, 290 mm. na 190 mm., pisany
jedną ręką XVI w., na kłb. 40, zbrązowany.

Zawiera:

a). — k. 1-17. „Arthikuly prawa Magdeburszkiego albo nyemyczkiego
wybrany sposthenkow praw rozlycznych xang Magdebursz kych kv
preuthssemu vczynyenyu sprawyedlywosczy.“ Artykułów 51. Rękopis
to wydał drukiem i opisał ^{raczej} neregutowo pod względem językowym A. Kalina.
(zob. liter.). Zaturch zapisał u góry k. 1. „Magdeburgum etc. circa
1500.“ Ładuje mi się, widać, że zapisał tej nie ualicy rozumieć w systemie
znaczeniu co do czasu powstania kodeksu, tem bardziej, że ^{względnie paleograficznie} jasności wielokrotnie
w oznaczeniu ręki się mylił, i również nie ma cyfr 1500 lub 1600
wiek cały XVI lub XVII oznaczat. Sądząc wedle pisma i papieru, rękopis
pochodzi z połowy, może pierwszej, XVI w., ale z pewnością, nie
z 1500go roku. Wskazywaniu językowe i ortografia wskazuje, ^{rozwinięty} na
połowie XVI w. pisanem był zapewne jakiś ^{prawdopodobnie} nieznany polski proho-
dzenia niemieckiego.

b). — k. 17-26. „Ex primo libro Digestorum seu Pandectarum, quarum libri
sunt quinquaginta“ wyciągi i strewnienie po łacinie.

c). — k. 26^v — 40. „Excerpta compendiose ex libro Speculi Saxonum“ ^{raczej} ^{raczej}
Hist. z Biblioteki Zaturch (cf. liter.) pisał w 1796 r. dr CBp.
Liter. Janocki, Specimen Catalogi Nr. CLXXXII. — Kalina, Artykuły
prawa magdeburskiego z rękopisu około roku 1500. w Rozpr. i Spraw.
Wydz. filolog. Akad. Uniej. VII. 227-318. — Druk 226. Blumcastok.
231 („z pierwszych lat XV w.“!), 307.

270. — Pol. F. II. 36. — Rękopis papierowy 304 mm. na 195 mm., dwuma rękami XVII wieku, na 160 k. lb., ozdobnie pisany, nagłówki minią. Oprawiony w jasnożółtą, niegdyś skórę z uwydatnioną na niej manogramem THS.

^{k. 1-166} Zawiera 3 Statut wołyński i Wielkiego Księstwa litewskiego. Nadto kartę tytułową dopis „Ex Catalogo librorum Mathaei Czaplęckiego”. W częściowym rozdziale statutu (i ostatnim), przy artykule 2 znajduje się, reka. — Tęż sama, druga, reka: k. 146-160: „Poprawa artykułów statutowych na sejmie walnym Warszawskim w roku panującym 1578.” i inne dodatki ustaw. ~~statutowych~~
Hist. z Biblioteki Zatorskiej puczt 1796 r. do CBP.

Lit. Dudik 227. — Pichosinski, Statut litewski drugiej redakcyi. Archiwum komisji prawnej t. VII. Kraków 1900. str. VI sqq. (opis ^{niezłoty} ~~statutu~~ redakcyi, na który wglądy zwrócić należy).

271. — Pol. F. II. 42. — Rękopis papierowy, 286 mm. na 192 mm., truma rękami XVII w. na 176 k. lb. pisany, oprawy współczesne w skórka, skórę.

~~Zawiera~~ Miscellanea polityczne, zebrane przez Piotra Wiśniotowskiego, marszałka wielkiego WXLitewskiego, ^{przez niego 2 lat} 1611-1624; w szczególności: mowy senatorów, propozycje sejmowe 1611 i 1616 r.; witańskie poselskie 1618 r.; instrukcja do Tatar dla pocią Floryana Oleszki, wojewody włodzimierskiego, sekretana królewskiego 1619; mowy na sejmie 1624 r., anagrame na Jakóba Sobieskiego i jego Ossolińskiego; instrukcja wojska do króla na sejm 1616 r.; transakcja z Radłem wojewodą wotolskim 1616 r.; uniwiersał i listy Jana Zamoyjskiego; instrukcje królewskie na sejmie 1618 r.; mowy Gembickiego i in. ^{informaty i protra} Wreszcie inskrypcje rozmaite, epitafia i inskrypcje dla Wiśniotowskich, wierz na cześć Chodkiewicza, inskrypcje rozmaite itp. Kilka kartek dopisów innych uniewiercił Piotr Wiśniotowski.

Hist. z Biblioteki Zatorskiej puczt 1796 r. do CBP.

272. — Pol. F. II. 61. — Rękopis papierowy, 320 mm. na 215 mm., pisany truma rękami w XVII wieku na 48 k. lb.; oprawiony w tekturę i dokument per-

gumenny, zdoje na r. XVII w., którego wierzawą słona została przejęta, na wzmiankę,
~~a~~ ~~tytuł~~ Rękopis zawiera inwentarz ksiąg Metryki Koronnej jurysdykcji i mocy bractwa
 tu Olivskiego ze Szwecji. ^{Tytuł:} ~~tytuł~~ „laus deo semper. INWENTARZ [ksiąg o. Metryki
 Koronnej obywateli. To jest] w Wielkiej y w Małej księgach”. Następnie interesu-
 jącą dla nas jest Metryka przedmowa, a po niej, na str. 2 grzej tytuł ogólny:
 „Synopsis seu conuotatio variarum librorum vulgo Metrica Regni dicto-
 rum, Decreta, inscriptiones, privilegia, legationes, lustrationes in se con-
 tinentium. Incipiendo ab Illustribus Ducibus Masoviae et a Seruo. Ipsi
 mundo primo, rege Poloniarum, usque ad modernum feliciter nobis
 regnantem conscriptorum, et per Successores Regni tempore incursio-
 nis receptorum, ex Suecia vero in Regnum Poloniae vigore pactorum
 Olivensium restitutorum...”. [za panowania Jana Kazimierza,
 i kancelarstwa Mikotaja Prażmowskiego biskupa Tuchyńskiego, a pisarstwa] ~~Steph.~~
~~Steph.~~ Stephani Casimiri Hankiewicz, S. R. M. T. S. Secretarii, decretorum notarii,
 Volhyn. Metrices Regni cancellariae maioris praefecti accuratissime et
 diligentissime collecta et ad ordinem reducta ac notis alphabetici et nu-
 mero signato tenore sequenti gaudens: ~~Libri Decretorum~~

a) „Libri Decretorum” — wymienionych jest sto siedem ksiąg od 1537 do 1673.

(bractwa księgi z lat 1544 i 1545). Oprócz tego wylina Haukreuer ^{u. (Kaukreuer)} ~~manua-~~
~~ty~~ o których mówi: „Formulariów albo Manuałów concepowanych dekre-
 tów sędziów assessorówch relatywnych i sejmowych w różnych oprowach
 ogólnem rachując jest 44....” porównaj: „NB. że, lubo te manuały składają
 się mniej potrzebne, bo już są przepisane ad mandum w akta y księgi wyżej...
 specyfikowane...” jednakże zachować należy te formularze albo raptulo ne, bo
 się jawnie przypisać mogą omyłki. Sprawy są, dobitadue, gdzieś gdzieś zaginęły,
 nie i samarytanie opisy ksiąg. ¹

b) — str. 13. „Sequuntur libri inscriptionum, privilegiorum et recognitionum”.

c) — str. 29. „Acta abo księgi Ruskie y Polskie województw Wołyńskiego,
 Bractawskiego, Kriowskiego y Czerniechowskiego, w których znajdują
 się tak Decreta, przywileje, zapisy, iako y inne różne rzeczy.”

d) — str. 33. „Sequuntur libri legationum” 1502 — 1666.

e). - k. 19. - "Następną księgę ilustracyj y not."

f). - k. 21. "Inventarium prothocollorum Secretorum" k. 23, "Inventarium prothocollorum inscriptionum variarum."

g). - k. 25. "Notandum diligenter: po zakończeniu tej księgi Inscriptio, privilegiorum tum Illustrationum et revisionum, i drugiej Secretorum, J. K. Nosi Jan Tucci odbrany poturbu, relative y informatu, o Mr. Stefana Kazimierza Hankiewiczza, insz natowas prona dekretowego koronnego, że w tych aktach y księgach po wojnie trwałej z Szwecyją przywróconych niemato znajduje się defektów i siła księgi nie dostaje, ex solito suo erga bonam publicam et archivum Regni litterarium zelo, requisivit liberaliter Status Regni Sueciae, aby coholwiek się tam jenne znaleźć może księga albo akt tajemnych mogły być odesłane. Jakoby in Anno 1683 mense Martio przystano i przywrócone są akta takowe, jako niżej in indice ... specificznie adnotowane. ~~W~~ Księg 39 przywrócono wówczas ze Szwecyi."

h). - k. 30-41^{1/2} Rejstry księgi, akt, protokolow, manualow itd. rozmaitych kategorii znajdujących się w domu, idąc na, par następny Hankiewiczza. Recha prona zmienna się tu, renta od k. 30 do k. 48 jest prona zcha, VIII w.

i). - k. 42-48. "Index primus totius epistolarum ..." ^{aktor,} ~~Spis~~ pierwszego tomu Tomicyanów nieoznaczonego bliżej pochodzenia, być może analogicznego do lat. F. IV. 145.a. (zob. Nr. 136). Zaayua się od "Terra Ravensis Regno unita..." kończy zaś na "Epistola regis Ungarie ad Sigismundum Reg. pol. de matrimonio Caesaris..."

Hist. z Biblioteki Zaluskich w 1796 r. przeniesł do CBP.

Liter. Budzik 228.

¹ pod sygnaturą ^{Pol.} ~~Lat.~~ F. II. 76. znajduje się w CBP. inny jenne rękopiśmienny rejestr Ksf. Kaz. Hankiewiczza księgi Metryki Koronnej, którego nie miało sposobności widzieć. Według katalogu Biblioteki ma to być rejestr dekreto- i przywilejów w 25 księgach metryki ... 1569 - 1574 zawartych, i ~~in~~ księgi k. 69.

273. — Pol. F. II. 70. — Księga papierowy, różnych formatów, wieloma rękami w XIX w. pisany, na k. ul. (obł.) 300, świeżo oprawiony.

Zawiera warty i interesujące materiały przygotowane dla upamiętnienia historyi żydowskiej w Królestwie Polskiem w drodze ustawodawczej i administracyjnej, w latach 1815-1823. Są to papiery wojewody senatora hr. Adama Czartoryskiego, wiadomości zarówno jego projekty, uwagi itp. bruliony, jako też listy, memoraty, raporty itp. dotarł do Czartoryskiego przez różnych, potanów przez deputację spraw żydowskich, przez senatora Alexandra Sinowskiego, Czerwskiego i prorybenta m. Warszawy Kar. Fryd. Wojdę; znajdują się tu również projekty i projekty podawane przez inicjatorów gminy żydowskie. Dla historyi żydów w Królestwie Polskiem, ich organizacji i administracji jest to w ogół materiały wcale warte.

Hist. — Nie mogę znaleźć objaśnienia na pytanie, jak droga ta książka do rękopisów Czartoryskiego weszła w skład CBP. — Do Biblioteki Spółkowej, z której nieznaną liczbą rękopisów wstąpiła do CBP. po 1831r., zapewne nie należała, nie sądotyham przypuszczamy żadnych co do tego śladów. Inne, bardzo warte papiery X. Adama Czartoryskiego, jak np. jego korespondencja udzielona w sprawach kuratorji żydowskiej (sygnatura Pol. F. XVIII. 11, — Pol. F. XVIII. 16. z lat 1803-1824) miała się, wedle katalogów CBP, dostać z Towarzystwa przyjaciół Nauk Warszawskiego do Petersburga; nie mogę winaż nie stwierdzić, że nie ma to wpływu na ogólny. [Zob. Nr. 324.]

Liter. — Duda 229.

274. Pol. F. II. 84. — Księga papierowy, 303 mm. na 205 mm., jedna ręka, końca XVI w. nader ozdobnie i pięknie pisany na k. lb. 32, zbrunielony.

„Compendium sądów Króla Jego Miłości prawom koronnemu na dwie części rozdzielone przez urodzonego Jana Łęczyńskiego Burgrabę krakowskiego pisana ręką ręką przemyskiego i grodzkiego krakowskiego Secretana Króla Jego Miłości. — Indicantem cuncta oportet rimari. —

Anno Domini M. D. XC. III. — Po tym tytule (k. 2.) następuje na k. 4. dedykacja królowi Zygmuntowi III. incip. „Wychowawczem zacięte z rozkazania W. K. M.

275. - Pol. Q. II. 4. - Rekopis papierowy, 198 mm. na 160 mm., jedna rękopis, XVIII w. pisany na 52 k. lb., oprawiony w kłosa.

"Reguły świętego Ojca Benedykta." - Rekopis bez wartości.
Hist. 2 Biblioteki Zaluskiej; zob. NN. 276 i 277.

276. - Pol. Q. II. 5. Rekopis papierowy, 190 mm. na 157 mm., pisany jedną ręką w porządku XVIII w. na 72 k. lb., oprawiony w pergaminową, karb. i jask. - Rekopis medycznego dzieła z XVIII w.

"Reguła błogosławionego y Bogu upodobanego Ojca Benedykta S. na polski i zrych pilnie przetłumaczona..." . Następnie długie i ciężkawe tłumaczenie, karykatury, Sebastian Klonowicz¹, do Józefa Weroniejskiego biskupa krakowskiego i opata Sierciechowskiego (insep. "sprawdzając tak prawda, niestwierdzone prelatie, iż ^{wierzbom im} dno..."), na którego polecenie Klonowicz regułę przetłumaczył i inne do niej przyniósł. Pisana polnizką charakterystyczną dla tłumacza Weroniejskiego, wymiennie i odcina jego popudników na opactwie, wylina jego prace drzewami i religijnymi. - Po przedmowie (k. 10) polskiej do Benedyktynow z Monte Cassino, następuje na k. 11^b - 13^b polski i łaciński ^{tłumacza} wiersz do nowogotów zakonnych; na k. 13^b - 21^b żywot św. Benedykta, przedkłada ze św. Gregoria Wielkiego papieża; na k. 21^b polnizma tłumacza św. Benedykta "Ausculta fili..."; potem od k. 24 sqq. "Tu się już zaczyna właściwy tekst Reguły... na polskie przetłumaczony..." . Następnie k. 68 sqq. św. Bernarda opata wykład na słowa Ewangelii: "podobne jest królestwo Niebieskie człowiekowi kupcowi..."; oraz list św. Bernarda napisany imieniem Helana mnicha. -

Rekopis ten nie jest przepisem ze znanego druku krakowskiego 1597. (Witkowski 4°, ale zapewne kopię z oryginału przechowywanego niedługo w opactwie Sierciechowskim.

Hist. 2 Biblioteki Zaluskiej; zob. NN. 275 i 277.

Liter. Dudzik 231.

¹ Zob. Jocher, Obraz, 7686 i noty (III. 385). - Estreicher, Bibliografia XII. 471.

277. — Pol. Q. II. 6. — Rękopis papierowy, 192 mm. na 157 mm., pisany jedną ręką, XVIII w. na 116 str. lb., oprawiony w ciemną, wyściółką, i malowaną marokańską skórę.

„Regula świętego ojca Benedicta z constitucjami pustelników s. Remalda zakonu kamaldulenskiego” Rękopis z r. 1711, po-
nadto pisanym, pełniejszy niż Nr. 275.

Hist. Z Biblioteki Zaturchich; zob. NN. 275 i 276.

278. — Pol. Q. II. 16. — Rękopis papierowy, 171 mm. na 167 mm.,
pisany w XVII w., jedną ręką, na 43 k. lb., oprawiony w ciemną, skórę, szorstką.
~~Zakreca ustawy miejskie m. Götubia (naz. dmuig. p. t.)~~
~~nadawane imi~~ „krótkie nauki zebranie jako się ma kto podług
przyrzeki swej na urzędzie będący sprawować także praw, urzędów,
przywilejów przystępować co tu w tej książce Taturie znaleźć może
czego się trzymać i jako sobie postąpić będzie mógł zachowując się
podług niżej pisanego porządku miasta Götubowi nadanego.” — a) k. 2. przyrzeka-
nie rządcy. — b) k. 3-9. „przepisy przywilejów z łacińskiego na polskie miasteczkom
ziemi praskiej nadanego i jako się niezmieniać prawiło starostom swemu,
tak też starosta z niezmieną mają obchodzić.” Zygmunta III z Warszawy,
12 kwietnia 1593. — c) k. 10-43. „plebisit albo wielkiemi miastu Göt-
bowski zdawna nadany” statut miejski, w końcu potwierdzony przy-
wilejem Zygmunta III.

Hist. Z Biblioteki Zaturchich.

279. — Pol. Q. II. 21. — Rękopis papierowy, 183 mm. na 148 mm., czcionką
pisany jedną ręką XVIII w. na 118 k. lb., oprawiony w ciemną skórę.

„Nauka Bracjy mniejszych które zawiera conventuales albo ustawy
na reformację albo postanowienie życia Braci żyjących w zakonie tym, przez
najprzewielebniejszego na ten czas ministra powołałego zakonu tego (to jest
generała) Philipa Jezualdego S. Th. Doctora a teraz Biskupa Kariadzkiego

z rozkazu naczelnego ocy Clemenisa Osmego według usław S. Zgromadzenia
Trydentckiego napisane y sporządzone y na kilku Kapiulach powstających głosone
(tak!) zebrane przez Wielebnego ocy Hippolita Siricusa S. T. O. z Starożytności
(!) y z włoskiego języka na Tureński przełożone za staraniem z s. wielobnego
Ocy Stanisława Kretowskiego tegoż zakonu brata Gwardiana na Tadeu-
sku wydane z dopuszczenia Starzych. — Pismo rękopiśmienne, na do-
polnierz na proboń, z drukowanego dzieła Jesualda pt. *Disciplina*
Conventualium seu Constitutiones... Kraków 1615. 12° u Loba. ¹

Hist. 2 Biblioteki Zaturch.

¹ Jacher, Obr. 2, 7703. — Estricker, Bibliografia. XVII. 126. — Druk
tego umiarkow w ręk. (Baj bibliografowie mawiają umiarkow w tytule
o wartyści Kretowskiego Kretowskiego, rękopiśmienne, z powścią, Kretow-
Kretowskim.

280. — Pol. Q. II. 23. — Rękopiśmienne, 196 mm. na 160 mm. pisaną
podług, ręk. XVII w. na 28 k. 16., zbroszutowana y.

Kawiera: „Kako [nne] Siostron Reguły Swiętego Augustyna na Kazimier-
pny krakowie u kościoła Swiętego Katarzyny przez Księdza Symona Doctora [nne]
Swiętego y prowincjała w krakowie Roku Pańskiego MDC.” Ręk. dzieli się
na dwie części: a) k. 2-22. „Sposób krotki oznaczania Reguły Augustina
Swiętego Siostron zakonnym tutej reguły w Kazimieru przez ocy
Simona Kniseviusza z Towarza ... podany y przez ocy generała ... umosio-
ny.” — b) k. 23-28. „Constitutiones regulares monialium. Wslawy Zakonne
Zakonowcom” pierwszy karne zakonnie.

Rękopiśmienne uggłada, jakby był przygotowany do wydania, w druku wszakże nie
wydany.

Hist. 2 Biblioteki Zaturch.

Liter. Indik. 232.

281. — Pol. O. II. 1. — Recepta papierowy, 150 mm. na 100 mm., pisany piórem,
XVII w., na 780 str. 6b., oprawiony w skórną szers.

Pracownia po angielskiej podszewce, praw i zwyczajów prawnych polski
alfabetyczna alfabetyczna Tytuł: „Prawa i zwyczaje królestwa i W.X. Litewskiego
albo terminy prawne i polityczne w historii, statucie i konstytucjach umieszczo-
wane przy sejmach, sejmikach, sejmach i dyskusjach zwyczajne z fundamentu
dla latwa myślenia i dla swobodnego zarywania statystów, sejmików
i polityków prowadzących liter obywatela rozłożone. Roku p. 1696.” Obaczone
z tytułu od „Abdykacya” do „Augustynian”; nie ma bez pewnej wartości.
Księga z Biblioteki Żaluskich.

Historyczne.

282. — Pol. F. IV. 4. — Recepta papierowy, 302 mm. na 200 mm., pisany tułaczem
XVII w., na około 400 kul, oprawiony w złotą skórę szers.

Pracownia polski dzieła ^{grunty} ~~Wilhelma archiepiskupa Tyru~~ ~~Wilhelma archiepiskupa Tyru~~ ~~Wilhelma archiepiskupa Tyru~~ ~~Wilhelma archiepiskupa Tyru~~
~~Wilhelma archiepiskupa Tyru~~ ~~Wilhelma archiepiskupa Tyru~~ ~~Wilhelma archiepiskupa Tyru~~ ~~Wilhelma archiepiskupa Tyru~~
~~Wilhelma archiepiskupa Tyru~~ ~~Wilhelma archiepiskupa Tyru~~ ~~Wilhelma archiepiskupa Tyru~~ ~~Wilhelma archiepiskupa Tyru~~
comprehensa seu historia rerum in partibus transmarinis gestarum 1095–1184.

Na k. 1 zamiast tytułu, a raczej góry rekt, Żaluskich: „Wilhelmus Tyrinus Archiepiscopus.
Historia belli a principibus Christianis in palæstina gesti: kuziej rekt XVII w.” Prizal
to historiam księstwa dwadzieścia i trzy latyńskim językiem Wilhelmus Archiepiscopus
Tyriski y królestwa jerozolimskiego kanclerz. Przełożył na polskie Zygmunt
Stephan z Koniecpola Koniecpolski Ładysław Wojewoźta Łódzkiego Starosta
Bedziński Anno 1652. Dokończenie tejże historii przesł Jan Herald Kochołstowski [tak!]
księga nosi po łacinie, to przetłumacz po polsku onże ego y te dwadzieścia księgi y trzy
zwysz napisane.” U datu inna, rekt XVII w., Historia o rzeczach wschodnich
panstw Archiepiscupa Tyriskiego od czasu Mahometa przynajmniej. — Janina
m. ks. I rozdz. I. „Po pierwotnym zlatuńskim synu Mahometie za panu-
wania Herakliusza Augusta Cesarza Rzymskiego

Dziś to w oryginalnym tłumaczeniu było wydane kilka krotka w XVI

81

i w XVII w., przedkład ten uważa się za próbkę i rękopis, biłkumaz cytuje stronę manuskryptu, w którym brakuje końca. Przewidywana jest to rękopis Koniecz-
polskiego, zapewne i jego brulionu na cyfry przepisanym; Władysław, nie bliżej sąsi-
tym przedkładem na polsku jednego i najlepszych dzieł o wojnach husyjskich.

Hist. Rękopis na ^{przebiegiem} zagięciu w XVIII w. do Jana Poturowskiego, kanonika
gnieźnieńskiego i archidjakona Torunia, który go ofiarował do biblioteki
"Congregationis de sancto Thome" ^{zapełnia} XX. Hieronim. Stańczyk przedstawił ^{w papierni} ~~do Biblioteki~~
nie J. A. Zaduskiego, a w 1796 r. do CBP.

¹ Zob. Potthast, Biblioth. histor. med. aevi. str. 560 sqq.

² Kontynuacja ta Wilhelma z Tyru wyła w Baylii 1549 a Oporina "Joanne
Herold Hochstetensi" auctore.

³ Rękopis Stefan Konieczpolski; autor barwnego Rodowodu Konieczpolskich, wydany przez
Przytckiego i jego prawników o Konieczpolskich, Lwów 1839 str. 161 sqq.

283. -

283. - Pol. F. IV. 12. Rękopis papierowy, 311 mm. na 195 mm., jeden, zbieg
XVII w. fol. 128, opisywany niedawno w potłokach.

Zawiera interesujące pamietniki z podróży Stanisława Jolskiego wojewo-
dy ruskiego do Francji, Anglii, Holandii i Włoch od 1607 do 1611 r. Wśród
innych potłoków tu widnieć mogą o Henryku IV. Janusza str. 1: "Anno domini
1607. Wyjechałem ja z Krakowa do Francji do Paryża po chwałach i
sławach zmarłych wstania pańskiego".

Hist. Z Biblioteki ~~Wawerskiej~~ ^{Wawerskiej} Główna, Uniwersyteckiego Wawna wstanie go pu-
nede w 1833 r. do CBP.

¹ Zob. o nim ~~artykuł~~ artykuł L. Huberta w Encyklopedji Powszechnej
Orgelbranda t. X. str. 158.

284. - Pol. F. IV. 23. Rękopis papierowy, 315 mm. na 203 mm., fol. 23, jeden, zbieg
XVII w. na 23 kłb. i 2 k. ul. z porcelanką; zbrojowany.

Mirona Kostyua "Chronika ziem Moldawskich y. Maltawskich" jako

przedmowa znajduje się na początku listu autora, jest napisana, do skomponowanego
listu; był nim Jan Karol Anthoni, polski malarz w. kor. list ten
mówi o „inteligencji” „za osobliwą” fortuną moją to błado, że się wsi Chro-
nobi uciecy o Woloskiy ziemi, nim i nie na świat Woloski wypta, do laty pny
Ewie de rze tanti viri... „cylje” Drona Kila Traiani, ~~Woloski~~ „a tu
ziemia az do tych orarów o pnyth swowu awowu i nie pyta y Historię niema
... ” Rzes cota dziele sa, na brothie rozdział, i których pnyth sa: C. Dacyy; i
zawia Trojanie; o pnythach ... itd. a o statki (XIX) „Mista w ziemi muckanskiy.” Konu-
nie własnoręcznym pnythem autora: „Raz ze to W. M. M. M. pnyth mały pnyth
ze sa wdziżne pnythi oraz et autora w taski et pnyth swowu odebrawy
ceby comissum w polniznie pnythi darużę to micki słowy mnyż czesu
terazniżnym W. M. M. pnythi idywothie zyczliwy podrozch y sluga. Miron
Kostyn.” W rozdziale o jeryhu woloskim albo runyushim podaje autor szereg
wyrazów woloskich i ich przekładów. ~~Woloski~~ Rzecz ta, uoshowiane jeryhu
hron ~~Woloski~~ nazwana, ranyż opis geograficzny ~~Woloski~~ historyczny i polityczny
ziemia moldawskich i woloskich, była do niedawna nieznana, roznośe bawem
i tacyż, i forma, od wydawnego² dwa brotnie pnyż v nanyż literatury uoshowianego
opisu ^{Woloski} i Woloskiy (1684) ^{Woloski} Mirona Kostyna ^{Woloski} pnythi pnythi woloskiy.

[illegible]

lit. ~~Handbook to students~~, ~~the~~ ~~republican~~ Republic ten years ago ^{in 1895} prof. Ioan Bogdan n. Cronice
incerte atîngătoare de istoria Românilor. București 1895. nr. 139-204.

Wiedawo i' t' pawiſizam. Dwan' E. Barwin'ski i' m; o Labawircham zob. Encyklopedya
Orgelbranda XVII. 366.

² ~~h. barthelemy~~ kob. Barhowski domu hr. Józef, pryma. t. I. Lwów 1856. st. 239 274.
Rogalski Leon, krzys. historyi nad-dunajskiej, t. I. Wargawa. 1861. st. 755-784. — W
Bibliotece Józefskich był pod sygn. CCCXXXIII pierwszy rękopis tego wierszowanego utworu
(cf. Janowski, Specimen Catalogi s. h. u.), kob. rękop. CBP. Pol. F. XIV. 26.

285. — Pol. F. IV. 25. Księga papierowy, 305 mm. na 195 mm., pisa-
ny, jedna, ¹⁸¹¹ XVIII w. pisa-
ny na k. lb. 145, oprawy w brązowej skórze.

Zawiera: „Extract Między Wielkiej Koronnej spisanie granice między Koro-
ną a Włochami...“ w transkrypcji Zygmunta III z 1620 r. pod prociżką ho-
dowia, i podpisem Radnego Lepcha biskupa Tuchego, kanclerza Wielkiego Koronnego.
Sam opis granic pochodzi z 1546 r. i został zrobiony na rozkaz Zygmunta Au-
gusta przez Wojciecha Leontowicza i Wasyła Cichowicza. Por. N. H. 1297. ²⁹⁵ ~~¶~~

¶ Wydrukowany w
Dziela Limites
Regni Poloniae.
Vilnae 1758. 67-99.
(13th)

2. — k. 140-143. „Obwód granic między powiatami w województwie Wolskiego,
Kijowskiego i Bractawskiego“. Odpis z XVIII w.

Hist. Księga pochodzi z biblioteki XX. Radziwiłłowa w Nieświeżu.

¹ Błędnie. Jest to Wasył Tyżbiewicz, zob. Boniecki, Panet rodów, str. 357.

286. — Pol. F. IV. 26. — Księga papierowy, 350 mm. na 208 mm., pisa-
ny, jedna, XVIII w. wyblakłym atramentem na 43 str. lb., oprawy w wyblak. skórce.

„Registra Xiong y Aktow województwa Smoleńskiego“. Oryginalny opis
tytułu aktów sądowych z dziejów, w których trybunałach województwa Smo-
leńskiego i czterech „pachów“ z aktami, z lat 1650-1691. Opis ten został pro-
bowany w 1720 r. i podpisany przez Krzysztofa Antonsa Brucisowskiego pisarza
piewskiego i deputata powiatu Starodubowskiego oraz przez Michała
Frazelancowicza podkomiego i deputata województwa Smoleńskiego. Zob. Nr. 291.
Hist. Z Archiwum Radziwiłłowskiego w Nieświeżu.

287. — Pol. F. IV. 33. — Księga papierowy, 302 mm. na 142 mm., pisa-
ny, jedna, XVIII w. i jedna k. lb. 193, oprawy w skórce.

~~Zawiera~~ Księga zatytułowana: „Historia Dmityra Jedyńskiego“. Zawiera
wstawić miscellanea historyczne z lat 1603-1625, a wśród tych dużo
dobrych rzeczy, jedno z nich do dziejów Samogranica. Rozpoczyna się fragmentem bez
wstępu powiatu, ręk. XIX w. na 8 dodatkach kartach, które zawierają:
w innej ręk. powiatu pierwszej nary tego głównie tj. „powiatu albo wyprawy
współpracy powiat wielkiego moskiewskiego z Maryną, Miszchówką...“ Wśród

wielu innych, interesując się wzmiankami o wojnie, do walki zachęcając, np. na h. 6. (brak porównań): „Jako męźni / Polacy daniymi naszymi orzech, / Noki / jemu nie mieli gnuśne rozmyśleń, / Cisnęli swe okaleczone szablami, / Jęśli potrzebne wloty swe rozgryzli chwile itel. dłużej wreszcie, niż zidany wodniak / łt. rachmy, czerpnie się przez 10 kart grzot przesunęła. Justko utwor Sebastiana / Liffstola p.t.”. Język moskiewski także na Moskwie opisano „wydany w Krakowie / w 1607 r., a przedrukowany przez p. Teod. Wierzbowskiego z przedmowa w języku wy- / dawczym. Napierawie do uformy Moskiewskiego państwa w XIV i XV / stuleci, zarys III p.t. „Смуглое время” в современной ему польской литературе / Jępro. II. I. 1605-1607. Warszawa. 1900. 16 w. 179 str.

Hist. Według katalogu rezerwowapolubich CBP, pochodzą: ten
rezerwa z Babel. Zatrzymane.

zawiera miscellanea zbioru Jęz. Krytycznego, Konstantynopolskiego: 1704-1720.
a) - k. 1-85. "Relacja Legatycy Turckiej... Jana Gróbskiego Woiwody
Człuchowskiego..... do Mahumet Soltana cesarza Konstantynopolitkiego... czyniona
w Jadrze na ręku dnia 8 mies. Febtuaru 1679". połączona na k. 1. k. uo aw,
Gróbskiego przed złożeniem tej relacji.

mojej i same w nim tego, który każdego diriget gressas...."

c. — d. 118 — 133. — "Relatia Legationi p. Woyciecha Maszowskiego podkomiego Krowieńskiego, posta wielkiego do Amuratha y Imbraima cesarow Otthomanskich. 1641." —

d. — d. 135 — 144. — "Traktat o Płociey Krolow Polskich pner. pewnego spisany ziemianina d. 19 Augustu 1707." — Jazustbi, wykreślony wyprawy „pner. pewnego” i „ziemianina”, dodatek na ich miejsce „pner. jednego Dziędonyckiego kowalewego krasnego.” „Lanqua s. 11.” „do cyteluska, iestli go casus podu. Wied. se, uolt uk dzimnie ze na częstochoc....”

e. — b. 146 — 153. — „Ex Tacito reflexe.” incip. „Juli tubuia do statuty, tak polityka i uodus agendi....” — Jazewne ^{tabie} ~~z~~ jednego Dziędonyckiego.

Hist. — z Biblioteki Jazewskiej, ^{gdzie był zapisany pod nr. 117.} pner. w 1746 r. do Cksp.

Liter. — Jazewski, Specimen. CXCVI. — ~~Encyklopedia powrońska VII. 893. Id. Muc.~~ sar. Samot. Specim. str. 112. — Wierziński, Hist. Liter. I. 69. — Encyklopedia powrońska VII. 883. — Krowieński domowa Dziędonycki, str. 173 — 176.

1 O nim zob. obieranie biografii Maurycego Dziędonyckiego w Krowieński domowej Dziędonycki str. 119 — 203.

289. — Pol. F. IV. 37. — Rękopis papierowy, 320 mm. na 187 mm., kłosaćca xklam. XVIII w. pisaną, linij kłb. 1010 i shot 50 kłb. na kłosaćca; oprawiony w brązową skórę.

„Popis wojska Wielkiego Księstwa Litewskiego in praesentia Jasia Oświeconego Książęcia Jegomaj Radziwiłła kapłana Wileńskiego, Hetmana Polnego Wielkiego Księstwa Litewskiego przedemno Karolem Sapieho [!] pisanem polnym Wielkiego Księstwa Litewskiego tmea dywizyami, jedna, pod Kossą, die decemba Septembris, druga, pod Zabłudowem die 20 eiusdem, trzecia, w Grodnie podoras regimie ordynaryjnego to iest regimentow pierznych i Artylerji. Anno 1744 expedyowany.” Zob. Nr. 296.

Albuzym ten rękopis zawiera spis nazwisk wujskich „towarysow” w rozmaitych chorągwach służących, rozdzielonych według chorągwi, z liczbą kłb.,

z dłón, hardly sturys, podane pny lazdem uarnoslu. Niemaly to zatem war-
tosc materialu tak dla cypow rospu zladachich na Litwie, jakotez dla wistoy
wafsa litewski. — Gysa, bowiem poryzzy podanym wyznaczonego stopnia
znajduja, na tym kochsie t. „rolle” romaitlych regimenców a uostypure,
i to pucdewuyabliem, „Regesta” choragwi uarszchich, petyharskich i pucdudaj
Strazy WXL, podawane na raty, maresow, co roku, lub co dwa lata,
od 1746 do 1761. Z ostalnycgo roku nimia wnahe wyplach, asbopis
zatem widocznym uazystat wykazygouy. Regesta hardly choragwi podpisy-
wali uamiestnicy, nie wazylbn tu jednak podpisy sa oryginalne.

Hist. Z Biblioteki Jatuskich pucudt w 1796 r. do (Bp).

1 Michał Radziwiłł „Rybenko”.

290. — Pol. F. IV. 40. — Rękopis papierowy, 330 mm. na 210 mm., zterona
rękami w XVI w. pisanym, kłb. 59, oprawiony w kartę z pabiecy porgamudowego
fontyfikatu.

Zawiera Miscellanea odnoszące się do wyboru Henryka Walezego na
krola polskiego, wita, listy, puyrugi, relacje z Paryża i z drogi do Polski
itd. Sa to kopie różnemi pisanie rękami, ale jedna, asha czestoboci na
marginesach uwagami opatrywane. Być moze, że manuskrypt ten
naleział do puymsa Uchanski, na okladce jest zapisaue poy uazwio
z tytalami. — Rękopis zawiera między innymi:

a. — l. 7-8^b. — „Zadania od uizstney cesci zladky ktora Ewanielia w Polsce
wiznawa”

b. — l. 13. — „Reces regni Electoris” —

c. — l. 19. — „Articuli pactorum convocatorum ...” Henryka Walezego.

d. — l. 27-29^b. — „Articuly wielkopolskie na sejm Cracowski na Coronacis” ze
spisem postow; artykulow pistnasie.

e. — l. 39-59. — odpisy listow Karola IX i listku Henryka Walezego w sprawie
wyboru, listy, uaiwersaly itd., uaszy uasami l. 43. Artikuly Henrykian'skie
w transumpcie puez brota.

Hist. Z Biblioteki Jatuskich pucudt w 1796 r. do (Bp).

291. — Pol. F. IV. 43. — Rękopis papierowy, 325 mm. na 213 mm., piśmny
jedna, kłb. XVIII w. na 24 kłb., oprawy w tekturę.

Zawiera: „Registra xiong y aktow wojewodztwa Smoleńskiego.” Jest
to kopia rękopisu CBP. Pol. F. IV. 26. zob. wyżej Nr. 286.

292. — Pol. F. IV. 48. — Rękopis papierowy, 313 mm. na 210 mm., dwucma
kłbami XVII w. piśmny, kłb. 72, oprawy w tekturę (obł. 32 pnia i goddania Smoleńska
zawiera interesujące prima adnotacje ms do dziejow Smoleńskiego wojewodztwa
w 1654 roku
w XVIII wieku; a mianowicie:

a. — k. 3-20^b. Akta sądu sejmowego na Wilhelma Korffa, Mikolaja Tyzen-
hauza i Michała Okuchowicza pułkowników, o obronę i goddanie Smoleńska wojewo-
dztwa moskiewskiem, w 1654 r. — Są tu listy Ławrejucioń i Moskwy i legat Okuchowicza, póź-
niejszego kasztelana nowogrodzkiego, który w Moskwie razem z Wierucyem Goriewskim
hetmanem polnym litewskim był więziony. Cf. w tej sprawie Volum. 29. (ed. Obryzki)
t. IV. str. 221. Kowstyt. 1655 r. prawn. Smoleńska; i kłb. str. 242 i 319. Kowstyt. 1658 i 1659 r.

b. — k. 22-52^b. Inwentarz uzbrojenia i zaopatrzenia, docho-
dów, miasteczek należących do zamku Smoleńskiego, z roku 1654, niepodpisany.
Docho-
dów miasteczka Krasnego, wtore id. id. Janus są: „Zamek J. K. M. Ści. Smo-
leński. Do niego: Prania
~~z. 4. 56-70.~~ — „Ca Królewska z przyjazdu przez Dniepr nad mostem z za-
warciem moczyn i z kratą żelazną,”

c. — k. 53-70. — „Compulh Ich Milosnoia Paow Obywatelow Wojewodztwa
Smoleńskiego od Cara Moskiewskiego Alexioia Michajłowicza y wyzst jego
w oblężeniu na Smoleńsku pny J. W. J. M. Paow Phillipie Kazimierza Okuch-
owicza wojewodzie Smoleńskiem osobami swemi postarających z czeladzą, swę...
pny Samuela Druckiego Sokollińskiego podkomorzego... Stanisława Okuch-
owskiego podsejda... Alexandra Parczewskiego prawn. ziemskiego... Albrechta
Gallmonta podwazarzego Lidzkiego y sejmego grodzkiego urzędników Smo-
leńskich zordynowany ... 1654. Jun. 9. ~~wse przed poddaniem~~ na koniec: „W
tym Compucie są: Ichmościow Paow Obywatelow, ktory osobami trzeci

na murach stawiają № 349 — pocztów tychże Tchemosciów, który sami tu uickodze,
na tym miejscu stawiają № 507 — Goryadonow № 122 — Wystrich na summa. oryg.
№ 978." Jest ten list oryginalny, opatrzony podpisami Uniechowskiego i Paszew-
skiego; jest on ważny dla wielkiej ilości nazwisk i placki ornaty na kresach
fałszywa. — Cały ten rękopis warto opracować; porywa on dużo nieznanych ~~uwag~~
miejsc (tak do) ważnego epizodu wojen polskich, jak utraty Smoleńska, jako
też w ogóle do dziejów Smoleńskiego.

Hist. Katalog rękopisów polskich Cksp. podaje Bibl. Łaturską, jako źródło
pochodzenia. Być może, że dostał się tam ~~on~~ z jakiegoś zbioru Radziwiłłowskiego.

293. — Pol. F. IV. 51. — Rękopis papierowy, 323 mm. na 210 mm., pisany tuż po
reformie pierwnej potowy XVII w. na 735 kłb., zbliżony.

Zawiera przekład polski dzieła pt. Jakuba Bosio pt. „Historia della sacra
religione di San Giovanni Hierosolimitano.” (Rzym 1594 — 1602). Tytuł rękopisu:
„Wtóra część | Historii | życia Świętego | dzielnych y przeważnych spraw | na
Morzu y na Ziemi | Zaczęło rycerstwa zakon S. Jana | z Jeruzolim kawalerów-
Maltenskich | z wielkim y dostatecznym opisaniem wyprawy wojen | y
expedycji, Monarchów, królów y książąt chrześcijańskich | przez kilka set
lat do ziemie św. odprowadzanych | mytym położenia do przedwiecznych miast, zam-
ków | y wysłabiego królestwa Jeruzolimskiego | przez | Jakuba Bożywa po-
wtórka wydania | a teraz nowo na polski język przetłumaczona | w Krakowie | Roku
1623.” — ~~Karta tytułowa jest a tytuł~~ Rękopis zawiera obie części tj. pierwszą i drugą,
czyli całość, chociaż z części pierwszej brak z powodu obrotu 10 kart wraz z
tytułową, brak też końca części drugiej. Tekst rozpoczyna się na h. 2. „Aegypt
y potem się ulegli państwu w Persyę. Następnie chcą opuszczać ziemie
żydowskie, łatwo tego dokazali” Karta ta nosi u dołu oznaczenie arkusza B.,
h. 10 oznaczona C, h. 18 D oznaczona D itd., w ogóle rękopis sprawia wrażenie
jakby był przygotowany do druku lub odprawy z druku, nieznana ~~ona~~ jednak
takiego druku Bibliografii Leitchera. — h. 111. „Koniec pierwszej części Historii
dzielnych y przeważnych spraw kawalerów Maltenskich polski uickodali w Tholo-

małydzie od Jakoba Bossiusa napisaany. — k. 212-735. część druga, do której
się odnosi karta tytułowa manuskryptu, pierwsza litera J w kształcie pierwszej części „
jest orłoboczym drukowanym inicjałem. Rękopis używa się w k. XIX słowami: „... Mar-
tynez prosi Wielkiego Króla, aby go pomyślił do swego zgromadzenia załoznego,
czego mu z chęcią pozwolił. ... w ten sposób brach, zapewne niewiele już wie do-
stawo. Ręka I pisana k. 2-111^b; ręka II karty 112-368^b; ręka III karty 369-735.

Jest to jeden z najwczesniejszych punktów tego wielobrotu przedrukowy-
wanego dzieła o zakonie maltańskim; punktów francuski up. wyprzedził później
z druku, bo w 1643-1659 r.

Hist. z Archiwali Zakonu św. Józefa w 1796 r. do 1800.

294. — Pol. F. IV. 52. Rękopis papierowy, 330 mm. na 200 mm., według
ręka XVIII w. na kłb. 57 pisaany, — oprawy w brązowej skórze.

^{XVI.}
Zbiór miscellaneów historycznych z XVII w., odpisyany w XVIII w. po
tytułom: „Acta publica, tractatus pacis inter Sigismundum III Poloniarum Regem
et Michaelum Theodoridem Magnam Russiarum Ducem 1613[!]/y inne publica
de Rzeczypospolitej polskiej regulujące się.” Tytuł błędny po orzecz; rękopis zawiera:

a. — k. 2-15. — Wypis traktatu zawartego w Polanowie 1634 r. między Władz
Stawem IV i Michałem Fiodorowiczem; tekst pisany z polszką po rusku, ciekawy
dla języka.

b. — k. 16-17^b. — „Odkaz Zł. M. panów Rad Duchownych, świeckich i wojak-
kiego Rycerstwa WXL. na ten czas „Motowidzina pny Jego Król. Mości [ze]braany
na poselstwo Zł. M. panów Rad i wojaków stauów koronnych posłom Zł. M.
X. Piotrowi Myszkowskiemu biskupowi ptochiemu, podkanclerzowi koronnemu,
panu Młotajowi Lysakowskiemu kanclerzowi Lubaczowskiemu, panu
Stanisławowi Czarnkowskemu referendarzowi Dworu J. K. M. i. Janu. X. (z 1568.)

c. — k. 17^b-34 i 40-47. — „Kopie niektórych spraw rokowanych A° 1606 i 1607
i późniejszych, z lat 1613, 1616 itd., up. protestacya poradawskiego pisaana lubelskiego
1613 r. w grodzie lubelskim pnie w dwatelnosci porta lubelskiego na sejmie tego
roku; listy z 1620 r. k. ^{skrypty} Janusza Jbarasznego koniunzego koronnego; delik.

d. 4. 34 39... *Commata* pokazane o *Moskiewskimi*? *listami* ~~brzo~~^{biu} ~~brzo~~^{brzo}, *jeżeli*
następnie je *umieść* *Henryka* *Walezy*, a *inni* *wyborni* *króla* *Stefana*.

11. 4. 39. „Co czyni dalej ku zbliżeniu prawdom w uobojniństwie.” (Korowic
2 XVI w. interwencyi pr. uw. Autor: raz: porozumienia: w braterskiej rozmowie
2 Grehami, zżębaci: na spierd, następn. ogłomni: usafederacy, i pusty na
dymu wyprawie: Medatowskie)

[illegible]

Hist. - K. Bibliotece Mieswieckiej XX. Padzwiltow (ich ex. libris)
początek wiadomości prowadzi do CBp. Może być włączyć je z Kasprowitowskiej
dostać się uagnod do Bibliotece Jaturkich, jak wiele innych rezerwuar Mieswieckich.

295. — Pol. F. IV. 55. — *Helopis papperowy*, 310 mm. na 191 mm., pędy,
złota, XVIII w. pióro, ul. 109, oprawy w tekturze.

Odps 2 ekstrakt z Metryki Litewskiej opisania obwodu granic między
Koroną i W. X. Litewskiem, grabionego w 1546 r. przez Wasyla Tyżkiewicza
i Wacława Lewartowskiego. Ekstrakt był w transkrypcji Augusta III, z
1754 r., opatrzony pieczęcią wielką litewską i podpisem Michała Czartoryskiego

124
kancelona wielkiego WXL. - Janus m. : August Treli... Czajkowski
tym listem ekstrahem nauym... Jace w linsgach. Metryki kietwstaj: majduje si; "gra
mca" itd. J... deta ... 1546 Augusta 3 dnia ... za roskazaniem karpodara hovola
Jego Wlasci Wielikoho kiazia Asymonta Augusta Wasylem Tyzbecowem a
Woytechem Louartwiczem stat sia popis hranc y zblad mozy Wielikoho Kiazistha
Litowskoho y Koruny Polskoje. Obwod koruny. Waprowcy a Berestegskoho
powetu dwora y mosteczka Wornia a z Koruny Polskoje od parcowia : i inensia
zomian powetu lubelskoho Andreia y Jadama. Branekich " Tam
odpis probowu byt bezpoinduro z ekstraktu 1754r. i portany " Ad Arhi
wam (!) 70X7 Mei. Michala Radziwilla Wojwody Wileuskiego, Kietwana
wielkiego WXL...." Por. z tym ruskim teksty polskie z. Metryki Koroncy
zob. Nk. 285 i 297. oraz druk u Dogiela, Linites, 1864 199.

Hrzt. - Pol. ^{hi fuzant} Michala Radziwilla dostal w ten sposob do J. A. Zakerbego, skai w 1796
r. puszcz do Cezp.

296. - Pol. F. IV. 59. - Rekopis papierowy, 322 mm. na 193 mm., przeszy
jedna, reha XVIII w. na 87 klb., w skone branata, oprawy, ^(brzezi odgusity) u prawego gornego
"Popis woysha Wielkiego Kietwa Litowskiego in praesentia J.O. Kiazicia
J Mei. Radziwilla kantelana Wileuskiego, Kietwana polnego WXL., puch.
mna Karolem Sapieho (!) przesnem polnym WXL. Anens divizyami, jedna
zoo Rosia du decima Septembris, druga, pod zabudowem die 20 eiusdem,
Anens u Grodzie podoras segnu ordynarynego to iest Repuncator francz
i Artyleryi Anno 1744 ekspedycowany." - Zob. Nr. 289.

Hrzt. z Wroblewki Zaluskich.

297. - Pol. F. IV. 80. - Rekopis papierowy, 314 mm. na 200 mm., przeszy
jedna, reha w XVIII w. na 131 str. lb., oprawy w tekturze.

Kopia transumptu Zygmunta III z 20 Grudnia 1620 r. (wydanego na
probie Hieronima Wollowicza starosty Zmudzkiego), Ofisu granic miedzy Koroną

a Wielkimi Krystiem Litewskiem, 2 1546. Akt rozprawy...
rozprawom Króla jego brat... Wielkiego Króla...
Wasyła Czyskiewicza [! zob. przypis do Nr. 285] i Wojewodę Lubartowicza...
z parczowa ziemian powiatu lubelskiego Andrzeja a Adama Braunsbach...
Bogus jest weale dobry, i pny porównaniu z kłębami pochodzący...
skąd? (np. p. Nr. 295), powinien być rozrytkowany. Zob. Nr. 285 i 295.

298. — Pol. F. IV. 93. — Rekopis papierowy, 296 mm. na 188 mm., pisany
ręką r. XVII. w. na str. 425., oprawiony skórz. w półtłokach.

„Acta interregni po śmierci Króla jego Miłosći Zygmunta III i dyaryusz
aktu i sejmu Coronacji Władysława III w domu Jellera Pana Sobieskiego
królewskiego koronnego pisane y przez Jellera samego accurate tuteżowane.
Anno domini MDCXXXII ultima die Aprilis.” — Rekopis ten zawiera wielki
zbiór pism, aktów, dokumentów itp. odnoszących się do królestwa, kancle-
hary oraz obywateli (od str. 233 do końca) dyaryusz sejmu koronacyjnego z 1632 r.;
zbiór ten jest tem ważniejszy, ile że Jan Sobieski, król koronacji, co
którego ten zbiór pochodzi, na sejmie 1632 elekcyjnym zarządzował izbą
poselską.

Hist. z Biblioteki Zatorskiej. Jest to zapewne rekopis wzmiankowany tylko
p. Janowskiego w Specimen Catalogi pod Nr. CXXXVI.

299. — Pol. F. IV. 97. — Rekopis papierowy, 300 mm. na 195 mm., ozdobnie
pisany, jedna kł. na 42, zbrojowany. Nagłówki czerwone, i niektóre farby grubo malowane.
Zawiera Miscellanea z czasów rokoszu i Demetriusza Samozwójca, a mianowicie:

a. — h. 1-6. — „Lament żałobny Corony Polskiej, ojczyzny miłej, na rozruchy
rokonowe i trwoży wrony pospolitej w roku 1606 i 1607. dnia 4 Augusta
p. Wawnyca Chlebowskiego z Towarza wyłaz.” Luty i drugi wiersz
zawiera „pneuma do ocyryny.” w te słowa: „Droga Ojczyzno, p. tak kawa-
tujesz? — Czyli upadek i zgubę swą, czyż? — Ułul sz. prona, puostai na-

nehauia, — Używydyhanis...". Utwór ten słodkiego nymfagosa nie jest, zapaść
mały, niewymierająca go listreicher, Bibliogr. XIV, wśród branych spód Obłow.
skiego.

b. — h. 6-8. Uniwersaty króla i Janusza Rajsfortta... 1603.

c. — h. 9-11. "Artykuły sejmiku powiatowego województwa Bełzkiego prasa-
dawa 8 Decemb. 1604." (niekiedy ta instrukcja podpisała Zbójczy Zaleski prasa-
ziemski Bełzki i marnych kółta rzeskiego województwa Bełzkiego).

d. — h. 11-14. "Instrukcja na sejmiku powiatowy do prasa-
genralny do Kórny na 23 lutego Zbójczy Wieleb. Ks. Henrykowi Tielekowi;
z Dambrowie scholastykowi krakowskemu, referendarzowi koronnemu
importowi uagom, Jaua w Krakowie d. 19 grudnia 1603.

e. — h. 15-17. "Declaratio nobilis: jest to ughumie "nobilis";
prawy ia bapczuogo Sogha, który "curia equorum doloso pro forma
declaratur", drugi za Pajela, id. id.

f. — h. 23. — "Nowiny z Moskwy roku 1606." incip. "Taa z histo-
pisanych z samego miasta Moskwy od nauych który tam sa, w wie-
pieniu..."

g. — h. 24-26. "Echo roborzowe audita verba reportans: Krakow
1606 Czerwca 21. incip. "Tam rex venit Cracoviam..." "wartota",
tudzie; dwa falsche utwory unierzomane, ^{unierzomane} ~~unierzomane~~ "Script w Warszawie podruco-
ny na Maro 1606." incip. "Cruz, nie ipoj zymunnie Treci, — Wojewoda zapas ucieci...
oraz: "Drugi script" pod tytułem: "Twoja, uciehaj, bój!" incip. "Zymunnie Treci-
We Tbiec nie kraci — Uciehaj, rada, — Bo jui twa zdrada — Odrzuta wazdye — U
oglaszty ledzie..." id.

h. — h. 30. — "Script albo obmowa Jm Pawa Zygmunta Myzłowskiego mar-
zalka koronnego."

i. — h. 32 i 33. — "Artykuły na rokoni pod Sandomirem Dobrowolnie puer woyt.
h. i. uwalone." 13 Sierpnia 1606. — oraz uniwersat królewski z 23 wietara
1606.

k. — h. 38. — "Dokument Carowej Symytha cara Moskiewskiego matzoki in
anno Dni. 1606." incip. "Carowa cara z wielkim zalem oftakuje, — Dzien' mnie,
noc przyjdzie, ona nie frasuje, — Izy kowawe z ooru jej zelosliwe plynę..." id.,
42 wiecie, wcale cięhamygo ^{poetyckiego} ~~poetyckiego~~ utworu. ~~nie~~

m. - h. 41² - 42. Prognostyki iłp. Dobrego! her. wartowa.

~~Angolia flety nagłowki w rebrach.~~

Мист. & Библиотеки Запорожских пленных в 1796 г. до (В.Р.)

jedno, tepla, v fotovinu 100 n. na 136 k. lb., opraveno z v stavu, thine, frolous.

Janusza w ^{zawracie} guero-bonaj redady:

a. - k. 1-35. Opis polityczno-statystyczny (kz. „Kanunname”) państwa tureckiego
z czasów sultana Ahmeda I. (1603-1617, lata hegy 1012-1026), o ile się zdaje,
nieznany dotychczas europejskim historykom państwa tureckiego. Autorem jego jest Aini Ali
sekretny dywan, poprowadził ledzi, cy rejestrowy starym fisar... z czasem... Sultan Ahmed zsyna
Sultana Mahmudowego [Mohammed III] zsyna Sultana Muradowego [Murad III],... weryga...
Murad Basze...” - ~~Opis to uader interesujący~~ W następnym swym dziele podaje autor datę: 1018 (hegy.)
tj. rok 1609, jako czas napisania go, oznaczając to czasem sw. i dla porównania dynastii,
bo (Muradparza synny) jest wielkim wrypem w latach 1606-1611. ~~Opis to uader interesujący~~
~~i bogaty w anegdoty i cyfry~~ Bez dyktu nie na siedem ^{czwierć} ~~podzielników~~, poprowadzonych
funduszu, które nie paryna: „Lwiata stworzycielowi, papieru, pióra i piśmnia wyna-
lescy, na swiecie będa, czego na, du postanowicielewi.....” - Opis to uader interesujący,
obfity w anegdoty i cyfry, wzbogacający jinnu ^{obrazami} ~~leady~~ ^{ischa wymi, przydalhami} ~~leady~~ ^{si których}
~~along po nadyga~~ ~~modrile~~ ^{niepotwierdzonymi informacjami,} ~~zobacz~~ ^{zobacz} ~~uzupełnia i objaśnia~~ ~~ję~~ ~~traci~~ ~~wielki~~ ~~o~~ ~~co~~ ~~do~~ ~~to~~ ~~v.~~

2. — k. 36 — 54. Opis wojaka, ~~floty i~~ ^{floty} i uzbrojenia tureckiego.
napisał tenże sam Aini Ali „od najmniejszego czasu pisane dywaniski” a popularnie
„według przedtem starożytnym ogólnym rejestrom cesarskich a teraz mające
sobie głośnie popularne rejestra”. — Drugie to dzieło Aini Alego dotyczy też on-
giż wojny. Przedmowa rąkoma jego: „Wielkiemu niezwykłemu wynalaz-
kowi i osiastoci wielebnych i ziemskich dywaniskiem pisanow”. — Mehmedowi
Mustafie „idź, za tegoż sultana Ahmeda I; wielkiego weryra Muradafany,
onaz r. 1018 (heg.) tj. 1609 r. — Mehmed Mustafa jest idaj: ^{w roku 1606} wyumawionym przez Hammera,
Gesch. d. osman. Thron II. 855, ¹⁶⁰⁶ Kesik - Effendi Mustafa.

c. - k. 54 - 126°. - Dzieło historyczne o wojnach państwa tureckiego, oparte na tak zwanych Pamiatkach Janurara. Stosunek tego dzieła do pamiatków nie mógł być przedmiotem naszych studiów. Jdą one wcale z punktu widzenia i treści rozprawy ~~o~~ tego rekonstrukcyjnego utworu, że nie jest to tylko inna jecha redakcja. Pamiatki Janurara, lecz nowe ich opracowanie w odwołaniu ~~do~~ ułożeniu, a uzupełnieniu ważnymi przydatkami. Dzieło ~~z~~ liczy "nieco" dwadzieścia siedem. Przerobione I "O powstaniu cesarstwa ottomańskiego i państwa ich" wraz z krótkim dodatkowym jest to Pam. Janur. IX. - Przer. II "O cesarstwie po Otto- manie następujących" odpowiada Pamiatk. Janur. X - XIII z ciekawym przydatkiem. - Przer. III "O Muradzie pierwszym jako był niezwykły do Gre- ckiej." = Pam. Janur. XIV. - Przer. IV "O Bazarze Sultana Gidrym na- zwany i o jego bitwie z wielkim Hanem tatarskim" = Pam. Janur. XVIII, ale w odwołaniu, krótkiej redakcji, z uwzględnieniem. - Przer. V "O Muradzie drugim i jego następcach" = Pam. Janur. XX - XXII. (bardzo ciekawy przydatek o derwiszach). - Przer. VI "O królu Władysławie i o jego bitwie u Warny" = Pam. Janur. XXIII. - Przer. VII "O Janule wojewodzie jako szła na Turcję zbierać" = Pam. Janur. XXIV. i tak dalej, ~~z~~ w ułożeniu odwołanym lub z interpolacjami mianowicie w Pamiatkach. Tak up. Przer. XXV "O sprawach wojny tureckiej" = Pam. Janur. VII z bardzo ważnym przydatkiem. Przer. zaś ostatni XXVII "O przyjęciu w pałacu i obchodach i ceremoniach kół tego i o powstaniu dywanu" niema wcale w Pamiatkach Janurara. Cf. poniżej uwagi.

d. - k. 131. Przeniesienie tureckiej monety na polską.

e. - k. 134. Tytuł cesarza tureckiego.

f. - k. 136. "Zestawienie literatury super dotationem terrae septen- trionalis genti Sclavoniae, Bohemae, Polonae, per Alexandrum Magnum in thesauro Regni Bohemae repositam" (Licz. "Nos Alexander Philippi Regis macedonum heres....")

Opracowanie osoby zbierawca powyższych ujęć tego rekonstrukcyjnego, oraz tłumaczenia obu dzieł Aini. Alego sprawca nie małe trudności z powodu braku ~~przebiegu~~ w naszym literaturze historycznej przedstawienia stosunków wojennych Polaków do Wotomany, ^{murowanych} i Turcy, jak również z powodu braku w nich opisów agentów dyplomatycznych polskich. Rekonstrukcyjny ten bowiem był bez wątpienia w ramach takiego agenta, czy posta(?), były zborem cennych informacji dla niego, tem wiarygodniejszych, że nie pochodzących z podpro- ~~stych~~ ^{niezależnych} dyplomacji.

(tureckie)
zwłazka dla Aini

302. — Pol. F. IV. 110. Rekopis papierowy, 338 mm. na 205 mm., piśm. polsk.
XVII w. na 344 kłb., oprawiony w czerwony satyn, z napisem złotym wyciętym: W ROKU
1615 | LICZBA WIELMOŻNEGO | JEJGO MO PANA JAKOZA | WOLCOWICZA POL | SŁA
BLEGO ZIEM. | Y PIARZA W. X. L. | S PIENIEDZY | STOLEWYCH | ZA I A I 2.

Tytuł rekopisu: „Liczba | Wielmożnego Jego Mści Pana | Jarona Wollowna
Podskarbnego | ziemskiego y pisanu W. X. L. Litewskiego | z przysięgą za admi-
nistracji y za podskarbnstwa | ziemskiego puer pana Lubana Namonięza
Skar | bnego, także puer Jego Mści samego puer pana Pawła | Jakimowicza
Hłotownis, pisanu y puer pana Michał | Broduskiego Skarbnego do Skarbu
Przyimowanych | jako ten Urząd Jego Mści Pan Podskarbi po śmierci podanego
pamięci Wielmożnego Pana Andrzeja Zawirze Pol | skarbnego ziemskiego za listy
Jego Królewskiej Mści w administracji, swors uprzą a pólom Podskarbnem
ziemskiem został, | powzany odo dnia 6. marca Miesiąca Roku 1604 | aż do dnia
16. ¹¹ Nówembra w Roku | tam mienionym 1615 na lat. No 12. | pishum wyprawy
tytuł w podwójnej okładce czerwonej, w której a gory napisane jest data, Roku
1615 a u dołu: w Wilnie. — Jest to ^{warne i} ~~opracowanie~~ rękopis, oryginalny,
opracowanie ~~to~~ Hieronima Wollowna z rachunków skarbu litewskiego
i dworu, które opracował u siebie. Komisarz kontrolny skarbu
„deputatowie od Jego Królewskiej Mści na studium tej książki wygłoszeli”
pan Janina, wojewoda wileński, Adam Talworz kancelarz ziemski,
desen Sapieha kancelar wielki litewski, który także pishum opracował
i pod listą, listę rachunków nie podpisali, Krzyštof Naru-
zewicz Podskarbi nadworny i towary W. X. L. deputaci dwukrotnie
podpisali to opracowanie.

V Mierza

Hist. Rekopis należał do Arkhan Radziwiłłowskiego w Nieświeżu,
następnie jako Nr. 53 do „Biblioteki Nowej” (por. Nr. 301). — Z Biblio-
teki za Turbina pocięty do (Wp).

303. — Pol. F. IV. 111. — Rekopis papierowy, 310 mm. na 200 mm., kłb. 582, oprawiony w ciemną skórę;
isham. ~~W~~ w połowie XVII w. piśm., kłb. 582, oprawiony w ciemną skórę;
na okładce wycięty herb Rodziny i litery J. A. Z. P. T. P. P.
Data historyczna z lat 1605 – 1607, pishum data robocze, pishum:
wradko ponownie i jednie pisanu, poprzedzone kłb. 582 a 1592 r. Jedną z

najlepiej zachowanych zawierających materiały historyczne i opisy roboty
żelazno-żelaznej: Rękopis. Zawiera między innymi:

a. - h. 3-9. Akta z 1592 roku.

b. - h. 9-40. Instrukcja i dyaryusz sejmiku Warszawskiego z lat
1605 r.

c. - h. 40^b - 49^b. Akta sejmików odbytych 1606 r. w Piotrowicach:
Nowem Miście Koneckim.

d. - h. 49^b - 96^b. Mowy senatorów i korespondencja z królem rzymskim
na sejmie 1606 r. Sprawy miw, chci, luznych, twory rodaj, dyaryusza.

e. - h. 97-112. Listy król. Żelaznowskiego do króla w sprawie małżeństwa
z Konstancją Austriacką.

f. - h. 113-147. Pierwsza polityczna w sprawie roboty wojennej, a
później x) "Notum białycha polskiego pod Strzyczą." - β.) "Deklaracja, albo
reputacja skryptów i postępków państwa wojewodziejczych." - γ.) "Dyskurs o roboty
wydawcy."

g. - h. 148-199. Dyaryusz rządu Strzyczkiego. 1606 r.

h. - h. 165-202. Akta i dyaryusz rządu lubelskiego 1606 r.

i. - h. 205-365. Akta i obnosy dyaryusza rządu poborowych
pod Sandomierzem, Podgajem, i pod Wislicą.

k. - h. 366-406. Akta i opisy gier pod Janowcem; polska
listowna między Michał. Żelaznowskim wojewodą krakowskim a Zyg-
muntem Myślowskim marszałkiem wielkim koronnym.

l. - h. 406-582. Akta rządów wielkopolskich oraz same akta
roboty z 1607 r.

Hist. Pierwszego starosty zaskarżonego nie udało mi się wyśledzić
mimo poszukiwań w okolicy jego na około herbu inicyałów. ^{Herb Łódzki i historyę} ~~Herbu Łódzkiego~~ ^{herbu} ~~herbu~~
może na jękiego Rostkowskiego z Paucowa, ^{na jękiego} ~~herbu~~ ^{podkomornego lub podstarostę}
formuńskiego (?). - Z Biblioteki Jęskich przesłano w 1796 r. do Włp.

304. - Pol. F. IV. 116. - Rękopis papierowy, 313 mm. na 105 mm.,
pisaną krótką ręką XVII w., na 125 k. l. l., oproważony w deski obwieszane
łódzkie z wyśnam. Na okładce wyśnam. suchy herb Strzyczki i listy S. S.

Lawiera akta historyczne z lat 1567 - 1570, a mianowicie:

a. - k. 1-2. Drobne notatki gozpodarstwu, o audyancji, życie itp.

b. - k. 4-7. „Poselstwo panno w Rad coronnych Jak Mzi: pana Valenta Dembrowskiego kanclerza, Kiedra Piotra Myzghowskiego podkanclerzego coronnych, pana Mroslawa Lyszhowskiego castellana lubaczowskiego, pana Stanislaw Czarnkowskiego referendarza. poslow od Jak Mzi: panow Rad y wsech stanow coronnych do Jak Mzi: panow Rad y wsech stanow Wielkiego Kiestwa Litewskiego w roku pauszym 1567 w Miodziejnie prawowa-
ne.” fol. 6. opra. wciuz na poselstwo litewskie na sygn piotrkowski. 1566 r.

c. - k. 8-9. Obecnosc akt prywatny ugady między królowa sztywalskimi
po abojstwie Stanislawa ~~Silnickiego~~ (czy też Krzyżofa, ~~Silnickiego~~ por.
Mieszcchi; Korona, IV. 107), Silnickiego, z 1569 r. ^{umowa (po polsku)}

d. - k. 10-28. „Listy z strony Tarnowa.” - ~~listy~~ (i listy, obecnosc i cichan,
o sprawach Tarnowskich 1570 r. Andrzeja Zborowskiego, Olbrachta Laskiego,
Tarnowskiego, Siemienistego i innych.

e. - k. 29. „Minuta listku króla jego Młostu czo das żołnierzom na
zycie in Anno 1569 w Lublinie.” - nazwiska wybitnych żołnierzy i summy im
wypłacane; dla dzierżaw wojshowosci ~~foliowy~~ ważny dokument.

f. - k. 33-37. „Postanowienie w Radomiu między pryncz żołnierzami....” 1570.
Mowa Stanislaw Cichowskiego podkomornego krakowskiego do króla w sprawie
ruchu żołnierskiego.

g. - k. 39-84. Zbiór aktów do poselstwa Piotra Zborowskiego kanclerza
na województwa do Konstantynopola w 1568 r. - Wraz z tym zbiorem
dwie ^{obecnosc} instrukcje dla posła, listy królewskie oraz cichan i obecnosc korespon-
dency Zborowskiego z Turcją do Stanislaw Sobha kanclerza Landamir-
skiego podskarbnego ^{wielkiego koronnego} ~~landamirskiego~~. Do legacji Zborowskiego należał także
Mikołaj Brzeski sekretarz i dworzanin królewski oraz w 1566 r. również
posel do Turcji, który z poselstwem swego, z Jass, przywoził krawiec, turce
i wotorkę. Zob. o tem Nr. 328.

h. - k. 85-125. Zbiór aktów sądowych, prywatnych, ugód, korespondencji
i t. d. w latach 1568-1570. wstawiła i zbierała tego rodzaju, którzy
wedle wielkiego prawdopodobieństwa był Stanislaw Szafarowiec z
Pieskowej Skali, ~~Legat~~ ^{Legat} ~~infi~~ dyplomacy, starosta lubawski, wojski Landamirski,
następnie kanclerz biecki, później za króla Stefana kanclerz i wojewoda Landamirski.

Ms. 37 i 38 oraz numer 84 i 85 karta, drugiego bezbrowna ułoso
punto po 50 kart; brakuje więcej niż połowy tomu.

Hist. ^{druga} ~~prawa~~ ^{po wyprawie i domu Sforzowskim} ~~prawa~~ ^{nie jest pewne}. Katalog rękopisów w Błp. podaje,
że kodeks ten dostai się do Błp. z Biblioteki Juturberk.

305. — Pol. F. IV. 119. — Rękopis papierowy, 313 mm. na 200 mm.,
prawy ołtarz rękopiśmienny w początkach XVII wieku, na 1441 str. lb., oprawiony
w deski i żółta, wyciskana skóra. Na oprawie wycisk czarna: Sigismundi
Tertij Regis Polonie et Suecie Rerum gestarum Tomus Tertius A. D. 1614.
Andreas Lisiecki?

Akta publiczne z lat 1605 — 1614., zebrane przez juanego prawnika i inżyniera
honorowego Andrzeja Lisieckiego, autora ~~Apologii~~ ^{Apologii} nader rozgłoszonej
w rękopisach wystawek prawa naukach bibliotek Apologia pro libertate Reipublicae.
Rękopis zawiera pierwotne ~~z~~ akta historyczne z czasu rodowi Żebudowskiego,
tudzież i inne, zwłanna mowy, listy, relacje, opisy, manifesty i unieważnienia itp.;
jsem ^{wskaz} ~~kancelary~~ ^{wskaz} ~~wykaz~~ wychodzących z kancelaryi królewskiej prawie niema. Ktoś to
ważny, tak ze względu na materiał sam, jakoteż ze względu na okres zbioru,
i wśród ~~rękopisów~~ ^{listów} ~~listów~~ ^{listów} zawierających akta rodu jedni z lepszych,
podobnie jak opisy połączono pod Nr. 303. — ~~Z powyższych~~ ^{Z powyższych} nie mogą być
~~potwierdzone~~ ^{potwierdzone} opisy, ograniczając się tylko do zarysowania niektórych części:

a. — str. 1. „Artykuły województwa poznańskiego i kaliskiego 1605 r. pod Grodą.”
b. — str. 183 — 199. „Opisy zaślubin Maryny Mszczehowskiej przez Dymitra Samozwanca,
oraz inne do Dymitra odnoszące się akta.”

c. — str. 201. „Poniedziałek albo opisanie mebla króla J. M. Zygmunta III z
królową J. M. Constantie, Katarzyną, Anno 1605.”

d. — str. 283 sqq. „Mowy postów, gramażnia, odpowiedź królewska na sejmie warszawskim
1606 r.”

e. — str. 625 sqq. „Rokoz Sandomierski roku pańskiego 1606.” Dyaryusz i akta. ^{Opisy 10} ~~Opisy 10~~
i ponadto inny zbiór w ogóle od innych rękopisów różniący się; spotyka się w nim prawa,
których zwykle po podobnych zbiorach niema.

f. — str. 1005 sqq. „Wizerunek postępków królewskich z szlachtą. Jemina rectificatio
calamitatis Poloniarum.” Zwłanna str. „Niewierze, żeby w którym tej Korony król...”

Rękopis ten uchodził błędnie jako dzieło historyografu królewskiego o panowaniu

i czasach Zygmunta III, i nowa. błędnie ~~zapisana~~ ¹⁸⁹ autograf Krowczyńskiego. Wskazano już poprzednio, że wale. Jaturski i że wale. Janowski tytułem autografu. Z faktu, że murensyusz szlowski jest twórcą tożsamego zbioru aktów z epoki Zygmunta III oraz z tego, że Jaturski nie spotykał nigdy paszportów dwu tożsamego zbioru, wysunęło nawet wniosek, że ~~Janowski~~ ^{Janowski} pisał je. Toż to prawda, że miały Janowski dżęce robota!

Hist. 2. Biblioteki Jaturskich puenty w 1796 r. do Ciep.

Liter. Janowski, Specimen Catalogi, CLXXXIX. Kryptologia Powinno (Pogelbranda). XVII. 132.

306. — Pol. J. IV. 127. — Kłopoty papierowy, 304 mm. na 196 mm., pisaną jedną ręką XVII w. na 400 str. wypolerowane błękitnawych, oprawę w brązowej tekturze. Zawiera zbiór Miscellanea p.t. „Pharetra politica to jest Słazda k polityczny Alberta Rybskiego. Adversus incipit Christo benigne moris. Tytuł ten pisaną niemiecką wśród ozdób, nad nim kryje ~~inne~~ ^{inne} różę, pod nim trzy różę. Następnie pisaną „Do Cytelucha. Słazda ma na zwroko ta kłopoty nadane — Aby to y owo było w nie pisaną, — jednak bacznie, uważnie, by iak w słazda k — Jazda k kłopoty co k myśli swą y bez braku. — Ie kłopoty chęć lada co tu pisaną z ręką głową — Powiedzcież mi ie kłopoty lub kłopoty słazdy. Wójciech (Rybski) Wójciech (Zygmuntowski). Zawiera między innymi:

a. — str. 1. Rady Kallimachowe. — „Callimachi Florentini hrola Olbrachta praeceptora rada ad absolutum dominum wyprasa na ex authentico manuscripto z Biblioteki Kunickiej ^[sic!] na Węgry. — Redakcja o 35 „radach“, po polsku. O bibliotece wsiurachy Kunickiej nie wiadomo.

b. — str. 69. O spotku pańow chrusciauskich puenty Thurbowi. Summa consilii Guilielmi Brusii Scoti de suscipiendo bello adversus Turcam. 2. 1576. Zob. Kretschmer, Bibliographia, XIII. 380 sub Brusius.

c. — str. 12 i passim. Kłopoty, mowy itd., wiersze na podobajach, iastkopyce, etc. Jana Kiszki starosty zmiadzińskiego 1577 — 1584. Wśród nich są i sejmowe mowy z lat 1582, 1584, 1585.

d. — str. 21. — „Illustris domini Marphorii Dialogus de principe Regni.“ paszport. Toż z 1607 r. na str. 91. — (Rybski odpisywał z normatyckich rękopisów, między innymi z rękopisów Jana Tarnowskiego karsztelana krakowskiego sentencje i aforyzmy łacińskie).

e. - str. 111. - Herby króla Stefana do Michała Radziwiłła wojewody wileńskiego
z Włocławka 28 mar. 1577 o zbory i ożoty heretyckie, tudzież odpowiedź Radziwiłła.

f. - str. 128. - "Skarbowa explicata z strony fadathor Coroanych miastowicie, pobiły
wiele poborow na jak wiele podymna w ktorym wojewodztwie zto rzy' tucba." dwana.
tablice z obrachowaniami.

g. - str. 134. - "Tytuły zglaskły koronnej i Wschodniego K. Litewskiego, litomy niemaiz,
ski, cki, ani wicz". Inscp. "Sanguozho, Ficduszho, Bluzho...." itd.

h. - str. 140. - "Litaura paweniśka". Jąstobliwy wierz o przyjaźni ożyli kancalara.

i. - str. 156. - "Stephani Regis oratio ad Polonos." inscp. "Excausosert animus
dum ad vos verba facio o Poloni...." tudzież: "Eiurdem regis responso nuntio
terrestribus Torunsi A. D. 1575." inscp. ~~Naz...~~ (błędnie, zam. 1576.) inscp. "Non sum in
[stabulo] sed homo liber natus, neque antequam in has terras veni victus mihi aut
amicus defuit...." mowa znana z Heidensteinu.

k. - str. 163. - Roboty Gliniarskie.

l. - str. 173 - 305. - Roboty pod Stępcem roku 1606 "oraz nune dyaryuse,
mowy, forma i akta robotowe.

m. - str. 305. - Wierze na tyżki albo kubki." tylko trzy.

n. - str. 310. - "Callendarum Aconomicum" taniwdu puzgry go opadarsku na
caty rok utoz'one miesta, iami, z uwzględnieniem dni puzmarsku "fawalagch" itp.

o. - str. 328. - Wierz: "Szlachetka condicia". inscp. "Pan to wielki, kto na
stronie - dosi' na na sworu zagonia; - Czegai' potucha, - Gdy z gebe chleba. - Toi'
moje wrytkie klejnoty - Sobra uyl, tanice, zaloty...." itd.

p. - str. 331. - "Consideratio gdyby panowie Polacy Cesara albo Nisucca
za króla obrali, co by puzi' miasialo?" Inscp. "Suprimis toby sie im stalo,
co sie dostalo Węgierskiej ziemi...."

q. - str. 339 - 385. - Akta, listy itd. z 1632 r.

r. - str. 393. - "Regestrum eorum, quae in hoc volumine continentur."

Hist. 2 Biblioteki Jarmuszk puznied w 1796 do CBP.

1 Wajurich Ryłski, ^{herbu Ostoja} zhiemaz tego rebozra, byt wojzshem żyto miorshem i
pisancem grodushem kijowshem.

307. — Pol. F. IV. 138. — *Repterus papuensis*, 193 mm. na 195 mm., głowa przed
kłą w VII w. na 28 k.lb., nieofrawa.

Zawiera :

Zawiera:
 a. - b. 1-13. "Compendium rerum in Polonia gestarum a die 6 Martii
 anni 1618 ad diem 18 Julii anni 1632." - Zbiór zapisków w rodzaju dziennika
 fiora mianowanego, idąc się, sekretana królewskiego. Przez wiele interesujących
 autor notował ważniejsze zdarzenia na dworze królewskim, zwracając się
 tu stoniarium króla. ~~in~~ Tury. "Anno Domini 1618 die 14 Februarii. Scrip-
 sit, Janus w Warszawie. Marzaskim izby pałacowej Krzysztof Wesołowski...
 się Janus w Warszawie. Marzaskim izby pałacowej Krzysztof Wesołowski...

6. k. 25. " Listy niektóre. - Posolstwo wojewo^{dy}ta podolskiego p^{ier}sz
urodzonego Alexandra Třebińskiego podkarpackiego lwowskiego po świeżej incur
sity Tata^{ry} w^{ie}sz na podole, w Warnawie odprawowane, do sto^{le} w Kamieniu
9 Sept. 1624. " k. 27. " Instructio nr. Janowi Siarabowskiemu, cyp^{li}
kowi podolskiemu, portowi na g^ornym z electy^{cy} deputatki wojewo^{dy}ta podol
skiego do J^oh. Mei. portanemu. " oraz " Respons ad J. K. Mei. " dany tam^u z^u
20 Sept. 1624.

Мст. - 2 Библиотеч. Записки.

lub w samych
porach ~~z~~ w.

308. — Pol. F. IV. 140. — *Rehagus papaverowy*, 340 mm. na 205 mm.,
 pisaną jedną ręką, XVI w. f. na 46 k. lb., w 19 k. alb. bratych, opiewany w swymie
 skone. Na ostatku głosem jsi fsi zegerasatem wysi'susaty herb potkoczni, w otoku
 napis: "Frustra vivit qui nemini prodest." oraz listy M. W. M. NC. ~~na~~
 wspanie wstawiona

~~Wspomnienie własności~~

Biskop's Mikołaj'a Wolshiego marzanna nadwornego koronnego
(1595-1615) następnie marzanna wielkiego koronnego (1615-1630), zawiera miscellanea
historyczne ~~dotyczące m.in.~~ do jego czasy z końca XVI wieku, a mianowicie:

+ Kancelaria Króla Szwemundo Secundo Polakana

a. - b. l. - " de exequiis factis Romae Seruo Sigismundo Secundo Poloniarum Regi per Illmum. DD. Cardinalem Hosium Epim. Warmien. et nationem polonicam tunc praesentem." Sregetory opis poławian, w formie listu, ^{zapewne} ~~pisma~~ ~~nowe~~ puz Mich. Wolskiego.

z. - k. 4. "ponadek obchodu który był sprawowany w Wilnie na thumie
w kancie Juci. paun Chrystofowi Batoremu wojewodzie Siedmiogrodzkiemu".
16 Czerwca 1581. po polsku.

c. - h. 5° sq. "Opisanie pompy i exequii pogrzebu Karla IX Kniecia austriackiego króla francuskiego" opis dokładny, po polsku, wiadomości Wolski był jego świadkiem.

d. - h. 12. "Decret który król J.M. Sigmund August wydał między pań Marzatką polskimi a litewskimi." w sprawie rozgraniczenia się władzy podlegas sejmów, na warszawskim sejmie 15 Kwietnia 1570. po polsku

e. - h. 14° sq. Formuły aktów ungodnych polskich: ławnickich, puyskich dygnitów i ungodników. itd. - Tycp. "Taki dekret bywa na czei odsądzona" Władysław musowi puyskiego hotelownika Piotra Alexandra wojewody Mołdawskiego na Ewstachiu w Bahocie, z krótkim opowiem.

f. - h. 12. sq. "Pomysł" podany przez marszałka wielkiego [Andrzeja Opatowskiego] 1587 r. na sejm konwokacyjny warszawski, "ale dla odium marszałkowego nie przyjęto."

g. - h. 14. "Decretum Caesaris in causa exortetur Augustanus contra Imperatorem Maximilianum ..." 17 Sept. 1587

h. - h. 26°. - "Antykwity z roszkowania J.K.Mci. jako w, karby przy dworze J.K.Mci. i na tenarwiejnym sejmie będąc sprawować ma ..." oraz "Antykwity spraw i nadu jako ma być na tenarwiejnym sejmie warszawskim."

i. - h. 31°. "Postanowienia cesarza Maksymiliana etc. z strony nadu szlacheckich i żywności na sejmie koronnym czeskim w Pradze in anno 70. ad 8 Febr. złożonym." - Wskazywał polski projekt obywateli konstytucji zawierającej ungodności i ostrzeżenia o ungodności do mowem, a cennych także cen żywności i t. d.

k. - h. 41. "Turamentum króla polskiego." zaprzysiężenie polskiego - zapolskiego 1582.

l. - h. 41°. "Pogrzeb króla Stephana tym sposobem odprawiony w Krakowie 23 Maj 1588." - Opis przygotowy.

Nie sądzić, by ~~ten~~ miał być autografem Wolskiego, zapewne wnałże powstał w jego otoczeniu i dla niego został napisany. Według Nierreckiego (Korona, IV. 570) Wolski był niecierpliwym koronnym ^{as} do sąj komisarzem na marszałka nadwornego w 1595 r. listy H. NC. mogłyby i pierwotną jedną z jego głośno opowiadać, ~~można~~ treści wnałże rehopisa wskazywać, na ~~przypadek~~ że był ~~ten~~ ~~rehopis~~ on sponędony już dla marszałka.

lit Hist. Biblioteka Mich. Wolskiego dostata też, jak wiadomo kłaniorowi XX. Kamedator na Bielanach pod Krakowem; przypuszczam, że i ten rehopis tam też znajdował. W XVIII w. należał do [Zaluskiego] (f. 1. Adm.), który na str. 1. zanotował: "Miscellanea polonica 1572-1584." 2 Błk. Zaluskich. p. 1796 r. do CBP.

309. — Pol. F. IV. 142. — Receptus papierowy, 305 mm. na 207 mm., postać
piśmiennicza, jedna rękopis, z końca XVI w. na 93 — 186 kłb., nieoprawiony.

Krótki ^{historia} ~~historia~~ szwedzka po polsku pod tytułem: „Origo Regni Sue-
ciae y poezysth wyrostkych królów Szwedzkich y Gotskich” ypoana. Obejmuje
okres od powstania do 1594 r. i Zygmunta III. Zaczyna się od: „Sweeno y Gutar | Vbbo | Sigo” powiem następuje: „O powstaniu
narodu Szwedzkiego y Gotskiego. Narod Szwedzki albo Gotski (tak
zawo kronika ich swiadzy) szedł jest od Magoga syna Japheta-
nego z wnuka Noego” Następuje rozdział: „O Gotalach albo Gotalach
co z Scandinawiez do Sarmatoy weszli.” Boryk tedy za spólność
wyrostkych zgodą, tak Saxonów” Wynek z wiskany celarzi, autor
(czy tłumacz?) nie jest mi znany.

Hist. powstania z Królestwa Gotaland.

310. — Pol. F. IV. 159. — Receptus papierowy, 322 mm. na 215 mm.,
jedna rękopis, w XVI w., na kłb. 169, (na końcu 13 kłb. białych), oprawy w
skórę czarną. Oprawa dzierży się mocno zniszczona, na okładce wciśnięty
wybity napis wiekowy złoty: Registrum Conscriptionis militum stipendia-
riorum in annis 1561 | 1562 | 1563 | 1564. — Poniżej tej daty, z której pami-
stok jestem błędny, wycisniony herb państwa, w kole naci-
cone do siebie i połączone jedną koroną królewską dw. tarcze z Orłem
i Pogonią.

„REGISTR a popis żołnierzy polskich za rozkazaniem oświeco-
nego majestatu Zygmunta Augusta z łaski bożej króla polskiego a
wielkiego książęcia litewskiego &c. &c. Przeciwno wielkiemu kniaziewi mos-
kiewskiemu do ziemie inflanckiej przytych i podpisanych pod sprawą wielko-
nego pana Floriana Zebrowskiego castellana lubelskiego starosty sądeckiego
i tyżowieckiego hantgrabie cracowskiego jako hostiana a wrodojnego Seba-
stiana Tarnowskiego chorążego ziemie sieradzkiej drożdżanina Tego Kró-
lewskiej milosierzi jako pisarza polnego od Jego Królewskiej Milosierzi do tego woiśka
wznowidow danych. Który więc powrót w roku od narodzenia syna Bożego 1561.”

[illegible]

313. — Pol. F. IV. 169. — Recept papierowy, 400 mm. na 150 mm., kółko
na rękami XVIII w. prany na 145 str. lł., niedawno w skrz. i tekturę oprawy.

~~Zawiera~~ Kłosa razem zonytych odczynach catoru pod ogólnym tytułem:
„Manuskrypta rozmaite z daru Alexandra Tuszycy na tydzień 18, warty polskie.”
Tuzia, buzia, zła, XIX w. dopisano: „wyci do akt z. materiałów historyj
polskiej.” ~~Zawiera~~ Recept zawiera między innymi:

a. — str. 1-8. „Rokosz Glinianicki Grausowskiego roku 1379”.

b. — str. 41-46. Toż samo wierszowaną ręką z XVII (?) wieku.

c. — str. 47-52. Konfederacyi chłopskiej znalezionej projekt na rybnu w Tar
czywie.... 1767.

d. — str. 53-90. Fragment pachozi zbroju miscellaneów z XVIII w., listy,
nowy, ucywki itd., cyfra, odnośnik na do ~~Janego~~ ^{de} Lubomirskiego ~~marzala~~
~~z lat~~ ^{z lat} 1665-1670. — Wśród tego na str. 63-80 rękawicy polityczny dyalog
p.t., Romowa Ziemiańska w domu goścącego z ziemianinem z popołitego rusze-
nia z obora z pod Palczyna powracającym.”

e. — str. 91-98. Oblata rękawicy postom województwa Sieradzkiego Sta
nistawowi Ossolińskiemu, Mikołajowi Mycielskiemu, Stanisł. Mataszkowskiemu
i Franciszkowi Zapolskiemu na sejm warszawski 1682 r.

f. — str. 99-137. „Demonstratio liquidis iuris unędowi podkomorskie-
mu competentis do zagajenia sejmików w niebytuorci senatorów
świsochich tudzież do przedemcy miejsca i głosu pnia starostę sądowego
pniz refutaryę pnieionych janutów i wyrażne z prawa dowody
objasnioua” ~~Rece~~ ^{Rece} ~~zwrócone~~ ^{zwrócone} do Andrzeja Stanisława Jaluńskiego, biskupa
chotomirskiego 1739-1747 i hauchena w. koronowego.

g. — str. 139-145. „Wyprz z książ grodzkich Inflantzkich ~~duchoborskich~~”
oblaty instrukcyi województwa Inflantkiego z 17 Sierpnia 1755 na sejm
parafkajny warszawski dla Jana Ludwika Platona.

Hist. Recept na pachozi je zbrojow Biblioteki Uniwersyteckiej Warszawskiej.

314. — Pol. F. IV. 173. — Recept papierowy 370 mm. na 230 mm.,
jedną ręką prany w XIX w., na 120 k. lłł. niedawno w ^{plata} ~~skrz.~~ i tekturę oprawy.
Papier jest piskny, czerpany, koloru siwo-niebieskawego, ze ze zuchami wodzacy

d. - str. 64-90. - Mowa J. M. Jakuba Sobieskiego krajowego pod interrogacją na sejmiku
Wielkopolim krowokanym uprzedzającym in Tura 20 1682.

e. - str. 91. - Mowa Jak. Sobieskiego 1638 Krystina 14 z porównaniem do siły po-
schkiej, gdy został mianowany wojewodą, "Bogiem / rós. - Biełkiem".

f. - str. 93. - Skrypt pędany od Jmci. Pana Krowoskiego Litwana Krowoskiego
na sejmie 1638 strony pędymania w ordnie krowoskiego. [Pamięć Krowoskiego]

g. - str. 95. - Skrypt ni tyżse sejmie pędany od Jmci. Pana Krowoskiego
go jakoby mogło być jawne cetera wojna uer poborow.

h. - str. 101. - Mowa ks. Stanisłowskiego krowoskiego krowoskiego i deputata
na Trybunał Krowoskiego od Trybunału do krowoskiego 1761.

Odpro tegoż samego pochodzenia jak. Nr. 314.

317. - Pol. F. IV. 177. - Rękopis papierowy, 378 mm. na 243 mm, pędany
jedną ręką, w XIX w. na 26 k. lb.

Jawiona „Matczica Strikowskiego o Prawdach, uwadach, dzieł
naszych, sprawach Tyccich i Dniowych sławnego narodu Litwa-
ńskiego, Zmuidzkiego y Ruskiego Przed tem nigdy od żadnego amikszona
ani opisanie, nathnienia bozego a uprzejmie pełnego doświadczenia
Xiegi pierwsze etc.” — Jest to idyos (wieloty, doryc' bity) rękopis krowoskiego
Strikowskiego ^{redakcji} ~~odmiany~~; bez ~~ustępów~~ zapewne pierwszej, ~~redakcji~~ w krowoskiego
par' razie zapewne odmiany od drukowanego tekstu. Różnica polega na
na tem, że znajduję, że tu obawne wierzone usteż, ^{poraz} ~~ustępów~~
różne dodatki osobistych Strikowskiego i innych, ~~wraz~~ których brak
w tekście wydawnym, wrennie odmiany od tekstu drukowanego.

Rękopis rozpoczyna się od wiersza fuplatanego usteżami prozowymi:

Woiny y meżow wskresam ktori z Auzonskiego
Brzegu w zaglistych nawach spreizzenia baskiego
Pryplyli przez ciasnosc duiński dundzie twoje
Nad port Zmuidzki rozbili gdzie namioty swoje
Po tym wstępie przekazuje na k. 2 u dołu: „Rozdział pierwszy” incip:

Musa wiech Homerowa slawi Trojanczyki,
 Greckie mace, Neptuna y Marsowe syki,
 Niech Maro. Aeneasa, diwus Rzymiany
 Slawia Nago z Wenery, kupidowe rany ... itd.

Na h. 4 (w potowne) purywa się wiersz i następuje dółek proza na całą kartę, w uawasach:
 „(Aż rzecz przeważa musze, iednak tego potopu świeżę naszego wiechu przygoda,
 jodepre. roku pauskiego 1570 u razjato po wszach Swistych w nowy pnysla thak.
 dziecka a nieslychana powodz ...). W potowne h. 5 idzie dół; purywa się dół u w. 10 a z
 do h. 5^b, w potowne ~~ktory~~ ty, zaś następuje ułup proza: „Serze swiadectwo + łom szowo
 o Grynbrach pnodkach litowskich, Swedzkich, dunszkich ... ^(zobacz: wydanie Krowicki 1582 r. Księgi w. 10 str. 155. 126.) ~~Jan~~ ułup tekstu drukowa
 nego Krowicki (wydanie z 1582 r.) w księdze w. 10 str. 26 w. 10 od dołu do str. 27 w. 8 u góry.
 Roznica z drukim ^{zichama} ~~potopu~~ między innymi: i dla tego, że w rękopisie Strykowski nie cytuje tylko
 Florusa, nie uwidczając zależności jego od Lwinza.).

Na h. 6, od jej potowny, aż do h. 8^b ułup proza odpowiadający w wydaniu 1582 r. str. 27 Rozdz. II.
 do str. 29 wiersz 22, aż do słów: „... skal na wiech gdy iusz|...”. Na tem urywa się odpr i potowny
 strony porostawno biata. Se wnażę wyzna różnica w tym ułupie z tekstem drukowawym
 tak np. dółek cały o Magnusie dunszkim, który miał być uader wysokego wzrostu i łbrego
 Strykowski porównywa z Teutobochem. — K. 9. u w. 10, 5 w. 10 proza, o Teutonach, łonice
^{jakieś} rozdziału: „Tykuryngy drugie warcho towanyngy Gymbrom ktory byfi zarządzeni dla porzku
 na gorach Alparh ... gdys ich było 300000 tysięcy (!) ~~ty~~ przezem bezpośrednio nastę
 pują wierszowane zabowizent: „Tak lythwinie, prusaku, Swedzie y dunczyku

Magie thu Historię o pnodkow swych yku....”

K. 9, u dołu, pnowu wierszowany ułup pod tytułem: „Wedenuto, pnowy kwi? Pruski
 y tych ziem gdzie Lythwa, Zemodz y dotwa iedno młodsza według starych kociuk
 Gymbryskich Roku po narodzeniu Chrystusowym 373:”

„I tych gotow Wedenuto knol w prussiech panował
 dwanaście synow spłodził, ktorych tak mianował....”

K. 10. — nowy wiersz pod tytułem: „O pnyścien włoskiego narodu do litwi
 z Palamonem albo dowodniog Publiuszem libonem y z Slachta Rimska, domniemania,
 zdania, dowody y pnygny rozne.” rozpoczyna się:

„Rozne piśse pnygny y rozne mniemania...”

Rimskich mezo w Litewskie strony zeglowania ...” itd.

836
194
k. 15 - 17^b w. 3. - proza, utępy o Michowie i Stugozu... k. 17^b 18 w. 3.
k. 19 - 26. list Strzihowskiego do Kcia. Jozego Osklowicza Studiego,
b.d. - incip. "Zaden bogiey, gnatowuoy y dostateczny a broczy... "id.
post to dedykacya polska dzieła Strzihowskiego, w tresci tak sama, co
Tatarska przedmowa do księła Stefana w drukowanym tekście Krawczy.

Rekopis ten cęty, acz tylko późny ^{i utrudniony} jest kopis, przedstawia dużą
wartość dla dziejów powstania dzieła Strzihowskiego i przy użyciu
opracowania Krawczy i jej autora niezgłębnie wyciem być powinien. Nadle
żyło ^{posoby} p. Stanisława Potanichiego jest to moje kopie z jakiegosi rękopisu
Krawczy Strzihowskiego, znajdujące się w niewiarygodnych zbiorach. Należa
ło by odnieść ten rękopis i przeprowadzić ścisłe porównanie z wydaniem
Krawczyoraz z "Gosiem cioty".

Hist. Pochodzenie rękopisu tego jest mi znane. Katalog CBP. wskazuje
na Bibliotekę ^{Warszawską} ~~Główną~~ Warszawską.

Żyżeniu powyżej wyrażonemu stało mi już dłużej zadość. W Pamiętniku Literackim
(Warszawskim) roczn. II. 1903. str. 220-226 podał p. Stanisław Potanichy ^{obcy} niezłomny wra
żenie o rękopisie niewiarygodnym (XVI w.) tej nieznaney dotąd redakcyi Krawczy Strzih
owskiego, przytem ^{przeprowadzić porównanie} ~~porównanie~~ z drukowanym tekstem. Wskazywał on z 1892 r. powyżej
oddrukowane, zostały przez ~~nieznaną~~ ^{potanichy} potanichy ^{opis} p. Potanichy w rękopi
sach potanichy.

318. Pol. F. IV. 180. - Rękopis papierowy, 305 mm. na 200 mm, pisany
w końcu XVI lub na początku XVII w. na 174 k. 16., oprawiony w zieloną skórę. Na okładce złotem
herb Zaremba i litery J. K.

"Pielgrzymstwo do Ziemi Świętocy Jasnie Wielmożnego Pana Jozego
Mieści Wojewody Trozkiego. Przechylim wszystkim Mieści Świętocy na ktorich
Pan Christus Czuda czynił y zbawienie nasze sprawował Tadzios thes
Egypthu, Alexandrey, Sericy, Insul a Miasth wiola in sich przednieysich
dostateczne opisanie W roku pańskym MDLXXXIII. verzinione." - Jeden z lepszych
rękopisów z francji i w wielu rękopisach rękopisów podróży. Nikotaja karytofa Język

Karalskiego, Tyliczkiego, Piłcha, Wierzbickiego, Chlewickiego, Heliaszowskiego, Stachorowskiego i innych do Michała Knyatofa Radziwiłła i innych członków tego rodu z lat 1548 do 1680. [Kat.]

10. Pol. F. IV. 184. — Zob. poniżej Nr. 320.

11. Pol. F. IV. 185. Korespondencja Michała Knyatofa Radziwiłła, marszałka nadwornego W. K. S. a w końcu wojewody wileńskiego, do Knyatofa hetmana W. K. S. i syna jego Janusza Kantelana Wileńskiego, Radziwiłłów, z lat 1571 — 1620. (Kart 196)

12. Pol. F. IV. 186. Listy księcia Michała i Jana III, cesarza Leopolda i innych z lat 1571 — 1698.

13. Pol. F. IV. 187. Listy, od różnych biskupów do Knyatofa Radziwiłła [Kat.] z lat 1572 — 1679. Zapewne do Knyatofa (+1603) hetmana W. K. S. i do syna jego Knyatofa (+1660) również hetmana W. K. S.

14. — Pol. F. IV. 190. Korespondencja Michała Knyatofa Radziwiłła Sierotki do różnych jego unosińców 1579 — 1596.

15. — Pol. F. IV. 191. — Korespondencja Radziwiłłówny z lat 1580 — 1687.

16. — Pol. F. IV. 192. Korona listy różnych osób do księcia Jana III. oraz inne pisma i akta historyczne odnoszące się do dziejów Jana III. Ojczyzna te pochodzi z Archiwum Radziwiłłowskiego. Dotyczy one dostata zjawiającego się papirusów Sobierolskich z Żółtaw. Są to między innymi sprawy wojowników tureckich i tatarskich pod wójtą zambu żółtawskiego oddawałych, dający układy z Moskwą z 1679 r. itd.

17. — Pol. F. IV. 193. — Listy ~~Michała~~ Michała / Janusza / Janusza i Aleksandry z Tyżbierowiczów Janusza i Aleksandry do Michała Knyatofa Radziwiłła Sierotki z lat 1585 — 1598.

18. — Pol. F. IV. 194. — Listy Siemionowskiego (Jakoba?) do Knyatofa Radziwiłła wojewody wileńskiego, hetmana W. K. S. 1586 — 1640.

19. Pol. F. IV. 195. — Listy Bernarda Maciejowskiego, biskupa Tuchńskiego, następnie krakowskiego i kardynała, do Michała Knyatofa Radziwiłła z lat 1588 — 1607.

20. - Pol. F. IV. 197. - Korespondencja Teodora Skamisa Tyghrowicza wojewody nowo-
grodzkiego do Mikolaja Knytofa Radziwilla Surowskiego, lat 1593 - 1605.
oraz listy Marcina Skyszczewskiego, biskupa Tuchyńskiego, kasztana płockiego
i krakowskiego do tegoż i innych z lat 1593 - 1625.
21. - Pol. F. IV. 198. - Listy ~~do~~ Benedykta Wajny biskupa wileńskiego do Janusza Radzi-
willa kasztana i innych z lat 1595 - 1601. tudzież listy Jana Abramowicza
i innych ~~do~~ ^z Knytofa Radziwilla hetmana w. lit. 1595 - 1600.
oraz innych z lat 1595 - 1600.
22. - Pol. F. IV. 199. - Korespondencja Janusza Radziwilla koniuszego i podkoniuszego
WXL. wojewody wileńskiego († 1620) z jego ojcem Knytofem
hetmanem w. lit. († 1603) z lat 1596 - 1602. p. 241.
23. - Pol. F. IV. 201. - Listy Andrzeja Lenyńskiego do Bogusława Radziwilla koniuszego
WXL. i innych z lat 1600 - 1672.
24. - Pol. F. IV. 202. - Listy Janusza Radziwilla kasztana wileńskiego do Mikolaja
Knytofa Radziwilla i innych, z lat 1601 - 1659.
25. - Pol. F. IV. 204. - Listy Jarosza (Hieronima) Wotowicza, podskarbnego w. lit., z lat 1605 - 1616
oraz Jana Kopcza, z tychże lat, do Mikolaja Knytofa Radziwilla.
26. - Pol. F. IV. 205. - Korespondencja Stanisława wojewody krakowskiego i Jęzego marszałka
wielkiego koronnego Lubomirskiego z lat 1606 - 1664 oraz Mikolaja Paca
z lat 1606 - 1624. do Mikolaja Knytofa Radziwilla i innych Radziwiłłów
27. - Pol. F. IV. 206. - Listy Anny z Kiszłow Radziwiłłowej do Knytofa sułtana pp.,
wojewody wileńskiego i hetmana w. lit., oraz do innych Radziwiłłów
z lat 1606 - 1645.
28. - Pol. F. IV. 207. - Listy Samuela Grzędzkiego, dwornika Knytofa Radziwilla
hetmana w. lit. († 1640), do niego. Grzędzki jest autorem ~~opisu~~ dzieła
historycznego o wojnach kosacho-polskich 1648 - 1657. - listy ~~Jana~~ Sobieskiego
do Radziwiłłów, z lat 1609 - 1689. (Kat.).
29. - Pol. F. IV. 208. - Listy Jana Albrychta Radziwilla na Kłecku do krewnych
z lat 1610 - 1654.
30. - Pol. F. IV. 211. - Korespondencja Stanisława, wojewody rawskiego i legnickiego,
oraz Hieronima, podkanclerzego koronnego, do Radziwiłłów 1613 - 1697.
(Radziejowski)

31. - pol. F. IV. 213. - Listy Aleksandra Goniowskiego pisana i referowana listem
 sznyc, wojewody smoleńskiego, z lat 1617-1632 i Januła Mi-
 kłajewicza z lat 1620-1632 do Knytofa Radziwiłła wo-
 wdy wileńskiego, hetmana w. lit.
32. - pol. F. IV. 216. - Zob. poniżej Nr. 321.
33. - pol. F. IV. 219 - Listy Stanisława Radziwiłłowskiego wojewody śląskiego,
 z lat 1629-1636, do Knytofa Radziwiłła ~~do~~ hetmana w. lit.;
 oraz listy Ryszarda Lewasa, 1630-1639, Jakuba Zadziha biskupa
 chełmińskiego, ^{brakowskiego} Januła W. Koronowego, Bogusława Radziwiłł-
 owskiego biskupa tuckiego, Macieja Lubiewskiego arcybiskupa
 gnieźnieńskiego, Ludwika Tyebickiego biskupa brackowskiego,
 Franciszka Dotuła Tyszkowskiego referowana. pisana list. pożady
 biskupa smoleńskiego, Piotra Parczewskiego biskupa smoleń-
 skiego następnie zimorodzkiego, z lat 1634-1651. do Jana
 Stanisława Sapiehy marszałka w. lit. i do Radziwiłłów.
34. - pol. F. IV. 221. - Listy Józefa Jana Bodanowicza, Jana Dougięty,
 Zawiszy referowana i pisana list. w ławie biskupa wileń-
 skiego, Jęzgo Białozora biskupa wileńskiego, Jana Stanis-
 ława [? Lenyńskiego] biskupa kopyńskiego do Jana
 Kłajewicza Radziwiłła na Klecku, z lat 1654-1680.
35. - pol. F. IV. 222. Listy Andrzeja Olszowskiego biskupa chełmińskiego,
 podkanclerzego koronnego z lat 1667-1673 do Michała
 Kazimierza Radziwiłła wojewody wileńskiego, hetmana
 polnego litewskiego; - listy Jana Karwowskiego do Jana
 Sobieskiego marszałka i hetmana w. kor. z 1668 r.
36. - pol. F. IV. 223. - Listy Konstantego, Janusza i Aleksandra
 Ostrogskich do Knytofa i Janusza ^{Janusza} Knytofa Radzi-
 wiłłów Knytofa (+1603) i Janusza (+1620) Radziwiłłów.

C. Korespondencya Sapiechów. - 7
 (Zob. powyżej NN. 7, 8, 33.)

37. - Pol. F. IV. 203. - listy Piotra Madrichowskiego z lat 1602-1624. - Hydryza(?) J.
z lat 1604-1621. do Lwa Sapiehy kancelerza w. lit.
38. - Pol. F. IV. 210. - listy różnych osób do Jana Stanisława Sapiehy, marszałka
nadwornego 1617-1620 i marszałka wielkiego litewskiego 1620-1635.
39. - Pol. F. IV. 214. - listy J. Bielskiego do Jana Stanisława Sapiehy z lat 1621-1631.
40. - Pol. F. IV. 215. - listy Jana Faszewskiego do tegoż z lat 1624-1627.
41. - Pol. F. IV. 216. - zob. poniżej Nr. 321.
42. Pol. F. IV. 217. - listy Gregoria Zdanowicza, sekretarza Lwa Sapiehy, pom. zcl.
Miesicki, Krcus, IV 721. i Wierzbicki Hist. liter. I. 67) do Jana Stanisława
Sapiehy marszałka w. lit. z lat 1626-1633. - listy studnoga, Jędrzeja
i Mikołaja Kubieńczyków do Krzysztofa Radziwiłła i innych Radziwiłłów
z lat 1626-1705.
43. Pol. F. IV. 218. - listy Stanisława Serafina Jagodyńskiego, z lat 1627 i 1628; oraz
Andrzeja Piotrkowicza, królowa krakowskiego, z lat 1629-1631 do
Jana Stanisława Sapiehy marszałka w. lit.
44. Pol. F. IV. 220. - listy Piotra Genricha, biskupa krakowskiego i pastora kancelerza
honorowego, ^{marz.} do ~~Jan~~ Sapiechów z lat 1637-1679.

319. (ark. 88c)

niezmiernie interesujących. Odpisy są niestety niestaraune, nie składowane
 Zbor ten należy, zdaje się, do zboru odpisów patawolskich, jak NN. 314-316.
 320. Podać poniżej wymagolucione (korespondentów) nazwisk, przytem uważyć, że
 cyfra przed nazwiskiem ^{cyfra} oznacza, ile listów ^{cyfra} tegoż samego korespondenta, ^{cyfra} oznacza, że tylko jeden list korespondenta
 tego nazwiska ~~tu~~ znajduje się w naszym zbiorze, cyfra po nazwisku oznacza
 datę względem daty listu.

cyfra przed nazwiskiem
 oznacza ile listów
 tegoż samego
 korespondenta,

Borubowski Jan 1578; Borecki (?) 1594; Broniewski Marcin sekretarz królewski
 1578; Byłno. Fryderyk Bernatowicz 1599.

Castell (?) Marcin 1581 do Kępczy (Chodkiewiczowi list gospodarski, tutejsi;
 Chreptowicz Adam 1609; Czarkowski Bismarck 1599; ^{Czarkowski Piotr 1578} Czartoryski Józef z Chod-
 kiewiczem Michałowa 1578; Czartoryski Michał książę 1578.

Dubicki Daniel 1600; Dulski Jan handlarz chetwierski 1579.
 z Yorki hr. Stanisław wojewoda pomorski 1578; Gucłowa (?) 1599; Gra-
 nierski (?) Stefan, ber daty; 2 Gregorowicz Bartłomiej do J. K. Chodkiewicza 1591. 1592;
 2 Grodziński (?) 1607. duży list gospodarski.

Hotowicki Gasmy Jarosław starosta lubawski 1599; Hornostej J. ber daty.
 Jarosław Jan 1578; Tłowski Kasper 1578.

Jomar Jarosław 1594; 2 Korecki Joachim 1591. 1599; Korsak Józef 1574;
 Koryciński Rafał 1600; Koryzna Kłazarz 1609; Knechtowski Jan 1598;
 Kulcik Jan 1594; Kurbiski Andriej Michajłowicz książę 1577; 2 Kurassowic.
 Marcin 1602.

Lashowski Jakub 1573; Leonianus Andreas 1611 (po Tarnie); Lenczyński
 Andriej 1598.

3. Madaliński Jakub 1606; Maliszewski Jan 1599; Mielski Jan 1599;
 Moduski (?) Kasper 1576; Magilnicki Adam 1597; Montanus F. L. książę 1600.
 Nicolans Andreas (?) 1609; Niezapewicz Fiedor 1599; Nonhardt Stehr 1616.

2 Ocieski Joachim starosta Olsztynski 1597, 1598; Odachowski Jan 1592;
 Offanassiewicz Andriej 1609; Orlowski Jęży książę Stuchi 1577; Ostrowski 1592
 Piotrowicz Furs (?) (Furij?) 1597; 3 Podwinski Adam 1576; Pro... (?) Ja-
 kub 1612; Pukszta Stanisław 1599 z aktami i listami.

Rakozia Oskafrej; Dobnyński Jarosław, ber daty; Rajochi Alexander ber daty;

Żanell S. 1608; Żatowska Anna Kiersznowska 1610; Kolutowski 1600;
Rogozinski Ignacy 1609; Rządowski Jan 1608.

Sauguszo - Kosiński ks. Krchary 1593; 2 Sawicki. Andrzej Kantolan
podlaski 1577, 1578; Serny Jan 1599; Siestrowski Paweł, bez daty;
Skunicki Andrzej 1602; ~~Skunicki Tadeusz wojewoda nowogrodzki 1590~~; Stupecka
Zofia Kantolanowa lubelska 1577; Stabrowski Wojciech 1577; Stadnicki Stanisław
1577 do Krystyny Chodkiewiczowej; Stanocki Krzysztof porucznik 1609; Sta-
nistawski Jan 1591; Strębosz Stanisław 1576; Stygielnaś Andrzej 1602 (ogromny
list gospodarski); Szemeth Jan 1599; Szklarz Adam 1610; Szkoda Józef 1609.

Talipski Wawrzyniec, rolnik w Kieci, 1568; Tawicki Seweryn 1608;
Tarto Jan wojewoda lubelski 1578; Tyglicewicz Skumin Todor wojewoda nowogrodzki 1590.

~~Wapala Katarzyna Bartłomiej podkomorzy derptski 1608~~

2 Wargochi Andrzej karnodzieja Wargawski 1600; Wazinski (Wazyński)
Bartłomiej, podkomorzy derptski, 1608; Wiesiotowski Piotr (1599) (marnaszkowski listki L. 1600 V.
2 Zabłocki ~~Janie Zabka, of. Kieciński~~ Halcher 1598, bez daty; Zaliniska
Katarzyna Chodkiewiczówna 1599; Zamoycki Jan 1574; Zharaski Stefan
1578; Zhorowski Andrzej 1579; Zdzitowiecki Mikołaj 1608; 2 Zembach
J. 1578; 2 Zielinski Krzysztof 1602; Zólkiewski Stanisław 1598.

~~Hist. Katalog CBP. podaje Wargawski jako źródło marnaszkowskiego listu
z 1600, nieznajemy marnaszkowskiego listu z 1600, który jest w rękopisie
Wargawskiego, przedtętu ten rękopis do zbiorów CBP.~~

~~Janie Zabka, of. Kieciński, 1598, bez daty, 1600, 1601, 1602, 1603, 1604, 1605, 1606, 1607, 1608, 1609, 1610, 1611, 1612, 1613, 1614, 1615, 1616, 1617, 1618, 1619, 1620, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629, 1630, 1631, 1632, 1633, 1634, 1635, 1636, 1637, 1638, 1639, 1640, 1641, 1642, 1643, 1644, 1645, 1646, 1647, 1648, 1649, 1650, 1651, 1652, 1653, 1654, 1655, 1656, 1657, 1658, 1659, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665, 1666, 1667, 1668, 1669, 1670, 1671, 1672, 1673, 1674, 1675, 1676, 1677, 1678, 1679, 1680, 1681, 1682, 1683, 1684, 1685, 1686, 1687, 1688, 1689, 1690, 1691, 1692, 1693, 1694, 1695, 1696, 1697, 1698, 1699, 1700, 1701, 1702, 1703, 1704, 1705, 1706, 1707, 1708, 1709, 1710, 1711, 1712, 1713, 1714, 1715, 1716, 1717, 1718, 1719, 1720, 1721, 1722, 1723, 1724, 1725, 1726, 1727, 1728, 1729, 1730, 1731, 1732, 1733, 1734, 1735, 1736, 1737, 1738, 1739, 1740, 1741, 1742, 1743, 1744, 1745, 1746, 1747, 1748, 1749, 1750, 1751, 1752, 1753, 1754, 1755, 1756, 1757, 1758, 1759, 1760, 1761, 1762, 1763, 1764, 1765, 1766, 1767, 1768, 1769, 1770, 1771, 1772, 1773, 1774, 1775, 1776, 1777, 1778, 1779, 1780, 1781, 1782, 1783, 1784, 1785, 1786, 1787, 1788, 1789, 1790, 1791, 1792, 1793, 1794, 1795, 1796, 1797, 1798, 1799, 1800, 1801, 1802, 1803, 1804, 1805, 1806, 1807, 1808, 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814, 1815, 1816, 1817, 1818, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, 1860, 1861, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 2681, 2682, 2683, 2684, 2685, 2686, 2687, 2688, 2689, 2690, 2691, 2692, 2693, 2694, 2695, 2696, 2697, 2698, 2699, 2700, 2701, 2702, 2703, 2704, 2705, 2706, 2707, 2708, 2709, 2710, 2711, 2712, 2713, 2714, 2715, 2716, 2717, 2718, 2719, 2720, 2721, 2722, 2723, 2724, 2725, 2726, 2727, 2728, 2729, 2730, 2731, 2732, 2733, 2734, 2735, 2736, 2737, 2738, 2739, 2740, 2741, 2742, 2743, 2744, 2745, 2746, 2747, 2748, 2749, 2750, 2751, 2752, 2753, 2754, 2755, 2756, 2757, 2758, 2759, 2760, 2761, 2762, 2763, 2764, 2765, 2766, 2767, 2768, 2769, 2770, 2771, 2772, 2773, 2774, 2775, 2776, 2777, 2778, 2779, 2780, 2781, 2782, 2783, 2784, 2785, 2786, 2787, 2788, 2789, 2790, 2791, 2792, 2793, 2794, 2795, 2796, 2797, 2798, 2799, 2800, 2801, 2802, 2803, 2804, 2805, 2806, 2807, 2808, 2809, 2810, 2811, 2812, 2813, 2814, 2815, 2816, 2817, 2818, 2819, 2820, 2821, 2822, 2823, 2824, 2825, 2826, 2827, 2828, 2829, 2830, 2831, 2832, 2833, 2834, 2835, 2836, 2837, 2838, 2839, 2840, 2841, 2842, 2843, 2844, 2845, 2846, 2847, 2848, 2849, 2850, 2851, 2852, 2853, 2854, 2855, 2856, 2857, 2858, 2859, 2860, 2861, 2862, 2863, 2864, 2865, 2866, 2867, 2868, 2869, 2870, 2871, 2872, 2873, 2874, 2875, 2876, 2877, 2878, 2879, 2880, 2881, 2882, 2883, 2884, 2885, 2886, 2887, 2888, 2889, 2890, 2891, 2892, 2893, 2894, 2895, 2896, 2897, 2898, 2899, 2900, 2901, 2902, 2903, 2904, 2905, 2906, 2907, 2908, 2909, 2910, 2911, 2912, 2913, 2914, 2915, 2916, 2917, 2918, 2919, 2920, 2921, 2922, 2923, 2924, 2925, 2926, 2927, 2928, 2929, 2930, 2931, 2932, 2933, 2934, 2935, 2936, 2937, 2938, 2939, 2940, 2941, 2942, 2943, 2944, 2945, 2946, 2947, 2948, 2949, 2950, 2951, 2952, 2953, 2954, 2955, 2956, 2957, 2958, 2959, 2960, 2961, 2962, 2963, 2964, 2965, 2966, 2967, 2968, 2969, 2970, 2971, 2972, 2973, 2974, 2975, 2976, 2977, 2978, 2979, 2980, 2981, 2982, 2983, 2984, 2985, 2986, 2987, 2988, 2989, 2990, 2991, 2992, 2993, 2994, 2995, 2996, 2997, 2998, 2999, 3000, 3001, 3002, 3003, 3004, 3005, 3006, 3007, 3008, 3009, 3010, 3011, 3012, 3013, 3014, 3015, 3016, 3017, 3018, 3019, 3020, 3021, 3022, 3023, 3024, 3025, 3026, 3027, 3028, 3029, 3030, 3031, 3032, 3033, 3034, 3035, 3036, 3037, 3038, 3039, 3040, 3041, 3042, 3043, 3044, 3045, 3046, 3047, 3048, 3049, 3050, 3051, 3052, 3053, 3054, 3055, 3056, 3057, 3058, 3059, 3060, 3061, 3062, 3063, 3064, 3065, 3066, 3067, 3068, 3069, 3070, 3071, 3072, 3073, 3074, 3075, 3076, 3077, 3078, 3079, 3080, 3081, 3082, 3083, 3084, 3085, 3086, 3087, 3088, 3089, 3090, 3091, 3092, 3093, 3094, 3095, 3096, 3097, 3098, 3099, 3100, 3101, 3102, 3103, 3104, 3105, 3106, 3107, 3108, 3109, 3110, 3111, 3112, 3113, 3114, 3115, 3116, 3117, 3118, 3119, 3120, 3121, 3122, 3123, 3124, 3125, 3126, 3127, 3128, 3129, 3130, 3131, 3132, 3133, 3134, 3135, 3136, 3137, 3138, 3139, 3140, 3141, 3142, 3143, 3144, 3145, 3146, 3147, 3148, 3149, 3150, 3151, 3152, 3153, 3154, 3155, 3156, 3157, 3158, 3159, 3160, 3161, 3162, 3163, 3164, 3165, 3166, 3167, 3168, 3169, 3170, 3171, 3172, 3173, 3174, 3175, 3176, 3177, 3178, 3179, 3180, 3181, 3182, 3183, 3184, 3185, 3186, 3187, 3188, 3189, 3190, 3191, 3192, 3193, 3194, 3195, 3196, 3197, 3198, 3199, 3200, 3201, 3202, 3203, 3204, 3205, 3206, 3207, 3208, 3209, 3210, 3211, 3212, 3213, 3214, 3215, 3216, 3217, 3218, 3219, 3220, 3221, 3222, 3223, 3224, 3225, 3226, 3227, 3228, 3229, 3230, 3231, 3232, 3233, 3234, 3235, 3236, 3237, 3238, 3239, 3240, 3241, 3242, 3243, 3244, 3245, 3246, 3247, 3248, 3249, 3250, 3251, 3252, 3253, 3254, 3255, 3256, 3257, 3258, 3259, 3260, 3261, 3262, 3263, 3264, 3265, 3266, 3267, 3268, 3269, 3270, 3271, 3272, 3273, 3274, 3275, 3276, 3277, 3278, 3279, 3280, 3281, 3282, 3283, 3284, 3285, 3286, 3287, 3288, 3289, 3290, 3291, 3292, 3293, 3294, 3295, 3296, 3297, 3298, 3299, 3300, 3301, 3302, 3303, 3304, 3305, 3306, 3307, 3308, 3309, 3310, 3311, 3312, 3313, 3314, 3315, 3316, 3317, 3318, 3319, 3320, 3321, 3322, 3323, 3324, 3325, 3326, 3327, 3328, 3329, 3330, 3331, 3332, 3333, 3334, 3335, 3336, 3337, 3338, 3339, 3340, 3341, 3342, 3343, 3344, 3345, 3346, 3347, 3348, 3349, 3350, 3351, 3352, 3353, 3354, 3355, 3356, 3357, 3358, 3359, 3360, 3361, 3362, 3363, 3364, 3365, 3366, 3367, 3368, 3369, 3370, 3371, 3372, 3373, 3374, 3375, 3376, 3377, 3378, 3379, 3380, 3381, 3382, 3383, 3384, 3385, 3386, 3387, 3388, 3389, 3390, 3391, 3392, 3393, 3394, 3395, 3396, 3397, 3398, 3399, 3400, 3401, 3402, 3403, 3404, 3405, 3406, 3407, 3408, 3409, 3410, 3411, 3412, 3413, 3414, 3415, 3416, 3417, 3418, 3419, 3420, 3421, 3422, 3423, 3424, 3425, 3426, 3427, 3428, 3429, 3430, 3431, 3432, 3433, 3434, 3435, 3436, 3437, 3438, 3439, 3440, 3441, 3442, 3443, 3444, 3445, 3446, 3447, 3448, 3449, 3450, 3451, 3452, 3453, 3454, 3455, 3456, 3457, 3458, 3459, 3460, 3461, 3462, 3463, 3464, 3465, 3466, 3467, 3468, 3469, 3470, 3471, 3472, 3473, 3474, 3475, 3476, 3477, 3478, 3479, 3480, 3481, 3482, 3483, 3484, 3485, 3486, 3487, 3488, 3489, 3490, 3491, 34~~

322. — Pol. F. IV. 232. — Rękopis papierowy, 395 mm. na 291 mm.,
pisaną cyframi rzymskimi w końcu XVIII wieku, na 267 k. ulb. inwizji opracowany.

Zawiera pod błędnym tytułem „Negocjacje z Tatarami 1502-1625”
szereg opisów robionych dla Naruszewicza, zapewne do jego tzw. „Tłk” z
rozmaitych aktów historycznych. Głównie są to wyprawki odpisy aktów
odnoszących się do stosunków między Polską a Turcją i Tatarami, ale z
lat 1553 do 1747, w puchtabach dawnośnych oraz umyślnie dla Naru-
zewicza robionych. Przytem właśnie znajduje się tu szereg aktów odnoszących
się, wśród nich, z samego początku: „Ordynacja Królowa Jagomasteri
Ostrowskiego hantellana krakowskiego” (jest to unajęnie ordynacji
ks. Janusza Ostrogskiego); Kartę przy abt zatytułowaną: „Prawa
Korony. Komisja między województwami Brzeskim i Podlaskim
z strony granic wydana” 1578 Decembr. 1. — Akty tatarskie są
początkowo z królów Stefana, Zygmunta III i Władysława IV; dużo jest
również do czasów Augustusa II i Augusta III.

Hist. pochodzenie rękopisu nie jest mi znane; zapewne przeszedł
do CBP. ze zbiorów Towarzystwa Przyjaciół Nauk w 1833 r.

≡ Tu wstawić Nr. 323. na str. 89a

324. — Pol. F. IV. 239. — Rękopis papierowy, 370 mm. na 230 mm.,
jedna kolumna, XIX w. pisaną na 77 k. lb.

Zawiera spis (protokół) przym. podań, listów itd. do Księcia Adama Jęcego
Czartoryskiego, kuratora obrotu naukowego wileńskiego, przychodzących w 1816-1817 r.,
podczas pobytu jego w Warszawie i w Pratawach. — [Kob. Nr. 273.]

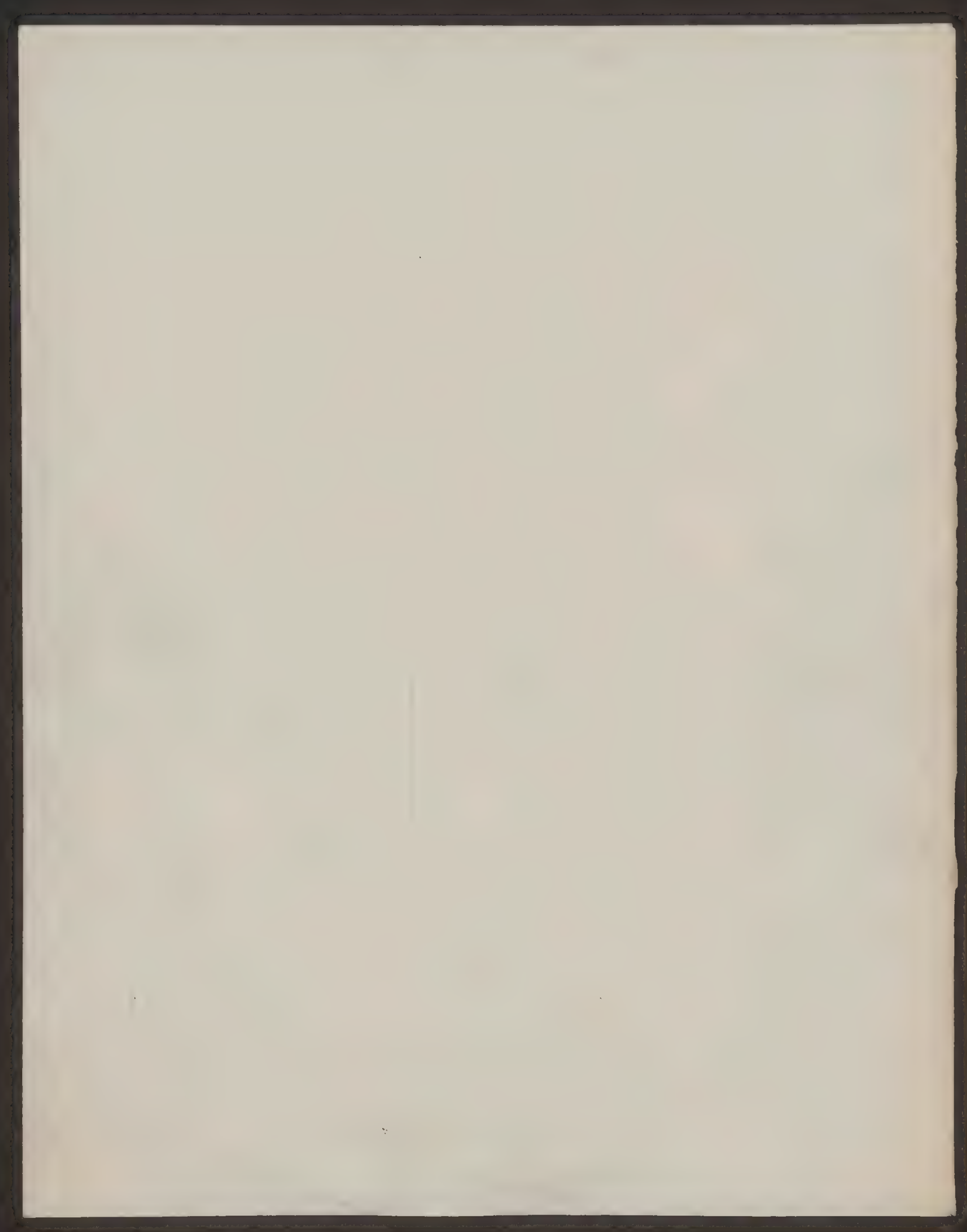
Katalog dzieł polskich rękopisów CBP. wymienia szereg innych, do dzieł
Uniwersytetu Wileńskiego z czasów kuratorstwa Księcia Adama Czartoryskiego odnoszących
się do rękopisów, których widzieć nie udało się. Przy-
wódz je jednak poniżej, w nadziei, że się wiadomości o nich przyda historykom
tych czasów i tej instytucji. Są to rękopisy:

Pol. F. XVIII. 11. — protokół przym. edukacyjnych wychodzących od kuratora
Imperatorskiego Uniwersytetu Wileńskiego J. Księcia Adama Czartoryskiego. Po-

323. — Pol. F. IV. 233. — Kłopot papierowy, 340 mm. na 195 mm., jedna kłopot w XVIII wieku na 120 kł. b. pisaną, oprawioną w skórę.

Zawiera pod tytułem: „Nowy zbiór pisy tym listy od różnych pisanie y kommissya do Ordynaryi Ostrogskiej dóbr opisanie y dawne in A° 1754” kopyarkę listów pisaných do Tadeusza Agniewskiego, kanclerza 1744–1770 następnie 1770–1783 wojewody Trockiego, jego nowy wojnowe i inne pisanie ~~do niego~~ w związku z nim będące, oraz kilka pismogłosów itp., a na k. 116 rzy. satyra pt. „Lysa rada Kolbuzowska, jasna lwowska, jaśniejsza warszawska, najjaśniejsza królewska.” Znaczenie. Xis. Sanguszko. Już nie być ślady....” odnosząca się do t.zw. transakcji Kolbuzowskiej czyli pościatu dóbr Ordynaryi Ostrogskiej.

Hist. z biblioteki Tadeusza Agniewskiego przeniesła. ten kłopot do Bibl. Jaturkowskiej, a z nią do CBP.

90.
201

respondencya...: kuznec w, nagrobienie Akademii Wileńskiej... lat 1803,
1804, 1812, 1816-1818, 1821-1824. i rejestrow, dziesięć tomów.

Pol. F. XVIII. 12. - "protokoły albo rejestry posm edukacyjnychch umg
dowych puzkożących, alias pisma edukacyjne umgowe...", lat 1815
1816, 1817, 1819, 1822, 1823; pięć tomów.

Pol. F. XVIII. 13. - "protokoły albo umg kopie protokołów posiedzeń
rządu, rady i czercech oddziału naukowych Uniwersytetu Wileńskiego, puc
stano do JOK. Jellp. Adama Czartoryskiego jako kuratora tego Uniwersytetu
za 1823 rok; dwa tomy.

Pol. F. XVIII. 14. - "Rapporta komisyyi sędowej Edukacyjnej do
Kuratora Wydziału Nauk Wileńskiego Adama Czartoryskiego" lat 1816-1821.

Pol. F. XVIII. 15. - "Mysagi i Rapporty Komisyyi sędowej Edukacyj-
nej do Kuratora Uniwersytetu Wileńskiego Adama Czartoryskiego" lat
1819-1820.

Pol. F. XVIII. 16. - "Rapporty Uniwersytetu Wileńskiego do JOK.
Adama Czartoryskiego Kuratora tego Uniwersytetu i opyt jego Wydziału" lat
1816-1818; trzy tomy.

325. - Pol. F. IV. 240. - Rękopis pergaminowy, 360 mm. na 105 mm. pisa-
ny dwiema rękami w końcu XVIII w., na 5 k. lb., nieoprawiony.

Zawiera: a... k. 1-46 "Rejestr paków z zabranym archiwum dypl-
matycznym z Warszawy miesiąca lutego roku 1795." podpisany własno-
ręcznie przez Cyprjana Łowisłkiego, kancelarzi wielkiej koronnej urotryba-
ta, oraz przez odbierającego umguska rosyjskiego, kollerishiego sowieluśta.
Cyryla Górefowicza. Odnosi się do pucwileżstwa ^{do Petersburga} zabranu ^{z Warszawy} i kazani
Katarzyny II z 26 listopada 1794. Motywy Koronnej i archiwum kancelarzi
koronnej.

b... k. 5. "Rejestr kuszg Archiwum Koronnego w skryniach Anguarta
w miesiącu lutym roku 1795 upakowanego."

¹ k. 12. Pzamużki, Oucanie kuzr u anżobu Anżobekow Mzpużki
str. 12 i nast.

202
Hist. z ~~Biblioteki Putawskiej~~ ~~z~~ ~~Rekopis~~ należał do Biblioteki
Tadeusza Czackiego w Porycku, gdzie numer Nr. 758. Tam został zarego-
strzony przez Gólsbrovskiego. Z tymże samym Num. przeszedł 1818 r. do
Biblioteki Putawskiej KK. Czartoryskich, a w 1833 r. do CBP.

1 Tak np. w CBP. ^(egzemplary, rękopisy Pol. F. IV. 10, Pol. F. IV. 38, Pol. F. IV. 41 i Pol. F. IV. 65) znajduje się ^{dwie egzemplary} w Bibliotece Jagiellońskiej;
w Krakowie z Rekopiszy 10.; w bibliotece Inst. Narod. im. Ossolińskich
z Rekopiszy 61, 62, 63.; w Bibliotece Tadeusza W. hr. Pawłowskiemu an. Łowicz.
pisz egzemplary. Bibl. Łódzkiej posiadała jedną tego tytułu rękopis. G. Janowski, Specim. 1.

2 Nieciche. Korona, IV, 728 nazywa go rękopisem prawnym Wschowskim;
Łęgowski był w 1626 i 1632 r. margrabiem izby poselskiej, co do autor-
stwa jego Apologii królewskiego por. rękopis. Biblioteki Państwowej w Warsza-
wie Nr. 16.95. Ossowski, Katalog, str. XXVII.

327. — Pol. F. IV. 244. — Rekopis papierowy, 400 mm. na 258 mm.,
pisany jedną ręką z końca XVIII w. na 7 k. lb., nie oprawiony.

Zawiera pod tytułem: „Opisanie poselstwa Konarskiego y Ostro-
roga wysłanych do zarzucenia Bonu Sforty, ^{nieznanego autora} Augusto-
wi [tak!!]. Instrukcja y Ceremoniał.” brulion rozprawy o zapra-
żonym w tytule przedmiocie. Języka nie od przedmiotu instrukcji:
„Skoro nasz paś się na miejscu stanie...”; pojem tekst autora:
„Odpowiedział na mowę Ostroroga tenże Wójt krótko....”

Hist. z daru Józefa Sierakowskiego przeszedł do zbiorów Towar-
zystwa Przyjaciół Nauk w Warszawie, a stał się w 1833 r. do CBP.

328. — Pol. F. IV. 250. — Rekopis papierowy, 335 mm. na 215 mm.,
pisany jedną ręką, XVIII w. na 57 k. lb., niedawno oprawiony, o k. 39 w skutek
zgniecia wilgoci u góry uszkożdony.

Zawiera ~~na 147. 148. 149.~~ <sup>nieznane opracowanie t.jw. Pamiętników Janusza owa-
rowskiego</sup> wotację zbioru Mikołaja Przemyckiego.

a. - k. 1-47: 54² sy. „KRONIKA TURCZKA”. Inscip. „Nagierwsze porządek Turkow iest s Tatarow ktori liata Bozego ^{Siedmsetnego przedniezlatnego piatego} wysli spulnoczi z ziemie iagorra keri Caucasu” Następuje, po 15 wierszach tego wstępu: „poczyna się poprzawsze czasow o Turczkich sprawach A na pierwey Przedmowa do wszystkich ludzi Chryścijan-skich.” incip. „Wzięcie rodzajowie luderi ktori się sprawują szwista wiarę....” Następuje rozdział I. „O różności poganów i o wierze Machometowej Titled. razem rozdziałów jest 48, z tych rozdział 33 umyślił się wysunąć na koniec rozdziału (patrz c), ~~co w tekście uwidoczniło się po kłopotliwej wolińskiej, i to w lekturze zaczęło~~ czarno: „hoc caput vide post chronicam Valachiae.”

b. - k. 48-54. „Spisanie kroniki o ziemie Wołoskiej także i o Hospodarach iei iako napirwci Volochowie przisli do ziemie Wołoskiej i ktori napirwsij Hospodar albo Voiewoda ich był od roku pirwszego Stworzenia Swiata s 8624 [!]¹ Od narodzenia Bozego 1352. W roku 1566, 28 die mensis Octobris W iassiech.” Inscip. „S Bozei wolei napirwsi Voiewoda Dragossa....” kończy zaś na k. 54. „.... Sam Hospodar karze zarasz gardłem, on sam szędzi.”²

c. - k. 54^b-57. „Vypysz skroniki Turczkiej popisanej przez Michala Constan-tinowicza z Ostronice Kraza iednego ktori bil wzieth do Turkow wiadzi Janeczari ktorey dostal urochoni Mikolaj Brzeski K. J. M. Secretarz i dworzanin. beudacz poslem in anno 1566.” jest to trzypięćty tućci rozdział poprzedzający kroniki Turczkiej (zob. a). Inscip. „Dragula voiewoda Wołoski daa sini mriat....”³ (zob. a. wieku)

~~Tędyż ten przedstawia, pomimo rozczłaukowania, fałszywy, uwidocznił się na tym miejscu, cator jednolity: jest to dzieło historyograficzne, zebrał przez Mikolaja Brzeskiego lub kogoś z jego otoczenia, w Jassach w 1566 roku.~~

Tędyż ten przedstawia, pomimo ~~samego~~ rozczłaukowania na uwidocznił się powyżej, błąd 1566; cator jednolity: jest to dzieło historyograficzne o wiekach i sprawach turczkich i wołoskich, zebrał przez Mikolaja Brzeskiego, a spisane przez niego samego lub przez kogoś z jego otoczenia, w Jassach w 1566 roku. Brzeski sekretarz i dworzanin królewski, postawał do Turcji w 1566 r. w sprawach najazdów pogranicznych tatarskich i wołoskich, brał również udział w następnym ^{wieloletnim} poselstwie, 1567-1568, Motra zbiorowohnego kantolana wojnickiego, późniejszego wojewody krakowskiego. (zob. wyżej Nr. 304). W 304. rozdz. Kladman Jeron. d. Adam Berches, Praha 1824. II. 288. 372 f. i d. l. O czynności jego dyplomacji.

329. — Pol. F. IV. 253. — Złoty papierowy, około 350 mm. na 110 mm., wieloma złamami XVI — XVIII w. pisanym, na wierzchu jak 500 k. alb., nowe opracowanie i zatytułowany na górze „Сопруки”.

Jawiera mieszczona do dziejów polskich od 1572 do 1700, zebrana z rozmaitych luźnych odnośników, kart najrozmaitszych formatów, w jedną całość ułożoną i sklejonych. Między innymi zawiera m. in.:

a. Kopia listu do kancelaryj wielkich Koronnego i Litewskiego, z Łowicza d. 13 lipca 1572 wysłanego przez Jak. Mchawskiego, Stanisł. Karłowskiego biskupa, Albrahtha Łaskiego starostę i Jana Siemakowskiego biskupa wojewodów, jest to odpowiedź na undone zawieszenie o imieniu Zygmunta Augusta z pochwałą do ówczesnych królów. Błogosł. z XVI w.

b. Kilka kopii z XVI i XVII w. aktów dotyczących spraw po odjeździe Henryka Walezygo; listy senatorów litewskich z 1574 r. itd.

c. — Obciążenie kwot wyptanych dowodami wojшовым; „Pobu państwa 1581 odprawa żołnierzy według rozkazu J. K. Mci.” Błogosł. z XVI w. lub oryginał(?), niepodpisany i bez pieczęci.

d. — Akta, unwersaty itd. odnoszące się do elekcji Zygmunta III w kopjach z XVI wieku.

e. — Urzędy i listy rozmaitych duchownych, odnoszące się do Anstala z Capri uniecyja, z r. 1588, w odpisach z XVI w.

f. „Tęsta J. M. S. Sulejowskiego poselstwa Turckiego”. Tęsta, przedtem nieznaną wywiad za granicę państwa WKM. Pana mego Mitrowskiego, datem pisał o sobie Hozodarovi Wołoszowskiemu” Legacja z r. 1590, karta 9 ręk. XVII w.

g. — „Stawa pańców Polaków do króla o kuzia Polubickiego”. Tęsta. „Najjaśniejszy Mitrowski Król, powiadzi nam J. M. S. pan gnieźnieński, pan sędzia sandonierski” Bez daty, ręk. i jęz. ręk. XVI w.

h. — „Copia unwersatu Króla Stephana do starostów i dziedziców” Bez daty. Król pożyta Zygmunta Brzostowskiego celu wybrania przedoty w województwie sandonierskim.

i. — „Antykaty na sejm”. Instrukcja dla posłów i inne materiały sejmowe z 1590 r., ze zjazdu Kolskiego, instrukcja sejmiku Siedziwego itd. — Tęsta: „Ji

115 204
między pactami puer króla J. M. z Rzplc. wprawności i siły, tak w
poprządku naszym najprzedniejszy artykuł jest o przywróceniu do korony
kroniey ktorą nam za instancjami pnieżnych sejmów dopiś doleż
nie stało...". Obyczaj XVI w.

K. - "Summariusz roznych wiadomości zabrany roku 1606." Obyczaj
z XVIII w. z jakiegoż zbioru wstępnego takiego wych; jest też tu frag-
ment słowiarzowski na polskie t. zw. "Concines." Incip. "Pochy, który się
odprawował za króla Zygmunta I w roku 1533 [!] a w Białymostku
w roku 1537 pod Suwem, wzywał się na porządku kuzyna, z se-
nem brachowskiego pnieżnego Wołochu uchwalonym, sposobem takim
odprawował się. Tymczasem sposobem ~~obrotowym~~ ^{wyciągany} był czas obrotowy
stawie się na dzień Nawiedzenia Pauny Maryi..."

L. - "Informatia panna Molendzie na wyjeździe do Gdańska 17
Decembr. 1621 w obozie zastawionym." 8 kart, własnoręcznie pnież
Krzysztofa Arciszewskiego pnieżana.

m. - "Roku 1622 d. 15. Martu w. Włławie Summariusz zapłaty szlache-
czności wojsku J. K. M. pod regimencie Osurneonego Księcia J. P. Hetmana Włł.
bedzemu. Postanęch pnieższy z skarbu J. K. M. Wielkiego Księstwa Litewskiego
złp. 82000..." Hetmana wielkiego w tym czasie nie było, polnym hetmanem był J.
X. Krzysztof Prochowski.

n. - "Inwentarz budowania we dworze Głazawskim poddańcy i sprzążu-
nie w Głazawach: Łaszewie pnież oddańcu służby zaprzężowanych i innych
drobnych rzeczy podług rejestru pnież urzędu Brodnicki i inwentary...
1623." Inwentarz wsi, pnież poddańcy, była itd.

o. - List Krzysztofa Arciszewskiego (?) do Kcia. Krzysztofa Rad-
willa hetmana polnego i kanclerza wielkiego, z Włodawy 18 Sept. 1623.
(nie podpisany).

p. - "Contenta artykułów ziemie Zmuydzkiej."

r. - "Apparatus bellicus anno 1635." Incip. "Constat tego ile kosztować
może aparat wojenny z artillerią i proviantem..."

s. - "Propozycja sejmowa J. M. Kaza. Canclerza koronnego Anni 1639."
Incip. "Machina świata materialnego wspaniałości Boska wystawiona..."
Canclerzem koronnym był wtedy Piotr Jędrski biskup pnieżski.

- t. - Artykuły (ustawy) cechowe miasta Łowicza z 1658 r.; ogółem z XVII w. kart 8.
 u. - "Instrucya starostwa Sochaczewskiego z [wscia] Gierwoulą 1661."
 w. - "Księstwo rządu i bnywd puer stanowisko w mieście Stawółczach w dobrach
 dziedzicznych domagńskiego starosty Dubieńskiego pacygowych puez chorągwi dwie.
 J.W. Jędr. Wojewody Trockiego" kart 11; przy interesujące dla historyi Stomachow
 ludności wstawiarskiej.
 x. - "Declaratio od Tronu" i dwie mowy na sejmie 1679 r., tudzież trzy mowy z sejmu
 1681 r., mianowicie Michała Kazim. Paca wojewody wileńskiego, Mariyana Ogórskiego woje
 wody trockiego, Przemyskiego panta kaliskiego, Lubomirskiego Hieronima chorążego ko
 ronnego, margata izby poselskiej, oraz ustęp mowy Jana III.
 y. - "Specificatio rządu w księstwach Stuchum i Kopylskim puez powłotny
 Podbańdowego W.X.L. [Karola Stanisława ~~Ks.~~ Radziwiłła] zajął w Maio w roku 1695."

330. - Pol. F. IV. 254. - Księgi papierowy, 365 mm. na 210 mm., wieloma
 zhami ~~prawy~~ XVI - XVIII w. ~~prawy~~; k. ulb. ~~prawy~~ 498.

zwiera zbiór ~~adpisy~~ materiałów historycznych, a mianowicie dysputy sejmowe
 z XVII i XVIII w., lauda sejmikowe, instrukcje na sejm i sejmiki XVI - XVIII w.
 oraz na sędziów bieski itd. itd. w wyprawach z krajem grodzkich lub ziemskich oraz
 trybunałskich ze wyprawach prawie stron polski, a ~~ponastu~~ znajduje się także
 aktów prywatnych, ~~nie~~ uważa, jednakże treści tomu stanowię publiczne. Wśród
 innych:

- a. - Manifest województwa polskiego za rok 1607 r.
 b. - Oblata laudu województwa Wolyńskiego z 1633 r. - laudem podobne
 tegoż województwa 1696 r. - Manifest litewskich portów 1698 r. - laudem wolyńskie 1699 r. -
 Oblata laudu sejmiku bieski ordynis wojew. Wolyńskiego 1758 r.
 c. - Lauda ^{sejmikowe} województwa Nowogrodzkiego z 1704, 1707, 1710, 1712.
 d. - Manifest patriołów powiatu Staroborskiego 1760 r.
 e. - Dysputy sejmiku Warszawskiego 1649 r. (tylko gołkory ^{styp}).
 f. - Dysputy sejmowe z XVIII w., to jest sejm: grodzieński 1724 (fragment);
 - grodzieński 1730 (obrzany); - warszawskiego 1732; - tegoż sama redakcja

w trzech egzemplarzach; — warszawskiego sejmu pacyfikacyjnego 1735 (dwa dyaryuze, pierwsze); — warszawskiego 1738; — fragment dyaryusza bez daty; — warszawskiego 1739; — grodzieńskiego 1752; — warszawskiego 1758 (obzeru); — warszawskiego 1760.

- g e. — Dyaryusz sejmików orszańskich 1764. — Cf. g.
- h f. — "Belarya albo dyaryusz o przyłączeniu i odstąpieniu Kie'a. Dąbkowa pod Kamienicą 1764."
- i g. Dyaryusz i żądania. (bez daty). Dyaryusz sejmiku powiatu przemyskiego. (bez daty) i dyaryusz sejmiku powiatu Orszańskiego. ^{obcywa,} (bez daty, po 1764 r.). —
- k h. — Dyaryusz trybunału w Mińsku, bez daty, w dwu egzemplarzach.
- l i. — "Artikuly wojewoźstwa krakowskiego z listem do państwa posłom na sejmiku proszkowskim który był dnia 15 Septembris Anno 1576". Oryginał z XVI w., kart 4, bez podpisów, do ręk zapisane w XVI w. na błękitnym pod instrukcją.
- m k. — "Instruccia" dla senatorów litewskich podczas królowania po Józefie Augustynie, jak mają odpowiadać senatorom koronnym. Oryg. z XVI w. na pergaminie 3 kartach.
- n l. — "Artikuly postom oddane na sejm warszawski Stanisławski i Tatarski etc." z czasów króla Stefana, sejm z XVI w.
- o m. — Punkt instrukcji Króla Jęgo Włostwa (bez daty).
- p n. — "Instructio ... na synod do Biskupa Litewskiego [1595] ... przez Jęgo M. faury rady, dignitarzy, unyduki i rycerstwo religij greckiej s korony i z W. X. d. ... " z XVI w., 1 karty.
- r o. — "Exorbitancie [Króla] Si[gnatura] III". Jest to instrukcja na sejm postom województwa brzeskiego z XVI w.
- s p. — Instrukcja postom krakowskim na sejm 1627 r. (obzeru, oryginał). — Instrukcja postom ziemińskim na sejm koronacyjny 1634 r. — Instrukcja obzeru postom sejmiku generalnego śródzkiego 1634. — Instrukcja sejmiku warszawskiego 1651 r. — Instrukcja od wojsha do prymasa 1663. — Instrukcja postom województwa sandzkiego na sejm 1665. — Instrukcja od wojsha do senatorów 1668 r.
- t r. — Instrukcja postom z generalu mazowieckiego do hetmanów

koronnych 1672 r. — Instrukcja partem Towarzystwa „ujazdu” [!] na sejmie
marzawski 1673 r. — Instrukcja do hrabiego od wojaka litewskiego 1678 r. —
Instrukcja na sejm 1679 r. — Instrukcje ~~na~~ z lat 1691, 1692, 1693, 1697
na sejmy, do kancelarza i z kancelarzy koronnej na sejmiki etc. etc.
u S. — Instrukcja na sejm z XVIII w., głównie z czasów Augusta
II i Augusta III.

Część ten zbiór, utworzony ^{na jawni} ^(zwyczaj) z archiwum
kancelarii koronnej. Kilka rękopisów wskazuje na nową, głównie na
pochodzące z rękopisów, być może, że stał się dostad na, do Biblioteki im. J. Turowskiego.
Hist. Katalog rękopisów polskich CBP. podaje, że zbiór ten pochodzi do
Petersburga z Biblioteki J. Turowskiego.

331. — Pol. Q. IV. 8. — Rękopis papierowy, 200 mm. na 162 mm.,
pisany jedną ręką, na 16 k. lb. XVIII w. na 16 k. lb., oprawiony w tekturę.

Zawiera nader ciekawy „Diariusz zabójstwa tyrańskiego Senatorów
Michajewskich w Stolicy Rómu 1682 y o obraniu dwóch Carów Joana
y Piotra.” Incip.: „Za żywota starego cara Alexieja Michajłowicza
rządził dworem carskim Artemon Sergiewicz” Brak końca. —
por. rękopis Muzeum XX. Czarotyńskich w Grahowie Nr. 179. str. 157-199.
[Teki Naruzewicza].

Hist. Według katalogu CBP. ~~na~~ pochodzi ten rękopis ze zbiorów Dubrowskiego.

332. — Pol. Q. IV. 23. — Rękopis papierowy, 203 mm. na 166 mm.,
pisany jedną ręką, w XVII wieku na 15 k. lb., nieoprawiony.

„Excerpt genealogii Najjasniejszego sp. Króla Jmci. Jana Sobieskiego
z własnego jego manuskryptu wypisany.” zaczęła się wspaniałym Inc. X. Nan-
cynus miał ciekawostką wiedzieć, że stał się domem mego nie wchodząc tedy w cięcia
ze czasu” po powstaniu ^(znanej) legacji o Legacji Czarnym i Jaz-
winiach Jmci. król był o samym Jazdzie. Marka napawając lubośnem
[Jazyges].

i ojcę suym jachłbi kancłante krakowskimi. „Ex hinc materia
wynurca nadzieja swego hetmana Staurskawa Łódzowskiego,
kancłanów i innych. Jest to odpis z autografu królow-
skiego.

Hist. do Biblioteki Łódzkiej dostał się zapewne pośrednio
jako kopia z oryginału, zautyż w 1796 r. do CBP.

¹ Zob. Chroscinski Stan. Adolb., Clypeus Serui. Joannis Tertii....
Brigue 1717.

333. — Pol. Q. IV. 30. — Ksopis papierowy, 192 mm. na 160 mm., różne
mi reshami XVII w. pisany, na k.lb. ~~1-20~~ 1-20, str. 33-185, i k. 93-323. opiewany
w ciemnym skórze.

Miscellanea historyczne z XVII w., odnozące się głównie do rokoszu
żubnowskiego i wypadków dziejów lat następujących, tudzież do wojny moskwa-
skiej 1634 oraz do wojny kozackich, zebrane, zdaje się, przez jakiegoś Litwina
Janusza unwersy maceur:

a. — k. 13-14. — „Rokoss”, notatki o t. zw. „rokozach” z lat 1271, 1284, 1295(!)

b. — str. 33-40. Janowczowie jakiegoś polskiego górnika o wojnie
kochoj 1537 r., będącego wolnym puchładem t. zw. Conciones.

c. — str. 41-185, k. 93-134⁶, 142-169, 176-177, 182-197, 210-227⁶, 232-259,
298-308: akta i pisma rozmaite, do dziejów rokoszu żubnowskiego
i lat 1605-1609, znane po treści. ^{listy i unwersały Stan. Łódzowskiego kancłana Pol.} kancłanów i innych, podobnych toż, zbiorów, i

d. — k. 169²-174. Unwersały wojenne Adama Kisiela wojewody
bractawskiego, listy Bohdana Chmielnickiego do Janusza Radziwiłła
wojewody wileńskiego i hetmana polnego łódzkiego 1649. itd.

e. — k. 174-175. Wiersz na bitwę pod Łachalem (17 czerwca 1649) wygrany
przez wojska litewskie nad ~~kozakami~~ Kozakami pod wodzą Kototy: „Pieśń o tej
bitwie złożona A° 1649. Nola jako o Korcekiem. pnes Samuela Gadom-
skiego, który tam był....” „Lucy.” C mity Boże, świat się powołać mićci
— Ze się zuchwale serce w chłopstwie pieni, — Ostroż sążby kozackie
na Litwie — Już toż bitwa....”

f. - k. 178-181. "Wzięcie bolu y zalu pnes spalenie y spustoszenie miasta Potocka
ad nieprzyjaciela Moskiewskiego w roku 1633." Wiersze ~~nie bogo paupers~~ warte literackie.

g. - k. 198-201. "Opisanie wzięcia Smoleńska" 1611. Insc. "Kto chce wzięcia istotnego -
Asigadz zaku Smoleńskiego - pniey tay te iarte mala,"

h. - k. 201-207, 229-231. Materiały do dziejów ~~lat~~ wojny moskiewskiej 1633-1634
i karta z lat 1637, 1651 i 1652.

i. - k. 260-269. Wiersze, i powieści treści uoboznej, dalej ruski wiersz o Chocimiu
p.t. "Pieśń Wołoszech" z 1620 r. zaczyna się: "O Chocimiu krosi dawny, Na wiosie
zenu wielni stawny..." Następuje pieśń na odsiecz Smoleńska ~~p.t.~~ "Pieśń piosen
w roku 1634," wreszcie "Nowa pieśń albo Triumph Moskiewski." Insc. "Stawna korono
polski niezwalzoney"

k. - k. 270-273, 276-297. Karta i prasa do dziejów lat 1609-1611, sprawy
Dymitra Samozwanca itd.

Hist. - 2 krolewski zatwierdzony pismem w 1796 do CBP.

Liter. - Bielowski Mss. th. 159.

334. - Pol. Q. IV. 33. - Rękopis papierowy, 205 mm. na 170 mm.,
wskazanie XVI lub w powstaniu XVII w. na 34 k. lb., ~~stwierdza~~ oprawiony w dupy potowu XIX w. -
"Kronika z łacińskiego języka na polski przetłumaczona krolow polskich
y koroney polskiej a nayprzedniej o narodu polskiego prawdy rymu porządku."
~~to jest to~~ puchat wydany w Toruniu 1597 r. dzieła łazna Gliżuera p.t. "Chro-
nicon Regum Poloniarum una cum origine gentis Regnique poloniarum..." Insc. "Niz Catalog
krolow wystupich narodu wielkiego polskiego wyliczai bide y to rzecy, ktore w opisanu
sie potnebnie bye rozumiey skracile, Stuzna rzec jest abyeh porządek narodu tego
jaki najkrotszy wyrazit..." Na k. 4-13^b jest uweze rzeczopowalbach, duzo o "Hnolach,"
polemika z Kromerem i Krantzem; k. 14 i 15. Sprawa krolow polskich od Lecha
do Zygmunta III. - k. 15^b o Lechu. - k. 23^b o Wyznieniu. - k. 25^b o dwunastu woj-
wodach. - k. 27. "Kralus zwar ty krol." - k. 29. Lech II. - k. 30. "Wenda pauna."
k. 32. "O dwunastu wojewodach znouu po smierci Wandy w polsce kroluzych."
k. 33. "Przemyslaw albo kence." - k. 34. Bez osobnego tytulu o t.zw. Lechu II. - Konce:
"Co gdy o tym paunciu poganskim piodkow nangeh przemy, wiech uwazę terazniemy wielcy pauncie
i zlaeta polska, gdzie uwa by polnemi, letony dla pjanstva swego rzadko albo wscho albo zachod

przed wybudowaniem Tretera i Wargochiego)

skiego księcia pruskiego Radzwillowa, sporządzony w Jemnicy, d. 12 Czerwca 1600 r. przez jakiegoś "F. G. N." Na k. 2 ulb. jest awersz ~~nieznanej~~ ~~bliziej~~ Andrzeja Prziemieńskiego podwojewodziego Gorychowskiego, który w nim udzielił o swym udziale w bitwach pod Lubieszowem i pod Byczyną. Wypisujemy, że F. G. N. skopował sobie peregrynację Radzwillową w 1600 r. z rękopisu będącego własnością owego Prziemieńskiego.

Hist. z Biblioteki Państwowej pruskiej w 1796 r. do CBP.

337. — Pol. Q. IV. 45. — Rękopis papieroowy, 203 mm. na 160 mm., pisany jedną ręką XVI w. na 96 k. lb., oprawy w skórę, uszyty sznurkiem z wycioskami; w środku wyblakła dziura, ~~niektórzy~~ złoty w medalionie herby połączone polskiej i Litwy z napisem w otoku + Sigismundus + Augustus + rex + Poloniae + Mag. + dux + lituanie. Po nad tem: "Anni 1557." — poniżej zaś "Augusti." Rękopis jest przedrukowany.

Zawiera ważne dla historii wojen wojen polskiej XVI w. materiały. a. — k. 1-14. — "Artykuły które mają być opowiedziane panom Rotmistrzom iako się mają zachować takież towarzyschem swemu i czeladzi rozkazać wojsce tak y w obozie tak na leżeniu iako y w ciągueniu. A iżby każdy pamiętał a niewiadomością się niewymawiał bo w każdym stanie a zwłaszcza w rycerskim bez porządku żadna rzecz stać nie może. Abożem gdzie jest kaza tam też y bojaż tam miłość y rząd a przodkiem łaska boża której każdemu nadewszystko potrzeba." Artykułów (przepisów) razem 47.

b. — k. 30-43. (tytuł na k. 32.) — "Articuli według ktorich się puszczają sprawować maiz." poprzedzone edyktem królewskim (Zygmunta Augusta, bez daty) i "prysięgą puszczarską". Artykułów tych 32.

c. — k. 50-67. — "Strzelba i wszytka munition ku niej przynależąca którą Jego K. M. raczył mieć ku Iphliantom Anno 1557. 16 Yalii." jest to wyzgodolnienie całej artylerji, dział, kul i pryzarów, wprowadzoną na wojnę pozwolską.

d. — k. 68-96. Pod tytułem "Wyprawa" szczegółowe spisy tych wysiłków

zasilców w amunicyi i przyborach, które posyłało wśród wojny inflanckiej 1561-1563 woźcom królewskim, mianowicie 14 czerwca 1561 Mikołajowi Radziwiłłowi wojewodzie trockiemu, hetmanowi Wielkiego lit.; d. 11 Sierpnia 1561 Florianowi Żebrydowskiemu kapt. lanowi lubelskiemu, hetmanowi polnemu ^[nadwornemu] horońskiemu; d. 2 Grudnia 1562 Radziwiłłowi; d. 14 Sierpnia 1562 Gregonowi Chodkiewiczowi kapt. lanowi trockiemu; d. 17 Stycznia 1563 Radziwiłłowi; d. 30 lipca 1563 „wyprawa do Iphlant s knechty niemieckimi”; d. 28 listop. 1563 do litewskiego a d. 11 grud. 1563 do koron. nego wojska.

k. 15-29^b, 44-49^b, 81, 89. brate. — Na k. 2. tytułowej podpisano z brzegu ręką XVII w. „Johann Michel Anilt (?)”, zapewne jako właściciel rękopisu.

Hist. z Biblioteki Jezuickiej pocięty w 1796 r. do (BzP).

⌘ pod ogólnym, na k. 2 rękopisu, posłowie wyhaligrafowanym tytułem: „Porządek prau Rycerskich wojennych który K. J. M. postanowić raczył gdy wojsko miał przeciwko Iphiantom Anno 1557, 3 Augusti.”

338. — Pol. Q. IV. 54. — Rękopis papierowy, 210 mm. na 165 mm., podług ręką XVIII w. na 55 str. lb. francy.

Zawiera: „~~Roman~~ Opysjezdze królowej Bouy do Polrki”. Rękopis podobna do tego Romanu o arslow, Bouie. Podobny treści i tytułu dzieło pisał J. E. Monasowicz.

Hist. z Biblioteki Jezuickiej.

z ob. ręk. ~~Różnosc~~ Nr. 393. (Różnosc. F. XVII. 74).

339. — Pol. Q. IV. 59. — Rękopis papierowy, 205 mm. na 170 mm., pisany dwoma rękami XVII w. na 401 str. lb., tekst pisany ^{niekiedy ręką} na stronach nieparzystych, na parzystych zaś rader naciągane drugą ręką dopisane; oprawy w tekturę.

z rozmaitych gatunków wedy. Artykuły są, doci obzeru, opracowane, 209
 iżożu powiera uciety, jednak tylko litery A, aż do wyrazu "Aury".
 Autor dał zbiorowi temu ~~pod tytułem~~ według wyrażenia zawartego
 tytuł: "Prawa i zwyczaj narodu polskiego". W przedmowie, p.t.
 "Fundament konieczny tej praw i zwyczajów narodu polskiego" podaje
 trzy powody, które go skłoniły do podpisania tej pracy, mianowicie
 1° chwata baska, 2° "żebym z młodych Polaków poformował
 doskonałych statystów", wreszcie 3° żeby pokazać "wielkość do
 codziennych rozmów konwersacji albo dykursów, żeby nie
 zawozić o sprawach tylko albo o gospodarstwie dyktować", żeby
 nie wstydliwemu zastawiać Boga uciobrazali... itd. — jest to
 robota jezuicka z końca XVIII w., sefer po wyrytkach dargi
 niewystających, bez wymienienia autora i miejsca powstania.

Hist. Z Biblioteki Zatorskiej.

Z innych dzieł.

kapitałkami
 średniemi, po prostu.

342. — Pol. O. VI. 1. — Recepty papierowej, 153 mm. na 115 mm,
 pisały bardzo odobrym piórem, ręką i pierwowz. polowy XVIII w. na 135 kłb.,
 opiewany w czarną skórę.

Zawiera: "Księgi polskie z rozmaitych medyków zebrane
 ku poratowaniu zdrowia ludzkiego". Alfabetycznym zebrane rozma-
 te przepisy odnoszące się do higieny i leczenia chorób, tzn. roz-
 liczne "Środki", od A do S; dalej nie ma. Tytuł na k. 1. brzmi:
 "Księgi pierwsze do zachowania zdrowia" następujących ksiąg
~~wskaz~~ nie ma. W miejscach wolnych poźniejsza ręką rano
 dodawata uwagi i przepisy. Dla historyi medycyny w Polsce
 recepty te nie jest zapewne pozbawiony uciążliwej wartości.

Hist. Z Biblioteki Zatorskiej, gdzie numer Nr. 344
 in O. — przedt w 1795 r. do Chp.

343. — Pol. O. VI. 10. — Rękopis papierowy, 90 mm. na 80 mm., jedna reszka XVII w. na 48 k. lb. pisany.

Jawiera rozmaite rady lekarzów, gozodarstw, o ziołach. Jatuški patyłałowat.
"Botanica Anonymi Poloni de virtutibus Herbarum. Coder saec. XV" (!!).
Błęd ten pomeści oryginalny i do katalogu CBP.

344. — Pol. F. IX. 2. — Rękopis papierowy, 433 mm. na 277 mm., jedna reszka, w XVI w. wyprawale i ozdobnie, niebieskim i czerwonym atramentem pisany, wieloma inicjarami i ornamentami przyzdobiony, 601 k. lb., z planami herbami i mapami oraz rysunkami; oprawiany w skórę ozdobną.

Jawiera ~~dyplom~~ ^{dyplom} króla Albrechta pruskiego ~~księcia~~ ^{księcia} ~~do arte militarii~~ ^{do arte militarii} w przekładzie na polski Macieja Strubicza (pisana królewskiego z Inflant) pod tytułem "Xizgy | o postęp|kach, a, spra|wach woj|skich, z pilno|ścią zebra|ne, a spis|ane." list do ^{autora} króla Józefa Augusta oraz królowej ~~do królowej~~ ^{do królowej} ~~same~~ ^{same} podobno dotyczący, na górze to wydane ani w oryginale ani w przekładzie; wyta tytuł w 1858 r. w paryżu cząstka jego, tj. [przewidywać] obac] k. Albrechta i Strubicza, oraz wstęp utworzony i spis treści, w uader wytwornym wydaniu, Karolem X. królem Czartoryskiego, w 1858 r. w paryżu.

Hist. Rękopis ten należał do Jana Karola Chodkiewicza, hetmana wielkiego litewskiego i wojewody wileńskiego, który stał na k. 2. podpisany; był następnie w XVIII w. własnością króla Saksii Sobieskiego, który podarował go Andrzejowi Stanisławowi Żółkowskiemu herbu Łęka. On i Łękażowski. W tym czasie dostał się do Biblioteki Jatuśkich, a z niej do CBP.

Liter. Janociana II, 329. —

~~Książka Albrecht ofiarował królowi~~ = W krol. Bibliotece w Berlinie (Maciejowski, Przewidywać, Dodatki 242-245) ma się znajdować oryginalny niemiecki, uważany jednak, czy ten właśnie egzemplarz, który przez autora był królowi ofiarowany w 1555 r. Podług przekładu Strubicza istnieje kilka egzemplarzy, jeden w Bibliotece Kjońskich, inny w Muzeum XX. Czartoryskich w Krakowie, z którego uskuteczono cytowanie wyżej wydane, teni wreszcie w CBP. — Można, jak sądzi przypuszczać, że król polecił Strubiczowi wykonać kilka egzemplarzy tego rękopisu, na podobieństwo sławnych wódzów. Jeden z nich, petersburski, dostał się J. K. Chodkiewiczowi,

Na k. 1. znajdujemy zapis, charakterystyczny treści:

"Roku Bozego 1576 dnia 29 Novembria we Gwardii wsi S. Andriea.
Na sejmie pierwszym po koronacji Jego Krol. Młoci w Toruniu.
postawie ziemscy z wielkiego Księstwa Litewskiego, nad znowe, postanowienie i poruczenie Braci swei, nienamowiwszy się ani się zniszcz z Radami Litewskimi pozwolili i uchwalili ruszenie popołite na wojnę przeciwko Moskiewskiemu, zkaż tam Państwu Wielkiemu Księstwu Litewskiemu pewna zgruba i upad. Co dla pamiętki wierności z rozkazania Jego Młoci jest napisane. Fiedor Lastowsky."

~~Możliwe, że to wyjątek, (Być może, iż któregoś z nich sekretarzem był wyzniesiony wyżej~~
może od Jana lub od Aleksandra Chodkiewicza. Historia rękopisu
przechowywanego w piwnicy do pańskiego wydania odnosi się do
rękopisu ~~pańskiego~~ petersburskiego, którego jas' została przyrepro-
na do egzemplarza XX. Gartergrych. Swiadczy o tym podpis
Chodkiewicza na rękopisie w CBP. i różnica w tytule.

345. — Pol. F. IX. 4. — Rękopis papierowy, 380 mm. na 238 mm,
piśmiennictwo rękopiśmienne w XVII—XVIII w. na 10 k. ulb.

Ławiera:

a. — k. 1-3. „Porządek obrotu zachowania się żołnierza”. Po-
chodzi zapewne z Archiwum koronnego, wskazuje na to rubryka:
„Disciplina militaris”. Rzecz ta, bardzo ciekawa dla dziejów woj-
skowych; pochodzi z początku XVII wieku. — k. 4. brula.

b. — k. 5-8. Instrukcja dla ~~podporucznika~~ służby pontonowej
pier [J. G. Sparremana (kapitana), z czasów Stanisława
Augusta, p. t. „Pontonierowie”.

c. — k. 9. — Tęsa rękopis memoriału do deputacji woj-
skowej o kampaniach pontonierskich. Bez podpisu.

346. — Pol. Q. IX. 4. — Rękopis papierowy, 192 mm. na 155 mm,
jedna rękopis ~~z~~ w końcu XVI w. na 18 k. ulb. piśmiennictwo.

Ławiera „Kalendarz na każdy dzień przez cały rok według porządku
nowego rozpisany.” Z objaśnieniem, jak używać epakt itd. Rękopis napisany
w 1591 r., nie bez wartości dla historyi wprowadzenia do polski kalen-
daria gregoryańskiego. Nie zawiera ewentualnych innych zapisów.

Hist. — Z Biblioteki Zaluskich przeniesiony w 1796 r. do CBP.

347. — pol. Q. IX. 5. — Rękopis papierowy, 305 mm. na 193 mm.,
ordobus, ^{prawy} jedne, ^{reka} XVII w., kłb. 238, oprawiony po włosku w pergamin ze złotymi
wyciskami. ^{poradku}

~~Latwina~~ Andrieja dell' Aqua „Praxis Regna Oriata rozdzielona na trzy
ciegi to jest na trzy części...” przedruk prawy i wielka ilość rysunków starannie
sepią wykonanych ozdoby rękopisu dzieła o nauce artylerji. Autor
„inżynier Jego Królewskiej Mości” dedykował rzecz swą „Józefowi z Ostroga
Zastawskiemu z Zastawia” stanowi wstępnemu, bez oznaczenia roku,
prawdopodobnie ^{przed} roku 1622 r. ¹ Ręk. bardzo interesująca i godna ~~wyprawa~~

Hist. podobna, wedle katalogu CBP, z Biblioteki Żaluskich.

opracowania wraz
z innymi tegoż autora
działami o sztuce
artylerjijskiej w Polsce.

~~Estreicher, Bibliografia XII, 194. wymienia tegoż autora inne
dzieła, drukowane po polsku i po włosku, w Zamościu, 1622-1623 r. 40~~

^{które mu było drukiem.}

¹ Istniała kilka pracoń lub redakcji tego dzieła. Jedna z nich zachowała się
w zbiorze Nr. 1515 Muzeum XX. Czartoryskich w Krakowie; wspomina o niej, ale
nie dobitnie, jak zwykle, Ciampi, Bibliografia Critica I. 1. przedr. z roku 1630,
po dedykowaną Janowi Daniłowiczowi podskarbnemu ^{parafelowa na cztery części} koronnemu, Bzdo brona
portretem autora, królego wówczas 55 lat życia, oraz wielką ilość rysunków
mniej ~~ozdobnie~~ starannie wykonanych. — Tę, prawdopodobnie starszą, prze-
robił wdrzał Ciampi l.c. w porządkiem niezabawego jakobowskiego oficera
artylerji. Miała być parafelowa na 4 części i dedykowana Tomaszowi
Zamojskiemu; po dedykacji miał się dyalog między autorem i ks. Krzysztofem
Zbaraskim kanonikiem koronnym (+ 1627). — Tę dzieło tegoż samego autora,
Weierhausa, cytuje Estreicher, Bibliografia XII, 194. jest to druk p.t. „della
congregatione et scola de bombardieri...” w Janowie, 1622-1623. 40 drukowane
po włosku i po polsku. — Zob. również Żebrowski, Bibliografia 253.

Prany Dwicma zhami Dugrej potowy XVIII w. na 14 kłb.

~~Zawiera, intermedia~~

"Drammata y 5 Intermedia po Rusku, Mazowiesku, Cegansku" zapisat u gory J. A. Zafushis'. ~~Allego~~ Receptor zawiera:

a) k. 1-12. pierwsza część: ^{prolog}
„Rus [ticus] ty. Zmudzian.” „Rusticus” zaerywa s.s.: ^{intermedya}
„Jdyn zdumianu sinderu trzohę pod mým gnahem, || Ali iak szogim
sen iakis przazil miż strzakiem....” wystrzupa w tym prologu i iac
zmudzian postaw, Warschaytis, Paschaytis itd. następuje: Intermedium
I. „Calo, Rusticus, Puer” incip. Calo x Bytem przedym człowiekiem
y stawnym rycerzem....” — Intermedium II. „Daemon et pueri illius,
Rusticus, Indacus.” incip. Puer I. „Ach pan nasz ^{Os.} Smileyko srodze za-
chorowat....” — Intermedium III. „Mazur, Starosta.” incip. Mazur:
„Boday zeby uciornasly z piceta opetali....” — Intermedium IV. wy-
strzupa Olbnym, puer pierwszy, drugi, treti, Germanus (Kieuiiec). incip.
Olbnym: „fenore nasze olbnymskie niezgineto plemie....”

6) h. 13:14. druga, ręką odmiennego typu utwor, "Cingarus filium commendat Tudaco;" występuje Cygan Ocies, syn Cygan'ishi (cygana), Żyd (mówi z rusa).

Ист. Из Библиотеки Захарьих помещен в 1796 г. в ЦБС.

Listy. Obcyemu uwagi historyczne temu odległemu powierzył
prof. Brückner w Archiw. f. Slavische Philologie XIII, 212-231. —
~~Różnice w adaptowaniu niektórych wyrazów przez prof. Brücknera i przeze mnie zostały~~
~~stwierdzone przez Stan. Jędrzejko w Petersburgu.~~ ~~Prof. Brückner~~ Kopytka przez bardzo nie-
wyraźnie i niedbale, oraz prawie nieodróżnia między h i k; m i n; podobnie
stad pewne różnice ^{w adaptowaniu} między prof. Brücknerem a mną. Leżące moje
stwierdzenie prof. Panychi w Petersburgu.

349. — Pol. Q. XIV. 19. — Rękopis papierowy, 196 mm. na 170 mm., pisany
dwoma rękami XVII w. na 34 kłb. ~~pergam.~~, oznaczonych kreskami 43-76.

Zawiera ~~sta~~ Urywek z węgelskiej rękopisy, jak świadczą oznaczone
kreski, zawiera utwory dramatyczne i liryczne.

a) k. 43-56. dramat bez tytułu, późniejsza rękopis (czy nie Janowski?)
dopisał „Sepulchrum Jesu Christi.” Prolog i pięć aktów. Liryczna sta :
„Prologus węgelskiej rękopisy sprawy, daie — „Po zgubionym Jerozolimie
lamenty pugnassim....”

b) k. 57-70. dramat drugi, bez tytułu, prolog i pięć aktów,
występuje same personifikacje, jako to Natura, Justitia, Misericordia,
Amor, Aniołowie itd. Liryczna sta : „Hoyniejsze nad inny czas wiek
oko by toczy....”

c) k. 71-76. drugi, zapewne późniejszy, rękopis : „Threni sepulchrales”
Rękopis słabszy, zawiera dużo mitologii.

Not. Z Biblioteki Józefowskiej.

350. — Pol. Q. XIV. 26. — Rękopis papierowy, 200 mm. na 155 mm.,
dwoma rękami ^(XVIII w.) XVIII w. na 107 kłb. pisany.

Rękopis zawiera odpisy poezji Kochanowskiego tudzież rozmaite utwory
poetyczne, ~~sta. z XVIII w.~~ — satyry, nagrobki itd. z XVIII w.

a). — Odpisy poezji Kochanowskiego: k. 1. Muza Jana Kochanowskiego. ~~z rękopisu~~
k. 3. Satyr. — k. 11^b. Monomachia Parisowa z Menelaosem. — k. 20. Broda. — k. 21^b. Łgoda. —
k. 24^b. „Na obrary kontrefaktu żywota ludzkiego.” (Świat, pokój, Bogactwo, Pycha,
Zazdrość, Wąchanie, Ubóstwo, Pokora, Śmierć, — odrębnych wierzy kłbka, np. „Piesni.
O studzy pana głupiego, tego świata złanego...”). — k. 24-29. Fragmenty Jana
Kochanowskiego. — k. 53. Carmen macaronicum. — k. 57^b. trzy wiersze odrębne
tytuł. „O pijanistwie” ~~z rękopisu~~ wyd. pomnikowe poezji Kochanowskiego II, 298. — ~~Wraz~~

18 pieśni, porówny od „Kto ma swego chleba....” zob. ~~np.~~ Druka Kochanowskiego I. 277. - h. 68^b „Mazgalek” Jana Kochanowskiego oraz liczne pieśni, z Fragmentów i Trązek. - h. 75. Pieśń świętojańska o Sobótce, dalej Psalm 100: 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. „Juzanna” Kochanowskiego. -

3.) - h. 84 - 103. liczne utwory drobne z XVII w. bez większej wartości; modlitwy, unwersały, epitafja satyryczne, parzburki itp. na Jana Kazimierza itd. Wśród tego: h. 95^b „Memoriale” z 1669 r. i nast. oraz ładna „Pieśń dziękczynna Panu Bogu za zwycięstwo pod Chocimem”; zamyka s. 103: „Stuchajcie wnysey jako Bóg Tarchany....” Dalej h. 102. „Pieśń” nowa zainicjowana jednym y z nauki y z światobliwości autora godna z wnysthoru wielkocy dziś uwagi. „incip. „Pomni o matko Wzeshmownego Boga - jako królestwo Polskie iśiśka trwoga, - pomni a do day oślabiatym mocy - strapienym Tarchi, straconym pomocy....” h. 103. Zapiski o unajewu ^{i chwie} 1661 r. Jerzego Krasickiego oraz urozumi Krasickiej w 1659 r.

Hist. z Biblioteki Jatursh.

357. - Pol. Q. XV. 11. - Pismo papierowy, 180 mm. na 160 mm., pisany jedną ręką, XVII w. na 64 kłb. - Wzgodzony z portretu i z karcia puer robactwo. (niezgodny, bliżej zawiera) „Apologia” Jerzego Lubomirskiego z 1659 r. po polsku, bez starownego tytułu. Zamyka s. 103 od dedykacji pracy Matee Bożej: „prawdźmocy królowey Polski”; potem następują dwie przedmowy do czytelnika, z tych druga wierszem, wreszcie rzecz sama rozpoczyna się od słów: „Postanowiwszy nowego sejmu nowę (bo od rozręzenia państw chneciraiskich po świecie mym zdaniem pierwz)”

do wiadomości obywateli polskich podać tragedję itd.
Ręcz zwrócona puciołko hrołowej Maryi Ludwice, królowi Kołecazaw;
puciołko Michał. prazmowskiemu i Janowi Gmieskiemu.

~~Jest to, zdaje się, znaną „Janowi Gmieskiemu” manifest
Janowi Gmieskiemu, margatka Włoc. z r. 1665.~~

Hrsk. z Biblioteki Zaluskiej.

352. — Pol. Q. XVI. 2. — Rękopis papierowy, 180 mm. na 160 mm.,
(w połowie dwukrotnie) XVII w. na 36 k. lb. pisany.

Zawiera: a) k. 2-30. Gramatyka włoskiego języka po polsku,
puciołko bez nazwiska autora. b) k. 30^b k. 35-30^b (odwrotnie)
„decharstwa różne doświadczone y skuteczne y approbowane.” — c) k. 1 i 36.
rozmaite notatki bez wartości i licze wiersze polskie treści religijnej.

Hrsk. z Biblioteki Zaluskiej.

353. — Pol. F. XVII. 3. — Rękopis papierowy, 330 mm. na 205 mm.,
(połowie dwukrotnie) XVII w. na 76 k. alb. pisany, zryty z kilku odrębnych części.

Zawiera mowę, listy, instrukcje i t. d. (sejmowe i inne), oraz różnych innych materiałów (od końca XVII do połowy XVIII w. Rękopis zawiera:

- a). k. 1. — Mowa Jana Zamoychskiego na sejmie warszawskim 1590 r.
- b). k. 1^b. — „Period z listu pana Wojewody Krakowskiego [Michaja Firleja + 1601]
do brata swego X. Firleja [Henryka] miastliwy Kiedzem zotaci.”
- c). k. 2^b. — List polityczny nieznanego autora o sprawie wyboru następcy na
życia Zygmunta III.
- d). k. 4. rgg. — Wstanie, proporycja, i mowa hauderzka itd. na sejmie 1647 r.
- e). k. 11. rgg. — Druga mowa Jana Zamoychskiego na sejmie 1605 r. i utwór
dwóch innych jego mow.

f.) h. 17. "Instructio (rozum) dyktatorum Sapientium i pod
Suoleńsha. 213

g.) h. 18. "Instructio dyktatorum Inflauckorum ad regem." 1626.

h.) h. 24. "Proiect ad indigetandum [?] vindicandum] honoris
divini et nationis polonicae offensam in persona Kazimierza Ły
wyskiego podsedba Brzeskiego, sprasnego Alkensa, który
aby na całe państwo sprawiedliwej pomsty bożej niezacięgnął
Stanom Replcy proponitur."

i.) h. 28. Fragment bardzo ciekawych ~~publiki~~ gromadzonych
szlachty inflauckiej z pierwszej połowy XVII w.

k.) h. 42. "Mowa polityczna, inep." Pod takimi czasy a wtedy usi
stychanych w ocyryznie tej paroxyzmach w odbiorach Trubecka
do Moskwy...."

l.) h. 45 do końca tomu. Nowe weselne, pogrzebowe itd. ośb historycz
nych i innych.

Hist. — 2 Biblioteki Jaturbach.

354. — Pol. F. XVII. 8. — Rękopis papierowy, 330 mm. na
400 mm., jedna, 1884, w drugiej połowie XVII w. na 240 k. lb. pisany, opra
wiony w czarną skórę, źle zachowany.

‡ zebrane przez Kazimierza
Ływszmarowicza regenta
kancelarii wielkiej Litow.
skiej i sekretarza kwi
lewskiego —

Miscellanea prywatne i publiczne, ~~handwritten notes~~. Nowe
weselne, zaręczynowe i inne ceremonialne, przytem odpisy nie w tej
mowa z lat 1623, 1627, 1629 itd., znajdujących się zaledwie w bogatych
rękopisach, a nawet z sejmu abdykacyjnego 1668 r.; dalej horyz. listów
rozmyślonych bez wartości. Jest to w ogóle zbiór z kilku oddzielnych części
złożony. Józ. And. Załuski zapisał na h. 1. a gory: Wyszmarowicz Cass.
nivas. Collectanea epistolaria et sequens circa A. 1677. — Miszery
innymi znajduje się tu:

a.) h. 128 - 148 i 210 - 234. dwa utwory ze zbioru "Apologia pro

libertate p^{ri}publicae et legibus regni contra callidos novi iuris
reportores "bez końca Andrzeja Litwickiego (brak końca) / Tob. Nr. 32b. c.

2.) h. 123^b - 124^b. - "Kada Kalimachowa według której wrytko się
miał [u] nas olziecie." Incip. "Marek dwa albo trzech do swej tajemnicy
rady" Zmętki, obzerany tekst.

3.) h. 154 - 160. - Leci listów "do iedney pamioty" z odpowiedziami.
Przez unyorkawia na pewnej wartości literackiej.

Art. 2. Wschodni. Jaturach.

355. - Pol. F. XVII. 12. - Recepta papiernicy, 320 mm. na 215 mm.,
rozmiarem zhami pisanym w XVI i w XVII w. na 149 k. lb., cyrowany w szkieł brunołty.

Zawiera zbiór różnych oddzielnych całości historycznych, utworzony z kilku
źródeł, zapewne w Ruskim województwie. Recepta jest wcale ciekawą, zawiera
bowiem nieznaną lub mało znaną miscellanea od drugiej połowy XVI w. do 1662 r.

a.) h. 1 sqq. - "Diariusz y progress Komisarzy Pereasławskiej z Wojskiem
Zaporowskim puer Ich msc. pp. Komissarzy d. 26 Februarja odprawionej, na
pisanym puer Jemci. P. Podkomorzego Lwowskiego." Autorem tej relacji jest
Wojciech Miśkowski podkomorzy lwowski, opisuje w niej fakta od 1 stycznia do
5 marca 1649 r. Przez nader ciekawa.

b.) h. 9. - "Na Discurs o stanie zup krakowskich incerto authore wydany
prosty ale wzorny Glashera Polskiego regous." Incip. "Abym na tablicy
a chytrem napędzonym iadem"

c.) h. 24 sqq. - Kilka pism odnoszących się do roku 1606 r. Spr. Jagłowickiego
i Stąduskiego, pamflety i ciekawe wiadomości rokowane.

d.) h. 38 sqq. Pisma w grawie zup Wielickich z XVII w.

e.) k. 42 sqq. Miscellanea ~~XXVI~~ XVII w. Unioy iunow: "Nowiny z obozu Seremesa" [Szereciwa, około 1660 r.] okolicznościowa kumora podne żarty; - Radziwiła [Michała Karola na kłechu?] podziarżego litewskiego mowa do króla ^{Jan Karol} ~~Jan Karol~~; - pismo od stoufe-derowanego pod Sobalem wojsha (1661); - Stan. Żitaiowskiy hetmana ^{W. Krasiński} ~~W. Krasiński~~ i Turhanu oraz mowa do króla. Nowy jogneba itd.

f.) k. 61-66. "Poharsanie błedow i naprawy ich w naszej Kracy Polshcy in hoc interregno gdzie polskim iusz 1541. nieben dzie."
Interesujący traktat polityczny z 1573 r. ~~interesujący~~

g.) k. 76 sqq. Miscellanea historyczna z końca XVI i początku XVII w. Unioy iunow: opisy bitwy pod Byarym, puzmione króla Stefana z Mehmed Girajem 1578 r., listy Samuela Koreckigo i Stefana Tomczy ~~napisa~~ koryodara wotaskiego 1622 r., list od archiepiskopa Smolewskiego do patriarchy moskiewskiego; testamenty króla Stefana, oraz pismo polityczne: "Discurs po utraceniu Moskwy albo stolice".

h.) k. 96 sqq. - Materiały, astry. pisma itol., aduonace na do drzeydw wojny moskiewskiej z 1633 r., kandyda do punktacyj i traktatów itp. tudziez pisma aduonace na do grawy Bohdana Chmielnickiego i kozackich z czarow Władystawa IV. - W całym tekście duzo jest kart popruciucaych, zwidanna za i w tej partyi.

i.) k. 116-117. "Artikuly in negocio compositionis inter status a statu seculari J. m. pp. ~~duchownim~~ Duchownim podane i odpowiedz od J. m. pp. Duchownih." - Utamsh, ber daty, z dugay potowy XVI w., nieznanego ukladu artykulow kumporycyi z duchowni-
stwem, pisany po polsku, lez jakby nie puz Polaba.

k.) k. 118 sqq. - Miscellanea historyczne (por. powyzej h.) z lat 1633-1662.

~~Retopis~~
Hist. Pokajenne relogion unioy iunow. Katalog CBp.
podaje, ze pochodzi z Biblioteki Jaturksh.

356. — Pol. F. XVII. 14. — Recepta papierowy, 310 mm. na 195 mm.,
pieważnia jedną reszka XVIII w. na 199 k. lb. prosy, opawiony w tekłars.

Zbiór mów publicznych i prywatnych, ^{liwych} wierszy, aktów i t. d. rozmaitego
znaczenia miscellaneów, pochodzący niewątpliwie z domu nieznanego
bliżej Arjana polskiego [Samuela Pryphowskiego?] z pierwszej połowy XVIII w.

a.) k. 1-85. — Nowy zbiór nie prywatne, przeważnie weselne i ślubne
przy rozmaitych okazach, oraz ~~niektóre~~ ^{kilka} publicznych z 1634 r.

b.) k. 85^b-105. — Poetye Samuela Pryphowskiego, Andrzeja Wiszowatego,
Hieronima Morzytyna i innych, wśród nich jeden Krystofa Ariszewskiego
("Recurs z Indii ex Brasilia do Niderlandu...." incip. "Chwała bądź Bogu, —
żem dam w ułogu — tym zostaw^{aję}..."). — Zbiór ten poetyj ^{jest} przeważnie
interesujący miotyłko swą treścią, ale także i pochodzeniem siwile arjan-
skiem. Autorem większej części tych utworów jest Sam. Pryphowski, obok
wymienionych już wyżej; wspomniani są, nadto Moskorzewscy, Morzy-
nowie i inni.

c.) k. 106-119. — Nowy sejmowe na chęci Władysława IV.

d.) k. 121-177. — Nowy pogrzebowym aktom służące.

e.) k. 178-195. — "Spisżarska frazjek rozmaitych". Tęgoż samego
autora (S. Pryphowskiego?) zbiór interesujący dobrych wierszy.

Hist. Z Księżki Zaduskiej piewest 1796 r. do CBp.

357. - Pol. F. XVII. 16. - Rekopis papierowy, 300 mm. na 185 mm.,
tęma rzemini w końcu XVII w. na 149 k. lb. pisaną, w skórz brązowej
oprawę.

"Miscellanea, Orationes, Epistolae etc. a Leshi sacra-
mentario Varsaviensi connotata ab Anno circiter 1690." Tytuł
dany przez J. D. Janochę; miscellanea te rozporządza
we, wzniesie od r. 1676. Rekopis zawiera dużo rzeczy odno-
żących się do rodziny Denhoffów.

Hist. Z Biblioteki Jazdowski w 1796 r. do Cst.

358. - Pol. Q. XVII. 5. - Rekopis papierowy, 195 mm. na 160 mm.,
pisaną ręką, ręką w XVIII w. na 488 str. lb., oprawy w teltur.

Lawiera pod tytułem wiadomości "Zbiór historyczny" ~~antologia~~
antologia, pierszych opowiadań, anegdot, powiastek zarówno o
osobach historycznych, jako też i niemyślących żadnego związku z historią.
Tytułowy braki; zawiera się od tytułu rzeczy pt. "Regestr ksiąg
i rozdziałów zbioru historycznego z wyrażeniami o tym się w którym
traktacie informacyj." Littera e w wyrażeniu "historycznego" pnie-
słot Jazdowski i napisat a góry "J. A. Jazdowski - Zbiór His-
toryczny." Jest to zatem zbiór opowiadań de omni re scibili
zobrony przez Józ. Andr. Jazdowskiego, oczywiście nie jego ręką. Zbiór
na pięć ksiąg; ks. I ma rozdziałów 52, ks. II rozdz. 24, ks. III rozdz.
66, ks. IV rozdz. 74, ks. V rozdz. 45. - ^{Korpus} Księga I rozdział 1. "O głowie
i skarbach", koniec zaś księgi V rozdział 45. "O Hijocondrykach
albo niewyperswadowanych a głupich rozumieniach."

Hist. Z Biblioteki Jazdowski.

kapit. Leshi

359. — Pol. Q. XVII. 6. — Pękożys papierowy, 195 mm. na 165 mm.,
pisany jedną ręką, XVIII w. na 52 k. lb., oprawiony w tekturę.

Zawiera kilka odprisy listów osób prywatnych, kopie listów prywatnych,
tzw. Ostatnie Vale Jana III i inne znane wiadomości.

Hrt. 2 Biblioteki Zaturch.

360. — Pol. Q. XVII. 14. — Pękożys papierowy, 200 mm. na 153 mm.,
pisany dwiema rękami XVIII w. na 157 k. lb., oprawiony w ~~skórkę~~ XIX w. w p. Taborach,
na grzbiecie napis „Ekonomia domowa”.

Objęcie: obfite przepisy kucharskie polskie oraz duży zbiór rozma-
itych przepisów lekarskich, recept domowych itd., zebrał p. T. Tomarski
Jabonowicza Soc. Jesu.

Hrt. 2 Biblioteki Zaturch.

361. — Pol. Q. XVIII. 9. — Pękożys papierowy, 235 mm. na 195 mm.,
pisany jedną ręką, połączony XIX w. na 4 k. lb., nieoprawiony.

Autobiografia ^{St.} Stanisława Staszica, pt. „Krotki Rys życia mego”.
podpisat: Stanisław Staszic. — Kopia poświadczona przez X. Edwarda
Czarnieckiego, kanonika florentyńskiego, sekretarza Towarzystwa Przyjaciół Nauk
w Warszawie 1826 r. Zamyka tekst: „W roku 1755 w miesiącu listopadzie
urodziłem się w mieście Piła”

Hrt. Ze zbiorów Towarzystwa Przyjaciół Nauk przedr. 1833 r.
do CBP.

Рękopisy różnójzyczne.*)

Prawne.

362. — Rarzojar. F. II. vel. 1. — Rękopis pergaminowy, 344 mm. na 232 mm., różnemi rękami pisany od XVI-go do XVIII-go wieku, na 166 str. lb.; oprawiony w deskę obwiniętą, bogato w stylu niemieckim wyciskana, ~~z~~ jasno żółtą skórą, zgię w okuciach.

Kopiarz ^{originalny} (prywatny) miasta Parnawy od 1561 do 1726 r. Zawiera (nie tylko wrazę) prywatne umiędzko, ale także i inne ważniejsze akty odnoszące się do praw Parnawy, jako to komisje, ich uchwały, rezolucje wstąż. i t. d. Akty z czasów panowania polskiego są, pisane po łacinie, rozpoczynają się ~~z~~ od potwierdzenia dawnych prywatnych danem przez Zygmunta Augusta w Wilnie 26 listop. 1561 r.; pod szwedzkim Karola IX i Gustawa Adolfa ~~panowaniem~~ oraz pod rosyjskim panowaniem akty są wystawiane w językach szwedzkim i niemieckim.

Hist. Rękopis był niedzieli wstrawiony, miasta Parnawy. Do Cbpr. dostał się podobno, niedawno, może w potłoku drugiej XIX w., nie ~~możem~~ ^{możem} ~~z~~ jako, dróg.

363. — Rarzojar. F. II. 7. — Rękopis papierowy, około 360 mm. na 225 mm., pisany różnemi rękami XVIII w. na 728 kłb., oprawiony w brązową skórę.

Zawiera zbiór rozmaitych pism politycznych, projektów aktów republikańskich i inne miscellanea polityczne głównie z XVIII w., zestawione

*) Rękopisy tego działu bywają cytowane po łacinie: Divers. ling. ff. diversarum linguarum, po rosyjsku Разноязычные albo На разныхъ языкахъ.

liście, elekcyi,
z czasu panowania Augusta III. Niebrak tu jednak i odpisów aktów
dużych wizerunków, pism ulotnych, i całych eschopisów. Zbiór to różny,
zsyły przypadkowo razem z całymi oddziałami o różnych formatach. Wśród
summ:

a) k. 1-201. - "Akta przedniego trzech sejmów za trzech dyrekcyi
Jmci. pana Jakuba Sobieskiego Marszałka Koła Poselskiego..." z
lat 1623, 1626, 1628. Dopisano ręką: "Manuskrypt pociągany
z biblioteki Łódzkiej 1737 in Marto". Zawiera dyargumy sejmów,
mowy, recesy itd.

b) k. 202-299. - "Expedycja przedsejmowa 1748."

c) k. 298-399. - "Projekt do antyki wojna przedsejmowa od
Jmci. pana podkanclerzego Koronnego". Tablica projektów jest tu
wielka, a wśród różnych zastrzeżeń znajduje się, w tym eschopisie
także desiderata: uwaga krakowska, poznańska, łódzka i innych
drugich.

d) k. 285-399. - "Pacta Conventa" z Fryderykiem Augustem II.
(Augustem III). oraz bardzo wiele, gotowa pod koniec eschopisów, materiały do dyrekcyi elekcyi Augusta
III z lat 1733-1735.

e) k. 356-399. - "Głos Obywateli z pod prasy ukrywających się do
marionetkowych synów zabawianego serca kolarczy". Tęczy.
"Wola Obywatela a rzadki syn stucha - Czy ileż się, czyli
chciwoci stucha..." itd.

f) k. 370-399. - "Testament politique pour les Intérêts du
Corps Germanique 1735". Tęczy. "prêt à rendre compte
devant le juge de tout l'univers..." Bez podpisu autora

g) k. 414-418. - "De iudiciis et moribus corrigendis ad Stephanum
Regem Polonae... Paracensis. Posuante. Anno Dni. 1578". Podpisany
1577. mense Februarii. Jacek subditus Franciscus Justianus (sic) de
Nadawice. Franciszek Gosławski, odpis z Duku, rob. Wierzbowski, Bibliografia III,
4647. i. Estreicher, Bibliogr. XVII. 275.

h) k. 460-493. - Sprawozdanie nadzoru nad Jankiem III nieznanego
komisarza królewskiego z Jolowia 17 listopada 1672.; warunek polityczny
treści o stosunkach w Niemczech, o Inflantach, Łemwicie itd. Tęczy.

Hist. 2 Biblioteki: Zlatuševsk pucnet 1796 r. do Avg.

c. - h. 41-65. - Leges et constitutiones regum de haereticis et

schismatice statuta. " Akta z 1424, 1438 (edykt wileński i konfederacja
z Nowego Miasta Koronna), 1573 innoceńskie dekrety i inne innoceńskie,
oraz historyczne przedstawienie sprawy dysydantów, stan ich praw itd.
(czy nie Jasłickiego?), dalej edykt parczowski z 1564 i podobne, 1647(?)
edykt warszawski i inne.

d. h. 65^b - 67^b. - Księga aktów odnoszących się do sprawy Galanowskiej

e. h. 71 199. "Prototestatorum spiritualium pro immunitatibus ecclesia-
rum" 1607 i 1609.

Thrt. - z Biblioteki Zaluskiej.

365. Paźnojar. F. II. 11. Księga papierowa, 297 mm.
na 195 mm., kłkoma zhamu XVII w. na 875 kłb. ^{pisane} ~~pisane~~ pisaną i dobowale
zabawą, z oprawioną w czerwone, sztywne, skórn.

"Acta cancellariatus anni 1532 usque ad 1611. Ex manuscripto
Illmiae Revmi. D. Jacobi Ladzick olim sapientis Cancellarii Regni." Księga zawiera
~~odpr.~~ ^{z XVI w. i odpr.} pnieślenie odpr. aktów publicznych, listów itd., ~~journal~~ ^{traces}
materiały z czasów dyktanda Starożytności i Boni, a mianowicie w sprawie
tureckich, zapewne z Tomaszem do 1532 r., następnie idzie przez ogromny
aktów publicznych z czasów kancelarstwa Jakoba Ładzińskiego do 1610 r. Można
odróżnić wśród obcych, iloraz licznych aktów pewne osobne kategorie, między
innymi: a) h. 7^b - 11^b ciekawy dokument (stan. Gorochozgo?) na list Boni
do Tomazja Lubrawskiego biskupa poznańskiego 1532. - b) h. 122 - 268. sprawy
tureckie, poselstwa, instrukcje, relacje itd. - c) h. 407 - 875. Akta, pisma
etc. z czasów rokozu żubrydowskiego w państwie komplecie.

Thrt. - z Biblioteki Zaluskiej, gdzie numer Nr. 258, numer 1796 r. do kłp.

Liber. Janowski, Musar. Sammat. (Nr. LXXXII, [pag. 103.]) - Id. Janowski

III. 378.

366. — Parnojaz. F. II. 36. — Pękozi papierowy, 315 mm.
na 210 mm, kółka ma osłami pisaną w XVII w. na 255 k.lb., nieopracowany.

Zawiera: „† | Acta Visitationis [ecclesiarum] Diocesis Luceor-
iensis [sub felici] regimine Illustrissimi et Reverendissimi Domini
D. Stanisłai Lubroniec Danilbski Dei et Apostolicae Sedis gratia
Episcopi Luceoricensis et Brestensis pastoris nostri vigilantissimi
post peractam causam variis in decanatibus per perillustrem
et admodum Rdm. Dnm Stanisławem de Bodluo Bodliński
Archidiaconum | Cathedralium et Visitationem Generalem Luceoricasam
in anno Domini 1680 delegatum.” — Zawiera: a) k. 1 131 i
k. 198 — 255. Singeltony i doświadczenia wyciągi, inwentarze
skarbców, paramentów, ksiąg itd. itd. 2 lat [1666], 1680 i 1681,
tłumaczenia wsi i miast dyocery Luchnej, niektóre oryginalne,
poza archidzabona Bodlińskiego podpisane. b) k. 132 — 197.
Decreta reformationis z powodu tejże wyciągi.

367. — Parnojaz. Q. II. 8. — Pękozi papierowy,
195 mm. na 162 mm, pisaną jedną ręką w końcu XVII w. na 152 k.lb.,
opracowany w szorstką brązową.

Zawiera formularz kancelaryjny koronny z czasów Jana
III, i był w użyciu zapisane publiczne sekretana kaslewskiego
lub prasa kancelaryjny. Główny uchwyt i bez uchwytów wagi
firm politycznych, są to głównie prawne, istniejące z prawa
cywilnego. — Między innymi aktami (p. uchwytami): a) k. 99.
instrukcja dla Ignacego Jurewskiego opata koronowskiego do sta-
nowienia 1682 r. — b) k. 131. pismo podkaszubskiego Jana
Jurewskiego do cesarza Leopolda po odwołaniu Władysława 15 Włodzisław
1683. (cf. Kłopoty, hist. Jana III do Maryi Karoliny z 17 Włodzisław
t. r., Kłopoty, Akta do historyi Kr. Jana III z 1683. str. 396.).

c.) passim. Materiały sejmowe z ziem Wiskiej; Ogatowskiej;
Przysowskiej i innych. — ~~ten~~ Zapis sz. kancelaryi wstęglawo-
reboj, ten powstał w najbliższym otoczeniu kłosa Jurysdykcji, podhas-
chowego koronnego.

Hist. Z biblioteki Zatorskiej posiadana pod NN. 2071 i 2072 dwa
formularze kancelaryi koronnej z czasów Józefa III. Jednym z nich
jest ten powyższy opisany.

Liter. Janowski; Musar. Samostat. str. 88. NN. XXII. XXIII.

Historyczne.

368. — Raznojar. F. IV. 29. — Rękopis papierowy, 310 mm. na 200 mm.,
jedna kłosa, XVII w. pisaną na 32 kłob., grawrową w tekstur.

„Instruktorz na wybieranie Cei Króla Ję. Msi. y Rępltey
z Constitucy koronnych wypisaną. Według którego grawować się
pisaną p.p. pisaną tak w taxowaniu towarów iako też y w pisanu
Quitów.” — Taksy pnywom i wyworn z 1676 r. — H. 25. „Taxa towarów różnych
na dobrą monetę.”

Hist. Na k. tyt. dopisek: „Ex libris Casimiri Jasini Descript. 1676 mpp.”
z Bibl. Zatorskiej.

369. — Raznojar. F. IV. 36. — Rękopis papierowy, 310 mm. na 200 mm.,
zestawiona kłosami pisaną w drugiej połowie XVI w., k. lb. 383, grawry w szorst brązowej
wyśchając, typ polskiej prowadzonej grawry. bez daty, kłosa wykle, na wierzchniej
obładce u góry wybite złotem: * REGESTRUM.

Miscellanea polityczne z lat 1563 — 1574. Jeden z najlepszych
i najciekawszych rękopisów odronnych sz. do kłosa pisaną i grawrą

Augusta, i czasów pierwszego Pierbrokiewicza, należał, - i daleko
i powołał w domu Walentego Orzechowskiego, sędziego ziemskiego
przemyskiego, znanego polityka tej epoki. Zawiera (pisownia gao-
dermowa):
a). k. 1 30. - "Prawa posłów województwa Ruskiego, i pana
Jana Licińskiego z Pomorza, pana Trzebińskiego z Ławowskiej
ziemi, pana Walentego Orzechowskiego sędziego przemyskiego,
pana Aleksandra Kraszyńskiego z przemyskiej ziemi, pana Andrze-
ja Wąrowskiego stolnika Łanowskiego, pana Czarnowskiego sędziego
Łanowskiego z ziemi Łanowskiej, pana Grzegorza Makowieckiego
chorążego Kalichego, pana Łowczego Dobusińskiego i pana
Dubrawskiego z Kalichej ziemi na sejmie waleu warsaw-
skim roku pańskiego 1563 i 64 (1) na dzień Marcina świę-
tego z tym poselstwem panów Rad województwa Ruskiego
i od rycerstwa postanowiły na ten artykuł exekucyjny który
konstytucjami postanowili na Piotrkowskim sejmie bliźko
mentem nie przyzwalały, to jest aby Aleksandra króla sta-
tutem mieć być wyoluzi rycerskie branie, które jeno są dane
ludziom rycerskim po tym to statucie króla Aleksandra za po-
czyne służby ich. Ktému prosić rozkazali aby Król J. M. ude-
rzwiał ręką swoją królewską zasłużonemu ludziom. - Ten cały
tytuł jest wyprawny majestatem na 2 str. i zerwał wernach trzeciej;
pozem rozporządził się przez: "Na porządku tedy sejmie tego, który
się poradził w powołaniach pierwszy po św. Marcynie....." Maszły
k. 5ta a 6ta (pagnajga jest nowożerna) zachodzi jakiś błąd,
albo karty poprzemianowane, albo ^{raniej} błąd jidnej karty. - Ostatni zawiera
same tylko mowy Wal. Orzechowskiego i prawy posłów województwa
ruskiego, stanowiące nader ciekawe ~~objaśnienia~~ ^{porównania} przyrównania do
tych prawy o exekucyj, objaśniające stanowisko popularnych ruskich
posłów.

muntha Augusta z bozei łaski króla..... we czwartek pierwszy
po S. Tomaszu anno domini 1568..... który sejm nieporadził się
aż X Januarii in anno dni. 1569...." Dyaryusz sejmiku Lubelskiego
1569 r. wydany przez Kojatowicza: Дневник Люблинского Сейма.
1569 года. СПб. Petersburg 1869. wydanie Archeograficznej Komisji.

c. k. 243-248. "Modus in interregno" incip.: "Gdyż Jch. M. Panowie
Senatorowie podali to mądre postępowanie ziemskie....."

d. k. 249-250. "Forma konstytucji napisana na sejmie Warszawskim
anno dni. 1572 przez urodzonego pana Dobrogosta Potopowskiego z Walek
tego Orzechowskiego sędzię ziemskie kaliskiego i przemyskiego, postępowanie ziemskie
na ten sejm wyprawione, która niedośćła przed niezwołenie innych postów....
jakoby ta exekucja nieobacznie ugraniczona koniec swaj wzięła obrotu
dobrej stolice K. J. M." — Następnie k. 250^b - 255^b "Alia forma de interregno
et modo elegendi regis" incip.: "Nowa też wielka rzecz proponowana...."

e. k. 256-258. "Confederatio albo Captur panow Rad Duchownych, świeckich
i wnego rycerstwa województwa Ruskiego i podolskiego czasu interregni.... w Głównia-
nach napisana ta Confederatio ostatniego dnia Lipca Roku pańskiego MDLXXII." —
Incip.: "Gdyż za zesięciem z tego świata...."

f. k. 258 199. Akta odnoszące się do herbacowania po śmierci Zygmunta Augusta
i wyboru Henryka. — a) k. 258-262. Uniwersał z Krynicy 24 Sierpnia 1572. —
B) k. 262-266. postanowienie rządu w Kaszkach z 27 paźd. 1572, na koniec spisał:
"Panowie którzy się bali zjechać do Kaszek." — g) k. 267-273. "Warszawskie
postanowienie czasu i miejsca electy" z 23 Sierpnia 1573. d) k. 273-275.
konfederacja warszawska z 28 Sierpnia 1573. (rob. Vol. Leg. wyd. Okrycki II. 124.) —

e) k. 275^b - 277. "Wiszeńskie postanowienie po królowości sub interregno" 1573 Marzec.
f) k. 277^b - 282. ^{— t.j.w. "Artikuly Henrykowski" z d.} uchwała sejmiku elekcyjnego z wyboru Henryka Walezego 20 Maja 1573. —
g) k. 281^b - 282 oraz "porządzenie do obrony" z tegoż sejmiku. — h) k. 282^b - 286 191.
druga mowa Montlusa [incip.: "Prolixiore ad vos orationem superioribus debas..."]
z 25 kwietnia 1573 oraz "krótka postać francuskiego i łacińskiego podania" w Głównie
z 28 paźd. 1573. — i) k. 292-293. "Potwierdzenie capture Głównianskiego u Wrisny
na sejmiku..." 1573 Wniecia 1. — j) k. 293-307. Prawa i na prawo podobnie przez

russkie województwo padunione w 46 artykułach, po cielezi Haurgha. Tytuł zamary i uzbeki artykuły. Lucep. Art. I. Napuoi ante omnia starać się mamy, aby nam sprawiedliwosi.... — K.) k. 307-317 pacta conventa, formaty puryzq kosta, Montluca et. [Zob. niżej g 2]

g.) k. 319 sqq. Akty i dokumenty odnoszące się do drugiego berksilewica. — d.) k. 319-324. Układy województwa ruskiego na zjazd w Suowu ~~1574~~ 28 lipca 1574. — b.) k. 324^b-336. Listy kosta Haurgha [do senatorów] z 18 czerwca 1574 do kasimowskiego, Andrzeja Zborowskiego i Piotra Wolskiego, do Olbr. Łaskiego, Teacyńskiego, Tadeusza mazgadia, do Stanów z 25 lipca 1574. wraz z odpowiedziami Stanów z 18 września. — j.) k. 337-342. Konfederacja warszawska z 18. IX. 1574. — d.) k. 342^b. Kopie listu cara tureckiego do Michała Mieleckiego wojewody Podolskiego z Jass z 22 paźd. 1574. — e.) k. 346-353. „Indicta ordinaria generalia priuam in conventu electorum novi Regis sub Warschovia, deinde in conventu coronationis Cracoviae correctae ac deum in convocatione generali Warschouientium post discessum Serenissimi Henrici Regis Galliarum et approbata et ratificata.” Artykuły: o sejmach, obieraniu sejmów, puryzacji, jako sejmów, co sejmów, męjsze sejmów, pisarze, kerysewostwo sejmów, casy sejmów, chowanie akt i purysew, sejmów kurysew, opatruwanie sejmów, purysew, o placowaniu w casu, o pozwiciach przed on sejm, o zapisywaniu, protestacyach, o odpowiedzi, o dyktandach, o exekucji tym sejmów. Por. Zahnowski k., po uzbeku Haurgha, str. 173 sqq. — f.) k. 354-361. „Postanowienie sprawiedliwosci przez państwa rady koronne i rycerstwo wzytke województwa Ruskiego (w) Wisny na zjazd d. 1. Decembris 1574.” bardzo ciekawe. — g.) k. 361^b-371. Pacta conventa sld. 206. wyżej f. k. — h.) k. 372. „Confederatio Leopoli fer. III post Conductum pacis Q^o d. 1575 facta.” akces do konfederacji wizerzkiej. — i.) k. 373. reka, XVII w. „Wzrost Rzplty. polskiej” kółka aforyzmów, oraz na tejże barwie „Nadzi Philipa Kalimaska Albrachtowi koolowi polskiemu dane....” tytuł rad „Tytuł od „Mieć dwa...” aż do „Rutgeniem porzoleniem...” — k.) k. 373^b-375. „Confederatio Wiszewska po Haurghu

4.377-383. f. 1. prima
h. - Dutky odnane me do ughoru hrobu Stefana Batorego: a) 4.377⁶

Prst. Rebozo, fachadzi i Biblioteki Jadranske.

370. — Rarogaz. F. IV. 37. — *Aschops pagurowy*, 340 mm. na 200 mm,
kilka ma rękami w XVIII w. pisany, k. l. 54.

At k. 1. "Repos pewnego Senatora na pograniczu miedzydziejacego na pewny
list od jednego kawalera pisanym ... 14 Jan. 1705..." Prose politymu. -

c. — h. 12. Długość edyktów Zygmunta I z 1532 r. i Zygmunta Augusta z 1564 Feb. 14.

„decretum regium quo parochi Elbingeri decem mansi prope villam
Tischau adiudicantur.“ 221

d. - h. 14-18. Kopia testamentu kardynała Michala Radzi-
jowskiago. Kier interesy, rożaj, aulobrografi pytasz.

e. - h. 20. „Memoriale allegatorum ducatum Curlandiae et
Semiogalliae pro vs ducalibus et districtu piltinsas.“

f. - h. 22-24. Andz. Chryzost. Jankowskiego bpa. Warmińskiego
kazanie na sw. Trojce, her daty.

g. - h. 26. „Ultima voluntas Joannis Friderici ducis et electoris
Saxoniae...“ z 1532 r., odps z XVIII w.

h. - h. 28. Odps protokolu „Senatus consilium convocatio-
nale“ z 2 Maja 1702 w Warszawie.

i. - h. 30. Informatio super iuribus episcopatus Warmiensis
ex occasione praetensae eiusdem appellatione per Alexandrum
Okiniski quondam vasallum Warmiensem ad tribunal Revmee.
Nuntaturae Apostolicae Regni Poloniae interpositae.

k. - h. 34-41. „Status Episcopatus Warmiensis“ w formie relacji
histowej do papieża, her p. oruancusa autora, z Jutstadt 16 marca
1701. Incip. „Ut primum regimus hucus episcopatus Warmiensis...“

l. - h. 44. „Excerpta ex quibusdam manuscriptis sub titulo
de iure indigenatus terrarum prussiae.“ notatki her watorci.

m. - h. 50. „Konkluzja kontynuowana, Rady Malborkskiej“
i inne fragmenty z pocztku XVIII w.

Jak to index na koniec umieszczony obazuje, sczy. ten
receptor jest oryginalnym z wstawni catosci i pochwodzi z
Warmii; ~~niezgodnie tej nalezy do tych, ktorego~~
~~brat~~ brat brat. Z Michalicki Zatuskich pucet w 1786. z. 180.

371. — Rarzojar. F. IV. 46. — Rękopis papierowy, 286 mm.

na 190 mm, jedna ręka w XVII w. pisany, str. 1330 (pier Janowiczego) liżbowany, zieleń. z porażką 2 karty (1 brata), z kawałkami 2 karty indeksu i 7 bratych. Oprawiony w złotą, szafianową skórę z korkiem Stanisława Augusta i napisem wypisany na tego rodzaju oprawach; na grzbiecie złocenia i napis na ornamencie tle: „Insignia Prussorum gentilitia.”

Herbarz szlachty polskiej w ziemiach pruskich ostatniej.

Na k. 2 ulb. ręka J. D. Janowiczego wykaligrafowany tytuł i kodeksu:

„De Prussicarum | familiarum insignibus | gentilitiis: virisque et domi | et militiae clarissimis: | auctores ignoti | fragmentum nobile | & supel. lectili libranza Joannis Gottfridi Roesneri | praesidis Thorunensis, publica auctione anno MDCCXXVII | divulgata: florentis CCC comparavit Josephus Andreas Cofmes Zatuski Regni Poloniarum tunc referendarius supremus.” —

Na str. 2. notatka: „De illustribus familiis Prussiae. Citatur hoc mss. a Dzygiewski¹ in Pamiętnik p. 58...” — Trzeci ~~tekst~~ rękopis na str. 3 — 1188.

(Sposób rodowy ich genealogie opatruje wyobrażenia herbów) — ~~Herbarz~~ genealogiczny od Bazylińskiego vel Bazylińskiego (von Baisien) w alfabetycznym porządku nazwisk rodów pruskich. Brak wtórnego porażku, lecz można przypuszczać, że stosunkowo nie wiele zagraczo, zapewne przedmowa oraz opis herbów i rodów na lit. A. — Na str. 1193 — 1330. „Przychodniowie senatorii jako i equestris ordinis do Prus.” Sposób indygenowarej szlachty pruskiej. — Następnie rejestr klejnotów i nazwisk na 2 kartach ulb.

Bardzo cenny ~~inny~~ ten rękopis dla heraldyki i genealogii ^{rodów} prusko-polskich jednak z najwazniejszych źródeł. ~~Herbarz~~ ^{Herbarz} genealogiczny go wyobrażenia jako „Mss. Zatuskianum” i genealogii pomiarów. ~~Herbarz~~ ^{Herbarz} genealogiczny wyobrażenia jako „Mss. Zatuskianum” i genealogii pomiarów. Brak czasu nie pozwolił mi sprawdzić w jakim stosunku stoi ten herbarz do rękopisu wymienionego pod Nr. 375. Porównać należałoby oba te ~~herbarze~~ ^{herbarze} kodeksy z herbami szlachty polsko-pruskiej zachowanymi w bibliotekach Kórnickiej i Fundacji hr. Baucorowskiej w Łowiczu.

Sl. 1. t. Według tytułu powyżej podanego należy do (Kurucystyza) ^{rekapit.} Biblioteki państwowej
toruńskiego Janu Józef. Poesnera, ^{hrabiego} ~~księcia~~ wyrobień w tw.
„sprawie toruńskiej” w 1724. z krytycy ~~przez~~ krypt. J. A. Zaluski
zu 300 złp. w 1724r. — W 1771 r., zapewne, otrzymał go wreszcie
w 1796 r. przyszedł do Bibl. Zamojskiej do CBP.

372. Parnopiar. F. IV. 47. — Parnopiar pascuorum,
320 mm. na 215 mm., pisaný roznošmi zhlavci XVI—XVIII iow, na 41 kll,
v žluté zrcové oprave; celý manuskript proguity.

373. — Parasol. F. IV. 55. — Receptor papierowy, 283 mm. na 105 mm,
drewna rękami XV w. na 800 str. lb. pisanym, oprawiony w foliokora i serki. Na górnym:

"Acta miscellanea sub Casimiro Magno, Ludovico, Władysław Jagellone."
~~Jagellone~~ — ~~Receptor ten (z góry) zawiera~~ dokumentów i aktów ~~historycznych~~
~~zawartych w czeskiej~~ z XIV w. — Receptor ten należał do Tad. Czackiego; na
wzrost 11 k. alb. "Treść wprawy" drukarz Golebowski nurestowa, z taką
ogólną uwagą: "Wśród mnóstwa piśm należących do królestwa Czeskiego
i innych Krępy Niemieckiej Stanow znajdują się, iednak niektóre
akta za panowania Kazimierza Wielkiego, Ladwika króla bawarskiego
i polskiego i Władysława Jagiełły," — a Czacki wynotował ~~noty~~
szeregowe niektóre Polonica, jako to: a. — p. 142. N° 64. — "Lega inter
Regem Poloniam Kazimirum, quod Imperator debeat eam iuvare contra
Cruciferos et Bavaros et quietat Imperatorem de debito prout
in litteris regis hungarie prececedentibus expressatur" Praga 1356
in die Philippi et Jacobi. — c. — Ar. 65. "Renunciatio iurium terre Swi-
dnicensis" puer Kazimierza Wielkiego, w Pradze 1356. — c. N° 66. p. 145.
Kazimiras... donat oppida Bilken et Craceburg pro ducatu Ploceasi
et quietat omnia debita ducis Swidnicensis. Praga ~~1356~~ (1356. sine.)
Dzieło wreszcie znajdujące się w tym kodeksie aktów ~~dyplomatycznych~~ ^{dyplomatycznych}
traktatów z 1335 r. i Namysłowskich z 1348 r.

Bliznie opracowanie tego kodeksu nie mogło być przed
urodzeniem mych rajci w CBff., trzeba będzie jednak porównać tekst
dokumentów tu ~~znajdujących~~ ^{znajdujących} ze swymi dyplomatycznymi;
gdy ~~namysłowskie~~ ^{namysłowskie} ~~historyczne~~ ^{historyczne} ~~polskie~~ ^{polskie} ~~rajce~~ ^{rajce} ~~z~~ ^z ~~nowym~~ ^{nowym} ~~opracowaniem~~ ^{opracowaniem}
kodeksu dyplomatycznego państwa polskiego.

Hist. Z Biblioteki Poręchaj. Tad. Czackiego, gdzie numer Nr. 236,
zawiera ten receptor z tej samej sygnatury do Biblioteki Putawskiej, Garto-
ryskich, skąd wstąpił w 1831 r. dostał się w 1833 r. do CBff.

Liter. Bielowski ms. pag. 87.

Byryna i Kluczbork.

(Kob. Caro, Jesch.
Polens II, 305 sq.)

374. — Rarogaz. F. IV. 58. — Repos papierowy, 345 mm. na 115 mm, pisaný kłhousa rchami XVII — XVIII w. na k. l. 7 — 91, ofrawoay siwczu w jostionch. Na gubrecie: „Epistolae et alia scripta ad Rem publicam Polonae spectantia 1555 — 1726.”

Jbier kopy: oryginalu, fragmentu itol. rozmaitej wartosci aktow, listow, itp. odnoszacych sie pnewazum do Radziwiltow. Zob. Nr. 372. — Miedry suwemi:

a. — k. 7-12 i 14-19. „Brevis declaratio pro parte Regiae Cathol. Majestatis Serenissimi Archiducis Alberti Ducis Brabantiae et Reven. atque Illust. Card. Andreae Belgicarum provinciarum gubernatoris... Coloniae 7 Febr. 1599.” dwa egzemplarze.

b. — k. 51-52. (reka XVIII w.) Katalog brachow hrabowolich od prochoruza do Mygborowiczego.

c. — k. 72. „Podziat Monety polskiej na sejmie Warszawskim 1629 uchwaloney.” Polityczna satyra (pamphlet a raczej), licho wierzowawca, treścią interesująca.

d. — ^{k. 73} Dyaryusz wyaney Konstantego Rozostowskiego brachpa wlewskiego z wojewodą wlewskim Kazimierzem Sajlichą przed sadem kard. Radziejowskiego prymasa w 1694 r. — Preer wcale ciekawa, ale i wyrob.

e. — k. 89. „Deputati ex Synodo ad compositionem Varsaviani.” Jst ~~tytuł~~ deputatow na sejm Warszawski 1609 r., miedzy innymi z krahowskiej, dyecery prawos bierzebse proboszer Jandomierski.

Wbrew nazłow kowi na gubrecie ~~nie ma~~ ^{nie} do 1555 r., zwraca uwage jednak, ze nowa paginacja rozpoczyna sie od k. 7, ^{czyli} wi. do czasu zatem usunieto pierwonych sześci.

Hist. z Biblioteki XX. Radziwiltow w Nieswieżu (dwa ex-librisy) puzgedo do Biblioteki Zaluskich, a stad do CBP.

375. — Rarnojaz. F. IV. 59. — Próbny papierowy, 365 mm. na 230 mm.,
jedna, złącz w 1799 r. pisany (druga złącz została marginalnie noty i index w 1801 r.)
na 653 str. lb. i 14 k. lb. na karcie, oprawiony świeżo w półskórek.

"Herbarz pruski primarius illustrans paraphrasi genealogias
aliaque decoris et honoris huius operi corollaria multo labore sub
ministrans." Na l. 654 obecna notatka Józefa Turowskiego, regenta
kanclargi sądowej duchownej JOKcia Tucci. Krasieńskiego Arcybiskupa
Gnieźnieńskiego, z której dowiadujemy się, że w 1799 r. został ten odpis ero
brony z regjistru kaptuły Warmińskiej. Kopia została wolno ujęta
na herby, które z tegoż ~~tego~~ ^{tego} kodeksu dostał i wymalował Turowski
a na bobu i pagrochach ~~ich~~ ^{ich} poddawał notki marginalne, index
rozczepił itd. — Kodeks kapitulny pochodzi z XVII w. — Zob. Nr. 371.

Hist. Nie jest mi wiadomo, jaką drogą dostał się ten rękopis do CBP.
Być może, że pochodzi z Biblioteki Puławskiej Czartoryskich. (?)

376. — Rarnojaz. F. IV. 69. — Próbny papierowy, 365 mm. na 225 mm.,
pisany jedną złącz XIX w. na 34 k. lb., oprawiony w takturę.

"Zbiór niektórych pism tyrańskich z dziejów panowania Zygmunta
Augusta, Henryka Walezyusza, Stefana Batorego i Zygmunta III. wypi-
sany dla Towarzystwa królewskiego Warszawskiego przyjaciel Naah z
Archiwum domu Chadkiewiczańskiego." Zawiera kopie 43 aktów, z
nieodbitadym ich na karcie opisem. Na str. 33 jest podwładzenie
Alexandra hr. Chadkiewicza, z Warszawy 5 grudnia 1820, o wierności
tych kopii. ~~z oryginalnych~~. Są tu z 1608 r. 3 listy miasta Rygi i jeden
od wojsk zaciężnych do Jana Karola Chadkiewicza wojewody wileńskiego i
hetmana W. Litewskiego, list Augusta elektora Sasńskiego z 1578 do Kapi-
miera Saxezy kaptelana Trachego, list m. Królewca z 1626 r. do
Jana Stanisława Saxezy, margataa breńskiego WXL, list Jana Burmistrz
z Toroiden 1578 do Stefana Batorego z opisem sułtana Istanu Tyflant;

12 listów Zygmunta Augusta do Jana Chodkiewicza Marszałka
W. Wks., do biskupa Olsztyńskiego, do miast i mieszkańców
Inflant uniwersality, Krzysztofa Radziwiłła wojewody wileń-
skiego, Pawła Twardowskiego Sapięki wojewody nowogrodzkiego,
licha listów Henryka Walezygo do Jana Chodkiewicza,
księcia Stefana do tegoż z 10 paźdź. 1577; dalej 10 listów
Zygmunta III do J. K. Chodkiewicza i jeden list Jana
III księcia szwedzkiego z 1574 r. do Jana Chodkiewicza.

Hist. Z zbiorami Warszawskiego Towarz. Injactōt Nauk
purchased w 1833 r. do CBP.

377. - Parnojaz. F. IV. 72. - Skończony papierowy, 335 mm.
na 210 mm., bilbowa rękami XVI i XVII wv. pisany na 378 k. lb.,
oprawny w czarną tekturę.

Lawiera p.t. "Perum farrago ad pacem religioſam 1530.
1550. 1623. Tbi varii libelli, codicilli, colloquia lecta scitque
non indigna in Borussia, Saxonia, Palatinatu" ważne ma-
teryały do historyi reformacyi w Niemczech, rozpraw,
akta itd. po niemiecku i łacinie.

Hist. Na odwrocie okładki ex-libris J. P. Ludewig'a z jego
herbem; poniżej zapiska: "Hunc codicem mss. ex bibliotheca
Ludewigiana A° 1749 mihi comparavi. Io. Erhardus Kappius,
Eloquentiae Professor." do CBP. ^{do stał się} ~~przekazany~~ ten rękopis
z Biblioteki Zaluskich.

378. — Raznojar. F. IV. 73. — Rękopis papierowy, 312 mm. na 200 mm.,
półkoma rzekami XVII w. na 151 k. lb. pisaną; oprawy w żółtym skórzanym,
~~na okładce napisany już napis: Katalog~~

Jawiera bogu miscellanea historyczne polskie od końca XVI do
początku XVII w., przede wszystkim wcale ciekawy i cenny materiał
do historyi handlu w Polsce. Są tu wreszcie taryfy honor celnych, dla
wwozu i wywozu, wagi, miary, ceny produktów, tabele itd. itd.
Między tem znajdują się i varia rozmaite, jako to prośbowa
o królestwo polskie, z czasem rokoszu Żelazowskiego Taciwskie
satyryczne dialogi polityczne, ~~to~~ dalej bogie dokumenty i papy-
krowe ciekawe krakowskie: Kapitułowskie, „Kalińskie
Rady królowi Albrechtowi dane” po polsku (k. 97), tudzież
na k. 114-119¹ Opisana kościół krakowski w 1638 r.

Wstawione i zbierane zapewne tych miscellaneów napisał
na k. 1. Cypryanem. Zatuski (w dopisku) przypomniał, że był nim
Cypryan Cwarkowicz patrycyusz i wojt wiślicki.

Hist. z Biblioteki Zatuskich.

379. — Raznojar. F. IV. 76. — Rękopis papierowy, 325 mm. na 195 mm.,
jedna rzeka, XVIII w. ozdobnie pisaną, k. lb. 130., oprawy w skórę brązową.

Jawiera:

a. — k. 1-56^b. „Stodkie przypomnienie złotych staropolskiej wolności...” itd. Tak
zatykowane rzecz, ciekawa literacka, zawiera po „Medurowie do cyteluśka” ^{znaną moralizację} ~~znaną~~
satyrę „Matka szlacheckich w ciotach.” wreszcie... proza.

b. — k. 57-78. Kronika od 1648 do 1724. ułożona rozprawkami gorszymi,
treściwymi zapiskami chronologicznymi. Bez większej wartości, obzerany
zauważyć, że od 1690 r.

c. — k. 79-130. Miscellanea rozmaite: treści, monety, listy, epitafia itp.
bez wartości. Między tem k. 97-104: „Process duchowny pobutującego

152
przeznika wznad kompromisem prywatnym agitujący się a później
w trybunale Chyngisowskim approbowany i szubienicę zabójcy.
Pierś jego są w chwale studentów.

Hist. z Biblioteki Gdzim. Wł. w. Wierwicz [ex libris
z herbem i napisem „Ex Bibliotheca ~~Ducali~~ Radwilińska Ducali
Mensuricaci” i na odwrocie kartki sygnatura: doc. XIII. No 25.] przesłany
do Biblioteki Jastrubich, a skąd w 1796 r. do Olsz.

380. - Rasnojar. F. IV. 105. Pismo papierowe, 324 mm.
na 220 mm., brązowymi liniami: wv. XV, XVI i XVII. prasy, kłb. 514,
zbramowany w miękką teksturę.

Kawiera ogromny zbiór materiałów historycznych i
prawno-historycznych do ~~ostatnich~~ lat drugiej połowy
złoty Kaziemierza Jagiellończyka, dalej do dziejów
politycznych i historycznych Polski w XVI w., włącznie do
czasów Jerzego Wazy z 1572 r., następnie wyroki sądów
krolewskich: Trybunału Koronnego z XVII w., wreszcie liczne
materiały historyczne z XVII w. ^{Religijne} ~~Religijne~~ powiatu z kilku
odrębnych całokształtów, dość gęste.

A. - k. 1-23^b. Wyrok wyroki Kurji rymskiej z 5 kwietnia 1560 w sprawie
mający sukcesora. Seweryna Bonara i kapitała krakowską o spa
dek po Januracie bratku bratowskim, którego Bonarowie byli
wierzyskami.

B. - k. 24-89^b. Fragment jakiegoś nieznanego bliżej zbioru
wyroków sądów krolewskich na sejmach z lat 1525-1546, auto
rzonego widocznie przez rządowego prawnika. Nadzwyczaj ciek
awość ten zbiorek jest niezmiernie ułamkiem, z powrotem brach.
dwu kart na końcu urywa się. Nie jest to formularz, lecz
zbiór ^{krolewskich} ~~prawniczych~~ orzeczeń w sprawach prywatnych (nawet
osób są wymuszane) mających moc prawa. Najlepiej wyro.

kón uogólniejszą, kwertyż i stronną noruę; tak np. „Secretum Mli's.
Regia quod obligatio debet, specificet in hereditariis, bonis non inscripti;
est debitum personale, quod debitum in persona iure regali debet.”
jakoś następnie leżał wyrok.

c. — h. 90 — 132. Książ wyroków Trybunału Koronnego z 1578 r.,
tęma zshami prawną; na porażku sp. deputatów. Przewodził on
z dwu części; w pierwszej opisano wyroki unżej sumaryczne, w drugiej
znawnie obzerusej.

d. — h. 133 — 140. Akta nymshu i krakowskie (z kopje) w sprawie
następstwa w kanonii krakowskiej po Janie Łaskim, reformatorze;
rozporządzenie Pawła III do biskupa i kapituły krakowskiej
o koadjutorii Macieja Żeleńskiego w kanonii krakowskiej
Łaskiego. Papier zatwierdzał Żeleńskiego koadjutorem quod
Łaski ~~veneret~~, po oświeceniu się Łaskiego (cum... ad vota metri-
monii convolaverit...) powstał wahaus.

e. — h. 143 — 148. List oryginalny (tryplikat) Jana Danty zha
do króla Zygmunta z Madrytu 18 Grudnia 1525.

f. — h. 149 — 158. Originalna instrukcja kapituły krakowskiej
dana 27 marca 1573 jej parłom na rząd Warszawski. — h. 158⁶ — 160⁶ brisla.

g. — h. 161 — 164. (zshar polowy XVII w.) kopje listu Tysoğórskich dokumentów:
α) Zbigniewa biskupa krakowskiego 1431 f. II in vigil. S. Adalberti (czy nie błędnie
1437?). — β) Paschkonis domini et heredis de Syzana, villae Ruda et scultelae.
ibidem ad fluvios Wroclaw et maly Swiduch erectis. Dat. in Opalhowice 1372. γ) Potwier.
żenie przywilejów Naubera: Grata biskupów krakowskich puer Tom. Stronęwskiego
z 1459. — Transkrypt przywilejów Naubera b.d. oraz dwa inne z 1431 r. i 1522.
Wszystkie te dokumenty odnaleziono u klucza Uszewskiego w okolicach Łysej
gory, do wsi Doby, Lunoń, Sotkystw itd.

h. — h. 165 — 168⁶. Księży 8 dokumentów prywatnych wydanych puer
juzego kard. Radziwiłła biskupa krakowskiego w 1595 r.

i. — h. 169 — 179⁶. Księży przywilejów niechowskich, exampcy: z pod
jurysdykcji biskupiej itd., i.a. breve Urbana IV z Orvieto 1262 w trans-
sumpcie Gregorza XI.

k. — h. 180 — 234; 234 238. Zbiór pism politycznych, dokumentów
 aktów itd. odnoszących się do dziesięciu pierwszego królestwa a głównie
 do spraw duchownych: α) h. 180 185. „Acta w Louvren pries S. M.
 rady coroune sub interroguo.” 1572 Jul. 23. — β) h. 186 399. „Poka-
 zanie błędów i naprawy ich w naszej R. P. polskiej in hoc inter-
 roguo gdyż potym już czasu niebędzie.” incip. „Jdź nam już na
 interrogium...” — γ) h. 191 399. „Sententia curie dane do elegando
 lege.” incip. „Juz nam nie stawa pana paowu Polacy...” — δ) h. 196 399.
 „deliberatio super articulis comitialibus A° 1572. In Venetis ... 29 Martii.”
 pismo polityczne jak i poprzednie. — ε) h. 202 210. „Postulatum nunciorum
 terrestrium in Comitiis Piotrkowensibus 1559 ne admittantur eccli-
 astici status viri ad electionem regis ex vulgari Polonico quoad
 eius fieri potuit verbum verbo reddendo conversum.” ważne pismo
 polityczne z 1572 r. — ζ) h. 211 — 217^b; 220. „Tęz na ygoteczyn
 zjazdzie panów rad koronnych w Kaszakh...” bez tytułu, pismo
 polityczne z 1572 r. — η) h. 218. Sprawozdanie z poselstwa do Litwinów.
 „Decima quarta die Januarii articulus primus. Referovali poselstwo...”
 θ) h. 221 — 230^b. Kopje ^{regest} dokumentów i ^(eddyktów) aktów, statutów etc. z XV w.
 odnoszących się głównie do „spraw z duchownymi.” tak np. Kazimierz
 na Jagiellończyka edykt z 1456 r. (rob. Lewicki: Index actor. XV sac. 3377.)
 w dotychczasowym całym odrysie; statut z 1458 potwierdzający statuty z 1433.
 Lewicki 3409; regesta 9 dokumentów Kazimierza Jagiellończyka z 1458
 z Piotrkowa do starosty krakowskiego o egzekucji statutu jagiellończyka z 1433 r.
 z 1474 z nowego listu Krowczyka, z 1456 Apr. 5 z Krakowa mandatum ad
 capitaneos et iudices, ut non iudicent subdito, capitaneatus Cracoviensis
 in causis quibuscunque. [z duchownymi] sed cor ad episcopum Craco-
 viensem remittant; dalej edykty z 1456, 1469 (rob. Lewicki 3991), z 1470
 Nov. 20. in conventione generali Piotrkowensi, Casimirus rex dum post
 bellum Prutenicum... regnicole... in conventione generali Piotrkowensi
 pro exemptione avers Marienburgensis et stipendio emerito militibus
 exsolvendo decreverant eodem regi subsidium pecuniarium, cavet
 et... spondet id trahi unquam debere in sequellam...” oraz z 1489
 Jan. 22. propterea quod Thomas eps. Crac. mandaverat subditis

mis de districtibus Severiciensi et Slavcoviensi ducere robora pro
munitione castri Oswieçimensis promittit ~~que~~ [scil. rex] quod hoc
subsidium non debet trahi in debitum usque in sequellam. — dalej
XIII. statut Koryziński z 1475 r. ob. Lewicki 4264, tudzież potwierdzenie
praw przywilejów i swobod biskupstwa krakowskiego przez Jana
Olbrachtę w Łęczy 1501 Apr. 30., oraz w końcu „Decretum conclusionis
decimae in Chozanow, w Krakowie 1463 Dec. 14. Idaje też, że jest to
wzrostko materialem do jakiejś protestacji przeciwko konfederacji
warszawskiej. — i) h. 281 sqq. „Artykuły w Krakowie postanowione
sub interrogio” 1572 Jul. 21. — ²⁵⁴⁻²⁵⁸ ~~h. 254-258~~ ^{oraz pominięte} dokumenty do spraw
~~tego~~ pierwszego królewicza.

L. — h. 235-253. „Pobór pogłówny na sejmie walcnem Warszaw
skiem Coronum w Roku MDXC uchwalony.”

m. — h. 261-270. Zbiór wyroków królewskich sądów asesorskich, ulotny 1589 r.
pt. „Decreta Sacrae Regiae Magestatis Sigismundi et eius nominis primi
Regis Polonae atque assessorum cum approbatoris sive retracta
toris Anno domini Millesimo quingentesimo quinquagesimo nono
foeliter rucijant. Zbiór w ogółle uściwiony, nie występuje wyroki sądowe
wcale, ~~niektóre~~ ^{niektóre} wreszcie sągają, jakieś sądy dygnunt
Augusta z 1552 r. pierwszy dekret jest z 1542 r. następny z 1539 r. — na
h. 271-276. następny ^{a)} oryginalny wyrok dwóch kanclerzów królewskich
Łęczyckiego i sieradzkiego Stanisława z Szamowa i Klemensa Bechrzicki
(? Biedrzyckiego) w sprawie kapituły krakowskiej o wsi Pabianice, z przesłanami
ich jako komisarzów królewskich, z 1522 r. — oraz ^{b)} dwa inne oryginalne
wyroki królewskie z 1543 r. i 1548 r. (Zygmunta Augusta).

n. — h. 277-284. Akta do elegji Władysława IV. w kopjach z XVII w.

o. — h. 286-297. ^{XVI w.} Odpisy (dwóch długich literacko filozoficznych listów
Stanisława Rejki do Stanisława Sobotowskiego z Rzymu 1577. z 13
koneser i 30 par. dz.

p. — h. 298-301. Wyrok Kuryi wyciskającej z 1549 do kanoników krakowskich
Filipa Padniewskiego, Alberta Kojewskiego i Rafała Wargawskiego w spra-
wie o Krzesławice. Odpis z XVI w.

9 1 -
2 1 1 -

1516

ad

2

100

一

i Wołoszyszczyzna,

2 Węgry (poselstwo Marcina Chorażyca i inne), Maciejowi Gorwarskiemu,
2 Czechom, i Knyżakom itd. Są i inne wiadomości, które dokumentów
Władysław król z 1296 r., książęstwu z 1296 r., książęstwu z 1296 r.,
Zygmunta z 1428 r. traktatu zawartego w Lubawie 15 Marca 1412 (doku-
mentu wystawionego przez Jagiellę) ze względu na zawartość sekcji, w
których jest ten sam dokument wystawiony, pierwszy tekst nazwa Dąbrowski,
itd. itd. Dużo dokumentów odnosi się do katedry krakowskiej, ~~które~~ 2. To
to zkopisze wydał A. Pawłowski: nowa Ostroroga do Pawła II z 1467 r.

4. - h. 503 - 508. - Odpisy listów Karola V do Zygmunta Augusta z Brukseli.
3 kwietnia 1554 i odpowiedzi króla polskiego z Włocławka 7 lipca 1554., to oba
kopie z błędami, data 1556. por. Scriptores rer. Polon. I. str. 100 103.

2. - h. 509 - 519. Trzy rozprawy polityczne o sprawach państwa krakowskiego.
lewna. Zob. wyżej pod k. Cały ten materiał literatury politycznej z tej
epoki należałoby krytycznie opracować i wydać.

Dokładny przegląd tego ze względu na interesujący i obfity treść
zobojętnie niewystarczający na wyśledzenie ~~tego~~ jego pochodzenia. Być może
- stawało to w formie nieopartego ^{istotnym} ~~istotnym~~ politycznym dowodem przypuszczenia -
powstał ten kodeks w otoczeniu ^{któregoś} ~~któregoś~~ Myzłowski. (?) W każdym
razie byłoby porządkiem.

Hist. 2. Biblioteki Jaturskich, gdzie numer Nr. 334. znajduje w 1798
do A. J. A. Jaturski zapisał u góry na h. l. "Miscellanea varia ad
Hist. pol. spect."

Lit. - Pawłowski A., Jana Ostroroga Żywot i praca o sprawie
Przemyskiej. Warszawa 1884. str. 182 przyp.

381. - Parnojaz. F. IV. 107. - Zkopis, papierowy, 242 mm. na 210 mm.,
dokona z 17 w. w. f. 434 lb., w zielonej okładce, skórę, grawat.

"Acta podroz wojny szwedzkiej między królem Szwecji,
polsem, Szwedami, Cesarzem, królem francuskim, duńskim, bawarskim

382. — Parnojaz. F. IV. 131. — Główny papierowy, 330 mm. na 220 mm. pisaną kółkami rękami XVI w. na 244 k. lb., zbiorowy.

Miscellanea historyczne do dziejów wewnętrznych i religijnych XVI w. w Polsce. Zawiera:

a. — k. 1-20. Dyaryusz sejmiku protokółowego 1548. Początek rozprawy, tekst pojedynczy niż ten, który wydał Szejtli w Script. rer. Polon I, brak natomiast końca; Złoty są, że są wreszcie różnice w tej redakcji; mamy niektóre odmiany. Zamyka są, odwołaniem do witańskiego poselskiego: „Najjaśniejszy Mistrz Królu. Gdyż Pan Bóg wniebowstąpił [tak] to uciec rany...” (koniec są na mowie wprowadzącego poznawskiego Lałucha z 14 listopada [C. str. 19 rękopisu]).

b. — k. 21-22. fragment jedynej mowy sejmowej, zapewne z 1555 r. oraz odpisy aktów. Cf. Konarski, Ostrówiec I. Appendix.

c. — k. 23-26. Fragment nieznanego bliżej relacji o sprawach sejmiku 1555 r. na bohem zapytania „Acta conciliorum [Piotrowskianum] anno domini 1555.” Dwie mowy polskie, tekst gwarowania poprawiany, (to jest białon a nie erytopos) po łacinie i po polsku, łacina. Papier włoski, ciemny, formatu fol. mniejszego, znak wodny włoski. Autor relacji jest ~~ten~~ nader wykształcony, zapewne literat. Miałoby być to tylko mały fragment. Inscrypcja: „Cum neque facendum (? ferendum?) sibi nobilitas de religionis causa...” (koniec są, ten następ (którego początek wybaczył i inquam atramentum oraz dwa, reszta, co na to mające napisano) — „cum interea rex edict in hunc modum: Koscioły z których kapłani są wygnani albo zmarli aby jęz nie być...” wieny 7 tej mowy królewskiej, poczem znów relacja: „Proemio se edicto regio facile intelligebat nobilitas. Itaque cum conquirere non posset, omnem, ut videtur, movit lapidem...” 8 wierszy tego tekstu, po czym ~~14 maja~~ mowa kancelarza z 14 maja (1 1/2 str.) ad huc; ~~można~~ ^{mówi on} ~~można~~ ^{można} o porównaniu są, że Stolica Apostolska o sobor powołach, na tym sejmie niewątpliwie portown będą udanowan, ... pny tym złożone będzie concilium provinciale przez X. Arcybiskupa ... na które concilium kazdemu będzie wolno przyjechać, mówić i odjechać. Dlatego chce JKM. aby wszyscy którzy w czym wstąpić mieli, przyjechali na to concilium.... Kieża Tekuści

187
 zaniechać inuiciditici swei o religio, aż do takiego provinciali con-
 cilium.... Haec rex et senatus. At nobilitas cum sibi iam concilio
 ipsius sperem... itd. Porzem mowa od portów do króla 18 Maj: „Wielkaj
 złości urzwanij Maji. Młotowij królu z owojodajnej odpowiedzi; ktorą
 nam dał Jm. p. Kancelarz od WK M. naszego Młotowij p. Pana. A to i dnu
 pnyajm...“ itd. pnyajmaja, że mianowali dwie osoby, które miały
 być praesidentes na sejmie narodowym (concilium provinciale), mian.
 nowicie kowaj, Albrecht pruski i Radeiwit Mikolaj Czarny, i jedak
 cautela itd.; druga mowa, ~~nie~~ ^{uogólna} przed królem, i na niej cały
 ten zabytok. Pod ni inną rzecz (podobną do Kromerowej ale
 zapewne nie jego) podpisane „Andr. Patricius. Tr. Li'smanias
 Petricouiae (nad puebriclonem: Varaviae) in comitis 1551
 vel 1552.“ (??). Reces catta jest bardzo cichawa, pny ^{nowem} ofo
 opracowaniu dyaryuna 1555 musi konsekwent być uwzględniona

d. - h. 27 - 28. Reces sejmie 1555 r. (14 Czerwca). „Zygmunst Au-
 gust.... Oznajmujem... ie obanapaj wielkie uciężczajmiewstwa królestwa naszego
 które się pokazowały...“ e. h. 24 - 25. Reces sejmie 1556 r. (22 Grudnia). „Zyg-
 munst August etc. Mocą uchwały sejmowej jawno to każdemu czynimy i
 oznajmujemy, iż gdyśmy się zjuchali byli na syem....“ - Obu recessów
 kopie współczesne, moie uogólnajmiewstwa senatorom, bee słodów pruski.

e. - h. 32 - 33. Adata do dziejów polskich w drugiej połowie nadaw
 Zygmunst Augusta, zwołana do lat 1561 i 1562. a) h. 32. Zygmunst
 August do Mikolaja Siemawskiego wojewody ruskiego, hetmana polnego
 koronnego, z Łowczy 30 Dec. 1561, oryginał, ślad pruski, po Taczanie,
 ważny list o sprawach inflackich i sejmowych. Następnie adata,
 zdaje się, także do Siemawskiego z zwołaniem. - b) h. 34. Propozy-
 cja królewska na sejmie nowokoronyjski z Łowczy, 30 Dec. 1561, o
 sprawach inflackich, wojnie moskiewskiej i sejmie 1562 r. wraz
 z blankietem dubowym zwołującym sejmie do Kamienica i genewskij
 do nowego Miasta Gorynia w 1562 r. - c) h. 36. list pnygowiecki kró-
 lewski z Wilna, b.d. (1561?) odpis blankietu. - d) h. 37. Obolub-

Frob. poniżej
 ustęp f.v. (początek)

królewski do senatorów warszawskich z dnia 16 Febr. 1561. o odpuszczeniu
cesarskiej na poselstwo króla w sprawie Jana Zygmunta Zagolyski.
2) k. 39. „Instructio praeconi ducum domini huiusmodi ad Potestatem” incip.
„Jan Kyski na uprzedzenie...” — 3) k. 40-58. Szerzej odebranych listów,
brulionów, adreśsów, aktów, listów etc. do cesarza Zygmunta Augusta;
miedzy innymi: k. 42. odpis listu posła królewskiego (Jan Zygmunta Augusta)
Jan Hazyk i Marcin Wotawski w sprawie. — k. 44. kopie listu króla
Zygmunta Augusta do Zygmunta Augusta 1561. Janina miedzy 16. i 17. 6. — k. 48
„Stowa w. kradzieży królewskiej do pp. kas królewskiej i k. k. p. k.
Tiedora Zientowicza Woropaja postawia [senatu] polskiego i litewskiego,
roku po śmierci króla [polskiego] Zygmunta Augusta wskazane, z ruskiego
języka [na polskie pnie]łożone” incip. „Tiedora Zientowicza Woropaja przy
zedści do mnie adreśsów...” — k. 51. „Articuli de quibus in proxima
Synodo deliberandum erit.” na synod warszawski 1561. artykułów 12.

f. — k. 59-119. Agramy zbiór kopii brulionów itd., miedzy innymi
aktów i dokumentów odnoszących się do obu królów z lat 1573-1575.
Są tu instrukcje i korespondencje miedzy senatami polskim i
litewskim, uchwały sejmowe etc., dużo polityczno-literackiego mate-
rialu, miedzy innymi korespondencje, kopie ulotnych ówczesnych pism
politycznych, satyryczne wiersze i dyalogi itd. Miedzy innymi:
a) k. 59-64. List króla Jagiellońskiego ks. Branisławskiej z Schenig
3 Jan. 1573 do senatorów i drugi z 1 Jan. 1573 do Mohawskiego prymasa
obozem (w sprawie interesu królewskiej Anny, poręka posła na zjazd
Warszawski, abiektuje swe pachoje Jagiellońskie). — b) k. 95. „Sententia
curandae de eligendo rege” incip. „Tę wam prae nunciat prae nunc
Polacy, unde de eligendo rege re variant sententiae...” rozbiera-
wartości kandydatów, jest za Walezym. — c) k. 97-103. „pokoranie
kiedon i nagromy etc w naszej nowej polskiej i w hoc interrogue
gdzys potym jui crasu nie hendzie.” incip. „Jyzi nam jui na interrogu
kiedon i nagromy etc dawno obawiali...” — d) k. 109-112. Artykuły od rycerstwa.

Chełmskiej ziemi i od sejmiku prozowskiemu na sejm. warszawski
1572, uchwalone w 1571 r. (pauze do Zygmunta Augusta). — E) h. 113-
116. Piśmo polityczne o wyborze bróla, za Walerym, po polsku, w formie
listu, bez wiadomego ^{tytułu} ~~podpisu~~; incip. „Miodowey Pauze, Zi Wł. tego
po mnie zedai' rany, gdy o te mowa między nami przychodzi, aby
w tej mierze ~~Wł.~~ Wł. rozmyśliwszy to, zda się tu wypisać...” — F)
h. 117-122. Tame piśmo polityczne o wyborze bróla, brulion popra-
wiany i uzupełniany; incip. „Jestem między pana Boga prosi, com zawsze
orygił, tem więcej teraz, w tym akcie, na którym uależy wytycho dobre matki-
zanej Rępliej...”; jest to ^{brulion} ~~brulion~~ mowy w senacie nieznanego senatora,
mianem po mowie biskupa płockiego, który był za kandydaturą arcyb. Ernesta,
autor mowy jest za Walerym. — G) h. 157¹⁵⁸ („O puryjstwie bróla Jękei: pana
naszego obranego wicna: potrzebna pnestnoga.” Incip. „Taa filozofu-
wie uwa, iż piśmo est praestantissima causarum...”) — H) h. 172-175.
„Formowa na podkaniu dwu dobrych towarzysów... zimi: asna borowego
i ajduka albo drabika górnego o uwiadawno puryjstkich sprawach w
Koronie polskiej: A° dni. 1575 dni 10 january.” incip. „Polich borowy
z drabem gornym rozmawiają. Pol.: Witaj bracie, zhad wendrujersz, zedec
sobie poskakujersz”? Drab.: „Medaleho trache w gory, pneto poshok
jest mi zory.” Pol.: „Ja rai' mysle o skawunie, jechai'li tam uam,
czyli nie.” Drab.: „ptaci to pnetu Łaskiemu, wojewodze Łerachionu...”
itd., wiersz polityczny, wcale oryginalny. — i) h. 184-185 i 190-
193. Korespondencja między Ukhańskiem prymasem i senatem ^{om rycerstwem} ~~koronaymi~~
z 1575. 28 Jul. — K) h. 194-197. Brulion odgłosu panow litewskich i
rycerstwa na poselstwo Xdza. Jakoba Woronieczkiego probonra Jiera-
nowskiego od zjazdu Warszawskiego do zjazdu litewskiego w Wolsku
do par. 1575 i na list koronnych panow, bez daty i końca. — L) h. 201-204.
Opis elegij: 1575 r. nie skomponowy, intencją rozpowszechnienia
z uow poselskich, do ekspoz Stefana bróla wazny. — M) h. 208-213. Utwór
literacki, satyryczno-polityczny, proza, rozmowa między Jęską a
św. Bartłomiejem. Tytuł zamazany, rękopis niezachowany do po-
planowania i zwielgotniony; zdalek się nie bardzo interesujący,
z opoki drugiego berksilewna. Incip. „Jęska. — Pomosci Bog swistky

Bartholiniana." Berl. — "Wilhaize thes [pauze] jasha na the nazze
Convocacya... — v) h. 215. "Acta octo hebdomadarum in comitiis
presentibus piotrkoviensibus." uciety tylo jedna kosta jabszgoś
opisu sejmu 1555 r.; reor ciekawa, incip. "Gz sie tam dzialo piness
te osim niedziel na sejmu..." —

g. — h. 220 — 244. — Akta ; prowa do pierwzych lat panowania
Zygmunta Augusta. α) h. 220. instrukcja na sejmie 1548. — β) h. 224 —
231. „Oratio ad Equites Maiores Poloniae de rebus coniugio inhonestis.”
incip. „Ita nihil dubium est, f.” Stanisław Orzechowski piewa mowa
piewocho Barbarze holowej; rob. Konecnowski; Orzechowska t. str. 131; uact.
γ) h. 232. „Exequiae p[re]sent Carolus czeszarza chneciarskiego
i krola rymskiego Sigismundowi krolowi w Augsburgu sprawowane
latka borego MDCXVIII dehus Tamy.” incip. „Panowie jako
cesarz rymski...” δ) h. 233 — 235? „Epicedion in funere Serui.
Sigismundi Regis Poloniae.” incip. „Si quis expers ignarusque
tanta rei...” ε) h. 238. list Sulejmana sultana do Zygmunta
Augusta, b. r. dnia ostatecznego kiezycza Zawaza w Konstantynopolu,
o ^{hoj} ~~nie~~ ~~ch~~ach na granicy. — ζ) h. 240 — 244. „Oratio de confederatione
austrie inter German. Sigismundum Secundum regem Poloniae et
inter filium Ferdinandi Regis Romanorum.” Wp[is] zapewne z
Tomicyanow, dodano objaśnienie (drukarz p[is]łowni Stan. Jorobnego)
ze to mowa Chojenckiego, który miał p[is]chać w poselstwie, bez
umart, postami w[ie]c byli biskup ~~pa~~ warmiński Jan Dantygel
i Janusz Łatalok wojewoda pomorski. Mowa zawiera tytuł „Si per
Regni reique publicae occupationes...”

Rekones wielkiej nagry dla ~~dyplom~~ nagradzających spraw polskich
nieustających drugiej potwory XVI w., oraz dla dyplom literatury polskiej
w orszaku herbołowi.

Hist. - 2 Beshotchi Jaturukh puened^t u 1/96 r. do CBP.

197 mm.; piśm. holendr. z latami w ~~roku~~ XVII w. na 48 kłb.: str. 49 — 245. Oprew. w foliokor.

Materiały historyczne z XVI i XVII w. odnoszące się głównie do dziejów Księstwa w polsce. — Uwaga: są tu żywoty biskupów krakowskich, archybiskupów gnieźnieńskich, korespondencje Krowiera, Brzechowskiego i innych, tudzież niektóre materiały historyczne z XVII w.

^(Długosza)
Zawiera: a. — k. 1-32. „Vita et gesta episcoporum ecclesiae Metropolitanae Cracoviensis.” Inscr. „Aeternis miseratione patris...” Do kłb. do łona Konarskiego wstępuje; na k. 38^b wśród żywotów Jana Przysowskiego: „Additio Matthiae de Miechow canonici Cracoviensis” o kardynale Fryderyku, gnieźnieńskim i łanie Konarskim. — (J. Długosza Opera edid. Przemyski. I. p. 377-399.)
b. — k. 32-37. „Vita Stanislae Orichovici alterius illius (ut illum Rescius vocat) Poloniae nostrae Damoskensis. Ad Commendandum.” Inscr. „Feci quod iussisti Commendare...” — (J. Długosza Opera edid. Przemyski. I. p. 377-399.)

F Autobiografia Orzechowskiego.

F (Detachment...)

c. — k. 37^b — 48. Listy Stanisława Orzechowskiego: do Samuela Maciejowskiego z 1549 Jan. 29. Orichoviana Nr. 32], do Tomiana plary z 1562 gr. w r. do Sebastiana, do Alojzego Lipomana (nuncyusza) z 1555 r. [Orichoviana Nr. 65]. — list Andrzeja Opalińskiego do papieża Grzegorza XIII z 1574 Mart. 17, odpowiadający na list papieża z 1574 o słabym zdrowiu; — list Krowiera do Korynta z Brzechowskim, bez daty; — list Stanisława Perzki archidyałona warszawskiego do 2 1590 Febr. 24. do archybiskupa gnieźnieńskiego oraz biskupów kujawskiego (Theron. Porvarewskiego) i chełmskiego (Wawrz. Gólskiego) o kanonizacji św. Ładka, interencyj, strenua romowa z Sixtusem V. — Oprócz tego uwaga, że tu: k. 43-45. Brevi series episcoporum Cracovicensium aż do Jah. Ładziha, następnie do Stanisława dojrano tylko nazwiska; — oraz k. 45-48. p. tyt. „Quaedam notabilia” 13 artykułów romowej treści, bez wskazania wartości.

d. — str. 49-115. Długosza „Vita et gesta archiepiscoporum ecclesiae Metropolitanae Gnesnensis” aż do Józefa z łona, poprzedzone dedykacją, sługą do Stanisława. [Zob. Długosza Opera edid. Przemyski. I. pag. 337-378.]

F Opis z 1621 r.

e. — str. 117-150; 153-158. Historia, tj. listy i pisma odnoszące się do kardynała Stanisława Horyna biskupa warszawskiego: a) Stanisława Perzki archidyał. warszawskiego, de tranitu et dormitione Stanisława Horyni. — b) Jan-

rentur Arsigni Bononiensis crucigeri enlagrum Stan. Hosii cardis. imagini supponendum." ^{p. 136}
incip. "Quem per amplae frontis..." — y. 1) azzemus Bonanicus Hosio 1543 v. 1. April.
Patauri. incip. "Quanti te faciem..." List wagi ss. dyktoras nieznaną Polera Horyunowi fana
Pneremvshnegu. — P. 6. 136-138. Mart. Cromerus Hosio Cracoviae 1551 Febr. 23. — incip.
"Mirantur multi felicitatem tuam..." o Stan. Bzdechowski, rowniez list nieznaną.
E. p. 140-145. Oratio legati a Sermo. Jęgo Polonae supremo Augusto ad Caesarem.
dof. sch. "Hosii cardis. ut in vita eius legatur." Incip. "Legatus ad S. M. V. venio non hominis
magis mortalis..." turzicz p. 145-150. "Alia in eandem sententiam" incip. Deo solo
fretus a quo tanquam a fonte... "Duga mowes job. Hosii... Epistolae m. d. Hosii etia w. 1551,
I. Nr. 313. — E. p. 153-158. List Stan. Jęgu i Regnu w. 1579 do kr. [z Berdan Horyuną]
kanonika w. 1579, o cyrku i ciotach kard. Horyuną. incip. "Quis a morte..."

f. — str. 151-153. Epistola dovariensis Academiae ad Cracovianensem. — O sporach feruistich
— 27 maja 1627 r.

g. — str. 158-167. Instrukcje stanów i mowy p. 1607 z sejmu elekcyjnego do Stefana Ba.
torego.

h. — str. 167-180. "Trenodia Valachiae" oraz "Dialogus de Asiana daeta." Ojczy
z manuskryptu Stan. Jęgu i jego dodatkami.

i. — str. 181-208. "Series obsidionis Cracovianae a Sueco sub anno 1655..." Dyaryusz
oblegania w. 1655 i listami itel. — od 25 Wnieura do 19 paźdz. 1655 r. tj. ar. do poddania ss. miasta.
Interimiera relacya w. 1655 autora.

k. — str. 208-245. "Fossib oztarmowania y dobycia Warszawy Anno 1656 in Junio"
i inne drobne arywki listy i obwieuscenia ktore byly oplatane i burrowaty "stano-
domusio Suetico 1655 et 1656 per Poloniam a diversis spargebantur" jak up.
pazlowit na Radzowit, tzw. "Lament utrapionej Matki Korony Polskiej juz
juz konascey..." itel.

Na h. 1 przed tekstem nieznaną krotka stacienne zamietosci kodeksu asz
J. D. Janochney sprane.

Hist. 2 Biblioteki katolickiej, p. 1796 r. — Hist. Biblioteki Janochi, w. 1796 r.
Catalogi: 1752, wymienione pod nr. 1752 i 1753 dwa rękopisy Stęganowych żywotów arcybiskopów
guzewienskich i biskupów krakowskich, za i pod Nr. CV, oddzielnie, kodeks zawierający wymienione arywki
pod lit. E dziełka i listy. Zaje ss. w. 1796, że żadna z tych opisów nie odnosi się do niniejszego
kodeksu.

Liter. Biulet. Biblioteczna Stęganowa w Petersburgu Bibliotekach. Petersburg 1860. str. 95-98.
"Zawartość opis obu rękopisów Stęganowa". — Bielowski Ms. str. 96.

ac Dni. Joannis III Regis Polonie per P. D. Michaelum Antonium Hacki Abbatem
Olivensem a PP. PP. Dominicanis Conventus Dantrecensis esset in servitium
S. R. M. A. Dni. 1692. —

S. K. Mts. A° Dni: 1692.ⁿ
Troica, rehopisa sa bity, rustubnye, money, relays) ^{inse} ~~id.~~ ^{abta gylgmatyome} w storunash i Gsar
stuen, kuryz, durs, ipartwans orionuous w latak 1582; 1583.

Ms. f. - Od Sobieskiego - był u niego ~~zapisany~~ razem z wieloma innymi rękopisami biblioteki Wileńskiej lub Zolotarowskiej - dostał się ten kodeks w posiadanie J. A. Zaluskiego. Poprzedni historyczny rękopis jęz. węg. Biblioteka zaturk. bryta. holka kodeksów język. łac. Dwa z nich oznaczone numerami 254 i 255 opisaliśmy wyżej, pod Nr. 119 i 172. Ojciec tych był jęz. rękopis w bibliotece pod Nr. 2016. z XVIII w. (Janochi; Musarum Sirmatic. LXXXVII.) i zapewne dawniejszy, może z XVI w., folio, jedna część przedmowa, który wymienia Janochi, w 4. - same katalogi, 1752. pod Nr. CI. Nie jest to jednak kodeks węgierski. Ten z Biblioteki zaturk. przeniesł do CBP.

385. — Parnojaz. F. IV. 144. — Пешковъ перерезу, 313 мм. на 205 мм., жидк.

*Latwiera: a. h. 1-65. Miscellanea Historiquae inflanchae 1556-1575. fort
 1. zereg zafisek historycznych miedzi; lub wreszcie, rycin; obrazy i
 pieplatow. puz wielk. luty, ublony; wrytko w przyt. taci'skim. Latwiera sly
 od opisu Inflant: "Reverencia Xristiana dum floret in duos primarias diversa erat
 partes quarum altera status seu magistratus spiritali, nempe Archiepiscopo
 Rigaensi, episcopo Dorpatensi, episcopo Revalensi....."; nastepnie opis miasta i zamkow
 inflanchich, ponem alta: lat 1558, 1561, 1566 i nast. dalnych. - h. 66. b. 7. biala.*

β. — h. 68-104. *Miscellanea historico-politica* odnoszące się głównie do historii Litwy i ~~stanowiska~~^{spraw} sejmowych, tudzież do spraw inflacyjnych, w języku polskim: α) h. 68. przywilej Stefana Batoryego o ustanowieniu Trybunału litewskiego 1 marca 1581 na sejmie waleym warszawskim; urządzenie trybunału i statut. — β) h. 90^b konstytucja sejmowa warszawskiego z 8 marca 1581 na Litwie, odnoszące się do wydania porządku sądów

głównych, poprawy statutu litewskiego, oraz o sprawach wojskowych w kryniedach
pod hasłem wojennym... 8) t. 84. Transumpt aktu z 1569 w grodzie 233
7 ~~grudnia~~ ^{Nowemb.} 1579 przepisany. D. t. 90° - 95° „Postanowienie starosty Suchowyz
z Suriechiewicz r. 1583. Marca 9 w Wilnie.” ~~z t. 96° - 104°~~ „Wtedyż inne małe
rzeczy sejmowe: „W tymże roku 83 na lenie zjedzie panowie portow
z cedula panom senatorom” incip. „Niewi. panowie, pnie p. Bogum który
widzi wytych rzeczy na ziemie... wtedyż inne: „A to nas przyniesie
do tego [zjazdu i postanowień na nim] iestny przyzli do wielkiej wgardy
u braci naszej panow Palatow, z tóż już saucy jedno przetrwa
ditwa. ostate, a rzeczy wiec...” „Lupa rzecz i ciechawa. — t. 95.
„Cedula druga od panow portow.” — z t. 96° 104°. „Contata et franciga
capita privilegiorum lituaniensium”. Polskie stronnictwo aktow odnowczych
do Inflant: lat 1422, 1436, 1492, 1501 (7 artykułow z obom pod Kieisk 13.
Gierwiec), ~~1524, 1544~~ 1526, odnowic, do Wallera v. Plattenberg), 1529, 1540 i 1541,
1557 (~~1550~~, liczne akta z pozwolskiej wojny) 1559 — 1568.

Thist. Głogów, Bratobóh; Jaturshch; 703. Andr. Jatursh; dat um
kr. 200., opatuyt mialsem "zashchoti" i dopriat "Kigga i Inflancich".
w 1796 puenist do CBp.

386. Разнояз. т. IV. 147. Препоръ паперову, 310 мм.
на 195 мм, родна, злато, в прекоп, 'голова' XVII в. пръстен, кълб. 324. Разнояз
идеалната паперовина, злато вода, представя отъ есента на
булго отъматъ, джиза, корона. Огънъ в оръжията, широкъ, обръс.

zwada Karukowskiego refektużny i w oryginalu i w jednej kopii;
niektóre rękopisy zatem musi zastąpić oryginał. Do jakiego cyfrowania pisać;
należy uchronić powierzone, brach bowiem wielkich na to danych, uświadomo
dla tego ta kopca była zrobiona i do tego w ^{całym} w. ułożona; jest ~~tytuł~~ w
XVIII w. ułożona do teodymusa drucika nr. ~~Mollath~~ Mollath, stąd
pisane i ułożone, 2x libris" data, 1700, ułożone na tym kodexie.

Hist. - Nie wiadomo kiedy dostał się ten rękopis do Cbpf., czy z Btbl. Zakładu,
czy też po 1831 r. - jedyną ~~dotychczasową~~ ^{dotychczasową} Uniwersytecką lub Btbl. ~~dotychczasową~~
towarzystwa przyjaciół Nauk.

387. - Parnojaz. F. IV. 165. Rękopis papierowy, 300 mm. na 190 mm,
treść ^(w końcu) na 103 kartach k.l.b. pisaną, opisaną w potłokach w drugiej połowie XIX w.,
na grzbiecie napis: „de obitu plebscorii a Stephano Roga polonice A. 1581-82.”

Rękopis zawiera ^{officjalny} materiały historyczne do dziejów sejmiku warszawskiego
1581 r. oraz do wojny moskiewskiej tegoż roku aż do zawarcia pokoju Karłowickiego
w 1582 r., tudzież różne akty prywatne i publiczne, duchowne itd. z tychże lat. Z tego
to kodexu wydał M. H. Kojatowicz dziełach X. Piotrowskiego oraz akta do historii
obłężenia polskiego. W rękopisie brach porządku i końca; z tych ręk. pierwsza
piętna na k. 1-329, druga na k. 329^b-429, trzecia ułożona o k. 430 do końca.

a. - k. 1-7^b. Fragment edyktu króla Stefana wydanego 14 stycznia 1581 w Bro-
darynie dla miasta Rygi.

b. - k. 8-82. „Act seymu walnego Warszawskiego in Anno 1581 ad 22 Jan.
narracione.” Obzerny i cały dyaryusz sejmiku wraz z aktami do spraw na
nim toczonych, excerpowany tylko do spraw moskiewskich przez Kojatowicza. 1

c. - k. 83-178^b. Szeroka rozmaitych aktów i dokumentów, listów prywatnych itp.;
akty do stosunków z Janem Kettlerem, z książętami pomorskimi Janem i Fryderykiem, z Magnusem Dąbrowskim, z król. Elżbietą, angielskimi;
dużo z nich odnoszących się do spraw duchownych, oraz do osób, żyjących do czasu;
Andrzeja Kacielewskiego, do Gysterson Sulejowski, do Stan. Karukowskiego przy
objęciu gnieźnieńskiej katedry itd. z 1581 r. po sejmie; znajdujemy tu opis
pogrzebu Krzysztofa Batorskiego itd. oraz porządkowe akta wojenne.

d. - k. 179-703. Bez osobnego tytułu zawiera się ułożony przez Kojatowicza

388. — Rasnojar. F. IV. 169. — Ресорс паркеру, 327 мм. на 205 мм., робота
крани пасау и XVI i XVII вв., карт нел'сруах мурса слоб'свад'сруст (?), з бол'ш од'сруах
сабо'ри то'жун, рарем оп'асуоу сусе'го : гал'туловау : Корник

Laurica: a. — „Quaesita in maiori metrica ab anno 1401 folio 21.” jest to 14 kart regestrów, kalendarzy i wcale nie dokładnych, bez zachowania porządku chronologicznego w obszarze XV w., następnie następem od króla Łaskiego do połowy XVII w. inne górną i nie chronologicznie wyrażonych. Następnie 11 kart regestrów p.t. „Quaesita ex minori metrica” od 1515 do połowy XVII w. Dalej 5 kart regestrów ~~tego samego roku~~ z romansów dozwolonej i d. z metryki XVI w. oraz 5 kart regestrów tego roku po roku i adłów ruskich i z ney XVII w. Cf. nast.

2. - Miscellanea, alby, sumowatze do br idk, przywileje sduone se do wozry: do br
brshupów ruskich lwowskich i^{rypurk} XVII w. - Zdaje se, w ogole, ze te kwercydy w metrykach
i wyprawy (f. wypr.) se zrobione se wrgledu na do bra brshupów ruskich; tyra se
pawarsze wojewidztwa ruskogo. Wynskha se, prane jedna, reka w potowne
XVII w.

C. „Constitutiones convolutae Notkonnias de bello in Turcas et eius expeditione pro
reuo domini 1544 celebrati.“ Incip. „Cum Sava. Utas. Regia pro sua cura quam gerit
luendi roqui...“ in eodem opus: „Polyhistoro, reges seu Statuta. 1553. p. 942, seqq.“

d. Książeczka sejmiku krakowskiego 1843r. (bez osobnego tytułu). Artykuły "O
zjednoczeniu z coroną państwa rzymskiego i polskiego, praskiego, cesarstwa
austriackiego i królestwa węgierskiego" i do artykułu "o męzobojności" "krony cesarstwa i królestwa
w gospodarstwie albo w domu o winowaci." Frequent, brach łowca, zapawa podrej lub
dwa kart. Pora Balzer, przyrady do historyi zjednoczenia państwa polskiego, Kraków,
1903. tabl. III.

c. Konstytucja sejmu ~~1555~~ prilebovshago 1550 r. 26 dyca. kazna su, (po
arondze i tykutach) gdy pries dwunadsisty laty sa izwola ponow sw. p. m.
krola Zygmanta vca nanego"

Hist. - 2 Bibliothek Satursch.

Liter. - Bielowski MSS. pag. 88.

¹ rozkład habilitacyjny w 1894. Kunzowski; Statuta uczelni liter. promolibronum. str. 248.

² O Juncus Ursynioe z Swowa rob. Juncosiana III. str. 314 syg. ora. Jocher, Obraz I. str. 176 nast.

390. Parnejaz. O. XVI. 45. Kslogo, papierowy, formatu małego; okładki;
klb. 100, w XVII (?) w. piśm., oprawy w skórę i 'łaski'. staro.

Gramatyka w pytańach i odpowiedziach po grecku i po słowiańsku. Tekst grecki rozpisany słu: Χάριν πλεόντων ἐκείν τῶν ἐκείν νόμων... Je drugiej stronie znajduje się na przy słowiański. Autorami tej gramatyki są bracia Joannowy i Sofronij Sykadiowy z Kefalonii. ^(widoczny w rękopisie) - Toż samej, bracia z bogactwa ~~tego~~ znajduje się pod rękopisem, Karmojer. O. XVI. 46.

H. st. 2 bibliothek Br. Tolstaja, ~~Ukrainische~~ ~~Russische~~ ~~Archiv~~
Liber. Bielowski Hss. Nr. 87.

391. - Gasnojar. F. XVII. 58. - Recepty papierowy, folio, belkoma
reklam w druzyni potowce XVI w. pisany, kłb. 267, oprawiony w skórę ^{is to stars} ~~ciężką~~ z wyciskaniem
tytułu na okładce napisem "Registr."

Miscellanea historyczne, ~~teologiczne~~ i polityczne, poetye Kochanowski
go, ~~inne~~ listy, akta, wierze, itd. Recepty Jana Osuolskiego z powiadkami,
~~innych~~ ^{innych} ~~akt~~ dla historyi politycznej, jakoteż dla dziejow literatury polskiej i dzie-
low reformacji w Polsce.

a. - k. 1. Sużne notatki gospodarskie Stanisława Rehorca: "Naiein p. Osmodskiigo na rowy" i inne. Pożniwieja reka: "Czego chcesz ponas po nas [tak] panie za tae chojne dary...." Dopisek nowa reka: "Joh. Cochranovi Elegiae et alia Miscelanea theologia et statistica 1563."

2. - k. 3^b wiersz pt. "Pacierz": Łucy. "Prossim cie ktoro mieszka sz [na] uisokym
niebie / Kieraz oye odrucza dzieczi swich od siebie /" 28 wierszy.

2. ... h. 4 sqq. „Matthiae Brorowij contra moeras calumnias Stanislawi“

Czechowski¹ coronator Lublincensis pia defunctio."

d. h. 10-18. Ulady kygwała Augusta 2 Gotarda Kettlera
z Wneura 1559 r. z Wilna; dwa soty i uropek turego. Iny.
Tu nowe dus. etc. Notum facimus etc. Quod cum superior anno
Livoniam provinciam magno ducatu Lithuaniae vicinam...
Moschorum princeps armis invasisset...."

e. - h. 17^b - 22. Actum Augustae 3 Martii 1559. Proverbia o
necra turech i wegersch na sejmie cesarstwa w Augsburgo.

f. - h. 23-29. List p. p. Wergeriusa (Vergero) do króla kny-
htofa Wirtemberskiego z tury 1 Grunia 1558.

g. - h. 26 - 28. "Menussi et Charontis dialogus." h. 28^b - 32.
"Pasquillus redorvus de papa et eius legatis sic corona-
tur." Iny. "Inter Sauromatas coelestis semina Christus..."
Na koniec "Colloquius recessus". Obydwa pamphlety zwrócone
piewczo ~~Lipomanski~~ nauyasnowi Alojzemu Lipomanski.

h. - h. 32^b - 50. Joannis Cochano vi elegiarum libri duo.
Zob. o tym rekopise elegij Kochanowskiego rozpraw Alex. Brücknera
w ~~Ateneum~~ p. t. "Nowe piymybi do dzieł Jana Kochanowskiego" w ~~Ateneum~~
1891. tom II. oraz Działa Kochanowskiego, wydane pomastowe, t. IV. 1.
str. 663 - 674 i przedmowa R. Plenkiewicza.

i. - h. 51. "Pyesn. Oko szmyrthelne boga nywydzielo...."

k. - h. 51^b - 55. Missiva Henrici regis Gallorum ad electores, prin-
cipes, duces, comites, status et civitates S. Romani Imperii nationis
Germanicae in causa illorum praesentis bellicae armationis
Anno 1552. oraz wypowiedzenie wojny Henrykowi II puer Karola
V i odpowiedź króla francuskiego.

l. - h. 56 pp. "Piesni. Gratiarum actio pro victu. O ego chce
od nasz parye...." zob. cytowana wyżej rozprawa Brücknera. - h. 56^b
i Groffowie polscy. Kmita, Kita, Plukta, Ota, Lasota.... itd. turek uazyst.
h. 58. "Na ogrodek Jana O[smolskiego]. W ogrodku piekne ziele...."

wonnie sadzą,..." następuje: "Sumptus census ne superet. Niechaj widatek czynszu
nie przenoszą..." - k. 58^b. A. Tri[cosii] psalm. Błogosław nam nasz panie i miłosier-
dzia twego... "dalej: "Kto dobre widzi, Ten stego się doświadcza nie ludzie dziwni..." -
k. 59^b. "L'ordine del anticho exercito romano."

m. - k. 60-65. "O ugrawniechwieciu naszym. - pytań. Co jest usprawiedliwie-
nie..."

n. - k. 65^b-68. "Anno 1582. Gorąca i usilna prośba do K. J. M. pri radach
y innych stanich Coronnych naprzana o obronę od nieprzyaciół dusznych i ciele-
śnych." - k. 69-70. braki.

o. k. 70^b sq. "Officium domitorum Seniorum ex ordine equestri 1562 pro
Generoso domno Joanne Osmodski... seniore inaugurato districtus dubnecensis
Joannis Crovitijs." następuje: "Wład seniorów ex ordine equestri ten jest
1562. Od k. 70 pisma na rękę i prośba aż do k. 173.

p. - k. 72-97. "Przez wsech rycerskiego stanu polaków o niektórych artykułach
czy w nich prawie wszelkie ich wolności zawrąwszy w której też przydana jest
przez pana Hieronima Osolinskiego ku królowi J. M. Anno dni. 1561....." ~~Od~~
~~k. 72 pisma na rękę i prośba aż do k. 173.~~

q. - k. 98-152. Dyaryusz i konstytucje sejmu warszawskiego 1556 r.

r. - k. 164-173^b. Akty z 1558 r. listy: senatorów koronnych do króla z Chelma
z 18 stycznia; a odpowiedzi królewskie z 20 lutego; odpis na ten list [bratowski]
pana krakowskiego [Jana Tarnowskiego] z 10 marca 1558 r. - W końcu
zawrętu słów w królewskich i zglaskach w stosunku do majestatu
duchownych i do dzierżawy.

s. - k. 174-206. Materiały do dziejów reformacji w Polsce 1558-1565. mianowicie:
a) k. 174. "Ex litteris Calvinii et ecclesiae Helvetiae Genevensis ad palatium Vilnensem
[Michoł. Radziwiłł Gąry] et ecclesias Lithuanicas scriptis anno A. Dni. 1561. 18 Oct.
de Blandrate doctrina iudicium." - b) k. 176. "propositiones synodi pinczovienensis
per Armanium et alios seniores pinczovie 25 Aug. 1562. - g) k. 175^b. "Summa
fidei nostre 16 Oct. [1562?] ex Cracovia. Stanislaus Jffredo, Christopheras Jerzi Jffredo
... senioribus ecclesiae dubnecensis et Chelmeensis." - d) k. 177^b-178. Edykt królewski

precis dyssydencom Cracoviae ier. VI post festum Conceptionis 1580. —
2) h. 179^b — 182. „listi do Panow iakie ugez maia. 1. rezysauncem or szlachty
iebrancj w Sandomierza na yaro do firmowa. — oraz „listki do szlachty
maia, bez ktorich tu numas, ktora maia poslowie powrotny roznoszyer
do powiatow wsioch ktora maia brzo w Sandomierza u p. Jarosla
Ossolinskiego, p. Philipowskiego, ktori wst teras marsalkiem w Sedo
mierzu. A my dubhucanie u posla swego p. Miszkowskiego Antreva
mamy wiadomoser wriker. — 3) h. 183. Responsum Regni Mts. nan-
tis 2 nobilitate Minoris Poloniae Vilae XVI m. Maij datum. — 4) h. 185 — 189.
~~Responsum~~ listy Gregora Brwia mowista krakowianego z 1562. jego
wyznawse wiary. — 5) h. 189^b. ecclesias que sunt in Polonia non esse Arianas
et Stancarus calumniatur. — 6) h. 190. Consensus catholicus tam primi-
tivae quam recentioris ecclesiae cui sese tota ecclesia dei datoricatus
et Osuicimensis ducatus in sua particulari synodo Cracoviae die
16 Oct. A.D. 1562 celebrata fideliter adiunxit. — 7) h. 194 — 204.
Dwa pisma ad ministrum kalwinski: „Gratiam, pacem vobis in
Christo dilectis.“ Duzie datowane z Lublina 23 Nov. 1562 podpisali
ministrów: Maciejus Stanislaw, Brower: Marcin i Zytko Mikolaj. —
8) h. 205 — 206. wyznawse wiary. — XXX

t. — h. 207 — 210. Nowa krola iugmanta Augusta na sejmie protokow
skim 13 stycznia 1563 r. oraz Wtorek 1563 roku Papata Lomyskiego
na sejmie protokowem 1562 d. S. Andree.

u. — h. 211^b. przerw o fobor, wystaw za Jan Teyush. starosta
lubelski; 1565. w dubhnu.

w. — h. 212^b. — 218. O wiewerzy pauthecy. — h. 219. krola.

x. — h. 220 — 235. Konstytucje sejmie protokowem 1562/63 r.

y. — h. 235^b — 267. wyznawse wiary.

Hist. — Z Bibliotek. Zaluskich — na h. 1. u lotu oracunde: Caruse 27
No 13.

Liter. Bielowski. Ms. p. 94 — 95. — Brückner Al. Nowe przyoryski do dziej
Janu Kochanowskiego, w: Atenum, 1841. tom II. str. 1 — 25. (Ogierney opo)

[illegible]

Wzrost. 2 Biblioteki: Jatuschek, galcz. uośid Nr. 324, (w r. 1771).
Charyng, Hauertawow (Augustow), pucnod do Czyp.

393. - Har noja z. F. XVII. 74. Rekopis papierowy, folio,
kolowana ozkami XVIII w. na 281 k. l. p. rany, opiewany w p. o. s. b. o. r. e. l.

а. — 2. 1976 — 202. "Романы о добродетели".

C. ... h. 223' - 248' " Syeriusz podrozny ... Rappala konarskiego
wojewody Leczyńskiego ... do party Ochomanskiej Anno 1700. for. Nr. 288

2. - h. 19-20. " de educatione pueri nobilit^{is} ad generosam dominum
Laryush. S. P. Mtis. secretarium, Bangrabium Cracoviensem, digniferam

terrae Pracuylhensis et Notarium castrensem Chacovseu scripte.
Dumnam et amicam singularem ipsorum id studiose pro iure
mutuae inter nos amicitiae exegente." Traktat o wydoszani
miedzy glachera, po polsku; przez pod kaidzu, wgladem uchawa i goda
opracowania. W Lezyski, ^(Jan) ~~Barborki~~, puypaciel Balvishiego, byt
Autorem Jaki rozpownieczynego po zshogorach Campoutian, szdow
brolewszich, z 1594r. Zob. Nr. 274.

d. - h. 31-43. Wyprawy i dykta sw Epifanusa "contra dxxx haereticos."

e. - h. 44-55. "Sequitur Tractatus contra superbiales, et praepeditores decimarum." po Taciwie.

f. - h. 56-65. "Manifestatio crudelitatis horrende gentis perfidae et sanguinariae Iudaeorum." oras "Pnyktady domowe obrucowstwu i mowidw zydomowchsk ..."

g. - h. 66-70. "De cincturae honestate et utilitate ad generosum domonum Christophorum Kochanowski, Vexilliferum Sandomiriensem et Malagastensem capitaneum." po Taciwie, taciw. "Cum pro xristis diebus Schodlowiae professoremur...."

h. - l. 71-146. "Symphonia albo Wjednobrzek nauki Nowo-kryzeuskiej Samozgatauskiej z Alchoranum Machomistowym, o Janu Chrystusie i o inszych czysciach wiary, puciswuy staro-dawney powiedney nauce i wierze kryzeianskiej." Obierna przez, po polsku, wstep sam po Taciwie. Balvishi byt bardzo swytlany w sztuce dr. i autorach latinskich, a w ogole miedzy wybrata fcead. adomble, co zna i z catego tego zshogiszu, mow i np. "ego qui Alchoranum attentius legi." Zwraca szu puciswcho Sacynow i Lecysanum.

i. - h. 147-205. "Contra cavillationes calumniosas Bartholomaei Pitkneri.... assertionum catholicarum Hieronymi Balinski de cultu et veneratione saactorum et de imaginibus sacris ... apologia pro iisdem assertionibus ab eodem Hieronymo Balinski de Balra, laico catholico conscriptae A° dñi 1599."

k. - h. 206-236. "Sequitur Apologia pro imaginibus contra cavillationes Bartholomaei Pitneri"

Rękoпись z wielu względów interesująca, gdyż jest opracowaniem niezłomnego,
zrodzono ~~z angielskiego~~ dla jego treści, jakkolwiek dla osoby, która ją napisała
dotychczas nieznaną. ^{Wady} Metastawna on. Typ ~~aby~~ wyjątkowo aego i oryginalnego
związana w literaturze religijnej; obywatela wewnętrznego, podlegającego go
polemiki religijnej z ~~ludźmi~~ ~~nieznanymi~~ ~~nieznajomymi~~ ~~zawodowymi~~ teologami
różnowiedców.

Uw. Pochodzenie rękopisu nie jest wiadome; § 2. Bł. Łalusiński prawdziwie
podobnie nie pochodzi.

Liter. Bielowski: *Ms. p. 126.*

listolekham...

Rekopisy
Nieunieckie, Hincpańskie i Włoskie.

396. — Germ. F. II. 193. — Rekopis papierowy, 310 mm. na 195 mm., jedna, zha, w końcu XVII w. prauy, str. lb. 1-598 teksta i 1-49 indeksu; oprawiony w tekturę.

„Das ganze Statuten Buch des Groß-Fürsten thums Litauen. Aus dem Polnischen ins Teutsche gebracht und übersetzt. Geschrieben Anno 1694 von Wilhelm Melchior Neumann Schreibern in Bahten.“

Miegnau mi ani nazwisko Stomaga ani pochajenne tego rekopisu. Pod Nr. 398. podaje inny rekopis puchladu na usteuneczkę Statutu Litewskiego; być może iż zachodzi między nimi bliźny związek, którego statui nie ustatu sporobow.

397. — Germ. Q. II. vol. 1. — Rekopis pergami-
nowy, 215 mm. na 160 mm.

Zawiera statuta Księstwa Nieunieckiego.

Hist. Z Biblioteki Jaturchki pucned w 1786 r. do (Kpf.).

Liter. Rekopis ten jest oprow daktaduse w: Minzloff, Die altdeutschen Handschriften der Kaiserl. Öffentlichen Bibliothek zu St. Petersburg. — Por. rōwnez: Perlbach, Die Statuten des Deutschen Ordens, st. XXVIII.

398. — Germ. Q. II. 135. — Rekopis papierowy, formatu cwarthi, z XVII wieku, str. lb. 943.

Zawiera Statut Litewski, tłumaczenie na język nieuniecki w 1676 r. pner Karola Gustawa Prebentoff. — Zob. Nr. 396.

399. — Germ. Q. IV. vol. 1. — Receptis pergaminowy, niezwykły, format, 4zw. „liber plicatilis.” jest to pasch pergaminowy, dłuższy 1^m 62 cm, szerokości 15 cm, złożony w karty formatu 12°, po obu stronach zapisany. Obie strony paska są przyklejone do denarów tejże ~~formatu~~ formatu, obwieszonych brązową sznurką, tak iż pasch ten złożony wygląda jak księga in-12° bez grzbietu. ~~W~~ Wówczas herb Herberstein w nichy (P.).

Lawiera: „Mein Sigmundts Freyherrn zu Herberstein etc. Dienst und Reisen mit dem Kartziste vergriffen.” Spółka notatki rocznikarskiego sporobu sporobu, z lat 1506, 1509, 1510, 1514 — 1558, o głównym wypadkach prywatnego i publicznego życia nowego dyplomaty i polityka austriackiego do Moskwy. Pien bardzo ciekawa i — o ile wiem — dotychczas nieznaną. — ~~każdy pasch~~ (Dla jej stempla do rąk Sigmunda Herbersteina.)

Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa jest to ten sam recept, a którego należał użyć do biblioteki Uffenbacha w XVIII w. i o którym wspomina Adelung Fryderyk Adelung w swoim dziele Sigmund Frhr. von Herberstein, St. Petersburg 1818, Nr. V. str. 407. Być może to gatem kopia z rękopisu Fryderyka Uffenbacha dla Uffenbacha przez Schwartza profesora i Althoff. ~~Co do tego~~ ~~Flora~~ Flor. Krones, Sigmund v. Herberstein, str. 69 Nr. 12. w Mittheilungen des histor. Vereins f. Steiermark Hft. XIX. Graz 1871.

400. — Hisp. F. IV. 21. — Recept papierowy, 320 mm. na 210 mm., jedna reha, XVII w. na 31 kłb. pisaany.

„Relacion que hizo el Almirante de Aragon de las cosas, de los Reyes y Reyno de Polonia y provincias adyacentes a el por lo que entendiò el tiempo que estuvo en aquellas partes y algunas cosas tocantes a los reynos circunvezinos, por el comercio, amistades o enemistades que tienen con el Regno de Polonia.” — Sprawozdanie
posta Filipa II hispańskiego, z roku 1597, do dworu polskiego w sprawie ligi przeciwko Turkom. Jest to par po leżący: hand. Jactaurego, na-

2. str. 1 378. Qualità di Sisto V raccolta da un manoscritto esistente nella famosa libreria del sign. Cardinale già Pio dove si raccolgono anche le memorie della sua primizia, dove egli ha scosse con altre memorie curiose più scelte e più veridiche."

Hist. 2 Biblioteki Pergachey Tadeusza Brachego, 4ta miedzi Nr. 1824, w 1818 r. wydany pod tytułem Księgi do Biblioteki Salawskiej X. Karłowicz, a 1833 r. do Chr.

402. — Ital. F. I. 9. — Pismo papierowy, 260 mm. na 195 mm. jednogłębokość, XVIII w. ^{na kł. 227.} pisany, oprawiony w tekstury pergaminy.

"Memorie storiche de' fatti più notabili occorsi nel pontificato di Clemente undecimo tra l'Imperatore Giuseppe primo, Carlo suo fratello e Clemente sommo pontefice." — Introd. "Due sono le cause dalle quali hanno ricevute il sommo le correnti emergenze" — Introd. ".... ma con poco onore e minor fortuna della Santa Sede apostolica e suo degnissimo vicario."

Hist. 2 Biblioteki ^{Brachego} ~~Pergachey~~, Nr. 1828, wydany w Warszawie Karłowicz, Nr. 1823, wydany do Chr. w 1833 r.

403. — Ital. F. I. 10. — Pismo papierowy, 263 mm. na 193 mm., wielkoma rękami XVII w. na 1360 str. lb. pisany, oprawiony w tekstury pergaminy.

"Raccolta di varj Manoscritti spettanti alle vite di diversi sommi pontefici, si antichi, come moderni."

Żawiera między innymi następujące osobne dzieła:

a. — Memorie di papa Innocenzo III della casa Conti...

b. — Relazione del pontificato di Pio III.

c. — Dimostranze della vita di Paolo IV e delle cagioni, per le quali mosse guerra al re Filippo II.

d. — Memorie de fatti più notabili occorsi nel pontificato di Paolo IV.

e. — Estratto di un manoscritto esistente nella Biblioteca Vaticana

dei libri del duca di Urbino circa la caduta dei nipoti di
Paolo IV e quando furono esiliati da Roma.

f. - Memorie memorabili di cose occorse in Roma prima
et doppo il pontificato di Paolo IV, Pio IV e Pio V.

g. - Vita di Fabio Ghigi [Chigi] poscia Alessandro VII, scritta dal
cardinale Giorza Pallavicino.

h. - Succinta relazione della vita di papa Innocenzo XII scritta
dal conte d'Elce Fiorentino.

i. - Genealogia della famiglia Orsina, vita del pontefice
regnante [Benedetto XIII, 1724-1730] e suo pontificato.

k. - Memorie notabilissime di cose occorse nella vita di Benedetto
XIII e nel suo pontificato.

Hist. 2 Biblioteki Cracowie; kartograficzny Putawokey Cracowie
Nr. 1527, June 1833 do Cofy.

404. - Ital. F. II. 3. - Repozycja papierow, 275 mm. na
200 mm., czeremcha zhami w koncu XVIII w. prasy, k. lb. 346; papier
per ^{wypr.} "Carta di palomba"; grawura; w niebieskiej tekturze

curiosae

Zawiera opisy wyborow papiezy, czyli tak zwane conclavia,
a mianowicie: Kalitysta III 1455, Mikolaja V 1447, dwa Urbana
VI 1378, dwa Piusa II 1458, Pawla II 1464, Sylwestra IV 1471, Jano-
corego VIII 1484, dwa Alexandra VI 1492, Piusa III 1503, Klemen-
sa V 1305, Juliusza II 1503, Grzegorza X 1271, dwa Leona X
1573, dwa Adryana VI 1522, Klementa VII 1523, Pawla III 1534,
Juliusza III 1550, Marcello II 1555, Pawla IV 1555, dwa Piusa IV
1559, Piusa V 1566, Grzegorza XIII 1572, Sylwestra V 1585, Urbana
VII 1590, Grzegorza XIV 1590.

Barzo duzo odprawy pochodzi z ręki Jana Albrechta diego,
poziomego biskupa Znojolskiego: preces Towarzystwa Miłoś-
ników, który w latach 1782-1785 z polecenia Stanisława Augusta mialy
zobowiązać w bibliotekach i archiwach wstawić kopie. Odprawy
Hist. 2 Biblioteki

111
c. - h. 61-77. "Teatro della Corte di Roma fatto nell'ultimo
[anno] del pontificato di Papa Gregorio Decimo quinto 1623."

d. h. 79-84. "Difesa del Cardinale Sacchetti."

e. h. 85-92. "Discorso de Cardinali 1630."

Czycie napisow pochozacych z ruki Albertan Diego. Zob. Nr. 404.

Hist Rękopis Biblioteki Crakowskiej 1517.

407. Ital. F. II. 22. Rękopis papierowy, 163 mm.
na 195 mm, jedna, rękopis, w XVIII w. na 912 str. lb. pisaną, oprawę w
tekturę okładziny pergaminowej.

"Raccolta di varie giustizie e morti seguite in diversi
tempi." - Tłumaczenie dokonywane przez rękopis. Zob. Nr. 404.

Hist. Rękopis Biblioteki Crakowskiej Nr. 1521.

408. Ital. F. II. 28. Rękopis papierowy, 280 mm. na
100 mm, różnymi rękami w XVIII i XVIII w. na 210 k. lb. pisaną, oprawę
w tekturę okładziny.

"Różne pisma względem wyboru papieżów i Dworu Rzymskiego.
Tytuł rękopis L. Galtzowskiego, zob. Nr. 404. - Zawiera:

a. - h. 1. "Discorso del conclave sopra l'esclusiva de' principi."

b. - h. 6. "Discorso sopra due dubj circa l'elezione del nuovo pontefice."

c. - h. 11. "Discorso politico per i Cardinali capi di fazione e papabili in conclave."

d. - h. 23. "Il conclave, cioè quanto si appartenga di operare ad un gentiluomo eletto per il servizio del conclave; compendiatamente sotto brevi ricordi da Alessandro Biffi."

e. - h. 34. "Trattato del conclave."

f. - h. 53. "Discorso della Dataria e Cancelleria de' loro ufficiali e materie... Dall' Illmo... Mons. Filippo Pucci."

† Rękopis rękopis
opracowany przez
kancelaryjnych
w XVIII w. przez
Kancelaryjnych.

g. - h. 119. "Istruzione data dal Marchese di Bodmer, già Ambasciatore
Catholico in Venezia a D. Luigi Brava suo successore 1619."

h. - L. 145. " Discorso e pensiero del Sup. Don Innocenzio Conti... col quale la Santità di Nostro Signore fuò haver pronto un grosso esercito de propri sudditi..."

i. - h. 153. "Al grande, al pio, al Beatissimo padre Urbano Ottavo Niccolò
Lambecaro in Orleans, cioè Avviso esatissimo di tutto ciò parla il mondo
universale intorno al di lui governo...." ([Niccolò],

K. - h. 172. " Relazione della Corte di Roma data dal Sign. Cavaliere Erizzo
alla Repubblica di Venezia 19 Ottobre 1702. - Obzerny ročisíc letopisy w Rakého
~~žechu~~ ^{z. Römischer Kaiser III. exkurs 154.}
Hist. 2 Bibliothek. Bayerisch. München Nr. 1520, ~~nachher~~ ^{1818 v.} puc nist do

Hist. z Biblioteki Państwowej Warszawskiej Nr. 1520, ^{1818 r.} wstąpił p. n. do
Czartoryskich w Putawach i tytuł wrem, a 1833 r. do CBP.

409. - Ital. F. II. 31. - Pielopis papierowy, 280 mm. na 400 mm,
treść: ~~tekst~~ zhami XVIII i XVIII w. prasy, str. 6. 316, oprawy w utwór, tekst.

„Conclave czyli wybory papierów.” Tytuł ^{mu} ~~roku~~ L. Golebrowskiego dony; rob.
Rękopis zawiera: (Nr. 404.)

a. - p. l. "Conclave d' Innocenzo X." 1644.

E. p. 31. " Discorso sopra i cardinali papabili dopo la morte d'Urbano.
canzone X." 1655. (samoz konflav)

c. - p. 71. "Conclave di Alessandro VII." 1655. - p. 83. in un op. tegor.

d. - p. 157. " Discorso sopra i cardinali papabili... dopo la morte di Clemente IX." 1669.

2. - p. 181. "Relazione di quanto è successo nell'elezione al pontificato del Cardinale Benedetto Caccialupi, chiamato Innocenzo. XI." 1676.

f. - p. 233. "Parere sopra i cardinali pagabili... dopo la morte d'Innocen.
3ro XI. " 1689.

g. - p. 149. " *Historia del Conclave ... d'Innocenzio XII.* " 1691.

h. - p. 273. "Conclave di Clemente XII. il dì dodici luglio 1730."

Hrót. z Biblioteki Cartaryskiej (poprzednio Porzecznej Crackiego) Nr. 1519.

410. Ital. F. II. 32. - Rękopis papierowy, 280 mm. na 200 mm.,
kilkoma rękami XVII i XVIII wv. pisany, str. lb. 1364, oprawa w kartę
pergaminkową, u spodu cartium pignitę.

"Raccolta di varj conclavi principiando da quello fatto
per la morte di Alessandro VII." Rękopis papierowy, 280 mm. na 200 mm.,
był ułożony przez Albertrandiego; zob. poniżej podg. oras
Nr. 404. - Zawiera:

a. - p. 1. - "Gl' Afforismi politici, composti dall' luomo... cardinal
Decio Azzolini per i signori Cardinali nel Conclave."

b. - p. 63. - "Discorso politico per i signori conclavisti."

c. - p. 85. - "Conclave ... di Clemente IX." 1667.

d. - p. 217. - "Conclave ... di Clemente X." 1670.

e. - p. 315. - "Conclave ... d'Innocenzo XI." 1676. Zob. 409.e.

f. - k. 1-11. - "Relazione del Conclave nella Sede vacante di papa
Clemente decimo l'anno 1656."

g. - p. 594. - "Conclave ... di Alessandro VIII." 1689. Na końcu
zapisz i uwagi ks. Jana Albertrandiego.

h. - p. 652. - "L' intrighi del conclave nel quale fu eletto il
cardinal Antonio Pignatelli che prese il nome di Innocenzo XII." 1691.

i. - p. 816. - "Conclave ... nel quale fu creato Clemente XI." 1700.

k. - p. 848. - "Stato in cui si trovavano le cose precisamente
per l'elezione del nuovo pontefice in occasione del Conclave
e morte di Clemente XI." 1721. Wybor Innocencjego XIII.

l. - p. 886. - "Conclave ... di Beneditto XIII." 1724.

m. - p. 1080. - "Discorso politico, storico e legale d'autore ano-
nimo circa l'esclusiva d'alcuni soggetti, fatta dalle Corone
nella hodierna Sede vacante per la morte di Beneditto XIII." 1730.

n. - p. 1154. - "Conclave ... di Clemente XIII." 1730.

Hist. - Zob. Nr. 404. - 2 Biblioteki: Gartoyskush, Nr. 1522.
(Patawskij)

Tu wlosy i harte do dabbung
i tytu gualancu!

~~411.~~ Ital. F. IV. 14. - Pismo papierowy, 280 mm. na 400 mm., dwoma rękami XVIII w. pisany, str. lb. 1-428; k. lb. 215-227, oprawy w pergamini.

Zawiera dwa pisma w sprawie represyj straconictwa Barberiniich ^{po śmierci Urbana VIII} ~~przez papieża Innocentego X~~ oraz ucieczki do Francji kardynała Antoniego Barberini w 1645 r.

a. - p. 1-428. „La fuga de' Barberini, sdegno di papa Innocenzo X^o, boi tagiti, sospensione de' carichi, atti contumaciai, sequestri e multa contro di essi per il rendimento de' conti, protezione della corona di Francia, maneggi de' Francesi appresso il papa, grazia impetrata dal Re e loro ritorno in Roma.” 1644-1655.

b. - k. 215-227. „La mal consigliata fuga del Signor Cardinal Antonio Barberino dalla Corte di Roma.” Pulawski,

Hist. - Zob. Nr. 404. - 2 Biblioteki (Gartoryshish {Pulawski} Nr. 1532.

~~412.~~ Ital. F. IV. 22. - Pismo papierowy, 280 mm. na 200 mm., jedna ręka, w XVIII w. na str. lb. 674 pisany, oprawy w pergamini.

„Brevi notizie delle arioni e costumi degli Insistentissimi Cardinali viventi in Roma e nelle Legazioni dello Stato Ecclesiastico sotto il ponteficato di nostro Signore Benedetto XIII si'uo a tutto l'anno 1728, e de' Signori Prelati in carica residenti in Curia, siccome di quelli destinati al privato servizio della Santità Sua che compongono la Camera Segreta.”

Hist. - Zob. Nr. 404. - 2 Biblioteki (Gartoryshish {Pulawski} Nr. 1531.

413. - Ital. F. XVII. 4. - Pismo papierowy, 280 mm. na 200 mm., rękami rękami w XVIII w. pisany, str. lb. 1176, oprawy w pergamini.

„Miscellanea o sia Raccolta di diverse materie.” Zbiór drugosobnych materjałów do dziejów państwa Katalonii ^{według} ~~według~~ ~~potowy~~ XVIII w., oraz do stosunków dyplomatycznych europejskich porównywalny do potowy XVIII w.

a. - k. 1. „Discorso fatto dal Card. Marsini ... sopra li motivi di guerra che sono in Italia fra il papa e li Francesi à dì 20 Luglio 1643.”

411. — Ital. O. II. 3. — Rekopis papierowy, 192 mm. na 132 mm., jedna ręk., XVII w. na 176 k. lb. pisań, oprawy w pergamin, w górnej prawej części prawie cały pęknięty.

Zawiera następujące opisy wyborów papieży, tj. conclavia:
a. — k. 1-71. Conclave Alexandra VII. 1655.
b. — k. 73-132. „Conclave per la morte di papa Clemente VIII, nel qual fu creato pontefice ... Leone Undecimo”. 1605.
c. — k. 133-164. Conclave Pawła V. 1605.
d. — k. 165-167. Conclave Grzegorza XV. 1621. i listka Dobrego bez wstępu.

Hist. — Zob. Nr. 404. z Biblioteki puławskiej Czartoryskich Nr. 1545.

412. — Ital. O. II. 4. — Rekopis papierowy, 193 mm. na 132 mm., kilka ręk. XVIII w. pisań, oprawy w pergamin, k. lb. 160.

Zawiera instrukcje dla nuncjów apostolskich, opis następującej papieru i inne materiały dla historyi Stolicy Św. z XVIII w.
a. — k. 1-65. „Istruttione a Mons. Spada arcivescovo di Amiana [d'Amiète] destinato da N. S. Urbano VIII nostro ordinario appresso la Maestà Christianissima”. 23 stycznia 1624. Stronami i rubrykami tej instrukcji daje Rauke, *Handbuch der römischen päpste*, III exkurs 106.

b. — k. 69-99. „Istruttione a Mons. de Torres arcivescovo d'Andriano poli nostro destinato da Gregorio XV in Polonia, l'anno 1621”. Zob. Relacje nuncjów apostolskich wyd. Rykański, II. stb. 116.

c. — k. 105-125. „Conclavi dal 1305”. Opis następującej papieru, suchy, obzeranej tylko opisy wybór Michała V w 1447 r.

d. — k. 128-142. Nowa do zbitki, oparta i jedna zapiska, z XVIII w. inusp. „Eccovi o generosi compatriotti quell'hono...”

e. - k. 101-104 i 142-160. Kopia rękopisu listów ("registro di lettere") wzeszanego autora; gdzie są, bez względu na wartość.

list. - Zob. Nr. 404. - z Biblioteki Państwowej Czartoryskich Nr. 1544.

b. - p. 15. - "Affari del tempo." Incip. "la guerra che oggi giorno
fa tanto che fare all' Europa" 246

c. - p. 135. - "Dialogo naturale, schietto o familiare tra Clerico
et Ernesto sopra la successione di Spagna"

d. - p. 209. - "Discorso fatto al senato di Venezia dal conte di
Rabenach, l'usciolo straordinario di S. M^a. Christianissima."

e. - p. 325. - "Propositiones ad Sereniss. Poloniam Reipublicam
Coloniensis principes Libri Odecalchi"

f. - p. 329. - "Lettera scritta dal Sign. Card. Spada [secretaria
stati e pontificata Innocenzo XII] per ordine di Sua Santità al
Sign. Card. Visconti arcivescovo di Milano."

g. - p. 349. - "Risposta del generale Antonio Caraffa al breve
di papa Innocenzo XII."

h. - p. 409. - "Rimproveranze del generale Tesè a papa Clemente XI"

i. - p. 419. - "Riflessioni sopra la pretesa della Sala Regia
in questa Corte di Roma messa in campo dal Sign. Ambascia-
tore della sagra Religione di Malta."

k. - p. 443. - "Ragioni del prefetto di Roma ... che deve precedere
a tutti gli Ambasciatori delle corone." i' inne prima w tej. bawty.
zawitej, ulona dazgo byta puyerya, l'uruyk traducosy za wadlow Inno-
centy XII.

l. - p. 613. - "Ristretto delle procedure seguite trà il Re di
Sardogna e il Papa defonto e ordinazioni dal Sign. Cardinal
Camerlengo"

m. - p. 657. - "Concordati sopra li vogli pretesi del re di Sardegna"

n. - p. 709. - "Dua prima o voluosi w pagrestwio."

o. - p. 885. - "Memoriale dal re di portogallo presentato da
un ministro subalterno."

p. - p. 909. - "La difesa del Re Filippo V contro don Giovan
Tomaso Enriquez Cabrera, grande di Spagna fugitivo"

q. - p. 933. - "Istruzione à Nunzi della Sede Apostolica in
materia del patriarcato di Costantinopoli"

r. - p. 957. - « La verità svelata o siano riflessioni che si fanno
per mancanza della successione di Sua Altezza Serma. il Gran duca
di Toscana »

s. - p. 1080. - « Sommario delle cose più notabili... nella caduta
del Sign. Cardinale Alberoni dalla grazia di S. Mtà. Cattolica... »

t. - p. 1098. - « Memoriale circa la renunzia dell' Arcivescovo
di Benevento per il Cardinal Coscia. »

u. - p. 1165. - « Testamento del Sign. Abate Vecchi Romano. »

Hist. - Gob. Nr. 404. - h Biblioteki Putawskiej Zarb.
ryski Nr. 1528. -

113
191

Zbiór Autografów i dokumentów.

416. — Collect. Autogr. Nr 62. — Zbiór listów oryginalnych, rękopiśmnych, aktów i innych dok. królowej Bony, Zygmunta Augusta, królowych Katarzyny i Anny Jagiellonki tudzież króla Stefana przelanych do pewiaru do rozmaitych szlachtych domu Radziwiłłów, została ona zaś do Michała Radziwiłła Rudego, podwanego litewskiego, wojewody trackiego, namiestnika Wileńskiego, kanclerza i hetmana wielkiego WXL.

a. — Listy królowej Bony: 1. do jejego Radziwiłła kanclerza Wileńskiego 1535 Jul. 22. in Vasiliski (o zdobyciu zamku Honya (?); król karał postać mu świętą amunicję). — 2. do Michała Radziwiłła kanclerza Wileńskiego (Rudego) z Krakowa, 30 Nov. 1542. — 3. do Barbary Radziwiłłowej (z Wolskich) kanclerzowej Wileńskiej, z Krakowa 16 Dec. 1542. (polski list o jej synu Michała). — 4. do Michała Radziwiłła kanclerza Wileńskiego z Krakowa 1 Apr. 1543. (o wstąpieniu jej Barbary Janoldowej wdowie). — 5. do Barbary z Wolskich Radziwiłłowej, z Bressia, na zamku, 1544. (polski list, o kłusie nienazwaną, za tego ma wydać córkę).

b. — 6. listy Zygmunta Augusta do Michała Radziwiłła (?) ber laty (zapewne z 1548 r., o zawarciu pomyślnej małżeństwa; brak pierwotnej karty).

c. — 7. list Katarzyny z Tomickich Radziwiłłowej, żony Michała Rudego, do brata Galińskiego kanclerza Gedejuszowskiego z Włocławka, 1542 Jun. 9.

d. — listy Zygmunta Augusta do Michała Radziwiłła Rudego: 8. Rudniki, 1546 Aug. 20. (list łaciński, żartobliwy, o synu Janie, który...

o adjuśtach w Gęstochowie, o Lutomińskim). — 9. Wilno 14 Nov. 1547. Łaciński list,
w sprawie z kantelantem Matogoshem, marszałkiem dworu (zapewne prostr. Zborowski(?). —
10. współczesna kopia (receptyła) ^{energicznego} Augusty, bez daty, do arcybiskupa Miłos. Brice-
gowskiego ^{w obrotach Andrzeja} Fryera; ~~list~~ zapewne ulęgał do listu króla do królowej Radziwiłła. —
11. Ejszyski 1 Mai 1548. do królowej Barbary i o słagach podwójnego. — 12. Sandomierz
15 Febr. 1548. [feria V prima quadragesimae] Radziwiłł ma z dwójną do grodu pnyjskiej. —
13. Niepołomice 14 Aug. 1548. ~~z~~ ^z ~~królowej~~ ^{królowej} ~~Radziwiłła~~ ^{Radziwiłła} ~~czarnego~~ ^{czarnego} ~~Wojciecha~~ ^{Wojciecha}
Wielkiego WXL. — 14. karta dożona, bez daty, do któregoś z poprzednich listów Augusty.
— 15. Radunia 2 Mai 1548. ~~z~~ ^z ~~króla~~ ^{króla} ~~poręcza~~ ^{poręcza} ~~mu~~ ^{mu} ~~listy~~ ^{listy} ~~podwójne~~ ^{podwójne}. — 16. Włoszyska
6 Mai 1548. o królowej Barbary i królowej Renie. — 17. Kłobowice 14 Mai 1548. o nieprzy-
stojnych gadaninach jańskiego Zborowskiego w Kłobowicy. — 18. Ławickost 17 Mai 1548. o śmierci
kancelarza Sandomierskiego (Mikołaja Wolskiego). — 19. Kłobow 2 Jun. 1548. — 20. Kraków 6 Jul. 1548.
— 21. Kraków 22 Jul. 1548. — 22. Kraków 15 Jul. 1548. dług i ważny list o sejmie, o (Kmiecie) (Piotrze)
Hd. — 23. Niepołomice 19 Aug. 1548. — 24. Łagów 25 Aug. 1548. o królowej Barbary. — 25. Radom
26 Aug. 1548. — 26. Kłobow 4 Sept. 1548. — 27. Skrzynno 16 Oct. 1548. aby królowa uwzględniła
do Sw. Knyra. — 28. ^z ~~królowej~~ ^{królowej} ~~Radziwiłła~~ ^{Radziwiłła} ~~czarnego~~ ^{czarnego} ~~Wojciecha~~ ^{Wojciecha} ~~WXL~~ ^{WXL} 23 Oct. 1548. aby królowa ze zgłanek, nie z kubbów pijata i zółty, o ile
możności, ^{możności} ~~nie~~ ^{nie} ~~trunki~~ ^{trunki} ~~podawał~~ ^{podawał}, nie kobiety. — 29. Piotrków 24 Oct. 1548. ma unieści Kmitę. — 30.
Piotrków, 30 Oct. 1548. cichawy list, o bezpocieszności królowej. — 31. Piotrków 2 Nov. 1548. o piotrze
Boratyńskim i o sejmie. — 32. Piotrków 9 Nov. 1548. długi list o sprawach sejmowych. —
33. Piotrków 15 Nov. 1548. wiadomości o chorobie królowej. — 34. Piotrków 18 Nov. 1548.
o rozprawach sejmowych. — 35. Piotrków 20 Nov. 1548 o sejmie. — 36. Piotrków 14 Nov. 1548
obrzany list o sprawach sejmowych. — 37. Piotrków die S. Joannis [27 Dec.] 1548. — 38. Piotr-
ków 1 Dec. 1548. o projektach i stronniactwach w sejmie. — 39. Piotrków 11 Dec. 1548. o sejmie
w parzowie i uni z Lotrą. — 40. Piotrków, die innocentii [28 Dec.] 1548. — 41. Piotrków
3 Dec. 1548. — 42. Piotrków 20 Dec. 1548 z osobną kartką. — 43. z tejże daty, o sądach
królewskich. — 44. Katarzyna królowa do Mikołaja Radziwiłła Rudego, z Niepołomice,
21 Aug. 1553. — 45. Rudziński 30 Apr. 1556. — 46. Olskiński 20 Mai 1556 o ~~królowej~~ ^{królowej} ~~Radziwiłła~~ ^{Radziwiłła} ~~czarnego~~ ^{czarnego} ~~Wojciecha~~ ^{Wojciecha}
flachem. — 47. Myszagota 14 Jun. 1556. — 48. Wilno 8 Jul. 1556. — 49. Wilno 6 Jul. 1556. — 50.
Wilno 8 Jul. 1556. — 51. Wilno 9 Jul. 1556. — 52. Wilno 10 Jul. 1556. listy 48—52 odno-
szące do spraw inflackich i wojny. — 53. Wilno 20 Jul. 1556. — 54. Wilno 22 Jul. 1556. —
55. Wilno 28 Aug. 1556. ważny list o ~~projekcie~~ ^{projekcie} ~~zamierach~~ ^{zamierach} ~~króla~~ ^{króla} ~~z~~ ^z ~~Włoszyska~~ ^{Włoszyska}, o lidze pruskiej

e. - 56. Kurversat Zygmunt Augusta o puzylej kusi; o stanowisku
Wina, o puzylejach, wyjemayeb stornach rld., dany w Berlinie 21 Jul.
1563. incip. "Significamus... Cum iam certis ex ordine quorundam..."
Oryginał pod ręką litewską pieczęcią i podpisem.

f. - 57. Zygmunt August do Stanisława Cichowskiego "na ten czas
pustozoncum warska naszego polskiego;" aby polscy rotmistrzowie umieli
w imionach litewskich rotmistrzów. - Protokół, 31 Mai 1565. oryginał.

g. - 58. Zygmunt August do Karola IX francuskiego, Krynica 1568
Jul. 28. oryginał; w sprawie wojny ^{unijny Dania} ~~francuskiej~~ polskiej; ~~francuskiej~~ ^{szwedzkiej}.

h. - 59. "Instructio a S. R. Mte. ad proceres et equites Magni Ducatus Lithua-
niae data." z podpisem króla Stefana i pieczęcią, bez daty, o wtajemniczeniu
Moskwy do Inflant. Incip., Dolentes S. R. Mtas. dolorem nostrum clemen-
tissimus accepit ea, quae de Mosca in Livoniam irruptione...

i. - 60. Anna królowna polska do Michałaja Gajstwille wojewody
Wileńskiego, z płeczą 22 Sept. 1572.

k. - ~~61~~ Akta króla Stefana: 61. Stefan król do Mawrycja Wojny
podskarbnego ziemskiego W.K.L., z oborem ad Lateranum pod Jdańskiem 28
Aug. 1577. oryginał. - 62. Edykt oryginalny do gładki Inflant
z Grodu 26 Oct. 1579; i po tytułach, incip. "Cum sit certis rationibus
ad nos allatum hostem nostrum ducem Moscorum..." - 63. "In-
structio Illmo. et Revmo. in Christo patri Dno. Cardinali Radwillo
Episcopatus Vilnensis administratori, in Livonia locumtenenti et
in negotio Curoniae episcopatus commissario nostro unacum alio
concommissario in eodem Curoniae negotio, data Cracoviae XII
Iunij MDLXXXV." oryginał. - 64. Podnawiaciel oryginał,
dany przez króla Stefana w Wapolewsku 14 Jan. 1585 Wapolew-
cowi Gajlschewemu na użytek frankfurcki w sprawie z falkenbergem
X. Brannzwichem.

Wysłał powyższe wymienione listy i akta, z wyjątkiem Nr. 10, są oryginalne, prawie wysłał listy Zygmunt Augusta do
polskie, oprócz Nr. 8; 9, 26. - Własnoręcznie listu udania rui

Jednego, uchłone ~~naga~~ kartki dotrzymać do history mori są drabiane zęba
krochuska. Która historia została ugraszką i tego tomu i wstępuje w wstępie
w głównej sali zshoposon Ciep. Jak up. list Jyguenta Augusta do
Michajła Papiewitta, prasa z Lichowa 14 stycznia 1853, w sprawie ^{poglądów staraniach}
^{cywilnych o prawo} ~~prawa~~ Iwana W. Gruzinskiego ul. papieru o korony; do istoty tego dochowetka tak, w tomie usadygnij (K. 102.)
~~niektóre~~ ~~wskazuj~~ ~~do~~ ~~papieru~~; ~~decyzji~~

[illegible]

1 Zob. wyzej Nr. 76. na str. 65.

2 Lachowicz St. Aug., listy oryginalne Legnanta Augusta do Nikolaja Raspruwilla
Garnego... Wilno 1842. — ~~porównaj~~ zob. także: Baliński, Mowa historyczna I. oraz prze-
guchi St., Jagrellonki Polskie. t. I.

[illegible]

≠ Javor ten pochodzi od Krynioja ^{Mikotajewicza} Gadziwilla, wojewody wielkiego, kanclerza i hetmana Wielkiego WXL. (+1603). Lb NK. 418-423.

Typ I. — Zygmunt III z Łaski Bawej bról.....łd. — Wroclawem.....
 wroclawem nam miłemu.... Zię Przemysław, niebezpieczeństwa od Carolusa
 zachodzi, postawiając tedy, aby w niegotowości naszej czego w
 ziemi Inflanckiej niebroić, rozkazaliśmy i poruczyli Jemu.
 Chrystophowi Radziwiłłowi, krześciu z Dubinek na Bierzach, woje
 wodzie wileńskiemu, Hetmanowi najwyższemu Włch. Litewskiego, ludzi
 sturczych do ziemi Inflanckiej wysłać i wywieść. A mając zaliczoną
 od tego Hetmana.....łd. łd. Warszawa 20 kwietnia 1600.

Typ II. — Zygmunt III.....łd. — Za niespodziewanym i powa-
 towym następstwem K^a Carolusa na prowintę Inflancką chcąc
 zamysłowi jego odpór dać, rozkazaliśmy ludzi rycerskie na woję
 pnieć w imię jako naprzód zbierać. A mając zaliczoną, spełnić.....łd. —
 Warszawa 30 kwietnia 1601.

Typ III. — Zygmunt III.....łd. — Wroclaw, wroclaw nam miły. Po-
 staliśmy do JW. wojewody wileńskiego list nasz przyprowadzić na rotę jedną
 Wierności Wanej. Według o chęci i miłości tu ojęzyczne Wierności Wanej
 żędamy, abyś Nam i Przemysławu sturcy niewzbrańać się.....łd.
 Warszawa 1 czerwca 1600. — podpis brólewski i pnieć na kopertę; tak zwany
 „list zawarty“.

Typ IV. — Zygmunt III.....łd. Wroclaw, wroclaw nam miły. Aby
 powiadamy tego, iż pnieć na drugą ciwercę, o którejśmy się słyszał roz-
 kazali Wierności Wanej dojdą, jednakże jeśli się jakby omyłkowo
 w tem stało, rozumiemy, iż Wierności Wana z tej chęci tej, która ma
 do sturcy Wanych..... omyłkami nie będzie chęć, ale.....łd. — Boże-
 ców, 9 Oct. 1600. — Adresy na kopertach.

Typ V. — Zygmunt III.....łd. — Wroclawem..... rotmistrzowi na-
 zemu..... Wzruszenie przyjmujemy pnieć, którego Wierności Twoja
 dla Nas i Przemysławu w operacjach są. Karolusowi w Inflan-
 czech.....łd. [i zapowiedź dalszej służby z wyregulowaniem uzbrojenia].
 Radomysze 1601 Jan. — podpis brólewski i pnieć; list otwarty.

Typ VI. — Zygmunt III..... itd. — Wroclaw, wiersze nam wstę. Potrzebne
wojska młodego księcia Carolusowi; który jeszcze Tyflantokę, prawosław. Narzę,
i Grecypospolitej; wepnyjaczelnym gosobem jasnata, używając Wiernoti Trofej;
którego do służb Narzok....., abyś z tej postugi lekarzowej używając węgier
się, rote..... itd. — Warszawa, Maj, 1601. — podpis krolewski.

W kartopiszącym zestawieniu ~~tego tego~~ cyfry odpowiadają numeracji ponadziej
hasidego z osobna dokumentu tego tomu.

a. — 1. List Zygmunt III do Teodora Skamiusa [Tyżlicewora] podskarbnego ziem.
skiego i pisma WXL. Ryga, 31 Oct. 1589; [aby 4000 złotych jurgielku hatmawskiego
wystać z myt Kryntofowi Radziwiłłowi wojewodzie wileńskiemu]. — 2. Turie do
Dymitra Chaleckiego podskarbnego ziemskiego i pisma WXL., z Warszawy 1590 (bez
bliziej daty) o tej samej na rok 1590.

b. — 3. Zygmunt III do Kryntofa Radziwiłła, wojewody wileńskiego, hatmaw
wileńskiego, z Warszawy 28 kwietnia 1590. List przypowiadu na 12000 węgier
księcia Turkom. — 4. Exempt Kryntofa Radziwiłła od poddaństwa i podras wojny
tureckiej; pod rękopisem krolewskim i wielką księżką, listowską, z kancelaryj wileńskiej
listowskiej; oryginał, po rusku, 1590 r.

c. — 5-7, 15, 38. Listy przypowiadu typu I., z podpisem i księżką listowską;
uawierzyć do rotmistrzów: Jan Bawrachi, Jan Gratus hr. z Tarnowa; Nr. 15. bez nazwiska; Nr. 38. z roku
1601. księżu Michałowi Drachowu Sobolwiskiemu starostu jezierskiemu. (z Warszawy, 20 Apr. 1600.)

d. — 8. List przypowiadu typu II. do Andrzeja Ormiejewskiego. — 37, 39, 59, 61-67.
toż samo bez uawierzyć.

e. — 9-14, 68. — Listy przypowiadu typu III. bez uawierzyć.

f. — 16, 17. — Listy krolewskie do rotmistrzów z wynowieniem, że nie stawiać się na
pogrzeb do Kokenhausen na terenie we dwa uawierzyć po węgieru piewsdy. Warszawa,
z Wnieśna 1600. Nazwiska: (17) Jan Sapicha.

g. — 18-31. Listy krolewskie do rotmistrzów według typu IV. Nazwiska adresatów:
Tuszyński, Fereus, Sulima, Jaron Zdanowicz, Chyżanowski, Sadłowski, Piotrowski, Swowicz,
Bataj Demer, Suchorzewski, Niewiarowski, Wawozynski Rudomina, Andrzej
Orzechowski, Siemuz...(?).

h. — 32 — 36. Listy przypowiadane typu V. Marwirski: Ludwik Wasier [Wejher], Sulima, Jan Sapieha, Jan Ostafi Tyghelewicz, Piotrowski.

i. — 40 — 58. Listy przypowiadane typu VI. bez narzutek.

k. — 60. List Zygmunta III do Jana Abramowicza wojewody suwalskiego, z Warszawy 24 marca 1601. w sprawach wojennych.

418. — Collect. Autogr. ^{Nr.} 163. II. — Część druga poprzedniego

Nr. zawiera dalszy ciąg aktów wojennych Zygmunta III, jego konsejlerów i senatorów i dygnitarzów litewskich, zwołana z Kryniofem Radziwiłłem (Kryniofowiczem), hetmanem polnym litewskim, wojewodą wileńskim, wreszcie hetmanem wielkim litewskim (+ 1640).

Akty zawarte tym tomem od roku 1601 — 1623; obok oryginałów znajdują się tu także kopie, transsumpty itd. — Zob. Nr. 417.

a. — 1 — 4. Listy przypowiadane typu II, bez narzutek. — 5, 7, 12. Toż samo, typu VI, bez narzutek. — 6, 8, 10, 11. Toż samo typu V. Marwirski: Jarosław Zdanowicz, Piotr Klemiełowicz, Tereza Tuszyński, Lwowski.

b. — Listy króla Zygmunta III oryginalne: 4. do Rokozińskiego poboicy wendeńskiego z Katozyc 17 Jan. 1601. — 13. do Kryniofa Zdanowicza wojewody brzeskiego z Krakowa 18 Febr. 1604. bardzo ciekawy, o dyktacie samozwańca. — 14. do tegoż z Krakowa 15 Jul. 1604 o swem powołaniu na królestwo. — 15. do Henryka IV króla francuskiego z Krakowa 29 Mart. 1605 w sprawie pruskiej. — 16. do Ludwika bratanka warszawskiego z Krakowa 14 Nov. 1605. — 17. do tegoż z Krakowa 12 Mart. 1608. — 20. do Maryi Medycejskiej królowej francuskiej 24 Jan. 1612.

c. — 18. Transsumpt ^{edyktu} ~~dyktamentu~~ Zygmunta Augusta z 1570 r. o jednemu władcy obu państwów wielkich podzielenie sejmu. — 19. Transsumpt protestacji Kryniofa Radziwiłła wojewody wileńskiego przeciw prawu o mierzchności senatorów przy królu. z 28 Febr. 1609. (transsumpt z 1615 r.).

d. — 21. „Verfahungszettel, który wydał Jan [Jarosław] Wottowicz administrator podskarbski ziemski Włd....” 1613 na sejmie warszawskim. Jest to pozwolenie (kwit) króla na wyprawienie Wottowicza. — Toż z innych sejmów 1613 r. (Nr. 22.), ~~z 1614 r. (Nr. 23.)~~. — Toż z 1618 r. (Nr. 29, 30, 33.) trzy kwity; wysłane obzerne i ciekawe.

e. - 23. Kurwersat o sejmiechach na Litwie celami zabezpieczenia wojarsku ad Moskow. z Warszawy, 24. Jul. 1619.

f. - 24 - 27, 28, 39 - 42. Listy puypowiednie Krzyntofowi Radeysztowi hetmanowi polnemu WKŁ. z Warszawy, 9 Apr. 1615, 10 Jul. 1616 i 7 Mai 1621.

~~g. - 29, 30, 33. Ten kwarty Wollowiczowi z 1618 r. obywatel i cichaw. Sob. wyzej pod.~~

g. - 31, 41, 44, 47 - 49, 51, 52. Listy oryginalne Jygmuntowi III do Achillesa i Filypa de Harlay, barona de Sansy, posła francuskiego w Carogrodzie 1618 - 1630.

h. - 32. Kurwersat Jygmuntowi III o uieporzadkach wojshowych ("in istis ca-
tervatom sine scitu et voluntate nostra perveniuntur"). z Warszawy 24 Jan. 1619. -

34. wypisy z tomu, raski edykt, wystawiony w witozumi, w glownej sali oddzialu wshapow
Czsp. podobnej tuxi jak Nr. 35. Kurwersat z 23 Jan. 1619. aby wist na uni wery
zbranych kup zbierac.

i. - 36. Jygmuntowi III oryg. instrukcja dla Alex. Rajeckiego marszałka Włcho-
morskiego, Jana Mleczko szefego ziemskiego z'madzkiego, Wojciecha Sosnickiego
strubczariego i dworzana królewskiego, i Jana Marcinkiewicza sekretarza
królewskiego, komisarzów do wojsha taflandzkiego, z Warszawy, 24 Jan. 1619.

k. - 37. List Jygmuntowi III do Andrieja XIII z Warszawy 1 Febr. 1621 o pomoc
pucow Turkom. -

l. - 38. Blanket podpisany na list puypowiedni dla rotmistrza kozackiego, z Warszawy
w lipcu 1621.

m. - 43. Kopia listu Jygmuntowi III do Jerzego Wilhelma margrabiego Branden-
burskiego, z Warszawy 26 Aug. 1623. bardzo ostry, obwincujacy go o związek z
Moskwa.

n. - 45. Jygmuntowi III do Mikotaja Kiozhi wojewody dorpackiego z Warszawy
13 Apr. 1622. Cichawy list o wykazaniu szarbu w dworymni męstys' Xcia. Alexandra
[czy króla, jagiellonczyk?], w kłoneu później cyt. i umart Albrycht Gantzold. Jualigono
tam glote masy, talery, konwie, rostruchany kubki, klejnoty, portugaty etc.

o. - 46. Jygmuntowi III do Krzyntofa Narutzewicza, podskarbnego ziemskiego, pi-
sana i Towarowego WKŁ., list puypowiedni z Warszawy 14 Apr. 1622.

p. - 50. Kurwersat o rozpuszczeniu pertraktacji pokojowych z Przedami
z Warszawy 7 Jul. 1625. Komisarzami królewskimi są Gotard Tyrenhaus

115.
kancelan wiedeński: Magnus Ernest Denhoff starosta Jorpedi. —

257

419. — Collect. Autogr. Nr. 64. — listy i listy oryginalne
Władysława IV z lat 1626 — 1647. — na grzbiecie tomu: „Lettres et rescripts
originaux de Vladislas IV roi de Pologne 1626 — 1642.” Zawiera 123 gub.
(2 tych jedna w wstępie, słownej sali: ubogron Chp.). ~~po, nie ujęto tu ap-
lik, wśród nich korespondencyj oryginalnych (dwa listy do suwerena) i
Władysława IV, jeden jako korespondencja do Krzysztofa Radziwiłła oraz do Janusza
Krzysztofa i Michała Kiszki.~~

a. — 5 listów ^{oryginalnych (większość wstawiennych)} królewicza Władysława Tygmunta do Krzysztofa Krzyszto-
wina Radziwiłła hetmana wielkiego W.K.H. z lat 1626, 1628 i 1632.

Następnie z lat 1633 — 1647:
b. — 42 uniwersałów, listów przypowiadanych, reskryptów ^{królewskich} (tł. do miast
i gmin etc.; oryginały pod pieczęcią i podpisem; z lat 1633 — 1647.

c. — 20 listów oryginalnych Władysława IV do Janusza Kiszki,
wojewody potockiego, hetmana polnego a później wielkiego W.K.H. (bł. w
wstawiennych).

d. — 2 listy do Krzysztofa Kiszki wojewody witebskiego.

e. — 41 listów do Michała Kiszki podskarbnego wielkiego W.K.H.
Korespondencja ta obfituje w listy ważne i ciekawe, dużo autografów.

f. — listy do Gottharda Tyzenhauera wojewody derpskiego; do biskupa
płockiego (Stanisława Lubniewskiego lub królewicza Karola Fryderyka);
do Władysława Kierdeja prasa pruskiego Grodzkiego i sekretarza
królewskiego, oraz do Jerzego Eperiaszy podstolego zimodźskiego, rewizorów
i komisarzy w sprawie unowocześnienia Rejowskiego
a Alexandrem Massalskim wojewodą witebskim; do Samuela Staro-
witskiego sędziego pruskiego witebskiego, Jana Hektora Podbereskiego
oraz do Łukaza Brzostowskiego rewizorów w sprawie uposażenia
dóbr królewskich w województwie wilejskim; do Jerzego Karola
Hlebowina wojewody sułewskiego; do Anzelma Wilezha
kancelana potockiego. Razem listów poprzedzonych ośmi.

g. — 2 listy do Fryderyka Wilhelma elektora Brandenburgskiego.

Oprócz tych listów i aktów znajdujących w tym tomie:

h. — 1. pismo polityczne pt. „Pro serenissimo principi Wladislaw;” rozbior
względów, dla których byłby powołany jego wybór na tron

i. — 29. „Rejestr Chorągwi, które zarządem Wielm. Hetmana nad polny WKŁ.
pod regimem Wielm. wojewody smoleńskiego dał i flenariam onemu nad temi
ludźmi ma zlecić potestatem.” z podpisem i pieczęcią.

k. — 121. „porządek między Margrabiemi Wielkimi i Nadwornymi tak
koronnymi jako i Władztwskiego namiestnicy i postanowiony.” Pod podpisem
i obciemą pieczęcią.

420. — Collect. Autogr. Nr. 65. — Zbiór listów: aktów oryginalnych
króla Jana Kazimierza. Tom, folio, na grzbiecie: „Lettres de Jean Casimir Roi de Pologne
1632 — 1669.” Zawiera:

a. — Przywilej Zygmunta I z 1540 r. w sprawie dyspensacji z miasteczka Torczyna
w tutejszej diecezji na rzecz biskupa łuckiego Jerzego Falczewskiego; transumowany
i potwierdzony przez Zygmunta Augusta w 1546, przez Zygmunta III i Jana Kazimierza.
Kopie.

b. — List oryginalny królów polskich Jana Kazimierza, Jana Albrechta,
Karola Ferdynanda i Alexandra Karola z 1632 r. do Krzysztofa Radziwiłła Hetmana
pólnego WKŁ.

c. — Karty pąk listy ^{i akt} oryginalne króla Jana Kazimierza:

d. — List króla do Jeńego Wilhelma margrabiego Brandenburgskiego z Warszawy
29 Aug. 1651.

e. — 10 unwersali, reskryptów, blankietów etc. (jeden unwersał po unwersale).

f. — 26 listów do Bogusława Radziwiłła, chorążego, później konarskiego biskupa
świąt. 1649 — 1668. (pierwszy list w wstępie w głównej sali rezerwowanej Krz.; reszta
trochę zmieszana).

g. — List króla do Alexandra Potębskiego hetmana półnego WKŁ. 1658 doc.

g. — 2 listy do Jana Pawła Sapiehy wojewody wileńskiego i hetmana wielkiego W.K.K. z pod Torunia Dec. 1658; drugi — 14 Jul. 1660 do Pawła Sapiehy.

h. — listy (pośrednie) do Aleksandra Karwina górczowskiego podskarbnego wielkiego W.K.K. 1. Płocka 15 Sept. 1658. — do Janusza Krzyki wojewody potockiego, hetmana wielkiego W.K.K. 2. Warszawy 12 Dec. 1649. — do Samuela Oskierki sejmego ziemskiego mazowieckiego, puławskiego, 2 Warszawy 14 lipca 1660.

421. — Collect. Autogr. Nr. 66. — Zawiera oryginalne listy, przywileje, reskrypty, uniewersały etc. królów Michała i Jana III tudzież królowej Maryi Karoliny, z lat 1669 — 1694.

a. — „Conservatio praeprivilejorum muniti Pińskiemu szlachezskiemu z dopuszczenia Bożego teraz w Krakowie na Kłopotu pogrzebanych”. 1669, bez oznaczenia ~~indefinita~~ bliższej daty, podpisany przez króla Jerzego bez pieczęci. [Na koronacji króla Michała przyjeżdżali dwaj rajcy m. Pińska z przywilejami uwiecznionymi dla potęgowania ich i stałości w domu Jana Storsowskiego na Kłopotu, nagły pożar spalił one te akta].

b. — „Instructio ... Michaeli Radziwiłło, duci in Olcha et Mesaryz, M.D.LXIIII. in a. pro cancellario et campis duci ad Serrum. Romanorum Imperatorem” 1679, bez daty i inkrustacji, oryginalny pod pieczęcią koronną, w Grodzie, przez króla Jerzego udegotowany.

c. — „Extrakt przywileja na wójtowno Podbruckowskie Wp. Tyranbauzowi w dacie [go].” z podpisem Michała Karwina Radziwiłła podkanclerzego litewskiego i pieczęcią.

d. — Króla Michała listy: 1 do deputatów trybunału litewskiego 1672; — 1 do Michała Kazimierza Paca wojewody wileńskiego hetmana wielkiego W.K.K.; — 1 uniewersał.

e. — Królowej Eleonory Maryi: 2 listy do Michała Karwina Paca.

f. — Króla Jana III listy: do deputatów trybunału litewskiego 1676; — do Andrzeja Stanisława Jasińskiego biskupa królewskiego (poźniej płockiego).

g. — Króla Jana III obchłuchi, unwersały, listy purypowiedne, blaakuty itd. i niezadresowane listy, razem tytuł 15. z ty. kuby są 2 listy purypowiedne do Karola Stanisława Radziwiłła podkanclerzego litewskiego, 1 do Benedykta Wajasy Sapiehy podskarbnego wielkiego W.K.L. (rewersat), 1 o Marbu Materyjalskim wafewajem ruskim.

h. — Królowej Maryi Kazimierzy 3 listy: obchłuchi bez warunków adresatów.

422. — Collect. Autogr. Nr. 115. — listy oryginalne, niektóre wtasnowane, bruliony i uwinaty listów, instrukcyj itd. odpisy również aktów archiwalnych od Krzysztofa Radziwiłła hetmana polnego litewskiego, tudzież wielkiego wojewody notabli, spisy itp. — T.d. „Minutes et lettres originales de Chrystophe prince de Radziwill. 1588 — 1635.”

a. Instrukcja od Zygmunta III dla posła do ~~Kary Giraj~~ Ghari Giraja [tzw. Kary Giraj] ~~po radach~~ cara Włochy. Ordy. minuta ruskiej instrukcji, spisana na 9 waznach (dubnowych) stronach, niepodpisana i bez pieczęci; z roku 1623 (?).

b. — Około 60 listów oryginalnych, brulionów, kopii listów itd. do różnych osób napierającej ude warunkach, ale tylko tytułami ^(urzęd.) orzeczonych; najwzajem tych brulionów lub uwinat jest z 1626 r. Muzdy imienia: 2 listy do króla Zygmunta III, z tych jeden 1588 r. oryginalny; 6 listów do podskarbnego wielkiego W.K.L. (Krzysztofa Naruszewicza); jeden do Alexandra Radziwiłła wojewody białego litewskiego; 2 do Jakóba de la Gardie wódz-gwóźdźnego; 5 do biskupa Włostowskiego biskupa wielkiego 1626 r., z tych dwa wtasnowane, a pozostałe na białych stronach faktu stron folio.

c. — 30 listów purypowiednych, unwersałów, kwitów, assekuracji; ekstraktów itp. aktów unieważnionych, oryginalnych i uwinat.

d. — 20 listów, biletoń, notatek, rachunków etc. oryginalnych Krzysztofa Radziwiłła do Krzysztofa Arciszewskiego.

- e. - 9 sztuk notatek, skryptów, spisów etc. Inwencji wojshowej.
 f. - 5 sztuk spisów o normach pucharstów, ^{albo} ~~gambitach~~ ucieczek i tym podobnych notatek na kartkach, ujętych, da zgrawu lub robionych.
 g. - Do Krzyżotofa Radziwiłła listy oryginalne i Albrechta Władysława Radziwiłła kancelarza królewskiego i Albrechta Stanisława Radziwiłła kancelarza litewskiego

Oprócz powyższych wyżej wymienionych następująca pisma posiadające wartość historyczną dla Królestwa Litwy i zwaną "Księgą Krzyżotofa Radziwiłła":

h. - (Nr. 56.) Grawura... niepodpisanego sekretarza Radziwiłłowskiego (zawiera Stanisława Kurza ~~abstrakcyjnie~~ orłowski albo Piotra Kochlewskiego) o sprawach Radziwiłła z królem Zygmunt III i o mowach i radach senatorów, zwaną wojewodę belzkiego Rafała Łemczyńskiego. Kopia, bez daty (1623?).

i. - (Nr. 64.) "Regestr gorgad w Warszawie na piątą Książki: na ten sejm terazniejszy": 1623.

k. - (Nr. 69.) "Towarzystwo za różne excessa według praw i artykułów wojshowych z wojsha wytrąbiae 1625 i 1626."

l. - (Nr. 100.) "Informatia studenta mego Mr. Stanisławowi Kurzowi: Cyginiat, ~~z~~ instrukcja uchawa i druga (17 kart gęsto napisanych) o sprawach prywatnych i publicznych Radziwiłła."

m. - (Nr. 105.) Grawura Krzyżotofa Radziwiłła. Pismo bez daty i podpisu zawiera spis ^{krzyżotofa} ~~krzyżotofa~~ ^{uraz} ~~uraz~~ Radziwiłła do króla. Na końcu: "chce też wiedzieć sobie jakim urazem odemnie y szad mi jest jakim. tak głównym nieprzyjacielem...."

n. - (Nr. 106.) "Declaracja odemnie Krzyżotofa Radziwiłła na to co jakim Pan Woiewoda Potocki [Janusz Kiżka?] i inni z Jmci. Pana Wojewody Wileńskiego [Lwa Sapiehy] proponowa. Dawa w Wilnie 18 Junij 1627: w sprawie tejgi spora z królem, rob. wyżej."

0.— (Nr. 109.) „Informacja Krajowemu Raczemu Komitetowi Kuratorskiemu stuzącemu nam sęym adwokatowi dawa d. 28 Sept. 1627.“ Długa i ważna, w sprawie obojczy od zarętu gdrady co do punktów Bapswilla pucischo wstowoi. Dodane uaktęjanie „Supplementum do Instrukcyj pp. Kuratorskich: Baranowskichom dany.“

p. - (Nr. 113.) "Memoriat do Wazgany Krayowemu Panu Stanislawowi Bucygi-
skiemu starszemu Stuchiemu i Panu Stanislawowi Kuroszowi starotem Orleu'chskiemu
stuzgom moim" z kopja listow "Kawa Jhuco: ktore do tej instructoy waleza..."

Materiał¹ ten ma przeważające znaczenie dla dziejów drugiej połowy rządów
Zygmunta III. Ostała on z jednej strony ramy teoretycznej i praktycznej jednego z naj-
ciekawszych „królewskich” listowskich, z drugiej porywnie ma istotne znaczenie
miejscowe do historii ^{sprawy i skutki} uczestnictwa w pierwszej wojnie XVIII w. Razem z ofra-
nymi ~~pod~~ pod Nr. 418, 419, i 420 ^{rehabilitacji} ~~zobacz~~ urządzenia ~~historii~~ ważnej
materjału & wydany w naukowym ~~zdroju~~: ~~Sprawa~~ Krzyżak. Rękopisowa Sprawy wojenne
i polityczne. 1621-1632. Paryż 1857.

1 V 1892 r. List do wyroczni o tym glosze p. Alex. Krausharowi ~~weghlu~~
o toz. zab. jego dzieci do Anceitzewskiemu, Petersburg 1892 tt. dwa.

423. — Collect. Autogr. Nr. 116. — Korespondenca
Krytofa Radziwilla hetmana polnego litewskiego. Listy ^{originalne,} od rożnych osob
z lat 1584 — 1635. Tom, folio, na górbie: "Lettres originales de différentes
personnes adressées à Chrystophe de Radziwill."

[illegible]

3 Abramowicz Wiktor 1626 w Toruniu (62). - 1628 Jan. 25. (66; 67). - Aston Arthur 1623
Jan. 23 Wilda (~~Wilno, list niewieści~~). (=

Barezikowski L. z Kołbasa 1623 Jan. 20 (33). — Baranowski Paweł, starszy Raj.

willta, raram i Kurozsem, i Karszany Febr. 1. (87). — Brodnicki Mikolaj, i
Wilna 1618 Sept. 8. (20). — Butler James, i Wilna Jan. 23. (29. rob. Aston).

Chajnowski Knytoł stolara i sefra haftownicy wilebski 1632 Aug. 22. (90). —
Chajotyau kszazie tatarski, z Kiejdan 1635 Apr. 12. (91). — ^{Knytoł} Dr Arcaiszewskiego: Stanisław
Taw Claski (?) 1621 Aug. 8. (26).

Dönhoff Kazan ^(poiznuy) voevoda derjtski. z Warzawy 1621. Tul. 28 (25). —

Finckh, Knyttof, 2 Valhoff. [Waldhof?] 1625 Dec. 12. (37). — Firlej Henoch
referendar koronny, 1628 2 Warrzawy 1628 Jul. 18 (71). — Firlej Jan [syn Mikolaja]
2 Dobrowicz, 1628 Jul. 26 2 Warrzawy, (80). — v. Frieden (?) der Ley, Stutz u. u. u.
list (88).

3 Gosiewski Alexander Korwin, wojewoda smoleński; Janów, 1626 Apr. 13. (46);
1626 Jun. 4. (55); 1626 Jun. 6. (59).

2 Kazanowski Adam ^(marnatch nadworny koronny.) 2 Wornawy 1626 Mai 17 (47); 1628 Jul. 26 (75). — Kazanowski Samuel, 2 Kokenhausen 1618 Sept. 13 (22). — Kazanowski Zygmunt, podkomory koronny, 2 Wornawy 1628 Jul. 23. (74). — 2 Kowicejowski Stanisław, wojewoda sandoniewski 1628 Jan. 14 (64); 1628 Jan. 29 (65). — Korsak Jan ^[ref?], 2 Wornawy 1628 Jul. 28 (85). — Krosnowski M[ichotaj? kensarz kujawski; sekretarz królewski] ~~Wornawy~~ 1628 Jul. 18 (72). — Krychci A[dam 2 Bychowa starosta Gingski?], 2 Wornawy 1628 Jul. 28. (84). — 2 Kulesza Piotr S. Jes., 2 Wolunioza 1621 Jan. 26 (24); 2 Miławy 1622 Aug. 6 (28). — Kunicki Hieronim, 2 Gielowisz 1629 Jan. 23 (86). — 3 Kuroz Stanisław starosta orleński, Dworzansz Raczewitz, ^{2 Orle} 1623 Apr. 17. ⁽³²⁾ [Dwoich danych listow (33, 36) dat niczemu, K. byt herb Raczewitz]. —

Łaziński Marcey 1600 Oct. 24. (6. gajdarski. Stug. list). — Lenyński Rafał
 wojwoda bełski, z Brześcia 1616 Febr. 14. (14). — Lenyński Władław kasztan korsiński,
 z Warszawy 1626 Apr. 29 (45). — Leworchi (?) Marcey, z pod Wolucina 1600
 Nov. 23 (9. trzeci wyrokowy). — Lieszka Hieronimusz podskarbi korsiński, z War-
 szawy 1628 Jul. 26 (79). — Lyszski J. ^[Ledy? biskup krakowski?] z Warszawy 1626 Apr. 25 (42). — Lubien-
 ski Stanisław biskup Tuchiński, podkanclerz korsiński, z Warszawy 1626 Apr. 26.
 (43). — Łuczyciński Mikołaj, porucznik, 1600 Nov. 23. i mianota dywersyj (8).
 Marcinukiewicz Jan z Brześcia 1616 Febr. 14. (14). — Marcinukiewicz Jan z Brześcia 1616 Febr. 14. (14).

Marciukiewicz Jan, 2 Pajezior 1622 Apr. 23 (27). ~~F~~ Mohila Hieronim
* 2 Taski Boży wojewoda i hospodar ziem Wołoszskich. Jassy 1601 Oct. 21. (10).

Frob. Rajechi.

Mr. Waller 3/1/8 1926

Germany form.
 Radosławski radię się u Was w.
 ale co - kiedy może przyjechać
 nie. wolno wychodzić po infużacji
 przez cały tydzień - wcz. przenie-
 o odwołanie na później.
 Sędziwie porównanie sądzam i
 Włodka ratować - a Inżynier
 na prawo ułto.

4 Naruszewicz Knyabof, podskarbi wielki Włd., 1618 Sept. 5. (18); 1626 Mai 17 (49); 1626 Mai 28 (52); 1626 Jun. 3 (54).

Oborski Marcin, z Warszawy 1628 Jul. 28 (82). — Galiński Łukasz, marszałek kadzierny koronny, z Warszawy 1628 Jul. 26 (76). — Ostrogski książę Adam Konstantyn województwa wołyński, z Lubartowa 1615 Oct. 19. (13).

4 Pac Samuel, chorąży wielki litewski, 1626 Jan. 1. (38); 1626 Febr. 22. (40); 1626 b.d. (48); 1626 Jun. 20 (57). — Piro Mikolaj, 1626 Nov. 21 z Boluch (61). — Potrykowski Konrad 1600. ~~list i minuta~~ ^{oficyna} (7). — Przedymieński Gabriel, z Siedlowa, 1626 Sept. 30 (65).

Radziejowski Stanisław wojewoda tarczyński, z Warszawy 1628 Jul. 26 (81). — Radziwiłłowski Jęży, z Warszawy 1626 Jul. 26. (92). — 5 Radziwiłłowski Albrecht Stanisław kanclerz wielki litewski, z Warszawy, 1626 Mart. 30 (41); 1626 Apr. 29 (44. Dugi i wazy); ~~sta~~ 1626 Mai 19 (50); 1626 Mai 23 (51); 1628 Jun. 28 (68). — Radziwiłłowski Janusz i Józefa z kwaterą Stuchork Radziwiłłowa, z Narwied, 1600 Sept. 27 (4). — Rajcki Alexander, Łosiewicz Wojewoda i Marcinkiewicz Jan, z Kopenhawen 1619 Febr. 22 (23).

2 Sapieha Lew wojewoda wileński, z Warszawy 1628 Jul. 6 (69); 1626 Jul. 23 (73). — Schmöltingk Heinrich 1626 Jan. 19 (39). — Stuchi Olechowski książę Jan Siemion, z Stucha 1584 Mart. 1. (1). — Stuchi Olechowski książę Jęży, z Nakrzwia, 1585 Jun. 6. (2). — Sokolowski Drachi książę Jęży, z Sobolui, 1600 Oct. 1. i minuta oficyna (5). — Stechienski (?) Adam, 1623 Mart. 28 (31). — Swirski Stanisław, z Wilena 1626 Dec. 5 (63).

v. Tiesenhausen Caspar, z Rygi 1617 Jul. 10 (12).

2 Ulrici Joannes, z Rygi, 1618 Sept. 3 (17); 1618 Sept. 6 (19). — v.d. Unhall ~~Ben-~~ dictus „Starost zu Altemida“, z Rygi 1617 Jul. 30 (15).

Wazyński Bartłomiej podkomorzy derżyński, z Derżyta 1618 Sept. 12 (21). — Wstowicz Eustachy biskup wileński, z Gradowa 1626 Mai 31 (53). — Wstowicz Piotr cześnik Włd., z Lidry 1600 Apr. 10 (3).

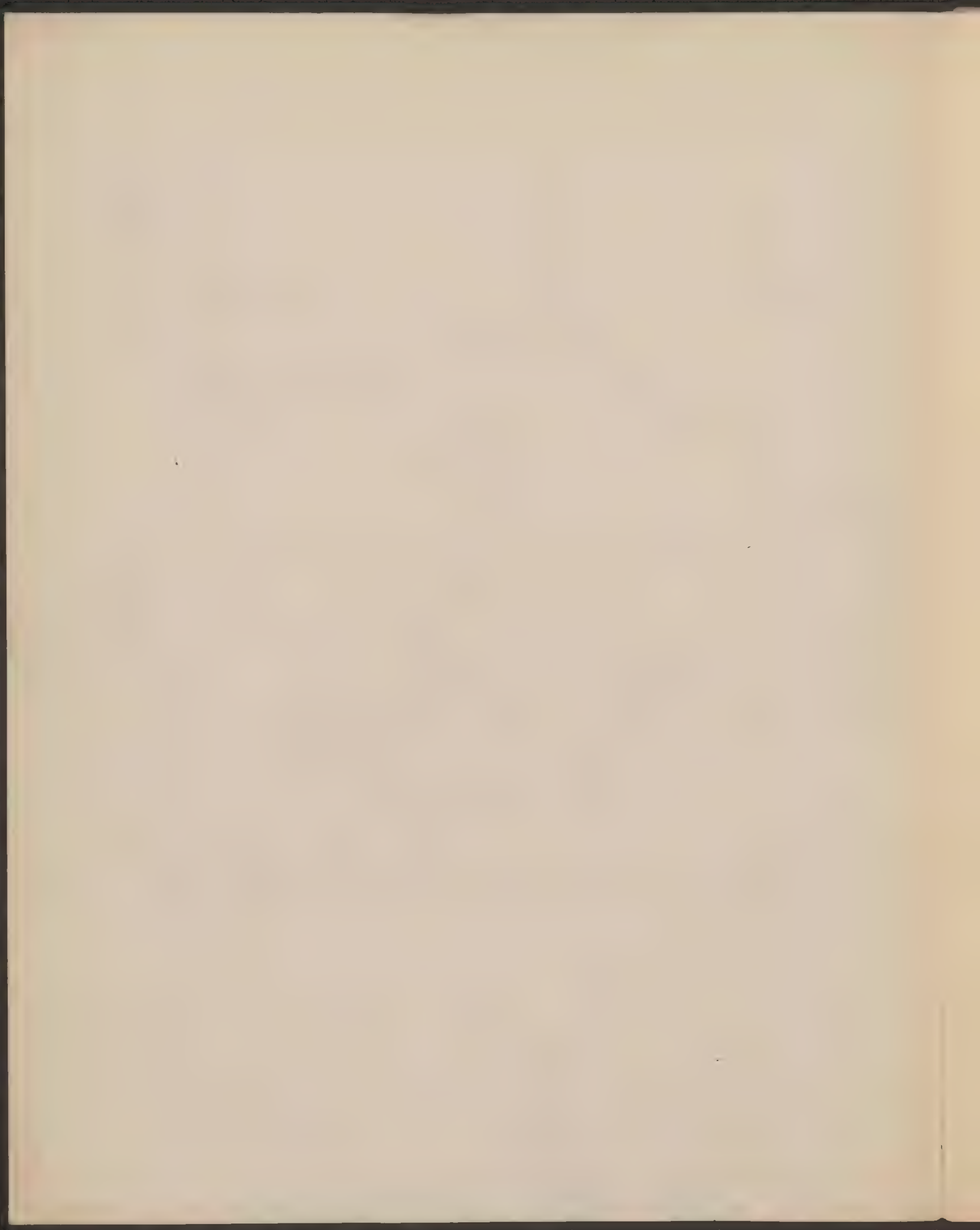
Zamoyski Tomasz kanclerz wielki koronny, z Warszawy 1628 Jul. 28 (78). — Zbaraski książę Jęży kanclerz brachowski, z Krabowa 1628 Jul. 14 (70). — Zienkiewicz Wasili, z Nowogródka 1607 Jul. 22 (11).

WV. 16. list z Dusselmundu, niemiecki, 1617 Sept. 6. cyfra, podprany; 89. list z Pragi 1630 Dec. 18 podprany „Georg Graf zu ...“ obywatel jako list Jęzgo, podskarbi korony saksońskiej.

Na marginesie uwagi, w tym bogatym zbiorze korespondencji hetma-
na Radziwiłła zastigaja listy senatorów i posłów z sejmiku war-
sawskiego 1628 r. Są to listy: Mikolaja Abramowicza, Henryka
i Jana Firlejów, Adama i Zygmunta Karanowskich, Stanisława
Koniecpolskiego, Korsaka, Krosnowskiego, Knychskiego, Hieronim.
Ligęzy podskarbi, Oborskiego, marnatka Galińskiego,
Stanisł. Radziejowskiego, kanclerza Albr. Radziwiłła, Lwa
Sapiechy, kanclerza wielkiego Tom. Zamoyskiego i kanclerza
brachowskiego Jęzgo Zbaraskiego.

424. — Collect. Autogr. Nr. 204. — Zbiór oryginalnych dokumentów pergaminowych z XV w., zatytułowany: „Acta Lithuanica. Konsekcyj abpiskopskich i zamoż. № 204.” — Dokumenty wspomniany zbiorem objęte pochodzą z Archiwum Koronnego na Jamie Krakowskiej i według inwentarza z 1682 r. należą do działu „Litterae Magni Ducatus Lithuaniae.” (por. Rykaczowski, „Inventarium omnium et singularium privilegiorum” Paryż 1862, str. 371 i nast.).

Zakres i termin ~~studya~~ ^{badania} zapytany był w C.B.P. nie pozwalał mi na rozszerzenie badań dobrażkowych nad tymi zbiorami. Praca ta pozostanie niepełna i taktem zadaniem dla przyszłych badaczy, ograniczając się tylko do wskazania tego nowego materiału. Wskażę dokumenty z naszego zbioru zostały w całości wydane przez dra Ant. Prochaskę w jego znanym Codex epistolaris Vilholdi, powstaje jednak jeszcze powrót do ilości dokumentów przeznaczonych wagi zaledwo nam dając znać z brótkich i niedostatecznych regestrów w Rybanczynie lub w skarbca Danstowiana a w następnych w wydanych z prawa jawne niedostatecznych kopii Narazewiczowskich w Codex epistolaris succ. XV. t. I. Potwierdza to brótki przegląd samego Indexu dokumentów XV w. wydanych przez Ant. Lewickiego. Najważniejszych naszych źródeł dokumentalnych, o ile nie uświadczymy, że w Archiwum Głównym Warszawskim lub w ~~Krakowskim~~ ^{w Krakowie} Muzeum XX. Gartergolskich, należy poszukiwać w Moskiewskich Archiwach Ministerstwa Spraw Jawnych i Sprawiedliwości tudzież w Ces. Bibliotece Publicznej w Petersburgu, w tym właśnie dziale „autografów i dokumentów”, jak tego już dowodzi praca dra. Prochaski.

Biblioteka Głównego Sztabu w Petersburgu.

425. - 37529. - (77-1, 2-1). - Географическое томо в описание, folio, z konca XVIII w., opracowanych w świeckich całkowitych opracowaniach, z złoty rysunkami na grzbiecie; Akta | Historyczne | Rok (numer tomu)."

Opisy z aktów odnoszących się do dzieł polskich od 1140 r. do 1732 r. jest to część tak zwanych Tek Naraszwera, których główny zbiór dostał się darem od króla Stanisława Augusta w 1797 r. Tadeuszowi Gachowi staroście Nowogrodzkiemu. W tymże roku opisy ~~były~~ ^{zawarte} w 230 tomach, był główny aż do 1819 r. w Bibliotece Porychnej. ~~Tad. Gach~~ w tym czasie stał się, wraz z ~~całą~~ ^{całą} prawą burzoborną Crackiego, starostą, ks. Adama Crastoryskiego, który go umieszczał w swej Bibliotece Puławskiej. W 1831 r. zbiory puławskie zostały w całości zabrane przez oddział armii rosyjskiej pod dowództwem i przy tej sposobności, zdaje się, umieszczono pewną ilość Tek Naraszwera, które nie uaktępane zostały do Biblioteki Głównego Sztabu i tu zostały opracowane w 18 tomów. Pozostały główny zbiór tego obywatelskiego zbioru aktów historycznych, liczący ~~opracowanych~~ ^{opracowanych} 218 opracowanych tomów, znajduje się dziś, jak wiadomo, w Muzeum XX. Crastoryskiego w Krakowie. ~~Kob. o tem przedmowa do mego Catalogus codicum manuscriptorum Mus. principum Crastorysch, Kraków, 1887. str. 3.~~

Nie opuszczając przygotowania ^{traktatu} ~~zawartych~~ ^{zawartych} ośmiestu tomów Teków, które w posiadaniu Biblioteki Głównego Sztabu, podajemy poniżej grubsze lat, do których daty z nich dokumenty zawdane.

tudzież w drukach arty ~~adunacji~~ do dziesięciu Stefana Batorego, bezkrólewca i Zygmunta III. - Króla Jakóba Złotowskiego.

a. - k. 1-31. Mowy senatorów na sejmie 1585 r. Władysław Jagiełło.

b. - k. 33-45^b. "De modo Interregni." polskie piosenki, ustawy itd. ^{administracji i} zachowania się podwładnych bezkrólewca. Interesujący pomysł dla prawa politycznego.

c. - k. 46-53. "Sporób rokowni." - jaki rokowni ma być i co na nim stanowić. Zacz. "Ziady i konsultacje takowe które z starodawna polacy...."

d. - k. 54-55^b. - "Conditiones y commoda quae ex electione królewicza szwedzkiego Zygmunta królestwu polskiemu przypadą."

e. - k. 56. "Artikuly na sejmie przisli który ma być w polu jako rokowanie w mieście przez wielkie polaki podać gotowy...." Na odwrocie napisano: "articuli na sejmie przisli proponowarz in Anno 84." - Art. 1. "Aby pan Zamorski puszczył pić i Kethmansztwo...." ręk. XII w.

f. - k. 57. Kopia listu Piotra Stosowskiego, stolnika nadwornego, posła królewskiego do Turcji w 1583/84 r. w sprawie o zabójstwo Jakóba Podładowskiego podkanclerzego królewskiego, do pana Kamienieckiego [Stanisława Włodza kanclerza kamienieckiego], 28 Decembris [1583].

g. - k. 58. Wiersz łaciński "In exordium aedris Cracoviensis orthodoxae" podpisany "Nicolaus Thuanus recordationis gratiae ergo"; luty wiersz łaciński protestanta o zbawieniu ^(zob. kalwinizm na al. w. Jana w Krakowie, t.j. "Boga") Boga.

h. - k. 59. "Nowiny z Kalubryj" prognostyki z 1585 r.

i. - k. 60-72 i 101-102. Odfety zbior adów, listów, prom itd. do dziesięciu elekcji Zygmunta III., kilka listów oryginalnych ze zbioru druków szlacheckich, Knytofa Łachorowickiego kanclerza Małagaskiego, itd. itd. - zbior to w ogóle ważny. Między innymi znajduje się, druki:

(od usty) k. 101. "Confirmatio vivum et conditionum in electione Novi Regis Varsoviae utriusque partis... Anno Domini Millesimo Quingentesimo Octogesimo septimo." b.m.dr., fol., kart 8. jest to konfirmacja arch. Maksymiliana. Druk wierszany bibliograficzny.

h. 109. — "Universal." fol. A₂: Universal y Poles Kola Generalnego Vprizivaniawano
około postępkow Elekcij." universal do senatorów i posłów, stronnictwo Mary-
niłana. Zob. Wierzbowski; Bibliogr. III, 2815. (zwa tylko jeden egzemplarz w Archi-
wum Państwowym Wiedershaem).

h. 117. — "Confederatio / senatorum et nobilitatis palatinatum Cracoviens. San-
domiriens. et Lublincens. / post mortem obitu Stephani princi regis / Poloniar. Cracoviae
modo infra / scripto ordinata." fol., karty A — A₃. — b.m.dr. iv. (1586). Zob. ~~Wierzbowski~~ Ester-
cher, Bibliogr. XIV, 360; Wierzbowski Bibliogr. XVI s., t. I. Nr. 701.

h. 120. — "Actum in Curia Regia Varsha-viensis feria secunda post Dominicam / Lotare
in Quadragesima proxima Anno domini Millesimo Quingentesimo Octua-gesimo
septimo." — b.m.dr. i v. [1587]. fol., karty A — A₄, B — B₄. Inscr. "Pnyredny do ungu wnię-
zgo Grodzkiego Warszawskiego...." Konfederacja generalna z 1587. — Zob. Estercher,
Bibliogr. XII, 36.; por. Wierzbowski I, 701.

k. — h. 73-76. "Relatio coram, quae Polesi a xxiii ad vigintiannam sextam Decembris
diem Anni 1588 successerant." O swierci ks. Henryka de Guise [tytuł "le Balafre"] i
kardynała duwika Lotaryńskiego.

l. — h. 77-81. Wypis z ksiąg ziemskich prazowskiich zawiera protestacy polską
do króla, datowaną z Warszawskiego sejmu 10 Marca 1590, podpisaną przez urzędników
ziemskich i posłów województwa krakowskiego.

m. — h. 82-100. Druk: "Opisanie sfran / ziardu Szedzkiego / Elekcyy deputacyj
ktore w sobie ma dostate- / czną yprawotę wrytkich ypraw Sejmu / pniezłego War-
zawskiego / Anni 1590. / Salvstius in Catib. Gloriam honorem superam bonus &
agnatus aequus (itol. 4 wiersze cytata) / (wierszka) / W Poznaniu: cum locentia su-
periorum du- / kanał Jan Wolrab. / Anno M. d. xc. f. mense Octob." Drukem
gochem, fol. A — E_{II}, kawy mę na [E₃] a [E₄] białe. Nieznany druk, zawiera opis
i uchwały zjazdu w Trodzie [wielkopolskiego], w formie autentycznej. Inscr.
"Pastorale z województw Poznanskiego i kaliskiego, co na puentę sejm
warszawski in Anno 1590 jezdzili, obywatelom wyszłym stawiaj Korony
Polskiej i Wielkiego Księstwa Litewskiego et incorruptae posteritati"

I. et perpetuum memorem. Arzobiszech samowlaśnie dobre jest taki
dar Bory, który cztowienia...."

n. — k. 181' — 182. "Jedena Slachczyza Polskiego Jazysie Wielmożnemu
Pannu Pann Janowi Zamoyshemu kanclerzowi y Holmowskiemu Wielkemu
Koronnemu etc. etc." po 8 wierszach do Zamoyshiego i 4 do Zoisana;
incip. "Jedena Slachczyza Polskiego." Kiedy lud Izrahelskiy Miedzianstwie
...." itd. 96 wierszy. Wstawił kodexu tego, jakoby Zielinski dopisał na-
zwisko autora: "p. Marczyna Suskrowskiego patrysha ziemskiego
Sandomierskiego."

o. — k. 182. Krotka (na 1 str.) biografia króla Stefana, puer jak.
Zielinskiego wstawionemu naprzeciw.

p. — k. 183 — 202. Nowy w lipcu 1590 r. sukcesem województwa
Sandomierskiego, Rawskiego, ziem Lewoskiej, Narskiej itd. do
króla mianu puer jak. Zielinskiego, Łukana Bozowskiego,
Stanisława Zielinskiego województwa płockiego i innych; karta
nowa: rezjona króla dwukrotnie wpisana.

q. — k. 203 — 225. Memorjaty, pryma polityczna, akta, kopie listów
itd. z lat 1589 — 1607, własne jak. Zielinskiego lub odpisywane
prerai. Miedzy innymi: α) "Considerance y zdania" etc. zapewne
wstawiona rekopis; — β) Kopia listu Boglerbega ^(jakiego?) do Zamoy-
shiego i odpowiedź tegoż. — γ) "Obyraz i gady miedzy stanem duchowaym
a stanem świeckim." — δ) "Postanowienie Rady tajemnej Jch M.M. Panów
Rad duchowaych przed wielkim dziesiat lat, która iż im uszła
na on czas, tedy są, teraz rasie do uszy znova uszły." — ε) O
dzierzgierczy ad importunam instantiam et varias obiectones Kiszey
Tchmoci. — ζ) "protestacja na sejmie walnym w roku 1601 czynio-
na puer pewne posty z consensu pewnych senatorów." — η) Gos-
prawianow dysydentów "uary polskie" i "uary ruskie." oraz inne mate-
ryaly, np. "Warunki pokoju miedzy rozróżnieniem w raboizństwie"; dalej
"Gosob pokoju rozpolitego" miedzy dysydentami i innymi podobnej
treści pryma.

r. - k. 226 - 239. Brewe Klementa VIII do Ławogrodzkiego z 8 Nov. 1595: odpowiedź jego z 10 Jan. 1596. - List Rudolfa II cesarza do króla Zygmunta III o najgroźniejszej Tatarskiej i inne drobiazgi włoskie tudzież: kopie dwa listów prywatnych, z tych jeden Stanisława Belika chorążego archidiecezji z Krynouwem 1596., drugi "Kowruy" z pod Cecorg 1595.

s. - k. 240 - 255. Materiały do dziejów przedsejmowych 1591 r., zjazd wielkopolski; zjazd protestantów w Radomiu, odpisy konfederacji, aktów i listów. ^{niezakończonych}

t. - k. 256 - 298. Dyaryusz sejmowy (1590/91) - "Coty", obnawny, bardzo dobitny dyaryusz tego sejmku, dotyczy chorągwi niemieckiej. Inscrp. "II decembris die w Warszawie na zamku rzymskim sędzi, iż sejm koronny na Niedźwiedzi dyku siewisty przyszedł a panów posłów wiele pnie zle druzi przybył ucie mądro..." Sfor o wybór margrabiego, Rusiecki (kandydatury) i Galiński, obrany marszałkiem kuracji. Koniec sejmku 16 stycznia 1591 r.

u. - k. 299 - 316. ~~Ata~~ Akta i pisma i inne materiały sejmowe z r. 1592. w sprawie osprawy króla do Turcji, w odpisach dość niedłutych.

Coty ten rękopis posiada ^{niezakończony} ~~niezakończony~~ wagę dla ~~historii~~ historii państwowych lat panowania Zygmunta III a zwłaszcza dla dziejów sejmowych oraz brzechy rządów szlacheckich z lat 1589 - 1592. Powstał on w domu Jakuba Żelaznego, sekretarza i dworzanina królewskiego, posła na sejm z województwa Ławogrodzkiego, ~~prawdopodobnie stroną Jamaj i w części~~ ^{zgodnie z notą Nr. 334.} puzerem ~~został~~ być pisany.

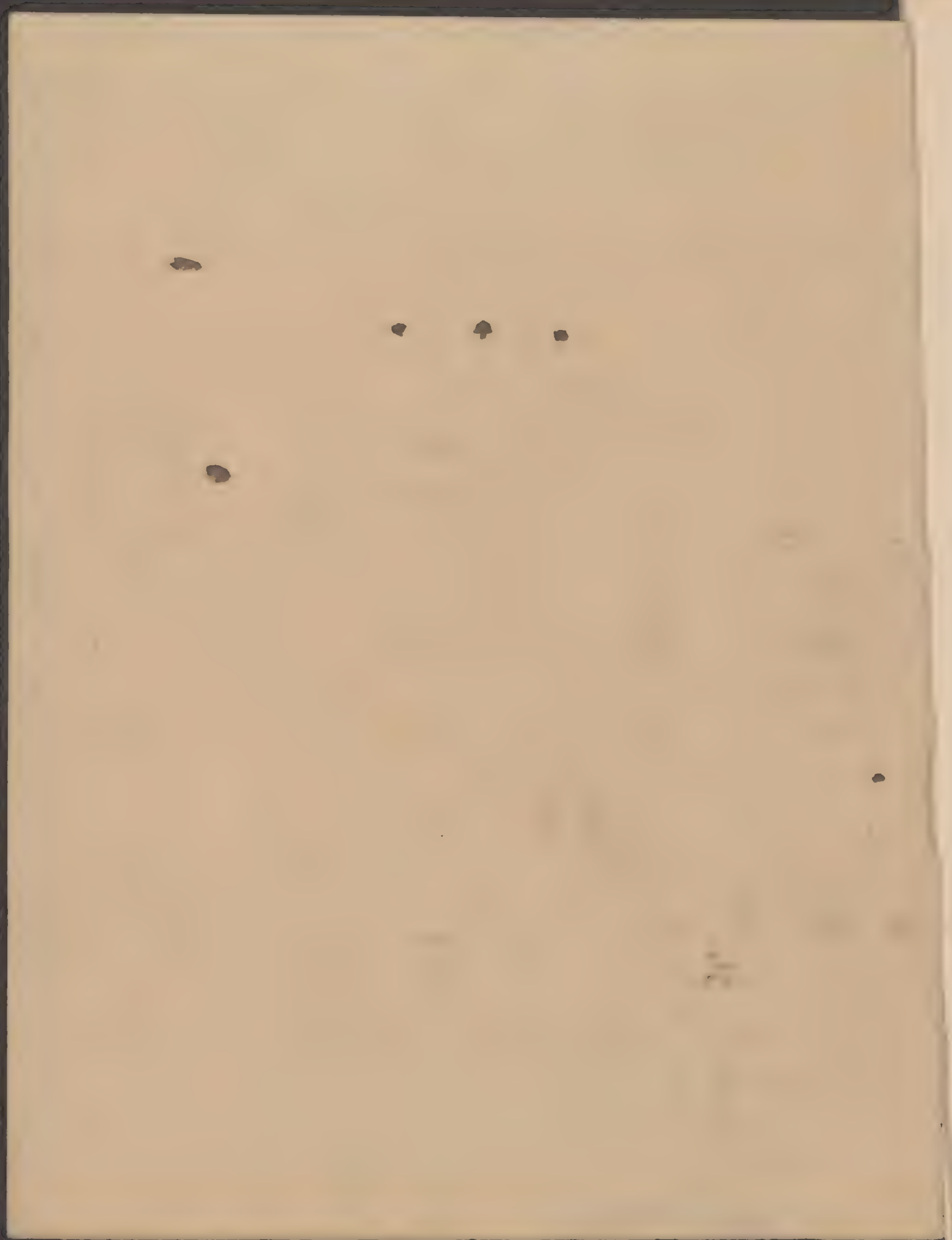
Hist. - Z Biblioteki Porychaj Tadeusza Gachnego (początek w 1819 r. do Biblioteki Państwowej KX. Kartorychskich z tytułu samych Wam. - Na porządku tomu "tróć wyprawa" tuhanz Golsbrowski, bibliotekarian Porychaj. - W 1831 r. przy rabunku pałacu dostał się w ręce ~~wroga~~ wrogi rasyjckaj armii, zapowiadając 1833 r. początek na nową Bibliotekę Główną Główną.

Liter. Archiwum Ławogrodzkiej Historiografii t. IX str. 495. Kraków 1902.

1 ^{pod.} Z tego wydał W. Łabunski Reces zjazdu Radomskiego 1591 oraz "legary, prymarsa Ławogrodzkiego na sejmie deputackim wielkopolskim" w dyaryuszu zjazdu protestantów w Radomiu 1591 r. (zob. liter. ujęcie liter.).

427. — 37531. — (79-2-4). — Rękopis papierowy, 368 mm. na 230 mm., pisany jedną ręką w końcu XVIII w. na 276 str. 6b.,
oprawny w półskórek. {przekucie i wyrażenie}

Akta Konfederacji Barskiej od 27 października 1769 do 18 kwietnia 1772 r. Kopia rękopisu oryginalnego p. tyt.:
„Actorum konfederacyi Generalney Koronney y Wielkiego Księstwa Litewskiego spinywanych stanów, pod łaską
J.W. J. Mei pana Michała Jana Krabi Paca, starosty Ży-
towskiego, Generała Majora w wojsku Litewskiem, Marszałka
konfederacyi litewskiej Generalnego razem nieprzytomności
J.W. Michała na Krasnym Gutowie y Tuchowicach Korwina
Krasin'skiego Marszałka konfederacyi Główny. Koronney
od dnia 27 października 1769 aż do dnia 18 Apryla 1772 zaskę-
pującego, potem zaś pod łaskami obudwoch J.W.W. Marne-
tów tak koronnego iako y litewskiego złączonych narodów
celebnującego się, a za Sekretaryi J.W. J. Mei pana Ignacego
Bohusza, niecznika Wileńskiego, sekretarza konfederacyi
W. X. Lit., poruczy konsyliarza konfederacyi województwa
wileńskiego, z protokółow [!] oryginalnych spisana y
zarejestrowana. — Następuje spis rzeczy pt. „Summary
występków transakcyi”. Rękopis cenny, prawdopodobnie
dla Bohusza ~~skopiowany~~ przepisany.

428. — 37532. — (89-i-6). — Rękopis papierowy, 286 mm. na 207 mm.,
kłb. 165, pisany drukiem a rękami ~~in~~ w połowie XVI w., z których jedna cała praca
rękopis zapisała; opiewany w psalmach w potokach i: lektars, i. d. głosem: „Chwał-
cowski / Krowka / — / Segm R. 1548 / — / MS.”

Zawiera branski Chwałczowski oraz dyaryjne sejmów
z 1548 r. i 1550 tudzież drobne materiały do polskiej historii XVI w.
a. — k. 1-120? „KRONIKA / Polska / Lyałka Pańskiego od uarodzenia
Bożego 1549: z końca tego tytułu dodano też ręką: „Przepyszano; poniżej
tytułu: „Capitula oszma” incip. „A yre pamiatka dzyala się o wyje-
thym wozyesse pneto thak się ma Historia o tym” Tekst tej kro-
niki liczy rozdziały VIII — LII, w ostatnim dochodzi do śmierci Bolesława
Wstydliwego i kończy się jego charakterystyką oraz temi słowy: „....
a knyga [!] z ona tego panna przyela zakon s. Klary z heleny
z zona, halyskiego xarzcyza w koszyele u s. francyska w
Kracowie, po tym sły do Sacra do klasztoru tamże swego żywota
dokonczely. finis.” ^{Powrót} Następnie wkrętas, w nim history A. O. (zapewnia to
być znak symbolu uroczystości A. O.), po nim też sama ręką zapisał:
„Ta kronyka polska jest napysana przez wrodzonego Stanisława
Chwałczewskiego Starostę kobryńskiego, dyedzięra Gaskowskiego
z wyjątkiem plynosierza od starych ludzich zebrań dła pamięty po-
tomków nasz wrythych. Day Boze aby po nasz były było. Rok Bo-
żego 1549 jest napysana w raskowie.” Poniżej tej zapiski znaj-
duje się niezgrabnie wygrawana tablica herbowa, ~~z herbami w niej~~
kłb. ~~Trzy~~ Trzy, nad nią history S. C., pod niem zaś „ręką swą.” Wskazy-
waniem ^{stwierdza} ~~przekazuje~~, że jest to kopia zrobiona pod okiem autora,
a niego w Gaskowie ¹⁵⁴⁹ pucers podpisana.

Interesujący ten pomysł przykroć został wydany z tego własnego
zapisu przez Łukana Golszowskiego w zbiorze pisany polskich Galszon.
skiego, t. II i X. Warszawa 1828. — O Chwałczewskim i jego bransce zob.

pospolicich, podatkiem wydawał uierne ... iłd. czes. Jargaza sejm
1550 r., mowa ^{Janusz} Sierakowskiego, ^{prumowca} wojewody i kanclerza poznańskiego.
— B. poselstwo cesarza tureckiego na tuzie sejmie roku 1550. x) h. 146.
„Prywilej króla Jęgo Michała który dał na sejmie w Piotrkowie roku
1550 w sobotę w dzień św. Anny.” Reces sejm.

d. — h. 155. „O smylerczy a jeneru sthogo wyetha Naysuget
sego pana a pana Sigmunta króla polskiego starogo.” Cyp.
zgon ~~Włda~~ i najbliższych dni po śmierci Sigmunta I. ~~Włda~~ Kopra
listu prywatnego z Grabowa 5 ~~kw.~~ Apr. 1548. od bezpośredniego twaraka.

e. — h. 156^b—159. O podziale ludzi: „Mamy wiedzieć że ludzie
kres chrześcijański są rozdzielony na dziesięć części. ~~Imię~~
pierwszą zowią Rzymianami albo Lacynianami, drugą Greci,
trzecią żydy [Indy] to jest morynny”

f. — h. 159^b—162. „Testament nieboszczyka Kiedza Samuela
Maciejowskiego Bratwa Cichowskiego.” Incip. „Gdzież człowiek
myśli konczy swego ale jako ryby bywają chphithany” [!].

g. — [druga ręk.] h. 146. „Na gorazde lekarstwo do swyalthozon
....” i inne prośby lekarstwa.

h. — [druga ręk.] h. 162^b—165^b. Wierze polskie. Incip. „Juz więdz,
ze mi przyjdzie fortelem uchodzić — coby umata albo sercu, albo
myśli zhadzić ...” iłd., wierz młotasy. Inne, o tem jakam ma być
glaskie, iłd.

Hist. — z Biblioteki Puławskiej KK. Cartoryskich [Nr. 1578],
początek po 1831 r. do Bibl. Głównego Błahu w Petersburgu.

Liter. Goltzowski w wydaniu ^(kroniki) Chwałowskiego, który to
jest jedyny rękopis, i cała literatura o Chwałowskim. Zob.
Maciejowski, Przewidywania I, 371—375; Fiebel, Bibliografia
Historji Polskiej Nr. 7221—7224.

429. — 37533. — (61-4-5). — Rękopis papierowy, 320 mm. na 204 mm.,
jedna ręka pisana w końcu XVII w. na 53 kłb. Kartach ułożonych.

Zawiera: ~~XX~~ h. 1-47. „Dziaryusz Elżbiety i koronacyj króla Michała.” Doobrem,
sistem piśmem, nadzwyczajny opis. — ~~h.~~ h. 47^b sqq. kopie listów i aktów z lat 1669
— 1670 ~~do~~ do dziejów króla Michała. — Ostatni pojedynczy „treść” p. t. „Głos białe-
skiego pisma.”

Uwst. Rękopis pochodzi z Biblioteki Putawskiej XL. Cartoryshsk, gdzie bez Nr. był umieszczony w Świątyni Sybilli. Po 1831 r. dostał się do Bibl. Głównego Złabau.

430. — 37534. — (18^a-1-36). — Rękopis papierowy, 320 mm. na 200 mm.,
pisany jedną ręką, koniec XVIII w. na ^{2 k. alb. i} 110 kłb., oprawiony wopisorem w brązowej
skórze.

„Dziaryusz podróży Najjaśniejszego Stanisława Augusta Króla Polskiego
W. X^a Litewskiego na sejm do Grodna przez ucieczkę przez Pruski, Niemce, Nowo-
grodzień w Roku 1784 odprawionej.” — Tępn.: Dnia 26 Sierpnia wyruszył król z Jędrze-
ża z Zamku w Warmii o godzinie w p. do drzwiaty, mając z sobą w Landau-
je Pana Chreptowskiego ~~przez~~ podkanclerzego WK Litewskiego, Jęmn^a Naruszewicza
pisana wielkiego drzewianego y JP. Generała Komarzewskiego....” Ten tytuł znajduje
się na kłb. pierwszej, poprzedzają 2 karty ułożone, na pierwszej z nich: „Dziaryusz
podróży [!] 1784 Najjaśniejszego Pana zabranego iah wydatkowania dla domu
XX. Gładziwiltan 1784.” Na h. 54 ulega on, tekst, ułożony ręką Stokarskiego
Gładziwiltan na kłb. 55-57^b. Od h. 58 idzie dalszy ciąg pierwotnego
tekstu. — K. 107-110. „Opisanie wrota y Miasteczka kedy Najjaśniejszy
Pon przeszedł y z wyrażeniem onych, do kogo należał.” — Na końcu h. 110^b:
„Kart numerowanych ~~na~~ Stodolnicy coanotal J. Wilamowski Archiwariusz
Jo. X. Stefany Gładziwilt.”

Uwst. Nie wiadomo jaką drogą dostał się ten rękopis, sprowadzony wskaza-
nia zachowania go w Archiwum Niemcewiczów, z tego Archiwum do Biblioteki
Putawskiej Cartoryshsk. Po 1831 r. przeszedł do Bibl. Głównego Złabau.

431. - 37537. - (87-3-16). *Reptopus papuensis*, 1/3 kum. aa 110 mm,
płaszcz jedna ręka, w drugiej połowie kłosa w. aa 217 i 98 str. lb., oprawiany
w tekturę.

Zawiera: „Dzieje brońki zebrane generatorów Artyleryi
 koronnej z wyszczególnieniem praw i prerogatyw pułkowych do
 tej godności królestwa polskiego.” 1756. — Część I. ~~Ar. 1~~
 obejmuje dzieje generatorów Artyleryi ~~z~~ powiązany od Ernesta
 Weghera za króla Stefana, aż do Fryderyka Alojzego Brobla.
 Część II. zawiera uwagi praw i przywilejów odnoszących się do
 tego uniku. —

432. — 37538. — (43-1-10). *Relbopis papirusowy, folio,*
jedyną zstępną w karcie 1000 n.

Janiera¹ kopyaryan kowyzondenzj Jana Nepomucena Mataschow-
skiego, starosty gowyniskiego, pusta jolskiego w Dzierżnie 1789 1791.
Kst. B. 1789 1791.

Kst. Pismo ten prawdziwie jest ze zbiorów Towarzystwa Przyjaciół Nauk Warszawskiego.

¹ Brał mi udział w nowej reformacji; w 1892 r. ~~został~~ ^{postawiony} ~~odprężył~~ ^{odprężył} p.
p. Wład. Sniadeckiemu, zob. jego "Ostatni rok życia" wyd. 2. Kraków 1896. str. 449.

433. — 37542. — (89-2-1). — Zbiór oryginalnych listów
Krota Jana III oraz listów oryginalnych rozmaitych osób, sena-
torów i dygnitarzy, przeważnie do Krota tegoż pisanym. Całość
jest nieuporządkowana, listy niektóre porządkane. Należąca
do jednego ^{zbiórka} ~~zbiórka~~, lecz zapewne były zbierane jako auto-
grafy.

~~subny~~, kalb. 42. Bruckau.

~~ordina~~
~~sta wstępnaj~~ Stwierdził, że nie [Swoją drogą] [Wawynica]?

reka w XVII w. przy. kmlb. 31, zapisanych 26, ogroway w tekstur.

Wypis z tego tytułu: Tab. Gzacki: „Polonia“ i „Dodatek“ od roku 1696 do roku 1718.
Zob. Nr. 452.

Rust. Japone z Biblioteki Czartoryskich.

raz i formatów zawiera: "Rapporta tyraće na szoty korpusu inżynierów
z roku 1790 i 1791." — Ważny materiał do dziejów tej szoty, o której praw-
nie nie wiadomo. W ~~formule~~ tym alfabetycznym znajduje się najwięcej uwagi-
wości, ~~stwierdzeń~~ rozprawek, prawda o stanie szoty i t.

Hist. Ze zborow Warszawskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

jedna zcha, w XVIII w. prany, klb. 40, zbrojowany.

Turcyja zamysłowi przeciw Chreścijańskiemu Cesarzowi była wznowieniem." Turcy. „Ottomańska Porta pod panowaniem Sultana Achmeta IV y pod jego dwoma wielkimi jego zostającymi Węzrym Kypriem, ojcem y synem, tak straszna

była ... — Autor brat udzielił w oddzielnym wydaniu 1683 r. i
 & opisuje ją dość szczegółowo i uderzająco; jeżeli nie druko-
 wana warto tę rzecz ogłosić.

438. — 37555. — (17-6-8). — Rękopis papierowy, 135 mm. aa
 185 mm., jedna reszka XIX w. pisany, k. nłb. około 100. Opis na singu-
 papierze, na początku XIX zrobiony; oprawa z podszewką i takturą.

Opis podróży po Europie w 1677 r. odkryty przez Michała
 Karimiewa Radziwiłła, podkanclerzego i hetmana polnego litewskiego,
 opisany przez niewymienionego towana na podróży. Autor dyktował
 wypisując 30 lipca 1677 r. ze wsi swojej Srednik, b. siropusa stał
 w Białej i Radziwiłła, w tydzień później wyruszył w podróż z obaj-
 giem podkanclerstwem. Trzejmo i skrupulatnie a i dość interesująco
 sposób opisaną jest cała najcięższa droga przez Niemcy, Szwaj-
 cary, Włochy, Francję i Anglię. Autor, zda się, jest czo-
 łownym świeżym.

439. — 37560. — (144a — 1 — 41.). — Księga aktów urzędowych, tj. roz-
 porządzeń, korespondencji urzędowej oryginalnej, protokołów, wizytacji,
 reskryptów itd. odnoszących się do spraw szkolnictwa z lat 1809
 — 1824 w Księstwie Warszawskim i na Litwie. Rękopis papierowy
 podpisany przez ministra Stanisława Grabowskiego; zawiera
 się tu również druki rozmaite zbiory pozawarszawskie i rękopisy.

Materiał ten wcale nieuporządkowany, pochodzi, o ile wi-
 sa, zdaje, od Józefa Ignacego Kossakowskiego wizytatora gene-
 ralnego zbiór i złożeń Komisji Prądowej Węgierskiej i Oświecenia
 publicznego (+ 1829). Dla spraw szkolnictwa z tych lat posiada
 niezrównaną wagę i jest rzeczą cenną.

440. 37561. (146a - 1 1). Opis statystyczny parafij polskich

z lat 1784 1786. - Jbw. odpowiedzi plebanów na kwestyjony raz wysłany po wyślibach dycecyach w parafii 1784 r. Jbw. ten objęty 23 tomów folio, uwagawych, i również odpowiedzi na następujące pytania: "1. O kościoła parafij i o wsiech do parafii należących; - 2. O odległości i położeniu sąsiadnych kościołów parafialnych; - 3. O odległości między znaczących od parafii i położeniu innych; - 4. O drodze do państwowego urzędu; - 5. O bogactwach, błotach, jeziorach, stawach, bractwach, sądach, kamolach, mostach, piekarniach, groblach, jaramach, kępiach, rebach wielkich, sptawach, wozach, stugach i siłach wód; - 6. O górach znaczących, wzgórzach, borach, lasach, zarostach, kłobach, gatunkach drzewa; - 7. O młynach, tartakach, wódzich, hamakach, hutach, o młynach starożytności obchodzących, o wodach słodkich; - 8. O drogach partykularnych i traktach publicznych; - 9. O granicach wojewódzkich, ziemskich, powiatowych tej parafii." ^{Układ i zakres} ~~Układ i zakres~~ tego kwestjonarza ułożony na zakres celu topograficznego - przemysłowego; odpowiedzi są wyjątkowo tylko są objęte, przemysłowe bardzo krótkie, i nie były przygotowane, w obec ubóstwa widać materjału statystycznego z ^{końca} XVIII w. i ten jbw, ~~nie~~ chociaż uśredniony, nie jest porównywalny pewnego znaczenia. - Opis archidiecezyi gnieźnieńskiej objęty 6 tomów; dycezyi białowolskiej 8 tt.; dyce. płockiej 3 tt.; dyce. poznańskiej 5 tt.; dycezyi kujawskiej i chełmskiej razem 21 tom. - Opisy parafij są łączone według przynależności do dycehanatów, ~~odpowiedzi na pytania parafialne~~

Hist. - Jbw. ten parafii: Biblioteki storczyńskiej; Tadeusza Brachy; do Biblioteki Głównego Złabę dostał się z Biblioteki Putawskiej; Crastoryskich w 1831 r.

Liter. Halban A. J., Statystyczny opis parafij polskich w XVIII w. (Kwartalnik Historyczny XII. 99).

¹ Pytania te podzielony między artykuły powyższego prof. Halbana.

441. — 37561.² — (146a — 1 — 2). — Rękopis papierowy, 315 mm. na 200 mm., jedna ręk. w XVII w. pisaną, str. lb. 1/5, kabl. 13, str. lb. 1-67, 1-46, 1-55, 1-48, kabl. 8; oprawiony w tekturę

Spr. dochodów karczemnych w województwie krakowskiem z 1696 r., ulozony powiatami. Wypis oryginalny, pod pierwszą godną krakowskiego. Załącznik nr: „Powiat krakowski — Flara) Parany Marycy w Krakowie. Bronowice [daty darobu rarem złp. 210 gr. 19.]

442. 37723. (92 — 7 — 21). — Rękopis papierowy, 198 mm. na 159 mm., pisaną jedną ręk. w XVIII w., kabl. 126; oprawiony w tekturę

„Kurtze Beschreibung was sich gedruckundiges zu Riga begeben und zuge tragen habe A° 1521.“ — Autorem jest Gotthard Vieckous; ~~z~~ ^z dzieła pisanie nowym przykrem uderzeniem obejmujące lata 1521 — 1626. Interesujące uwagi o szlachcie, o wyprawach protestantyzmu itd.

443. — 37724.^A — (82 — 2 — 11). — Rękopis papierowy, 310 mm. na 200 mm., jedna ^{crypto i wyprawienie} ręk. pisaną w XVII w., str. lb. 590 i indeksu kabl. 4; oprawiony w orzech, tekturę.

„Historia vom Aufbruch zu Dantzg, welcher sich angefangen Anno 1522 und ist durch Königl. Maytt. von Pohlen anno 1526 gestillet, mit allem Fleiẞ beschrieben von Stentzel Bornbach civic Gedanensi. Pars prima: — jeden e beruych odprawy dzeta Bornbacha, które prawem karida zamocowane w rękopisy biblioteka pomska.

444. — 37724.^B — (89 — 2 — 10). — Rękopis papierowy, 330 mm. na 200 mm., jedna ręk. XVIII w. na 550 str. lb. pisaną, oprawiony w skórę, szorstką.

~~Historia vom Aufbruch zu Dantzg, welcher sich angefangen hat A° 1522 und ist durch Königlich Majestät von Pohlen A° 1526 gestillet ist, mit allem Fleiẞ~~

Ten sam tytuł, jak w Nrze. 443: „Historia beschrieben durch den Erbahren Stanislaus Bornbach Civic Gedanensem Anno Domini 1587.“ Załącznik nr. 2 przedmowy podpisanej: „Scriptum Gedan A° Dni. 1587 d. 9 Martij: Stanislaus Bornbach Warsaviensis.“

sho 29.
Lauiera Stefana Grau ^{Histopuz Jelavska} ~~hantzer jentikles~~ oras rane
jeko dabudene prane. Na poratbu sagdaye uz spis (conspicuas).

6. - k. 1-9. Tegoz "Preussisches Münzwesen von A° 1309 bis 1650.

d. - L. 12. Ordnung aller Hohmeister Teutsches Ordens in Preussen,
wie lange jeder regieret, was vor Todes und wenn jeder gestorben und
wo er begraben. - Наступає лизня ~~мала~~ запіска: де поховано!

446. - 37728. (89-2-12). - *Tropaeus papaverowy*, 312 mm. na 203 mm.,
złoty w 1596 r. na 184 kłb. piśmi, grawur w różniskach, stonę czerwono
browną.

447. - 37731. - (153^a - 1 - 14). - Pchopis papierowy, 402 mm. na
mm., jedna część ~~z papieru~~ w pierwotnym gotowie XIX w. na pucio 500
pagina fracta pisany.

Zawiera kopie listów księcia Albrechta pruskiego do bratów
~~zawieszonych i chętnych~~ i wamurów: Jana Dauty zba, Tidemassaa
Giese, i Stanisława Korzusa. Główna korespondencja z Dauty zba, w,
pr. wybrany z lat 1530 - 1545, z późniejszych lat zawiera między;

ogólna ilość listów wynosi 232, z tych 11 do Horyusza; kilkanaście listów adresowanych do Zygmunta I.: Zygmunta Augusta. — Nader cenna kolekcja ta pochodzi prawdopodobnie z królewskiego archiwum, i ma być korespondencją króla pruskiego. Na początku kodeksu znajduje się puenta 50 kart stronek i egzostów. —

Hist. Prawdopodobnie z Biblioteki Puławskiej, Cratowskiej.

448. — 37800. — (58-2-1). — Pęchów papierowy, 170 mm. na 205 mm, kilkanaście egzemplarzy XVII w. pisany, kal. wyk. 800.

Zawiera kilka adresbnych listów, a mianowicie wstępujące traktaty polityczne, relacje posłów państw włoskich ze stołu europejskiego, tzn. opisy conclawów papieskich itd. z XVII w. Porównaj zbroń relacje Tomassa Campanella pt. *Discorso sopra la monarchia di Spagna*.

Hist. z Biblioteki Puławskiej Tadeusza Crackiego, gdzie nosi nr. 1533, przesłany w 1819 r. do Biblioteki Puławskiej XX. Cratowskiej i tymże nazwą, po 1831 r. dostał się do Biblioteki Głównego Zjazdu.

449. — 37801. — (56-2-9). — Pęchów papierowy, 155 mm. na 187 mm., treść egzemplarzy XVIII w. pisany na 310 kłb., siewio oprowy.

„Conclave di Alessandro VII. — 1655.” — Zawiera pod tym tytułem trzy traktaty:

1. — k. 1-200. „Discorso politico intorno l'elezione del futuro Pontefice.” Incip.: „Niente cosa è più importante a gl'huomini...”

2. — k. 202-299. „Discorso politico sopra sei cardinali papabili per la sede vacante d'Innocentio X^o 1655.”

3. — k. 226-310. „Avvertimenti per un Cardinale papabile da osservarsi nelli Conclavi.” —

450. — 37802. — (56-2-8). — Pęchów papierowy, 155 mm. na 187 mm., jedna egzemplarz w XVIII w. pisany na 138 kłb., siewio oprowy.

„Conclave fatto per la sede vacante di papa Urbano Ottavo nel quale fu eletto Sommo Pontefice Il Cardinale Giovanni Battista Pamphilio detto Innocentio Decimo del Cardinale Rapaccioli.” Incip.: „Non mi domanda poco, chi mi chiede...”

451. - 37806 - (56-2-6). - Rękopis papierowy, 255 mm. na 187 mm., jedna część w XVIII w. na 148 kłb. prosy, świeżo oprawny.

"Relazione della corte di Roma fatta dall' Esermo. Signor Giovanni Giustiniano Ambasciatore Veneto l'anno 1652." - Dziel. 6, na trzy części. Inscryp.: "Serenissimo principe. Dopo si lunga pellegrinazione"

452. - 37807 - (96-2-101). - Rękopis papierowy, 194 mm. na 157 mm., jedna część XVIII w. na około 80 kłb. prosy.

Jawiera wysegi i skomunice, autor wydrubowanych w zbiorze ii de Lamberty, Mémoires pour servir à l'histoire du XVIIIe siècle, "odwozujących się do Hrozdpański. Rob. Nr. 435.-

453. - 37808 - (56-2-11). - Rękopis papierowy, 255 mm. na 187 mm., różnemi częściami w XVII w. prosy na 312 kłb., świeżo oprawny.

(kopie) "Istruzioni di Gregorio XV e Urbano VIII. 1621 1635." Jhior instrukcyj dawanych nuncjom i legatom papieskim w oparowanych listach. -

454. - 37809 - (93-4-7). - Rękopis papierowy, 160 mm. na 190 mm., jedna część w zbiorze XVIII w. prosy, str. 16, 320, 524 i 232, oprawny w świeżo skórę.

Lawiera ~~jak to porządku~~ trzy odrębne ~~zawiera~~ prima tres: politycznej, podług prawdziwego do jakiegos dyplomaty ~~zawiera~~ Włocha.

a. - str. 1-320. "Istruzione necessaria, christiana e politica per un Ambasciatore Cesareo, Spagnolo o Francese"

b. - str. 1-524. "Relazione di varj fatti memorabili et accidenti occorsi in diversi tempi." - Odwoz. się głównie do Włocha; i Włocha - hrozdpański historyj XVIII i XVII w.

c. - str. 1-232. "Indolenze dall' Imperatore, Francia, Spagna e la Santità di N. S. Papa Clemente XI per la morte di Carlo II l'anno 1700 e 1701 nel quale fu chiamato a regnare Filippo V."

Hist. 2 Włochski Porychnej Czachygo, następnie Putawskiej Cartorygoish. pozm. umi. Nr. 1529, pucnied po 1831 r. do Włochski Głównego Zytaku.

455. - 37810 - (56-2-10). - Rękopis papierowy, 255 mm. na 187 mm., różnemi częściami XVIII w. prosy, kłb. 486, oprawny świeżo w tekturę.

"Raccolta di memoriali dati da diversi Ambasciatori alli nostri Signori papi Innocentio X e Alessandro VII con altre relazioni e istruzioni diplomatiche. 1644 à 1666."

37817.-

459. ((56-2-7)). Rękopis papierowy, 255 mm. na 187 mm., jedna, rękopis, w XVII w. na 47 kłb. pisaną, opisaną i oświeżoną w lekturze.

"Relatione moderna del stato et essere in che si trova al presente la Città di Roma, fatta da N.N. Ambasciatore Veneto, l'anno 1647." Incip. "La città di Roma è soggetta à ricorrere varij aspetti conforme la varietà delle massime" Autorem tej relac. y uca tej fides. Continuuu.

460. 57833. (71-2-15). Rękopis papierowy, 225 mm. na 180 mm., jedna, rękopis, XVIII w. pisaną, str. nłb. i łb. obok 300, opisaną w edycjach. czerwona, uziębiona, szona.

Jawneza ordobuse wyprawiane kopie kilku najważniejszych aktów publicznych odnoszących się do Kurlandyi i Inflant; a mianowicie:

a. "Pacta subiectorum inter Serenissimum Regem Sveciae et Daniae Augustum et Illustrissimum Ducem Curlandiae Gothardum" 1661.

b. "Forma regiminis ducatus Curlandiae et Semigalliae a domibus domini commissarii Regis Mtauriae die XVII Martii Anno MDCLVII publicata."

c. "Statuta et leges Curlandiae et Semigalliae in usum nobilitatis ibidem Anno 1617 die 18 Martij promulgatae."

d. "Decisionis Regiorum Domusorum Commissariorum super gravaminibus a nobilitate Curlandiae et Semigalliae propositis Anno 1717 die 14 Julii Mtauriae publicatae" itd.

Hist. z Biblioteki Państwowej. XX. Kartogizhsk, gdzie uosło N. 1758 puenest po 1831 r. na jego Biblioteki Głównego Głabiu.

24

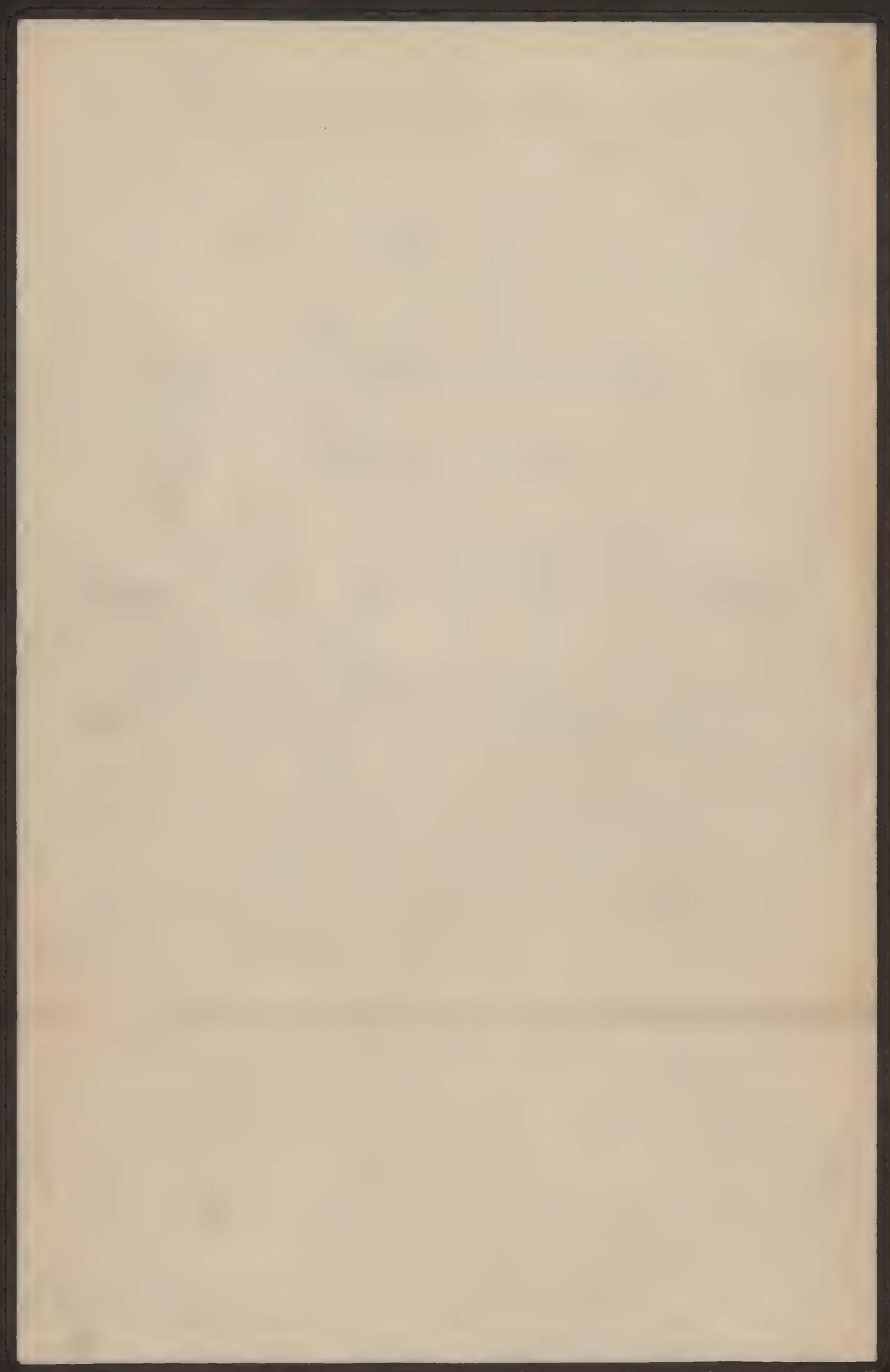
2

1000.

1000

1000

1000

Biblioteka

Rzymsko-Katolickiej Akademii Duchownej
w Petersburgu.

461. — Rękopis papierowy, 304 mm. na 205 mm., jeden, reszta prasy
w końcu XIV w., k. 66. 12, oprawy skórz. w tchlarz

"Incipit regula beati Augustini episcopi." h. 2. 11°. "Atte omnia
sorores carissimae, diligatur deus, obsequi proximus...." — Expl. ^{h. 11°} _{... omnia}
ut sibi debitum dimittatur et in temptationem non inducatur. Explicit
regula beati Augustini episcopi. Deo gratias."

h. 1° i 12. Marcina T. papieru listwac silw. conductus dla Pantas
Guidoni da Castellane "[sic!]" — Na k. 12. Lipsch: "Codex manus videtur
italica nec fine XIV saeculi antiquior. J. B. Petra B. L. B." — Na
k. 12°: "1819. Michael Bobrowski comparavi 2 flor. pol. Bononiae.
et dono obtuli Bibliothecae generalis Viluensis Lemnardi 1824. Anno.
M. Bobrowski."

162. — Rękopis papierowy, 336 mm. na 230 mm., jedna, ręk. w ~~15~~ XV w.
we Włoszech przebiegał pisaną, k. lb. 353, w gwieździe, kółka w ~~15~~ w. oklejony,
z wyjątkiem dwóch pierwszych kart, dobrze zachowany.

Pracowały George z Trapezuntu niektórych dzieł św. Bazylego
arcybiskupa Cezarei i Gryla arcybiskupa Aleksandryi oraz własne jego
z Trapezuntu prace. Cenny ten dla dziejów wczesnego humanizmu kodeks
przeprzewiezony został do Polski przez ^{jakiegoś} Sylwestra Amata, sytylijskiego, który
w latach 1501–1504, w Uniwersytecie krakowskim, zapewne prawa wyuc-
skiego nauczał. Rękopis jest pięknie pisaną i pięknie orzutową, tytuły
druku; rodziców oraz rękopisy (które malowane; na k. l. w wieńcu
laurowym i bogatych orzodach herb (zapożyczone pierwszego właściciela): na trój-
kątnej włożonej tarczy podługwie przełotowanej ^{na lewej stronie i progu orzodków,} wyraża się złotą otwartą koroną
czarna lilia trójlistna bez kwiatu. Pisarzemu kodeksu jest nadany bliżej Mikolaj
Philecticus. — Na k. l. ręk. XIX w.: „B. Basilii Aepi. Caosarcac de Deitate Filii
et Spiritus Sancti.“ Rękopis zawiera:

a. — k. l. — 84. „Beati Basilii Archiepiscopi Cesarce Cappadociensis de Dei-
tate filii et spiritus sancti adversus Eunomium liber a Georgio Tra-
pezuntio traductus.“ por. wydanie paryskie z 1638 r. tom I pag. 695–803
dzieł św. Bazylego. Wprowadzonych w rękopis jest drugi orzod, choć

269

dykt. jest cate. w wydawnu paryskim. jest horz. g. parz. tutaj listy IV. V
sz. rzadzi. siogpuzte; znaizue roziurce i aduwaaki tekst. — k. 84^b — 86^b braki.

b. — k. 86^b — 132^b. Sw. Bazylego: de spiritu sancto liber ad Amphilochoium
Iconii episcopum. Brak tytułu; na koncu: „Ad Amphilochoium de Spiritu
sancto adversus Eunomium capitula xxx explicita felixster. Nicolaus
philecticus celeri manu scripsit.” Jest to tłumaczenie. Jezezo i Trapezunt.
k. 133 — 134^b braki.

c. — k. 135 — 302^b. „Grilli Archiepiscopi Alexandrini liber qui appella-
tur thesaurus adversus hereticos ... a Georgio Trapezuntio traductus.”
i puzduora. Tłumaczenie do krola Alfonsa neapolitańskiego. Dykt. podzielił
tłumaczenie na 14 ksiąg, każda z nich dykt. ma na rozdziel. opow. tego jest
wstęp do Nemessinam fratrem. i porabka każdy. księgi pozbaw. rękopis.

d. k. 303 — 327^b. „Georgii Trapezuntii contra grecos de processione
spiritus sancti opusculum translatum e greco in latinum per Candidianum
Bolacum et beatissimo pape Eugenio III° dedicatum.” Następnie list
dedykacyjny tłumaczenia do Eugeniusza IV, ~~ma~~ daty: puzat. i dykt. „Vere-
bar quidem potui ad te aliquid scribere ...” Na koncu: „Finis. Nicolaus
philecticus scripsit. Anno Domini M^o cccc^o et lxxviii die XVI Januarii.
In domo magistri Franzeri filii Romae.” — k. 328 braki.

e. — k. 329 — 353. „Vite sanctarum Basili et Athanasii e beato Gregorio
Nanzareno [tak!] a Georgio Trapezuntio converse.” Zacz. i: „Cum multas
nobis dicendi causas ...”

f. — k. 353^b. ~~Hot~~ Zaproszenie Jana Sylwiusza Amata i jego
wznow. Brzegoty te, nie bez wartości dla dziejów literatury polskiej
skrego, podaje tutaj w całości: napis ręk. Amata:

„Registrum quo indicatur quo || quousque die ad me Joannem Silvium ||
J. V. D. conveniet audiendum. M^o || D. I. in gymnasio Cracovię militante.”

Następnie własnoręczne nowion jego zaproski:

Ego hieronymus Schafranecz veni ad doctorem feria sexta octave
corporis cristi proxima.

Ego Johannes baccalaureus unodona [? z Włodawy?] cum predicto do-
mino Jheronimo discipulus [cum?] eo.

Ego Johannes Chrazthowsky veni sequenti feria sexta post domum
Jeronimam prescriptam.

(^c) dochodach profesorów szkoły krakowskiej;

roku 1711.

Collegium studii Cracoviensis hoc habet praesentis

canonicus senior theologus 200 flor. pro ex de
cimis propter ecclesiae hebdomadarum refectioes.

Iurista 180 similiter.

Parochus dubonizae 140

Novorum iurium duo lectores 80

Secretista 60

Secretaria lista

Ordinarius 40 Marcas

Senior burse 16 Marcas

Institutorum lector 25 Mrc.

Ecclesiae sancti Floriani 8 600 flor. in decimis et praecibus.

Ordinarius theologiae 20 Mrc. ex ruppis Boch novitibus.

Tradowicz 26 Mrc. deducto onere.

Alter ibidem 15 Mrc.

Regales sex lectores 100 Mrc. ex teloneo Cracoviensi.

Astrologus 22 Mrc. ex Piotrkowicz 17 et

maetoria.

Sidzina 40 Mrc. ex agris pratis et praedio.

Prebendarius S. Alberti 20 Mrc.

In Zator Altarista 15 Mrc. a civibus Zator.

Astronomus 14 Mrc. a procuratore agris

Orator 17 Mrc. ex lapidea Wladzy

zawska 17.

Poeta 12 Mrc. ex Zarnowiczera plase etc.

Grammaticus 14 Mrc. ex praedio Scto Grammatici.

Transfigurationis domini 11 Mrc.

Alter crucis in altaris 4 Mrc.

Canonis domini 4 Mrc. ex quampluribus.

Altarista Annue Rudowske 14 Mrc. in ruppis.

Summa 1365 flor.

~~Metabla ta quapuze sa na banon exemplana. Horigunous q. Ban p. s. m. c.~~
~~proci catholici can. Cracoviae 1553, hanc q. w. 1576 i. p. s. m. c. n. l. i. g. t. d. o.~~

Ego hieronymus Schafranecz veni ad doctorem feria sexta octave
corporis cristi proxima.

Ego Johannes baacalaureus uuodoua [?] a Włodawy [?] cum predicto
domino Jheronimo discipulus annr [?] eo.

Ego Johannes Chrazthowsky Veni sequenti feria sexta post dominum
Jeronimum prescriptum.

Ego bernardus gallus ueni feria septima post prescriptum dominum
ioannem.

Ego Valerianus dzrewyczky veni in die visitacionis beate Marie vir-
ginis. Gnatum Domino Johanne Latalsky.

Ego johannes latsky veni anno domini 1504 die duae marie visi-
lacionis etc.

Ego Johannesz cowalsky veni cum predictis dominis meis latalsky
et Dzrevyczky eo die quod etc.

Ego — Tu urywają się zapiski.

O pobyście Amata na Uniwersytecie krakowskim¹ zob. wzmianki u Morawskiego Historya Uniwersytetu Jagiellońskiego, t. II, p. 247. Zob. również Voigt, Wiederbelebung d. class. Altertums, t. I, rozrzucone uwagi o przekładach Jerzego Trapejuntczyka.

Hist. Jak wynika z powyżej cytowanych zapisek, rękopis powstał w Rzymie w 1468 i 1469 r. przez pisarza Mikołaja Philecticus z domu „magistra Franciszka”. Prawdopodobnie na zamówienie nieznanego bliżej właściciela, opisanego wyżej herbu. ~~(Gdy nie był nim Jan Kitar, biskup i kanclerz Macieja Korwina)~~ Z początkiem XVI w. przywiózł go do Polski Jan Amatus, Sycyliczyk; następnie dzieje kodeksu w ciągu XVI w. są nieznane; w XVII w. został ofiarowany bibliotece Kolegium Jezuitów w Wilnie przez Kazimierza Sapiechę, podkanclerzego litewskiego. (Zapiska na marginesie karty pierwszej). Do Petersburga dostał się niewątpliwie po zamknięciu Uniwersytetu Wileńskiego.

* Przy sposobności podaję jeszcze interesującą zapiskę o dochodach profesorów Uniwersytetu krakowskiego z XVI w. Znajduje się ona na końcu egzemplarza Hozyuszowej *Confessio fidei catholicae* Cracoviae 1558, który w 1576 r. i później należał do biblioteki klasztoru św. Ducha w Krakowie, a dziś znajduje się w Bibliotece Akademii Duchownej (rzymsko katolickiej) w Petersburgu.

O DOCHODACH PROFESORÓW SZKOŁY KRAKOWSKIEJ.

Collegium studii Cracoviensis hos habet proventus:

Canonicus senior theologus 200 flor/ fere ex decimis praeter ecclesiae hebdomadarias refectiones.

Iurista 120 similiter.

Parochus Luborzicze 140

Novorum iurium duo lectores 80

Deletista 60

Decretalista

Arch. dia. hist. Ms. T. II.

to wnytho
per per
~~112~~
ka str.
352.

10

√ II
12

16
Tw.

50

1 r/s

1c f.
2a f.

Nov 7

	Ordinarius	40 Marcas
	Senior burse	16 Marcas
	Institutorum lector	25 Mrc.
1/2	Ecclesiae sancti Floriani 8	600 flor. in decimis et praediis.
	Ordinarius theologiae	26 Mrc. ex fuppis Bochnensibus
	Tradownicze	26 Mrc. deducto onere.
	Alter ibidem	15 Mrc.
47	Regales sex lectores	100 Mrc. ex teloneo Cracoviensi.
=/=	Astrologus	22 Mrc. ex Piotrkowicze [!] et
1/5	praetorio.	
	Szidzina	40 Mrc. ex agris, pratis et praedio
	Prebendarius S. Alberti	20 Mrc.
1/a	In Zator Altarista	15 Mrc. a civibus Zator.
	Astronomus	14 Mrc. a procuratore arcis.
1/p	Orator	17 Mrc. ex lapide Wladzy-
	sawska [!].	
	Poeta	12 Mrc. ex Zarnowicza flaze etc.
	Grammaticus	13 Mrc. ex praedio dicto Grammatica.
	Transfigurationis domini XI Mrc.	
	Alter eiusdem altaris	9 Mrc.
3	Corporis domini	7 Mrc. ex quam pluribus.
1/i	Altarista Annae Rudowski (?)	14 Mrc. in zuppis.
1/p	Summa 1365 flor.	

463.

Rękopis papierowy, 310 mm. na 220 mm., we dwie i jedną kolumnę pisany jedną ręką XV w. na 360 k. lb.; oprawiony w deski obciągnięte ciemną skórą.

Fragment przekładu Pisma Św. (Stary Testament) na język czeski. Rękopis pochodzi z 1485 r.; był widocznie bogato miniaturami ozdobiony, o czym świadczą zarówno pozostałe jeszcze inicjały, pięknie wykonane niebieskim, zielonym, szarym, perłowym itd. kolorami, jakoteż bardzo licznie powyrywane karty.

a.—k. 1—39^b. *Genesis*; incip.: »buoh neb sziele ssedsscie na zemi a człowiek.... [Gen. 2, 5]. explicit: »skloniw noby swe na lozieczku y skonczial gest a przilozen gest k lidu swemu«. [Gen. 49, 32]. Następne karty wyrwane.

b.—k. 40—72^b. *Exodus*. — Incip. »byłeczna faraonowi ffiton a Ramesses«. [Exod. 1, 11]. — Expl. »pokrytie zboż skopowych rudnych y gine pokry....« [Exod. 39, 32]. Z początku i końca wyrwane karty.

c.—k. 73—96. *Leviticus*, fragment, brak początku. Incip. »przed hospodinem a synowe Aaronowi...« [Levit. 1, 5]. Expl. »na hutorze Synay synom yzrahelskym«. [Levit. 26, 45].

d.—k. 96—128^b. *Numeri*. Incip. »Mluwil gest hospodin...« explic. »Tobie panu nassemu« [Num. 36, 2] brak końca; następna karta wyrwana. /n

e.—k. 129—156. *Deuteronomium*. Fragment, brak początku; incip. »miestom pospiessiti A pak když mi se riecz...« [Deuter. 1, 22]. Expl. »prziede wssim yzrahelskym lidem«. — k. 159^b—158^b karty białe.

f.—k. 159—197^b. *Esaias*. Incip. »Poczina se przedmlwa na kniehy Izaiasse proroka«, z pięknym inicjałem, cały, następna karta wyrwana. /i

g.—k. 198—246^b. *Jeremias*. Incip. »procież tehdy pczinieł gest...« [Hierem. 2, 15] do końca, pierwsza karta wyrwana. /H /v/n

h.—k. 246^b—357^b. *Lamentationes Jeremiae i Prophetiae minores*. Incip. »Stalo se gest potom...« Z proroctwa Ozeasza brak końca a u Iobla początku. — Na k. 357^b minia: »lleta bozieho tiszcieho CCCCXXX piateho«. Ostatnie dwie karty białe.

Na wewnętrznej stronie wierzchniej okładki nalepiona karta z modlitwami i zażegnaniem, na tejże zaś stronie dolnej okładzinki zapisano różne notatki. /l/v

464.

Rękopis papierowy, 415 mm. na 304 mm., jedną ręką w XV w. ozdobnie pisany, licznymi miniaturami i inicjałami ozdobiony, k. lb 284, w dwie kolumny. /u

Zawiera mszał franciszkański. »Incipit ordo missalis fratrum minorum secundum consuetudinem romane curie. A dominica prima de adventu statio ad sanctam mariam maiorem...«

Na dole k. 1. dopisano: »Anno 1839 die 17 februarij Hoc missale romanum eleganter manuscriptum certe aetate inventae artis chalcographicae antiquius bibliothecae Academiae Ecclesiasticae Vilmensis dono obtuli ego Andreas Benedictus Klondiewicz Episcopus Chrysopolitanus Suffraganeus Vilmensis et sede vacante administrans dioecesim Vilmensem«. — Na k. okładkowej nalepione obcięte sztychy na pergaminie, z XVII w. przedstawiające jakąś parę królewską z herbem Anglii (zapewne Jakób II.). W całym rękopisie znajduje się wielka ilość prześlicznych i bogatych inicjałów, kilka scen wewnętrznych aktów kościelnych w miniaturach, kilka herbów zachodnio-europejskich; wogóle rękopis cały niezwykle artystycznie ozdobiony. /a

Na k. 285 (pustej zresztą) napisano u góry: »Missale Romanum in Burgundia scriptum in fine seculi XV. Petersburgi die 4 Sept. [brak oznaczenia roku] Dr. Beda Dudik O. S. B.«. /u

Rękopis papierowy, 296 mm. na 215 mm., trzema rękami w XV w. pisany, k. lb. 143, oprawny w deski dębowe obciągnięte skórą zwykłą; z wewnętrznych stron okładki nalepione są karty pergaminowe zapisane tekstami Pisma Św.

Zawiera: Liber Barlaam i inne pisma Arnolda de Venrade kanonika warmińskiego.

a.—k. 1—66. »Incipit historia Barlaam de conversione Iosaphat multum fundata et depota. — Cum cepissent monasteria construi ac monachorum congregari multitudines....« — Expl. »Contingat ergo nobis legentibus et audientibus utilem animarum narrationem ut in partem sanctorum qui ab inicio placuerunt domino....« [minia]: »Explicit liber Barlaam de anno domini M^oCCCC^oXXVII^o et est mei A[rnoldi de Venrade] plebani in Heilsberg«.

b.—k. 66^b—69. Odpisy bull 1° Marcina V »Ineffabile sacramenti....« Dat. Rome apud SS. Apostolos VII Kal. Iun. pontif. anno XII (1429) — oraz 2° Eugeniusza IV. »Excellentissimum corporis et sanguinis....« Dat. Rome apud S. Petrum 1433 VII kal. Iun. pontif. anno III. obie o święcie Bożego Ciała. wraz z notatkami Arnolda de Venrade o tych bullach. Wreszcie odpis bulli Eugeniusza IV z 1439 r. o unii florenckiej z soboru, i zapiska Arnolda o znaczeniu tego faktu. Notatkę swoją o drugiej bulli zakończył temi słowy: »Cuius bulle tenorem hic scripsi de verbo ad verbum ex vera originali bulla ego Arnoldus de Venrade Officialis Curie Warmiensis. De Anno dni. M^oCCCC^oXXV^o die sancti lamperti martyris«. — k. 69^b fragment jakiś bez początku i końca i — zdaje się — bez znaczenia.

c.—k. 70—91. »Incipit Tractatus de obitu sancti Jeronimi doctoris eximii quem beatus Eusebius discipulus eius conscripsit«. Incip. »Patri reverendissimo damasio portensi Episcopo et christianissimo theodoro Romano senatori Eusebius, olim Jeronimi sanctissimi discipulus. Nunc vero eodem orbatus lumine....«

d.—k. 91—95. (in margine): »Incipit epistola beati Augustini ad Cyrillum Ierosolimitum episcopum de laude sancti Ieronimi«. Zaczyna się: »Gloriosissime christiane fidei adlethe, sancte matris ecclesie lapidis angularis....«

e.—k. 95—100^b. »De registro Gregorii«. Wyjątki z listów Grzegorza Wielkiego.

f.—k. 101—124^b. »Speculum futurorum ex libris sancte Hildegardis«. Zaczyna się od listu »Gebecionis prioris in Eberbach ordinis Cister-

Γ, bulle, dokumenty

F. Księga

1g
1p
1e

1e
1p

1e

1s

1p
1n
1p

1an
1i
1s

ciensium in librum qui vocatus est speculum futurorum temporum extractus de propheciis sancte Hildegardis.

g.—*k.* 125^b—127^b. Rozpisanie lekcij i ewangelij na cały rok.

h.—*k.* 128—169. »Modus procedendi in sermones de sacramento corporis domini«. — Formularz homilij. Incip. »Vel sic de sacrosanto corporis sacramento proponimus....«

i.—*k.* 170—190. »De ocio religiosorum ad fratres maioris carthusie. Francisci Petrarche.« (we dwie kolumny, kilkoma rękami).

k.—*k.* 190^b. Proroctwa św. Brygidy wierszem niemieckim (34 wierszy). Incip. »Die Wort gehoren dorczu || lot is nicht syn czu fru || die christus czu sente brigitten sprach || in dem lande czu sweden das geschach....«

l.—*k.* 190^b—193. »Epistola ad Sagramors de Pomeriis monachum Cisterciensem exhortatoria ad perseveranciam religiosi principii«. Incip. »Semper et vivis socibus tuis et litteris delectatus sum.... — Veneciis XV Kal. Apr.«

Hist. Na k. 1. u dołu: »Testamento legatus Collegio Vilnensi Soc. Jesu a Po-
f illustri ac R. D. Michaeli Sidler S. T. D. C[anonico] V[ilnensi?].

466.

Rękopis papierowy, 295 mm. na 188 mm., jedną ręką w XVII w. pisany, karty nie liczone, oprawny w tekturę obciągniętą brunatną skórą.

»Hymni per totius anni circulum dicendi iuxta ritum sacri ordinis Cartusienis 1648«. Z nutami. — Incip. »Iam lucis orto sydere, Deum precemur supplices....« — Expl. »Ad laudes hymnus. Iesu salvator saeculi....« Laus, honor, virtus, gloria Deo patri et filio, sancto simul Para-
cletu in sempiterna saecula. Amen.

467.

Rękopis papierowy, 410 mm. na 260 mm., jedną ręką XVII w. na 83 k. lb. pisany, oprawny w tekturę pokrytą świńską skórą.

Zawiera »Architecturae liber primus«. Tylko księga pierwsza teorii architektury z licznymi rysunkami na całych arkuszach. Dobra, jezuicka praca.

Hist. Rękopis należał w XVIII w. do Kolegium Jezuitów w Żodziszkach 1732 r., w XIX w. »dono oblatu Musaeo Mathematico« Uniwersytetu Wileńskiego.

468.

Rękopis papierowy, 355 mm. na 220 mm., jedną ręką w XVIII w. na 73 k. lb. pisany, oprawny w tekturę.

Ft / k / p Zawiera: »Merckwürdige || Geist- und Weltlichen Commissarien || Hexerey-Inquisitions-Protocolla || wegen der im Jahr 1749 zu Würzburg hingerichteten || Closter-Jungfrau aus dem Closter Himmels-Pforten || Maria Renata Sengerin«. Dopisek: »Ein grundgelehrter Profesor D. Barthel konnte noch zur selbigen Zeit nicht Licht und Irrthum discerniren, den Jesuitischen Gaucheleyen nicht beherzt entgegenreten!«

469.

la Rękopis papierowy, 332 mm. na 200 mm., jedną ręką w końcu XVIII w. pisany, k. lb. 87, oprawny w tekturę.

»Fortyfikacya«. (k. 1—45). Podręcznik teorii nauki fortyfikacyjnej; incip. »Fortyfikacya jest nauka która podaje sposoby miejsce iakie tak umocnić, ażeby w nim zamknięta pewna liczba ludzi mogła się bronić...« Rzecz nieskończona, urywa się (k. 45) na słowach: »Domy pobliskie tylko dla zgęszczenia ognia użyć się mogą. Często...« — k. 45^b—85^b białe.

1e Hst. Należał do nieznanego bliżej M. Kiersnowskiego.

470.

1s Rękopis papierowy, 330 mm. na 210 mm., jedną ręką w XIX w. pisany, k. lb. 25, oprawny w tekturę.

Zawiera odpis, zapewne z druku, »Świątyni Sybilli« X. Jana Woronicza. Incip. »O ty sławna wyrocznio...«

